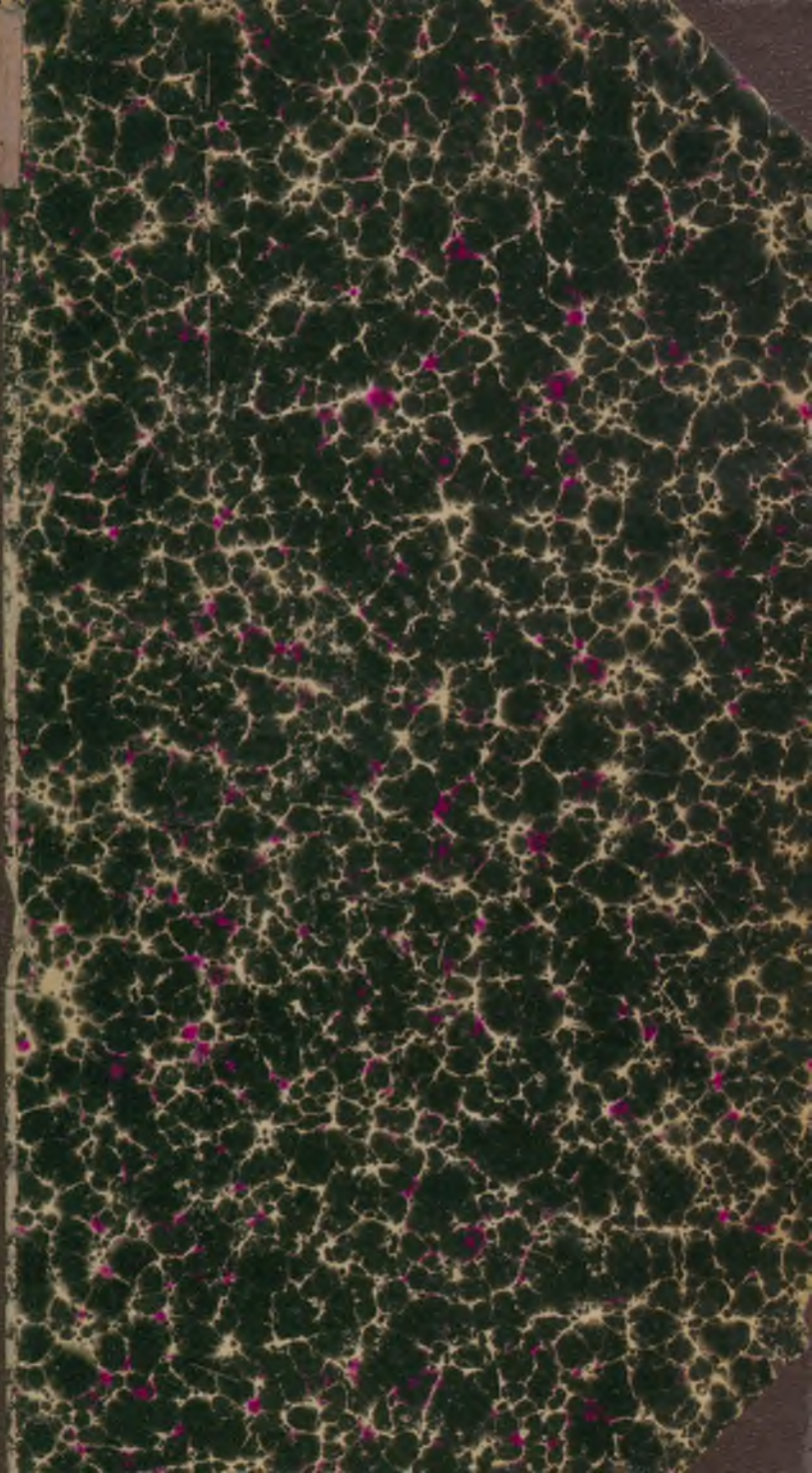
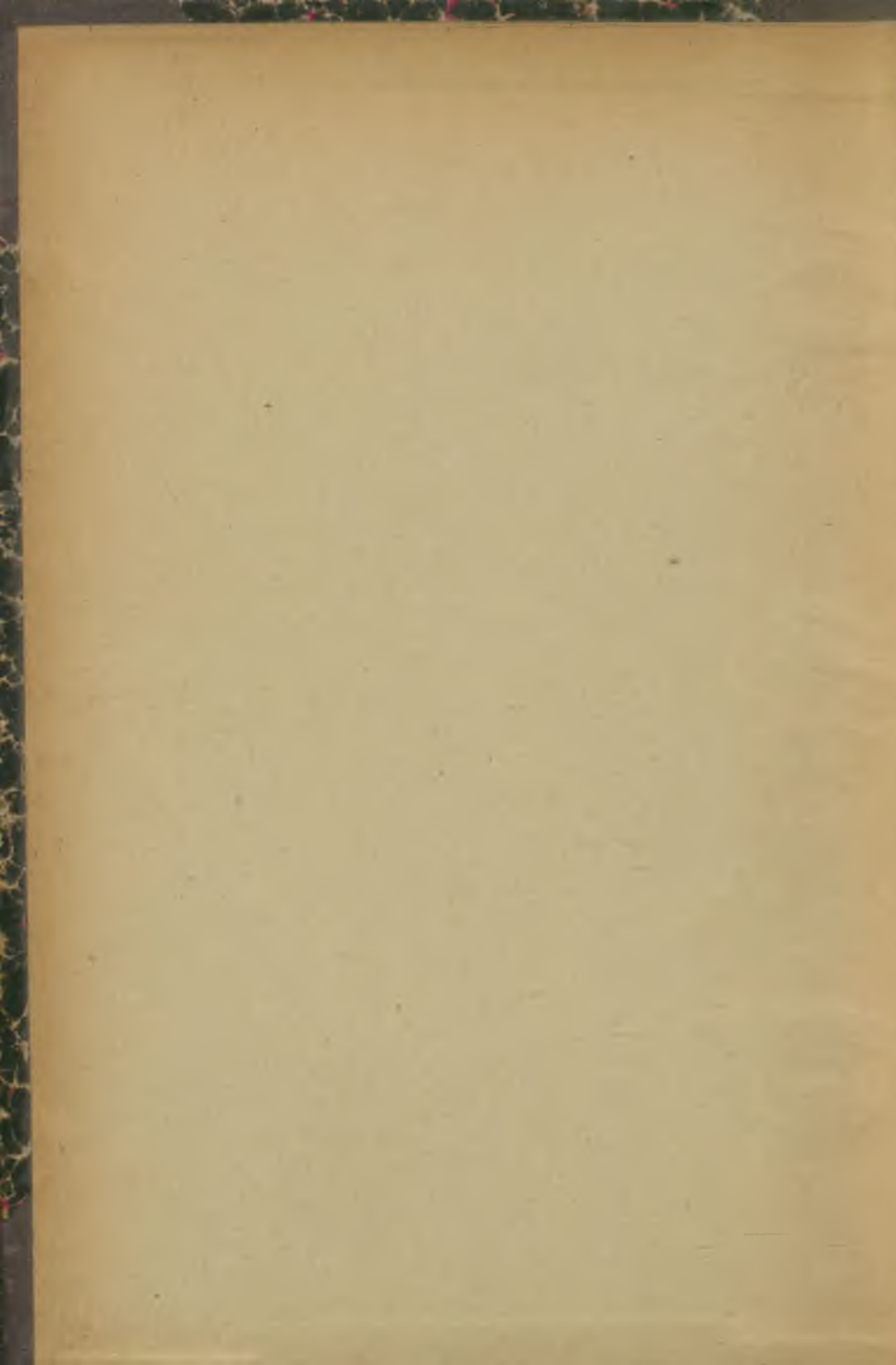
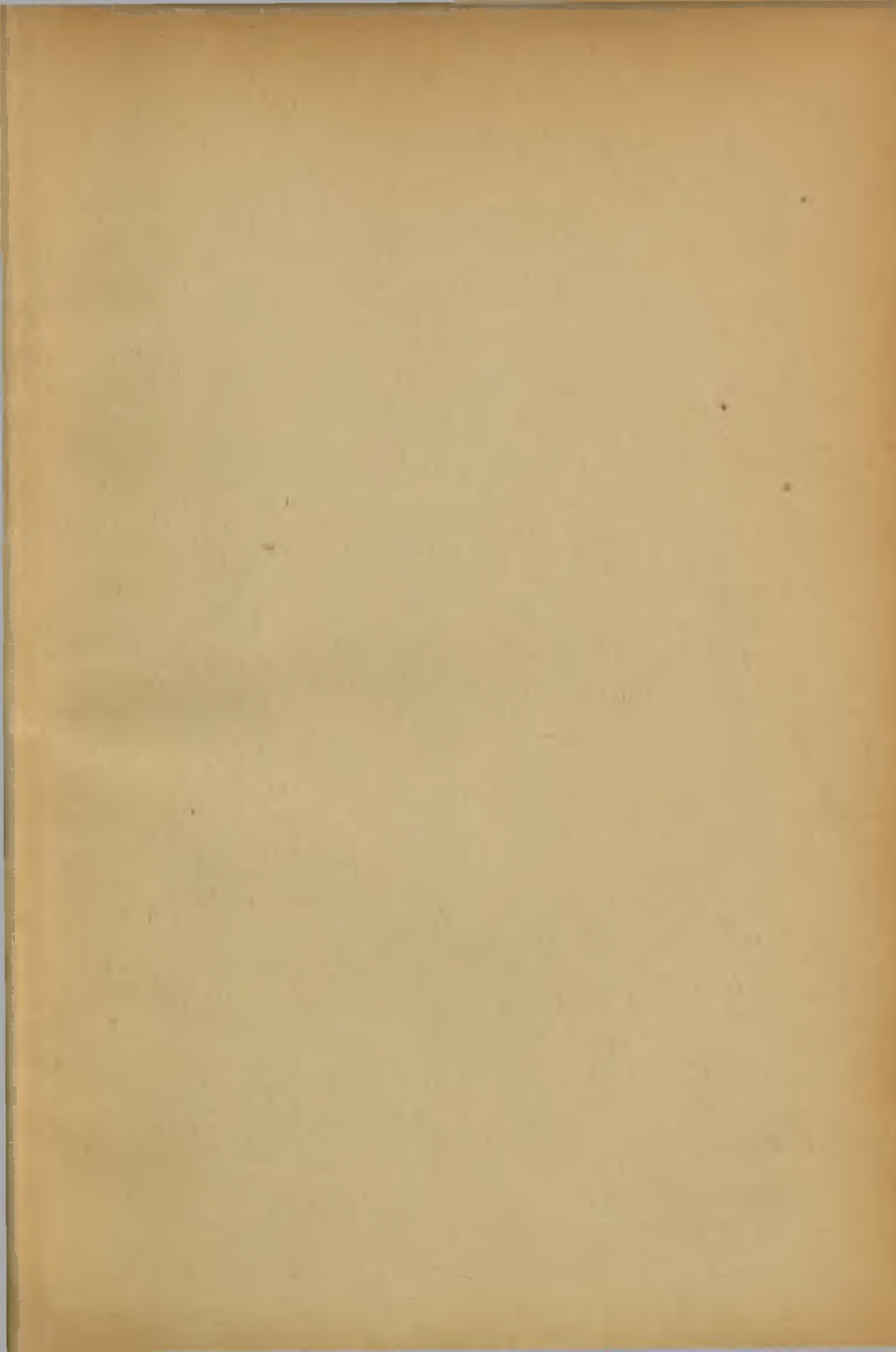

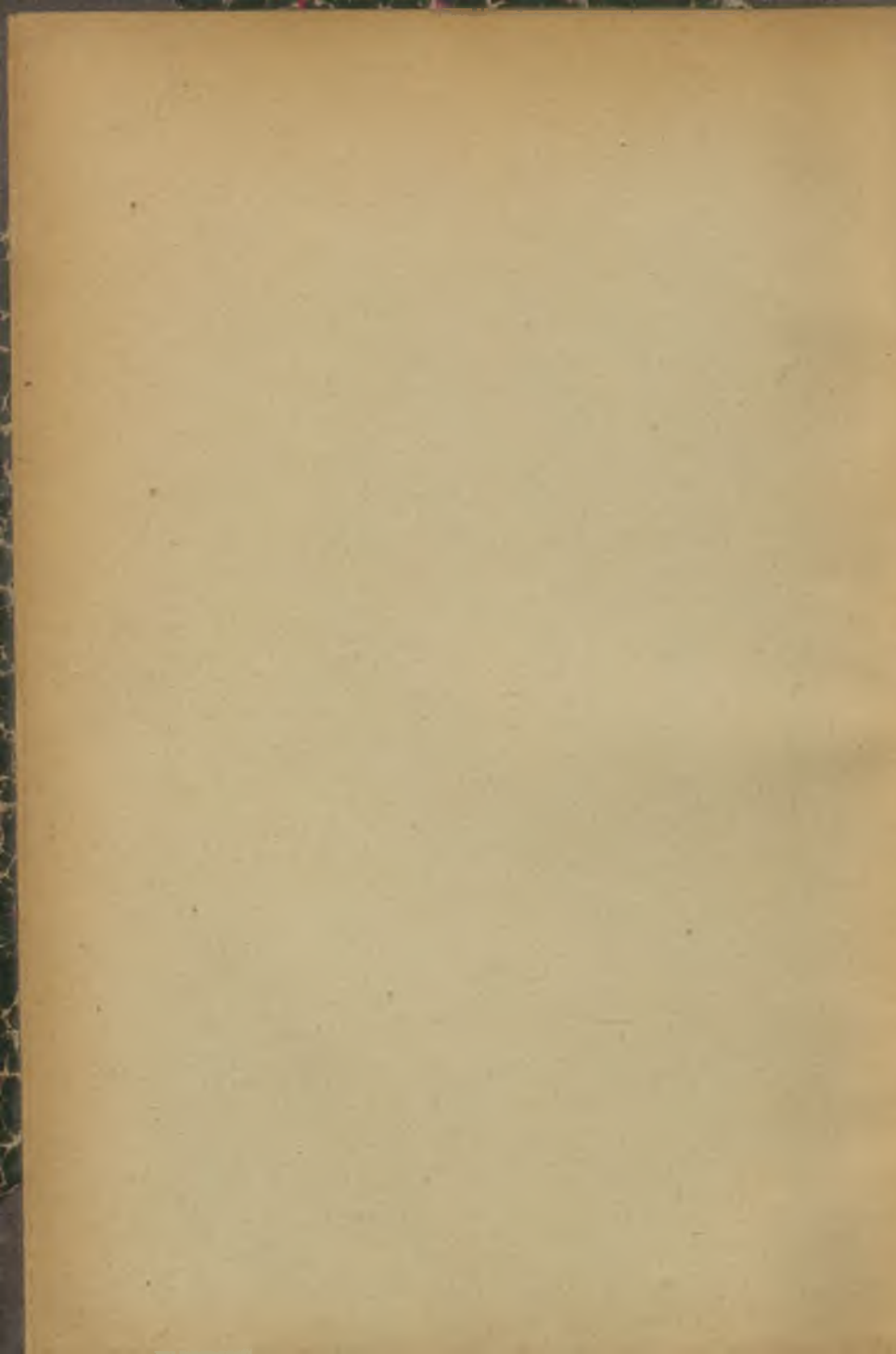
Nyelvt. O.

4482.

Me

OLASZ-MAGYAR ISKOLAI SZÓTÁR

SZERKESZTETTE

KASTNER JENŐ

EGYETEMI NY. R. TANÁR

2014. 10. 15.

PÉCS
DANUBIA KIADÁSA
1930

Nyelv-t-0. 4482

ISKOLAI SZÓTÁR

OLASZ-MAGYAR
MAGYAR-OLASZ

SZERKESZTETTE

KASTNER JENŐ

EGYETEMI NY. R. TANÁR

PÉCS
DANUBIA KIADÁSA
1930.

M. F. AKAD. KÖNYVTÁRA

NYELV- ÉS IRODALMTUDOMÁNY

1930. 3520. SZ.

I. RÉSZ

OLASZ-MAGYAR

Minden jog fenntartva.

Copyright by
Danubia Könyvkiadó
Pécs.

DUNÁNTÚL KÖNYVKIADÓ ÉS NYOMDA R.-T. PÉCS.

ABBREVIAZIONI. — RÖVIDITÉSEK.

- agg. = aggettivo; melléknév.
 avv. = avverbio; határozószó.
 cong. = congiunzione; kötőszó.
 esclam. = esclamazione, felkiáltás.
 f. = femminile; nőnemű.
 fut. = futuro; jövő idő.
 interj. = interiezione; indulatszó.
 m. = maschile; hímnemű.
 p. pass. = participio passato; múlt idejű melléknévi igenév.
 pl. = plurale; többesszám.
 prep. = preposizione, elöljáró.
 pron. = pronome; névmás.
 qc. = qualcosa; valami, valamit.
 qd. = qualcheduno; valaki, valakit.
 s. = sostantivo; főnév.
 v. = vagy; o, oppure.
 vlmi = valami; qualcosa.
 vlki = valaki; qualcheduno.

1. Indichiamo l'accento tonico con un punto posto dopo la vocale accentata.
A hangsúlyt a hangsúlyos magánhangzó után helyezett ponttal jelöljük.
anti-co.
2. Dopo l'infinito dei verbi poniamo tra parentesi () la prima persona singolare del presente dell' indicativo.
Az igék infinitivusa után () zárójel közt a jelentő mód jelen idő egyesszám első személyét tesszük ki.
anticipa-re (a n t i - c i p o).
3. All' infinito dei verbi irregolari facciamo seguire la prima persona singolare del passato remoto ed il participio passato, aggiungendo talvolta anche altri tempi irregolari.

A rendhagyó igék infinitivusa után azonkívül a passato remoto egyesszám első személyét és a participio passato-t is megadjuk, pontosvesszővel választva el őket egymástól és olykor egyéb rendhagyó idő-alakokat is megjelölve:

appo-rre (a p p o · n g o; a p p o · s i; a p p o · s t o; fut. a p p o r r ò).

4. In ungherese traduciamo l'infinito italiano sempre colla 3-a persona singolare dell' indicativo.

Az infinitivust a magyarban a jelentő mód jelen idő egyes harmadik személyével fordítjuk.

5. La preposizione retta dal verbo è indicata tra parentesi [].

Az ige vonzatát [] zárójelbe tettük:

appunta-re [a].

6. Sostituiamo la voce nelle locuzioni col segno „—“.

A kifejezésekben a szó ismétlése helyett „—“ jelet használtunk: appa-lto... recita fuori d'—.

A

- a, 1. f. a; *essere all'—*,
vminek a kezdetén van;
dall'— alla z, kezdettől
végig; *rifarsi dall'—*, ele-
jén kezd; 2. prep. -nak,
-nek, -ban, -ben; -nál, -nél;
-hoz, -hez, -höz, stb.
- aba-te, m. apát.
- abbaca-re (a b b a c o), 1. szá-
mol, 2. töpreng; *abbacame-n-*
to, m. töprengés.
- abbaccia-re (a b b a c c h i o),
diót v. olajbogyót lever a fá-
ról; *abbaccia-ta*, f. ütés a
fára; *abbacchiata-ra*, f. dió-
olajsüret.
- abba-echio, m. bárány.
- abbachi-no, m. számoló-köny-
verske; *abbachi-ni*, m. pl.
egyszeregy; *abbachi-sta*, m.
számolóművész.
- abbacina-re (a b b a c i n o), el-
vakít; *abbaciname-nto*, m. el-
vakítás; *abbacina-to*, agg. elva-
kított, halvány, fényvesztett.
- a-bbaco, m. 1. egyszeregy, 2. fi-
gyelem, elmélyedés; *abbaco-*
ne, m. töprengő ember.
- abbada-re, l. badare.
- abbade-ssa, f. l. badessa; *abba-*
di-a; f. l. badia.
- abbaglia-re (a b b a g l i o), el-
vakít; *abbaglia-rsi*, elvakul;
abbaglia-nte, agg. vakító;
abbaglia-to, agg. elvakult, fé-
nyét veszített.
- abbaiame-nto, m. ugatás; *abbai-*
re, (a b b a i o), ugat; *ab-*
baia-ta, f. ugatás; *abbaiato-*
re, m. ugató.
- abbai-no, m. padlásablak.
- abballotta-re (a b b a l l o t t i o),
összegöngyöl.
- abbandona-re (a b b a n d o n o),
elhagy, elhanyagol, átenged;
abbandona-rsi, elhagyja v.
elhanyagolja magát; a qd. rá-
bizza magát vkire; *abban-*
dona-to, 1. agg. elhagyott, 2.
s. m. talált gyermek; *abban-*
donatame-nte, avv. hanyagul;
abbando-no, m. elhagyatott-
ság, elhanyagoltság.
- abbarbica-re (a b b a r b i c o),
gyökerez; *abbarbica-rsi*, gyö-
keret ereszt.
- abbarra-re (a b b a r r o), eltor-
laszol.
- abbaruffame-nto, m. zavar, fe-
jetlenség, veszekedés; *abba-*
ruffa-re (a b b a r u f f o),
összehány. -zavar; *abbaruf-*
ta-rsi, hajbakap; *abbaruffa-*
ta, f. veszekedés.
- abbassame-nto, m. leereszkedés,
megalázás; *abbassa-re*, (a b-
b a s s o), lehajlít, leenged,
lesliti (szemét), bevon (zász-
lót), apad (folyó), alászáll
(hőmérő); *abbassa-rsi*, alább
hagy, lehajol, lealacsonyul;
abba-sso, avv., prep. lenn, le;
— *il cappello! le a ka-*
lappal!

- abbasta-nte, avv. elég; abbasta-n-za, avv. eléggé.
- abba-tere (a b b a - t t o), földre dob v. ránt, lever, ledönt (falat), legyőz, megaláz; abba-ttersi, elcsügged, valakibe beleütöközik; abbattu-to, agg. levert; abbattime-nto, m. levertség, csüggedés.
- abbatuffola-re (a b b a t u - f f o - l o), összekúszál; abbattuffola-rsi, összevés.
- abhazi-a, f. apátság; abbastia-le, agg. apáti.
- abbededa-rio, m. abc-könyv.
- abbelli-re (-i-s c o), szépít, csinosít; abbelli-rsi, csinosítja magát, szépül; abbellime-nto, m. szépítés, cikornya (zenében, rajzban), abbelli-to, agg. szépített, csinosított; abbelli-to-re, m. szépítő; abbellitu-ra, f. dísz.
- abbevera-re (a b b e - v e r o), itat (állatot); abbevera-rsi, iszik (állatról); abbeverato-to, m. itató.
- abiada-re (a b b i a - d o), zússal etet.
- abbici, m. ábécé.
- abbie-nte, agg., s. m. vagyonos.
- abbigliame-nto, m. dísz, öltözet; abbiglia-rsi, öltözködik.
- abbina-re (a b b i - n o), egy párrá összeköt.
- abbindolame-nto, m. csalás, tévedés; abbindola-re (a b b i - n - d o l o), becsap; abbindola-rsi, összezavarodik; abbindola-to-re, m. csaló.
- abbioscia-rsi, (a b b i o - s c i o), el-petyhüdik, lerogy, elcsügged.
- abboccame-nto, m. megbeszélés; abbocca-re (a b b o - c c o), 1. beleharap, pedz (horgot), 2. teletölt; abbocca-rsi, megbeszélés céljából összejön; abbocca-to, agg. v i n o —, édeskés bor; abboccatu-ra, f. nyílás.
- abboccona-re (a b b o c c o - n o), apró falatokra vág.
- abbonaccia-re (a b b o n a - c c i o), lecsendesít; abbonaccia-rsi, lecsendesül; abboname-nto, m. előfizetés; abbona-re, abbona-rsi (a b b o - n o), előfizet; abbona-to, m. előfizető, törzsvendég.
- abbonda-nte, agg. bőséges; abbonda-nza, f. bőség; abbonda-re (a b b o - n d o), bővelkedik; abbonde-vole, agg. bőséges.
- abboni-re (-i-s c o), lecsendesít.
- abborda-ggio, m. 1. horograkerítés, hajó ellenséges megtámadása másik hajóról, 2. érintkezés; abborda-re (a b b o - r d o), 1. hajót egy másik hajóról horgokkal megragad és megtámad, 2. vlkihez közeledik; abbo-rdo, m. közeledés, horograkerítés.
- abborraccia-re (a b b o r r a - c c i o), vlmi munkát összecsap; abborra-ccio, m. kontárkodás.
- abbottona-re (a b b o t t o - n o), begombol; abbottonatu-ra, f. gombolás.
- abbozza-re (a b b o - z z o), vázol; abbo-zzo, vázlat.
- abbozzola-rsi (a b b o - z z o l o), begubózdodik.
- abbracciame-nto, m. ölelés; abbraccia-re (a b b r a - c c i o), átölel; abbraccia-ta, f. ölelés; abhra-ccio, m. ölelés.
- abbranca-re (a b b r a - n c o), megragad; abbranca-rsi, megkapaszkodik.

abbreviame-nto, m. rövidítés;
 abbrevia-re (a b b r e - v i o),
 rövidít; abbreviati-vo, m. rö-
 vidített alak; abbreviatu-ra,
 abbreviazio-ne, f. rövidítés.
 abbrividi-re (-i - s c o), összebor-
 zad.
 abbronzame-nto m. lesülés, bar-
 nítás; abbronz-a-re (a b b r o - n -
 z o), barnít, lesüt; abbronz-a-
 to, agg. napbarnított; ab-
 bronz-i-re (-i - s c o), l. abbron-
 zare.
 abbruciaccia-re (-c i a - c c h i o),
 odaéget; abbruciaccia-to, agg.
 odaégett, sárgult.
 abbruna-re (a b b r u - n o), feke-
 tével bevon; abbruna-rsi,
 gyászba öltözik; abbruni-re
 (-i - s c o), megbarnul; abbru-
 stoli-re (-i - s c o), megpirít;
 abbrustoli-ta, f. pirítás.
 abbrutime-nto, m. elállatiasodás;
 abbruti-re (-i - s c o), elállatia-
 sít; abbruti-rsi, elállatiasodik.
 abbuia-re (a b b u - i o), elsötétít;
 abbuia-rsi, elsötétül.
 abbu-ono, m. levonás, enged-
 ménny.
 abburatta-re (a b b u r a - t t o),
 (lisztet) szítál, rostál; abbu-
 rattatu-ra, f. rostálás.
 abdica-re (a - b d i c o), lemond;
 abdicato-rio, agg. lemondó;
 abdicazio-ne, f. lemondás.
 aberrare (-e - r r o), (el)téved;
 aberrazio-ne, f. eltévelyedés.
 abete, m. fenyő.
 abiette-zza, f. alantasság, alá-
 valóság.
 abigea-to, m. állat-rablás; abi-
 geo, m. állatrablóló.
 a-bile, agg. ügyes; abiltà, f.
 ügyesség; abilita-re (a b i - l i -
 t o), képesít; abilita-rsi, pá-

lyát választ, képesítést sze-
 rez; abilitazio-ne, f. képesi-
 tés, habilitáció.
 abi-ssò, m. mélység, szakadék.
 abita-bile, agg. lakható; abita-n-
 te, m. lakó; abita-re (a - b i -
 t o), lakik; abitato-re, m.
 lakó; abitazio-ne, f. lakás.
 a-bito, m. 1. ruha, 2. szokás; abi-
 tua-le, agg. szokott; abitua-
 re (a b i - t u o), szoktat; abi-
 tua-rsi, megszokik; abitu-dine,
 f. szokás; abitu-ro, m. kunyhó.
 abiu-ra, f. megtagadás; abiura-re
 (a b i u - r o), hitet megtagad.
 ablati-vo, m. ablativus.
 abluzio-ne, f., lemosás.
 abnega-re (-n e - g o), megtagad;
 abnega-rsi, megtagadja magát;
 abnegazio-ne, f. önmegtaga-
 dás.
 aboli-re (a b o l i - s c o), megsem-
 misít, megszüntet; aboli-rsi,
 megsemmisül, megszűnik; abo-
 lizio-ne, s. f. megsemmisítés;
 abolizioni-sta, m. a rabszolgá-
 ság megszüntetésének híve.
 abomina-bile, agg. utálatos; abo-
 mina-re (a b o - m i n o), utál,
 megvet; abominazio-ne, f.
 utálat; abomine-vole, agg.
 utálatos, abomi-nio, m. utá-
 lat; abomino-so, agg. utálatos.
 abori-ginè, agg., s. m. bennszü-
 lött, őslakó; gli abori-gini, m.
 pl. őslakosság.
 aborre-vole, agg. utálatos; abbor-
 rime-nto, m. megvetés, utálat;
 abborri-re (a b o r r i - s c o,
 a b o - r r o), megborzad, utál,
 aborti-re (a b o r t i - s c o), 1.
 abortál, 2. elsenyved, 3. nem
 sikerül; aborti-vo, agg. kora-
 szülött, satnya; abo-rto, m. 1.
 koraszülés, 2. koraszülött, 3.

korcsszülött, 4. fércmunka;
— *procuratio*, magzatel-
hajítás.
Abra-mo, m. Ábrahám
abroga-re (a · b r o g o), megsem-
misít; visszavon; **abrogazio-
ne**, f. megsemmisítés, vissza-
vonás.
Abru-zzi, m. pl. Abruzzok.
a-bside, f. abszisz.
abusa-re (a b u · s o), visszaél va-
lamivel; **abusio-ne**, s. f. visz-
szaélés; **abusivame-nte**, avv.
jogtalanul, szabálytalanul;
abusi-vo, agg. jogtalan, sza-
bálytalan.
abu-so, m. visszaélés, jogtalanság.
aca-cia, f. akác.
acade-mia, l. *accade-mia*.
acatto-lico, agg. nem katolikus,
a katolikus tantól eltérő.
a-cca, f. 1. Il betű, 2. csekélység,
semmiség, *non valere*
un'—, semmit sem ér.
acade-mia, f. 1. akadémia, 2.
főiskola, egyetem, 3. hangver-
seny.
academicame-nte, avv. elvi szem-
ponthól, elvontan; **acade-mi-
co**, agg. akadémiai, akadé-
mikus, egyetemi; m. akadé-
mia tagja; **academi-smo**, m.
akadémikus modor.
acade-re (a c c a · d o; a c c a · d ·
d i; a c c a d u · t o), történik;
accadime-nto, m. esemény;
accadu-to, m. történés.
accagiona-re, okol, vádol.
accagliame-nto, m. megalvadás;
accaglia-re (a c c a · g l i o),
megalvaszt; **accaglia-rsi**, meg-
alvad (vér, tej); **accaglia-to**,
agg. megalvadt.
accalappia-re (a c c a l a · p p i o),
1. hurokkal vagy csapdával

megfog, 2. törbe csal, 3. rá-
szed; **accalappia-rsi**, belezava-
rodik.
accalappiato-re, m. 1. hurokvető,
2. sinér; **accalappiatu-ra**, f.
hurokkal fogás, odacsalogá-
tás.
accalca-re (a c c a · l c a o), fölhal-
moz, összeprésel; **accalca-rsi**,
1. felhalmozódik, 2. összesza-
lad és szorong (embertömeg-
ről, népről).
accalda-re (a c c a · l d o), fölhe-
vít; **accalda-rsi**, kihevül; **ac-
calda-to**, agg. kihevült.
accalora-re (a c c a l o · r o), **ac-
calori-re** (-i s c o), 1. felhevít,
2. felbátorít; **accalori-rsi**, fel-
hevül, -lelkesedik.
accampame-nto, s. m. tábor; **ac-
campa-re** (a c c a · m p o), tá-
bort üt; — *ragioni*, érve-
ket felhoz; **accampa-rsi**, tábo-
roz, megpihen.
accampiona-re (a c c a m p i o · n o),
felkel v. húzat a kataszterbe
bevezet.
accanala-re (a c c a n a · l o), ro-
vátkáz; **accanalatu-ra**, f. ro-
vátka.
accanime-nto, m. konokság, elke-
seredettség; **accani-rsi** (a c c a n i · s c o), elkeseredetten,
konokul kitart; **accanitame-
nte**, avv. konokul, elkesere-
detten; **accani-to**, agg. konok.
accanellame-nto, m. 1. fonál fel-
gombolyítása, 2. e munkáért
járó bér, 3. az oszlopot diszít-
tő hosszant-rovátkák; **accan-
nella-re** (a c c a n n e · l l o),
1. fonalat felgombolyít, 2. osz-
lopot hosszant bemélyesztett
rovátkákkal diszít; **accannel-
latu-ra**, l. *accanellamento*.

acca-nto, prep. mellett, közel valamihez.

accantoname-nto, m. beszállásolás, szállás.

accantona-re (a c c a n t o - n o), beszállásol.

accaparra-re (a c c a p a - r r o), 1. lefoglalóz, 2. felfogad, 3. megkaparítt.

accapezza-re (a c c a p e - z z o), 1. fát, követ megmunkál, 2. valamit véghez visz.

accapigliame-nto, m. verekedés; accapiglia-re (a c c a p i - g l i o), üstökön ragad; accapiglia-rsi, hajbakap.

accappato-io, m. fürdő-, fésülködőköppen.

accappia-re (a c c a - p p i o), 1. hurokkal megfog, összefűz v. összeköt; accappiatu-ra, f. 1. hurokkal ellátott kötél, 2. rászédés, csapda.

accarezzame-nto, m. kedveskedés; accarezza-re (a c c a - r e - z z o), 1. simogat, kedveskedik, 2. szívesen foglalkozik vlmivel; accarezzati-vo, agg. kedveskedő; accarezzato-re, agg. m.; accarezzatri-ce, agg., s. f. hizelkedő ember, nő.

accasame-nto, m. 1. háztartás megalapítása, 2. házasság; accasa-re (a c c a - s o), 1. háztartást alapít, 2. férjhez ad; accasa-rsi, 1. háztartást alapít, 2. megházasodik, 3. megtelepedik, 4. önállósítja magát.

accasciame-nto, m. levertség; accascia-re (a c c a - s c i o), elerőtlenít, lever; accascia-rsi, elerőtlenedik, elcsügged.

accaserna-re (a c c a s e - r m o), kaszárnyában elhelyez.

accastellame-nto, f. m. 1. gyümölcs egymásra halmozása a szárításnál, 2. a hajó orránál v. faránál lévő építmény; accastella-re, gyümölcsöt egymásra halmoz; accastella-rsi, elsáncolja magát.

accatastame-nto, m. felhalmozás; accatasta-re (a c c a t a - s t o), 1. felhalmoz, 2. rendetlenül egymásra dob, 3. a kataszterbe bevezet, 4. megadóztat. accattabri-ghe, m. összeférhetetlen ember.

accattame-nto, m. koldulás.

accatta-re (a c c a - t t o), 1. koldul, 2. keres, 3. erőszakol; accattatame-nte avv. erőszakoltan; accattato-re, m. accattatri-ce, f. koldus; accattino, m. alalmaznagyűjtő; accatto, m. 1. koldulás, alalmaznagyűjtés, 2. a gyűjtött alalmazna összege; accattona-ggio, m. 1. accatto; accatto-ne, m. accatto-na, f. koldus.

accavalca-re (a c c a v a - l c o), áthág (falon, sövényen); accavalcia-re (a c c a v a - l c i o) lovas módjára ül; — l e g a m b e, keresztbe rakja lábát; accavalcio-ne accavalcio-ni, avv. lovaglós módjára; accavalla-re (a c c a v a - l l o), keresztbe rak vlm-in v. vlmi fölött accaviglia-re (a c c a v i - g l i o), felgombolyít.

accecame-nto, m. megvakulás, elvakulás, elfogultság.

acceca-re (a c c i e - c o), 1. megvakít, elvakít, 2. megfakít, 3. betöm; acceca-rsi, 1. megvakul, elvakul, 2. elhalványul, 3. eltömődik; acceca-to, agg. megvakult, elvakult; acce-

- catame-nte, avv. vakon, megfontolatlanul.
- acce-dere (a cce-d-o; a cce-de-ti v. acce-de-i; acce-du-t-o), 1. közeledik vlmihhez, 2. hozzájárul, beleegyez, 3 — in un luogo kiszáll egy hely megvizsgálására.
- accelerame-nto, m. 1. siettetés, 2. gyorsulás; accelera-ndo, avv. gyorsulva, gyorsabban.
- accelera-re (a cce-le-ro), siettet, gyorsít; accelera-rsi, gyorsul; accelerati-vo, agg. siettető, gyorsuló.
- acce-ndere (a cce-n-d-o; a cce-si; a cce-s-o), 1. meggyújt, felgyújt; acce-ndersi, 1. tüzet fog, 2. — d'a more szerelemre lobbán, 2. — in viso elpirul; acce-so, agg. tüzes, élenk; accendi-bile, agg. 1. gyúlékony, 2. tűzveszélyes; accendiga-s, m. gáz-gyújtógató; accendime-nto, m. meggyújtás, accendisi-gari, m. szivargyújtó; accendito-ío, m. gyújtógató bot; accendito-re, m. accenditri-ce, f. lámpagyújtógató.
- accenna-re (a cce-n-n-o), 1. int, 2. mutat vlmire, 3. céloz, 4. készül vlmit tenni; accenna-rsi, egymásnak titokban int; acce-nno, m. 1. jel, 2. célzás, 3. figyelmeztetés.
- accensi-bile, agg. lobbánékony; accensio-ne, f. meggyújtás.
- accenta-re (a cce-nt-o), hangsúllyal ellát, hangsúlyoz; acce-nto, m. 1. hangsúly, 2. kiejtési mód, hanglejtés.
- accentrame-nto, m. központosítás.
- accentra-re (a cce-n-t-ro), központosít; accentra-rsi, központosul.
- accentua-re (a cce-u-t-o), hangsúlyoz; accentuatame-nte, avv. hangsúlyozottan; accentuazio-ne, f. hangsúlyozás.
- accerchiame-nto, m. körülzárás.
- accerchia-re (a cce-r-chio), accerchiella-re (a cce-r-chie-l-lo), körülzár.
- accertame-nto, m. megbizonyosodás, biztonság.
- accerta-re (a cce-r-t-o), 1. biztosít vkit vlmiről, 2. vlminek valóságát megállapítja; accerta-rsi, meggyőződik vlmiről.
- accesame-nte, avv. hevesen, tüzesen.
- accessi-bile, agg. hozzáférhető; accessibilità, f. hozzáférhetőség.
- accessio-ne, f. 1. növekedés, 2. hozzájárulás, beleegyezés.
- acce-sso, m. 1. hozzátérés, út, bejárás, 2. uomo di facile—, előzékeny ember, 3. bírósági v. rendőri szemle.
- accessoriame-nte, avv. mellékesen; accesso-rio, agg. mellékes.
- acce-tta, f. balta.
- accetta-bile, agg. elfogadható; accettabilità, f. 1. elfogadhatóság, 2. kedvesség.
- accetta-re (a cce-t-t-o), elfogad; accettatore, m. accettatri-ce, f. elfogadó; — di persona, pártahajló bíró; accettazio-ne, f. 1. elfogadás, 2. felvétel; accette-vole, agg. 1. accettabile; accettevolmente, avv. elfogadható módon, hálaosan; acce-tto, agg. kedves, szívesen látott; accezio-ne, f. 1. elfogadás, 2. értelem.

acchetame-nto, m lecsendesítés, megnyugtató.

accheta-re (acche-to), megnyugtató, lecsendesít.

acchiappaca-ni, m. sintér

acchiappa-re (acchia-ppo), meglep, megcsíp; acchiappare-llo, m. csapda, fogós kérdés; acchiappato-io, m. hurok, csapda, csal.

acchiocciola-re (acchio-ccio-lo), csigalakúra csavar; acchiocciola-rsi, összekuporodik.

acchiu-dere l acclu-dere.

acciabattame-nto, m. 1. cipőfoltozás, 2. kontárkodás, kontármunka.

acciabatta-re (accia-batto), 1. cipőt foltoz, 2. összecsapja a munkát; acciabbatti-o, m. kontárkodás; acciabbatto-ne, m. acciabbatto-na, f. kontár.

acciacca-re (accia-cco), 1. összetör, összeöröl, összetapos, 2. lever (jég a gyümölcsöt, gabonát), 3. lekileg lesújt; accia-cco, m. 1. testi hiba, 2. rosszüllés, 3. szerencsétlenség, veszteség, 4. szegény; acciacco-so, agg. beteges, gyengélkedő.

acciaieri-na, f. acélművek; accia-io, m. 1. acél, 2. kard; acciao-lo, acciaio-lo, m. acélből készült élesítő; acciari-no, m. tűzsiholásra szolgáló acél; accia-ro, m. 1. acél, 2. kard.

acciarpa-re, (accia-rpo), felületesen, kontáruul dolgozik; acciarpatame-nte, kontáruul; acciarpato-re, m. acciarpato-ra, kontár; acciarpi-o, m. kontárkodás, felületes munka; acciarpo-ne, m. acciarpo-na, f. kontár.

accidenta-le, agg véletlen, mellékes, járulékos; accidenta-lità, f. véletlenség, járulékoság; accidentalme-nte, avv. véletlenül, mellékesen; accidenta-to, agg. hegyes-völgyes, változatos; accide-nte, m. véletlen, előre nem látott körülmény; accide-nti, interj. az ördögbe!

acci-dia, f. restség; accidio-so, agg. rest.

accigliame-nto, m. 1. szemöldök összeráncolása, 2. komor arc.

acciglia-re (acci-glio) 1. vadász-sólyom szemhéját bevarrja, 2. szemöldökét összehúzza; acciglia-rsi, szemöldökét összeráncolja, elkomolyodik; acciglia-to, mérges, komor.

accig-nere, accingere (acci-ngere; acci-nsi, accing-e-sti; acci-nto), övez, felköt (kardot); accing-ersi, készül vlmire, hozzáfog vlmhez.

acciò, cong., acciocchè, acciò che, cong. azért hogy, miért is.

acciotto-la-re (accio-ttolo), kaviccsal felszórja az utat; acciotto-la-to, m. frissen kaviccszott út.

acciuffa-re (acciu-ffo), hstökön ragad; acciuffa-rsi hajba kap.

acciu-ga, f. 1. hering, 2. csekélység.

accivetta-re (accive-ito), f. bagollyal madarat csalogat vadászaton, 2. magához édesget.

acclama-re (accla-mo), 1. megtapsol, éljenez, 2. egy-

- hangúan megválaszt; **acclimazio-ne**, f. 1. éljenzés, taps, 2. eleggere per — egyhangúan megválaszt.
- acclima-re** (accli-mo), egy éghajlathoz hozzászoktat; **acclima-rsi**, éghajlathoz hozzászokik; **acclimatazio-ne**, **acclimazio-ne**, egy éghajlat megszokása.
- accli-ve**, agg. emelkedő; **acclività**, f. emelkedés, meredély.
- acclu-dere** (acclu-do; **acclu-si**; **acclu-so**), mellékel; **acclu-sa**, f. melléklet.
- accocca-re** (acco-cco), 1. a nyilat az újra illeszti, 2. a fonalat megcsomózza, 3. vlmít vlmivel összefüggésbe hoz, 4. beszédbe kezd.
- accoccola-rsi** (acco-ccolo), összekuporodik
- accoglie-nza** f. fogadtatás.
- acco-gliere**, **acco-rre** (acco-lgo; **acco-lsi**; **acco-lto**) fogad; **accoglimate-nto**, m. fogadtatás; **accogliticcio**, agg. szedett-vedett.
- acco-lito**, m. 1. még fel nem szentelt pap, 2. tanítvány; követő.
- accolla-re** (acco-llo), 1. igába fog, 2. megterhel; **accolla-rsi**, 1. magát megterheli valamivel, vállal valamit, 2. akkordba vállal munkát, 3. szorosan begombol a nyaknál; **accollata-rio**, m. 1. akkordmunkás, 2. építési vállalkozó; **accollato**, állig begombolt; **accollatu-ra**, f. 1. ruha nyaka, 2. nyakbőség, 3. ökör nyakán az iga nyoma; **acco-llo**, m. 1. munka átvétele, 2. akkord.
- acco-lta**, f. gyülekezet.
- accolltella-re** (accolltello), megkésel; **accolltella-to**, m. élükre rakott téglákból készült fal vagy kövezet; **accolltella-to-re**, m. **accolltellatri-ce**, f. késelő.
- accomanda-re** (accomanda), ajánl, rábíz; **accomanda-rsi**, magát ajánlja, vlkinek a védelmét keresi.
- accomiata-re** (accomiatio), 1. elbúcsúztat, 2. elbocsájt, 3. szabadságol.
- accomoda-bile**, agg. békésen elintézhető; **accomodame-nto**, m. 1. elrendezés, 2. kiegyenlítés, megegyezés, kibékülés.
- accomoda-re** (accomodo), 1. kijavít, rendbe hoz, 2. állást szerez, 3. elsimít; **accomoda-rsi**, 1. alkalmazkodik, simul, 2. helyet foglal, kényelembe helyezkedik; **accomodatame-nte**, avv. kényelmesen, megegyezés útján; **accomodaticcio**, m. hirtelen kötött kényszerű megegyezés; **accomodativ-o**, agg. alkalmazkodó.
- accompagname-nto**, m. 1. kíséret, hozzávaló, 2. kiegészítő v. ellen-darab.
- accompagna-re** (accompagno), kísér, mellékel; **accompagna-rsi**, 1. egyesül, 2. illik; **accompagnato-re**, m. **accompagnatri-ce**, f. kísérő; **accompagnatu-ra**, f. kíséret, megegyezés, összhang.
- accomuna-bile**, agg. egyesíthető.
- accomuname-nto**, m. egyesítés, közzététel, közössé tétel.
- accomuna-re** (accomuno), közzétesz, közöl; **accomunar-si**, egyesül.

acconce-zza, f. alkalmasság, hozzáillőség; **acconciame-nte** avv. alkalmas, illő módon; **acconciame-nto**, m. 1. elkészítés, 2. kibékítés; **acconciapade-lle**, m. drótos, üstfoltozó.

acconcia-re (a c c o - n c i o), 1. elkészít, 2. kijavít, 3. rendbe hoz, 4. kibékít, 5. feldisznít, 6. helyben hagy, 7. befőz (gyümölcsöt); **acconcia-rsi**, alkalmazkodik, csinosítja magát; **acconcia-to**, **accon-cio**, agg. alkalmas, illő, fruttata — e befőtt gyümölcs; **acconciatu-ra**, f. 1. l. **acconciamento**, 2. fejdísz, 3. alkalom; **accon-cio**, agg. alkalmas, s. m. jó alkalom, előny, haszon.

accondisce-ndere, l. **condiscende-re**.

acconsenti-re (a c c o n s e - n t o), beleegyezik, megenged, helyesel.

accontenta-re (a c c o n t e - n t o), l. **contentare**.

acco-nto, m. részletösszeg a fizetésnél.

accoppia-re (a c c o - p p i o), párosít; **accoppia-rsi**, párosul, társul; **accoppia-to**, agg. páros, **accorame-nto**, m. bánat.

accora-re (a c c u o - r o, a c c o - r o), 1. szíven szúr, 2. nagy fájdalmat okoz, **accora-rsi**, bántódik.

accorciam-nto, m. rövidítés.

accorcía-re (a c c o - r c i o), rövidít, kárt okoz; **accorcía-rsi**, megrövidül, fogy, összeugrik (szövet); **accorciatame-nte**, avv. rövidítetten; **accorciato-to**, agg. rövidítő; m. ösvény, mely egy útkanyarulatot át-

vág és megrövidít; **accorci-re**, l. **accorcía-re**.

accorda-re (a c c o - r d o), 1. hangol, összehangol, megegyeztet, 2. megad; **accorda-rsi**, megegyezik; **accordato-re**, m. 1. közvetítő, 2. hangoló; **accordatu-ra**, f. 1. hangolás, 2. megegyezés; 3. **andarsene in — e**, sokat tárgyal, de megegyezéshez nem jut; **acco-rdo**, m. megegyezés, összhang, béke; **d'accordol** rendben van!

accor-gersi (a c c o - r g o; a c c o - r s i; a c c o - r t o), észrevesz; **acco-rto**, agg. okos, ügyes, vigyázatos; **accorgime-nto**, m. 1. észrevevés, megismerés, 2. ügyesség.

acco-rre, l. **accogliere**.

accor-rere (a c c o - r r o; a c c o - r s i; a c c o - r s o); **odafut**, **odasiet**; **accorrim-nto**, m. csődület; **accorruo-mo**, interj. segítség!

accortame-nte, avv. vigyázatosan, ügyesen; **accorte-zza**, f. ügyesség, okosság, ravaszság.

accoscía-rsi (m' a c c o - s c i o), le-kuporodik.

accostame-nto, m. közeledés.

accosta-re (a c c o - s t o), 1. közelebb állít, -hoz, 2. betesz (ajtót, ablakot); **accosta-rsi**, 1. közeledik, 2. — **allo stomaco**, jól ízlik; **accoste-vole**, agg. könnyen hozzáférhető; **accosto**, prep. -nál, -nél, mellett; s. m. támogatás, támogató; **agg.** —[a], vlmhez támaszkodva; vlkivel jó viszonyban levő.

accostola-to, m. hajóváz.

accostuma-re (ac-cos-tu-mo),
hozzászoktat; accostuma-rsi,
hozzászoklik.

accovaccia-rsi (m'a-c-co-v-a-c-cio),
megbujik.

accozza-glia f. összevisszaság.

accozza-re (ac-co-z-zo), össze-
köt, összehoz, összeállít, ren-
detlenül egymáshahalmaz; —
i pentolini, közös kony-
hát vezet; accozza-rsi, f. egye-
sül, 2. illik egymáshoz; acco-z-
zo, m. egyesülés, összeütkö-
zés, összevisszaság.

accredita-re (ac-c-re-di-to), 1.
hitelt szerez vlminek, 2. meg-
erősít; accredita-rsi, hitelt, te-
kintélyt szerez.

accre-scere (ac-c-re-s-co; ac-
c-re-b-bi; ac-c-re-s-ci-u-to),
megnöveszt, gyarapít; accre-
scersi, megnő, gyarapodik;
accre-scime-nto, m. növekvés,
gyarapodás; accre-scitivame-n-
te, avv. növekvően; accre-
sciti-vo, agg. növekedő; m.
nagyító képző.

accuccia-rsi (m'a-c-cu-c-cio),
1. vackába húzódik, 2. lefck-
szik.

accudi-re (ac-cu-di-s-co), 1.
ügyel, 2. ellát, 3. segít.

accumulame-nto, m. felhalmozás.

accumula-re (ac-cu-mu-lo), fel-
halmoz; accumula-rsi, fölhal-
mozódik; accumulato-re, m.
accumulatri-ce, f. 1. halmozó,
2. kapzsi, 3. akkumulátor; ac-
cumulazio-ne, f. felhalmozás.

accuratame-nte, avv. pontosan,
gondosan; accurate-zza, f.
pontosság, gondosság, szorga-
lom; accura-to, agg. gondos,
pontos, szorgalmas.

accu-sa, f. vád; capi d' — vád-
pontok; atto d' — vádirat;
mettere in stato d' —
vád alá helyez; accusame-nto,
vádolás.

accusa-re (ac-cu-so), vádol; —
la ricevuta di una
lettera, igazolja egy levél
vételt; accusa-to, m. vádlott;
accusati-vo, m. tárgyeset; ac-
cusato-re, m.; accusato-rio,
agg. vádló, áruló.

acerbe-tto, agg. fanyarkás, acer-
be-zza, f. 1. fanyarság, 2.
éretlenség, 3. keménység, szí-
gor; acerbità, 1. fanyarság, 2.
keserűség, 3. szigor; ace-rbo,
agg. 1. éretlen, 2. fanyar, ke-
serű, 3. kemény, szigorú, ke-
gyetlen.

aceta-to, agg. ecetes; acetazio-ne,
ecetté változtatás v. változás.

ace-to, m. ecet; prendere,
pigliare l' — megecete-
sedik; mettere sotto
l' — ecetben eltesz; aceto-so,
agg. ecetes.

acide-zza, f. savanyúság; acidifi-
ca-re (acidi-fico), sava-
nyúvá, savvá változtat; aci-
dificazio-ne, f. savvá változ-
tatás; acidità, f. savanyúság;
a-cido, agg. savanyú, s. m. sav.

a-cqua, f. 1. víz, 2. eső, 3. for-
rás, gyógyvíz, 4. nedv.

acquacedrata-io, m. limonádéárús.
acquaforte, f. választóvíz; acqua-
forti-sta, m. réz- v. acélmet-
sző.

acquagio-ne, f. zápor.

acquaio-lo, acquaro-lo, m. viz-
hordó.

acquamari-na, f. akvamarin.

acquartierame-nto m. beszálláso-
lás.

acquartiera-re (a c q u a r t i e - r o), beszállásol; **acquartiera-rsi**, beszállásolja magát.
acquasiri-no, agg. vizenyős, mocsaras.
acqua-fa, f. 1. bőséges eső; 2. vízkészlet (hajón).
acquatta-rsi (m' a c q u a - t t o), a földre lapulva elrejtőzik.
acquavita-lo, m. pálinkamérő.
acquavi-te, f. pálinka.
acquazzo-ne, m. felhőszakadás.
acquedo-tto, m. vízvezeték, csatorna.
acque-o, agg. vizenyős.
acquere-lla, f. szitáló eső.
acquere-lla-re (a c q u e r e - l l o), vízfestékekkel fest; **acquere-lli-sta**, vízfestő; **acquere-llo**, m. 1. vízfesték, 2. vízfestmény.
acqueru-giola, f. szitáló eső.
acquido-ccio, m. csatorna.
acquiesce-nte, agg. beleegyező. megnyugvó; **acquiesce-nza**, f. beleegyezés, helyeslés.
acquietame-nto, m. megnyugtató, lecsillapítás.
acquieta-re (a c q u i e - t o), 1. megnyugtató, lecsillapít, 2. kielégít, **acquieta-rsi**, csillapul, megnyugszik.
acquire-nte, m. vevő.
acqui-si-re, szerez (vagyont, be-tegséget); **acqui-si-to**, agg. szerzett, **acquisizio-ne**, f. vétel, beszerzés; **acquista-bile**, agg. megvásárolható.
acquista-re (a c q u i - s t o), 1. megszerez, megvásárol, 2. nyer (— t e m p o), megnyer (— una persona), 3. elér (— un luo-go); **acquistat-ore**, m. vevő; **acqui-sto**, m. vétel, vagyon; **f a r e a c q u i s t o** [di], vlmít bevásárol, megvesz.

acquitri-na, f. 1. nedvesség, 2. csöndes eső.
acquitri-no, m. vizenyős, mocsaras hely.
acquitri-no-so, agg. vizenyős, mocsaras.
acquire-nto, m. viharos eső.
acquoli-na, f. 1. csöndes eső, 2. nyál.
acquo-so, agg. nedves, vizenyős.
a-cre, agg. csipős; **acre-dine**, f. csipősség, fanyarság, **acre-me-nte**, avv. csipősen; **acrimo-nia**, csipősség, fanyarság; **acri-monio-so**, agg. csipős, fanyar; **a-cro**, m. régi földmérték.
aero-bata, m. kötélátúzó, erőművész; **acrobati-cio** agg. erőművészeti; **acrobati-smo**, erőművészet.
acroma-tico, agg. színtelen, akromatikus; **acromati-smo**, m. színmentesség, akromatizmus.
acro-stico, m. akrosztichon, a verssorok kezdőbetűje által alkotott szó, név, vagy mondat.
acui-re, élesít; **acuità**, f. 1. él, 2. hegy, 3. éleselméljűség, találékonyság; **acu-me**, **acu-mine**, m. 1. hegy, 2. él, 3. találékonyság, éleselméljűség; **acu-mina-re** (a c u - m i n o), hegyez, élesít.
acu-stica, f. hangtan, akusztika; **acu-stico**, agg. halló, akusztikus.
acutame-nte, avv. élesen. éleselméljűen.
acuta-ngolo, agg., hegyesszögű.
acute-zza, f. élesség, éleslátás, éleselméljűség; **acu-to**, agg. 1. hegyes, 2. éles, 3. heves, 4. éleselméljű, 5. konok, akút.
adacquame-nto, m. öntözés.

- adacqua-re** (a d a - c q u o), 1. öntöz, 2. vizez (hort); **adacquatu-ra**, f. öntözés.
- adagiame-nto**, m. kényelmes helyzetbe lefektetés.
- adagia-re** (a d a - g i o), vigyázatosan, gondosan lefektet, mindennel ellát; **adagia-rsi**, kényelmesen lefekszik. leül; magát kényelembe helyezi; **adagia-to**, agg. lassú, kényelmes; **adagi-no**, avv. lassan, kényelmesen; **ada-giò**, avv. lassan, vigyázatosan; m. zenében lassú, nyugodt tétel.
- Adalbe-rto**, m. Adalbert.
- adama-nte**, m. gyémánt; **adamanti-no**, agg. 1. gyémántból való, 2. erőn, kemény.
- ada-mico**, agg. ádámí, ősi.
- Ada-mo**, m. Ádám.
- adatta-bile**, agg. alkalmas; **adattabilità**, f. használhatóság; **adattame-nte**, avv. alkalmasan, célszerűen; **adattame-nto**, m. hozzáillesztés, alkalmazás.
- adatta-re** (a d a - t t o), 1. hozzáilleszt, 2. alkalmaz; **adatta-rsi**, alkalmazkodik, illik, megelégszik; **adattatame-nte**, avv., alkalmasan, megfelelő módon; **adattazio-ne**, f. hozzá alkalmazás, hozzáillesztés; **ada-tto**, agg. alkalmas, illő, megfelelő.
- adda-rsi** (m i a d d ò; a d d i e - m i v. a d d e - t t i; inip. sogg. a d d e - s s i; fut, a d d a r ò), 1. vlmit észrevesz, 2. vl mire igyekszik, 3. odaadja magát, **adda-to**, agg. odaadó, buzgó.
- addazia-re** (a d d a - z i o), megvámol.
- addebita-re** (a d d e - b i t o), 1. adósává tesz, 2. vlkinek vlmit felró.
- addebolime-nto**, m. 1. gyöngítés, 2. elgyöngülés.
- addebolí-re** (a d d e b o l i - s c o), elgyöngít, legyöngül.
- addensame-nto**, m. sűrűsítés.
- addenta-re** (a d d e - n t o), belemar; **addenta-to**, agg. foglaku bevágásokkal ellátott; **addentatu-ra**, f. fogakkal ellátás v. ellátottság.
- addente-llare** (a d d e n t e - l l o), fogszerűen kiképez. pl. a falat, hogy ezt tovább lehesen építeni.
- addentella-to**, m. 1. fal váltakozóan, fogszerűen kiálló téglákban végződése, 2. csatlakozási-, érintkezési pont.
- addentellatu-ra**, f. 1. fogszerű kiképzés, 2. csatlakozás.
- addentra-re** (a d d e - n t r o), belemélyít; **addentra-rsi** behatol; **adde-ntro** avv. benne, bele.
- addestrame-nto**, m. begyakorlás, idomítás.
- addestra-re** (a d d e - s t r o), gyakorol. tanít, idomit, szoktat; **addestra-rsi**, gyakorol; **addestra-to**, agg. begyakorolt, idomított; **addestrato-re** m. idomító.
- adde-tto**, agg. 1. vlmihez tartozó, 2. valahova beosztott, 3. valamire szánt, vlmi célt szolgáló; s. m. hivatalnok. — m i l i t a r e, katonai attasé.
- addì**, avv. napján.
- addie-tro**, avv. 1. hátul, hátra, 2. ezelőtt.
- addi-o**, interj. Isten hozzá!
- addi-re** (a d d i - c o; a d d i - s s i; a d d e - t t o; fut. a d d i - r ò), vlkinek odaítél, vl mire rendel; **addi-rsi** illik.

addirittu-ra, avv. egyenest, azonnal.

addirizza-re (a d d i r i - z z o, a d d r i - z z o), 1. kiegyenesít, 2. jó útra térít; **addirizza-rsi**, 1. felegyenesedik, 2. jó útra tér; **addirizzatu-ra**, f. hajválasztéka.

addita-re (a d d i - t o), 1. újjal mutat, rámutat, 2. megemlít, a figyelmet felhívja.

addiziona-le, agg. 1. összeadási, 2. járulékos, mellékes.

addiziona-re (a d d i z i o - n o), összead; **addizio-ne**, f. összszeadás.

addobba-re (a d d o - b b o), 1. díszít, 2. felszerel, bebútoroz, 3. felfegyverez; **addobba-rsi**, sorba, rendbe áll; **addo-bbo**, m. 1. dísz, 2. felszerelés.

addocili-re (a d d o c i l i - s c o), megszelídít.

addolcime-nto, m. 1. megédcsítés, 2. enyhítés.

addolci-re (a d d o l c i - s c o), 1. megédesít, 2. enyhít, 3. kibékít, 4. megpuhít; **addolci-rsi**, 1. megenyhül, 2. megbékül.

addolora-re (a d d o l o - r o), 1. szomorít, 2. megsért; **addolora-rsi**, elszomorodik, bánkódik; **addolora-ta** f. fájdalmas szűz.

addo-me, m. has. alsó test.

addomestica-bile, **addimestica-bile**, agg. megszelidíthető; **addomesticame-nto**, m. szelidítés; **addomestica-re** (a d d o m e - s t i c o), 1. szelídít; 2. szoktat, 3. beleékel magát; **addomestica-rsi**, 1. megszelidül, 2. vlkit megszok, vlkivel bizalmas viszonyba kerül; **addomestica-to**, agg. szelíd; **addomesticato-re**,

m. **addomesticatri-ce**, f. szelídítő; **addomesticatu-ra**, f. szelidítés; **addomestiche-vole**, agg. szelidíthető; **addom stichevo-le-zza**, f. 1. szelidség, 2. bizalmas viszony; **addomestichi-re**, l. **addomestica-re**.

addoppia-re (a d d o - p p i o), kettősen vesz, megkettőz.

addormentame-nto, m. elaltatás, elkábítás; **addormenta-re** (a d d o r m e - n t o), 1. elaltat, 2. elkábít, érzéstelenít; **addormenta-rsi**, elalszik; **addormenta-to**, agg. aluszékony, erélytelen; **addormentati-ccio**, agg. aluszékony; **addormentati-vo**, agg. altató; **addormentazio-ne**, f. elaltatás; **addormi-rsi**, elalszik.

addossame-nto, m. megterhelés.

addossa-re (a d d o - s s o), 1. nekitámaszt, 2. felvesz (ruhát), 3. ráruház, 4. tulajdonít vlkinek vlmit; **addossa-rsi**, 1. nekitámaszkodik, 2. felvesz (ruhát), 3. vállal vlmit; **addo-sso**, avv. a hátán; **addo-sso a**, prep. rajta, rája.

addottorame-nto, m. doktorrá avatás, doktori cím elnyerése.

addottora-re (a d d o t t o - r o), 1. doktorrá avat, 2. vlkit vlmi-re kitanít, **addottora-rsi**, doktorátust szerez.

addottrina-re (a d o t t r i - n o), tan ismeretébe bevezet; **addottrina-rsi**, vlmi-tant jól megismer; **addottrina-to**, agg. tudós, művelt.

addre-to, **addrie-to**, l. **addietro**.

adduci-bile, agg. felhozható.

addu-rre (a d d u - c o; a d d u - s s i; a d d o - t t o; fut. a d d u - r r o), fölhoz (bizonyítékot); **addu-rsi**, vlhova elmegy.

adeguame-nto, m. kiegyenlítés, megegyezés.

adegua-re (a d e · g u o), 1. kiegyenlít, egyenlővé tesz, 2. összehasonlít; **adegua-to**, agg. megfelelő.

adempime-nto, m. teljesítés, megvalósítás.

adempi-re, **ade-mpiere** (a d e · m · p i o, **adempi-to** v. **adempiu-to**), teljesít, megtartja (szavát); **adempi-rsi**, be-teljesedik.

adegua-re (a d e · q u o), egyenlővé tesz; **adegua-rsi**, egyenlővé lesz; **adeguazio-ne**, f. kiegyeztetés.

aderba-re (a d e · r b o), legeltet, etet.

adere-nte, m. követő, tanítvány.

adere-nza, f. összefüggés, csatlakozás, barátság.

aderime-nto, m. csatlakozás.

aderi-re (a d e r i · s c o), 1. csatlakozik, 2. hozzá tartozik, 3. beleegyezik.

aderpica-re (a d e · r p i c o), **aderpica-rsi**, fölkúszik.

adesca-re (a d e · s c o), odacsalogat; **adescato-re**, m.; **adescatri-ce**, f. ámító, hízogó ember.

adesio-ne, f. 1. tapadás, 2. csatlakozás, 3. belemgyezés; **adesi-vo** agg. 1. tapadó, 2. csatlakozó.

ae-sso, avv., most.

adiace-nte, agg. szomszédos; **adiace-nza**, f. környék.

adibi-re (a d i b i · s c o), alkalmaz.

A-dice, **A-dige**, f. folyó Lombardiában.

adima-re (a d i · m o), a mélybe süllyeszt; **adima-rsi**, a mélybe ereszkedik, elmélyed, lezuhan.

a-dipe, m. zsír; **adipo-so**, agg. zsíros, hízott.

adira-re (a d i · r o) megharagít; **adire-vole**, **adiro-so**, agg. lobbanékony.

a-dito, m. 1. bejárás, 2. alkalom.

adocchia-re (a d o · c c h i o), szemügyre vesz, kacsintgat, megkülönböztet.

adolesce-nte, agg., s. m. ifjú; **adolesce-nza**, f. serdülő ifjúság.

Ado-lfo, m. Adolf.

adombra-re (a d o · m b r o), 1. árnyékol, 2. elsötétít, 3. vázol; **adombra-rsi**, 1. árnyékba borul, elsötétül, 2. megijed; **adombrato-re**, m. rajzoló; **adombrazio-ne**, f., 1. az árnyékolás, 2. vázolás, 3. ijedelem.

adona-re (a d o · n o), megfélemez, lever; **adona-rsi**, megadja magát.

adonestá-re (a d o n e · s t o), jogosnak v. becsületesnek feltüntet, szépít.

ado-nio, agg. adonisi (vers).

adonta-re (a d o · n t o), szid; **adonta-rsi**, sértve érzi magát, megsértődik; **adonto-so**, agg. sértő.

adopera-re, **adopra-re**, (a d o · p e r o), használ; **adopera-rsi**, közbenjár, igyekszik, **adope-razio-ne**, f. használat.

adora-bile, agg. imádandó; **adorabilità**, f., imádatra méltóság.

adora-re (a d o · r o), imád, istenít; **adorato-re**, m. ado-

ratri-ce, f. imádó; **adorazio-ne**, f. imádat, istenítés, hódolás.

adorba-re (a d o · r b o), megfoszt, megvakít.

adore-vole, agg. imádandó.

adornamento, m. dísz, díszítés.

adorna-re (a d o · r n o), díszít;
adorna-rsi, csinosítja magát.
adornatu-ra, f. dísz, díszítés,
ado-rno, agg. diszes.

adotta-re (a d o · t t o), 1. elfo-
gad, 2. örökbe fogad; **adotta-
ti-vo**, agg. fogadott; **adozio-ne**,
f. 1. elfogadás, 2. örökbe fo-
gadás, 3. állampolgárság fel-
vétele.

aduggia-re (a d u · g g i o), 1. be-
árnyékol, 2. elfogja egy nö-
vény elől a napot és ezáltal
fejlődését megakadályozza;
aduggia-to, árnyékos.

adugna-re, **adunghia-re** (a d u · n ·
g h i o), a karmával meg-
ragad.

adula-re (a d u · l o), hízeleg, **adu-
la-rsi**, hízeleg önmagának;
adulato-re m., **adulato-ra**, **adu-
latri-ce**, f. hízelgő; **adulatoria-
me-nte**, avv. hízelgően; **adu-
lato-rio**, agg. hízelgő; **adula-
zio-ne**, f. hízelgés.

adultera-re (a d u · l t e r o), 1.
megváltoztat, 2. hamisít, 3.
házasságot tör, megront, 4.
rágalmaz, szidalmaz; **adul-
terato-re**, m. **adulterato-ra**,
adulteratri-ce, f. hamisító, há-
zasságtörő; **adulteri-no**, agg.
1. hamis, *chi a ve* — a. ál-
kulcs, 2. törvénytelen; **adul-
te-rio**, m. házasságtörés, szent-
ségtörés; **adu-ltero**, agg. há-
zasságtörő, hűtlen; s. m. há-
zasságtörő.

adu-lto, agg., s. m. felnőtt.

adunamente, m. egyesítés, egye-
sülés, gyűlés; **aduna-nza**, f.
gyűlekezet, gyűlés, népgyűlés.
aduna-re (a d u · n o), össze-
gyűjt, összehív; **aduna-rsi**,
összegyűl; **aduna-to** p. pass.

összegyűlt; m. pl. gyűlés részt-
vevői; **adunato-re**, gyűlés ösz-
szehívója.

adunca-re (a d u · n c o), horog-
szerűen meghajlít, **adu-nc o**
agg. görbe, horgos.

adu-nque, cong. tehát, ezért.

adusta-re (a d u · s t o), éget, per-
zsel, pirít; **adustio-ne**, f.
égetés, perzselés, **adusti-vo**,
agg. perzselő; **adu-sto**, agg.
leperzsel, perzselő.

a-ere, **a-er**, m. 1. levegő, 2. jel-
lem, indulat.

aereame-nto, m. szellőztetés;
aerea-to, agg. jól szellőzte-
tett; **aereazio-ne**, f. szellőz-
tetés; **ae-reo**, agg. 1. légi, 2.
űres, 3. légies, magasban
lebegő.

aereo-lito, m. metcorkő.

aereona-uta, m. légihajós, **aereo-
na-utica**, f. légihajózás.

aero-stato, m. léggömb, légihajó.

aerima-nte, m. (felhő-)jós.

aeri-no, agg., légi.

aerometri-a, f. légsűrűségmérés.

aeroterapi-a, f. légyógyászat.

a-fa, f. 1. hőség, 2. csömör.

affa-bile, agg. kedves, előzékeny;
affabilità, f. kedvesség, elő-
zékenység; **affabilme-nte**, avv.
kedvesen, előzékenyen.

affaccenda-rsi (m' a f f a c c e · n ·
d o), buzgólkodik; **affaccenda-
to**, agg. nagyon elfoglalt.

affacchina-rsi (m' a f f a c c h i ·
n o), túlterheli magát mun-
kával.

affaccia-re (a f f a · c c i o), 1. ab-
laktól mutat, 2. felvet (kér-
dést; **affaccia-rsi**, kihajol az
ablakon, mutatkozik.

affagotta-re (a f f a g o · t t o), ba-
tyuba köt.

affalda-re (affa·ldo), ráncba rak; **affalda-rsi**, ráncossá lesz.

affama-re (affa·mo), kiéhez-tet; **affama-to**, agg. kiéhezett, sovány.

affanga-re (affa·ngo), besároz; **affanga-rsi**, besározódik.

affanna-re (affa·nno), gon-dot okoz; **affa·nno**, m. 1. li-hegő, nehéz lélekzés, 2. gond; **affanno-ne**, m. **affanno-na**, f. 1. aggodalmaskodó, 2. minden lében kanál; **affanno-so**, agg. 1. lihegő, 2. gondterhelt, fájdalmas.

affardella-re (affarde·llo), batyuba köt

affa-re, m. ügy, üzlet, — i ester i, m. pl. külügyek; **non è mio** —, nem rám tartozik; **affari-smo**, m. becs-telen spekuláció; **affari-sta**, m. spekuláns.

affa-rsi (affā, affa·nno), illik, hasznára válik.

affascia-re (affa·scio), kö-tegbe köt.

affasciname-nto, m. elbűvölés; **affascina-re** (affa·sci·no), elbűvöl; **affascinato-re**, m. elbűvölő; **affascio**, m. elbűvölő; **affascio-ne**, f. elbűvölés.

affastella-re (affaste·llo), { rendetlenül csomóba köt; **affastelli-o**, m. összevisszaság.

affatica-re (affati·co), kifá-raszt; **affatica-rsi**, fáradozik.

affa-tto, avv. teljesen; **tutt' —** éppenséggel, **nient' —** éppenséggel nem.

affattucchia-re (affuttu·cchio), elvarázsol, elbűvöl.

affatturame-nto, m. elvarázsolás;

affattura-re (affattu·ro), 1. megbabonáz, 2. hamisít;

affatturato-re, m. **affattura-tri-ce**, f. 1. varázsló, boszor-kány, 2. hamisító; **affattura-zio-ne**, f. varázslat.

affazzona-re (affazzo·no), díszít.

affè, interj. hitemrel valóban!

afferma-re (affe·rmo), 1. meg-erősít, 2. állít, 3. igenel; **afferma-rsi**, megerősödik, való-nak bizonyul; **affermati-va**, f. igenlés; **affermati-vo**, agg. igenlő; **affermazio-ne**, f. igen-lés.

afferra-re (affe·rro), megra-gad; **afferra-rsi**, belekapaszkod-ik.

affertili-re (affertili·sco), megtermékenyít.

affetta-re (affe·tto), 1. sze-letekbe vág, 2. tettét vlmit; **affetta-to**, agg. 1. felszeletelt, felvágott, 2. csinált, mester-kélt; **affettazio-ne**, f. mester-kélttség.

affe-tto, m. 1. érzés, 2. szeretet; agg. vlmivel terhelt, megtáma-dott; **affettuo-so**, agg. barát-ságos, szívélyes, szerető; **affe-zioname-nto**, m. ragaszkodás; **affe-ziona-re** (affe-zio·no), szeretetet ébreszt; **affe-ziona-rsi**, megszeret; **affe-ziona-to**, agg. szerető; **affe-zio-ne**, f. 1. szeretet, 2. — nervosa, idegbaj.

affiatame-nto, m. összhang, össze-szokás.

affiata-re (affia·to), össze-hangol; **affiata-rsi**, összehan-golódik, összeszokik.

affibbia-re (affi·bbio), 1. összetűz, összezatol, 2. ráag-gat.

affida-nza, f. bizalom, biztonság.

affida-re (a f f i - d o), rábíz; **affi-da-rsi**, rábízta magát; **affi-da-to**, agg. biztos, bizalmas.

affievolime-nto, m. gyöngítés, gyöngeség.

affievoli-re (a f f i e v o l i - s c o), gyöngít; **affievoli-rsi**, elgyöngül, elfárad.

affi-ggere (a f f i - g g o; a f f i - s - s i; a f f i - s s o), kifüggeszt, kiragaszt, rúszkeg; **affi-ggersi**, mozdulatlanul marad, vlmin függ figyelemmel.

affilame-nto, m. élesítés.

affila-re (a f f i - l o), 1. élesít. 2. sorba állít; **affila-rsi**, 1. élessé, keskennyé válik, 2. sorba áll.

affila-to, agg. éles, keskeny; **affila-ta**, f. élesítés; **affilato-io**, m. élesítő kő; **affilatu-ra**, f. élesítés, él.

affilia-re (a f f i - l i o), egy közösségbe felvesz; **affilia-rsi**, közösségbe belép; **affilia-to**, m. tag; **affiliazio-ne**, f. 1. felvétel, 2. társulat fiókja.

affina-re (a f f i - n o), 1. finomít, 2. salaktól megtisztít; **affina-rsi**, finomodik; **affinato-io**, m. olvasztókohó; **affinatu-ra**, f. salakmentesítés.

affinchè, cong. azért, hogy.

affi-ne, a **fi-ne** cong., azért, hogy **affi-ne**, agg. rokon; **affi-ni**, s. m. pl. a rokonok; **affinità**, f. rokonság.

affiochi-re (a f f i o c h i - s c o), rekedtté tesz, gyöngít; **affiochi-rsi**, bereked, elgyöngül; **affiochi-to**, agg. rekedt.

affissame-nto, m. merev nézés, figyelem, gondolat.

affissa-re (a f f i - s s o), mereven néz; **affissa-rsi** in. mereven

néz; **affissio-ne** f. felragasztás; **affi-sso**, m. 1. falragasz, 2. képző.

affittaca-mere, m. f., aki szobákat kiad; **affittame-nto**, m. bérbe adás v. vevés.

affitta-re (a f f i - t t o), bérbead, bérbevesz; **affittato-re**, m. **affittatri-ce**, f. bérelő; **affi-tto**, m. bérlet; **affittua-rio**, m. bérelő.

affli-ggere (a f f l i - g g o; a f f l i - s s i, a f f l i g g e - s t i; a f f l i - t t o), szomorít, pusztít, **affli-ggersi**, szomorkodik, bánkódik, **affliggime-nto**, m. szomorúság; **afflitti-vo**, agg. szomorúságot okozó.

afflosci-re (a f f l o s c i - s c o), hervad, bágyad.

afflue-nza, f. 1. torkolat, 2. odatódulás, 3. tömeg.

afflui-re (a f f l u i - s c o), odaömlik; **afflue-nte**, m. mellékfolyó.

affoca-re (a f f o - c o), izzít; **affoca-rsi**, izzik.

affogame-nto, m. megfulás.

affoga-re (a f f o - g o), megfojt, megful; **affoga-rsi**, megful; **affoga-to**, agg. 1. megfult, 2. elárasztott.

affolla-re (a f f o - l l o), megrohan; **affolla-rsi**, összecsesődül.

affondame-nto, m. elsülyesztés, elsülyedés.

affonda-re (a f f o - n d o), elsülyeszt, belemélyeszt; **affo-ndo**, avv. alapján.

afforca-re (a f f o - r c o), akasztófán függ; villa-alakúvá tesz.

afforzame-nto, m. megerősítés.

afforza-re (a f f o - r z o), megerősít; **afforza-rsi**, megerősödik.

affossame-nto, m. gödör, árok.

affossa-re (a f f o - s s o), árktól ás.

- árokkal ellát, **affossa-rsi**, be-esik, **affossa-to**, p. pass., agg. kiásott, becsett.
- affranca-re** (a f f r a - n e o), 1. felszabadít, 2. bérmentesít, 3. bátorít; **affranca-rsi**, felszabadul, nekibátorodik; **affrancatu-ra**, f. bérmentesítés.
- affra-ngere** (a f f r a - n g o; a f f r a - n s i, a f f r a n g e - s t i; a f f r a - n t o), eltör, megtörik; **affra-nto**, agg. megtört; **affrantu-ra**, f. kimerültség.
- affratellame-nto**, m. testvériesülés; **affratella-re** (a f f r a - t e - l l o), testvérévé tesz; **affratella-rsi**, testvériesül.
- affredda-re** (a f f r e - d d o), lehűt; **affredda-rsi**, lehül.
- affrename-nto**, m. megzabolázás; **affrena-re** (a f f r e - n o), féken tart.
- affreschi-sta**, m. freskófestő, **affresco**, m. fresko, falfestmény.
- affrettame-nto**, m. siettetés, siet-ség.
- affretta-re** (a f f r e - t t o), siettet; **affretta-rsi**, siet; **affretta-to**, agg. sietős.
- Affrica**, f. Afrika; **affrica-no**, agg. afrikai, **a-ffrico**, agg. dél-nyugati (szél).
- affrittella-re** (a f f r i t t e - l l o), süt, u o v a — e, rántotta.
- affronta-re** (a f f r o - n t o), 1. szembeszáll, 2. megsért; **affronta-rsi**, 1. egymással szembeszáll, 2. megsértődik, **affronta-to**, p. pass., agg., megtámadott, sértett; **affrontato-re**, m.; **affrontatri-ce**, f. 1. támadó, 2. sértő; **affro-nto**, m. 1. támadás, 2. sértés, 3. szégyen.
- affumica-re** (a f f u - m i c o), 1. füstöl, 2. bekormoz; **affumica-rsi**, bekormozódik; **affumica-ta** f., **affumicatu-ra**, f. füstölés, 2. bekormozás.
- affusa-re** (a f f u - s o), **affusella-re** (a f f u s e - l l o), **affusola-re**, két végén megvékonyít, meghegyez.
- affu-sto**, m. ágyútalp.
- afo-so**, agg. fülledt, nyomasztó.
- a-fro**, agg. savanyú; **afro-re**, m. ecetes, savanyú szag.
- a-gata**, f. ahát; **agato-so**, agg. ahátszerű.
- age-nda**, fr. jegyzetkönyv.
- age-nte**, agg. ható; s. m. 1. hatóanyag, hatóerő, 2. ügyvivő, ügynök; **agenzi-a**, f. ügynökség.
- agevolame-nto**, m. könnyítés.
- agevola-re** (a g e - v o l o), megkönnyít; **age-vole**, agg. könnyű; **agevole-zza**, f. könnyítés, könnyűség, udvariasság.
- aggalla-to**, agg. mocsaras.
- aggancia-re** (a g g a - n c i o), bekapcsol.
- aggela-re** (a g g e - l o), megfagyaszt; **aggela-rsi**, megfagy; **aggelazio-ne**, f. megfagyasztás, fagyás.
- aggentili-re** (a g g e n t i l i - s c o), széppé, finommá tesz; **aggentili-rsi**, megszépül, megfinomul.
- agghiaccia-re** (a g g h i a - c c i o), megfagyaszt; **agghiaccia-rsi**, megfagy.
- agghia-ccio**, m. karám.
- agghiada-re** (a g g h i a - d o), megmerevedik a hidegtől.
- agghiaia-re** (a g g h i a - i o), kavicsal felhajt; **agghiaia-to**, m. kavicsal felhintett út.

agghinda-re (a g g h i - n d o), 1. feldiszt, 2. a vitorlát felvon.
 a-ggio, m. ázsió, felpénz.
 aggiogame-nto, m. igába fogás, v. hajtás.
 aggioga-re (a g g i o - g o), igába fog, leigáz.
 aggiorname-nto, m. elnapolás.
 aggiorna-re (a g g i o - r n o), elnapol; aggiorna-rsi, elnapolja magát.
 aggiota-ggio, m. valutaüzérkedés; aggiotato-re, m. valutaüzér.
 aggrame-nto, m. 1. elferdítés, csalás, 2. csavargás.
 aggira-re (a g g i - r o), 1. közbevet, közbenjár, 2. megtéveszt; aggira-rsi, vlmí körül forog; aggrato-re, m.; aggratri-ce, f. 1. csaló, 2. csavargó, 3. — d i o r s i medvetáncoltató.
 aggiudica-re (a g g i u - d i c o), odaítél; aggiudicata-rio, m.; aggiudicata-ria, f. törvényes tulajdonos; aggiudicazio-ne, f. odaítélés.
 aggiugne-re, aggiugne-re (a g g i u - n g o; a g g i u - n s i, a g g i u n g e - s f i; a g g i u - n t o), 1. hozzátesz, 2. elér; a g g i u - n g e r s i, hozzájön, csatlakozik; aggiungime-nto, m. hozzátevés; aggiu-nta, f. hozzáteves, pótlás; per —, azonkívül, még hozzá; aggiunta-re, összeköt, összevarr; aggiuntatu-ra, f. összevarrás, összeállítás; aggiunti-vo, agg. járulékos; aggiu-nto, m. segéd, ülnök; aggiunzio-ne, f. hozzátevés, pótlás.
 aggiustame-nto, m. kiegyenlítés, elintézés.
 aggiusta-re (a g g i u - s t o), 1. rendbe hoz, kijavit, 2. el-

intéz; aggiusta-rsi, 1. rendbe jön, 2. alkalmazkodik; aggiustatu-ra, f. helyreállítás, javítás.
 agglomerame-nto, m. halmozás.
 agglomerare (a g g l o - m e r o), egyesít, halmoz; agglomerazio-ne, f. halmozás, halmozódás.
 agglutiname-nto, m. 1. összeragasztás, 2. agglutináció.
 agglutina-re (a g g l u - t i n o), összeragaszt; agglutinazio-ne, f. 1. a g g l u t i n a m e n t o.
 aggobbi-re (a g g o b b i - s c o), görnyeszt, görnyed; aggobbi-rsi, görnyed.
 aggomitola-re (a g g o m i - t o l o), felgombolyít; aggomitola-rsi, összegombolyodik.
 aggrada-re (a g g r a - d o), tetszik; aggrade-vole, agg. kellemes; aggradime-nto, m. tetszés; aggradi-re (a g g r a d i - s c o), tetszik, kellemes; aggradui-rsi, aggratui-rsi, kedvelté teszi magát.
 aggraffa-re (a g g r a - f f o), megragad.
 aggrampa-re (a g g r a - m p o), megragad.
 aggranchia-re, aggranchi-re (a g g r a n c h i - s c o, a g g r a n c h i o), megdermeszt; aggranchia-rsi, aggranchi-rsi, megdermed.
 aggrandime-nto, m. nagyítás.
 aggrandi-re (a g g r a n d i - s c o), nagyít, túloz; aggrandi-rsi, 1. nagyobbá, naggyá lesz, 2. henceg; aggrandito-re, m. 1. nagyító, 2. nagyzó.
 aggranfia-re (a g g r a - n f i o), megragad, elragad.
 aggrappa-re (a g g r a - p p o), meg-

ragad; **aggrappa-rsi**, meg- v. fölkapaszkodik.
aggrappola-to, agg. fűrtös.
aggraticcia-re (a g g r a t i - c c i o), összefon; **aggraticcia-rsi**, összefonódik, ráfonódik.
aggravame-nto, m. f. nehezebbé válás, 2. súlyosbodás.
aggrava-nte, m. súlyosbító körülmény; **aggrava-re** (a g g r a - v o), 1. megterhel, 2. súlyosbít; **aggrava-rsi**, súlyosbodik.
aggra-vio, m. teher, adó.
aggrazia-re (a g g r a - z i o), kellemessé tesz; **aggrazia-rsi**, valakinek jóindulatát elnyeri; **aggrazia-to**, kellemes, ízletes, kcses.
aggre-di-re (a g g r e d i - s c o), megtámad.
aggregame-nto, m. aggrega-nza, f. felvétel.
aggrega-re (a g g r e - g o), 1. felvesz (egy társulatba), 2. beoszt vlhová; **aggrega-rsi**, csatlakozik; **aggrega-to**, m. 1. helyettes v. segédhivatalnok, 2. halmaz.
aggregazio-ne, 1. felvétel, csatlakozás (társulatnál), 2. különböző dolgok egyesítése.
aggressio-ne, f. támadás; **aggresso-re**, m. támadó.
aggricchia-re (a g g r i - c c h i o), meggyémberedik.
aggriccia-rsi (m'a g g r i - c c i o), megborzong (hiđegtől, félelemtől).
aggrinza-re, **aggrinzi-re** (a g g r i - n z o, a g g r i - n z i - s c o), ráncol, összegyűr; **aggrinzi-rsi**, ráncossá lesz; **aggrinzi-to**, agg. ráncos.
aggronda-re (a g g r o - n d o), 1.

összeráncolja homlokát, 2. bosszankodik; **aggrondatu-ra**, f. 1. homlokráncolás, 2. bosszúság.
aggrota-re (a g g r o - t t o), 1. gátat húz, 2. — le ciglia, harragszik, összevonja szemöldökét; **aggrota-to**, agg. 1. gátakkal ellátott, 2. mérges nézésű.
aggrotesca-re (a g g r o t t e - s c o), „grotteszk”-modorban, fantasztikusan kidíszít.
aggroviglia-re (a g g r o v i - g l i o), összekúszál; **aggroviglia-rsi**, összekúszálódik.
aggruma-re (a g g r u - m o), felhalmoz; **aggruma-rsi**, megalvad.
aggruppa-re (a g g r u - p p o), csoportosít; **aggruppa-rsi**, csoportosul.
aggruzzola-re (a g g r u - z z o l o), megtakarít.
agguagliame-nto, m. hasonlóság, összehasonlítás.
agguaglia-re (a g g u a - g l i o), 1. hasonlóság tesz, 2. kiegyenlít, 3. összehasonlít; **agguaglia-rsi** [a] hasonlítja magát vlkihez, versenyez; **agguaglio**, m. összehasonlítás.
agguanta-re (a g g u a - n t o), megragad.
agguatta-re (a g g u a - t t o), vlkire les; **aggua-to**, m. les, csapda.
agguerri-re (a g g u e r r i - s c o), harcra szoktat; **agguerri-rsi**, harchoz szokik.
agguindola-re (a g g u i - n d o l o), 1. felgombolyít, 2. becsap; **agguindolato-re**, csaló.
agiatezza, f. kényelem, jólét; **agia-to**, agg. kényelmes, jó módú.

agi-bile, agg. kivihető; **a-gile**, agg. tevékeny, ügyes, hajlékony; **agilità**, f. tevékenység, ügyesség, hajlékonyság; **agilita-re** (a-gi-lito), 1. ügyessé tesz, 2. megkönnyít; **agilme-nte**, avv. tevékenyen, ügyesen; **a-gio**, m. kényelem; **avere** — [a] van ideje rá; **al suo bell'** —, amikor ráér.

agiografi-a, f. szentek életírása; **agio-grafo**, m. szent életrajzának írója.

agi-re (a-gi-sco), ¹ cselekszik, működik, hat.

agitame-nto, m. 1. lengtetés, rázás, 2. fellázítás.

agita-re (a-gi-to), 1. lenget, ráz, 2. foglalkoztat, 3. felláztat; **agita-rsi**, 1. mozgolódik, hánykolódik, 2. nyugtalankodik; **agita-to**, agg. nyugtalan; **agitato-re**, m. lázító; **agitazio-ne**, f. nyugtalanság, lúzongás.

a-glio, m. foghagyma; **ma ngia r l'** —, lenyeli a sértést.

agne-llo, m. bárány; **agnello-tto**, m. tiűdőtáska.

Agne-se, f. Ágnes.

agnizio-ne, f. újra feltalálás v. felismerés.

a-gno, m. 1. bárány, 2. daganat.

a-go, m. tű.

agogna-re (a-go-gno), vágyakozik valami után, áhít.

agoni-a, f. haláltusa, halálfélelem; **agonizza-re** (a-goni-zo), halálán van; **agonizza-nte**, p. pres., s. m. haldokló.

agora-io, m. tűtartó.

Agosti-no, m. Ágoston.

ago-sto, m. augusztus.

agrame-nte, avv. savanyúan, csípősen, szigorúan.

agra-ria, f. mezőgazdaság.

agra-rio, agg. agrár.

agreste, agg. vad, falusi; **agreste-zza**, f. 1. fanyarság, savanyúság, éretlenség, 2. vadság.

agre-sto, m. 1. savanyú szőlő, 2. egres.

agresto-so, agg. savanykás; **agre-sto**, agg. savanykás; **agre-zza**, f. savanyúság.

agricolto-re, m. földművelő; **agricoltu-ra**, f. földművelés.

agrimenso-re, m. földmérő; **agrimensu-ra**, f. földmérés.

a-gro, 1. agg. savanyú, éles, 2. s. m. megművelt föld, város határa.

agrodo-lce, agg. édeskesernyész.

agrono-mia, f. gazdaságtan; **agrono-mico**, agg. gazdasági; **agronomo**, m. gazdaság; **agro-re**, m. savanyúság.

agru-me, m. (többnyire pl.) citrom- és narancsfélék.

agu-cchia, f. kötőtű; **agucchia-re** (a-gu-cchi-o), kötöget.

aguzzame-nto, m. élesítés, hegyezés.

aguzza-re (a-gu-z-zo), élesít, hegyez; **aguzza-ta**, f. élesítés; **aguzzato-re**, m. kőszőrűs; **aguzzatu-ra**, f. élesítés; **aguzzi-no**, m. rabszolga felügyelő, zsarnok; **agu-zzo**, m. hegyes.

ah! ah! ahimè, interj. óh! Óh! jaj!

ai, non dir nè — nè bai, szót se szól.

a-ia, f. 1. gondozó-, v. nevelőnő, 2. szabad térség, ahol csépelnek; **pagare sull'** —, rögtön fizet; **menare il can per l'** —, húzza-halasztja a dolgot; **aia-ta**, f. annyi kéve, amennyi a cséplőtérsgre el-

- fér; romper l' —, megkezdik a cséplést.
- aio, m. házitanító, udvarmester.
- aio-ne, aio-ni, avv. andar —, kóborol.
- ai-re, m. prender l' —, szabad folyást vesz, elszalad.
- ai-ta, f. segítség; aita-nte, agg. bátor, erős; aita-re (ai-to), segít.
- aiuo-la, f. virágúgy; aiuo-lo, m. madárháló.
- aiuta-nte, m. segédmunkás, segédtiszt; aiuta-re (aiu-to), segít; aiuta-rsi, segít magán; aiutato-re, m. aiutatri-ce, f. segítő; aiute-vole, agg. segítő, kedvező; aiu-to, m. segítség.
- aizza-re (ai-z-zo), uszít, szít; aizza-rsi, felindul.
- a-la (pl. le a li), f. szárny; fa r —, sorfalat áll; a la l helyetl.
- alaba-rda, f. alabárd; alabardie-re, m. alabárdos.
- alabastri-no, agg. alabástromszerű; alaba-stro, m. alabástrom.
- ala-cre, agg. vidám, élénk, bátor; alacremen-nte, avv. vidáman, élénken; alacrità, f. élékség, buzgalom.
- ala-re, m. állvány a tűzhely fölé; ala-re (a-lo), hajót vontat.
- ala-ta, f. szárnycsapás; ala-to, agg. szárnyaló, gyors.
- ala-to-re, m. hajóvontató.
- a-lba, f. hajnal.
- albagi-a, f. fölfuvalkodottság; albagio-so, agg. fölfuvalkodott; albane-se, agg. albán fa r l' —, ostobának tetteti magát; Albani-a, f. Albánia; alba-no, agg. albán.
- Albarea-le, Székesfehérvár.
- A-lbatro, m. Albatrosz.
- albeggiame-nto, m. 1. fehér fény, 2. hajnalderengés.
- albeggia-re (albe-ggio), 1. fehérlik, 2. dereng.
- albera-re (a-lbero), 1. fával beültet, 2. árboccal ellát, 3. felhúz (zászlót).
- alberatu-ra, f. 1. fásítás, 2. árbócozat.
- albere-lla, f. rezgő nyárfa.
- albere-llo, m. 1. tégely, 2. ezüstyárfa; albere-ta, f. albere-to, m. nyárfasor.
- alberga-re (albe-r-go), elszállásol, szállást nyújt; alberga-tore, m. albergato-ra, alberga-tri-ce, f. fogadós, fogadóné; albe-r-go, m. fogadó, szállás, szálloda.
- a-lbero, m. fa, árboc; albero-so, agg. fában gazdag.
- Albe-rto, m. Albert.
- albica-nte, agg. fehères; albi-ccio, agg. fehères, zavaros, becsipett.
- albico-cca, f. kajszin barack; albico-cco, m. kajszin barackfa.
- Albio-ne, m. Angolország.
- a-lbo, 1. s. m. album, 2. agg. fehér, becsipett; albo-re, m. 1. fehérség, 2. hajnalderengés.
- a-lbore, l. albero.
- a-lbum, m. album, emlékkönyv.
- albu-me, m. tojásfehérje; albumina, f. fehérje; albumino-so, agg. fehérje tartalmú.
- alca-ico, 1. agg. alkaikus, 2. s. m. alkaikus versforma.
- alchi-mia, f. aranycsinálás; alchimi-sta, m. aranycsináló.
- a-lcool, m. alkohol; alcoolí-smo, m. alkoholizmus; alcoolizza-re (a l c o o l i - z z o), alkohollá változtat.
- Alcora-no, m. Korán.

alco-va, f. hálófülke.

alcunchè, m. egy kevés; alcu-ni, agg. némely, sok; alcu-no, m. valaki; non c'è —, nincsen senki.

a-lea, f. 1. kockajáték, 2. véletlen szerencse.

alen-tico, m. feketeszemű, szagos szőlőfajta, 2. a belőle készülő bor.

aleato-rio, agg. véletlentől függő, kockázatos.

aleggia-re (a-le-g-gio), röpköd, lebeg.

Alema-gna, Allema-gna, f. Németország; allema-nno, agg. német.

ale-na, f. lélekzet, lehellet; ale-name-nto, m. lélekezés; ale-na-re (a-le-n-o), lélekezik; aleno-so, agg. nehezen lélekező, asztmás.

alerio-ne, m. kis címer-sas.

Alessa-ndro, m. Sándor.

Ale-ssio, m. Elek.

a-lfa, f. a görög abc első betűje; da l' — all'o me-ga kezdetől végig.

alfabe-tico, agg. abc-rendbe szedett.

alfa-na, f. arabs ló.

alfie-re, m. 1. zászlóvivő, zászlós, 2. futó (a sakk-játékokban).

alfi-ne, avv. végül.

Alfo-nso, m. Alfonz.

Alfre-do, m. Alfréd.

a-lga, a-liga, f. moszat.

a-lgebra, f. algebra; algebrica-me-nte, avv. algebrailag, általánosságban; alge-brico, algebra-ico, agg. algebrai; algebrista, m. matematikus.

algere (csak pass. rem. a-lsi használatos), fagyoskodik; (freddo) alge-nte agg. jég-

(hideg); a-lgido, agg. jéghideg; algo-re, m. kemény hideg.

algo-so, agg. moszatos.

alide-zza, f. szárazság.

alidi-re (a l i d i - s c o), kiszárad; a-lido, agg. száraz; ali-do-re, m. szárazság.

aliena-bile, agg. átruházható.

aliena-re (a l i e - n o), 1. átruház, 2. eltulajdonít, 3. vlkit elidegenít vlmitől; aliena-rsi [da], elidegenül; aliena-to, agg. s. m. örült; alienata-rio, m. birtokutód, vásárló; alienato-re, m. aki vlmit elidegenít, eladó; alienazio-ne, f. eltulajdonítás, átadás; — di mente v. menta-le, örültség; alie-no, agg. [da], aki vlminek nem híve, idegen.

a-liga, aligo-so, l. alga, algo-so.

alimenta-re (a l i m e - n t o), táplál; alimenta-rsi [di], táplálkozik; alimenta-rio, alimenta-re, agg. ételmezési, táplálkozási; alimentazio-ne, f. táplálás, ételmezés, etetés; alimenti-zio, agg. ételmezési, táplálkozási; alime-nto, m. táplálék; alimento-so, agg. tápláló.

ali-neá, m. kibekezdés.

ali-pede, agg. szárnyaslábú.

alita-re (a - l i t o), lélekezik, fujdogál; a-lito, m. lélekzet, fuvallat.

allacce-vole, agg. csábító; allacciame-nto; m. 1. bekötés, befűzés, 2. csábítás, rábeszélés.

allaccia-re (a l l a - c c i o), 1. befűz, be-, össze-, egymáshoz köt, 2. clesábít; allaccia-rsi, magúra-köt, -fűz; allacciati-

- vo. agg. csábító; allacciato-re, m., allacciatri-ce, f. csábító; allacciatu-ra, f. 1. befűzés, 2. kötő, fűző.
- allagame-nto, m. elárasztás, áradás.
- allaga-re (alla-go), eláraszt; allaga-rsi, víz alá kerül; allagazio-ne, f. elárasztás, áradás.
- allampana-re (alla-mpa-no), lesoványodik; allampana-to, agg. sovány.
- allampa-re (alla-mpo), ég, elég.
- allargame-nto, m. szélesítés, kiterjesztés.
- allarga-re (alla-r-go), szélesít, kiterjeszt, lazít; allarga-rsi, kiszélesül, kiterjed, allargata, f. tágitás.
- allarma-re (alla-r-mo), lármát csap, fellármáz, nyugtalanít; allarma-rsi, nyugtalankodik, megijed; allarma-nte, agg. nyugtalanító, ijesztő; allarme, m. 1. riadó, zaj, 2. aggodalom, félelem; allarmi-sta, m. rémhír terjesztő.
- allassame-nto, m. elfáradás, elernyedés; allassa-re (alla-s-so), kifáraszt, elernyeszt; allassa-rsi, kifárad, elernyed.
- alla-to, a lato, avv. mellett.
- allattame-nto, m. szoptatás.
- allatta-re (alla-tto), szoptat, táplál; allattatri-ce, f. dajka; allattatu-ra, f. szoptatási idő.
- allen-za, f. szövetség; allen-to, agg., s. m. szövetséges.
- allega-re (alle-go), bizonyítékul felhoz, mellékel, hivatkozik vmire; allega-to, m. melléklet; allegazio-ne, f. mellékelés, idézés, igazolás.
- alleggeri-re (alleggeri-sco), megkönnyít, enyhít; alleggeri-rsi könnyít magán, könnyebb ruhát ölt, megkönnyebbül.
- allegori-a, f. allegória; allego-rico, agg. képletes, képes, allegorikus; allegorizza-re (allegorizza-zo), allegorizál.
- allegrame-nte, avv. vigan; allegrame-nto, m. felvidítés, vígság; allegra-re, l. rallegrare; allegre-tto, agg. kissé élénk, s. m. tétel a zenében, mit mérsékelten élénken kell játszani; allegre-zza, f. vígság, allegri-a, f. vígság; alle-gro, agg. vidám; s. m. tétel a zenében, melyet élénken kell játszani.
- allename-nto, m. gyakorlat, tréning; allena-re (alle-no), 1. erőt ad, 2. gyakorol, 3. l. allenire; allena-rsi, 1. megerősödik, 2. gyakorol; allena-to-re, m. tréner.
- alleni-re (alle-no, allenissco), enyhít, lecsendesít.
- allentame-nto, m. lassulás.
- allenta-re (alle-nto), meglazít, meglassít; allenta-rsi, 1. meglazul, meglassul, 2. sérvet kap.
- allessa-re (alle-sso), főz; allesso, avv. főtt.
- allesti-re (allesti-sco), előkészít, felszerel; allesti-rsi, előkészül.
- alletta-re (alle-tto), 1. csábít, vonz, 2. ágyba fektet, földre ver; alletta-rsi, lefekszik; allettati-vo, agg. csalogató, vonzó; allettato-re, m., allettatri-ce, f. csábító.
- allevame-nto, m. nevelés, tenyészt.

alleva-re (al-le-v o), 1. szoptat, 2. nevel. 3. tenyészt: **allevato-re**, m., **allevatri-ce**, f. tápláló, tenyésztő; **allevatu-ra**, f. tenyésztés.

allevia-re (al-le-v i o), könnyít, enyhít; **allevia-rsi**, megkönnyül; **alleviazio-ne**, könnyítés, enyhítés.

alibi-re (al-li-bi-s c o), megmerevedik a félelemtől, rémültlettől.

allibra-re (al-li-b r o), könyvbe jegyez; **allibrazio-ne**, f. bejegyzés.

allice-re (csak 3. sz.-ben al-li-c e), csábít.

allieta-re (al-li-e-t o), kielégít; **allieta-rsi**, szórakozik.

allie-vo, m., **allie-va**, f. tanítvány.

alligname-nto, m. meggyökerezés; **alligna-re** (al-li-g n o), gyökeret ver, meghonosodik.

allinda-re (al-li-n d o) kicsinosít; **allinda-rsi**, kicsinosítja magát.

allinea-re (al-li-n e o), sorba állít; **allinea-rsi**, sorakozik, igazodik; **allinea-tevi**, igazodj!

alliquida-re, **alliquidi-re** (al-li-q u i d o), 1. megolvaszt. 2. felhígít.

alliterazione, f. alliteráció.

allivella-re (al-live-ll o), 1. nivellál, egy síkba hoz, 2. bérbe ad.

allividi-re (al-li-v i d i-s c o), 1. elsápad, 2. véraláfutásossá lesz.

Allo-brogo, Savoia őslakója

allo-cco, m. 1. bagoly, 2. ostoba, együgyű ember.

allocuto-re, m. szónok; **allocuzio-ne**, szónoklat, fogadóbeszéd.

allodia-le, agg. örökös, szabad (birtokról); **allo-dio**, m. magántulajdon, szabad birtok.

allo-dola, f. pacsirta.

alloga-re (al-lo-g o, al-lu-o-g o), elhelyez. megházasít, bérbe ad; **alloga-rsi**, szolgáltatba áll; **allogato-re**, m., **allogatri-ce**, f. bérbeadó, közvetítő; **allogazio-ne**, f. bérbeadás, megbízás.

alloggiame-nto, m. szállás; **alloggia-re** (al-lo-g g i o), megszáll. lakik; **alloggia-rsi**, szállást fogad, táborni: **allo-ggio**, m. szállás, lakás.

allontana-re (al-lon-ta-n o), eltávolít; **allontana-rsi**, eltávolodik, elválik.

allo-ra, avv. akkor; **allorchè**, **allorqua-ndo**, avv. amikor.

allo-ro, m. babér.

allo-tta, l. **allo-ra**; **alloatta-re** (al-lo-t t o), kisorsol.

allucetta-re (al-lu-c c h e-t t o), beretesz, belakárol.

allucida-re (al-lu-c i d o), kifestés.

allucina-re (al-lu-c i n o), elvakít, megtéveszt; **allucina-rsi**, téved, csalódik; **allucinzio-ne**, f. érzéki csalódás.

allu-dere (al-lu-d o; al-lu-s i; al-lu-s o), [a] céloz vmire.

alluma-re (al-lu-m o), 1. meggyújt, bevilágít, tüzel, 2. tűssóval beken; **allu-me**, m. tűssó.

allumina-re (al-lu-m i n o), 1. megvilágosít, kivilágít, 2. miniatűrökkel kifest; **alluminato-re** m. könyvfestő.

alluminio, m. aluminium.

allunga-re (alluŋgo), meghosszabbít, kihúz (munkát, időt), vizzel vegyít (bort); kinyújt (— il collo); **allunga-rsi**, kiterjeszkedik, kinyújtózik, nő; **allungatu-ra**, f. hosszabbítás, toldás.

allusio-ne, f. célzás; **allusi-vo**, agg. célzó.

alluvia-re (alluvio), eláraszt; **alluvio-ne**, f. áradás.

alma, f. lélek.

almanacca-re (almanacco), légvárakat épít, tüpreng, jövendöl; **almanacchi-o**, képzelődés, tüprengés; **almanacchi-sta**, m. naptár-író; **almanacco**, m. naptár; **almanacco-ne**, m. almanacco-na, f. fantasztia, tüprengő, fecsegő.

almanco, avv. legalább.

almeno, avv. legalább.

almo, agg. jótékony, termékeny, halhatatlan.

alo-ne, m. udvar (a hold v. csillagok körül).

Alpe, f. az Alpok; **alpe-stre**, agg. alpesi, durva; **alpigia-no**, agg. s. m. az alpesekben lakó; **alpi-no**, agg. alpesi.

alqua-nto, agg. valamelyes, egy kevés.

altale-na, f. hinta; **altalena-re** (altale-no), hintázik.

alta-na, f. nyílt terrasza a ház tetőjén; **alta-no**, m. az Adria felől fuvó enyhe szél.

alta-nto, avv. **altretta-nto**.

alta-re, m. oltár.

alteggia-re (alteggio), fennhéjázik; **alterame-nte**, avv. büszkén, előkelően.

altera-re (altero), 1. megváltoztat, 2. meghamisít, utánoz, 3. ingerel, nyugtalanít,

altera-rsi, megváltozik, megromlik, felindul, felhevül; **alterazio-ne**, f. 1. elváltozás, 2. meghamisítás, 3. felindulás, 4. rosszullet.

alterca-re (alterco), civakodik; **altercazio-ne**, f. alterco, m. civódás, veszekedés.

alterezza, f. büszkeség; **alterigia**, f. gőg.

alterna-re (alterno), váltakoztat, váltakozva tesz vmít; **alterna-rsi**, váltakozik; **alternati-va**, f. váltakozás, kényszerű választás, alternativa; **alternati-vo**, agg. váltakozó; **alternazio-ne**, f. váltogatás, váltakozás; **alterno**, agg. kölcsönös, váltakozó.

altero, **altero-so**, agg. büszke, nemes.

altezza, f. 1. magasság, magasztosság, 2. színvonal, 3. felség; **altezzo-so**, agg. gőgös.

altierezza, f. **altiero**, agg. 1. **altrezza**, **altero**.

altimetri-a, f. magasságmérés; **altimetro**, m. magasságmérő; **altipia-no**, m. fensík; **altisona-nte**, agg. hangzatos; **altitona-nte**, agg. dörgő, hangzatos.

alto, agg. 1. magas, magasztos, előkelő, 2. vastag, 3. széles, 4. mély, 5. hangos; s. m. állj; — la, állj; **altoloca-to**, agg. magasállású.

altresi, avv. is, hasonlóképen; úgy... amint; **altretta-le**, agg., avv., ugyanolyan, ugyanúgy; **altretta-nto**, ogg., avv. ugyanannyi, hasonlóképen **alttri**, pron. valaki, más; **alcuni** —, némelyek... mások; **alttri**... **alttri**, az egyik... a

másik; *noi* —, *mi*; *voi* —, *ti*; *altrie-ri*, avv. tegnapelőtt, a multkor; *altime-nti*, *altime-nte*, avv. másképp, más-különbén; *altro*, agg. más, különbözö; *l' — anno*, mult év, *l' — giorno*, multkor; *quest' — anno*, jövő évben; *un — giorno*, más-kor; —! természetesen!; *tutt' —*, ép ellenkezöleg; *senz' altro* avv., magától értetődőleg; *altro-nde*, avv. máshonnan; *d' —*, másrészt; *altro-ve*, avv. másutt, máshova.

altru-i, pron. más, mást, másé, másnak; *l' —*, s. m. a más tulajdona.

altu-ra, f. magaslat, csúcs, büszkeség.

alu-anna, f. leánynövendék; *alun-na-to*, m. nevelő intézet, ott töltött idő; *alu-nno*, m. növendék.

alve-re, m. *alve-rio*, m. kaptár.

a-lveo, m. folyó medre; *alve-olo*, m. 1. sejt, 2. fogmeder.

alvi-no, agg. az alsótesthez, has-hoz tartozó.

a-lvo, m. 1. has, méh, 2. vmi központja.

alza-ia, f., vontatókötél.

alza-re (a-lzo), felemel; — *la c'esta*, szemtelenné válik; — *le spalle* vállat von; *alza-rsi*, felemelkedik, felkel; *alza-ta* f. 1. felemelés, fel-emelkedés, 2. emelkedés, töltés.

ama-bile, agg. 1. szeretetreméltó, 2. gyöngé, édes (bor); *amabi-lità*, f. kedvesség.

ama-ca, f. fülgöőgy.

ama-igama, m. 1. foncsor, 2. vegyület; *amalgama-re* (a m-a-l-

g-a-m-o), foncsoroz, vegyít; *amalgama-rsi*, vegyül; *amal-gamazio-ne*, f. amalgamálódás.

ama-dola, f. mandola; *amando-la-ta*, f. mondolából készült ital.

ama-nte, agg. kedvelő; s. m. barát, szerető.

amanue-nse, m. másoló.

ama-nza, f. szeretet, vágy.

amara-sca, f. meggy; *vin-o ama-rasca-to*, meggy-bor; *amara-schi-no*, m. meggy-likör; *amara-sco*, m. meggyfa.

ama-re (a-m-o), szeret; *ama-rsi*, kölesünösen szeret.

amareggia-re (a m-a-r-e-g-gio), megkeserít, keserűvé válik; *amareggia-rsi* elkeseredik, mérgeződik; *amare-zza*, f. keserűség, bosszúság; *amarez-za-re*, megkeserít; *amarica-re* (a m-a-r-i-c-o), megkeserít; *amarica-rsi*, szomorkodik; *ama-ro*, agg. keserű; s. m. keserű íz, keserűség, harag.

ama-rra, f. kötél, mellyel a hajót kikötik; *amarra-re* (a m-m-a-r-r-o), kiköt.

amarule-nto, agg. keserű; *amaru-me*, m. keserűség.

ama-sia, f. szerető; *ama-sio*, m. szerető; *ama-ta*, f. kedves; *amati-va*, f. képesség a szeretetre; *amato-re*, m. *amato-ra*, *amatri-ce*, f. műkedvelő, műgyűjtő; *amato-rio*, agg. szerelmi.

amatta-re (a m-a-t-t-o), segítségért kiált.

amazzo-ne, f. amazon.

amba-ge, f. kerületés, szófecsérlés.

ambasceri-a, f. követség.

amba-scia, f. gond, félelem.

ambasciadio-re, m. követ.
ambascia-ta, f. 1. követség, 2. üzenet; **ambasciato-re**, m. követ, nagykövet; **ambasciatri-ce**, f. nagykövetség.
ambascio-so, agg. gondterhelt, aggodalmaskodó.
a-mbe, **ambedu-e**, **a-mbi**, prou. mindketten, mind a kettő.
ambie-nte, m. környezet.
ambiguità, f. kétértelműség; **ambiguo**, agg. kétértelmű, bizonytalan, gyanús.
ambi-re (a m b i - s c o), törekszik vmire: **a-mbító**, m. 1. körlet, 2. becsvágy, 3. megvesztegetés; **ambizio-ne**, f. becsvágy; **ambizio-so**, agg. becsvágyó.
a-mbo, m. 1. ambó, 2. pár; **ambo-ne**, m. az ó-keresztény bazilika szószék-párjának bármelyike.
a-mbra, f. borostyánkő.
Ambro-gio, m. Ambros.
ambula-cro, m. folyosó; **ambulante**, agg. vándorló; s. m. perron.
amename-nte, avv. kellemesen; **amenità**, f. kedvesség, **ame-no**, agg. kedves, vidám.
ameti-sta, f. ametiszt; **ametisti-zio**, agg. ibolyaszínű.
ami-ca, f. barát; **amica-le**, agg. baráti; **amica-re** (a m i - c o), megbarátkoztat, kibékít; **amica-rsi**, vlkinék jóindulatát, szeretetét megnyeri; **amiche-vole**, agg. barátságos; **amicizia**, f. barátság; **amicizia**, f. pl. ismeretség, ismerős.
a-mido, m. keményítő; **amido-so**, agg. keményítő-tartalmú.
Ami-leare, m. Hamilkár.
amistà, **amista-de**, f. barátság.

ammacca-re (a m m a - c c o), összeszenyom, összeszorít, összetapos; **ammacca-rsi**, összenyomódik.
ammaestrame-nto, m. tanítás, példa; **ammaestra-re** (a m m a e - s t r o), tanít, nevel, idomát; **ammaestrato-re**, m.; **ammaestratri-ce**, f. tanító, tanítónő, nevelő, idomító; **ammaestra-tu-ra**, f. tanítás; **ammaestre-vole**, agg. tanulságos.
ammaglia-re (a m m a - g l i o), 1. átköt, 2. kalapál.
ammaina-re (a m m a i - n o), behúz (vitorlát, zászlót).
ammagra-re (a m m a - g r o), lesóványít, lesóványodik.
ammala-re (a m m a - l o), betegséget okoz; megbetegedik; **ammala-rsi**, megbetegedik; **ammala-to**, agg., s. m., beteg.
ammalia-re (a m m a - l i o), megbűvöl.
ammalinconi-re (a m m a l i n c o - n i - s c o), lehangol; **ammalinconi-rsi**, szomorúvá lesz.
ammammola-rsi (a m m a - m m o - l o), ülte elalszik; **ammammola-to**, agg. aluszékony.
amandria-re (a m m a - n d r i o), nyájja összetétel.
ammanetta-re (a m m a n e - t t o), meghibliszel.
ammanierame-nto, m. mesterkéltség.
ammaniera-re (a m m a n i e - r o), mesterkéltséggel rikornyákkal díszít; **ammaniera-to**, agg. mesterkéltséggel.
ammannaia-re (a m m a n n a - i o), lefejez.
ammanna-re (a m m a - n n o), kévébe köt; **ammanna-rsi**, késül vmire; **ammannime-nto**, m. készülődés, előkészítés,

- rendezés; **ammanni-re** (a m m a n n i . s c o), elrendez, előkészít.
- ammansa-re, ammansì-re** (a m m a . n s o, a m m a n s i . s c o), megszélídit; **amman-sa-rsi**, megszélídul.
- ammanta-re** (a m m a . n t o), 1. köppenyebe burkol, 2. bemeszel, 3. szópít; **ammanta-rsi**, vlmibe burkolózik, tetteti magát.
- ammantella-re** (a m m a n t e . l l o), 1. ammantare.
- ammargina-re** (a m m a . r g i n o), összevarr (sebet); **ammargina-rsi**, beheged.
- ammartella-re** (a m m a r t e . l l o), 1. kalapácsol, 2. kínoz.
- ammassame-nto**, m. halom; **ammassa-re** (a m m a . s s o), felhalmoz, összegyűjt; **ammas-sa-rsi**, felhalmozódik, összegyűl, szorong; **amma-sso**, m. halom, halmaz.
- ammatassa-re** (a m m a t a . s s o), felgombolyít.
- ammatti-re** (a m m a t t i . s c o), 1. megbolondul, 2. agyondolgozza magát; **ammatti-to**, agg. örült.
- ammattona-re**, kikövez; **ammattona-to**, m. kövezet.
- ammazzame-nto**, m. gyilkosság.
- ammazza-re** (a m m a . z z o), 1. meggyilkol, 2. csokorba köt.
- ammazzato-io**, m. vágóhíd; **ammazzato-re**, m., **ammazzatri-ce**, f. vágó, gyilkos; **ammazzatu-ra**, f. állat levágása.
- ammazzola-re** (a m m a . z z o l o), csokorba, kérébe köt.
- ammelma-re** (a m m e . l m o), **ammelma-rsi**, az iszapba ragad, megreked.
- ammena-re** (a m m e . n o), mér (ütést).
- amme-nda**, f. bűnbánat, pénzbüntetés; **far** —, jóvátesz; **ammendame-ndo**, m. javítás, módosítás; **ammenda-re** (a m m e . n d o), javít, jóvátesz, bűnhődik; **ammenda-rsi**, megjavul.
- amme-ttere** (a m m e . t t o; a m m i . s i; a m m e . s s o), 1. megenged, elismer, 2. vlm-hez v. vlmire bocsájt, elfogad; **amme-sso che...** feltevé, hogy.
- ammezza-re** (a m m e . z z o), 1. félbe vág, 2. félig elkészít; **ammezza-to**, agg. félig kész, közepes.
- ammicca-re** (a m m i . c c o), kaesint, titkon jelt ad; **ammic-co**, m. kaesintás, titkos jel.
- amminisira-re** (a m m i n i . s t r o), 1. igazgat, adminisztrál, 2. bead (orvosságot), 3. kiszolgáltat (szentséget); **amministrati-vo**, agg. közigazgatási, igazgatási; **amministrato-re**, m., **amministratri-ce**, f. intéző, felügyelő, gyám **amministratio-ne**, f. igazgatás; **libri d'** —, tüzleti könyvek; — **dei sacramenti**, szentségek kiszolgáltatása.
- ammira-bile**, agg. csodálatos, nagyszerű.
- ammiraglia-to**, m. tengernagyi hivatal, tengerészeti minisztérium; **ammira-glio**, m. tengernagy; agg. tengernagyi; **ammiralità**, f. l. **ammiraglia-to**.
- ammira-re** (a m m i . r o), csodál; **ammira-rsi**, csodálkozik; **ammirati-vo**, agg. csodálkozó; **punto** —, felkiáltójel; am-

- mirato-re, m., ammiratri-ce, f. vlminek a csodálója, rajongója; ammirazio-ne, f. csodálat; ammiré-vole, agg. csodálatos.
- ammissi-bile, agg. elfogadható; ammissio-ne, f. (vlmihez) bocsátás, felvétel.
- ammobiliame-nto, m. berendezés, bútorzat; ammobilìa-re (a m m o b i l i o), berendez, be-butoroz.
- ammoderna-re (a m m o d e r n o), az új ízléshez alkalmaz; ammoderna-rsi, az új ízléshez alkalmazkodik; ammodernato-re, m. átdolgozó; ammoder-natu-ra f. átdolgozás.
- ammodi-no, avv. lassan, vigyázatosan; ammo-do, a modo, avv. 1. lassan, vigyázatosan, 2. még mennyire! 3. u o m o —, józan ember.
- ammogli-a-re (a m m o g l i o), megházasít; ammogli-a-rsi, megnősül; ammogli-a-to, agg. nős.
- ammoina-re (a m m o i n o), ci-rógat, dédelget, megigéz.
- ammolla-re (a m m o l l o), 1. be-áztat, 2. meglazít, 3. elpuhultá tesz; ammolla-rsi, átázik, elpuhul, enged; ammollime-n-to, m. elpuhulás, elernyedés;
- ammolli-re (a m m o l l i s c o), megpuhít; ammolli-rsi, elpuhul, enged; ammollie-nte, m. hashajtó.
- ammonime-nto, m. figyelmeztetés, intés; ammoni-re (a m m o n i s c o), figyelmeztet, int; ammonito-re, m., ammonitri-ce, f. figyelmeztető, tanácsadó; ammonito-rio, agg. figyelmez-
- tető; ammonizio-ne, f. figyelmeztetés, intés.
- ammonta-re (a m m o n t o), felhalmoz; — [a] (vlmi összegre) rug; ammonta-rsi, fölhalmozódik; ammontica-re (a m m o n t i c o), felhalmoz; ammonticatu-ra, f. felhalmozás, halom; ammonticchia-re (a m m o n t i c c h i o), fölhalmoz; ammonticchia-rsi, fölhalmozódik; ammonticella-re (a m m o n t i c e l l o), fölhalmoz.
- ammorba-re (a m m o r b o), egész-ségtelenné tesz, megfertőz; ammorba-rsi, elkap betegséget; ammorbate-llo, agg. beteges.
- ammorbidi-re (a m m o r b i d i s c o), ammorbida-re (a m m o r b i d o), megpuhít, megszeli-dít; ammorbidi-rsi, megpuhul.
- ammorta-re (a m m o r t o), kiöl, elnyom, kiegyenlít; ammor-ta-rsi, kialszik; ammortime-n-to, m. elhalás, elzsibbasztás; ammorti-re (a m m o r t i s c o), elgyöngít, letompít; ammor-ti-rsi, kialszik; ammortizza-re (a m m o r t i z z o), részle-tekben lefizet, amortizál.
- ammorza-re (a m m o r z o), el-olt, megsemmisít, letompít; ammorza-rsi, kialszik.
- ammosta-re (a m m o s t o), must-tá présel, musttá válik; am-mostato-re, m. taposó; ammo-statu-ra, mustpréselés.
- ammucchia-re (a m m u c c h i o), felhalmoz; ammucchia-rsi, felhalmozódik, összevegyül.
- ammucidi-re (a m m u c i d i s c o), ammuffi-re (a m m u f f i s c o), megpenészedik.

ammusa-rsi, (s'a m m u - s a), egy-
mást megszaglál (állatokról);
ammusi-re, **ammusi-rsi**, komor
arcot vag; **ammusi-to**, agg.
komor
ammutiname-nto, m. zendülés;
ammutina-re (a m m u t i - n o),
fellázít; **ammutina-rsi**, föllá-
zad; **ammutinato-re**, m. lázi-
tó; **ammutinazio-ne**, f. zendü-
lés.
ammuti-re; **ammutola-re**; **ammu-
toli-re** (-i-s c o), elnémul.
amnisti-a, **annisti-a**, f. büntetés
elengedése, amnesztia; **am-
nistia-re**, **annistia-re**, megke-
gyelmez, büntetést elenged.
a-mo, m. horog.
amora-ccio, **ammora-zzo**, m. alan-
tas szerelem.
amo-re, m. szeretet, szerelem; —
p r o p r i o, önösség, becs-
vág; è u n —, öröm látni;
star sugli a m o r i, ud-
varol.
amoreggia-re (a m o r e - g g i o),
udvarol, szerelmeskedik; **amo-
re-tto**, m. (nem komoly) sze-
relem; 'amore-vole, agg. ked-
ves, szeretetreméltó; **amore-
vole-zza**, f. szeretetreméltóság;
amorevolme-nte, avv. szere-
tetteljesen, jóakaróan; **amo-
ro-sa**, f. kedves; **amoro-so**,
agg. szerelmes, gyöngéd.
ampie-zza, f. szélesség, bőség,
bőkezűség; **ampio**, agg. szé-
les, bő, bőbeszédű, bőkezű.
ample-ss-o, m. üölés.
ampliame-nto, m. bővítés, szélesi-
tés; **amplia-re** (a - m p l i o),
bővít, szélesít, nagyobbít;
amplia-rsi, szélesül, nagyobb-
dik; **amplifica-re** (a m p l i -
f i c o), kiszélesít, nagyít;

amplificazio-ne, f. bővítés,
szélesítés, túlzás; **a-mpio**, agg.
bő.
ampo-lla, f. 1. ámpolna, 2. bubo-
rék, 3. pl. hencegő beszéd;
ampollie-ra, f. ecet- és olaj-
tartó; **ampollosame-nte**, avv.
bőbeszédűen; **ampollosità** f.
bőbeszédűség; **ampollo-so**, agg.
bőbeszédű.
amputa-re (a - m p u t o), a be-
teg testrészét levág; **amputa-
zio-ne**, f. beteg testrész le-
metszése.
amule-to, m. amulett.
a-nace, **a-nacio**, **a-nice**, m. ánis.
anacore-ta, m. remete.
anago-gico, agg. misztikus, isteni.
ana-lisi, f. analízis; **anali-tico**,
agg. elemző, analitikus; **ana-
lizza-re** (a n a l i - z z o), ele-
mez.
analogi-a, f. rokonság, analógia;
analo-gico, **ana-logo**, agg. ha-
hasonló, rokon.
a-nanas, **anana-sse**, **anana-ss-o**, m.
ananász.
anate-ma, f. egyházi átok; **anate-
matizza-re** (-m a t i z z o), **ana-
temizza-re**, egyházi átokkal
sújt.
anatomi-a, f. bonctan; **anatomi-
za-re** (a n a t o m i z z o), bon-
col.
a-natra, **a-nitra**, f. kacsá.
a-nc-a, f. csipő; **battersil'** —,
kétségbeesik; **d a r e d'** —, el-
menekül.
ance-lla, f. szolgáló leány.
a-nche, **a-nc-o**, cong. is, sőt; avv.
n o n —, még nem; **a n c h e**
a . . . , még ha . . . , p e r —,
mostanig.
a-ncia, f. fuvóka (fuvó hangsze-
reknél).

anci-dere (a nci · do; a nci · si; a nci · so), megöl.

anci-pite, agg. kétéltű, kétélű, bizonytalan.

anco-na, f. fölül félkörben v. csúcsban végződő oltárkép; fülke szobor elhelyezésére.

a-ncora, f. horgony.

anco-ra, avv. még; ancorachè, ancorchè, cong. habár.

ancora-ggio, m. horgonyzó hely, horgonypénz; **ancora-re** (a · n · co · ro), horgonyt vet, horgonyoz.

ancu-dine, f. ülő.

andame-nto, m. menet, lefolyás; **anda-nte**, agg. járó, folyó, fesztelen, használati; s. m. lassú ütemben előadandó zenetétel; avv. folyékonyan; **andanteme-nte**, avv. folyékonyan, közönségesen; **andate-zza**, f. fesztelenség, előzékenység.

anda-re (v ò, vado; perf. a n · da · i; fut. a n · drò), 1. megy, 2. utazik, 3. innyére van, illik, 4. a n · da · rci (bizonyos idő) szükséges (vlmihez); **anda-rse-ne**, elmegy, elutazik; — **via**, elmegy; **a n · da-re in lungo**, húzódik-halasztódik; **come va?** hogy van? **chi va piano**, va s · a · no, lassan járj, tovább érsz; s. m. menet. mód. út, mulás, idő; **andari-no**, m. kerti ősvény; **anda-ta**, f. menés, menet, bemenet; **biglietto per — e ritorno**, menet-térít jegy; — **di corpo**, székelés; **andatu-ra**, f. menet; **anda-zzo**, m. szokás, divat, elterjedés; **andirivie-ni**, m. ideoda · szaladgálás, hemzsegetés; **a-ndito**, m. folyosó.

Andre-a, m. András.

andro-ne, m. folyosó, kapualja.

ane-ddoto, **ane-doto**, m. anekdota.

anela-re (a n · e · lo), liheg, vlmi után áhítzik; **anela-nte**, agg. lihegő, vágyakozó; **ane-lito**, m. lihegés, vágyakozás.

ane-llo, m. gyűrű.

ane-lo, agg. lihegő, vágyakozó; **anelo-so**, agg. asztmás.

anemi-a, f. vérszegénység; **anemico**, agg. vérszegény.

anero-ide, f. légsúlymérő.

anestesi-a, f. érzéketlenség.

anfaname-nto, m. futkosás, fecsegés, kapkodás; **anfana-re**, (a n · fa · no), futkos, fecseg, kapkod; **anfane-ggia-re** (a n · fa · ne · g · gio), össze-vissza fecseg.

anfi-bio, agg. kétéltű, kétszínű, megbízhatatlan; **anfibologia**, f. kétértelműség; **anfibolo-gico**, agg. kétértelmű, homályos.

anfitea-tro, m. körszínház; köralakú előadóterem.

anfitrio-ne, m. vendéglátó házigazda.

a-nfora, f. agyagkorsó.

anfra-tto, m. kanyarulat, szakadék.

angaria-re (a n · ga · rio), kínozt, zaklat, elnyom; **angariato-re**, m., **angariatri-ce**, f. zaklató, elnyomó; **angarie-ggia-re** (a n · ga · rie · g · gio), zaklat.

a-ngela, **a-ngiola**, f. angyal; **angel-tta**, **angiole-tta**, f. angyalka.

Angelica, f. Angelika; **angelico**, agg. angyali; **a-ngelo**, **a-ngio-lo**, m. angyal.

angheri-a, f. erőszakosság, elnyomás, kínzás; **angheria-re**, l. **angariare**.

Angiò, m. Anjou.

anglo-mane, agg. az angol szokások és intézmények rajongója;
anglomani-a, f. angolok majmolása.

angola-re, agg. sarkos, szögletes;
pietra — sarokkő, alapkö;
angolarità, f. szögletesség;
a-ngolo, m. szög, sarok; **angolo-so**, agg. sarkos, szögletes.

ango-scia, f. félelem, gond, levertség; **angoscia-re** (a n g o - s c i o), gondot okoz; lesújt, kínozt; **angoscia-rsi**, töpreng; fél; **angoscio-so**, agg. gondterhelt.

a-ngue, m. kígyó; **anguichioma-to**, agg. kígyóhajú; **angui-lla**, f. ángolna.

angu-ria, f. vizidínya.

angu-stia, f. 1. szűköség, korlátoztság, 2. félelem, 3. szűkös életviszony; **angustia-re** (a n g u - s t i o), félelemben, gondok közt tart; **angustia-rsi**, fél; **angustio-so**, agg. gondterhelt, szomorú; **angu-sto**, agg. szűk, korlátolt.

a-nice, **a-nicio**, l. a - n a c e.

a-nile, agg. öreg.

a-nima, f. lélek.

anima-le, m. 1. állat, 2. élő lény; agg. állati; **animale-sco**, agg. állati; **animalità**, f. állatiaság, érzékiség.

anima-re (a - n i m o), lelket, bátorságot önt vkibe, lelkesít; felvidít; **anima-rsi**, neki bátorodik, felvidul, fellelkesül; **anima-to**, agg. élénk.

animaversio-ne, f. ellenszeny, hibáztatás.

a-nimo, m. 1. természet, jellem, bátorság, 2. lélek, szellem, gondolat, 3. a v e r e i n — [di], szándékában van . . .

stare di buon —, jókedvű, nyugodt; **animosame-nte**, avv. vakmerően, szenvedélyesen, elfogultan; **animo-sità**, f. bátorság, szenvedély, elfogultság; **animo-so**, agg. bátor, szenvedélyes, elfogult.

a-nitra, f. kacsá.

annacqua-re (a n n a - c q u o), 1. vízzel felhígít, 2. öntöz; **annacqua-ta**, f. vízzel hígítás.

annaffia-re (a n n a - f f i o), megöntöz; **annaffia-ta**, f. öntözés; **annaffiato-io**, m. öntözőkanna; **annaffiatu-ra**, f. öntözés.

anna-le, agg. évenkénti; **anna-li**, m. pl. évkönyvek; **annali-sta**,) m. évkönyvíró.

annaspa-re (a n n a - s p o), 1. a motolára felgombolyít, 2. élénken gesztikulál, 3. kapkod; **annaspi-o**, m. fontoskodás, kapkodás; **annaspo-ne**, m., **annaspo-na**, f. fontoskodó, szédelgő.

anna-ta, f. év, évfolyam.

annebbia-re (a n n e - b b i o), ködbe burkol, elsötétít; **annebbia-rsi**, ködbe borul, elsötétül.

annega-re (a n n e - g o), vízbe fullaszt, v. ful; **annega-rsi**, vízbe ful; **annega-to**, m. vízbe fullt.

annegazio-ne, l. a b n e g a z i o - n e.

anneghitti-re (a n n e g h i t - t - i s c o), lustává lesz; **anneghitti-rsi**, ellustul.

annera-re, **anneri-re** (a n n e - r i - s c o), befekettít, leéget; **anneri-rsi**, feketévé, napbaránítottá lesz, beborul (az ég).

annessio-ne, f. hozzácsatolás, annexió; **anne-sso**, m. tartozék

annestamento, m. oltás; **annestare** (anne-sto), beolt, **annestatura**, f. oltás.

annetere (anne-tto; anne-s-si, anne-s-so), csatol; — **importanza**, fontosságot tulajdonít.

annichilamento, m. megsemmisítés; **annichilare** (annichilo), **annichilare** (annichili-sco), megsemmisít; **annichilarsi**, megsemmisül; **annichilazione**, f. megsemmisülés.

annidare (anni-do), befogad, megőriz (gondolatot); **annidarsi**, fészket rak, befészkelődik.

annientamento, m. megsemmisülés; **annientare** (annie-nto), megsemmisít; **annientarsi**, megsemmisül.

annitri-o, m. nyírítés; **annitrire** (annitri-sco), nyírít.

anniversario, m. évforduló.

anno, m. év; **capod'—**, újév; **dare il mal—** a qd. vlkit a pokolba kíván.

annobili-re (annobili-sco), nemesi rangra emel, megnevesít.

annodare (anno-do), összecsomóz, megköt; **annodarsi**, összecsomózik, összegabalyodik; **annodatura**, f., **annodazione**, f. csomózás, csukló.

annoia-re (anno-io), untat; **annoia-rsi**, unatkozik.

anno-na, f. élelmiszer készlet; **annona-rio**, agg. élelmezési.

annotare (anno-to), jegyzeteket ellát; **annota**, p. pass. jegyzetelt; **annotato-re**, m., **annotatri-ce**, f. jegyzetelő, magyarázó; **annotazione**, f. jegyzet.

annotta-re (anno-tta), **annotta-rsi**, beesteledik.

annoveramento, m. megszámlálás, felsorolás; **annoverare** (annovero), megszámlol, hozzászámol; **annovero**, m. l. **annoveramento**.

annua-le, agg. évi.

annualità, f. évi jövedelem, fizetés, járadék.

annua-rio, m. évkönyv, napár.

annue-nza, f. beleegyezés; **annuire** (annui-sco), beleegyezően bólint, hozzájárul.

annullamento, m. megsemmisítés; **annullare** (annullo), megsemmisít; **annullazione**, f. megsemmisítés.

annunziare (annun-zio), át-rül ad, bejelent, hirdet; **Annunziata**, f. Boldogasszony képe, ünnepe; 1360-ban a'apított érdemrend; **annunziatore**, m., **annunziatri-ce**, f. elő-hírnök; **annunziazione**, f. angyali üdvözet; **annunzio**, m. hír, előjel.

annuo, agg. évi.

anodi-no, agg., s. m. fájdalomcsillapító.

anomalia, f. szabálytalanság, kivétel; **anomalo**, agg. szabálytalan, kivételes.

anonimo, agg. névtelen; **società anonima**, f. részvénytársaság.

anorma-le, agg. rendellenes; **anormalità**, f. rendellenesség.

ansa, f. 1. füle (korsónak), 2. alkalom, ürügy.

ansa-nte, agg. lihegő; **ansare** (anso), liheg; **ansia**, f. gond, félelem, nyugtalanság, vágy; **ansia-re**, l. **ansa-re**; **ansietà**, f. vágyakozás, nyug-

talanság, izgatott kíváncsiság; a-nsima, l. a-nsimo, m. nehéz lélekzetvétel, lihegés; a-nsi-ma-re (a-usi-mo) nehezen lélekzik, liheg; a-nsio, agg. gondterhelt; a-nsio-so, agg. izgatottan kíváncsi, vágyakozó.

antagoni-smo, m. ellentét, antago-ni-si-sa, m. ellenlábás.

anta-rtico, agg. déli.

antecede-nte, agg. előző; s. m. előzmény; antecede-nza, f. elsőbbség; antecede-re (a-nte-ce-de-o; antecede-i v. antecede-tti; antecede-n-to), megelőző; antecesso-ra, m., antecesso-ra, f., előd; m. pl., az ősök; antefa-ito, m. előzmény; antena-to, m. ősz.

ante-enna, f. árbócerúd, antenna.

antenota-to, agg. előbb említett.

antepo-rre (ante-po-ngo; ante-po-si; fut. antepor-rò; p.pass. ante-po-s-to).

anterio-re, agg. előző; anterioritá, f. elsőbbség.

antesigna-no, m. zászlóvivő, előfutár.

antibra-ccio, m. alsó kar.

antica-glia, f. limlom; f. pl. régiségek; elavult szokások, előítéletek.

anticame-nte, avv. régen.

antica-mera, f. előszoba.

anticheggia-re (anti-che-g-gio), régi szokásokat, stílust utánoz; antichità, f. régiség, görög-római ókor

anticipa-re (anti-ci-po), korábban történik v. tesz vlmit, előlegez, megelőz; anticipa-tame-nte, avv. előre; anticipa-to, agg. előre; anticipa-zio-ne, f., anti-ci-po, m. előleg,

anti-co, agg. régi, klasszikus; s. m. antik műtárgy; s. m. pl. az ősök.

anticono-scere (cono-sco; co-no-bbi; cono-sci-u-to), előrelát.

anticostituziona-le, agg. alkotmányellenes.

antida-ta, f. korábbról datálás; antidiluvia-no, agg. vízőzön előtti; anti-doto, m. ellenmég.

anti-fona, f. bevezető ének, vers, antigiudica-re (-giu-dico), előre ítélt; antilo-gico, agg. logikátlan; antimeridia-no agg. délelőtti; antimonar-chico, agg. monarchia-ellenes; antina-to, agg. előbb született.

antinaziona-le, agg. nemzetellenes; antinomi-a, f. ellentmondás; antipa-pa, m. ellenpápa; antipassa-to, agg. utolsó előtti; antipa-sto, m. előétel; antipati-a, f. ellenszenv; antipa-tico, agg. ellenszenves; anti-pode, anti-podo, m. ellenkező sarok; antipoe-tico, agg. költőietlen; antipoli-tico, agg. politika-ellenes.

antiqua-ria, f. régiségtan; antiqua-rio, m. régiség-kutató, régiséggyűjtő; antiqua-to, agg. elavult.

antise-ptico, agg. antiszeptikus, rothadást megakadályozó; antisocia-le, agg. társadalom-ellenes; anti-strofe, f. felcéló-ének; anti-tesi, f. ellentét; antite-tico, agg. ellentétes; antivede-re (-ve-d-o; -vi-di; fut. ved-rò p. pass. ve-d-u-to v. vi-sto) előrelát; antivede-rsi, magát előre el-látja vl-mivel; antivegge-nza,

f. előrelátás, jóslás; **antivele-no**, m. ellenmérég; **antiveni-re** (-veng-o; -venni, -venisti; fut. -verrà; p. pass. -venuto), megelőz.

antologi-a, f. antológia, szemelvény-gyűjtemény.

antonoma-sia, f. egyed és faj nevének felcserélése; per —, kiváltképen.

a-nfro, m. barlang.

antropofagi-a, f. emberevés; **antropo-fago**, m. emberevő.

antropologi-a, f. embertan.

anula-re, **annula-re**, agg. gyűrűs; s. m. gyűrűs újj.

a-nzi, cong., ellenkezőleg, sőt; — **che**, inkább, mint.

anzianità, f. rangsor; **anzia-no**, agg. idős, rangidős.

anzide-tto, agg. előbb mondott.

aombra-re, l. adombrare.

ao-rtà, f. főütőér.

apati-a, f. szenvtelenség; **apati-co**, agg. szenvtelen; **apati-sta**, m. szenvtelen ember; **apati-stico**, agg. szenvtelen, szenvtelenséget hirdető

a-pe, f. méh.

aperiti-vo, agg. étvágy-gerjesztő.

ape-rto, agg. nyitott; s. m. szabad levegő.

apertu-ra, f. 1. nyílás, 2. megnyitás, 3. nyíltság.

apia-rio, m. méhes.

apice, m. tetőpont, vlminek a teteje.

apicul-to-re, m. méhészt; **apicul-tu-ra**, f. méhészet; **api-stico**, agg. méhészeti.

apocopa-re (a p o - c o p o), a szó utolsó szótagját elhagyja; **apo-cope**, f. a szó utolsó szótagjának elhagyása (**frate**, **fra'**):

apo-crifo, agg. nem hiteles.

apodi-ttico, agg. meggyőző, megdönthetetlen.

apoge-o, m. tetőpont.

apologe-tica, f. hitvédelem; **apologe-tico**, agg. hitvédelmi; **apologi-a**, f. hitvédelem, -védelmi irat; **apologi-sta**, m. hitvédő, védő; **apologizza-re** (a p o l o g i - z z o) véd.

apoplessi-a, f. vértódulás, gutaütés; **apople-ttico**, agg. szélütött

apostasi-a, f. hit-elhagyás; **apo-sta-ta**, m. hitchagyott; **aposta-ta-re** (a p o - s t a t o), hitét elhagyja.

apostola-to, m. apostolság; **aposto-lico**, agg. apostoli; **apo-stolo**, m. apostol.

apostrofa-re (a p o - s t r o f o), 1. hiányjelet tesz. 2. vlkit megszólít, kérdőre von.

apo-strofe, 1. hiányjel, 2. megszólítás.

apoteo-si, f. istenítés, apoteózis.

appucca-re (a p p a - c c o), **appacchetta-re** (a p p a c c h e - t t o), becsomagol.

appacia-re (a p p a - c i o), lecsendesít, megbékít; **apaciar-si**, megbékül.

appaga-re (a p p a - g o), kielégít; **appaga-rsi**, megelégszik.

appaia-re (a p p a - i o), párosít; **appaia-rsi**, párosul; **appaia-tu-ra**, f. párosítás.

appalesa-re, l. palesare.

appallotta-re (a p p a l l o - t t o), **appallottola-re** (a p p a l l o - t o l o), golyó-alakúra gömbölyít; **appallotta-rsi**, **appallottola-rsi**, összegömbölyödik.

appalta-re (a p p a - l t o) bérbe ad; **appalta-rsi** [a], bérletet

- vesz vmire; **appaltato-re**, m. bérlő, vállalkozó; **appa-lto**, m. bérlet; — *di sale e tabacchi*, trafik; *recita fuori d'* —, előadás bérlet-szünetben; **appalto-ne**, m. fecségő.
- appanna-ggio**, m. évi járadék, fizetés.
- appanna-re**, (a p p a - n n o), lehellettel behomályosítja az üveget, elhomályosít; **appanna-rsi**, elhomályosul befutottá lesz; **appanna-to**, agg. nagy, bőséges; **appannatu-ra**, f. elhomályosulás.
- appara-re** (a p p a - r o), elkészít, díszít; **appara-to**, m. 1. elkészítés, kiállítás, felszerelés, készlet, készülék, 2. dísz, pompa.
- apparecchia-re** (a p p a r e - c c h i o), előkészít; — *la tavola*, megteríti az asztalt; **apparecchia-rsi**, készül; **apparecchio**, m. 1. előkészület, 2. felszerelés, 3. dísz, 4. készülék
- appare-nte**, agg. látszólagos; **appare-nza**, f. látszat; **appari-me-nto**, m. megjelenés
- appari-re** (a p p a r i - s c o; a p p a r i - i, a p p a - r s i; a p p a - r s o, a p p a r i - t o), megjelen, úgy látszik; **apparisce-nte**, agg. látszólagos, feltűnő; **apparisce-nza**, f. szembe-tűnő megjelenés; **appari-ta**, f. megjelenés; **apparizio-ne**, f. megjelenés.
- appartame-nto**, m. lakás.
- apparta-re** (a p p a - r t o), elkülönít; **apparta-to**, agg. elkülönített, félrecső.
- appartene-nza**, f. hovartartozás, tartozék, járulék, hozzávaló;
- appartene-re** (-t e - n g o; -t e - n - n i; fut. -t e r r ò), 1. vlkihez v. vlmire tartozik, 2. vlkinek a tulajdona, 3. vlkit illet.
- appassime-nto**, m. hervadás.
- appassiona-re** (a p p a s s i o - n o), 1. szenvedélyre indít, 2. lelkesít, **appassiona-rsi**, lelkesül, hevül; **appassiona-to**, p. pass., agg. szenvedélyes, elfogult; **appassionate-zza**, f. szenvedélyesség, elfogultság; **appassioni-rsi**, (m' a p p a s s i o n i - s c o), búsul, mérge-lődik.
- appassi-re** (a p p a s s i - s c o), **appassi-rsi**, elhervd; **appassi-tu-ra**, f. hervadás.
- appasta-rsi** (m' a p p a - s t o), téstássá, sűrűvé válik.
- appazzi-re** (a p p a z z i - s c o), megőrül.
- appella-re** (a p p e - l l o), nevez, szólít; **appella-rsi** 1. felleb-bez, 2. [a] vlkire hivatkozik; **appellazio-ne** f. 1. nevezés, címzés, 2. fellebbezés; **appe-llo**, m. 1. szólítás, hívás, felhívás, 2. fellebbezés; **cor-te di** —, tábla.
- appe-na**, avv. alig.
- appena-re** (a p p e - n o), nyugtalanít; **appe-ndice**, f. 1. függelék, 2. tárca; **appendici-sta**, m. tárcaíró.
- appensame-nto**, m. kibuvo, **appensa-re**, **appensa-rsi** (a p - p e - n s o), megfontol, kibuvót keres; **appensa-to**, agg. megfontolt, vigyázatos.
- appesta-re** (a p p e s t o), pestissel megfertőz, bűzössé tesz, bűzlik.
- appeti-re** (a p p e t i - s c o), 1.

- vágyik vlmi után. 2. étvágyat ébreszt; **appete-nte**, agg. étvágyat gerjesztő; **appetiti-vo**, agg. vágyakozó, kívánó; **appeti-to**, m. 1. vágy, hajlam, 2. étvágy; **appetito-so**, agg. 1. étvágygerjesztő, 2. ingerlő, 3. csinos; **appetizio-ne**, f. vágy, törekvés.
- a pe-tto**, **appe-tto**, avv. szemben, mellett, vlmihez hasonlítva.
- appezza-re** (a p p e - z z o), 1. összekötöz, összefoltoz, 2. szét-darabol; **appezzatu-ra**, f. összetoldás; **appezzetna-re** (a p p e z z e - t t o), darabkákra vág.
- appianame-nto**, m. kiegyengetés; **appiana-re**, (a p p i a - n o), kiegyenget, ki-, el-símít; **appianato-io**, m. utcahenger.
- appiastra-re** (a p p i a - s t r o), félken, fölragaszt.
- appiatta-re** (a p p i a - t t o), eltitkol, elrejt; **appiatta-rsi**, elbújik.
- appiccafuo-co**, m. gyújtogató.
- appicca-gnolo**, m. 1. fogas, 2. ürügy.
- appicca-re** (a p p i - c c o), ráfüggeszt, -ragaszt; — **una ma-lattia** megfertőz; — **il fuoco**, meggyújt; — **lite**, verekedést kezd; **appicca-rsi**, 1. rácsimpaszkodik, ráragad, 2. gyökeret ver, 3. felakasztja magát; **appiccati-ccio**, 1. ragadós, 2. ragályos, 3. tola-kodó.
- appiccia-re** (a p p i - c c i o), 1. felfűz, felakaszt, 2. gyertyát kanóc körül megolvaszt, hogy könnyebben meggyúljon; **appicciatu-ra**, f. felfűzés, összeragasztás.
- appiccia-re** (a p p i - c c i o), 1. összeragaszt, 2. leken (— **uno schiaffo**), 3. ráken; **appicci-ea-rsi**, rácsimpaszkodik, ráragad; **appiccicati-ccio**, m. összevisszaság.
- appiccini-re** (a p p i c c i n i - s c o) kisebbít, kisebbé lesz, össze-ugrik.
- appi-cco**, m. alkalom.
- appiccoli-re** (a p p i c c o l i - s c o) 1. kicsinyít, lealacsonyít, 2. összezsugorodik.
- appiè**, **appiè-de**, vlminek a lábánál, alján.
- appieda-re** (a p p i e - d o), leszál-lít v. leszáll a lóról.
- appiè-no**, avv. teljesen.
- appigiona-re** (a p p i g i o - n o), bérbe ad; **appigio-nasi**, m. hirdetés kiadó szobáról, bér-letről.
- appiglia-rsi** (a p p i - g l i o), 1. belekapaszkodik, 2. terjed (tűz), 3. gyökeret ver, 4. csat-lakozik.
- appinza-re** (a p p i - n z o), meg-szúr, csípked; **appinzatu-ra**, f. szúrás; **appi-nzo**, m. szúrás, ecetes íz.
- appio-mbo**, a **piombo**, avv. füg-gőlegesen; s. m. egyensúly.
- appioppa-re** (a p p i o - p p o), 1. rátapaszt, 2. ráken; **appioppa-rsi**, lecsendesedik, meg-békül.
- applaudi-re** (a p p l a u d i - s c o), tapsol, ünnepel; **applaudi-rsi**, tetszeleg; **appla-uso**, m. taps, helyeslés.
- applica-re** (a - p p l i c o), 1. al-kalmaz, 2. vlmi-re felhasznál; **applica-rsi**, vlminek szenteli magát; **applica-to**, agg. 1. al-kalmazott, 2. szorgalmas;

applicazio-ne, f. 1. alkalmazás, 2. figyelem, szorgalom.
a-ppo, prep. -nál, -nél; mellett.
appo-co, avv. lassanként.
appoggina-po, m. fejtámasz.
appoggia-re (a p p o - g g i o), 1. megtámaszt, 2. támogat, 3. hangsúlyoz; **appoggia-rsi**, támaszkodik, hivatkozik; **appoggiato-io**, m. támaszték, karfa, **appo-ggio**, m. 1. támasz, támla, 2. támogatás; **in —**, avv. vlmi támogatásúl.
appollai-rsi, (m' a p p o l l a - i o), (tyúk az ói lécére) felkúporodik.
apporea-re (a p p o - r e o), bárázdát von, felszánt.
appo-rre (a p p o - n g o; a p p o - s i, a p p o - s t o; fut. a p p o r r ò); 1. odailleszt, 2. tulajdonít, 3. ellentmond; **appo-rsi**, eltalál; — **a l v e r o**, kitalálja a valóságot; **s e m a l n o n m' a p p o n g o**, ha nem tévedek...
apporta-re (a p p o - r t o), hoz.
appositame-nte, avv. külön e célra; **appo-sito**, agg. külön e célra készült v. rendelt; **appozio-ne**, f. odaillesztés, kiegészítés; **appo-sta**, a **po-sta**, avv. készakarra, külön.
appostamento, m. kikémlelés; **apposta-re** (a p p o - s t o), 1. kémlel, les, 2. célóz; **apposta-rsi**, lesbe áll; **appostamente**, avv. szándékosan, kifejezetten.
appati-re (a p p r a t i - s c o), rétté alakít; **appata-rsi**, rétté lesz; **appre-ndere** (a p p r e - n d o; **appre-si**; **appre-so**), 1. megért, 2. tanul, 3. tanít; **appre-ndersi**, 1. meg-

kapaszkodik, 2. meggyöke-rezik, 3. terjed; **apprendi-me-nto**, m. megértés, megtanulás, ismeret; **appren-di-sta**, m. tanonc, gyakornok; **apprensi-bile**, agg. érthető; **apprensio-ne**, f. 1. megértés, 2. aggodalom; **apprensioni-rsi** (m' a p p r e n s i o n i - s c o), aggodik; **apprensi-va**, f. felfogó képesség, értelmi tehetőség; **apprensi-vo**, agg. 1. gyors felfogású, 2. aggodalmaskodó.
appresenta-re (a p p r e s e - n t o), bemutat, átnyújt; **appresenta-rsi**, bemutatkozik, megjelenik, elképzeli.
appressa-re (a p p r e - s s o), közelebb hoz; **appressa-rsi**, közeledik; **appre-ssò**, prep. 1. -nál, -nél, 2. -hoz, -hez -höz, 3. közel, 4. utána következő; — **a p o c o** avv. körülbelül; **in —**, azután; **appressochè**, avv. miután.
appresta-re (a p p r e - s t o), előkészít, rendez; **appresta-rsi**, készülődik.
apprezza-bile, agg. megbecsülendő; **apprezzame-nto**, m. fellebecsülés, megbecsülés, ítélet; **apprezza-re** (a p p r e - z z o), becsül; **apprezza-rsi** [di], valamivel dicsekszik.
approccia-re (a p p r o - c c i o), megközelít; **approccia-rsi**, közeledik.
appro-ccio, m. az ostromlott vár megközelítésére szolgáló művek.
approda-re, m. 1. kiköt, 2. szőlőt megkapál, 3. gyökeret ver, tenyész, javára válik; **appro-do**, m. kikötőhid.

approfitta-re (a p p r o f i t t o), hasznót hűz, hasznára válik; **approfitta-rsi**, kihasznál valamit.

approfonda-re, approfondi-re (a p p r o f o n d o, a p p r o f o n d i f i c o), elmélyít; **approfondi-rsi**, elmélyül.

appronta-re (a p p r o n t o), előkészít; **appronta-to**, agg. kész.

appropia-re, l. appropriare.

appropinqua-rsi (m'a p p r o p i n q u o), közeledik.

appropria-re (a p p r o p r i o), hozzáilleszt, tulajdonít; **appropria-rsi**, 1. eltulajdonít, 2. igényt tart; **appropriazio-ne**, f. 1. eltulajdonítás, 2. birtokba vétel, 3. illeszkedés, alkalmazás.

approssima-re, közelebb hoz; **approssima-rsi**, közeledik; **approssimati vo**, agg. megközelítő; **approssimazio-ne**, f. közeledés, megközelítés.

approva-re (a p p r o v o), f. helyesel, 2. — ad un u f f i c i o, egy hivatalba felvesz; — a g l i e s a m i, átbocsájtja a vizsgán; **approvazio-ne**, f. helyeslés, hozzájárulás.

approvvigioname-nto, **approvvigioname-nto**, m. élelmezés; **approvvigiona-re, approvvigiona-re**, élelmez.

appunta-hile, agg. hibáztatandó; **appuntame-nto**, m. 1. megbeszélés, találka, 2. fizetés; **appunta-re** (a p p u n t o), 1. kihegyez, 2. összetűz, 3. feljegyez, 4. [di] vádol, 5. [a] nekitámaszt, 6. rászegez egy célra; **appunta-rsi**, 1. megáll, megtelepszik, 2. megbeszél; **appunta to**, agg. pontos; s. m. élvezető.

appuntella-re (a p p u n t e l l o), megtámaszt; **appuntella-rsi**, megtámaszkodik; **appuntella-to**, agg. szilárd, tartós, állhatatos.

appunti-no, m. jegyzetecske; avv. pontosan; **appu-nto**, m. jegyzet; avv. pontosan, éppen.

appura-re (a p p u r o), 1. megtisztít, 2. rendbe hoz, 3. tisztáz (igazságot).

appuzza-re (a p p u z z o), bebüdösít.

apri-co, agg. napos, derült.

apri-le, m. április.

apri-re (a p r o; a p r i i, a p e r s i; a p e r t o), felnyit; **apri-rsi**, felnyilik. őszintén beszél.

aqua-tico, aqua-file, agg. vízi.

aquila, f. sas; **aquili-no**, agg. nasó —, sasorr; **aquilo-ne**, m. 1. északi szél, 2. papírsárkány; **aquilo-tto**, m. sasfiók.

a-ra, f. oltár.

arabe-sco, m. arabeszk-diszítés.

ara-bico, agg. 1. arab, 2. különös, bizarr; **a-rabo**, agg. arab.

ara-gna, f. pók.

ara-ldica, f. címertan; **ara-ldico**, agg. heraldikus.

ara-ldo, m. hirnök.

arame-nto, m. szántás.

ara-ncia, f. narancs; **arancia-io**, m. narancskereskedő; **arancia-ta**, f. narancs levéből készült ital; **arancia-to**, agg. narancsszínű; **ara-ncio**, m. narancsfa.

ara-re (a r o), szánt; **arati-vo**, **arati-o**, agg. szántható; **arato-lo**, m. eke; **arato-re**, m. szántó; **arato-rio**, agg. szántáshoz tartozó; **ara-tro**, m. eke; **aratu-ra**, f. szántás.

arcivescova-to, m. érsekség; arc-

- vescovi-le, agg. érseki; arci-ve-scovo, m. érsek.
- a-ro, m. 1. ív; 2. vonó, 3. íj, 4. — di sto-ma-co, hányási inger; arcobale-no, m. szivárvány; arcobale-stro, m. arcobali-sta, f. hajítógép; arc-o-la-io, m. motóla; arcua-re (a-r-cu-o), ívben meghajlít.
- arde-nza, f. izzás, égés.
- a-rdere (a-r-do; a-r-si; a-r-s-o), ég, izzik, éget, kiszikkad.
- arde-sia, f. pala.
- ardime-nto, m. merészség, merész vállalkozás, vakmerőség; ar-dimento-so, agg. merész; ar-di-re (ar-di-sco), merészel; s. m. merészség, vakmerőség; arditame-nte, avv. merészen; ar-dite-zza, f. merészség; ar-di-to, agg. merész; s. m. pl. az 1914—18. világháborúban a rohamcsapat katonái; ar-do-re, m. 1. hőség, izzás, 2. szenvedély, bensőség.
- arduità, f. meredek, nehézség; a-rduo, agg. meredek, fárad-ságos, nehéz.
- a-rea, f. terület.
- are-na, f. 1. homok, 2. küzdőtér; arena-ceo, arena-rio, areno-so, agg. homok-szerű.
- are-ola, f. kis terület, virágágy.
- areona-nta, m. l. aereonauta.
- a-reona-ve, f. léghajó.
- areopagi-ta, m. az atheni Areopág tagja; aeropa-go, m. az atheni legfelsőbb bíróság.
- argane-lla, argane-lla, m. forgatható fakereszt, mely csak egyenkint engedi be a gyalogjárókat egy útra stb.; a-r-gano, m. kerekcsenger, mint amilyent kutaknál használnak a víz kiemelésére; cogli —, nehezen, erőszakoltan.
- argenta-lo, argenta-rio, m. ezüstműves; arge-nteo, agg. ezüstös; argenter-i-a, f. ezüstnemű; argenti-no, agg. ezüstös, ezüstcsengésű; arge-nto, m. ezüst; — vi-v-o, keneső, higany.
- argi-lla, f. agyag; argilla-ceo, agg. agyagos; argillo-so, agg. agyagos.
- argina-re (a-r-gi-no), gátak közé szorít; arginatu-ra, f. gátakkal ellátás, szabályozás; a-r-gine, m. gát; fare v. mettere —, gátat vet.
- argomenta-re (ar-gome-nto), 1. vlmire mutat, 2. érvel, 3. úgy vél; argumentazio-ne, f. érvelés; argome-nto, m. érv, következtetés; stringere l' —, befejez; — cornuto, dilemma.
- argui-re (ar-gui-sco), következtet; argute-zza, f. éleslátás, ravaszság; argu-to, agg. elmés, ravasz; arguzi-a, f. elmesség, elmés mondas.
- a-ria, f. 1. levegő; colpo d'— légvonat, meghülés; man-dare all' —, meghíúsít, 2. látszat; aver l' —, úgy látszik, 3. dallam, dal.
- aride-zza, f. aridità, f. szárazság; a-rido, agg. száraz.
- arieggia-re (ar-ie-ggio), 1. hasonlít, 2. szellőztet; arieg-gia-rsi, hasonlít egymáshoz.
- arie-te, m. kos.
- arie-tta, f. dalocska.
- ari-nga, f. héring.
- aringa-re stb. l. arringa-re stb.
- ario-so, agg. 1. levegős, meredek, 2. csodálatos, 3. dallamos.

aristo-crate, m. arisztokrata; aristocra-tico, agg. arisztokratikus; aristocrazi-a, f. arisztokrácia.

arime-tica, f. számtan; — ragionata, commerciale, kereskedelmi számtan; arime-tico, agg. számtani.

arlecchina-ta, f. paprikajancsihoz illő csiny, vígjáték Arlecchinoval a főszerepben; arlecchi-no, m. az olasz commedia dell'arte bergamoi szolgatipusa; paprikajancsi, szószegő.

a-rma, f. fegyver, fegyvernem; armaco-illo, ad —, avv. a vállon és mellen keresztbe akasztva.

arma-dio, m. szekrény.

armaio-lo, armaiuo-lo, m. fegyverkovács, fegyverkereskedő; armamenta-rio, m. fegyvertár; armame-nto, m. felfegyverzés, fegyverkezés.

Arma-ndo, m. Hermann.

arma-re (a-r-mo), 1. felfegyverez, 2. feltűz (— la baionetta), 3. felhúz (a puskaravaszát), 4. felszerel, 5. fegyverkezik; arma-rsi, fegyverkezik.

arma-ta, f. 1. hadsereg, 2. hajóhad, 3. corpo d' —, hadtest.

armatu-ra, f. 1. fegyverzet, 2. mágnes töltése, 3. ajtókeret.

a-rme, f. 1. fegyver, 2. f. pl. —i (csapatok); all' — fegyverbel; piazza d'armi, gyakorlótér; passare per le —i, kivégez; presentare le —i, a fegyverrel tiszteleg, 3. címerpaizs, címer.

armeggia-re (a-rme-ggio), 1. hadakozik, lándzsát tör, 2. össze-vissza hány, 3. összevarodik; armeggia-o, m. sürgés-

forgás, zavar; armeggio-ne, m. fontoskodó, lőtő-futó ember. armelli-no, m. 1. hermelin, 2. barackfa.

arme-nto, m. csorda nyáj.

armeri-a, f. fegyvertár; armi-gero, agg. fegyveres, bátor; armisti-zio, m. fegyverszünet.

armoni-a, f. összhang, összhangzat; armo-nico, agg. összhangzó; armo-nio, m. harmónium; armonio-so, agg. összhangzatos; armonizza-re (a-r-mo-ni-z-z-o), össze hangol, összhangban van.

arne-se, m. 1. szerszám, 2. ruha, 3. vitorlázat, 4. cattivo —, gazfickó; — di questura, kém; mettersi in —, felkészül.

a-rnia, f. kaptár.

a-ro, m. ár, 100 m²

aro-ma, m. illat; —i, m. pl. fűszerek; aroma-tico, agg. 1. illatos, aromás, 2. nehéz, külön; aromatizza-re (a-ro-ma-ti-z-z-o), fűszerez.

Aro-nne, m. Áron.

a-rpa, f. hárfa; arpeggia-re (a-r-pe-ggio), hárfaáz.

arpi-a, f. hárpia.

arpica-re (a-r-pi-co), 1. fölmaszik, 2. töpreng.

arpio-ne, m. 1. ajtó-, v. ablak-sarokvas, 2. kampó.

arpi-sta, m. hárfás.

a-rra, f. zálog, biztosítás.

arrabatta-rsi, (m'a r-r-a-b-a-t-t-o), töri magát.

arrabbia-re (a-r-r-a-b-bi-o), megdühödik, megveszik; arrabbia-to, agg. avv., dühöd, veszett.

arraffa-re (a-r-r-a-f-f-o), magához ragad.

arrampica-rsi (m'a r r a - m p i c o), fölmászik, fölkapaszkodik.
arranca-re (a r r a - n c o), sietve biceg; töri magát vmi után; arranca-to, agg. sietős.
arrangia-re (a r r a - n g i o), rendez; arrangia-rsi, berendezkedik, megegyezik.
arrazza-re (a r r a - z z o), világít, elég mint a rakéta.
arrec-a-re (a r r e - c o), hoz, átad; arrec-a-rsi, elmegy vlhová, valamivé válik.
arreda-re (a r r e - d o), felszerel; arre-do, m. ház felszerelése, —i, m. pl. ruhák; —a c c i, kegyeszek.
arremba-ggio, m. az ellenséges hajónak vashorgokkal közelhúzása és megtámadása; arremba-re (a r r e - m b o), az ellenséges hajót vashorgokkal közelhúz és megtámad; arremba-rsi, vonszolja magát; arrembatu-ra, f. kimerültség.
arena-re (a r r e - n o), zátonyra fut, megreked.
arrendersi, m. (a r r e - n d o; arre-si; arre-so vagy arrendu-to), megadja magát; arrende-vole, agg. alkalmazkodó; arrende-vole-zza, f. alkalmazkodás.
arresta-re (a r r e - s t o), megállít, félbeszakít, letartóztat; arresta-rsi, megáll; arresta-to, m. letartóztatott; arre-sto, m. 1. tartózkodás, halasztás, 2. letartóztatás, 3. fogság.
arrettra-rsi (m'a r r e - t t r o), meghátrál; arrettra-to, agg. visszamaradó; visszamaradt; pl. m. gli arrettra-ti, a még visszamaradó, kifizetendő összegek.

arri-! interj. gyí!
arricchi-re (a r r i c c h i - s c o), 1. gazdaggá tesz, gazdagít, 2. meggazdagodik.
arriccia-re (a r r i - c c i o), 1. ki-göndörít, 2. — il n a s o, orrát fölhúzza; arriccia-rsi, göndörödik, ég felé áll; arricciola-re (a r r i - c c i o l o), haját göndörít, kisüt; arricciola-rsi, göndörödik.
arri-dere (a r r i - d o; arri-si; arri-so), ránevet, kedvez, tetszik.
Arri-go, m. Henrik.
arri-nga, f. szónoklat, védőbeszéd; arringa-re (a r r i - n g o), szónoklatot intéz; arringato-re, m. szónok.
arri-ngo, ari-ngo, m. küzdőtér.
arrichia-re (a r r i - s c h i o), kockáztat; arrichia-rsi, kockáztat, merészel; arrichia-to, agg. kockázatos, veszélyes; arri-schie-vole, agg. kockázatos, vakmerő; arri-schio, m. kockázat.
arri-va-re (a r r i - v o), 1. megérkezik, 2. vlmít elér, 3. elégséges, 4. eljut, 5. történik; arriva-to, p. pass., agg. ben —! lsten hozott!; arri-vo, m. érkezés.
arrocea-re (a r r o - c c o), rosiroz (sakk-játékban).
arrochi-re (a r r o c h i - s c o), rekedtté tesz, bereked.
arropa-nte, agg. szemtelen, gőgös; arropa-nza, f. szemtelenség, gőg; arropa-re (a r r o - g o), 1. követel, jogtalanul igényt tart vlmire, 2. örökbe fogad; arrogazione, f. örökbefogadás.
arrolame-nto, m. sorozás, tobor-

zás; **arrola-re** (a r r u o . l o), soroz, toboroz; **arrola-rsi**, felcsap katonának.

arronciglia-re (a r r o n c i g l i o), kampósan meggörbít; **arronciglia-rsi**, összegömbölyödik.

arrossa-re (a r r o . s s o), pirosra fest, pirul; **arrossime-nto**, m. pirulás; **arrossi-rsi**, **arrossi-re** (a r r o s s i . s c o), pirul.

arrosti-re (a r r o s t i . s c o), megsült; **arrosti-to**, agg. sült; **arrosto**, m. sült; **molto fumo e poco** —, sok beszédnek híg a leve; agg. sült.

arrota-re (a r r o . t o; a r r u o . . t o), 1. köszörül, 2. lekoptat; **arrota-rsi**, vlmí után töri magát; horzsolja egymást; **arrota-tu-ra**, f. köszörülés; **arroti-no**, m. köszörűs.

arrotola-re (a r r o . t o l o), össze-göngyöl.

arrotonda-re (a r r o t o . n d o), kikerekít.

arrovella-re (a r r o v e . l l o), felbőszít; **arrovella-rsi**, feldühödik.

arroventa-re (a r r o v e . n t o), iz-zít; **arroventa-to**, agg. izzó; **arroventatu-ra**, f. izzítás; **arroventi-re** (a r r o v e n t i . s c o), izzít; **arroventi-rsi**, izzóvá lesz.

arrovescia-re (a r r o v e . s c i o), l. rovesciare; **arrove-scio**, a rove-scio, fordítva.

arrozzi-re (a r r o z z i . s c o), elvadít, eldurvít.

arruffamata-sse, m. f. cselszövő, kerítő; **arruffame-nto**, m. zavar; **arruffapo-poli**, m. néplázító; **arruffa-re** (a r r u . f o) összekuszál, összezavar, feldü-

hődik; — **le matasse**, a kerítő szerepét játssza; **arruffa-rsi**, 1. összekuszálódik, összezavarodik, 2. haját össze-kuszálja, 3. hajba kap.

arruffiana-re (a r r u f f i a . n o), 1. kerít, 2. kicicomáz.

arruffio, m. összevisszaság; **arruffo-ne**, m. **arruffo-na**, f. ci-vódó.

arruggini-re (a r r u g g i n i . s c o), rozsdásít, rozsdásodik; **arruggini-rsi**, megrozsdásodik.

arruvidi-re (a r r u v i d i . s c o), keménnyé, durvává tesz; **arruvidi-rsi**, keménnyé, durvává lesz.

arsena-le, m. fegyvertár, hajó-gyár; **arsenal-to**, m. hajó-munkás.

arse-nico, m. arzén.

arsi-ccio, agg. napégette, száraz.

arsio-ne, f. égés, szárazság; **arsio-ra**, f. égés, hőség.

arta-to, agg. mesterséges.

arte, f. 1. művészet, 2. ügyesség, 3. mesterség, 4. képmutatás; **a d** —, **a b e l l'** —, alattomo-san, készakarva; **le arti**, f. pl. a céhek; **artefa-to**, agg. mes-terséges, hamisított.

arte-fice, m. kézmíves, építő mes-ter.

arte-ria, f. ütőér.

artesia-no, agg. **p o z z o** —, ar-tézi kút.

ar-tico, agg. északi.

articola-io, m. cikkíró.

articola-re (a r t i . c o l o), 1. vég-tagokat mozgatja, 2. kiejt, artikulál; **articola-rsi**, hajlít, mozog (végtagok); **articola-zio-ne**, f. 1. csukló, hajlás, 2. kiejtés; artikuláció.

arti-colo, m. 1. cikk; — **d i**

fondo, vezércikk; 2. árucikk, 3. cikkely, tétel; — di fede, hitágazat, 4. nevelő, 5. in — di morte, a halálos órában.

artie-re, m. kézműves.

artificia-le, **artifizia-le**, agg. mesterséges; **fuoco** —, tűzijáték; **artifi-cio**, **artifi-zio**, m. mesterség, ügyesség, 2. mesterkéeltség, 3. csalárdság; **artificio-so**, **artifizio-so**, agg. 1. mesterséges, 2. mesterkélty, 3. ravasz.

artigiane-sco, agg. kézművesi; **artigiano**, m. kézműves.

artiglie-re, m. tűzér; **artiglieri-a**, f. tűzérség; **pezzo d'** —, ágyú.

arti-glio, m. karom

artimo-ne, m. hátsó árbóc v. vitorla.

arti-sta, f. művész; **arti-stico**, agg. művészi.

aru-spice, m. haruspex, aki a rómaiaknál az áldozati állat beleiből jóslat; **aruspi-cio**, m. jóslat.

arzigogola-re (**arzigogolo**), röpreng, képzelődik; **arzigogolo**, m. fantasztikus v. körmönfont magyarázat, fantasztikus ötlet; **arzigogolo-ne**, m. fantasztia.

arzi-llo, agg. 1. vidám, életerős, 2. bortól kissé kapatos.

asbe-sto, m. aszbeszt.

asce-lla, f. hónalj.

ascende-nte, m. 1. fölfelé menő ágon rokon, 2. csillagzat s hatása az emberi sorsra, 3. befolyás; **ascende-nza**, f. fölfelé menő rokonság; **asce-ndere** (**asce-ndo**; **asce-si**; **asce-so**), 1. fölmege, felkel, mennybe megy, 2. magasba

emelkedik, elér vimit; **ascen-dime-nto**, m. fölemelkedés; **ascensio-ne**, f. 1. megmászás, fölszállás, 2. mennybemenetel, 3. csillag felkelte; **ascensi-vo**, agg. emelkedő; **ascenso-re**, m. lift; **asce-sa**, f. emelkedés.

asce-ssó, m. kelés.

asce-ta, m. aszkéta; **asce-tica**, f. aszkézis; **asce-tico**, agg. aszkétikus; **asceti-smo**, m. aszkétizmus.

a-scia, **a-scie**, f. fejsze; **ascia-re** (**a-scio**), fát vág v. munkál; **ascia-nta**, f. fejszecsapás; **dare un'** — a, nagyjában megfarag.

asci-ssa, f. abszisz.

asciti-zio, agg. idegen.

asciugama-no, m. törülköző; **asciugame-nto**, m. megszáritás; **asciuga-re** (**asciugo**), 1. megtöröl, 2. kiszárit, lecsapol; **asciuga-rsi**, megtörülközik, megszárad, kiszárad; **asciugato-io**, m. törülköző; **asciugantu-ra**, f. megszáritás, kiszáritás; **asciutte-zza**, f. szárazság, kiszáradtság, soványság; **asciu-tto**, agg. száraz, sovány.

asco-lta, f. őrség; **far l'** —, őrséget áll.

ascolta-re (**ascolto**), 1. hallgat, 2. a hallócsővel megvizsgálja; **ascoltato-re**, m. ascoltatrice, f., hallgató; **ascoltazio-ne**, f. 1. meghallgatás, 2. megvizsgálás a hallócsővel; **asco-lto**, m. meghallgatás.

asco-ndere, **ascondime-nto**, **ascono**, **asco-sto**, l. **nasconde-re** stb.

ascri-vere (**ascri-vo**; **ascriasi**; **ascri-ito**), 1. beír, 2. fölvesz, 3. felró; **ascri-versi**,

magának felró; *ascrizio-ne*, f. beírás.

asfa-lto, m. aszfalt.

asfissi-a, f. 1. fulladás, 2. tetszhalál, ájulás; *asfissia-to*, agg. megfulladt, tetszhalott.

A-sia, f. Ázsia; *asia-tico*, agg. ázsiai; *morbo* —, kolera.

asi-lo, m. menedék; — *infantile*, ovoda.

asimme-ria, f. szimetriátlanság; *asimmetro*, agg. szimetriátlan.

a-sina, f. nőtény számar; *asina-gine*, f. számarúság, tudatlanság, ostobaság; *asina-io*, m. számar-hajcsár; *asina-ta*, f. utazás számarháton, ostobaság; *asineria*, f. számarúság, ostobaság; *asine-sco*, agg. ostoba; *asini-no*, agg. ostoba; *asinità*, f. számarúság; *a-sino*, m. számar.

a-sma, f. asztma; *asma-tico*, agg. asztmás.

asola-re (*a-solo*), lengedezik (szél), szellőztet; *asola-rsi*, friss levegőt szív; *a-solo*, m. fuvalat; *dare* —, szellőztet.

aspa-rago, m. spárpa.

a-spe, f. vipera.

aspe-rgere (*a-spe-rgo*; *a-spe-rsi*; *a-spe-rso*), befröcsöl, benedvesít, behint; *aspe-rges*, m. szenteltvíz-szóró.

asperità, f. fanyarság, durvaság, nehézség; *a-spero*, agg. 1. aspro.

aspersio-ne, f. meghintés, befröcsölés; *asperso-rio*, m. szenteltvíz-hintő.

aspetta-re (*a-spe-tto*), vár, el van készülve vlmire; *aspettati-va*, f. várakozás, remény, várakozási állomány; *aspettazio-ne*, f. várakozás, remény;

aspe-tto, m. 1. várás; *sala d'* —, váróterem, 2. látvány, látszat, külső, 3. szempont; *a primo* —, első pillantásra.

a-spide, m. áspiskigyó.

aspira-re (*a-spi-ro*), 1. belélekez, szív, 2. heheztesen kiejt; *aspiran-te*, 1. agg. tromba —, szivattyú, 2. s. m. pályázó; *aspirati-vo*, agg. heheztes; *aspirazio-ne*, f. 1. belélekezés, beszívás, 2. valamire törekvés, 3. heheztes kiejtés.

a-spo, m. motóla.

asporta-bile, agg. hordozható, mozgatható; *asporta-re* (*a-spo-rtó*), 1. elvisz, 2. kivág; *asportazio-ne*, f. 1. elvívés, elmozgatás, 2. kivágás.

aspreggia-re (*a-spre-ggio*), 1. elvásít, 2. durván, szigorúan bánt; *aspre-zza*, f. fanyarság, szigorúság, nehézség; *asprigno*, agg. kesernyős; *a-spro*, agg. fanyar, csípős, rögös, nehezen járható, kemény; s. m. szigorúság, fanyar íz.

assaetta-re (*assa-e-tto*), nyíllal eltalál; *assaetta-rsi*, agyondolgozza magát, felindul, megdühödik.

assaggia-re (*assa-ggio*), 1. megkóstol, 2. megkísérel, kipróbál, 3. megvizsgál; *assa-ggio*, m. kóstolás, kipróbálás, megvizsgálás.

assa-i, avv. nagyon sok.

assali-re (*assa-lgo*; *assa-li-i v. assa-lsi*; *assa-li-to*), megtámad, meglep.

assalta-re (*assa-lto*), hevesen megtámad.

assa-lto, m. támadás, roham.

assape-re. fare —, vlkinek érté-sére ad.

assapora-re (a s s a p o - r o), 1. megízlel, 2. vlminek az ízére rájön.

assassiname-nto, m. meggyilkolás; **assassina-re** (a s s a s s i - n o), meggyilkol; **assassinescume-nte**, avv. gyilkos módon; **assassinio**, m. gyilkosság; **assassinno**, m. gyilkos.

assavora-re, l. assaporare.

a-sse, m. 1. tengely, 2. római pénz; **a-sse**, f. deszka.

assecchi-re (a s s e c c c h i - s c o), kiszárad, lesóványodik.

asseconda-re (a s s e c c o - n d o), 1. segít, támogat, 2. meghallgat, teljesít.

assede-re (a s s i e - d o, a s s e - g g i o), 1. leültet, 2. jelen van; **assede-rsi**, 1. leül, 2. letelepedik.

assedia-re (a s s e - d i o), 1. ostromol, 2. körülzár; **asse-dio**, m. ostrom, körülzárás.

assegname-nto, m. 1. kiutalás, 2. pénzesutalvány, 3. fizetés, bevétel, 4. fare — sopra, vlkire, vlmire számít; **asseгна-re** (a s s e - g n o), 1. kiutal, kijelöl, 2. ajándékoz, felhoz, **assegnatame-nte**, avv. 1. kifejezetten, kiváltképen, 2. takarékosan; **assegnate-zza**, f. takarékoság, mértékletesség, óvatosság; **asseгна-to**, agg. takarékos, mérsékelt, óvatos; **assegnazio-ne**, f. 1. kiutalás, 2. kijelölés, 3. megállapítás; **asse-gno**, m. utalvány; **far — sopra**, vlkire számít.

assegni-re (a s s e - g u o), utolér.

assemble-a, f. gyűlés; — **nazionale** v. **legislativa**, nemzetgyűlés

assembrame-nto, m. csődület, tömeg; **assembrare** (a s s e - m b r o), összehív, összegyűjt; **assembrarsi**, összegyűl, összszeccsődül.

assenna-re (a s s e - n n o), tanít, kijózanít; **assenna-to**, agg. józan, értelmes, bölcs, meggondolt; **assennate-zza**, f. értelmesség, okosság.

asse-nso, m. beleegyezés.

assenta-rsi (m' a s s e - n t o), eltávozik, távol tartja magát; **assentazio-ne**, f. távolmaradás, eltávozás.

assentime-nto, m. beleegyezés; **assenti-re** (a s s e - n t o), beleegyezik, helyesel; **assenti-to**, agg. 1. megengedett, 2. óvatos, óvatosan; **assenzie-nte**, p. pres. — **suo padre**, atyja beleegyezésével; **assenti-to**, agg. 1. megengedett, 2. óvatos, óvatosan.

asse-nza, f. távollét.

asse-nzio, m. 1. absint, 2. keserűség.

asserire (a s s e r i - s c o), 1. biztosít, 2. vlmít állít.

asserpola-rsi (m' a s s e - r p o l o), kigyószzerűen összezsavarodik.

asserraglia-re (a s s e r r a - g l i o), eltorlaszol; **asserraglia-rsi**, eltorlaszolja magát.

asserti-vo, agg. 1. állító, biztosító, 2. biztos; **asse-rto**, m. állítás; **asserto-rio**, agg. állító; **asserzio-ne**, f. állítás; — **gratuita**, alaptalan állítás.

assessore-re, m. tanácsos, ülnök.

assestame-nto, m. rendezés, be rendezés; **assestare** (a s s e - s t o), rendbe hoz, berendez, — **un colpo** ütést mér; —

la mira, jól célóz; **as-sesta-to**, agg. rendezett, rendes, pontos; **assetatame-nte**, avv. rendesen, okosan; **as-sestate-zza**, f. rend, rendezettség.

assetare (a sse-to), 1. szomjassá tesz, 2. szomjazik; **assetato**, agg. szomjas; **assetamento**, m. elrendezés, berendezés, takarítás; **assetare** (a sse-tto) rendbe hoz, berendez; **assetta-rsi**, 1. rendbe hozza magát, 2. kényelmesen elhelyezkedik, 3. súlyod (épületről); **assetatatu-ra**, f. elrendezés, dísz; **asse-tto**, m. 1. rend, elrendezés, 2. díszítés.

asseverame-nto, m. megerősítés, biztosítás; **assevera-nta**, f. biztonság, határozottság; **assevera-re** (a sse-vero), állít, biztosít, megerősít.

assicella, f. deszkácska, zsindey.

assicura-re (a ssi-cu-ro), 1. biztosít, határozottan állít; **assicura-rsi**, f. biztosítja magát, vlmiről biztonságot szerez, 2. letartóztat; **assicurazzio-ne**, f. 1. biztosítás, biztonság.

assiderame-nto, m. megmerevedés, megfagyás; **assidera-re**, **assidera-rsi** (a ssi-dero), megmerevít; megmerevedik, megfagy, elsenyved (növényekről); **assiderazio-ne**, f. 1. assideramento.

assi-dersi (a ssi-do), leül.

assiduità, f. kitartás, szorgalom; **assi-duo**, agg. kitartó, szorgalmas; **farsi — con**, vlkivel állandóan érintkezik.

assie-me, avv. együtt, együvé.

assiepi-re (a ssi-e-po) sövény-nyel körülzár; **assiepa-rsi**, 1.

sövényné nő, 2. vlki v. vlmí közé sereglik; **assiepa-to**, agg. körülzár, áthatolhatatlan

assilla-re (a ssi-llo), 1. ingerel, haragít, 2. őrzöng, magán-kívül van; **assi-llo**, m. 1. bögöly, 2. ellenállhatatlan vágy.

assimila-re (a ssi-milo), magához hasonlít, felszív; **assimilazio-ne**, f. hasonítás, felszívás, asszimiláció.

assio-ma, m. alapelv; **assioma-tico**, agg. bizonyos, ellentmondást nem tűrő.

assi-sa, f. egyenruha.

assi-se, f. pl. hűbéri bíróság; **corte d' —**, esküdszék.

assiste-nta, f. 1. jelenlét, 2. segédlet, 3. segítség.

assistere (a ssi-sto), jelen van, segédkezik, segít; **assiste-nte**, m. segéddorvos, segédpap; **assistito-re**, m. asszisztírice, f. segítő.

assita-re (a ssi-to), szimatol; **assita-rsi**, vhol megszokik.

assi-to, m. deszkafal, deszkapadló.

asso, m. 1. egyes a kártyában, v. kockán, 2. a legkiválóbb vlmiben; **lasciar in —**, félben hagy, cserben hagy.

associa-re (a sso-cio), 1. társul fogad, 2. egyesít, 3. vlki nevében előfizet; **associa-rsi**, 1. egyesül, 2. [a] előfizet, 3. belép (egyesületbe); **associato**, m. előfizető, résztvevő, tag; **associato-re**, m. előfizetéseket gyűjtő ügynök; **associazio-ne**, f. 1. részvétel, csatlakozás, 2. egyesület, társulat, 3. előfizetés, 4. gondolat-társulás

assoda-re (a sso-do), 1. keményre tesz, főz, 2. megszilárdít, edz, 3. megállapít;

- assoda-rsi, 1. keménnyé válik, 2. megsűrűsödik, összefut (tej), 3. megszilárdul, otthonossá lesz.
- assoggetta-re (a s s o g g e t t o), alávet, legyőz, megszelídít; assoggetta-rsi, aláveti magát, beletörődik.
- assolaia-to, agg. a földön elterülő.
- assola-re (a s s o l o), 1. egyedül hagy, 2. a napra kiteszi, 3. rétegesen egymásra tesz; assolati-o, assolati-vo, agg. déli fekvésű; assolatu-ra, f. rétegezés.
- assolca-re (a s s o l c o), barázdákat von, felszánt.
- assoldame-nto, m. toborzás; assolda-re (a s s o l d o), zsoldba fogad; assolda-rsi, vlki zsoldjába áll; assolda-to, m. zsoldos.
- asso-lto, agg. felmentett.
- assolutame-nte, avv. feltétlenül, kétségtelenül, bizonyára; assoluti-smo, m. önkényuralom; assolu-to agg. feltétlen, korlátlan; assoluto-rio, agg. felmentő, bűnbocsájtó; assoluzio-ne, f. 1. felmentés, 2. bűnbocsánat; asso-lvere (a s s o l v o; assolve-i v. assolve-tti; asso-lto v. assolu-to), felment, bűnbocsánatot oszt.
- assomigliame-nto, m. assomiglia-nza, f. hasonlóság.
- assomiglia-re (a s s o m i g l i o), összehasonlít, hasonlít; assomiglia-rsi, hasonlít egymáshoz.
- assomma-re (a s s o m m o), bevégez.
- assonna-nza, f. magánhangzók észszecsengése.
- assonnacchia-to, agg. szunyókáló, álmos; assonna-re (a s s o n n o), elaltat, elalszik, ellustul; assonna-to, agg. álmos, aluszékony; assopi-re (a s s o p i s c o), elaltat, elkábít; assopi-rsi, elszunnyad.
- assorbi-re. asso-rbere (a s s o r b i s c o, asso-rbo), 1. elnyel, 2. teljesen igénybe vesz; asso-rto, agg. elmerült.
- assorda-re (a s s o r d o), megsüketít, megsüketül; assordime-nto, m. megsüketítés, megsüketülés; assordi-re, l. assorda-re.
- asso-rgere, l. sorgere.
- assortime-nto, m. választék; assorti-re (a s s o r t o), 1. rendez; assorti-to, agg. jól felszerelt, nagy választékkal bíró.
- assottiglia-re (a s s o t t i g l i o), 1. keskennyé, sovánnyá lesz, 2. élesít, 3. lesoványodik, 4. — l a m e n t e, túlterheli az értelmet, töri az esztét, 5. — i l p a t r i m o n i o, csökkeni a vagyont; assottiglia-rsi, 1. keskenyebbé, élesebbé lesz, 2. megfogy, 3. vminek a finomságaiba túlságosan behatol; assottiglia-ta, f. élesítés; assottigliatu-ra, f. 1. keskenyebbé, finomabbá tevés, 2. élesítés.
- assozza-re (a s s o z z o), bepiskit; assozza-rsi, bepiskolódik.
- assuefa-re (a s s u e f o; assuefeci; assuefa-tto; fut. assuefar-ò) szoktat; assuefa-rsi, hozzászokik; assuefazio-ne, f. hozzászokás, megszokás; assue-to, agg. megszokott; assuetudine, f. szokás.

assu-mere (a s s u - m o, a s s u - n - s i; a s s u - n t o), 1. elfogad, 2. kinevez, megválaszt; **assu-mi-bile** agg. elfogadható.

Assu-nta, f. 1. Szűz Mária, 2. Mária mennybemenetele.

assu-nto, m. 1. feladat, kötelesség; **assunzio-ne**, m. 1. trónra lépés, 2. mennybemenetel.

assurdità, f. lehetetlenség, ostobaság; **assu-rdo**, agg. lehetetlen, tarthatatlan, ostoba; s. m. l. assurditù.

a-sta, f. 1. rud, nyél, kar, 2. lándzsa, 3. körző szára, 4. **vendere all'**—, elárverez.

asta-re (a s t o -), jelen van, ki-tart; **asta-nte**, agg. jelen le-vő, ügyeletes; s. m. asszisz-tens.

asta-ta, f. lándzsa-szúrás v. ütés.

aste-mio, agg. antialkoholista.

astene-rsi, (m' a s t e - n g o), tar-tózkodik, ellál vlmitől.

asteni-a, f. gyöngeség, levertség; **astensio-ne**, f. tartózkodás a szavazástól.

aste-rgere (a s t e - r g o; a s t e - r - s i; a s t e - r s o), 1. letöröl, tisztít, dörzsöl, 2. hashajtót ad v. bevesz; **asterge-nte**, agg. hashajtó.

asteri-sco, m. csillag-jel. (nyomta-tásban).

asteri-smo, m. csillagkép.

astersio-ne, f. letörlés, kitisztítás; **astersi-vo**, agg. tisztító, has-hajtó.

astia-re, **aschia-re** (a - s t i o, a - s c h i o), irigyel; **astia-rsi**, egymást irigyei.

astine-nte, agg. önmegtartóztató;

astine-nza, f. önmegtartóztatás.

a-stio, **a-schio**, m. irigység, harag; **astio-so**, agg. irigy.

asto-re, m. héja.

astra-le, agg. csillag-.

astra-rre (a s t r a - g g o; a s t r a - s - s i; a s t r a - t t o), elválaszt, eltekint vlmitől; **astra-rsi**, 1. szórakozottan elgondolkozik, 2. vlmiben elmerül, 3. elvonatkozik vlmitől, 4. elszórakozik; **astra-tto**, agg. 1. elvont, 2. szórakozott; **astrat-te-zza**, f. elvontság, szórakozottság; **astrazio-ne**, f. 1. elvonás, 2. elvont fogalom, 3. szórakozottság; **fare — da**, vlmitől eltekint.

astri-ngere (a s t r i - n g o; a s t r i - n s i; a s t r e - t t o), 1. összeszorít, 2. kényszerít.

a-stro, m. csillag; **astrologa-re** (a s t r o - l o g o), 1. csillagokból jósol, 2. az időt vizsgálja, 3. képzelődik, délibáb után futkos; **astrologi-a**, f. csillagászat, csillagjóslás; **astro-lo-gico**, agg. csillagászati; **astro-logo**, m. csillagász, csillagjós; **astronomi-a**, f. csillagászat; **astrono-mico**, agg. csillagászati; **astro-nomo**, m. csillagász.

astruseri-a, f. homály, zavar; **astru-so**, agg. homályos, zavaros, bonyolult.

astu-ccio, m. tok.

astute-zza, f. ravaszság; **astu-to**, agg. ravasz; **astuzi-a**, f. ravaszság.

a-tava, f. ükanya; **atavi-smo**, m. atavizmus; **a-tavo**, m. ük-apa.

atei-smo, m. istentagadás; **atei-sta**, m. istentagadó; **atei-stico**, agg. istentagadó.

atella-ne, f. pl. népi vigjáték a régi rómaiaknál.

atene-o, m. tudósok iskolája, egyetem.
a-teo, m. istentagadó.
Atla-nte, m. atlasz, térképgyűjtemény, 2. Atlasz-hegység Kisáziában.
Atla-ntico, m. Atlanti-óceán; **atlan-tico**, agg. óriási; **atle-ta**, m. atléta; **atle-tico**, agg. erős, izmos.
atmosfe-ra, f. 1. légkör, 2. légköri nyomás; **atmosfe-rico**, agg. légköri.
ato-mico, agg. apró részecskék-ből álló; **atomi-smo**, m. a világot az atomokkal magyarázó filozófiai tan; **a-tomo**, f. atom.
atoni-a, f. elgyöngülés; **ato-nico**, agg. gyöngé, ernyedt.
a-trio, m. 1. atrium, 2. előcsarnok.
a-tro, agg. fekete, sötét, szomorú.
atro-ce, agg. kegyetlen, vad; **atro-ceme-nte**, avv. kegyetlenül; **atrocità**, f. kegyetlenség.
atrofi-a, f. 1. hiányos táplálás, 2. lesóványodás.
attacca-gnolo, m. 1. horog, kapocs, 2. ürügy; **attacali-te**, m. összeférhetetlen ember; **attaccame-nto**, m. 1. ragaszkodás, 2. összefüggés; **attacca-pa-nni**, m. fogas.
attacca-re (**atta-cco**), 1. ráragaszt, rávarr, rátűz, 2. ki-ragaszt, kifüggeszt, 3. meg-támad, 4. kezd (— **lite**, veszekedést kezd); — **fuoco**, tüzet rak; **attacca-rsi**, 1. megkapaszkodik, vlmire támaszkodik, fog vlmín, 2. megszeret, 3. gyökeret ver; **attaccati-ccio**, agg. 1. ragadós, 2. ragályos, 3. erőszakos; **attacchi-no**, m.

ragasztó; **atta-cco**, m. 1. támadás, 2. roham, 3. összekötő kapocs.
attaglia-re (**atta-glio**), **attaglia-rsi**, tetszik, illik, alkal-mazkodik.
attanaglia-re (**attana-glio**), harapófogóval megfog.
attapina-rsi (**m'attapi-no**), agyondolgozza magát, gondok közt él.
attecchi-re (**attecchi-sco**), 1. gyökeret ver, jól fejlődik, 2. megtakarít, 3. non — **due parole**, két szót sem tud kiejteni, egymáshoz fűzni.
atteggi-vo-le, agg. ügyes, mozgékony; **atteggiame-nto**, m. tartás, viselkedés, gesztus; **at-teggia-re** (**atte-ggio**), bizonyos tartást, mozdulatot felvesz; úgy lép föl, mintha... úgy tesz, mint...
attempa-rsi (**m'atte-m-po**), 1. megöregedik, 2. habozik; **attempa-to**, agg. koros.
attenda-rsi (**m'atte-ndo**), tá-bort üt.
attende-nte, m. tisztiszolga.
atte-ndere (**atte-ndo**; **atte-si**; **atte-so**), 1. ügyel va-lamire, 2. szorgoskodik, ma-gát vlminek szenteli, 3. vár; **atte-ndersi** [**a**], egész figyel-mét, szorgalmát vlmire irá-nyítja; **atte-so**, agg. 1. fi-gyelmes, szorgoskodó, 2. cong-tekintve.
attendi-bile, agg. megfontolandó, megbízható; **attendime-nto**, m. várakozás, figyelem.
attene-nte, 1. agg. vlmíhez tar-tozó, vlmire vonatkozó, vlmít illető, 2. s. m. hozzálatározó, rokon.

attenc-re (at-te-n-go: at-te-n-ni; atten-u-to: fut. at-ter-rò), vlmhez tartozik, vonatkozik vkire; rokonságban, összeköttetésben áll; **attene-rsi**, 1. megfogózik, 2. valamihez ragaszkodik, valami után igazodik.

attenta-re (at-te-n-to), merényletet elkövet; **attenta-rsi**, merészkedik; **attenta-to**, m. merénylet; **attentato-rio**, agg. bűnös, erőszakos.

atte-nto, agg. figyelmes, óvatos, előzékeny: star —, figyel; **atte-ntil** vigyázz!; **atte-ntoche**. cong. miután.

attenna-re (at-te-n-uo), 1. vékonyabbá tesz, 2. hígít, 3. gyöngít, enyhít; **attenna-rsi**, 1. vékonyabbá, gyöngébbé tesz, 2. megenyhül; **attenna-nte**, 1. agg. enyhítő, hígító, 2. s. f. pl. le —i, az enyhítő körülmények.

attenzio-ne, f. 1. figyelem, 2. figyelmesség.

attepidi-re; attiepidi-re (at-te-pi-di-s-e-o), langyossá tesz; **attiepidi-rsi**, langyossá lesz.

atterga-to, m. kérvény, akta fölzete.

atterra-re (at-te-r-ro), 1. földre sújt, lerombol, ledönt, 2. földet ér, leszáll, partraszáll; **atterra-rsi**, bátorságát elveszti.

atterrime-nto, m. ijedelem; **atterri-re** (at-ter-ri-s-e-o), megijeszt; **atterri-rsi**, megijed; **atterri-to**, agg. ijedt.

atte-sa, f. várakozás; in at-te-sa di ..., várva...; **atte-sochè**, **atte-so chè** avv. tekintettel arra, hogy...

attesta-re (at-te-s-to), 1. bizonyít, tanusít, 2. egymással összeköt (pl. két csövet); **attesta-rsi**, egyesül, egymással szembeszáll; **attesta-to**, m. bizonyítvány, hitelesítés, igazolás; **attestazio-ne**, f. bizonyítvány, hitelesítés, igazolás.

atticcia-to, agg. izmos, erős.

attici-smo m. atticizmus; **attico**, m. a homlokzatfalán a tetőt elrejtő felépítmény; agg. attikai, finom, kecses; **sale —**, finom szellemesség.

attiguità, f. szomszédosság, közelség; **atti-guo**, agg. szomszédos, közeli.

attilla-rsi (m'atti-llo), választékosan öltözködik, cicomázza magát; **attilla-to**, agg. testhezálló, díszes; **attillate-zza**, f. választékoság, díszesség; **attillatu-ra**, f. választékoság.

attimo, m. pillanat.

attine-nza, f. vonatkozás, összefüggés, rokonság.

atti-ngere (at-ti-go: attin-si; attin-to), 1. vizet merít, 2. bort v. sört csapol, 3. (hírt) szerez, tudakol.

attira-re (at-ti-ro), magára von, vonz.

attitu-dine, f. 1. képesség, 2. magatartás.

attiva-re (at-ti-v-o), megvalósít; **attività**, f. 1. tevékenység, 2. aktiva, jövedelem; **atti-vo**, agg. 1. tevékeny, 2. cselekvő, 3. hatékony.

attizza-re (at-ti-z-z-o), felszítja a tüzet, szít; **attizzato-io**, m. tűzkaparó; **attizzi-no**, m. békebonító.

a-tto, m. 1. cselekedet, tett, 2. megvalósítás, 3. magatartás.

- póz, taglejtés, 4. jel, 5. mettersi in —, vmire készül, 6. szempillantás, 7. nell' —, sull' —, rögtön, azonnal; cogliere sull' —, tetten éri, 8. felvonás, 9. szerződés, gli —i, az iratok, jegyzőkönyv, feljegyzések, történet; far gli atti [a]... bíróság elé idéz; — d'accusa, vádlevél.
- atto**, agg. alkalmas.
- attonda-re** (atto·ndo), kerekké tesz, kerekít.
- atto-nito**, agg. mozdulatlan a csodálattól, ijedségtől, kábult, rémült.
- attorcere** (atto·cco; atto·rsi; atto·rto), csavar, facsar, fon; attorcersi, (össze)csavarodik.
- attorcigliame-nto**, m. tekerőzés, csavarodás.
- attorciglia-re** (atto·ciglio), csavar, felcsavar.
- atto re**, m. színész, szereplő; attrice, f. színésznő.
- attornia-re** (atto·rnia), 1. körülzár, bekerít, 2. megkörnyékezik, megrohan.
- atto-rno**, avv. körül; d' — közel; levarsì d' — leráz magáról.
- attorciglia-re** (attorci·glio), csavar, göngyöl.
- attossica-re** (atto·ssico), attosca-re (atto·sco), megmérgezik, attossicame-nto, m. mérgezés.
- attrae-nte**, agg. vonzó.
- attra-ere**, l. attrarre; attrai-me-nto, m. vonzás, vonzó erő.
- attrappa-re** (attra·ppo), megragad; attrappa-rsi, összehúzódik.
- attrappi-re** (attrappi·sco), megbénít; attrappi-rsi, megbénul.
- attra-rre** (attra·ggo; attra·ssi; attra·tto), vonz; attratti·vo, agg. vonzó, elragadó.
- attraversa-re** (attrave·rso), 1. átkel, átvág, keresztbe fektet, 2. keresztül húz, megakadályoz; attraversa-rsi, keresztbe fekszik, keresztben megakad, közbejön, szembe helyezkedik; attraversa-to, agg. keresztbe álló; attrave·rso, avv. 1. keresztül, át; intendere qd. —, valakit félreért; andare —, rem sikerül.
- attrazio-ne**, f. vonzás.
- attrè-zzo**, m. szerszám, felszerelés, kellék.
- attribui-re** (attribui·sco), vlkinek vmít tulajdonít, vlmivel felró, vádol; attribui-rsi, magának tulajdonít, követel; attributi·vo, agg. jelzői; attribu-to, m. ismertető jel, jelző; attribuzio-ne, f. 1. valakinek tulajdonítás, 2. hatastör, teendő.
- attrista-re** (attri·sto), elszomorít; attrista-rsi, elszomordik.
- attristi-re**, attristi-rsi (attristi·sco), lesóványodik, elsenyved.
- attrita-re** (attri·to), megörül; attrita-rsi, megörülődik; attri-to, m. surlódás, dörzsölődés; agg. megtört; attrizio-ne, f. megtörttség, bánat.
- attruppame-nto**, m. csődület; attruppa-rsi, összeverődik, összeszedsődül.

attuabile, *agg.* megvalósítható;
attuale, *agg.* jelenlegi, idő-
szerű; **attualità**, *f.* időszerű-
ség, valóság, aktualitás; **at-
tualmente**, *avv.* valóságban;
jelenleg.

attua-re (*a-ttu-o*) megvalósít;
attua-rsi, megvalósul; **attua-
rio**, *m.* bírósági írnok; **attua-
zio-ne**, *f.* megvalósítás.

attuffa-re (*a-ttu-ffo*), alámerít;
attuffa-rsi, belemerül.

attuti-re (*a-ttuti-sco*), lecsön-
desít, megfélemez; **attuti-rsi**,
megnyugszik.

audace *agg.* merész; **audacia**, *f.*
merészség.

audienza, *f.* *l. udi-en-za*.

audito-re, *m.* bíró.

a-uge, *m.* (*essere in —*) te-
tőpont.

augello, *m.* *l. uccello*.

auggi-re (*a-uggi-sco*), untat;
auggi-rsi, unatkozik.

augura-re (*a-uguro*), *f.* jósol,
2. kíván; **augura-rsi**, kíván,
remél; **a-ugure**, *m.* augur, jö-
vendőmondó; **augurio**, *m.* 1.
jel, 2. *m. pl.* szerencsekivá-
nat.

Augu-sta, *f.* Augsburg; **augusta-no**,
agg. ágostai.

angu-sto, *agg.* felsőleges, szent.

an-la, *f.* 1. udvar, 2. tanterem;
— *magna*, díszterem; **a-u-
lico**, *agg.* udvari.

aumenta-re (*a-ume-nto*), gya-
rapít, emel; **aumenta-rsi**, gya-
rapodik, emelkedik; **aume-nto**,
m. gyarapodás, emelkedés.

a-nra, *f.* 1. szellő 2. kegy.

aure-to, *agg.* aranyozott; **a-ureo**,
agg. aranyból való, arany-
aranyos; **aure-ola**, *f.* dics-
fény.

auricola-re, *auricola-re*, *agg.* 1.
fül-; *testimone —*, fül-
tanu; 2. *dito —*, kisujj.

auri-ga, *m.* kocsis.

a-nro, *l. oro*.

auro-ra, *f.* hajnal.

ausa-re (*a-u-so*), szoktat; **ausa-r-
si**, szokik.

ausilia-re, **ausilia-rio**, *agg.* segéd-;
verbo —, segédige; **ausi-
lio**, *m.* segítség.

au-so, *agg.* merész.

Auso-nia, *f.* Itália költői neve;
auso-nio, *agg.* itáliai; *gli*
a-u-s-o-ni, az olaszok.

auspica-le, *agg.* jó előjelű; **pie-t-
ra —**, alapkö.

a-aspice, *m.* védnök; **auspi-cio**,
auspi-zio, *m.* 1. jövendőülés, 2.
előjel, 3. védnökség.

austerame-nte, *avv.* szigorúan,
komolyan; **austerità**, szigorú-
ság, komolyság; **auste-ro**, *agg.*
szigorú, komoly.

austra-le, *agg.* déli.

austri-aco, *agg.* s. m. osztrák.

a-ustro, *m.* 1. dél, 2. déli szél.

aute-ntica, *f.* hiteles bizonyíték
v. bizonyítvány; **autentica-re**
(*a-ute-ntico*), igazol, hi-
telesít; **autenticazio-ne**, *f.* hi-
telesítés; **autenticità**, *f.* hiteles-
ség; **aute-ntico**, *agg.* hiteles.

autobiografi-a, *f.* önéletrajz; **auto-
biogra-fico**, *agg.* önéletrajzi.
auto-crate, **auto-crata**, *m.* egyed-
uralkodó; **autocra-tico**, *agg.*
önkéntes; **autocrazi-a**, *f.* ön-
kényuralom.

auto-ctono, *agg.* őslakó, bennszülött

autografa-re (*a-uto-grafo*),
kézirást megsokszorosít; **auto-
grafi-a**, *f.* kézírás, -tan, -sok-
szorosítás; **auto-grafo**, *m.* kéz-
irat, saját kézírású.

auto-ma, m. automata, gép; **auto-maticame-nte**, avv. önműködően, gépiesen; **automa-tico**, agg. önműködő, gépies.
automo-bile, m. gépkocsi.
autonomi-a, f. önkormányzat; **auto-nomo**, agg. önálló.
auto-re, m. **autri-ce**, f. szerző, művész, író; **autore-vole**, agg. tekintélyes; **autorevole-zza**, f. szavahihetőség, tekintély.
aurità, f. tekintély; **dipropria** —, saját kezdeményezéséből.
autorizza-re (**autorizz-zo**), felhatalmaz; **autorizzazio-ne**, f. felhatalmazás.
autri-ce, l. **autore**.
autunna-le, agg. őszi; **autun-no**, m. ősz.
auzza-re, l. **aguzzare**.
a-va, **a-vola**, f. nagyanya, ósanya.
avaccia-re (**avaccio**), siettet; **avaccio**, agg. gyors.
avalla-re (**avall-o**), kezessedik; **avall-o**, m. jótállás, kezesség.
avambraccio, m. alsó kar.
avampo-sto, m. előőrs.
Ava-na, f. Havanna.
avanguardia, f. 1. előőrs, 2. a 14—18 éves fiúkat magában foglaló ifjúfasiszta-szervezet; **avanguardista**, m. 14—18 éves ifjúfasiszta.
avani-a, f. súlyos adó, zaklatás.
ava-nti, **ava-nte**, i. prep. előtt, —elől; — **chè**, mielőtt; **d'ora** —, ezentúl, 2. előre, tovább; **tirarsi** —, megél; **tirare** —, balad; **avanti!** előre! szabad! 3. előző (**l'anno** —); **avanti-eri**, avv. tegnapelőtt.
avanzame-nto, m. előmenetel.
avanza-re (**avanz-zo**), i. előre visz, időbb tol, 2. átnyújt, nyilvánt, 3. megelőz, 4. ha-

lad, nő, fejlődik. 5. tartozik vlmivel, 6. megmarad, fölöslegben van; **poco** —a, kevés hiányzik hozzá; **avanza-rsi**, előre jut; **avanza-to**, agg. előrchaladt, megmaradt; **avan-zo**, m. maradvány, fölösleg; **averd'** —, megeléggel valamit; m. pl. **gli** —i, a romok.
avareggia-re (**avareggio**), fősvénykedik.
A-vari, m. pl. Avarok.
avari-a, f. árú sérülése szállítás alatt; **avaria-to**, agg. sérült.
avari-zia, m. fősvénység; **avaro**, m. agg. fősvény.
A-ve! m. 1. Üdvözlég, 2. angyali üdvözlét.
avella-na, f. mogyoró; **avella-no**, m. mogyoróbokor.
ave-llo, m. sír.
Avemari-a, **Avemmaria-a**, f. 1. angyali üdvözlét, 2. esti harangszó.
ave-na, f. zab.
ave-re (**ho**; **ebbi**; **avuto**; fut. **avrò**), i. bír vlmivel, 2. kap, 3. — **per**, vlminek tart, 4. — **la con**, haragszik vkire, 5. — **si a male**, rossz néven vesz, 6. **ho a** —, nekem kell; s. m., vagyon.
ave-rno, m. alvilág.
aviato-re, m. repülő; **avide-zza**, **avidità**, f. mohóság; **a-vido**, agg. mohó.
avi-to, agg. 1. ősi, 2. öröklött.
a-vo, **a-volo**, m. nagyapa; **gli** —i, elődök.
a-vola, **a-volo**, l. **ava**, **avo**.
avo-rio, m. elefántesont.
avu-ta, f. 1. vlminek a vétele 2. vevény.
avvallame-nto, m. súlycedés, gödör; **avalla-re**, **avalla-rsi**,

(a v v a · l l o), süllyed; avval-latu-ra, f. süllyedés.

avvalorame-nto, m. megerősítés, megerősödés; avvalora-re (a v - v a l o · r o), megerősít, avvalora-rsi, megerősödik.

avvampa-re, (a v v a · m p o), 1. meggyújt, 2. tűzre lobban; avvampa-rsi, fellobban, izzik.

avvantaggia-re (a v v a n t a · g g i o), előnyben részesít; avvantaggia-rsi, hasznot húz; előre jut; avvanta-ggio, m. előny; d'—, még inkább.

avvede-rsi (m' a v v e · d o; a v - v i · d i; a v v i · s t o; fut. a v v e d r ò), észre vesz; avvedime-nto, m.; avvedute zza, f. körültekintés; avvedu-to, agg. körültekintő.

avvegnachè, avvengachè, cong., bár

avvelename-nto, m. mérgezés; avvelena-re (a v v e l e · n o), megmérgezik; avvelena-rsi, megmérgezi magát; avvelenato-re, m. mérgegkeverő.

avvene-nte, agg. kedves; avvene-nza, f. kedvesség; avvene-vole, agg. kedves; avvenevole-zza, f. kedvesség.

avvenime-nto, m. 1. esemény, 2. —al trono, trónralépés; avveni-re (a v v e · n g o; a v - v e · n n i; a v v e n u · t o), történik; avveni-rsi, illik, sikerül; — in, vlkivel találkozik; avveni-re, m. jövő.

avventa-re (a v v e · n t o), dob; avventa-rsi, odaugrik, rárohan; avventata-ggine, f. avventate-zza, f. meggondolatlanság; avventa-to, agg. el-sietett, könnyelmű.

avventizio, agg. váratlan, mellé-kes, bevándorlott, jövevény.

avve-nto, advent.

avvento-re, m. vevő.

avventu-ra, f. kaland; per —, véletlenül; avventura-re (a v - v e n t u · r o), 1. kockáztat, 2. szerencsésé tesz; avventura-to, agg. 1. kockázatos, 2. szerencsés; mal —, szerencsétlen; avventurie-re, m. kalandor; avventuro-so, agg. 1. kalandós, 2. szerencsés.

avverame-nto, m. megerősítés; avvera-re (a v v e · r o), megerősít, hitelesít; avvera-rsi, való-nak bizonyul, meggyőződik.

avverbio, m. határozó.

avversa-re (a v v e · r s o), ellene dolgozik, ellenez; avversa-rio, m. ellenség; agg. ellenséges; avversato-re, m., avversatri-ce, f. ellenfél; avversione, f. ellenszenv; avversità, f. viszony-tagság; avve-rso, agg. kedve-zőtlen, ellenkező.

avverte-nza, f. 1. figyelmeztetés, megjegyzés, 2. óvatosság, 3. fa-re —, figyel, 4. szorgalom; avverti-re (a v v e · r t o), 1. értesít, figyelmeztet, megje-gyez, 2. észre vesz; avverti-to, agg. vigyázatos.

avvezza-re (a v v e · z z o), szok-tat; avvezza-rsi, hozzászokik; avve-zzo, agg. szokott.

avviame-nto, m. bevezetés; avvia-re (a v v i · o), bevezet, el-indít, elkezd; avvia-rsi, útra kel; avviatu-ra, f. kezdés.

avviciname-nto, m. váltakozás; avvicinda-re (a v v i c e · n - d o), váltakoztat; avvicinda-rsi, váltakozik.

avviciname-nto, m. közeledés; avvicina-re (a v v i c i · n o), avvicina-rsi, közeledik, közel áll.

avvilime-nto, m. levertség, megalázás; **avvili-re** (a v v i l i - s c o), lealacsonyít, megaláz; **avvili-rsi**, bátorságát elveszti, megalázzkodik.

avviluppa-re (a v v i l u - p p o), 1. begöngyöl, 2. összegubancol, 3. befon; **avviluppato-re**, m. csaló.

avvinazza-re (a v v i n a - z z o), vlkit becsípet; **avvinazza-rsi**, becsíp.

avvin-cere (a v v i - n c o; a v v i - n s i; a v v i - n t o), körülkötöz, körülölel.

avvinghia-re (a v v i - n g h i o), körülcsavar, körülfon; **avvinghiar-rsi**, belekapaszkodik.

avvisa-glia, f. előrs-csatározás; **avvisa-re** (a v v i - s o), értesít; **avvisato-re**, m. hírnök; **avvi-so**, m. 1. értesítés, hirdetés, 2. vélemény.

avvita-re (a v v i - t o), csavarral megerősít.

avviticchia-re (a v v i t i - c c h i o), körülfon; **avviticchia-rsi**, megkapaszkodik, vlmi köré fonódik.

avviti-re (a v v i t i - s c o), szőlőt ültet.

avviva-re (a v v i - v o), felélénkít, felvidít, felbátorít; **avviva-rsi**, felélénkül, felbátorodik.

avvizia-re (a v v i - z i o), egy hibához, szenvedélyhez hozzászoktat; **avvizia-rsi**, rossz szokást felvesz.

avvizzi-re (a v v i z z i - s c o), elhervad.

avvocate-sco, agg. ügyvédi; **avvocato-to**, m. ügyvéd; **avvocatu-ra**, f. ügyvédség.

avvolgere (a v v o - l g o; a v - v o - l s i; a v v o - l t o), be-

burkol, belekever; **avvolgersi**, beburkolózik, belekeveredik; **avvolgime-nto**, m. szövetség; **avvolta-re** (a v v o - l t o), felgombolyít.

avvolto-io, m. keselyű.

avvoltola-re (a v v o - l t o l o), felgombolyít, felcsavar; **avvoltola-rsi**, hempereg; **avvoltola-tame-nte**, avv. hirtelen.

azie-nda, f. üzem, üzlet, kezelés, számtartóság.

azio-ne, f. 1. cselekedet, 2. hatás, 3. (szín-)játék, 4. cselekmény, 5. részvény; **azioni-sta**, m. részvényes.

azo-to, m. nitrogén.

azzanna-re, (a z z a - n n o), beleharap; **azzanna-ta**, f. azzannatu-ra, f. harapás.

azzarda-re (a z z a - r d o), kockáztat; **azzarda-rsi**, merészel; **azzarda-to**, agg. merész; **azzar-rdo**, m. kockázat, véletlen; **azzardo-so**, agg. kockázatos, merész.

azzeccagarbu-gli, m. rabulista; **azzecca-re** (a z z e - c c o), 1. megtámad, 2. — u n c o l p o, ütést mér, 3. kitalál.

azzima-re, **azzima-rsi** (a z z i - m o), csinosít, kendőzi magát.

azzimo, agg. kovásztalan; s. m. kovásztalan kenyér.

azzitti-re (a z z i t t i - s c o), elhallgattat; **azzitti-rsi**, elhallgat.

azzolla-re (a z z o - l l o), megkövez.

azzoppi-re (a z z o p p i - s c o), megsántít, megsántul.

azzuffame-nto, m. verekedés, harc; **azzuffa-rsi** (m'a z z u - f f o), összevész.

azzurreggia-re (a z z u r r e - g - gio), kéklik; azzu-rró, agg. kék; azzurro-gnolo, agg. kékes.

B

b. (ejtsd: bi) m. b; himmo-lle, b moll.

baba-u, baba-o, m. vauvau.

babbale-o, agg. ostoba, együgyű.

babbe-o, agg. együgyű, gyerekes; s. m. tökfilkó.

ba-hbo, m. papa.

babbua-sso, agg. ostoba, együgyű.

babbu-ccia, f. papucs.

babbui-no, m. fajnarkó.

Ba-be-le, f. Bábel; babe-lico, agg. bábeli.

babilo-nico, agg. babiloni.

baca-re (b a - c o), megférgesedik; baca-to, agg. férges.

ba-cca, f. boggyó.

baccalà, m. tőkehal.

baccana-le, m. 1. Bacchus-ünnep. 2. kicsapongás, orgia; bacca-ne-lla, f. 1. lebuj. 2. korhely társaság!

bacca-no, m. zaj, zajos multság.

baccelliera-to, m. baccalaureátus; baccellie-re, m. baccalaureus.

bacce-lló, m. 1. hűvelyes termés, 2. fajnarkó.

bacche-tta, f. vessző; bacchetta-re (b a c c h e - t t o), megvesz-szőz; bacchetta-ta, f. vessző-űtés.

bacchetto-ne, m., bacchetto-na, képmutató; bacchettoneri-a, f. képmutató vallásosság.

bacchia-ta, f. csapás, szerencsét-lenség.

ba-cchico, agg. bacchusi.

ba-cchio, m. furkósbot; pren-dere, fare al —, talá-lomra, vaktában vesz, tesz.

Ba-cco, m. Bacchus; per —; corpo di —!, az ördögbel!

bachiculto-re, m. selyemhernyó-tenyésztő; bachicultu-ra, f. selyemhernyó-tenyésztés.

baciama-no, m. kézcsók.

bacia-re (b a - c i o), megcsókol;

bacia-rsi, egymást megcsókol.

baci-no, m. medence, mosdótál.

ba-cio, m. csók; baciucchia-re (b a c i u - c c h i o), agyoncsó-kol.

ba-co, m. 1. hernyó; — d a s e t a, selyemhernyó, 2. bélgiliszta, 3. hiba, gyöngéje vlminek.

bacologi-a, f. selyemtenyésztés;

bacolo-gico, agg. selyem-tenyésztési.

bacu-cco, m. kámzsa.

ba-da, f. várás, habozás.

bada-re (b a - d o), vigyáz, törő-dik, őriz; bada-rsi, őrizkedik.

bade-ssa, f. apácafőnöknő; badi-a, f. apátság; badia-le, agg. ha-talmas; badia-no, agg. apáti.

badigliame-nto, m., badiglia-re,

badi-glio, m. 1. shadigliamen-to, stb.

ba-ffo, m. pl. bajusz; baffu-to, agg. bajuszos.

bagaglia-io, m. poggyászkocsi; ba-ga-glio, m. poggyász. felsze-relés.

bagatte-lla, f. kicsiség, semmiség.

bagge-o, m. fajnarkó.

baggia-na, f. óriásszemű bab; f. pl. ostoba v. hizelgő beszéd;

baggianna-ta, f. ostobaság; bag-gia-no, agg. együgyű.

ba-ggiolo, m. támaszték.

baglio-re, m. vakító fény v. fel-villanás; hamis csillogás.

bagna-re (ba·gno), fürdet; **bagna-rsi**, fürdik, átúzik.
bagnaruo-la, f. fürdőkád; **bagna-ta**, f. fürdés; **bagna-to**, agg. nedves; **bagnatu-ra**, f. fürdés, fürdőévad; **bagneruo-la**, f. fürdőkád; **ba-gno**, m. 1. fürdő, 2. érc folyékony állapotban, 3. fegyház.
bagorda-re (ba·go·rdo), dorbézöl; **bago-rdo**, m. dorbézoló.
ba-ia, f. 1. tréfa, 2. öböl; **baia-ta**, f. gúnyos zaj, gúnykacaj.
ba-io, agg. vöröses-barna; s. m. pej ló.
baio-cco, m. a régi pápai állam rézpénze; **baio-ne**, m. vigkedélyű ember.
baione-tta, f. szurony; **baionet-ta-ta**, f. szurony-szúrás.
balaca-ro, m. utca-kölyök.
balaustra-ta, f. korlát; **balau-stro**, m. korlát.
balbettame-nto, m. gügyögés, dadogás; **balbetta-re** (bal·be·tto), gügyög, dadog; **bal-betti-o**, m. gügyögés, dadogás; **ba-lbo**, agg. dadogó; **bal-bu-zie**, f. dadogás; **balbuzie-n-te**, agg. dadogó.
Balca-ni, m. pl. Balkán.
ba-leo, m. szénapajta.
balco-ne, m. erkély.
baldacehi-no, m. mennyezet, baldahin.
balda-nza, f. önérzet, merészség; **baldanzo-so**, agg. önérzetes, merész; **balde-zza**, f. bátorság; **bal-do**, agg. önérzetes, merész; **baldo-re**, l. **bal-da-nza**; **baldo-ria**, f. örömtűz, dőzsölő vígság.
bale-na, f. bálna.
balename-nto, m. fölvilanás; **ba-lena-re** (ba·le·no), 1. fel-

villan, villámlik, 2. ingadozik; **baleni-o**, m. villámlás; **bale-no**, m. villám, villanás.
bale-stra, f. íj; **balestra-re** (ba·le·stro), 1. ijjaz, 2. szomorít, 3. Ponciustól Pilátushoz küld, hány-vet; **balestra-ta**, f. íj-lövés; **bale-stro**, l. balestra.
ba-lia, f. dajka.
bali-a, f. hatalom; **balia-tico**, m. dajkaság ideje, bére.
balli-lla, m. 8—14 éves ifjúfasiszta és azok szervezete.
balli-sta, f. hajítógép; **balli-stica**, f. a lövedékek röppályájának a tana.
ba-lla, f. 1. lapda, 2. csomó, 3. bál (mérték), 4. **pi-gliar-la** —, becsíp.
balla-re (ba·llo), táncol; **balla-ta**, f. tánc, ballada; **balla-to-io**, m. karzat, folyosó; **balleri-na**, f. táncosnő; **balleri-no**, m. táncos; **bal-le-tto**, m. tánc, balett; **ba-llo**, m. tánc, **entrare in —**, vlmibe beleegyeledik; **ballonzola-re** (ba·llo·nzo·lo), táncolgat; **ballo-nzolo**, m. rögtönzött kis táncmulatság; **ballotta-ggio**, m. második szavazás a két legtöbb szavazattal bíró jelölt közt; **ballotta-re** (ba·llo·tto), szavaz.
balnea-rio, agg. fürdő- **cura** — a, fürdőkúra.
balocca-io, m. játékkereskedő; **balloccame-nto**, m. játék, időfecsérlés; **balocca-re** (ba·lo·cco), szórakoztat, álltat; **balocca-rsi**, játszik, időt fecséreli; **balocco**, m. 1. játékszer, 2. seminittevő.
balo-gio, agg. kedvetlen, nyomott.
balorda-ggine, **balorderi-a**, f. os-

tobaság; **balo-rdo**, agg. 1. ostoba, 2. kedvetlen, kedvezőtlen, 3. rimaner —, nem jut szóhoz a meglepetéstől; **alla** — a, meggondolatlanul.
balsa-mico, agg. balzsamos; **ba-l-samo**, m. balzsam.
ba-lta, f. lökés; **dare** —, felborít.
balua-rdo, m. gát.
ba-lza, f. meredély; f. pl. — e, nadrág felhajtása.
balza-no, agg. 1. ló, melynek lábai alul fehérek, 2. cervello —, külön, 3. arme — e, olyan címer, mely keresztben van felosztva; **balza-re** (ba-lzo), ugrík, felugrik; **balzella-re** (balze-llo), 1. ugrándozik, 2. megles; **balze-llo**, m. 1. kis ugrás, 2. les, 3. véletlen alkalom, 4. súlyos adó; **balzo**, m. vízszatütődés, ugrás.
bamba-gia, f. gyapot, pamut; **di** —, nagyon érzékeny; **bam-bagi-no**, agg. gyapotból, pamutból készült; **bambagio-so**, agg. gyapotszerű, puha.
bambi-na, f. kisleány; **bambina-gine**, f. gyerekesség; **bambi-na-ia**, f. gyereklány; **bamui-na-ta**, f. gyerekesiny; **bambi-neggia-re** (bambine-ggio), gyerekesen viselkedik; **bambine-sco**, agg. gyerekes; **bambi-no**, m. gyermek; **bam-boccia-ta**, f. gyerekes dolog; alantas népeletből vett karikatúra; **bambo-ccio**, m. 1. kövér gyerek, 2. ostoba; **ba-mbola**, f. baba; **bambo-leggia-re**, gyerekesen viselkedik; **ba-mbolo**, m. kisgyerek.
bambu, m. bambusz.

ba-na-na, f. banán; **ba-na-no**, m. banánfa.
Bana-to, m. Bánát.
ba-nca, f. — 1. pad, 2. bank, 3. scrivere alla —, besoroz, toboroz; **banca-rio**, agg. bank-, **casa** — a, bankház; **bancaro-tta**, f. csőd.
banchetta-re (banche-tto), 1. ünnepi lakomát rendez; lakomán résztvesz, 2. dőzsöl; **banche-tto**, m. ünnepi lakoma.
banchie-re, m. bankár.
banchi-na, f. gát, pályaudvar peronja.
ban-co, m. 1. pad, 2. dolgozó-asztal, 3. kiszolgáló pult üzletben.
ba-nda, f. 1. szalag, 2. banda, zenekar, 3. rablócsapat, 4. oldal, tirarsi da — félrehúzódik; mettere da —, félretesz, eltekint vlmitől; **bandella-re** (bande-llo), 1. sebet bekötöz, 2. szalaggal díszít, 3. vasveretekkel ellát.
banderuola, f. zászlócska; **bandie-ra**, f. zászló.
bandi-re (bandi-sco), 1. köz-hírré tesz, 2. számúz; **bandi-rsi**, számúzi, távortartja magát; **bandi-to**, m. számúzott; **bandito-re**, m. 1. hirtök, 2. kikiáltó; **bando**, m. 1. rendelet, 2. számúzetés, 3. büntetés.
bandolie-ra, f. vállszij.
ba-ndolo m. matring v. gomolyag, eleje v. vége; **trovare il** —, vlminek a megoldását megtalálja.
ba-ra, f. ravatal.
barabu-ffa, f. veszekedés, zavar.
bara-cca, f. 1. bódé, barak, 2. kétéves vállalkozás.
barao-nda, f. zavaros ide-odafut-

- kosás, zavar; **bara-re** (b a r o), csal (játékban).
- ba-ratro**, m. szakadék, örvény.
- baratta-io**, m. váltóór.
- barattame-nto**, m. csere; **barat-ta-re** (b a r a - t t o), 1. cserél, 2. — le parole, elcsavarja a szót; — le carte, hamisan játszik; **baratta-to**, agg. elcserélt; **baratteri-a**, f. 1. cserekereskedés, 2. állások pénzen osztogatása; **esalás** közmunkáknál, megvesztegethetőség; **barattie-re**, m. 1. cserekereskedő, 2. csaló; **bara-tto**, m. 1. csere, 2. csalás, 3. kitérő, váltó.
- bara-ttolo**, m. tégely, doboz.
- ba-rba**, f. 1. szakáll; **alla — di**, vkinek ellenére; **fare la —**, borotvál, 2. gyökerrost.
- barbabie-tola**, f. cukorrépa, cékla.
- barbaca-ne**, m. támasztó fal.
- barba-glio**, m. kápráztató, vakító fény; káprázat.
- barba-re** (b a r b o) ültet; **barba-rsi**, gyökeret ver.
- barbareggia-re** (b a r b a r e - g - g i o), hibásan beszél, ír, tudatlanul hozzászól; **barbare-sco**, **barba-rico**, agg. barbár; **barba-rie**, f. barbár kor; **barbari-smo**, m. barbarizmus, a nyelv szellemével ellenkező kifejezés; **ba-rbaro**, agg. barbár.
- barbasso-ro**, m. nagyhangú, fontoskodó ember.
- barba-to**, agg. szakállas, tapasztalt.
- barbere-sco**, agg. tüzes, nyugtalan.
- barbica-re** (b a r b i c o), gyökeret ver.
- barbie-re**, m. borbély.
- barbi-no**, agg. szűkös, ügyetlen.
- barbo-gio**, agg. az öregkortől gyerekes; s. m. fecsegő öreg.
- barbo-ne**, m. hosszú, sűrű szakál; **can —**, uszkár, pudli.
- barbuglia-re** (b a r b u - g l i o), akadozva és érthetetlenül beszél.
- barbu-to**, agg. szakállas.
- ba-rea**, f. bárka; **barcai-uo-lo**, m. csolnakos; **barcamena-re** (b a r c a m e - n o), ügyesen siklik nehézségek között; **barcaro-la**, f. csónakos dala; **barcheggia-re** (b a r c h e - g - g i o), csolnakázik; **barche-ggio**, m. csolnakázás; **barchet-tai-uo-lo**, m. csónakos.
- barcolla-re**, (b a r c o - l l o), 1. ingadozik, 2. ringatózik; **barcollo-ne**, m. a n d a r e —, tánrtorog.
- bar-da**, f. csatalovak bőrvértezeté, kápa nélküli nyereg; **barda-re** (b a r d o), felkantároz; **bar-datu-ra**, f. kantárzat; **barde-la**, f. nyereg.
- bar-do**, m. bárd, énekes, költő.
- bare-lla**, f. hordágy.
- barge-llo**, m. 1. a régi Firenzében a rendőrfőnök, 2. a rendőrség épülete a régi Firenzében.
- bariglio-ne**, m. nagy hordó; **bar-ri-le**, m. hordó; **barilo-zzo**, m. puskaporos hordó; cél-tábla közepe.
- bari-tono**, m. agg. bariton.
- barla-cio**, agg. 1. rothadt, záp, 2. beteges.
- barlu-me**, m. virradás, gyöngfény.
- ba-ro**, m. csaló, hamis játékos.
- baroccia-bile**, agg. kélkerekű taligával járható; **baroccia-io**, m.

fuvaros; baroccina-io, m. utcai árus; barocci-no, m. kétkerekű kézitaliga; baro-ccio, m. egylovas, kétkerekű taliga.

baro-cco, agg. barok, izléstelen, különös.

baro-metro, m. légsúlymérő.

barona-ggio, m. báróság; barona-le, agg. bárói; barona-ta, f. család; baro-ne, m. 1. báró, 2. gazfickó; barone-sco, agg. bárói; barone-ssa, f. bárónő; baroni-a, f. báróság.

ba-rra, f. 1. vasrúd, rács, 2. a törvényszéken az ügyvéd elkerített helye; barrica-re (ba-rrico), torlaszol; barrica-rsi, eltorlaszolja magát; barrica-ta, f. torlasz; barrie-ra, f. korlát.

barri-re (barri-sco), ordít (elefánt), barri-to, m. elefántordítás.

baru-ffa, f. veszekedés.

barulla-re (baru-lló), kicsiben árusít; baru-lló, m. viszontárusító.

barzelle-tta, f. tréfás ötlet, tréfa; barzelletta-re (barzelletto), tréfál, anekdotázik.

basa-lte, f. bazalt; basa-ltico, agg. bazaltból való.

basame-nto, m. alap; basa-re (ba-sco) alapít; basa-rsi, alapul vlmín.

bascià, m. basa.

ba-se, f. alap, in — di, vlminek alapján; base-tta, f. bajusz, szakáll.

Basile-a, f. Basel.

basi-lica, f. bazilika, székesegyház; basilica-le, agg. bazilika-stílusú.

Basi-lio, m. Vazul.

basili-sco, m. baziliskus.

basi-re (basi-sco), elalél.

basse-tta, f. kártyajáték.

basse-zza, f. 1. alacsonyosság, 2. közönséges tett, beszéd; ba-ssó agg. 1. alacsony, 2. alsó, 3. halk, 4. lehajtott (capo —); 5. — i uffici-ali, altisztek; — a latinità, kései latin-ság; far man — a, öldököl; far alto e —, uralkodik; s. m. vlminek alja; bassorilie-vo, m. dombormű.

basso-tto, agg. alacsony, alantas; s. m. borzob, dakszli; bas-su-ra, f. mély fekvésű hely.

ba-sta! elég!; ba-sta-bile, agg. tartós; basta-io, m. nyerges; bastante, elég.

bastarde-llo, bastardi-no, m. talált gyerek. basta-rdo, agg. törvénytelen, félvér, felemás; s. m. törvénytelen gyermek.

basta-re (ba-sto), elégséges; baste-vole, elég; ba-stia, f. fodor, felhajtás.

basti-a, f. bástya.

bastime-nto, m. nagy hajó.

bastiona-re (bastio-uo), körülbástyáz; bastiona-rsi, körülbástyázza magát; bastio-ne, m. bástya.

ba-sto, m. teherhordó állat nyerge; animale da —, teherhordó állat.

bastona-re (basto-no), 1. elver, 2. leráz; bastona-rsi, egymást ütlegeli; bastona-ta, f. verés; bastonatu-ra, f. verekedés; basto-ne, m. bot; bata-ccchio, m. furkósbot; rúd, 2. harang nyelve, 3. bárgyú ember.

batiste-o, batiste-ro, m. 1. batistetero.

batocchio, m. bot, harang nyelve; **batosta**, f. csapás, szerencsétlenség.

battaglia, f. ütközet, csata; **battaglia-re** (batta-glio), csatáz; **battaglie-re**, **battaglie-ro**, m. harcos; **battaglio**, m. harang nyelve; **battaglio-ne**, m. zászlóalj.

battello, m. hajó, csónak.

battente, m. 1. ajtószárny, 2. kopogtató-vas; **battere** (batti-ta), 1. üt, 2. legyőz; 3. — **la ritirata**, (dobbal) visszavonulásra jelt ad; — **gli occhi**, pislog; — **le mani**, tapsol; — **la via**, egy utat tapos; 4. — **alla porta**, kopogtat az ajtón; **battenti**, magát, egymást üti, verkezszik, párbajt vív; **battentela**, eloson, megszökik.

batteria, f. 1. üteg, 2. villamos telep.

battesima-le, agg. keresztelő—; **fede** —, keresztlevél; **fonte** — keresztelő kút; **battesimo**, m. kereszttség; **battizza-re** (battizza), megkeresztel; **battizzatorio**, m. keresztelő kút.

battibale-no, m. villanás, szempillantás; **battibeco**, m. szócsata, civódás; **batticuore**, m. —szívdobogás; **battima-no**, m. taps; **battimento**, m. (szív-)ér-zés; **battito**, m. folytonos ütés; **battisegola**, f. buza- virág.

Battista, m. Giovanni —, keresztelő szt. János; **battistero**, **battisterio**, m. keresztelő kápolna.

battistrada, m. vezető, előfutár

battito, m. szívdobogás, reszketés, görcs; **battito-re**, m. 1. ütő, cséplő, 2. felderítő lovas v. járőr; **battitura**, f. cséplés.

battola, f. kereplő; **battola-re** (battolo), kelepel.

battu-ta, f. ütés, ütem; **battu-to**, m. vágott húsból készült telték.

batuffolo, m. batyu; —i m. pl., hajbetét.

bau-le, m. bőrend.

ba-va, f. 1. nyál, hab, 2. harag; **bavaglio**, m. előke, pártli.

bavare-se, agg. 1. bajor, 2. tejes csokoládé.

ba-vero, m. kabát gallérja.

Baviera, f. Bajorország.

bavo-so, agg. nyálás, (dültől) habzó.

baza-r, **bazare**, m. bazár.

ba-za, f. 1. ütés a kártyajátékban, 2. szerencse, 3. olcsó vétel, 4. előreugró hegyes áll.

bazza-cola, f. semmiség.

bazzica, f. olasz kártyajáték; **bazzica-re** (bazzica), sürün jár vlvóvá; **bazzicata-ra**, f. lim-lom.

bazzo-tto, agg. 1. sem kemény, sem lágy, 2. ingadozó.

be', avv., l. bene.

bea-re (be-o), boldogít; **bea-rsi**, gyönyörködik, boldog.

beatifica-re (beatifico), 1. boldoggá avat, 2. dicsőít, 3. boldoggá tesz; **beatificazio-ne**, f. boldoggá avatás; **beatifico**, agg. boldogító; **beatitudine**, f. boldogság; **bea-tra** —, Szent-ség; **bea-to**, agg. boldog; **Beatri-ce**, f. Beatrix.

becca-ccia, f. szalonka.

becca-io, m. mészáros.

beccamorti, m. sirás.

becca-re (be·cco), 1. csőrével magot fölszemezget, 2. megért; **becca-rsi**, 1. veszekszik, 2. — il cervello, fejét tőri; **beccata**, f. csőrítés, annyi mag stb. mi a madár csőrébe befér; **beccato-io**, m. kalitka etetővályúja; **beccheggia-re** (be·c·he·g·gi·o), bukdácsol (hajóról).

beccheri-a, f. mézsárszék.

becchi-me, m. madáreleség.

becchi-no, m. sirásó.

be-cco, m. csőr, 2. hajó orra, 3. kecskebak, 4. mégcsalt férj; **beccu-to**, agg. csőrös.

be-cero, m. csavargó; **beceru-me**, m. népség.

béfa-na, f. krampusz, 2. vízkereszt; **befuni-a**, f. vízkereszt.

be-ffa, **be-ffe**, f. tréfa, gúny; **beffa-rdo**, agg. gúnyos; s. m. gúnyolódó; **beffa-re** (be·f·fo), kinevet, gúnyol; **beffa-rsi** [di], vkit kinevet, lebecsül; **beffato-re**, m.; **beffatri-ce**, f. gúnyolódó; **beffeggia-re** (be·ff·e·g·gi·o), kigúnyol.

be-ga, f. 1. civódás, 2. kellemetlenség.

belame-nto, m. bégetés; **bela-re** (be·lo), béget; **bela-to**, m. bégetés, mekegés.

Bel-gio, m. Belgium; agg. belga.

beli-o, m. bégetés.

belle-tto, m. arcfesték.

belle-zza, f. 1. szépség, 2. csekélység (la — di tre anni).

belli-co, m. köldök.

bellico, agg. harci, harcias; **bellico-so**, agg. narcias; **belligera-nte**, agg. hádviselő; **belligero**, agg. harcias.

bellimbu-sto, m. ficsúr.

bel-lo, agg. szép; **darsi bel tempo**, lustálkodik; **una — a volta**, végre egyszer; **bell'e fini-to**, kész; **a — studio**, készakarva; **bell'e buo-no**, tökéletesen; **dirla — a**, ugyancsak megmond; **bel —**, lassacskán; s. m. szép, szépség; **bellu-ria**, f. szépség, dísz; **beltà**, **belta-de**, f. szépség.

bel-va, f. vadállat.

belvede-re, m. kilátó.

belzebù, m. Belzebub.

benacce-tto, m. agg. szívesen fogadott.

benalza-to, **benleva-to**, m. jóreggelt; **benama-to**, agg. szerectett; **benanda-ta**, f. borra-
való; **benanda-to**, m. búcsú; **benarriva-to**, m. istenhozott; **benaugura-to**, agg. szerencsés, vidám; **benavventura-to**, **benavventura-so**, agg. szerencsés; **henchè**, cong. bár; **bencrea-to**, agg. jól nevelt.

be-nda, f. 1. a szemet takaró szalag, 2. apáca-fátyol, 3. főkötő; **benda-re** (be·nd·o), szemet beköt; **benda-rsi**, szemét beköti.

be-ne, m. 1. jó, 2. kedves, 3. vágyon, 4. nyugalom; **andare a —**, jól sikerül; **persona per —**, jóra-
való ember; **aversi per —**, jó néven veszi; avv. jól.

benedetti-no, agg. benedekrendi; s. m. benedekrendi szerzetes.

benedi-cite, m. asztali ima; **benedi-re** (benedi·co; benedi·ssi; benede·tto), áld; **mandare a farsi —**, ördögbe küld; **benede-tto**, agg. áldott; **Benede-tto**, m. Bene-

dek; **benedizio-ne**, f. megáldás, áldás; **benefatto-re**, m., **benefattri-ce**, f. jóltevő; **benefica-re** (**benefico**), j' tesz vlkivel; **benefica-to**, m. vlmi jótétemény, javadalom élvezője; **benefice-nza**, f. jótékonyság, jótétemény; **beneficia-ta**, f. jutalomjáték; **benefico**, agg. jótékony; **benefizio**, m. 1. jótétemény, 2. járadék, 3. egyházi javadalom; a —, vlki javára; **benemere-nza**, f. érdem; **benemerito**, agg. érdemes, érdemekben dús; **benepla-cito**, m. beleegyezés, hozzájárulás; a —, tetszés szerint.

bene-sse-re, m. jólét.

benesta-nte, agg. jó módú; **benesta-re**, m. 1. beleegyezés, jóváhagyás, 2. jólét.

benevi-so, agg. szívesen látott.

benevole-nza, f. jóakarát, kegy; **bene-volo**, agg., s. m. jóakaró.

benfa-tto, agg. jól, szépen fejlődött.

Beniami-no, m. 1. Benjamin, 2. kedvenc.

benignità, f. jóság, enyheség; **benigno**, agg. jóságos, enyhe, bájos.

beninte-so che..., feltéve hogy; **benna-to**, agg. jól nevelt, nemes; **benservi-to**, m. szolgálati bizonyítvány; **bensi**, avv. természetesen, azonban, bár; **bentorna-to**, agg., s. m. istenhozott; **benvedu-to**, agg. szívesen látott; **benvenu-to**, agg. istenhozott.

benzi-na, f. benzín.

beo-ne, **bevo-ne**, m. iszákos ember.

bercia-re (**bercio**), bömböl; **bercio**, m. ordítás.

be-re (**be-vo**; **be-vvi**; **be-vu-to**; fut. **berrò**, **be-verò**), iszik; **darla a — [a]**, vlkivel vlmit elhitet; — **grosso**, mindent elhisz.

Bergama-sco, m. Bergamo-tartomány; agg. bergamoi.

berico-colo, m. mézeskalács.

berli-na, f. szégyenoszlop.

berli-nga, f. régi milánói ezüstpéruz.

berlinga-ccio, m. farsang utolsó csütörtökeje.

berne-cche, m. részegség.

berne-sco, agg. tréfás.

berno-ccolo, m. daganat; **aver il — di**, hajlammal bír valamire.

berre-tta, f. sapka; **berretta-io**, m. sapkakészítő; **berre-tto**, m. sapka.

bersaglia-re (**bersaglio**), célba vesz; **bersaglia-re**, m. lövész; **bersaglio**, m. cél; **mettere a —**, kockára vet.

ber-ta, f. gúny, tréfa; **berteggia-re** (**berteggio**), tréfálkozik, gúnyolódik.

berte-lle, pl. f. nadrágtartó.

bertol-do, m. tökfilkó; **berto-ne**, m. szerető.

bertu-ccia, f. majom; **pigliar la —**, berűg; **bertuccia-ta**, f. ostobaság.

ber-za, f. alsó lábszár.

be-sso, agg. ostoba.

bestemmia, f. káromkodás; **bestemmia-re** (**bestemmio**), káromkodik, káromol; **bestemmia-to-re**, m. bestemmlatri-ce, f. káromkodó.

best-in, f. állat; **andare in —**, megdühödik; **bestia-le**, agg.

- állati; bestialità, i. állatiaság; bestia-me, m. állatállomány.
- be-ttola**, f. lebuji; **bettola-nte**, m. korcsmázó; **bettolie-re**, m. korcsmáros.
- be-va**, f. 1. ital, 2. érési ideje a bornak, 3. *essere nella sua* —, elemében van; **be-va-nda**, f. ital; **be-va-rggio**, m. ital, 2. borraivaló; **be-ve-re**, l. bere; **be-vere-ccio**, agg. iható; **be-vi-bile**, agg. iható; **be-vu-ta**, f. ivás, ital.
- bezzica-re** (*be-z-zico*), 1. csipeget (magot), 2. csipdel; **bezzica-rsi**, csipdelőzik; **bezzica-ta**, f. 1. csipés (madár-ról), 2. sértés.
- be-zzo**, m. régi velencei pénz.
- bia-da**, f. abrak, zab; **biada-re** (*bia-do*), abrakol.
- Bia-gio**, m. Balázs.
- Bia-nea**, f. Blanka; **biancheggia-re** (*bian-che-ggio*), fehérlik, megfehéredik; **biancheri-a**, f. fehérnemű; **bianchime-nto**, m. meszelés, fehérítés; **bianchi-re** (*bian-chi-sco*), fehérít, meszel; **bian-co**, agg. fehér; **arme —a**, kard, szurony; **di punto in —**, hirtelen; **biancospi-no**, m. galagonya.
- bia-scia**, f. nyálka; **aver la —**, étvágytalan; **biasciame-nto**, m. rágás, nyálka-kiválasztás; **biascia-re** (*bia-scio*), 1. rág, 2. étvágytalanul eszik, 3. mormog, dörmög, törve beszél; **biasciati-ccio**, m. megrágott és kiköpött étel, ételmaradék; **biascico-ne**, m. aki elmosódottan ejti ki a szavakat, motyogó.
- biasima-re** (*bia-si-mo*), hibáz-tat; **biasime-vole**, agg. hibáz-tatandó; **bia-simo**, m. korholás, hibáztatás.
- bi-bbia**, f. biblia.
- bi-bita**, f. ital.
- bi-blico**, agg. bibliai.
- biblio-filo**, m. könyvgyűjtő.
- bibliografi-a**, f. könyvészet; **bibliogra-fico**, agg. könyvészeti; **biblio-grafo**, m. könyvész, könyvgyűjtő; **biblio-mane**, m. könyvgyűjtő; **bibliomani-a**, f. könyvgyűjtői szenvedély; **bibliote-ca**, f. könyvtár; **biblioteca-rio**, m. könyvtáros.
- bicchiera-ta**, f. iddogálás; **bicchie-re**, m. pohár; **bicchieri-no**, m. boros vagy liköröspohár.
- bicicle-tta**, f. kerékpár; **bicicli-sta**, m. kerékpáros.
- bici-pite**, agg. kétfejű.
- bico-cca**, f. 1. váracska, 2. dűle-dező kunyhó.
- bico-rne**, agg. kétszarvú, kétszűcsú.
- bide-llo**, m. iskolaszolga, pedellus.
- bie-co**, agg. kancsal.
- bienna-le**, agg. két évenként ismétlődő; **bie-nnio**, m. két évi időköz.
- bie-ta**, f., **bie-tola**, **barbabie-tola**, f. cékla, cukorrépa.
- bie-tta**, f. ék.
- bi-fero**, agg. kétszer termő.
- biffa-re** (*bi-ffo*), nivellál.
- bifo-leo**, m. szántó-vető, földmives.
- biforcame-nto**, m. kettéágazás; **biforca-rsi** (*bi-fo-r-co*), ketté-ágazik; **biforcatu-ra**, f. ketté-ágazási pont; **biforcazio-ne**, f. kettéágazás; **biforcu-to**, agg. kétágú; **bifo-rme**, agg. kétalakú; **bifro-nte**, agg. két-áru

bi-ga, f. régi rómaiak kétkerekű versenykocsija.
bigami-a, f. kétnejűség; **bi-gamo**, agg. kétnejű.
biga-tto, m. selyemhernyó.
bigero-gnolo, agg. szürkés.
bighello-ne, m. naplopó.
bi-gio, agg. szürke.
bigiù, m. ékszer, biszu.
biglettina-io, m. jegyárus, pénz-táros; **biglietti-no**, m. 1. cé-
 • dula, 2. rövid levélke; **biglie-tto**, m. jegy, bankjegy;
 — *da visita*, névjegy.
bigon-cia, f. puttony; **bigon-cio**, m. nagy ladézsza; **bigonciu-lo**, m. vödör.
bigo-tto, agg. álszenteskedő.
bila-ncia, f. mérleg; **bilancia-re** (*bila-ncio*), megmér, mérlegel, értékét méri, egyensúlyba hoz; **bila-ncio**, m. egyensúly, mérleg; **bilanci-o**, m. himbálás.
bilatera-le, agg. kétoldalú.
bi-le, f. epe, düh.
bilia-rdo, **biglia-rdo**, m. biliárd.
bilia-re, **bilia-rio**, agg. epe-.
bilica-re (*bi-lico*), kiegyensúlyoz, mérlegel; **bilica-rsi**, kiegyensúlyozódik; **bi-lico**, m. 1. egyensúly, 2. az ék, melyen a mérleg karja mozog; *es-sere-in* —, válságos helyzetben van, inog.
bi-lingue, agg. 1. kétnyelvű, 2. kétértelmű.
bilio-ne, m. billió.
bilio-so, agg. epés.
bilu-stre, agg. tíz éves.
bi-mba, f. kisleány; **bi-mbo**, m. kislíú.
bimestra-le, agg. kéthavi; **bimestre**, m. kéthavi időköz.
bina-re (*bi-no*), ikreket szül;

bina-to, agg. páros; **bina-rio**, m. sinpár.
bindola-ta, f., **bindoleri-a**, f. becsapás; **bindole-sco**, agg. csalárd; **bi-ndolo**, m. 1. emelő-csiga, 2. gazfickó.
bino-colo, m. látcső.
biografi-a, f. életrajz; **biogra-fi-co**, agg. életrajzi; **bio-grafo**, m. életrajzíró.
biologi-a, f. élettan; **biolo-gico**, agg. élettani; **bio-logo**, m. biológus.
biondeggia-re (*bi-on-de-ggio*), szökül; **biparti-rsi**, kettőbe osztlik; **bipartizio-ne**, f. két félbe osztás; **bi-pede**, agg. kétlábú; **bipe-nne**, f. kétélű bárd.
bi-rba, f. csirkefogó; **birba-nte**, m. semmiházi; **birbanteri-a**, f. csirkefogóság; **birbante-sco**, agg. csirkefogóhoz illő; **birba-ta**, f. gyerekes csíny; **birberi-a**, f. tolvajcsíny; **birbe-sco**, agg. gaz-; **bi-rbo**, m. gazfickó; **birbona-ta**, f. gaztett; **birbonne-llo**, m. huncut; **birbo-ne**, m., **birbo-na**, f. haszontalan, gazember; agg. becstelens; **birboneggia-re** (*bi-rbo-ne-ggio*), csalásból él; **birbone-sco**, agg. gaz, huncut.
bi-rcio, agg. rövidlátó.
bire-me, f. kétevezős hajó.
birichi-no, m. utcagyerek; agg. huncut.
biri-llo, m. kuglibáb.
bi-rra, f. sör; **birra-io**, m. sörfőző; **birreri-a**, f. sörfőzés, süntés.
birre-sco, agg. pribékhez méltó; **bi-rrò**, pribék, pandur.
bis, kétszer; **újra!**; **bisno-uno**, m. dédapa.

bisa-ccia, f. tarisznya.

bisarca-volo, m. ősapa; bisa-va, bisa-vola, f. dédanya; bisa-vo, bisa-volo, m. dédapa.

bishe-tico, agg. szeszélyes, külön-
bizar; bisnigliame-nto, m.
sugdolózás; bisbiglia-re (bi-
sbi-glio), sűg, sugdos;
bisbiglio, m. sűgás; bisbiglio,
sugdolózás.

bi-sca, f. játékbarlang; biscazzie-
re, m. játékbarlang tulajdo-
nosa.

bi-schero, m. hegedűkulcs.

bi-scia, f. kígyó; bi-sciolo, agg.
sziszegő.

biscotta-re (bis-co-tto), 1.
kétszer sűt, 2. tökéletessé tesz.
biscotteri a, f. cukrászda;
biscotti-no, m. piskóta; bi-
sco-tto, m. kétszersűlt.

bisdo-ssó, a —, avv. nyereg nélkül.

bisestile, agg. anno —, szökő-
év; bise-sto, m. szökőév.

bisezio-ne, f. felezés; bislacche-
ri-a, f. ötlet, szeszély; bisla-c-
co, agg. szeszélyes.

bismu-to, m. bismut.

bisno-nna, f. dédanya; bisno-nno,
m. dédapa.

bisogna-re (bis-o-gno), szüksé-
ges, kell; bisogne-vole, agg.
szükséges; s. m. a legszüksé-
gebb; bisog-no, m. szükség;
bisogno-so, agg. szükségét lá-
tó, szegény, vmire szorult.

bissa-re (bi-ssó), megújráz.

biste-cca, f. bifsztek.

bisticcia-re, bisticcia-rsi (bi-
sti-ccio), veszekedik; bi-
sti-ccio, m. veszekedés, szójáték;
bisticci-o, m. veszekedés; bi-
stratta-re (bistra-tto),
szidalmaz, sérteget; bistra-
tta-rsi, egymást szid.

bi-stro, m. koromfekete festék.

bisturi, m. sebész-kés.

bisu-nto, agg. nagyon piszkos és
zsíros.

bito-rzolo, m. kinővés, daganat,
csomó.

bitu-me, m. szurok, aszfalt; bitu-
mino-so, agg. kátrány, v.
gyanta tartalmú.

bitu-rro, l. bu-rro.

bivacca-re (biva-cco), szabad-
ég alatt táboroz; biva-eco, m.
tábor, tábori őrség.

bi-vio, m. választút.

Biza-nzio, m. Bizánc; bizanti-no,
agg. bizánci, hízelgő; que-
stio-ne —, hosszadalmas ügy

bi-zza, f. hirtelen düh; bizzarri-a,
f. szeszély; bizza-rro, agg.
szeszélyes.

bizze-ffe, a —, bőségben.

bizzo-so, agg. hirtelen haragú.

blandime-nto, m. hízelgés; blan-
di-re (blandi-sco), becéz,
hízeleg; blandi-rsi, vlminek
örül; blanditi-vo, agg. hízelgő;
blandi-zie, f. pl. hízelgés;

bla-ndo, agg. hízelgő, enyhe.

bla-fe-ma, m. istenkáromlás; bla-
sfema-re (blasfe-mo), ká-
romol; blasfe-mina, f. isten-
káromlás; blasfe-mo, agg. is-
tenkáromló.

blaso-ne, m. címer.

blatera-re (bla-tero), fecseg;
blatero-ne, m. fecsegő.

bla-tta, f. moly.

ble-so, agg. selypítő.

blinda-re (bli-ndo), páncéllal
bevon; blindatu-ra, f. páncél-
zat; bli-nde, f. pl. páncél-
lemezek.

blocca-re (blo-cco), körülzár;
blo-cco, m. 1. körülzárás, 2.
tűmb.

blu, agg. kék.
blu-sa, f. zubhony, blúz.
bo-a, m. óriáskígyó.
boa-to, m. ordítás, dörgés; **boat-tle-re**, m. marhakereskedő.
bo-cca, f. száj, torkolat, nyílás; **bocca-le**, m. kehely; **bocca-ta**, f. harapás; **bocce-tta**, f. kis üveg; **boccheggia-re** (bocche-ggio), levegő után kapkod; **bocchi-no**, m. 1. szájacskas, 2. szipka, szopóka; **bo-ccia**, f. 1. üveg, 2. bimbó, 3. kugligolyó; **boccia-re** (boc-cio), elbuktat a vizsgán.
bocci-no, agg. marha; **carne-a**, marhahús.
bo-ccio, m. bimbó; **boccio-ne**, m. 1. nagy, közönséges üveg, 2. hazug ember.
boccola-re, m. kályhanyílás; **boc-conce-llo**, m. bocconci-no, m. kis salát, darabka; **bocco-ne**, m. harapás; avv. hasmányt, arca; **boccu-ccia**, f. szácska; **far** —, félrehúzza a száját.
bo-ce, f. voce; **bocia-re** (boc-cio), kiabál; **bociato-re**, m. kikiáltó; **boci-o**, m. kiabálás.
bo-dola, f. csapajtó.
Boe-mia, f. Csehország; **boe-mo**, agg. cseh.
bofonchia-re (bofon-chio), dörmög.
bo-ia, m. hóhér.
boia-rdo, m. bojár.
bolge-tta, f. aktatáska, levéltárca.
bo-lgia, f. bogyor.
bo-lide, m. meteor.
bol-la, f. 1. hólyag; **le** —e, f. pl. himlő, 2. bulla; **bolla-re** (bol-lo), peccétel; **car-ta bol-la-ta**, okmánybélyeges papiros; **bolla-rio**, m. bullagyűjtemény; **bol-latu-ra**, f. le-

peccételés; **bolletti-no**, m. 1. bullettinó.
bolli-re (bol-lo), főz, forr; **bolle-nte**, agg. forró; **bolli-to**, p. pass. főtt; **bolli-ta**, f. forrás; **bollito-re**, m. forraló; **bollitu-ra**, f. forrás; víz, mi-ben vmi fő.
bol-lo, m. bélyegző, okmány-bélyeg.
hollo-re, m. forrás, felindulás.
hollo-so, agg. hólyagos
holsa-ggine, f. szűkmellűség; **bol-so**, agg. szűkmellű, beteges.
Bolza-no, m. Bozen.
bolzo-ne, **bolcio-ne**, m. faltörő kos.
bo-mba, f. 1. bomba, 2. fogócska-játék s ennek célpontja; **tor-nia-mo** a —, térjünk vissza a tárgyra; **bomba-rda**, f. m. zsár, 2. kis kereskedelmi vi-torlás; **bombardame-nto**, m. ágyúzás; **bombarda-re** (bom-ba-rdo), ágyúz; **bombar-die-re**, m. tüzér.
bombardo-ne, m. bombardon.
bo-mbice, m. selyemhernyó.
bo-mbola, f. hasas borosüveg.
bombo-ne, m. hencegő.
bombonie-ra, f. cukorkadoboz.
bona-ccia, f. szélcsend, jólét; **bona-ccio**, agg. túl jószívú, szelíd.
bonama-no, f. borraivaló; **bona-rieta**, f. jószívűség, hiszékeny-ség; **bona-rio**, agg. jószívű, szelíd, előzékeny; **bongusta-lo**, m. innyenc.
Bonifa-cio, **Bonifa-zio**, m. Bonifác.
boni-fica, f., **bonificame-nto**, m. 1. javítás, 2. lecsapolás; **boni-fica-re** (boni-fico), 1. megjavít, 2. lecsapol, 3. meg-térít; **bonificazio-ne**, f. 1. boni-fica.

boni-no, agg. jó, engedelmes; **bono-mo**, **bonuo-mo**, m. jószívű ember; **bonse-nsa**, m. józan-ság, józan ítélet; **hontà**, f. jóság; **bontempo-ne**, m. vilá-gát élő, jókedvű ember.

bora-ce, m. bóráx; **bora-cico**, **bo-rico**, agg. bór-; **a c i d o** —, bórsav.

borboggia-re (**b o r b o - g l i o**), mo-rog, korog; **borbogli-o**, m. morgás, korgás.

Borbo-ne, m. Bourbon; **borbo-nico**, agg. bourbon.

borbotta-re (**b o r b o - t t o**), dör-mög, korog, rosszul beszél; **borbottí-o**, m. morgás, kor-gás; **borbotto-ne**, m. 1. dör-mögő, 2. aki rosszul beszél vlmely nyelvet.

bo-rda, f. nagyvitorla.

borda-glia, f. csöcselék; **borda-re** (**b o - r d o**), 1. elver, 2. buz-gón dolgozik, 3. bordáz; **bor-deggia-re** (**b o r d e - g g i o**), 1. szélllel szemben cikk-cakk-ban vitorláz, 2. kerülő uta-kon megy.

borde-llo, m. kiabálás, rettenetes zaj.

bo-rdo, m. 1. hajó fedélzete, 2. a vízből kiálló oldala, 3. be-szegés, szegély, fodor.

Bordò, m. Bordeaux; **bordò**, m. bordói.

bordo-ne, m. 1. vándorbot, 2. basszus; **t e n e r** —, kontráz, segít, 3. m. pl. pihe; **r i z - z a - r s i i** —, összeborzong.

bo-rea, f. észak, északi szél; **bo-rea-le**, **bo-reo**, agg. északi.

borga-ta, f. tanya.

borghe-se, m. polgár; agg. pol-gári; **borghesi-a**, f. polgárság.

borghe-tto, m. tanya; **borghigia-no**, m. tanyai lakó, külvárosi.

bo-rgo, m. 1. tanya, falucska, 2. előváros.

Borgo-gna, f. Burgundia.

borgoma-stro, m. polgármester.

bo-ria, f. hiúság, gőg; **boria-rsi** (**b o - r i o**), hiú vlmire.

bo-rico, agg. l. boracico.

borio-ne, m. gőgös, hiú ember; **boriosità**, f. hiú gőg; **borio-so**, agg. hiú, gőgös; **bo-rnia**, f. hazug nagyizolás v. mese, os-tobaság.

bo-rnia, agg. félszemű.

bo-ro, m. bór.

bo-rra, f. 1. gyapjúhulladék, 2. értéktelen dolog, 3. sallang, 4. erő; **borra-ccia**, f. 1. gyapot-hulladék, párnátöltelék, 2. ku-lacs.

bo-rra, m. szakadék, vízmosság.

bo-rsa, f. 1. pénztárca, 2. táska, 3. ösztöndíj 4. bőrze; **bor-saiuo-lo**, m. zsebmetsző; **bor-selli-no**, m. borse-llo, m., **borse-tta**, f. pénztárca, erszény.

bosca-glia, f. erdőség; **boscainuo-lo**, m. erdőőr; **boscare-ccio**, **bo-schere-ccio**, agg. erdős, erdei; **bosche-tto**, m. erdőcske, liget; **boschi-vo**, agg. erdős; **bo-sco**, m. erdő; **bosco-so**, agg. erdős.

Bo-sforo, m. Bosporus.

bo-sso, m. puszpáng; **bo-sso-lo**, m. 1. puszpáng, 2. kockavetésre v. alamizsnagyűjtésre szol-gáló kis fa- v. bádogedény, persely; **bossolo-tto**, m. per-sely.

bota-nica, f. növénytan; **bota-nico**, m. növénygyűjtő, bota-nikus; agg. botanikus.

bo-tolo, m. ugatós kiskutya.

bo-tro, m. szakadék.

bo-tta, f. 1. varangyos béka, 2. ütés, lövés, csapás; u o m o a t u t t a —, harcedzett ember.

botta-io, m. kádár.

botta-ta-, f. ütés.

bo-tte, f. hordó.

botte-ga, f. bolt; **bottega-io**. **bottega-nte**, m. boltos, szatócs

botte-llo, m. címke.

botte-llo, m. hordócska.

botti-glia, f. üveg; **bottiglie-re**, m. pincemester; **bottiglieri-a**, f. palackbort előrusító pince.

botti-na-io, m. csatornatisztító; **botti-no**, m. csatorna; vízmedence, pócegödör.

botti-no, m. zsákmány.

bo-tto, m. ütés; in un —, egyszerre.

botto-ne, m. 1. gomb, 2. m. pi. i—i, fülbevaló, 3. himbó; **bottonie-ra**, f. gombsor.

bo-ve, m. ökör; **bovi-no**, agg. marha-; **peste —a**, marhapestis.

bo-zza, f. vázlat; f. pl. le —e, nyomdai korrektúraívek; **bozze-tto**, m. vázlat.

bo-zzo, m. pocsoya, terméskő.

bo-zzolo, m. 1. (hernyó) báb(ja), 2. csomó; **bozzolo-so**, agg. csomós.

bra-ca, f. (többnyire pl.) nadrág; **bracalo-ne**, agg. hanyag; **bracare** (b r a - c o), kikéml, pletykálkodik.

bra-cca, f. vadászutya; **bracciuo-lo**, m. hajtó (vadászatonál); **bracca-re** (b r a - c c o), a vadat megszimatozza, hajt, hajszol; **braccato-re**, m. szimatoló, címhajtás.

bracce-tto, m. karocska; **cammina-re a —**, karonfogva megy.

braccheggia-re (b r a c c h e - g - g i o), szimatol, kémkedik; **bracche-ggio**, m. szimatolás, kémkedés.

bracciale-tto, m. karkötő.

braccia-nte, m. napszamos.

braccia-ta, f. amit az ember karjaival körülér; **bracciatu-ra**, f. kiterjesztett karok által befogott távolság; **braccie-re**, m. kísértő, gavallér; **bra-ccio**, m. (pl. **bracci** és **braccia** f.) kar; **bracciuo-lo**, m. (szék) kar(ja).

bra-cco, m. vizsla.

bra-ce, f. parázs; **cader dalla padella nella —**, csőbőrből vödörbe esik; **bracie-re**, m. parázstartó; **braci-no**, m. szénkereskedő.

bracio-la, f. szelét, rostélyos.

braco-ne, m., **braco-na**, f. kém.

bra-do, agg. vad.

bra-gia, **bra-ge**, l. **brace**.

bra-go, m. sár, iszap.

brai-re (b r a i - s c o), ordít, nyírt.

bra-ma, f. vágy; **brama-re** (b r a - m o), óhajt, vágyakozik.

brami-to, m. ordítás.

bramosi-a, **bramosità**, f. vágy; **bramo-so**, agg. vágyódó.

bra-nca, f. mancs, láb (állaté); f. pl. le —c h e (rák) olló (-ja); (tudomány) ág (-ai).

bra-nchia, f. kopolya.

brancica-re (b r a - n c i c o), 1. megérint, 2. összegyűr; **branciatu-ra**, f. érintés, gyűrődés; **brancio-ne**, m. aki mindenhez hozzányúl, mindent megfogdos.

bra-nco, m. nyáj, csapat.

brancola-re (b r a - n c o l o), tapogatózik; **brancolo-ne**, **brancolo-ni**, avv. tapogtatva.

branda. f. függő-, összecukható-, tábori-ág.
brandello. m. darabka.
brandi-re (b r a n d i - s c o), legyvert suhogtat v. forgat; **brandi-rsi**, ide-oda mozog.
brando. m. kard.
brano. m. darab.
brava-cio. m. hősködő, **brava-re** (b r a - v o), szembeszáll; **brava-ta**, f. fenyegetés; **braveggia-re** (b r a v e - g g i o), hősködik, henceg; **braveri-a**, f. l. **bravata**; **bravo**, m. a XVII. században a várurak zsvány-katonái; agg. bátor, derék; interj. éljen!; **bravura**, f. vakmerőség, vakmerő tett.
breccia. f. 1. falrés, 2. kötőmélék, kavics.
brete-lle, f. pl. nadrágtartó.
bre-ve. m. 1. pápai breve, 2. amulett; agg. rövid.
brevettn-re (b r e v e - t t o), képesít, szabadalmaz; **breve-tto**, m. szabadalom, okmány, oklevél, képesítés.
brevia-rio. m. breviarium.
breviloque-nte. agg. tömör; **breviloquio**, m. kivonat; **brevità**, f. rövidség.
brezza. f. friss szellő.
brico. agg.; s. m. részeg; **brico-ne**, m., **brico-na**, f. részeges
bricche-tto, m. kannácska; **brico**, m. kávé- v. teáskanna.
briconata. f. gazemberség; **brico-ne**, m. gazfickó; agg. gaz;
briconeri-a, f. igazság.
briciola, f., **briciolo**, m. morzsa.
bri-da. f. l. **briglia**.
brive, agg. l. **breve**.
briga. f. teher, gond, nehézség; **attaccar —ghe**, v. lkivel kikezd, beleköt v. lkibe.

brigadie-re. m. brigadéros.
briganta-ggio. m. zsványvilág, rablás; **briga-nte**, m. zsvány; **brigante-sco**, agg. zsvány; **vita —a**, zsványélet; **briganti-na**, f. páncéling; **brigantino**, m. kétárbócos hajó, brigg.
briga-re (b r i - g o), **briga-rsi**, valamit után töri magát.
briga-ta, f. 1. társaság, 2. brigád; **brigata-lla**, **brigati-na**, f. vídám társaság; **brigato-re**, m. akarnok.
Brighe-lla, m. a commedia dell'arte ravasz bergamoi szolga-típusa.
Bri-gida, f. Brigitta.
briglia, f. zabla; f. pl. **le —e**, kantár.
brigo-so, agg. veszekedő.
brillanta-re (b r i l l a - n t o), t. közsörül (drágakövet), 2. cukorral leönti a süteményt; **brilla-nte**, m. gyémánt; **brillata-re** (b r i - l l o), 1. ragyog, 2. rizst hánt; **brillato-io**, m. rizshántó; **brillatu-ra**, f. rizshántás; **brillo**, agg. becsipett.
bri-na, f. dér; **brina-re** (b r i - n o), dér esik; **brina-ta**, f. déresés.
brinda-re (b r i - n d o), pohárköszöntőt mond, vki egészségére iszik.
brinde-llo, m. rongy, darabka.
brindisi, m. pohárköszöntő.
brino-so, agg. deres.
bri-o, m. vidámság, szellemesség; **briso-so**, agg. víg, eleven, szellemes.
bri-scola. f. olasz kártyajáték; **briscola-re** (b r i - s c o l o), elnápágol.
brita-nico, agg. angol.

brividi-o, m. didergés, borzalom;
bri-vido, m. borzongás, hideg-
 rázás.

brizzola-to, agg. pettyes, tarka;
 őszülő.

bro-cca, f. korsó.

brocca-to, m. brokátselyem.

bro-cco, m. hajítás, sarj; di—,
 avv. azonnal; **bro-ccolo**, m.
 1. friss hajítás, 2. kelvirág

bro-da, f. *a n d a r e i n* —,
 ujjong az örömtől; **bro-do**, m.
 húsleves; **brodolo-ne**, m. tisz-
 táftalan ember; **brodolo-so**,
 agg. moeskos; **brodo-so**, agg.
 hig, hosszadalmas, éرتlen.

Bro-gio (*A m b r o - g i o* rövidi-
 tése), tökfilkó.

broglia-re (*b r o - g l i o*), rava-
 szul feltolja magát; **bro-glio**,
 m. fortély, csel. visszaélés,
 hivatalhajhászás, korteskedés.

boro-mo, m. bróm.

bronchi-te, **bronchiti-de**, f. bron-
 hitis.

bro-ncio, m. harag.

brontola-re (*b r o - n t o l o*), mo-
 rog, dörmög; **brontoli-o**, m.
 morgás, dörmögés; **bronto-
 lo-ne**, m. brontolo-na, f. zsem-
 bes.

branza-re (*b r o - n z o*), bronz-
 színűvé tesz; **bronzi-no**, agg.
 bronzszínű; **bronzi-sta**, m.
 bronzöntő; **bro-nzo**, m. bronz.

bruca-re (*b r u - c o*), lerág, föl-
 fal, lelegel.

bruce-nte, agg. forró, égető.

bruciaccia-re (*b r u c i a - c c h i o*)
 pirít, odaéget (sültet).

bruciapelo; a —, közvetlen kö-
 zelből.

brucia-re (*b r u - c i o*) éget, ég;
 — *la scuola*, iskolát ke-

rül; **brucia-rsi**, megégeti ma-
 gát.

brucia-ta, f. sült gesztenye; **bru-
 ciata-to**, m. sült gesztenyeárús;
bruciati-ccio, m. félig égett
 maradékok; égett szag v. íz;
bruciatu-ra, f. égés, égési seb.

bruciola-to, agg. hernyórágta, fér-
 ges; **bru-ciolo**, m. hernyó, fé-
 reg.

brucio-re, m. égés.

bru-co, m. hernyó, féreg; **bru-
 lica-me**, m. hangyaboly,
 nyüzsgés; **brulica-re** (*b r u -
 l i c o*), nyüzsgő; **brulichio**,
 m. nyüzsgés.

bru-llo, agg. kopasz (fa). kopár.
bru-ma, f. tél közepe; **bruma-le**,
 agg. télies, fagyos.

brune-ito, agg. barnás; **brune-zza**,
 f. barnaság; **brunime-nto**, m.
 barnítás, fényezés, politúra;
bruni-re (*b r u n i - s c o*), bar-
 nit, fényez; **brunito-re**, m. fé-
 nyező; **brunito-ra**, f. fény-
 máz; **bru-no**, agg. barna, ho-
 mályos, gyász.

brusca-re (*b r u - s c o*), fát meg-
 nyes, száraz ágaktól megtisztít.

brusche-zza, f. durvaság; **bru-sco**,
 agg. durva, barátságtalan, csí-
 pős.

bru-scolo, m. szálna.

brusi-o, m. zaj, összevisszaság.

Brusse-lla, m. Brüsszel.

brustola-re (*b r u - s t o l o*), pirít.
bruta-le, agg. állatias, durva;

brutalità, f. állatiasság, dur-
 vaság; **bruteggia-re** (*b r u -
 t e - g g i o*), állatiasan, dur-
 ván viselkedik v. cselekszik;
bru-to, m. állat; agg. állati,
 nyers.

brutta-re (*b r u - t i o*), bepiskít;
brutta-rsi, bepiskolja magát;

- brutte-zza**, f. rúttság, piszkosság; **bru-ito**, agg. csunya, rossz, nyers; **bruttu-ra**, f. piszok.
- bru-zzico**, m., **bru-zzolo**, m. hajnalhasadás, pitymallat.
- bua-ccio**, m. ökör; **bua-ggine**, f. ostobaság.
- bu-bbola**, f. hazugság; **bubbola-re** (b u b b o l o), remeg, dörög; **bubbola-ta**, f. hazug beszéd; **bubbole-ra**, f. csengettyű-szif (a lovak nyakán), **bu-bbolo**, m. csengő; **bubbo-ne**, m. daganat.
- bu-ca**, f. lyuk; **bucane-ve**, m. hóvirág; **buca-re** (b u c o), átlukaszt; **buca-rsi**, megszúrja magát, befurakodik.
- buca-to**, m. mosás; **bucatu-ra**, f. átlukasztás, szűrés.
- bu-ccia**, f. gyümölcs héja; **rive-dere le buccie** [a], valakinek ujja rá néz, gúncoskodik; **tutti sono d'una** —, vlmennyien egyformák; **far la —**, megöl; **buccia-ta**, f. semmi.
- bucci-na**, f. trombita; **buccina-re** (b u c c i n o), kikürtöl.
- bu-ccio**, m. állati bőr szőrös oldala.
- bu-ccola**, f. fülbevaló.
- bucco-fica**, f. pásztor-költemény; **bucco-lico**, agg. pásztor.
- buchera-re** (b u c h e r o), keresztyűlyuggat; nem becsületes úton szavazatokat szerez; **bucherella-re** (b u c h e r e l l o), keresztyű lyuggat.
- buciname-nto**, m. sugdolózás; **bucina-re** (b u c i n o), sugdolózik.
- bu-co**, m. lyuk; **dare nel —**,
- fején találja a szeget; a — az utolsó pillanatban.
- bude-llo**, m. (pl. -i, és -a), bél.
- budi-no**, m. pudding.
- bu-e**, m. (pl. buoi) ökör.
- bu-falo**, m. bivaly.
- bufe-ra**, f. vihar.
- bu-ffa**, f. 1. kámzsa, sisakellenző, 2. buttare —, minden szégyent, kíméletet félredob, 3. szélroham; **buffa-re** (b u f f o), elfuj; **buffa-ta**, f. szélroham.
- buffè**, **buffe-tto**, m. büffé, tálaló.
- bu-ffa**, m. 1. szélroham, 2. énekes, ki a komikus szerepeket adja; agg., komikus, víg; **buffona-ta**, f. tréfa; **buffo-ne**, m. udvari bolond, paprikajancsi; **buffoneggia-re** (b u f f o n e g g i o), bolondozik; **buffoneri-a**, f. bolond tréfa; **buffone-sco**, agg. bolondos.
- bu-ggera**, f. eretnokség; **buggera-ta**, f. hazugság, tévedés; **buggeri-o**, m. zavar, zaj.
- bugi-a**, f. 1. hazugság, 2. gyertyatartó; **bugiardi-ri-a**, f. hazugság; **bugia-rdo**, agg. hazug.
- bugign-ttolo**, m. sötét, egészségtelen szoba.
- bu-gio**, m. lyuk.
- buglio-ne**, m. összevisszaság.
- bugnere-ccia**, f. méhes; **bugno**, m. méhkas; **bugnola**, f. 1. szalmából font kosár, 2. katedra, vádoltak padja.
- bu-io**, agg. sötét; **bu-lo**, m. sötétség, sötét; **alla buia**, avv. titokban.
- bu-lbo**, m. hagyma, gumó, gyökér; **bulbo-so**, agg. gumós.
- bu-lica**, f. hólyag az üvegben; **bulica-re** (b u l i c o), buzog, hemzseg.

buli-no, m. karcolótű (rézkarc).
bulle-tta, f. 1. engedély-cédula, kísérőlevél, 2. rövid, széles-fejű szeg; **bulle-tte**, f. pl. sróffal záródó fülbevaló.
bulletti-no, m. napijelentés, értesítő.
buondi! interj. jó napot!
buongusta-io, m. ingyenc.
buo-no, agg. 1. jó; 2. **a lla buo-na**, agg. avv. szíves, szívesen, egyszerű, -en; **colle buo-ne**, avv. jószóval; 3. s. m. a jó; utalvány, bon.
buontempo-ne, l. bontempone.
burattina-io, m. bábjátékos; **burattina-ta**, f. bábjáték; **burattino**, m. marionett-báb; **fare il —**, szavát megszegi.
bura-tto, m. etamin, fátyol, liszt-szita.
burban-za, f. henegegs; **burban-zo-so**, agg. hiú, henegeő.
burbero, agg. zsémbes.
burchio, m. csónak, sajka.
bure-lla, f. börtön.
bur-la, f. tréfa, gúny; **bur-la-re** (b u - r | o), tréfál; **bur-la-rsi** [di], kinevet, nem törődik; **bur-lo-ne**, m. tréfás ember.
burocra-tico, agg. bürokratikus; s. m. bürokrata; **burocra-zia**, f. bürokrácia.
burra-ceo, agg. vajszerű.
burra-sca, f. vihar; **burrasco-so**, agg. viharos; **burra-to**, agg. vajas.
burra-to, l. **bur-rone**.
bu-rro, m. vaj.
burro-ne, m. szakadék.
bu-sca, f. keresés; **busca-re** (b u - s c o), kap, megkaparint, odához; **buschera-re** (b u - s c h e r o), becsap; **buschera-**

ta, f. tévedés, ostobaság, kicsiség; **buscheri-o**, m. zajongás.
busi-lli, m. nehézség.
bu-ssa, f. ütleg; **bussa-re** (b u - s s o), kopog, üt.
bu-ssola, f. 1. iránytű, 2. hordozó-szék.
bu-sta, f. boríték, tok.
bu-sto, m. 1. felső test, 2. mell-kép, 3. fűző.
buti-rro, m. l. **bur-ro**.
butta-là, m. ruhafogas.
butta-re (b u - t t o) dob, rügyez; — **via**, eldob, — **giù**, lenyel; **butta-rsi**, dobja magát.
buttera-to, agg. himlőhelyes; **but-tero**, m. himlőhely, 2. csikós, pásztor.
buzzica-re (b u - z z i c o), mozog, zizeg; **buzzichi-o**, **bu-zzico**, m. zizegés.
bu-zzo, m. has, pocak; **star — con**, vkivel haragban van; **di — buo-no**, alaposan; **ba-zzo**, agg. hallgatag, komoly, komor.

C

c (ejtsd: csi) m. és f. c-betű.
ca', **ca-sa** rövidítése.
ca-bala, f. 1. kabala, 2. fondorlat; **cabala-re** (c a - b a l o), fondorkodik; **caballo-ne**, m. caballo-na, f. fondorkodó.
cabi-na, f. kabin.
cabota-ggio, m. partmenti hajózás.
cacadu-bbi, m. habozó ember.
cacaiuo-la, **cacare-lla**, f. hasmenés.
cacca-o, m. kakao.
cacchio-ne, m. pondró.

ca-ccia, f. vadászat; **cacciagio-ne**, f. vadászszákmány, vad; **caccia-re** (ca-ccio), vadászik, elkerget, belever (— un chiodo); — un grido, felkiált; **cacciarsi in testa**, fejébe vesz; **caccia-rsi**, befurakodik; — **contro**, rútamad; **caccia-ta**, f. 1. vadászat, 2. elkergetés; **cacciato-ra**, f. vadászruha; **alla —**, vadász módjára öltözve v. elkészítve; **cacciato-re**, m. **cacciatri-ce**, f. vadász; **caccia-vi-te**, m. csavarhúzó.

cacciù, m. kaucsuk.

cachero-so, agg. mesterkélt.

cačiaiulo, m. sajtkereskedő; **ca-cio**, m. sajt.

cacofonia, f. rosszhangzás; **cacofonico**, agg. rosszul hangzó.

ca-cto, m. kaktusz.

cacu-me, m. vlminek a csúcsa, teteje.

cada-vere, **cada-vero**, m. hulla; **cadave-rico**, agg. hullaszerű.

cade-nza, f. 1. hang leszállása pont előtt, 2. kádencia, 3. ütem; **cadenza-re**, (cade-nzo) skandál; — **il passo** ütemben lép.

cade-re (ca-do; ca-ddi; fut. cad-rò) esik, elesik, összedől; **cade-nte**, agg. hanyatló **anno —**, folyó év.

cade-tto, m. 1. fiatalabb gyermek, 2. kadett.

Ca-dice, f. Cadix.

caducità, f. 1. mulékonyság, omladozás, 2. elévülés; **cadu-ro**, agg. mulékony, gyöngé, omladozó; **mal —**, epilepszia; **cadu-ta**, f. esés, (vár) eleste, bukás.

caffè, m. 1. kávé, 2. kávéház; **caffei-na**, f. koffein.

caffetta-no, m. kaftán.

caffettie-ra, f. kávéskanna; **caffettie-re**, m. kávé.

ca-ffo, m. páratlan szám; agg. páratlan.

cagiona-re (cagio-no), 1. okoz, 2. okol; **cagio-ne**, f. ok; **cagione-vole**, agg. beteges, érzékeny; **cagionevole-zza**, f. betegesség, elkényeztetettség; **cagiono-so**, agg. l. **cagione-vole**.

ca-gna, f. nőténykutyá; **cagna-la**, **cagna-ra**, f. 1. ugatás, 2. pörölés, 3. hangos vígság; **cagnazzo**, agg. rút, kék aláfutásos; **cagne-sco**, agg. kutyá-, mérges; **guardare in —**, görbe szemmel néz; **cagnoli-no**, m. kutyácska; **cagno-tto**, m. bérenc, gyilkos, kém; **cagnuo-lo**, m. kiskutya.

ca-la, f. 1. kis öböl, 2. a halászháló kivetése.

calabre-se, agg. kalábriai; **Calabria**, f. Kalábría; **calabro**, agg. kalábriai.

calama-io, m. tintatartó.

calami-ta, f. mágnes, **calami-tico**, agg. mágneses.

calamità, f. baj, szerencsétlenség; **calamito-so**, agg. bajt hozó, szerencsétlen.

ca-lamo, m. 1. szalma v. nádszál, 2. toll.

cala-ppio, m. csapda, hurok.

cala-re (ca-lo), leereszt, bevon (vitorlát); **cala-rsi**, leereszke-dik, fogy; **calata**, f. leereszke-dés, sülyedés; **ca-ica**, f. tolongás, tömeg.

calcagna-ta, f. rugás a cipő sarkával; **calca-gno**, m. (pl. -gni

és -gna) láb v. cipő sarka;
stare alle —a, vlkinek
a sarkában van; dare —a
[a], sarkantyúz.
calca-lettere, m. levélnehezíték;
calcamento, m. taposás, préselés.
calca-ra, f. égető v. olvasztó kemence.
calca-re (ca-lco), 1. tapos, 2. lemásol, gipszmásolatot csinál, 3. hangsúlyoz.
calca-re, agg. mész-; calca-reo, agg. mésztartalmú.
calca-ia, calcatura, f. préselés, taposás.
calce, m. 1. lándzsa alsó vége, 2. puskatus, 3. in — della pagina, lap alján.
calce, f. mész.
calcia-re (ca-lcio), rüg, tapos.
calci-na, f. mész; calcina-cio, m. lehullott vakolat; calcina-re (ca-lci-no), mésszé éget, mésszel trágyáz; calcinatura, calcinazio-ne, f. mészégetés, calcino-so, agg. meszes.
cal-cio, m. 1. rugás, 2. football.
cal-co, m. lenyomat, másolat; calcograf-a, f. 1. réz v. acélmetset készítésének művészete, 2. rézmetsző-műhely; calco-grafo, m. rézmetszet sokszorosítója v. árulója.
calcola-re (ca-lco-lo), számol, számít; calcolazio-ne, f. számítás.
calcole-tto, m. vesekő.
cal-colo, m. számítás, számolás; tenere in —, vlmmivel számol.
cal-da, f. izzás; calda-ia, calda-ra, f. üst, kátlán, kazán.
caldeggia-re (cal-de-ggio), melegen pártol, melenget.

caldera-io, m. üstkovács.
calderi-no, m. tengelice.
calde-zza, f. melegség, tűz; cal-do, agg. meleg, tüzes, szenvedélyes; s. m. meleg, tűz, szenvedély; caldu-ra, f. hőség.
calenda-rio, m. naptár; non aver qd. nel —, vlkit nem szeret.
cale-nda, f. pl. (rómaiaknál a hónap) elseje; alle — greche, soha napján; calendimaggio, m. május 1. ünnepe.
cale-re (ca-lo; ca-lsi; calu-to), törődik.
cale-sse, cale-ssó, m. hintó.
caletta-re (cale-tto), jól együvé illeszt.
cali-a, f. 1. arany- v. ezüstforgács, 2. vénasszony, 3. boszszúság.
cali-bro, m. 1. átmérő, kaliber, 2. nagyság, fontosság.
cal-lice, m. kehely.
calida-rio, m. 1. meleg fürdő, 2. molegház.
califfa-to, m. kalifátus; cali-ffo, m. kalifa.
cali-gine, f. köd, füst, korom, sötétség; caligino-so, agg. ködös, felhős, sötét.
cal-la, f. zsilip.
cal-le, m. ösvény.
callido, agg. ravasz.
calligraf-a, f. szépírás; calligrafico, agg. szépen írott; calli-grafo, m. szépírás-tanár; perito —, írásszakértő.
cal-lo, m. bőrkeményedés, tyúkszem; far il —[a], vlmihez hozzászokik, beletörődik; callosità, f. keményedés, kéreg; callo-so, agg. kerges.
cal-ma, f. szélcsend, nyugalom; calma-nte, m. csillapító szer;

- calma-re (ca-lmo), csillapít, megnyugtat; calma-rsi, lecsillapodik, megnyugszik, calmo, agg. nyugodt.
- ca-lo, m. esükkenés, hanyatlás, kopás(díj).
- calo-re, m. meleg, hév; calori-a, f. 1. kalória, 2. trágya, trágyázás.
- calori-fero, m. központi fűtés fűtőteste; calori-fico, agg. melegítő; caloro-so, agg. meleg, heves.
- calo-scia, f. sárcipő.
- calpesta-re (cal-pe-sto), lábbal tapos; calpestatore, m. calpestatrice, f. elnyomó; calpestio, m. topogás, dobogás.
- calu-ggine, calu-gine, f. pihe, hely.
- calu-nnia, f. rágalom; calunnia-re (ca-lu-nnio), rágalmaz; calunniatore, m. rágalmazó; calunnio-so, agg. rágalmazó.
- calva-rio, m. Kálvária.
- calve-zza, f. kopaszság.
- calvini-smo, m. kálvinizmus; calvini-sta, m. kálvinista.
- calvi-zie, f. kopaszság; cal-vo, agg. kopasz.
- cal-za, f. harisnya; f. pl. nadrág; calza-re (ca-lzo), 1. harisnyát és cipőt felhúzni, 2. illik; calza-rsi, harisnyát v. cipőt felhúzni v. viselni; calza-re, m. lábbeli; calzato-io, m. cipőhúzó; calzatu-ra, f. lábbeli; calzero-tto, m. 1. vadászharisnya, 2. félharisnya; calzet-ta-io, m. harisnyaárús; cal-zo, m. cipő szabása, állása; calzola-io, calzola-ro, m. cipész; calzoleria, f. cipő v. cipészüzlet; calzonci-ni, m. pl.
- gyercknadrág, alsónadrág; calzoni, m. pl. nadrág.
- camaleo-nte, kaméleon.
- camari-lla, f. kamarilla.
- camarli-nga, f. 1. számadásokat vezető apáca a kolostorban, 2. udvarhölgy; camarli-ngo, m. kamarás.
- cambia-le, f. váltó; cambiamen-to, m. változás; cambiamen-te, m. pénzváltó; cambia-re (ca-mbio), változtat, vált (ruhát), becserél, felvált, bevált; cambia-rsi, megváltozik, átváltozik; cambia-rio, agg. váltó-, cam-bio, m. 1. változás, 2. csere, 3. váltó, 4. árfolyam, 5. in —, [di], vmi helyett.
- cam-era, f. 1. szoba, 2. kamara, 3. képviselőház; camera-ta, f. egy szobában lakók összesége, társaság; camera-ta, m. bajtárs, társ; camerati-smo, m. bajtársiasság; camerie-ra, f. szobalány; camerie-re, m. pincér; camero-tto, m. hajósinas.
- cam-ice, m. miseing; camicie-tta, f. 1. ingecske, 2. blúz; camicina, f. ing. — di forza, kényszerzubbony; — nera, fasiszta; camicia-ta, f. erős iz-zadás; camici-no, m. mellényke; camicio-tto, m. zubbony, blúz; camiciuo-la, f. trikoing; cami-no, cammi-no, m. 1. úzhely, kandalló, 2. kémény.
- camme-llo, m. teve.
- camme-o, m. kamea.
- cammina-re (ca-mmi-n-o), jár, megy; s. m. járás; cammina-ta, f. út, séta; camminato-re, m. camminato-ra, f. gyalogjáró; camminatu-ra, f.

járás; *cammi-no*, m. út; *cam-min facendo*, útközben.
camomi-lla, f. kamilla.
camo-rra, f. titkos társulat; *cam-morri-sta*, m. titkos társulat tagja; *camo-rro*, m. beteges, gyöngye ember.
camo-scio, m. zerge.
campa-gna, f. 1. vidék, 2. szántóföldek, 3. *battere la* —, vándorol, faluról falura jár, 4. terep, 5. hadjárat; *arti-glieria da* —, könnyű tűzértség; *campagna-ta*, f. sik-ság; *campagnuo-lo*, agg. falusi; *campa-io*, *campa-ro*, m. mezőőr; *campa-le*, agg. *bat-taglia* —, nyílt ütközet; *giornata* — munkával tele nap.
campame-nto, m. életfenntartás.
campa-na, f. harang, harangszó; *campana-ccio*, m. kolomp; *campane-lla*, f. kis harang, 2. harangvirág; *campanelli-na*, f. gyöngyvirág; *campane-llo*, m. csengő; *campani-le*, m. harangtorony; *campani-no*, agg. csengő; *campa-no*, m. kolomp; *campa-nula*, f. harangvirág.
campa-re (*ca-m-po*), megment, megmenekül; — *la vita*, megmenekül, megél; *non può* —, nem tud megélni; — *di*, vlmiből él; *campa-re-ccio*, agg. hosszúéletű; *campeggiame-nto*, m. táborozás; *campeggia-re* (*ca-m-pe-ggio*), 1. táboroz, 2. kiemelkedik, összhangolódik; *cam-pere-ccia*, f. szántóföld; *cam-pere-ccio*, agg. szántóföldhöz tartozó, mezei; *campe-stre*, agg. mezei; *campicchia-re*

(*cam-pi-cchio*), nehezen megél.
Campido-glio, m. Capitolium.
campigno-lo, m. szarvasgomba.
campiona-rio, m. mintagyűjtemény; *campio-ne*, m. minta.
campio-ne, m. harcos, előharcos, védő.
ca-m-po, m. 1. föld, szántóföld, 2. térség, 3. *dare* — [a], vlkinek alkalmat ad; *venire in* —, szóba kerül, 4. kockák a sakktáblán, 5. tábor; *cam-posa-nto*, m. temető.
camuffa-re (*ca-mu-ffo*), álruhába öltöztet, arcát elváltoztatja; *camuffa-rsi*, álruhába öltözik, arcát elváltoztatja; *mimel*.
camu-so, agg. széles és lapos, pisze; s. m., pisze orrú.
cana-glia, f. csőcselék; *canaglie-sco*, agg. alantas; *canagliu-me*, m. csőcselék.
cana-le, m. csatorna; *canalizza-bile*, agg. csatornázható; *canalizza-re* (*ca-nali-z-zo*), csatornáz; *canalizzazio-ne*, f. csatornázás.
ca-napa, f. kender.
canapè, m. divány.
ca-napo, *ca-nape*, m. kenderkötél; *saltare il* —, hatás-körét átlépi.
canari-no, m. kanári; agg. kanárisárga.
cana-ta, f. durva szidás.
canava-ccio, m. 1. kanavász.
cancella-re (*cance-llo*), 1. ráccsal körülkerít, 2. kihúsz, kitöröl; *cancella-ta*, f. *cancella-to*, m. ráccsozat; *cancellatu-ra*, f. törlés.
cancelleres-co, agg. irodai; *cancelleri-a*, f. kancellári hiva-

- tal, hivatal; cancelliera-to, m. kancellári méltóság; cancellie-re, m. 1. kancellár, 2. irodatiszt, titkár.
- cancello, m. rács, rácsos kapu.
- cancero-so, agg. rák-beteg; canchero, m. rákbaj; canchero-so, agg. hitvány, terméketlen.
- cancro-na, f. rákfene, üszök; cancrena-re (c a n c r e - n o), cancrena-rsi, üszkösödik; cancreno-so, agg. üszkös; can-nero, m. rákbetegség.
- candela, f. gyertya; candela-bro, m. gyertyatartó, lámpatartó, csillár; candela-ia, candelara, f. gyertyaszentelő Boldogasszony; candelie-re, m. gyertyatartó; mettere su l —, kikiabál; candelo-tto, m. rövid és vastag gyertya; candesce-nte, agg. (föhőren) izzó, candi, m. kandisz-cukor.
- candida-to, m. jelölt; candidatu-ra, f. jelöltség.
- candide-zza, f. tisztaság, ártatlanság; candido, agg. tiszta, ártatlan.
- candi-re (c a n d i - s c o), cukorba eltesz.
- cando-re, m. tisztaság, ártatlanság.
- ca-ne, m. kutya; menare il — per l'aia, halogat; canea, f. kutya-falka.
- canestra-io, m. kosártonó; canestro, m. kosár.
- can-flora, f. kámfor; canfora-to, agg. kámforos.
- cangiame-nto, m. változás; cangiare (c a n g i o), változik.
- can-guro, m. kenguru.
- cani-cola, f. 1. Sirius-csillag, 2. forrás; canicola-re, agg. forró.
- cani-le, m. kutyaól; cani-ño, m. ölebecske; agg. kutya-; denti canini, szemfogak; tosse canina, számárköhögés; rosa canina, vadrózsa.
- cani-zie, f. ősz haj, aggkor.
- cani-zza, f. ugatás, csaholás.
- ca-nna, f. 1. nád, 2. horgászó bot, 3. régi hossz mérték, 4. eső, torok; canname-le, m. cukornád; canne-lla, f., canne-llo, m. vékony eső; cannello-so, agg. csöves; canne-to, m. nádas.
- can-ni-bale, m. emberevő.
- cannocchia-le, m. láteső.
- cannona-ta, f. 1. ágyúlövés, 2. tüzás; canno-ne, m. 1. eső, 2. ágyú; cannoneggiame-nto, m. ágyúzás; cannoneggia-re (c a n n o n e - g g i o), ágyúz; cannonie-ra, f. ágyúrés, ágyúnaszád; cannonie re, m. tüzér.
- canno-so, agg. nádas.
- ca-none, m. szabály, kánon; cano-nica, f. a kanonokok háza; canonica-le, agg. kánonoki; canonica-to, m. kánonoki állás; cano-nico, m. kanonok; cano-nico, agg. kánon-; gius —, kánonjog; ora —a, meghatározott óra; canoni-sta, m. kánonjog tudósa; canonizza-re (c a n o n i - z z o), szentté avat; canonizzazio-ne, f. szentté avatás.
- cano-ro, agg. dallamos, szép hangú, zengő.
- canottie-re, m. csónakos; cano-tto, m. csónak.
- ca-nova, f. 1. bormérés, 2. élet-tár.
- canova-ccio. l canavaccio.

cansa-re (ca-nso), félretol, elkerül; **cansa-rsi**, félreáll, viszszavonul.

cantafa-vola, f. mese.

cantamba-ncio, m. vásári énekes; **canta-nte**, m., f. énekes; **canta-re** (ca-nto), énekel; **cantarla** [a], vlkinek az igazat alaposan megmondja; **canta-re**, m. ének; **cantasto-rie**, m. énekmondó; **cantatri-ce**, f. énekesnő; **cantera-no**, m. fiókos szekrény; **canterella-re** (can-tere-llo), dudorász; **canteri-no**, agg. éneklő.

ca-ntero, m. éjjeliedény.

ca-ntica, f. epikus költemény, ének; **canticchia-re** (can-tic-chio), dudorászik; **ca-ntico**, m. vallásos ének, himnusz.

cantie-re, m. 1. hajógyár, 2. barakk ház- v. útépitésnél.

cantile-na, f. egyhangú ének.

cantimba-ncio, m. 1. cantamba-ncio.

canti-na, f. pince; **cantinie-re**, m. kantinos, kocsmáros.

canti-no, m. a legmagasabban hangolt húr hegedűn, gitáron; **rompere il** —, félbeszakít egy beszédet, zaklat.

ca-nto, m. 1. ének, dal; — **fermo**, gregorián-ének; **galletto di primo** —, fiatal kakas; 2. sarok; **dal mio** —, az én részemről; **lasciare da** —, elmellőz; **cantona-ta**, f. utcasarok; **canto-ne**, m. sarok; **cantonie-ra**, f. sarokszekrény; **cantonie-re**, m. útmester, pályasőr.

canto-re, m. énekes, kántor; **cantori-a**, f. kórus; **cantori-no**, m. gregoriánus-énekeskönyv.

cantu-ccio, m. 1. sarok, 2. darabka.

cantu-to, agg. ősz.

canzona-re (can-zo-n-o), 1. énekel, 2. kigúnyol, tréfálkózik, évődik; **canzonato-re**, m., **canzonato-ra**, f. gúnyolódó ember, nő; **canzonato-rio**, agg. gúnyolódó; **canzonatu-ra**, f. gúnyolódás, évődés.

canzo-ne, f. dal; **mettere in** —, kigúnyol; **canzonie-re**, m. dalos- v. énekeskönyv.

ca-os, m. kaosz, zűrzavar; **cao-tico**, agg. zűrzavaros.

capa-ccio, m. nehéz felfogású fej; **capacciu-to**, agg. nagyfejű.

capa-ce, agg. befogadni képes, tágas, alkalmas, képes; **capacità**, f. képesség, befogadó képesség, tágasság, alkalmas-ság; **capacita-re** (ca-pa-ci-to), meggyőz; **capacita-rsi**, meggyőződik.

capane-llo, m. máglya, kis társaság, kunyhóska.

capa-anna, f. kunyhó; **fiesta delle** —e, sátorosünnep.

capannisco-ndere, m. bujóska.

capa-anno, m. kunyhóska, lomb-sátor.

caparbieta, f. makacsság; **capar-bio**, agg. makacs.

capa-rra, f. foglaló.

capasso-ne, m. tökfilkó.

capella-me, m. hajzat; **capella-tu-ra**, f. hajzat, gyökérszűlak.

cape-llo, m. haj; a —, hajszálra.

cape-re, l. **cap-i-re**.

capestreri-a, f. kicsapongás, zabolatlanság; **capestro**, m. kötél, kötőfék; **uomo da** —, akasztófáztavaló.

cape-tto, m. önfejű, szeszélyes ember.

capezza le, m. párna; al —, halálos ágyán.

capi-glia, f. verekedés.

capigliatu-ra, f. hajzat.

capilla-re, agg. hajcsöves; capillarità, f. hajcsövesség.

capine-ra, f. papfülemile, poszáta.

capi-re, 1. (ca-po), belefér, 2. (capi-sco) megért.

capita-le, m. tőke; f. főváros; capitale, agg. supplizio —, halálbüntetés; sentenza —, halálos ítélet; città —, főváros; questione —, főkérdés; capitali-sta, m. tőkepénzes; capitalizza-re (capitalizza-zo), tőkésít; capitalmente, avv. halálosan.

capitana-re (capitano), vezet, élén áll; capitana-to, m. vezérség; capitane-ggio-re (capitaneg-gio), 1. capitánare; capitanneri-a, f. kikötő-, állomás-parancsnokság; capitano, m. vezér, parancsnok, kapitány, — di ventura, zsoldosvezér.

capita-re (ca-pito), véletlenül vlvóvá jön; — alle mani, kezeügyébe esik; — una occasione, alkalom kínálkozik; — in mente, eszébe jut.

capite-lio, m. oszlopfő.

capitola-re (capi-tolo), megadja magát.

capitola-re, agg. káptalani.

capitolazio-ne, f. kapituláció, vár feladása.

capitoli-no, agg. kapitoleumi.

capi-tolo, m. 1. káptalan, 2. fejezet, 3. gúnyköltemény; aver voce in, — beleszólása van.

capitombola-re (capito-mbolo), lebukfencezik, megbukik; capito-mbolo, m. bukfenc, bukás.

capito-so, agg. makacs.

capitu-dine, f. a firenzei köztársaságban a céhek fejeiből álló tanács.

capiva-no, agg. hiú.

capive-rso, m. vers bekezdése.

capivolgere, capivolta-re, 1. capovolgere.

ca-po, m. 1. fej, fő, 2. kezdet, — d'anno újév, 3. fok (— di Buona Speranza) 4. darab, 5. ok; da —, előről; far v. mettere capo [a], torkol, végződik; far — [a], vltihez v. vlvóva fordul; romper il — [a], vlti-nek terhére válik; venire a — [di], végére ér.

capobanda, m. 1. banda karmestere, 2. bandavezér; capobandito, m., capobrigante, m. rablóvezér.

capo-ccia, m. munkavezető.

capoco-mico, m. színigazgató; capocu-co, m. főszakács; capodopera, m. mestermű; capofabbrica, m. munkavezető; capofi-la, m. szárnyember; capofitto, avv. fejest; capogi-ro, m. szédülés; capolavoro, m. mestermű; capolino, m. far —, leskelődik, egy pillanatra előbújik; capolistista, m. listavezető; capoluogo, m. főváros; capomae-stro, m. munkafelügyelő; caponag-gine, f. csökönyösség; caponcello, m., caponcella, f. durcás gyerekek; capone, m., capona, f. önfejű; caponeria, f. makacsság; capoparte, m. pártvezér;

capopo-polo, m. névezér; capopo-sto, m. őrségparancsnok.
 capora-le, m. káplár.
 caporio-ne, m. vezető, fej; caporave-scio, avv. fejfelé lefelé;
 caposa-ldo, m. m e t t e r e u n —, batárt szab, végetvet;
 caposea-la, m. a lépcső végén lévő kis térség; caposcuo-la, m. iskola feje; caposqua-dra, m. szakaszvezető, felügyelő;
 capostazio-ne, m. állomásfőnök; capota-vola, m. az asztalfőn ülő; capove-rso, m. ki-bekezdés, 2. kezdő verssor;
 capovo-lgere (c a p o v o - l g e r o), felfordít; capovo-lgersi, felfordul; capovolta-re, l. c a p o - v o l g e r e .
 ca-ppa, f. 1. tóg köppeney, 2. Kappa.
 cappa-re (c a - p p o), kihüvelyez, kiválogat.
 cappe-lla, f. kápolna.
 cappella-io, m. kalapos.
 cappella-no, m. káplán.
 cappella-ta, f. köszönés a kalappal; cappelleri-a, f. kalapgyár, kalaposüzlet; cappellie-ra, f. kalapdoboz.
 cappe-llo, m. kalap; cappellu-to, agg. kalapos.
 ca-pperi! avv. az ördögbe!
 ca-ppita! l. c a s p i t a .
 cappona-re (c a p p o - n o), kappanná tesz, kiherél; cappo-ne, m. kappan.
 cappo-fto, m. köpeny.
 cappucci-no, m. kapucinus, ferencrendi szerzetes.
 cappu-ccio, m. kámza.
 ca-pra, f. kecske; capra-io, m. kecskepásztor; capre-fta, f., capre-fto, m. gödölye.

capri-ccio, m. szeszély; capriccio-so, agg. szeszélyes.
 caprifo-glio, m. jerikói lonc.
 capri-no, agg. kecske-; latte —a, kecsketej.
 caprio-lo, m. őz.
 ca-pro, m. kecskebak; — e m i s - s a r i o, bűnbak.
 ca-psula, f. kapszli, tok.
 carabi-na, f. karabély; carabie-re, m. csendőr.
 cara-ffa, f. vizesüveg.
 cara-mbolo, m. két labda érintése egy harmadikkal a billiárdon, összeütközés.
 carame-lla, f. 1. cukorka, 2. monokli.
 carata-re, (c a r a - t o), aranyat v. drágakövet pontosan lemér.
 carate-llo, m. $\frac{1}{24}$ hl. ürtartalmú hordóska
 cara-to, m. 1. karát, 2. részvény;
 carati-sta, m. részvényes; ca-ra-ttere, m. 1. jellem, jellemvonás, ismertetőjegy, 2. betű, kézírás; a v e r u n b e l —, szép írása van; caratteri-stica, f. jellemző vonás, jellemzés; caratteri-stico, agg. jellemző; caratterizza-re (c a r a t t e - r i - z z o), jellemez.
 carbona-io, m. szénkereskedő, szénégető; carbonari-smo, m. karbonarizmus; carbona-ro, 1. szénégető, 2. a carbonari titkos hazafias társulat tagja.
 carbona-ta, f. rostélyos.
 carbo-nchio, m. karbunkulus, pokolvar, daganat (gabona)üszög.
 carbo-ne, m. szén; carbo-nico, agg. a c i d o —, szénsav; carbo-nie-ra, f. szénégető gödör, szénes kamra; carboni-fero, agg. széntermő; carbonizza-re (c a r b o n i - z z o), széné

éget; carbonizza-rsi, megszenesedik, szénné ég; carbonizazio-ne, m. megszenesedés.
 carca-me, m. állati csontváz, dög.
 carca-ssa, f. váz, állvány.
 carcera-re (ca-rce-ro), bebörtönöz; carcera-to, m. rab; carcerazio-ne, f. bebörtönzés; ca-r-cere, m. börtön; carcerie-re, m. börtönőr.
 carcino-ma, m. rákdaganat.
 carcio-fo, m. articsóka.
 carda-re (ca-r-do), kártol, fésül gyapjút; carda-ta, f. kártolás; cardato-re, gyapjútésülő; cardatu-ra, f. gyapjú fésülése, kártolása; cardi-aco, agg. szív-; male —, szívbaj.
 cardinala-to, m. biborosi méltóság; cardina-le, m. 1. biboros, 2. agg. fő, alapvető; cardinale-sco, cardinali-zio, agg. biborosi.
 ca-rdine, m. ajtószark.
 ca-r-do, m. 1. bogáncs, 2. gyapjúfésű, -kártoló.
 careggia-re (ca-re-ggio), 1. cirógat, 2. kedvvel foglalkozik vlmivel; careggia-rsi, 1. sokat tart magáról, 2. megkedvelteti magát.
 care-na, f. hajónak víz alá merülő része; carena-ggio, m. hajó kiemelése a vízből javításnál; carena-re (ca-re-no), a hajót kiemeli a vízből és fencékét megjavítja
 care-stia, f. drágaság; care-zza, f. 1. kedveskedés, hízélgés, 2. drágaság; carezzame-nto, m. kedveskedés, hízélgés; carezza-re (ca-re-zzo), simogat, kedveskedik, hízélg; carez-zo-vole, agg. kedveskedő, hízélgő.

caria-re (ca-ri-o), kirág, kilukaszt; caria-rsi, megromlik, odvasodik, kilukad; dente caria-to, lukas fog.
 caria-tide, m. kariatida.

ca-rica, f. 1. teher, 2. fegyver v. ágyú töltése, 3. roham, 4. hivatal; carica-re (ca-ri-co), 1. megterhel, megrak, 2. túloz, 3. megtölti a fegyvert; carica-rsi [di], vlmít magára vállal, magát vlmivel megterheli; carica-to, p. pass. agg. modoros, sallangos; caricatu-ra, f. 1. felrakás, 2. túlzás, modorosság, 3. karikatúra; ca-rico, m. 1. teher, megterhelés, berakás, 2. hivatal, kötelesség, 3. vád; ca-rico, agg. 1. megterhelt, fedett, 2. túlzott, 3. töltött, 4. felhős.

Cari-ddi, f. Charybdis.

Cari-nzia, f. Karintia.

cario-so, agg. lyukas, odvas (csont, fog).

cari-sma, m. isteni kegyelem; carità, f. 1. szeretet, 2. könyörület, 3. jótétemény; per —! az Istenért!; chiedere la —, alimizsnáért könyörög; carità-vole, caritati-vo, agg. jótékony.

Carloma-gno, m. Nagy-Károly.

Carlo-tta, f. Sarolta.

ca-rme, m. költemény.

carmelita-no, agg. karmelita.

carmina-re (ca-r-min-o), 1. gyapjút kifésül, 2. rágalmaz.

Ca-rmine, m. frate, chiesa del —, karmelita szerzetes, templom.

carna-ggio, m. vágómarha.

carnagio-ne, f. arcszín.

car-na-le, agg. testi, érzéki; car-nalità, f. érzékiség.
 car-nas-cia-le-sco, agg. farsangi.
 ca-r-ne, f. hús, test; car-ne-fice, m. hóhér; car-ne-fici-na, f. üldök-lés, kínzás: ca-r-neo, agg. hús-; co-lo-re — o, hússzínű.
 car-ne-va-la-ta, f. farsangi mulat-ság; car-ne-va-le, m. farsang;
 car-ne-va-le-sco, agg. farsangi.
 car-ni-ccio, m. lenyűzött állati bőr belső fele.
 car-nie-ra, f. vadásztáska.
 Car-nio-la, f. Krajna.
 car-ni-voro, agg. húsevő, ragadozó: car-nosi-tà, f. hússóság; car-no-so, agg. húsos, puha.
 car-no-va-le, m. l. car-ne-va-le.
 ca-ro, agg. drága; m. drágaság; il — dei vi-veri, élelmi-szerek drágasága.
 ca-ro-gna, f. dög.
 ca-ro-la, f. körtánc; ca-ro-la-re (ca-ro-lo), körbe táncol.
 Caro-nte, m. Charon
 ca-ro-se-llo, m. 1. lovasünnepély, 2. körhinta.
 ca-ro-fa, f. 1. sárgarépa. 2. hazug-ság.
 ca-ro-va-na, f. 1. karaván, 2. próba-idő.
 Car-pa-ti, Car-pa-zi, m. pl. Kárpá-tok.
 car-pen-tie-re, m. ács.
 car-pio-ne, car-pio, m. ponty.
 car-pi-re (ca-r-pi-sco), magához ragad, megkaparít.
 car-po-ne, car-po-ni, avv. négykéz-láb.
 car-ra-do-re, m. bognár; car-ra-ia, f. kocsitűt; car-ra-io, m. bognár;
 car-ra-ta, f. egy kocsi-ra való;
 car-reg-gia-bile, agg. kocsi-val járható; car-reg-gia-re (ca-r-re-ggio), fuvaroz; car-reg-

gia-ta, f. kocsinyom, kerék-távolság; car-re-ggio, m. fuva-rozás; car-re-ita, f. kétkerékű kocsi; ca-retta-io, m. fuvaros;
 car-retta-fa, f. egy kocsi-ra-ko-mány; car-rettie-re, m. fuvaros;
 car-re-ito, m. kézikocsi; car-ret-to-ne, m. szekér; car-ri-a-g-gio, m. trén-szekér; car-rie-ra, f. 1. futás, vágtatás, 2. pálya;
 ca-r-ro, m. szekér; car-ro-ccio, m. csata-kocsi, diadal-kocsi;
 car-ro-zza, f. hintó; car-roz-a-bile, agg. kocsi-val járható;
 car-roz-zo-ta, f. út hintón; car-roz-zie-re, m. bognár.
 carru-ba, caru-ba, f. szentjános-kenyér; carru-bbio, caru-bo, m. szentjánoskenyér-fa.
 carru-ccio, m. járóiskola gyere-keknek.
 carru-cola, f. felvonó-csiga: br-o-do-di —, hig, rossz leves;
 carru-cola-re (ca-rru-colo) csigával fölven.
 ca-rta, f. 1. papír; — va-lo-re, értékpapír; — ge-o-gra-fi-ca, térkép; — bol-la-ta, ok-mánybélyeges papír, 2. kár-tya; — da giu-o-co, játé-kártya; — da vi-si-ta, f. névjegy; — mo-ne-ta-ta, pe-pír-pénz; in —, írásban; — del la-vor-o, munka-tör-vény;
 car-ta-cco, agg. papír;
 co-dice —, papírlapokra, nem pergamenre írott kódex.
 car-tag-lo-ria, f. miscskönyv; car-ta-io, m. papírgyáros; car-ta-pe-cora, f. pergamen; car-ta-pe-sta, f. papírmásé; car-ta-stra-ccio, f. csomagolópapír;
 car-teg-gia-re (car-te-ggio), levelez; car-te-ggio, m. leve-lezés; car-te-lla, f. 1. hirdető-

cédula. 2. tábla felírás szá-
mára. 3. nyomtatvány. 4.
lottótábla. 5. jegy. elismer-
vény. 6. mappa; *cartella-ccio*,
m. 1. gúnyos felirat, hirdetés,
2. gúnyirat; *cartelli-no*, m. kis
hirdetőcédula; árjelző táb-
lácska, etikett; *cartello*, m.
hirdetés, falragasz; *artista*,
scrittore di —, híres mű-
vész, író; — *di sfida*, pár-
hajra kihívás; *cartello-ne*, m.
falragasz; *cartie-ra*, f. papír-
gyár; *carto-grafo*, m. térkép-
készítő; *cartola-io*, m. papír-
kereskedő; *cartola-re* (*car-
tolo*), lapszámoz; *cartolatu-
ra*, f. lapszámozás; *cartole-
ri-a*, f. papírkereskedés; *car-
toli-na*, f. papírdarab; postai
levelezőlap; *cartomanzi-a*, f.
kártyavetés; *carto-ne*, m. kar-
tonpapír; *cartuccia*, f. 1.
rossz papír v. kártya. 2. töl-
tényhüvely; *cartuccie-re*, m.
tölténytáska.

ca-sa, f. ház, otthon; *stare a* —,
otthon van; *star di* —,
lakik.

casa-cca, f. bő kabát; *voltare*
—, köpönyeget fordít.

casa-ccio, m. kellemetlen vélet-
len; *a* —, avv. vaktában;
casa-le, m. tanya, falucska;
casali-ngo, agg. házi, házias;
casame-nto, m. bérház; *ca-
sa-ta*, f. régi leszármazás v.
család; *casa-to*, m. 1. veze-
tőnév, 2. régi család.

casca-ggine, f. fáradtság; *casca-
me*, m. hulladék, forgács; *ca-
scamo-rto*, m. érzélgős ud-
varló; *casca-re* (*ca-sco*),
leesik, elesik; *a* —, bőségben;
casca-rsi [di], vlki v. vlmi

után eped; *casca-nte*, p. pres.,
agg. roskadozó, gyenge, pety-
hüdt; *casca-ta*, f. 1. esés. 2.
vizesés. 3. hiba; *cascati-ccio*,
agg. könnyen leeső, lobbané-
kony, gyöngé.

casci-na, f. tejguzdaság, major;
ca-scio, l. *ca cio*.

ca-sco, m. sisak.

caseggia-to, m. házsor, háztömb;
case-lla, f. rekesz, kocka; *ca-
sella-rio*, m. rekeszes állvány
v. szekrény; *casere-ccio*, agg.
l. *casalingo*.

case-rma, f. kaszárnya.

casie-re, m. *casie-ra*, f. portás,
portásné; *casi-no*, m. 1. villa,
2. kaszinó. 3. bordélyház;

casi-pola, f. kunyhó.

casi-sta, m. 1. kazuista. 2. min-
denütt veszélyt sejtő ember;
casi-stica, f. kazuisztika; *ca-
so*, m. 1. véletlen, per —,
véletlenül. 2. eset; *in ogni*
—, minden esetre; *mettia-
mo* — *che*, tegyük fel,
hog; — *retto*, alanyeset;
far —, csodálkozásra indít;
fare — [di], vlminek fon-
tosságot tulajdonít; *esser*
del —, szükséges.

casola-re, m. 1. magában álló,
öreg ház. 2. tanya.

caso-so, agg. félénk, aggodalmas-
kodó.

casotta-io, m. pályaőr; *casotti-no*,
caso-tto, m. őrház, házikó.

ca-spita! interj. ördögbel!

ca-ssa, f. 1. láda; — *da morto*,
koporsó. 2. pénztár. — *for-
te*, Wertheim-szekrény. 3.
nagydob; *cassapa-nca*, f. pad-
szekrény; *cassa-re* (*ca-ssso*),
eltöröl, megsemmisít, szolgál-
atból elbocsájt; *cassati-ccio*,

- m. törlés; **cassatu-ra**, f. 1. törlés, 2. megsemmisítés, 3. elbocsájtás; **cassazio-ne**, f. megsemmisítés; **corte di** —, kúria.
- casseruola**, f. serpenyő.
- casse-tta**, f. 1. pénzesládikó, 2. fülke, 3. — *per le lettere*, levélszekrény; — *della spazzatura*, f. szemetosláda; **cassetto-ne**, m. fiókos szekrény, kommo; **cassiera**, f. pénztárosnő; **cassiere**, m. pénztáros.
- cassine-nse**, agg. Benedek-rendi, bencés.
- casso-ne**, m. nagy szekrény v. láda; — *da munizione*, municios kocsi.
- ca-sta**, f. kaszt, osztály.
- casta-gna**, f. gesztenye; **casta-gna-ccio**, m. gesztenyelisztből készített kalács; **castagne-to**, m. gesztenye-erdő; **castagne-tta**, f. castagnett; **castagni-no**, agg. gesztenyebarna; **castagno**, m. gesztenyefa; agg. gesztenyeszínű.
- casta-ldo**, m. 1. várnagy, 2. tisztartó, jószágigazgató.
- castella-na**, f. várúrnő.
- castella-no**, m. 1. várúr, 2. várnagy, 3. vár lakói.
- castelle-ito**, m. 1. váracska, 2. légvár, 3. hitel; **castello**, m. 1. vár, kastély, 2. állvány; — *in aria*, légvár.
- castiga-re** (**casti-go**), 1. büntet, 2. javít, 2. megtisztít; **castiga-rsi**, megjavul; **castiga-to**, agg. tiszta, hibátlan.
- Casti-glia**, f. Kasztília; **castiglia-no**, agg. kasztíliai.
- casti-go**, m. büntetés.
- castimo-nia**, f. szüzesség, önmeg-
- tartóztatás; **castità**, f. szüzesség; **ca-sto**, m. szüz, szemérmes, tiszta.
- castra-re** (**ca-stro**), kiherél; — *le castagne*, bevágja a gesztenyét; **castra-to**, m. 1. herélt, 2. ürü; **castratu-ra**, f. kiherelés.
- castre-nse**, agg. tábori.
- castro-ne**, m. ürühús; **castrone-ri-a**, f. ostobaság.
- casua-le**, agg. véletlen, bizonytalan; **casualità**, f. véletlenség, **casualme-nte**, avv. véletlenül.
- catacli-smo**, **catacli-sma**, m. elemi csapás, áradás, földrengés.
- cataco-mba**, f. katakomba.
- catafa-leo**, m. díszes ravatal.
- cataloga-re** (**cata-log-o**), katalogizál; **cata-logo**, m. katalógus.
- catape-ccia**, f. kietlen vidék, dűldező ház.
- catapla-sma**, m. 1. tapaszt, 2. elviselhetetlen, züllött ember.
- catapu-lta**, f. hajítógép.
- catera-tta**, f. l. *cateratta*.
- cata-rro**, m. meghűlés, láz; **cata-rro-so**, agg. meghűléses, náthás.
- cata-rtico**, agg. s. m. hashajtó.
- cata-sta**, f. 1. farakás, öl, 2. szénaboglya, 3. máglya; **sona-re a** —, elver, helyben hagy.
- catasta-re** (**cata-sto**), a kataszterbe bevezet; **cata-sto**, m. kataszter, telekkönyv, földadó.
- cata-strofe**, f. szerencsétlenség, katasztrófa.
- cateche-si**, f. katekézis; **catechismo**, m. katekizmus; **catechista**, m. hittanító; **catechizza-re** (**catechi-z-zo**), hittanra tanít, kioktat; **catecu-meno**,

m. megtért, de még meg nem keresztelt hívő.
categoria, f. osztály, korosztály;
catego-rico, agg. határozott.
cate-na, f. lánc; **catena-ccio**, m. tolózár, átmeneti vám bizonyos árucikkekre; **catene-lla**, f. vékony lánc.
catera-tta, f. 1. zsilip, 2. csapóajtó, 3. vízesés, 4. hályog.
Cateri-na, f. Katalin.
cate-rva, f. tömeg, csapat, nyáj.
catine-lla, f. mosdotál; **cati-no**, m. mosogatótál, salátástál.
cato-rhia, f. börtön.
catrama-re (ca-tra-mo), bekútrányoz; **catra-me**, m. kútrány.
ca-ttedra, f. tanszék, katedra, püspöki szék; **cattedra-le**, agg. püspöki; s. f. székesegyház; **cattedra-tico**, m. tanár; agg. tanári, tudóskodó.
cattiva-re (catti-vo), elfog, megnyer; **cattiva-rsi**, magának megnyer; **cattiveri-a**, f., **cattive-zza**, f. rosszság; **cattività**, f. 1. fogság, 2. rosszság; **catti-vo**, agg. 1. fogoly, 2. rossz.
cattolici-smo, m. katolicizmus; **catto-lico**, agg. katolikus.
cattu-ra, f. 1. elfogatás, 2. elkobzás, lefoglalás; **cattura-re** (cattu-ro), 1. elfog, elkoboz.
caudata-rio, m. uszályhordozó; **cauda-to**, agg. farkkal bíró.
ca-usa, f. 1. ok, 2. ügy, per; **dar-vinta-la** —, lemond vmiről.
causa-le, agg. okozati; s. f. indító ok; **causa-re** (ca-uso), okoz, okol.
ca-ustico, agg. maró, égető, gúnyos; s. m. maró oldat.

caute-la, f. 1. óvatosság, 2. kezesség, óvadék, 3. óvó intézkedés; **cautela-re** (ca-ute-l-o), biztosít; **cautela-rsi**, magát biztosítja.
caute-rio, m. 1. (seb)égetés, 2. égetővas; **cauterizza-re** (cau-teri-z-z-o), kiéget, kima-rat.
ca-uto, agg. óvatos; **cauzio-ne**, f. óvadék, kezesség.
ca-va, f. gödör, bánya.
cavalca-re (cava-le-o), lovagol; — sopra, vlmín keresztben fekszik; **cavalca-ta**, f. 1. sétalovaglás, 2. lovaglótársaság; **cavalcato-re**, m., **cavalcatric-ce**, f. lovagló, lovaglónő; **cavalcatu-ra**, f. háttasállat; **cavalcavi-a**, f. utca fölött átnyúló híd; **cavalche-re-ccio**, agg. lovagló; **cavalcio-ne**, **cavalcio-ni**, avv. lovas-módjára; **cavaliere**, **cavaliere-ro**, m. 1. lovas, 2. lovag; — d'industria, család; — servente, házibírást; — di ventura, kalandor; a —, avv. magosan vlmí fölött emelkedő, keresztben elhelyezett; agg. lovagi.
cava-lla, f. kanca; **cavalla-io**, m. lókereskedő; **cavalla-ro**, m. csikós; **cavalleggie-re**, **cavalleggie-ro**, m. könnyű lovas; **cavallere-sco**, agg. lovag-, lovagias; **cavalleri-a**, f. 1. lovasság, 2. lovasság; **cavalleri-zza**, f. lovagló-iskola, istállók; **cavalleri-zzo**, m. 1. lovaglómester, 2. istállómester, 3. mülóvas; **cavalle-tta**, f. sáska; **cavalle-tto**, m. 1. lovacska, 2. festőállvány, tartó; **cavalli-no**, agg. ló; tosse

- a, számárhurut; cava-**llo**, m. ló; — **v a p o r e**, lóerő; **m o n t a r e a** —, lovagol; **f e r r o d i** —, patkó.
- cava-re** (c a v o), kivesz, kiás, kihúz; **cava-rsela**, szerencsésen megmenekül; **cavasti-va-li**, m. csizmahúzó; **cava-ta**, f. kivevés, kiásás; — **d i s a n g u e**, érvágás; **cava-ta-ppi**, m. dugóhúzó; **cava-ti-na**, f. belépő-dal (operában), 2. ügyes kibuvó, kifogás, menekvés; **cavatúra-c-cioli**, m. dugóhúzó; **cave-rna**, f. barlang, üreg; **caverno-so**, agg. üreges.
- cave-zza**, f. 1. fék, kantár, 2. gonosz ember; **pa-ga-re su-la** —, azonnal fizet.
- cavia-le**, m. kaviár.
- cavi-glia**, f. 1. csap, ék, 2. láb-szárcsont.
- cavilla-re** (c a v i - l l o), 1. csúrcsavar, 2. kicsiségeken, szór-szálhasogatóan vitatkozik; **ca-villato-re**, m. rabulista; **cavi-l-lo**, m. téves következtetés, ürügy; —i, m. pl. akadémikoskodás; **cavillo-so**, agg. nyakatekert, kicsinyes, akadémikoskodó.
- cavità**, f. üreg; **ca-vo**, m. 1. üreg, mélyedés, árok, metszés, át-törés, 2. kábel; 3. agg. homorú, üreges.
- cavolfio-re**, m. kelvirág; **ca-volo**, m. kel, kelkáposzta.
- cazzaruo-la**, f. serpenyő.
- ca-zzo**, m. férfi-nemiszerv.
- cazzo-tto**, m. ököl-ütés.
- cazzuo-la**, f. 1. kőműves-kanál, 2. békaporonty.
- Ce-cca**, f. Francesca rövidítése; **f a r** —, csütörtököt mond;
- Ce-cco**, m. Francesco rövidítése.
- ce-ce**, m. borsó.
- Ceci-lia**, f. Cecilia.
- ceci-na**, f. csinos lányka; **ceci-no**, m. csinos fiú.
- cecità**, f. vakság.
- cede-nza**, f. engedékenység; **ce-dere** (c e d o), enged, átenged, kitér, lemond; **cede-vole**, agg. engedékeny, kevéssé el-lentálló; **cedevole-zza**, f. engedékenység, puhaság.
- cedi-glia**, f. cédille.
- ce-dola**, f. cédula.
- cedri-no**, agg. 1. cédrus-, 2. citromszínű; **ce-dro**, m. 1. vastaghéjú citrom, 2. cédrus.
- cefalalgi-a**, f. fejfájás.
- ce-ffo**, m. pofa (állatról), mérges arc; **ceffo-ne**, m. pofon.
- cela-re** (c e - l o), eltitkol, elrejt; **cela-rsi**, elrejtőzik; **cela-ta**, f. 1. les, 2. rohamsisak.
- celebe-rrimo**, agg. igen híres; **celebrame-nto**, m. ünneplés; **celebra-re** (c e - l e b r o), ünnepel; **celebrazio-ne**, f. ünneplés, ünnepség; **ce-lebre**, agg. híres; **celebrità**, f. híresség, ünnepség.
- ce-lere**, agg. gyors; **celerità**, f. gyorsaság.
- cele-ste**, agg. 1. égi, 2. égszín-kék; s. m. pl. az égiek.
- ce-lia**, f. tréfa.
- celia-re** (c e - l i o), tréfál; **celia-to-re**, m. tréfás ember.
- celibata-rio**, m. nőtlen; **celiba-to**, m. nőtlenség; **ce-libe**, agg. nőtlen.
- ce-lla**, f. cella.
- cellera-io**, m. pincomester; **cel-lie-re**, m. élestár, borkamra.
- ce-llula**, f. sejt; f. pl. a pórusok.

celluloide, f. celluloid.
 Ce-lti, m. pl. Kelták; ce-ltico, agg. kelta.
 ce-mbalo, m. 1. cimbalom. 2. zongora, 3. dob, tamburin.
 cementa-re (ce-me-n-to), cementtel összeköt; megerősít; ceme-nto, m. cement.
 cempe-nna, f. ügyetlen nő; cem-penna-re (ce-m-pe-n-no), csetlik-botlik.
 cèn l. cento.
 ce-na, f. vacsora; cena-colo, m. 1. étkező, 2. utolsó vacsora; cena-re (ce-n-o), vacsorázik; cena-ta, f. bőséges vacsora.
 cenciainuo lo, m. rongyász; ce-n-cio, m. rongy; cencio-so, agg. rongyos.
 cenera-io, m. hamuládika a kályha alján; cenera-rio, m. hamvveder; ce-nere, f. hamu; cenere-ntola, f. hamupipőke; ceneri-ceio, ceneri-no, cenero-gnolo, agg. szűrke.
 ce-nno, m. jel.
 ceno-bio, m. kolostor; cenobi-ta, m. szerzetes; cenobi-tico, agg. szerzetesi.
 cenota-fio, m. (üres) síremlék
 censime-nto, m. 1. becslés. 2. népszámlálás; censi-to, agg. adóköteles; ce-nso, m. 1. becslés, 2. népszámlálás, 3. vagyon, 4. adó; censo-re, m. cenzor; censo-rio, agg. cenzori, erkölcsbírói; censura, f. 1. cenzura, 2. rosszalás, feddés; censura-re (ce-n-su-ro), hibáztat, rosszal, bírál.
 centa-uro, m. kentaur.
 centella-re (ce-nte-llo), kertyogat; centelli-no, cente-llo, m. kis kerty.

centena-rio, agg. száz éves; s. m. száz éves évforduló.
 cente-simo, agg. századrész; s. m. a líra századrésze, fillér.
 centi-grado, agg. 100 fokra beosztott
 centigra-mmo, m. centigramm;
 centili-tro, m. centiliter; centi-metro, m. centiméter.
 centi-na, f. ívhajlás.
 centina-io, m. körülbelül száz.
 ce-nto, agg. száz; centomi-la, száz-ezer
 centra-le, agg. központi; centra-lità, f. központi helyzet; centralizza-re (centra-li-z-z-o), központosít; centralizza-zio-ne, f. központosítás; ce-n-trico, agg. központi; centri-fugo, agg. centrifugális; centri-peto, agg. centripetális; ce-ntro, m. központ.
 centuplica-re (centu-ple-co), megszázsoroz; ce-ntuplo, agg. százsorozos; centu-ria, f. 1. centuria, 2. száz egységből, tagból álló összeség.
 ce-ppa, f. tő, tönk; ce-ppo, m. fatörzs, törzs; pl. béklyó.
 ce-ra, f. 1. viasz, 2. arcszín; a ver buona, cattiva —, jó, rossz színben van; far buona —, jól eszik; cerala-cca, f. spanyolviasz.
 cera-mica, f. keramika.
 ce-rhero, m. Cerberus.
 cerbia-ta, f. cerbia-tto, m. szarvasborjú; ce-rbio, m. szarvas.
 ce-cca, f. keresés; andare in —, keresésre indul; cerca-re (ce-r-co), keres, kutat; cer-ca-ta, f. keresés; cercato-ra, f. alamizsnát gyűjtő apáca;

cercato-re, m. alamizsnát gyűjtő szerzetes.

ce-rechia, f. kör, körfal; **cerchia-re** (ce-re-chio), körülvesz, abronccsal körülvesz; **cerchia-ta**, f. lugas; **cerchiato-re**, m. kádár; **ce-rechio**, m. kör, karika; **ce-re-cine**, m. párna, mit a fejre tesznek a korsó stb. hordásakor.

cerea-le, agg. gabona-; **piante-i**, gabona-félék.

cerebra-le, agg. agy-; **infiam-mazione** —, agyhártyagyulladás; **cerebri-te**, f. agyhártyagyulladás; **ce-rebro**, l. cervello.

ce-reo, agg. viaszból való.

cerimo-nia, f. szertartás, ünnepség, teketória; **cerimonia-le**, m. szertartáskönyv, agg. szertartásos; **cerimonia-re**, m. szertartásmester; **cerimonia-so**, agg. szertartásos.

ceri-no, m. viaszgyufa.

ce-rna, f. kiválasztás, válogatás; **ce-rnere** (ce-rne-i; ce-rn-u-to), kiválogat, elkülönít, megkülönböztet; **cerni-re**, l. cernere; **cernitu-ra**, f. válogatás, elkülönítés, szitálás.

ce-ro, m. viaszgyertya; **cero-so**, agg. viaszos; **cero-fto**, m. viasztapasz.

cerreta-no, m. sarlatán.

certa-me, m. verseny, viadal.

certame-nte, avv. bizonyára; **cer-te-zza**, f. bizonyosság; **certifica-re** (cer-ti-fico), bizonyít; **certifica-rsi**, meggyőződik; **certifica-to**, m. bizonyítvány; **cer-ti**, pron. némelyek; **ce-rto**, agg. bizonyos.

Certo-sa, f. karthausi kolostor;

certosi-no, m. karthausi szerzetes.

certu-no, agg. egy bizonyos; **cer-tu-ni**, némelyek.

ceru-leo, **ce-rulo**, agg. égszínkék.

ce-rva, f. szarvastehén.

cervella-ta, f. disznóvelővel töltött hurka; **cervelle-tto**, m. kisagy; **cervellie-ra**, f. rohamsisak; **cervellina-ggine**, f. meggondolatlanság; **cervelli-no**, agg. meggondolatlan; **cerve-ll-o**, m. agyvelő; **cervello-tico**, agg. szeszélyes, fellengző.

cervi-ce, f. nyak.

cervie-re, m. hiúz.

cervi-no, agg. szarvas.

ce-rvo, **ce-rvio**, m. szarvas.

Ce-sare, m. Caesar, császár; **ce-sa-reo**, agg. császári.

cesella-re (ce-se-ll-o), cizellál; **cese-ll-o**, m. cizelláló véső.

ceso-ie, f. pl. olló.

ce-spite, m. bevételi rovat.

ce-spo, m. fűcsomó, pázsitdarab; **cespu-glio**, m. bokor; **cespu-glio-so**, agg. bokros.

cessa-re (ce-s-s-o), megszűnik; alábbhagy; **cessa-rsi** [di] tartózkodik, eláll vlmitől; **ces-sazio-ne**, f. megszűnés, átruházás; **cessiona-rio**, m. aki számára az engedmény történt; **cessio-ne**, f. átengedés, engedmény.

ce-ss-o, m. 1. árnyékszék, 2. p. pass. ce-de-re-ből.

ce-sta, f. kosár; **cesta-io**, m. kosárfonó; **cesti-no**, m. 1. kosárka, 2. papirkosár.

ce-sto, m. 1. bokor, 2. ficsúr, 3. kosár, 4. venuszöv; **cesto-ne**, m. nagy kosár.

ce-to, m. bálna.

ce-to, m. társadalmi osztály.

ce-tra, f. citera.

cetriuo-lo, m. ugorka.

che, 1. pron. aki, amely, 2. s. m. valami, 3. agg. milyen, 4. conj. hogy, mert; *checchè*, *checchesi-a*, pron. bármi.

chepi, m. katona-, diáksapka.

che-re-re, *chie-re-re* (*che-ro*, *chie-ro*), kér, keres.

che-rica, *chie-rica*, f. tonzúra; *cherica-to*, *chierica-to*, m. pap-ság; *chieriche-tto*, m. kispap; *che-rico*, m. 1. pap, 2. sekrestyés.

cherubi-no, m. kerubin.

chela-re (*che-to*), lecsendesít; *cheta-rsi*, lecsendesül, megnyugszik; *chetiche-lla*, *alla* —, csöndben; *che-to*, agg. csöndes.

chi, pron. aki, ki?

chia-cchiera, f. fecsegés; *chiacchiera-re* (*chia-cchiero*), fecseg; *chiacchiera-ta*, f. csevegés, fecsegés; *chiacchieri-no*, agg. fecsegő; *chiacchieri-o*, m. fecsegés.

chia-ma, f. névsorolvasás; *chia-ma-re* (*chia-mo*), szólít, hív; *chiama-rsi*, vlminek hívják, magút vlminek mondja; *chiama-ta*, f. szólítás, hívás.

chia-ppa, f. fogás; *chiappa-re* (*chia-ppo*), megfog, elkap, rajtaesip; *chiappare-llo*, m. csapda.

Chia-ra, f. Klára.

chia-ra, f. tojás fehérje.

chiare-zza, f. tisztaság, világosság; *chiarifica-re* (*chiarifico*), derít (bort); *chiarifica-rsi*, derül; *chiarificazione*, *chiarime-nto*, f. derülés, felvilágosítás; *chiari-re* (*chiarisco*), felvilágosít, derít; *chiari-rsi*,

kiderül; *chiari-ssimo*, agg. nagyhirű (tudósok és írók címe); *chia-ro*, agg. tiszta, világos; s. m. világosság; — *diluna*, holdvilág; *chiaro-re*, m. halvány fény; *chiaroscu-ro*, m. fény és árnyék; *chiarovegge-nte*, agg. világosan-, élesen látó; *chiarovegge-nza*, f. éleslátás.

chia-tta, f. kis komp, dereglye; *chia-tto*, agg. lapos.

chiava-re (*chia-v-o*), 1. kulccsal bezár, 2. szögel; *chia-ve*, f. kulcs; *chiave-tta*, f. szelep, billentyű; *chiaviste-llo*, m. tolózárr.

chia-zza, f. folt, kiütés; *chiazza-to*, agg. foltos, kiütéses.

chi-cchera, f. csésze.

chicchesi-a, pron. bárki.

chicchiera-ta, f. kukorékolás.

chi-cco, m. mag, szem.

chie-dere (*chie-do*, *chie-ggo*, *chie-ggio*; *chie-si*; *chie-sto*), 1. kér, 2. kérdez.

chie-rico l. *cherico*.

chie-sa, f. templom, egyház.

chie-sta, f. követelés, kérés.

chietineri-a, f. álszenteskedés; *chieti-no*, m. álszent.

chi-tel, m. kifli.

chi-lo, 1. kilogramm, 2. gyomorsav; *far il* —, ebéd után pihen; *chilogra-mma*, m. kilogramm; *chilo-metro*, m. kilométer.

chime-ra, f. 1. mesebeli szörny, 2. ábrándkép; *chime-rico*, agg. képzeletbeli.

chi-mica, f. kémia; *chi-mico*, m. kémikus; agg. kémiai.

chi-na, f. lejtő; *alla* —, (domb-ról) lefelé.

Chi-na, f. Kína.

china-re (c h i - n o), lehajol; **chi-na-rsi**, lehajol, meghajol; **chi-na-ta**, f. lejtő, hajlam.

chincuglie re, m. rövidáru kereskedő, ócskavaskereskedő, díszműárú-, ócskavaskereskedés.

chine-se, agg. kínai.

chine-vole, agg. hajlékony.

chini-na, f. chinin.

chi-no, agg. avv. hajlott, hajlottan.

chiocca-re (c h i o - c c o), pattogat ostorral.

chio-ccia, f. kotlóstyúk; **chiocciare** (c h i o - c c i o), 1. kotlik, 2. kotkodácsol; **chio-ccio**, 1. rekedt, kellemetlen hangú, 2. beteges.

chio-cciola, f. csiga.

chio-cco, m. ostopattogás.

chioccola-re (c h i o - c c o l o), fűtől (madárról); **chioccoli-o**, m. madárfűtty.

chioda-re (c h i o - d o), szögel; **chio-do**, m. szög.

chio-ma, f. haj, sörény, üstök; **chioma-to**, m. üstökös, nagyhajú.

chio-nzo, agg. vaskos, tömzsi.

chio-sa, f. 1. jegyzet, 2. fölt, 3. jütképréz; **chiosa-re** (c h i o - s o), jegyzetel, magyaráz; **chiosato-re**, m. magyarázó.

chio-sco, m. kioszk, újságárús bódé.

chio-tto, agg. csöndes, hallgatag.

chiova-re, l. **chioda-re**; **chio-vo**, l. **chiodo**.

chiroma-nte, m. jós, aki a kéz vonalaiból jósol; **chiromanzi-a**, f. jóslás a kéz vonalaiból.

chirurgi-a, f. sebészet; **chiru-r-gico**, agg. sebészeti; **chiru-r-go**, m. sebész.

chita-rra, f. gitár; **chitarri-sta**, m. gitárjátékos.

chiu-dere (c h i u - d o; **chiu-si**; **chiu-so**), becsuk, bezár, megköt (szerződést); **chiu-dersi**, bezárkózik.

chiu-nque, pron. bárki.

chiu-sa, f. 1. elzárás, 2. kerítés, 3. gút, zsilip, 4. befejezés; **chiu-su-ra**, f. befejezés, bezárás.

ci, avv. ott, oda; pron. minket, nekünk.

ciaba-tta, f. öreg cipő; **ciabatta-re** (c i a b a - t t o), esoszog; **ciabatti-no**, m. foltozó varga, kontár; **ciabatto-ne**, m. esoszogó, kontár.

cia-ccia, f. fontoskodó, minden lében kanál; **ciaccia-re** (c i a - c c i o), fontoskodik, mindenbe beleavatkozik.

cia-cco, m. disznó.

ciacco-na, f. ehaconne.

cia-lda, f. ostyatekeres, vafli.

cialtro-na, f. piszkos v. erkölcs-telen nő; **cialtro-ne**, m. 1. zül-lött ember, 2. kontár.

ciambe-lla, f. perez; **ciambella-io**, m. pereces.

ciamberla-no, m. kamarás.

ciampane-lle, f. pl. **dare in** —, bakot ló, zavarosan beszél.

ciampica-re (c i a - m p i c o), csetlik-botlik; **ciampico-ne**, m. ciampico-na, f. csetlő-botló.

cia-ncia, f. fecsegés; **ciancia-re** (c i a - n c i o), fecseg; **ciancia-to-re**, m. cianciatri-ce, f. fecsegő.

ciancia-re (c i a - n c i o), 1. lassan csümesog, 2. nehezen beszél, 3. kedvetlenül dolgozik; **ciancio-so**, agg. fecsegő.

ciane-sco, agg. alantas.

ciangotta-re (ci a n g o - t t o), da-
dog; ciangottí-o, m. dadogás.
cia-no, m. a legalantasabb nép-
osztályhoz tartozó ember.
ci-ano, m. buzavirág.
ciano-tico, agg. halottszínű.
cia-ria, f. fecsegés; ciarla-re
(ci a - r l o), fecseg; ciarla-ta,
f. fecsegés, szóbeszéd.
ciarlataneri-a, f. szemfényvesztés;
ciarlatane-sco, agg. szemfény-
vesztő; ciarlatani-smo, m.
szemfényvesztés; ciarlata-no,
m. szemfényvesztő.
ciarlato-re, m. fecsegő; ciarleri-a,
f. fecsegés; ciarlie-re, ciarlie-
ro, m. ciarlie-ra, f. fecsegő;
ciarlo-ne, m. fecsegő.
ciarpa, f. széles szalag; ciarpa-
me, m. kacat; ciarpo-ne, m.
kontár.
ciaschedu-no, ciascu-no, pron.
mindegyik; s. m. mindenki,
bárki.
cibame-nto, m. táplálás, táplálko-
zás; ciba-re (ci - b o), táplál,
etet; ciba-rsi, táplálkozik; ci-
ba-ria, f. táplálék; ciba-rio,
agg. táplálási, tápláló; ciba-
zio-ne, f. l. cibamento; ci-bo,
m. táplálék; cibo-rio, m. szent-
ségtartó.
ci-ca, f. semmiség.
cica-da, cica-la, f. tücsök; cicala-
re (ci a - l o), cipipel, fe-
cseg; cicala-ta, f. csevegés; ci-
cale-ccio, cicule ggio, cicali-o,
m. fecsegés.
cicatri ce, f. sebhely; cicatrizza-re,
cicatrizza-rsi, (ci c a t r i - z -
z o), beforrad (seb).
ci-cca, f. cigaretta- v. szivarvég.
ci-ccia, f. hús; f a r —, összecsa-
ja a munkát; ciccio so, agg.
húsos, telt, gömbölyű.

cicero-ne, idegenvezető.
cicisbe-o, m. házibarát, udvarló.
ci-clico, agg. ciklikus; ci-clo, m.
ciklus.
ciclo-ne, m. ciklon.
ciclo-pe, óriás; ciclo-pico, agg.
óriási.
cico-gna, f. gólya.
cie-co, agg. vak; a l l a cie - c a.
vaktában.
cie-lo, m. 1. ég, 2. mennyezet, 3.
éghajlat.
ci-fra, f. 1. szám, számjegy, 2.
kezdőbetű, 3. chiffré; cifra-re,
(ci - f r o), 1. chiffríroz, 2.
kezdőbetűkkel ellát.
ci-glio, m. 1. szemöldök, 2. vlmí
széle.
ci-gna, f. szíj, öv.
cigna-le, m. vaddisznó.
cigna-re (ci - g n o), 1. övvel ösz-
szecsatl, 2. lovat fölkanatároz,
3. körülzár.
ci-gno, m. hattyú.
cigola-re (ci - g o l o), nyikorog,
serceg; cigoli-o, m. nyikorgás.
cile-stro, agg. égszinkék.
cilie-gia, f. cseresznye; cilie-gio,
m. cseresznyefa.
cili-ndro, m. 1. henger, 2. cylinder.
cili-zio, m. cilicium.
ci-ma, f. csúcs; d a — a f o n d o,
tetőtől talpig.
cima-sa, f. párkány.
cime-lío, m. régi, értékes tárgy,
régiség.
cimenta-re (ci m e - n t o), 1. pró-
bára tesz, 2. kockáztat; ci-
menta-rsi, 1. kockáztat, 2. ver-
senyre kel; cime-nto, m. vak-
merő tett; mettere a —,
próbára tesz, kockáztat; ci-
mento so. agg. kockázatos,
vakmerő.
ci-mice, f. poloska.

cimie-ro, **cimie-re**, m. 1. sisak-taréj, 2. nemesi címer a paj-zson.
cimite-ro, **cimite-rio**, m. temető.
Ci-na, f. Kína.
cina-bro, m. cinóber.
cincischia-re (**ci-n-ci-schi-o**), 1. egyenlőtlenül levág, 2. ked-vetlenül dolgozik, 3. akadozva elmond; **cincischio-o**, m. ked-vetlenség, határozatlanság; **cincischio-ne**, m. lusta, hatá-rozatlan ember.
cinera-rio, agg. hamu-; urna **cineraria**, hamvveder;
cine-reo, **cineri-no**, agg. ha-muszürke.
Cine-se, m. Kinai.
ci-ngere, **ci-guere** (**ci-n-go**; **ci-n-si**; **ci-n-to**), körül-vez, körülövez, körülzár.
cinghia-le, m. l. cignale.
ci-ngolo, m. cingulus, papi öv.
cinguetta-re (**ci-ngue-tto**), 1. csicsereg, 2. gagyog, 3. fecseg;
cinguetta-ta, f. **cinguetti-o**, m. fecsegés.
ci-nico, agg. cinikus; **cin-i-smo**, m. cinizmus.
cinquece-nto, m. a XVI. század.
cinque-nnio, m. öt évi időköz.
ci-nta, f. kerület, körfal, öv; — **di sal-va-tag-gio**, mentő-öv; **ci-nto**, m. öv, körfal; **ci-n-tola**, **cintu-ra**, f. 1. csipő, 2. öv; **cinturi-no**, m. kis öv.
ciò pron. ez, az; **a ciò che**, **acciocchè**; azért, hogy; **perciocchè**, mert; **con tutto ciò**, ennek ellenére.
cio-cca, f. csokor, fürt, csomó.
cio-cco, m. 1. tuskó, 2. fajankó.
cioccola-ta, f. csokoládé; **ciocco-lati-na**, f. cioccolati-no, m.

csokoládé-tábla, csokoládé-cukorka.
ciocin-ro, m. Róma-környéki pa-raszt.
cioè, avv. azaz.
cio-mpo, m. 1. gyapotmunkás, 2. bárdolatlan ember.
ciondola-re (**ci-o-n-do-lo**), lóg, ide-oda inog, himbálózik y. ingat, himbál; **ci-o-do-lo**, m. esecesebecse; **ciondolo-ne**, m. **ciondolo-na**, f. naplopó.
ciottola-to, l. acciottolato.
ci-o-tto-lo, m. kövecs, **ciottolo-so**, agg. kövecses.
cipiglia-re (**ci-pi-glio**), hom-lokot összeráncol; **ci-pi-glio**, m. homlokráncolás, harag.
cipo-lla, f. hagyma; **cipollo-so**, agg. hagymaszzerű, leveles.
ci-ppo, m. oszlopcsomk.
cipresse-to, m. ciprusliget; **ci-pre-ssò**, m. ciprus.
Ci-pri, **Ci-pro**, m. Ciprus.
ci-pria, f. **ci-prio**, m. rizspor.
ci-rea, prep. körül, közel, körül-belül, illetőleg.
Circa-ssò, m. cserkesz.
circe-nse, agg. cirkuszi; **ci-rcò**, m. cirkusz.
circola-re (**ci-r-co-lo**), kering; **circola-re**, agg. kör-, s. f. körirat; **circolazio-ne**, f. kör-forgás, forgalom; **bigliet-to di —**, körutazási jegy;
ci-rco-lo, m. 1. kör, 2. klub.
circonci-dere (**ci-r-con-ci-do**; **cir-con-ci-si**; **cir-con-ci-so**), körülmetél; **cir-con-cisio-ne**, f. körülmetélés.
circonda-re (**ci-r-co-n-do**), kö-rülvesz; **circonda-rio**, m. ke-rület.
circondu-rre (-**d u - c o**; -**d u - s s i**; -**d o - t t o**), körülvezet.

circonferen-za, f. kerület.
 circonfle-ttere (-fle-tto), kör-
 alakúra meghajlít.
 circonlocuzio-ne, f. körülírás.
 circonscri-vere, circonspe-tto, cir-
 consta-nza, l. circoscri-
 vere stb.
 circonvalla-re (circonva-l-
 lo), körülsáncol; circonvalla-
 zio-ne, f. körsánc.
 circonveni-re (-ve-ngo), behá-
 lóz; circonvenzio-ne, f. behá-
 lózás, csel.
 circonvi-ci-no, agg. körülfekvő.
 circoscri-vere (cricoscri-
 vo), körülír; circoscrizione-ne,
 f. 1. körülírás, 2. kerület; —
 elettorale, választókerü-
 let.
 circospe-tto, agg. körültekintő;
 circospezio-ne, f. körültekin-
 tés.
 circosta-nte, agg. körülálló, kö-
 rülfekvő; circosta-nza, f. kö-
 rülmény; circostanzia-to, agg.
 részletes, kimerítő.
 circu-ito, m. kerület, körlet.
 circumci-rea, avv. körülbelül.
 circumpada-no, agg. Po-menti.
 cirie-gia, f. l. ciliegia.
 ciso-ia, f. nagy olló.
 cistercie-nse, agg., s. m. ciszter-
 cita.
 ciste-rna, f. ciszterna.
 cita-re (ci-to), idéz.
 citareggia-re, (citare-ggio),
 citerázik; citari-sta, m. lan-
 tos, citerás.
 citato-rio, agg. idéző; citazio-ne,
 f. idézés.
 citere-o, agg. cythereai (Vénusz
 jelzője).
 citerio-re, agg. innenső.
 ci-trico, agg. citrom-; acido
 —, citromsav.

città, f. város; cittadella, f. erő-
 dítmeny; cittadi-na, f. pol-
 gárnő; cittadina-nza, f. pol-
 gárság, polgárjog; cittadine-
 sco, agg. városi, polgári; cit-
 tadi-no, m. polgár.
 ciu-ca, f. nőtény számár; ciu-
 cia-io, m. számárhajcsár; ciu-
 chi-no, agg. számár-.
 ciucia-re (cin-cio), pisszeg;
 ciucia-ta, f. pisszegés.
 ciu-cio, m. számár.
 ciuffa-re (ciu-ffo), üstökön
 ragad; ciu-ffo, m. üstök.
 ciurla-re (ciu-rlo), inog.
 ciur-ma, f. 1. hajólegénység, 2.
 csapat, -épség; ciurma-glia,
 f. csőcselék; ciurma-re (ciu-
 r-mo), megbűvöl, megesal; ciur-
 mato-re, m. bűvölő, csaló;
 ciurmeri-a, f. család.
 civa-ia, f. hüvelyes főzelék-ne-
 műek.
 ci-ve, m. polgár.
 cive-tta, f. 1. bagoly, 2. kacér nő;
 civetta-re (cive-tto), 1.
 bagollyal vadászik, 2. kacér-
 kodik; civetteri-a, f. kacér-
 ság, kacérkodás; civetti-no,
 m. ficsúr, udvarló; civetti-o,
 m. kacérkodás; civettuo-la,
 f. kacér lányka.
 ci-vico, agg. városi, polgári; ci-
 vile, agg. 1. polgári, 2.
 köz-, 3. művelt; civilizza-re
 (civili-z-zo), kiművel;
 civilizzazio-ne, f. művelődés;
 civilme-nte, avv. polgári v.
 művelt módon, udvariasan;
 civiltà, f. 1. polgárság, 2. mű-
 veltség, kultúra, 3. udvarias-
 ság; civita-te, civita-de, l.
 città.
 clamo-re, m. zúg, kiabálás; clamo-
 ro-so, agg. zajos.

clandestino. agg. titkos.
 clarine-tto, m. klarinett.
 cla-sse, f. osztály.
 classici-smo, m. klasszicizmus;
 cla-ssico, agg. klasszikus; s.
 m. klasszikus író.
 classifica-re (cla-ss-i-fi-co),
 osztályoz; classificazio-ne, f.
 osztályozás.
 clau-sola, f. záradék.
 claustra-le, agg. kolostori; clau-
 stro, m. kolostor; clausu-ra,
 f. klauzúra, elzárt hely.
 clavic-mbalo, m. zongora.
 cleme-nte, agg. kegyes; Cleme-n-
 te, m. Kelemen; cleme-nza,
 f. kegyesség.
 clerica-le, agg. papi, klerikális;
 cle-ro, m. papság.
 clessi-dra, cle-ssidra, f. vízóra.
 clie-nte, m. 1. védenc, 2. ügyfél,
 páciens, vevő; cliente-la, f.
 1. védelem, 2. vevőközönség,
 ügyfelek.
 cli-ma, m. éghajlat; climate-rico,
 agg. 1. válságos, átmeneti, 2.
 veszélyes.
 cli-nica, f. klinika; cli-nico, agg.
 klinikai, s. m. klinikus.
 cliste-re, m. 1. beöntés, 2. klistér.
 cli-vo, m. domb, lejtő.
 cloa-ca, f. csatorna.
 clo-ro, m. klór; clorofo-rmio, m.
 kloroform.
 cloro-si, f. sápadtság; cloro-tico,
 agg. sápadt.
 club, kör, klub.
 coabita-re (co-a-bi-to), együtt
 lakik; coabitazio-ne, f. együtt-
 lakás.
 coadere-nte, agg. összefüggő; coa-
 desio-ne, f. összefüggés.
 coadiuto-re, m. segéd, helyettes.
 coadiuva-re (co-a-di-u-v-o), köz-
 reműködik, segítkezik.

coaduna-re (co-a-du-n-o), össze-
 gyűjt.
 coagula-re (co-a-gu-lo), meg-
 alvaszt; coagula-rsi, összefut,
 megalvad; coagulazio-ne, f.
 megalvadás.
 coa-tto, agg. kényszer-
 coauto-re, m. segítőtárs, cinkos.
 cobra-lto, m. kobalt.
 cocca-re (co-c-co), 1. íjat fel-
 ajoz, nyilat elpattant, 2. gú-
 nyol.
 cocchie-re, m. kocsis; co-ecchio, m.
 kocsi.
 co-ccio, m. törött eszerép.
 cocciuta-ggine, f. makacsság; coc-
 ciu-to, agg. makacs.
 coccodri-llo, m. krokodil.
 co-ecola, f. 1. bogyó, toboz, 2.
 fej; coccola-rsi, mulat; co-c-
 colo, m. mulatság, öröm.
 coccolo-ne, coccolo-ni, avv. gug-
 golva.
 co-cere l. cuo-cere; cocime-nto,
 m. főzés, sütés, égetés; co-
 cio-re, m. égetés; cocitu-ra, f.
 1. főzés, sütés, 2. égett seb.
 coco-mero, m. vizidinnye.
 co-da, f. 1. farok, 2. uszály, 3.
 vége vlminek; far —, sorba
 áll.
 codardi-a, f. gyávaság; coda-rdo,
 agg. gyáva.
 coda-to, agg. farokkal biró; co-
 da-zzo, m. kíséret.
 code-tta, f. cédille.
 co-dice, m. kódex; codici-llo, m.
 függelék; codifica-re (co-
 di-fi-co), törvénybe foglal.
 codi-no, m. 1. kis farok, 2. haj-
 fonat, 3. reakcionáriusan gon-
 dolkodó ember.
 coefficie-nte, m. együtttható.
 coere-nte, agg. összefüggő, követ-
 kezetes; coere-nza, f. össze-

- függés, következtetesség; **coesio-ne**, f. tapadás, kohézió; **coesi-stere** (c o e s i s t o), egy időben létezik; **coeta-neo**, **co-e-vo**, agg. egykorú; s. m. kortárs.
- co-fano**, m. láda, ékszerládika.
- cogitabo-ndo**, agg. elgondolkodó, töprengő; **cogita-re** (c o g i t o), gondolkodik; **cogitati-va**, f. gondolkodás képessége; **cogitati-vo**, agg. gondolkodó; **cogitazio-ne**, f. gondolatokba mélyedés.
- cogliere**, **co-rre** (c o l g o; c o l s i; c o l t o; fut. **cogliere**, **co-r-rò**), 1. szed (virágot, gyümölcsöt), 2. megkap, rajtakap; — **nel segno**, célba talál.
- cogliona-re** (c o g l i o n o), boldondá tart, kinevet; **coglio-ne**, m. tökfilkó; **romp-re i coglioni**, folyton alkalmatlankodik; **coglioneri-a**, f. ostobaság.
- cogna-ta**, f. sógornő; **cogna-to**, m. sógor.
- cognito**, agg. ismert; **esser** — [d i], vlmiről tud, vlmít jól ismer; **cognizio-ne**, f. ismeret.
- cogno-me**, m. vezetéknév.
- co-golo**, m. 1. quarc, 2. kavics.
- coia-io**, m. timár; **coin-me**, m. bőr, bőráru.
- coincide-nza**, f. 1. összecsesés, egyidejűség, 2. vasúti csatlakozás; **coinci-dere** (c o i n c i d o), összszeesik, kereszteződik.
- co-la**, f. szita, szűrő.
- colà**, avv. ott, oda.
- cola-re** (c o l o), 1. átszítál, átszűr, csöpög, 2. kiolvaszt; — **a fondo**, elsüllyed.
- colato io**, m. szita, szűrő.
- colazio-ne**, t. reggeli.
- colendi-ssimo**, agg. nagytekintetű.
- cole-ra**, f. kolera; **cole-rico**, agg. kolera-; **colero-so**, agg. koleras.
- co-lica**, f. kólíka; **co-lico**, agg. kólikás.
- coli-o**, m. állandó csöpögés.
- co-lla**, f. 1. enyv, 2. kínzó eszköznél használt kötél.
- collabora-re** (c o l l a b o r o), közreműködik; **collaborato-re**, m. munkatárs; **collaborazio-ne**, f. közmunkálkodás.
- colla-na**, f. nyaklánc; **colla-re**, m. papi gallér, nyakdiszként hordott kitüntetés.
- collatera-le**, m. oldalági rokon v. örökös; agg. oldalági.
- collanda-re** (c o l l a u d o), 1. nyilvános munkát fölülvizsgál és átvesz, 2. elismer, beleegeznek; **collau-do**, m. helyeslés, elismerés, átvétel.
- collazona-re** (c o l l a z i o n o), összevet; **collazio-ne**, f. összevetés.
- co-lle**, m. domb.
- colle-ga**, m. kartárs.
- collegame-nto**, m. összefüggés, összefűzés; **collegn-re** (c o l l e g o), összeköti, összeegyeztet; **collegarsi**, egyesül, szövetkezik.
- collegia-le**, agg. 1. kartársi, 2. az egész kollégiumot illető, 3. s. m. kollegista diák; **colle-gio**, m. 1. az egy foglalkozásúak, egy méltóságúak összesesége; — **elettoriale**, választókerület; 2. kollégium.
- col-lera**, f. harag; **colle-rico**, agg. ingerlékeny.
- colle-tta**, f. gyűjtés, 2. gyűlés; **colletta-re** (c o i l e t t o).

gyűjtést rendez; **colletti-vo**, agg. közös

colle-tto, m. 1. dombocská, 2. gal-lér.

colletto-re, m. gyűjtő; **collezio-ne**, f. gyűjtemény.

colli-dere (**colli-do**; **colli-si**; **colli-so**), összeütkö-zik.

colligia-no, m. domblakó.

colli-na, f. domb.

collisio-ne, f. összeütközés.

col-lo, m. nyak; **col-lo**, m. csomag, láda, bál

collocame-nto, m. elhelyezés; — a **ri-po-so**, nyugdíjazás; **col-lo-ca-re** (**col-lo-co**), elhe-lyez; — **una ragazza**, leányt férjhez ad; — **tutte le speranze [u]**, minden reményét vkibe veti; — a **ri-po-so**, nyugdíjaz; **collo-ca-zio-ne**, f. elhelyezés, elrende-zés.

collocuto-re, beszélő, szereplő; **collocuto-rio**, m. beszélő-szoba kolostorokban.

collo-quio, m. beszélgetés, meg-beszélés.

collo-so, agg. ragadós.

colloto-rto, m. álszent.

colma-re (**col-mo**), 1. színül-tig v. teljesen megtölt, 2. elhalmoz, 3. feltölt; **colma-r-si**, eltelik, beteljesedik; **col-mo**, m. 1. vlmí csúcsa, tete-je, 2. tetőfok; **col-mo**, agg. színültig tele.

colofo-nia, f. gyanta.

colo-mba, f. galamb; **colomba-ia**, f. galambház.

colomba-rio, m. kolumbárium.

colombi-na, f. 1. kis galamb, 2. ártatlan leánya.

colombi-no, agg. galamb; **colo-m-**

bo, m. himgalamb; **piglia-redue** —, a **una fava**, egy csapásra két legyet üt.

colo-nia, f. 1. gyarmat, 2. egy nemzethez tartozók összessége idegen városban.

Colo-nia, f. Köln.

colonia-le, agg. gyarmati.

colo-nna, f. oszlop; — **ver-tebrale**, gerincoszlop; **co-lonna-to**, m. oszlopsor, oszlo-pos folyosó.

colonne-illo, m. ezredes.

colo-no, m. 1. gyarmatos, ültet-vényes, 2. feles.

colora-re (**colo-ro**), színez, be-fest; **colora-rsi**, 1. színt nyer, 2. festi magát, 3. tetteti ma-gút; **coloratame-nte**, avv. ala-koskodón, tetteten; **colora-zio-ne**, f. színezés; **colo-re**, m. szín; **colori-re** (**colo-ri-sco**), színez, kifest, élén-kít; **colori-sta**, m. színezés-mestere; **colori-to**, m. színezés.

colossa-le, agg. óriási; **colo-ssso**, óriás, kolosszus.

col-IPA, f. hiba, bűn; **colpe-vole**, agg. hibás; **colpevole-zza**, f. bűnösség, hiba.

colpi-re (**colpi-sco**), üt, ta-lál; **col-po**, m. ütés; — **di san-gue**, vértódulás; — **d'a-ria**, léghuzat; — **di so-le**, napszúrás; — **di gra-zia**, kegyelemdőfés; — **di scena**, váratlan fordulat, — **di sta-to**, államesiny; **sul** —, nyomban; **far un bel** —, jó fogást csinál; **di pri-mo** —, azonnal; — **d'oc-chio**, szempillantás; — **di testa**, önféjű cselekedet.

co-lta, f. gyűjtés, aratás, szüret; **stare alla** —, lesben áll.

colte-lla, f. nagy kés; coltella-ta, f. késszúrás; coltelli-no, m. zsebkés; colte-llo, m. kés

coltiva-re (colti-v o). 1. megműveli a földet, 2. művel, 3. fejleszt vlmit, 3. gondoz; — una persona, vlkihez gyakran jár; coltivato-re, m. földmives; coltivazio-ne, f. megművelés; col-lto, agg. művelt, gondozott; co-lto, m. kultusz.

col-lre, f. ágyterítő, 2. szemfödél; coltri-ce, f. derékalj.

coltu-ra, f. l. cultura.

colu-i, pron. az, aki.

comandame-nto, m. parancs; comanda-nte, m. parancsnok; comanda-re (co-ma-n d o), 1. parancsol, 2. parancsnokol, vezet, 3. megrendel; comandato-re, m. parancsnok, parancsoló; comandi-gia, f. ajánlat, tanács; coma-ndo, m. parancs, parancsnokság.

coma-re, f. komaasszony, bábaasszony.

combacia-re, összeilleszt, zár; combaciá-rsi, pontosan egybevág, zár.

comba-ttere (co-m-ba-t t o), harc; combattime-nto, m. harc, ütközet.

combina-re (co-m-bi-n o), 1. összeköt, összekever, kombinál, 2. — un affare, megbeszél, dűlőre visz egy ügyet, 3. megegyezik; combina-rsi, véletlenül úgy történik; combinazio-ne, f. 1. egyesítés, csoportosítás, 2. kombináció, 3. véletlen.

combri-ccola, f. 1. víg társaság, 2. klikk.

combusti-bile, agg. égő; s. m. fű-

tőanyag; combustio-ne, f. égés.

co-me. cong. mint, hogyan?; avv. amint, ahogyan; — si sia, — si fosse, bárhogyan legyen is; comecc'hè, avv. bár; comeccesi-a, avv. bárhogyan is.

come-ta, f. üstökös.

co-mico, agg. komikus; poeta —, vígjátékiró; compa-gnia comica, színtársulat; s. m. 1. vígjátékiró, színész, 2. komikum.

comincia-re, l. incomincia-re.

comita-le, agg. grófi.

comita-to, m. 1. bizottság, választmány, 2. megye.

comiti-va, f. kíséret, társaság.

comizia-le, agg. gyűlési, választási; comi-zio, m. gyűlés, — agrario, földmives-egyesület.

co-mma, f. vessző.

comme-dia, f. vígjáték, színház; commedia-nte, m. színész; commedio-grafo, m. vígjátékiró.

commemora-bile, agg. emlékeztető; commemora-re (co-m-m-e-m o-r o), vlkiről megemlékezik, emléket megüli; commemorati-vo, agg. emlék-; festa —a, emlékünnap; commemorazio-ne, f. megemlékezés, emlékbeszéd.

comme-nda, f. birtok haszonélvezete; commenda-re (co-m-m-e-n d o), dicsér, ajánl; commendati-zio, agg. ajánló; commendato-re, m. 1. ajánló, 2. haszonélvező, 3. bizonyos lovagrendek parancsnoki fokozata; commendato-ria, f,

javadalom fekvősége; **commende-vole**, agg. dicséretre méltó.
commensale, m. asztaltárs.

commensurabile, agg. összemérhető; **commensurare** (com-mensu-ro), összemér; **commensurazio-ne**, f. összemérés.

commentare (com-me-n-to), magyaráz; **commentario**, m. magyarázat; **commentato-re**, m. magyarázó; **commento**, m. magyarázat.

commerciale, agg. kereskedelmi; **commerciare** (com-me-r-cio), kereskedik; **commerciale-nte**, m. kereskedő; **commercio**, m. 1. kereskedelem, 2. kereskedés, 3. közlekedés, viszony.

commesso, m. megbízott; — **di negozio**, kereskedősegéd; — **viaggiatore**, kereskedelmi utazó; **lavoro in —**, mozaik-munka.

commestibile, agg. ehető; s. m. élelmiszer; **commettere** (com-me-tto), megbíz, megrendel, rábíz, elküvet; **commettersi** [a], magát rábízva valakire, kiteszi magát vlminek; **commettitore**, m. 1. megrendelő, megbízó, 2. elküvető, 3. mozaik-munkás; **commettitura**, f. 1. megbízás, 2. összekötés, összeállítás.

commiato, m. szabadság, búcsú. **commilito-ne**, m. fegyvertárs, bajtárs.

comminare (com-mi-n-o), törvényes büntetéssel fenyeget; **comminatoria**, f. büntetéssel fenyegetés; **comminatorio**, agg. büntetéssel fenyegető; **comminazio-ne**, l. **comminatoria**.

commiserando, agg. szánandó; **commisera-re** (com-mi-se-ro), megszánni; **commiserazio-ne**, f. szánalom; **commisere-vole**, agg. szánalmas.

commissariato, m. biztosi hivatal, -hatáskör; **commissario**, m. biztos.

commissionario, m. megbízott; **commissio-ne**, f. 1. megbízás, megrendelés, 2. bizotóság.

commisto, agg. kevert, vegyes.

commisura, f. viszony, arány, szimmetria; **commisurare** (com-mi-su-ro), összemér; **commisura-rsi**, arányos.

committe-re, m. megbízó, megrendelő.

commotivo, agg. megható; **commo-ve-re**, m. megindító.

commovere, l. **commuovere**; **commovimento**, m. 1. megindultság, 2. nyugtalanlás, izgalom; **commovito-re**, m. **commovitrice**, f. izgató; **commozio-ne**, f. 1. megindultság, 2. felkelés; **commuovere** (com-mu-o-v-o; **commuoss-i**; **commuoss-o**), megindít, felizgat; **commuoversi**, elérzékenyül, felindul.

commutare (com-mu-t-o), kicserél, megváltoztat; **commutazio-ne**, f. megváltoztatás, kicserélés.

comodo, l. **com-e**.

comò, m. fiókos szekrény.

comodare (co-mo-do), rendez, ellát, kényelmes.

comodezza, f. kényelem.

comodino, m. hálószekrény.

comodità, f. 1. kényelem, 2. alkalom; **co-modo**, m. kényelem; **fare col suo —**, valamit akkor tesz, mikor jól-

esik; **co-modo**, agg. kényelmes; **stia** —, ne zavartassa magát.

compaesano, m. földi, honfitárs.

compagina-re (**compa-gin-o**), egyesít; **compagina-rsi**, egyesül; **compa-gine**, f. egység, egyesülés.

compa-gna, f. társnő, **compagne-vole**, agg. társas, barátságos, vidám; **compagnia-a**, f. 1. társaság, 2. társulat, 3. század; **compa-gno**, m. társ; **compa-gno**, agg. egyforma; nagyon hasonló.

compagna-tico, m. felvágott, sajt, általában amit kenyérrel esznek.

compara-re (**compa-ro**), összehasonlít; **comparati-vo**, agg. összehasonlító; **comparazio-ne**, f. összehasonlítás.

compa-re, m. koma, keresztapa.

compari-re (**compari-sco**; **compa-io**; **compa-rsi** v. **compa-rvi**, v. **compari-i**; **compa-rso**), megjelenik; **comparisce-nte**, agg. jó színben levő, szembeötlő; **comparisce-nza**, f. szép megjelenés; **compari-ta**, f. feltűnő megjelenés; **comparizio-ne**, f. megjelenés; **compa-rsa**, f. megjelenés, 2. statisztika.

comparticipa-re (**compa-rt-e-ci-po**), másokkal együtt részt vesz.

compartime-nto, m. fülke, szakasz; **compartí-re** (**compa-r-to**, **compa-rti-sco**), kioszt, beoszt; **compartitu-ra**, f. beosztás.

compassa-re (**compa-s-so**). körzővel kimér, jól megfontol;

compassa-to, agg. kicirkalmazott, pedáns, kimért.

compassio-ne, f. részvét; **compassione-vole**, agg. 1. sajnálatra méltó, 2. részvevő.

compa-ss-o, m. körző.

compati bile, agg. 1. sajnálatra méltó, 2. összeegyeztethető; **compatibilità**, f. megférés egymás mellett; **compa-time-nto**, m. részvét, elnézés; **compa-ti-re** (**compa-ti-sco**), sajnál, elnézéssel van.

compatrio-ta, **compatrio-ta**, m. honfitárs.

compa-tto, agg. sűrű, összeálló, kompakt.

compazie-nte, agg. 1. **compa-s-sione-vole**.

compendia-re (**compe-ndio**), összefoglal, kivonatol, **compendia-rio**, agg. kivonatos, összefoglaló; **compe-ndio**, m. kivonat, összefoglalás; **morire in** —, váratlanul meghal; **compendio-so**, agg. rövid, tömör, összefoglaló; **compene-tra-re** (**compe-net-ro**), behatol, áthat; **compenetra-rsi**, áthatja egymást; **compenetra-zio-ne**, f. egymást áthatás; **compensa-re** (**compe-n-so**), kiegyenlít, kártalanít, jutalmaz; **compensa-rsi** [di], kártalanítja magát, kiegyenlítődik; **compensazio-ne**, f. ellenszolgáltatás, kiegyenlítés; **compe-nso**, m. 1. kártalanítás, ellenszolgáltatás, 2. fizetés, jutalom.

compera-re, l. **compra-re**.

compet-nte, agg. 1. megfelelő, illetékes, hivatott, 2. kérő, kérvényező; **compet-e-nza**, f. 1. illetékesség, hivatottság, ha-

- táskör, 2. versengés, 3. illetmény, járandóság; **compe-te-re** (c o m p e - t o), 1. verseng, 2. illet; **competito-re**, m. versengő, pályázó.
- compiace-nte**, agg. előzőkény, kedves, elnéző; **compiace-nza**, f. kedvesség, elnézés; **compiace-re** (c o m p i a - c c i o; c o m p i a - c c u i; c o m p i a c i u - t o), enged, kedvére tesz; **compiace-rsi**, 1. örül, 2. sziveskedik; **compiacime-nto**, m. örömi.
- compia-gnere, compia-ngere** (c o m p i a - n g o; c o m p i a - n s i; c o m p i a - n t o), sajnál, megsirat, compie-ngersi, sajnálkozik, panaszkodik; **compia-nto**, m. 1. panasz, részvét, 2. panaszos, sirató költemény.
- compiecia-re** (c o m p i - c c i o), elkészül vlmivel.
- compiega-re** (c o m p i e - g o), melékel, csatol.
- compie-ta**, f. esti imádság.
- compila-re** (c o m p i - l o), összeállít, szerkeszt; **compilato-re**, m. kompilátor, szerkesztő; **compilazio-ne**, kompiláció.
- compime-nto**, m. befejezés; **compi-re, co-mpiere** (c o - m p i o, c o m p i - s c o; c o m p i - i; c o m p i - t o, c o m p i u - t o), befejez, teljesít, betölt, betelik.
- compita-re** (c o - m p i t o), silabizál; **compitazio-ne**, f. silabizálás.
- compite-zza**, f. 1. befejezettség, 2. finomság, udvariasság.
- co-mpito**, m. megbízás, feladat; a —, kimérve.
- complea-nno**, m. születésnap, évforduló.
- compleme-nto**, m. kiegészítés; u t f i c i a l e d i —, tartalékos tiszti.
- complessio-ne**, f. testalkat.
- complessi-vo**, agg. összegező; **comple-ssio**, m. összeség; i n —, egészében, általában; **comple-ssio**, agg. 1. összetett, szövevényes, 2. erős.
- completame-nto**, m. kiegészítés, kiépítés; **completa-re** (c o m p l e - t o), kiegészít, **completi-vo**, agg. kiegészítő; **comple-to**, agg. teljes, tele; **complica-re** (c o - m p l i c o), szövevényessé tesz, összebonyolít, -kuszál; **complica-rsi**, bonyolul, szövevényessé válik; **complica-to**, agg. bonyolult; **complicazio-ne**, f. összeszővődés, bonyodalom.
- co-mplice**, m. bűntárs; **complici-tà**, f. bűnrészesség.
- complimenta-re** (c o m p l i m e - n t o), 1. üdvözlő, 2. szerencsét kíván.
- complime-nto**, m. 1. udvariasság, 2. meghajlás, 3. üdvözlés; f a r —i, udvariaskodik; s e n z a —i, udvariaskodás nélkül; **complimento-so**, agg. udvariaskodó.
- complotta-re** (c o m p l o - t t o), eselt, összeesküvést sző; **complotto**, m. csel, összeesküvés.
- compone-nte**, m. alkatrész, tag; **componime-nto**, m. 1. összetétel, 2. szerzemény; **compore-re** (c o m p o - n g o; c o m p o - s i; c o m p o - s t o), 1. összeállít, 2. szerez, ír, teremti, 3. kiszed (egy lapot a nyomdában), 4. rendbe szed, — u n a l i t e, kiegyenlített veszekedést; **compo-rsi**, i áll

vlmből, összetevődik. 2. meg-
egyezik.
comportare (c o m p o r t o), el-
visel, tűr, megenged; compor-
ta-rsi, viselkedik: compo-rto,
m. haladék.
compo-sito, agg. összetett, kevert,
vegyes
composito-re, m. 1. (zene-)szerző,
2. nyomda-szedő; composizio-
ne, f. 1. összetétel, 2. fogalma-
zás, 3. szerzemény, mű, 4.
szerkesztés.
composse-ssó, m. közös birtok.
compo-sita, f. 1. befőtt, 2. konzerv.
compostame-nte, avv. tartézkö-
dően, méltóságteljesen; com-
poste-zza, f. megállapodottság,
tartózkodás, komolyság, sze-
rénység.
compostie-ra, f. befőttes tál.
compo-sto, m. keverék, agg. ösz-
szetett.
co-mpra. co mpera, f. vétel; com-
pra-re (c o m p r o), vásárol;
comprato-re, m., compratri-ce,
f. vevő.
comprecazio-ne, f. könyörgés
compre-ndere (c o m p r e n d o),
1. magában foglal, 2. el van
telve, 3. megéri: compren-
di-me-nto, m. megértés; compren-
di-fi-vo, agg. megértésre ké-
pes; comprensi-bile, agg. ért-
hető; comprensi-o-ne, f. meg-
értés; comprensi-va, f. felfogó
képesség; comprensi-vo, agg.
átfogó, magában foglaló.
compre-ssa, f. borogatás, kítés;
compressi-bile, agg. össze-
nyomható; compressio-ne, f.
nyomás; compressi-vo, agg.
szorító; compri-mere (c o m-
p r i m o; c o m p r e s s i;
c o m p r e s s o), 1. össze-

szorít, 2. megfékez, 3. el-
nyom.
co-mpro, agg. 1. fizetett, 2. meg-
vásárolható.
comprome-ssó, m. kiegyezés;
comprome-ttere (-m e t t o;
-m i s i; -m e s s o), 1. kompro-
mittál, 2. kockáztat; comprome-
ttersi, 1. magát kellemet-
lenségnek teszi ki, 2. — [d i]
magát vlkire rábizzá.
comprova-re (c o m p r o v o),
megenged, jóváhagy, bebizo-
nyít; comprova-rsi, beigazoló-
dik; comprovazio-ne, f. igazo-
lás, bizonyíték.
compulsio-re (c o m p u l s o), a
bírátság előtt való megjele-
nésre kényszerít.
compu-ngere (c o m p u n g o;
c o m p u n s i; c o m p u n t o), megszúr, nagy fájdalmat
okoz; compu-ngersí, meg-
bán; compu-nto, agg. bűnbánó;
compunzio-ne, f. bűnbánat, bá-
nat.
computa-re (c o m p u t o), 1.
számol, számít, 2. beszámít.
computi-sita, m. könyvelő; compu-
tisteri-n, f. könyvelés; compu-
to, m. számvetés.
comuna-le, agg. 1. községi; pa-
la z z o —, városház, 2. közép-
szerű.
comuna-nza, f. közösség.
comu-ne, agg. 1. közös; o p i n i o-
ne —, közvélemény; lu o-
g o —, közhely, 2. közönséges,
comu-ne, m. 1. közösség, 2.
közönséges, 3. község, város;
comu-ne, f. 1. községháza, vá-
rosháza, 2. kommunizmus; co-
munica-re (c o m u n i c o), 1.
közöl, 2. megfertőztet, 3.
közösségben él, érintkezik

vlkivel, 4. megáldoztat; **comunicati vo**, agg. közlékeny; **comunica-to**, m. jelentés; **comunicato-re**, m. közvetítő; **comunicazio-ne**, f. 1. közlekedés, 2. közlés; **comunio-ne**, f. 1. közösség, 2. áldozás; **comuni-smo**, m. kommunizmus; **comuni-sta**, kommunista; **comunità**, f. közösség; **comunitati-vo**, agg. 1. **comunale**. **comu-nque**, avv. bár, bárhogy. **con**, prep. -val, -vel. **con-to**, m. inger. **co-nea**, f. medence, kagyló. **concatenamento**, m. láncolat; **concatenare** (**concatenare**), összeláncol, összefűz; **concatenazio-ne**, f. láncsor. **co-ncavo**, agg. homorú. **concedere** (**concedo**; **concedere-i**, **concedessi**; **concedesso**), 1. megenged, 2. megad; **concedibile**, agg. megengedhető. **concento**, m. összhang. **concentramento**, m. összpontosítás; **concentrare** (**concentrare**), összpontosít, összesűrít; **concentrarsi**, 1. összpontosul, 2. megsűrűsödik, összehúzódik; **concentrazio-ne**, f. összpontosítás; **concentrico**, agg. központi, koncentrikus. **concepimento**, m. fogamzás; **concepire** (**concepisco**; **concepo**), 1. megfogam, teherbe esik, 2. érez, 3. kigondol, terem, megért, 4. valami-vel viseltetik vlki iránt. **concernente**, agg. illető; **concernere** (**concernere**), illet, érint. **concertare** (**concertare**), 1. összhangol, 2. összetanul, 3.

megállapít, vagy megállapodik; **concertarsi**, megegyezik, egyetértésre jut; **concertante**, m. hangverseny-énekes v. játékos; **concerto**, m. 1. megegyezés, összhang, 2. hangverseny. **concessionario**, m. engedményes; **concessio-ne**, f. engedmény, előjog. **conceito**, m. gondolat, fogalom, ötlet; **concetto-so**, agg. gondolatokban, ötletekben gazdag. **concezio-ne**, f. fogantatás. **conchi-glia**, f. kagyló. **conchiudere**, 1. **concludere**. **concia**, f. cserzés, pácolás; **pi-gliare a qd. la —**, ugrat; **stare in —**, vár, les; **conciauo-lo**, m. cserző; **conciare** (**conciare**), 1. kikészít, cseréz, 2. pácol, 3. elkészít, 4. kijavít, 5. feldisznít, 6. trágyáz, 7. ugyancsak helybenhagy; **conciato-ra**, f. cserzés. **conciliabile**, agg. kibékíthető, összeegyeztethető; **conciliabolo**, m. titkos gyűlés; **conciliare** (**conciliare**), összeegyeztet, kibékít; **conciliarsi** [qd.], megnyer vlkit, — **con**, megegyezik vlkivel; **conciliato-re** m., **conciliatrice**, f. közvetítő, békítő; **giu-dice —**, békebíró; **conciliazio-ne**, f. kibékülés, kiegyenlítődség; **conci-llo**, m. zsinat. **concima-ia**, f. szemét-, trágyadomb; **concimare** (**concimare**), trágyáz; **concimazio-ne**, f. trágyázás; **conci-me**, m. trágya; **concio**, m. állati trágya.

concisio-ne, f. rövidség; **conci-so**, agg. rövid, velős.

concisto-ro, m. konzisztorium.

concita-re (**con-ci-to**), inge-rel, izgat; **concita-to**, agg. izgatott; **concitato-re**, m. izgató; **concitazio-ne**, f. izgalom.

concittadi-no, m. polgártárs.

concla-ve, m. kardinálisok pápaválasztó-ülése.

conclu-dere (**con-clu-do**; **con-clu-si**; **con-clu-so**), 1. befejez, 2. megköt (békét), 3. következtet, bizonyít; **conclusio-ne**, f. 1. befejezés, 2. megkötés, 3. végső következtetés, végeredmény; **conclusi-vo**, agg. következtető, összefoglaló.

concomita-nte, agg. kísérő, segítő; **concomita-nza**, f. kíséret, közreműködés.

concorda-nza, f. egyezés, összhang; **concorda-re** (**con-co-rd-o**), összhangba hoz, kibékít; **concorda-rsi**, megegyezik; **concorda-to**, m. megegyezés, szövetség; **conco-rde**, agg. egyező; **essere** —, egyetért vlmi-ben; **conco-rdia**, f. egyetértés.

concorre-nte, m. pályázó, versenytárs; **concorre-nza**, f. verseny; **conco-rrere** (**con-co-rr-o**; **conco-rsi**; **conco-rso**), 1. egy pontban találkozik, 2. összeesik vlmi-vel, 3. vlmi-hez hozzájárul, 4. pályázik; **conco-rso**, m. 1. összefutás, találkozás, 2. verseny, pályázat.

concreta-re (**con-cre-to**), **concretizza-re** (**con-creti-z-o**), valóra vált; **concre-to**, agg. való, konkrét; s. m. tény; **in** —, a valóságban.

concubi-na, f. ágyas; **concubina-to**, m. vadházasság.

conculca-re (**con-cu-l-co**), 1. összetapos; 2. elnyom; **conculcato-re**, m. elnyomó.

concuo-cere (**con-cuo-cio**; **con-co-ssi**; **con-co-tto**) 1. megemészt, 2. földet meg-lazít, 3. érlel.

concupi-re (**con-cupi-s-co**), vágyakozik, megkíván; **concupisce-nza**, f. vágy.

concussio-ne, f. 1. megrendülés, 2. zsarolás.

conda-nna, f. elítélés, ítélet; **condanna-bile**, agg. elítélendő; **condannazio-ne**, f. elítélés, büntetés.

condece-nte, agg. illő.

conde-gno, agg. méltó, érdemes.

condensa-re, (**con-de-n-so**), sűrít; **condensa-rsi**, megsűrű-södik; **condensato-re**, m. sűrítő, kondenzátor; **condensazio-ne**, f. sűrítés.

condime-nto, m. fűszer; **condi-re** (**con-di-s-co**), fűszerez (a salátát) elkészíti.

condiscende-nza, f. leereszkedés, engedékenységek; **condisce-nde-re** (**con-dis-ce-nd-o**), enged, leereszkedik.

condisce-polo, m. iskolatárs.

condi-to, m. 1. condimento.

condivi-dere (**-di-vi-do**; **-di-vi-si**; **-di-vi-so**), osztozik, szétoszt; **condivisio-ne**, f. megosztás.

condiziona-le, agg. feltételes; s. m. feltételes mód.

condiziona-re (**con-di-zio-no**), elkészít (ételt), előkészít, alkalmassá tesz; **condiziona-to**, agg. feltételes; **ben-**, jó karban lévő, jó szándékú, jó

lelkű; **condizio-ne**, f. 1. állapot, helyzet, 2. feltétel.
condoglianza, f. részvét; **condole-rsi** (-d o -l g o; -d o -l s i; -d o l u -t o; fut. -d o r r ò), 1. panaszkodik, 2. részvétet kifejez.
condonare (c o n d o -n o), 1. megbocsájt, 2. büntetést elenged; **condonazio-ne**, f. megbocsátás, büntetés elengedése.
condotta, f. 1. szállítás, 2. vezeté, 3. menet, 4. magaviselet, 5. vezetés, 6. körorvosi állás; orvosi körlet.
condottiere, m. zsoldosvezér.
condotto, m. vezeté, cső.
conducere, condu-re (c o n d u -c o; c o n d u -s s i; c o n d o -t t o; fut. c o n d u r r ò), vezet, visz, végbe visz; **condu-rsi**, 1. elmegy vlhova, 2. viselkedik; **medico condottio**, körorvos.
conduttore, m. 1. vezető, vezeté, 2. kalauz, 3. üzletvezető, bérlő; **conduzio-ne**, f. bérlés, bérlés.
confabulare (c o n f a -b u l o), cseveg; **confabulazio-ne**, f. csevegés.
confacere, agg. alkalmas; **confac-rsi** (c o n f à; -f e -c e; -f a -t t o; fut. -f a r à), alkalmas, jól tesz.
confederarsi (c o n f e -d e r o), szövetkezik; **confederati-vo**, agg. szövetséges; **confederazio-ne**, f. szövetség.
confere-nza, f. 1. megbeszélés, 2. előadás; **conferenzie-re**, m. előadás.
conferire (c o n f e r i -s c o), 1. adományoz (hivatalt, méltóságot), 2. kiszolgált (szentsé-

get), 3. közöl, megbeszél, 4. összehasonlít, 3. javára válik,
conferma, f. megerősítés; **confermare** (c o n f e -r m o), megerősít; **conferma-rsi**, megerősödik, meggyőződik; **confermati-vo**, agg. megerősítő, igazoló; **confermazio-ne**, f. megerősítés, bérmlás.
confessare (c o n f e -s s o), 1. megvall, 2. gyón, gyóntat; **confessarsi**, meggyón; **confessione-le**, m. gyóntatószék; agg. gyónási; **confessionario**, m. gyóntatószék; **confessio-ne**, f. gyónás, vallomás; — **difedere**, hitvallás; **confesso**, agg. bevalló; **confesso-re**, m. gyóntató.
confettare (c o n f e -t t o), cukorba befőz, elkészít; **confettiera**, f. befőttes tál v. tányérka, bonbonnière; **confetto**, m. 1. cukrozott gyümölcs, 2. m pl. konfetti; **confettureria**, f. cukrászda.
confezionare (c o n f e z i o -n o), elkészít; **confezio-ne**, f. elkészítés, előállítás.
conficcare (c o n f i -c c o), beszögez, belemélveszt, meggyőz; **conficcare-rsi**, befészkelődik.
confidare (c o n f i -d o), rábíz; **bizik**; **confidarsi** [con], rábízta magát, bizalommal van, mindent őszintén elmond; **confidare**, agg. s. m. bizalmas; **confidenza**, f. bizalom, bizalmasság; **confidenzia-le**, agg. bizalmas.
configurare (c o n f i -g g o; c o n f i -s s i; c o n f i -t t o), 1. configcare.
configurare (c o n f i -g u -r o), ábrázol, jelképez; **configu-**

ra-rsi, vlmi alakját fölveszi; **configurazio-ne**, f. alakulat.

confina-re (c o n f i - n o), 1. határos, 2. bellebbez, lakóhelyhez köt, 3. száműz; **confi-ne**, m. 1. határ, 2. száműzetés, 3. a bellebbezés helye.

confi-sca, f. elkobzás; **confisca-re** (c o n f i - s c o), elkoboz, eltulajdonít.

conflagra-re (c o n f l a - g r o), eléget; **conflagrazio-ne**, f. világégés, háború.

confli-tto, m. ellentét, összecsapás, összetűzközés.

conflue-nte, m. összefolyás, mellékfolyó; **conflui-re** (c o n f l u i - s c o), összefolyik.

confondere (c o n f o - n d o), 1. összezavar, 2. megalúz; **confondersi**, 1. összezavarodik, 2. fejét töri; **confondime-nto**, m. összezavarás, zavar.

conforma-re (c o n f o - r m o), hozzáilleszt v. -alkalmaz; **conforma-rsi**, vlmihez igazodik; **conformazio-ne**, f. alkat; **confor-me**, agg. [a], megfelelő, hozzáillő, azonos; avv. megfelelően; **conformità**, f. megfelelés, i n - [d i], vlmi szerint.

conforta-re (c o n f o - r t o), 1. vigasztal, 2. megerősít, támogat, 3. — l' a p p e t i t o, étvágyat gerjeszt; **conforta-rsi**, megvigasztalódik, erőt merít; **confortazio-ne**, f. confo-rto, m. vigasztalás.

confra-te, m. szerzetestárs; **confrate-llo**, m. tagtárs; **confraternita**, f. 1. testvériség, 2. jótékony v. vallásos egyesület.

confronta-re (c o n f r o - n t o), 1. szembeállít, szembesít, 2. összehasonlít; **confro-nto**, m.

1. összehasonlítás, 2. szembesítés; i n —, vlmihez képest.

confusio-ne, f. zavar; **confu-so**, agg. zavaros, zavart.

confuta-re (c o - n f u t o), megcáfol; **confutazio-ne**, f. cáfolat.

congeda-re (c o n g e - d o), 1. szabadsággol, 2. a szolgálatból elbocsájt; **congeda-rsi**, elbúcsúzik; **conge-do**, m. 1. búcsú, 2. elbocsátás, 3. szabadság.

congegna-re (c o n g e - g n o), összeszerkeszt; fölépít; **conge-gno**, m. 1. szerkezet, felépítés, 2. gép.

congela-re (c o n g e - l o), fagyaszt; **congela-rsi**, megfagy; megalvad.

conge-nere, agg. egyfajú, rokon.

conge-nito, agg. veleszületett.

conge-rie, f. halom.

congestio-ne, f. vértódulás.

congettura-ra, f. föltézés, sejtés; **congettura-le**, agg. föltételezett; **congettura-re** (c o n g e t t u - r o), föltételez, következtet.

congiu-ngere (c o n g i u - n g o), **c o n g i u - n s i**; **c o n g i u - n t o**, összeköt; **congiu-ngersi**, egyesül; **congiungime-nto**, m. összekötés, egyesülés; **congiunti-vo**, agg. összekötő; s. m. kötésmód; **c o n g i u - n t o**, m. rokon; **congiuntu-ra**, f. 1. csukló, 2. alkalom, 3. egyesülés; **congiunzio-ne**, f. 1. egyesülés, 2. összeköttetés, 3. kötőszó.

congiu-ra, f. **congiurame-nto**, m. összeesküvés; **congiura-re**, (c o n g i u - r o), összeesküszik; **congiurato-re**, m. összeesküvő; **congiurazio-ne**, f. összeesküvés.

congloba-re (c o n g l o - b o), összehalmoz.

conglomerare (c o n g l o - m e - r o), összehalmaz; **conglomerato**, m. különböző anyagok egyesülése, halmaza.

conglutina-re (c o n g l u - t i n o), összeragaszt; **conglutina-rsi**, összeragad.

congratula-rsi (m i c o n g r a - t u - l o c o n q d.), szerencsét kíván; **congratulatio**, agg. szerencsét kívánó; **congratulatione**, f. szerencsekívánat.

congre-ga, f. egyesület, társulat; **congregame-nto**, m. egyesülés, összeverődés, gyűlés; **congre-ga-re** (c o n g r e - g o), összehív, összegyűjt; **congrega-rsi**, összegyűl; **congregazio-ne**, f. gyűlés, kongregáció; **congre-ss**, m. nagygyűlés, kongresszus.

con-grua, f. plébánosi, papi jövedelem.

congrue-nte, agg. illő, megfelelő. **congrue-nza**, **congruità**, f. egybevágóság, arányosság, megfelelés; **con-gruo**, agg. megfelelő, egybevágó; **gius** —, elővételi jog.

conia-re (c o - n i o), 1. pénzt v. érmet ver, 2. kitalál.

co-nico, agg. kúpalakú.

con-ifero, agg. tohoz-termésű.

con-iglio, m. tengeri nyúl.

co-nio, m. 1. ék, 2. veret (péznél).

coniuga-le, agg. hitvesi.

coniuga-re (c o - n i u g o), 1. ragoz, 2. párosít; **coniuga-rsi**, megházasodik; **coniugazio-ne**, f. ragozás; **co-niuge**, m. férj; **co-niugi**, m. pl. házastársak.

connatura-le, agg. veleszületett, természetes.

connazona-le, m. honfitárs.

connessio-ne, f. **conne-ss**, m. összfűggés.

conne-tere (c o n n e - t t o), össze-köt; **conne-tersi** (c o n n e - t t o), összefűgg.

connive-nte, agg. elnéző, hallgatólag beleegyező; **connive-nza**, f. elnézés, hallgatólagos beleegyezés.

connota-to, m. ismertetőjel.

connubia-le, agg. hitvesi; **connu-bio**, m. házasság.

conosce-nte, m. ismerős; **conosce-nza**, f. 1. megismerés, ismeret, 2. tudomás, 3. ismeretség; **cono-scere** (c o n o - s c o), ismer; **cono-scersi** [di], 1. vlmihez ért, 2. öntudatnál van, 3. magát vlminek vallja; **conosci-me-nto**, m. megismerés, öntudat; **conosciti-vo**, agg. megismerő; **conoscito-re**, m. ismerő; **conosciu-to**, agg. ismert.

conquassa-re (c o n q u a - s s o), összeráz, összetör; **conqua-ss**, m. össze-vissza rázás, romlás.

conqui-dere (c o n q u i - d o; c o n q u i - s i; c o n q u i - s o), 1. kellemetlenkedik, 2. legyőz, le-sújt; **conqui-dersi**, nyugtalan-kodik; **conqui-so**, agg. levert, legyőzött; **conqui-sta**, f. hódítás; **conquista-re** (c o n q u i - s t o), hódít.

consacra-ndo, agg. fölszentelés előtt álló; **consacra-re** (c o n - s a - c r o), szentel; **consacra-rsi**, szenteli magát; **consacra-to**, agg. beszentelt; **consacrazio-ne**, f. megszentelés; **consa-gra-re**, l. consacrare.

consanguineità, f. vérrokonság; **consanguineo**, agg. s. m. vér-rokon.

consapevole, agg. beavatott, tudatos, bűnrészes; **consapevolezza**, f. ismeret, tudat, bűnrészség; **consapu-to**, agg. ismert.

co-nsocio, agg. 1. **consapevole**.

consecuti-vo, agg. egymásra következő.

conse-gna, f. 1. őrizet, 2. utasítás, 3. kézbesítés, 4. fogság; **consegna-re** (**con-se-gno**), 1. átad, vlkire rábiz, 2. bezár.

consegue-nte, agg. következő, következetes; **consegue-nza**, f. következmény; **per** —, következőképpen.

conseguire (**con-se-gui-sco**, **con-se-guo**), 1. elér, 2. követ, igyekszik, 3. következik; **conseguitame-nto**, m. igyekezett; **conseguita-re** (**con-se-guito**), 1. következik, 2. vmire törekszik.

conse-nsu, m. meggyezés, beleegyezés.

consenta-neo, agg. egyetértő, megfelelő.

consentime-nto, m. beleegyezés; **consenti-re** (**con-se-nto**), beleegyezik, megenged, meg egyezik vmiben; **consenzie-nte**, agg. beleegyző.

consegue-nte, 1. **conseguen-te**.

conserta-re (**con-se-rto**), ősz-szekapcsol; összekulcsol.

con-se-rto, m. egyesülés, összhang; agg. összekulcsolt.

con-se-rva, f. 1. konzerv, 2. tartalék, 3. megóvóhely, mendence.

conserva-re (**con-se-rvo**), meg-őriz; olajban stb. eltesz; **con-**

serva-rsi, megmarad; **conser-vati-vo**, agg. megóvó, konser-vatív; **conservato-re**, m. múzeumi-, levéltári őr v. felügyelő; **conservato-rio**, m. 1. menhely, 2. zeneakadémia, 3. nevelő intézet; **conservazio-ne**, f. megőrzés.

con-se-ssu, m. előkelő gyülekezet, gyűlés.

considera-bile, agg. tekintélyes; **considera-re** (**con-si-de-ro**), 1. tekintetbe vesz, megfontol, 2. vminek tart; **considera-rsi**, magát vminek tartja; **considera-to**, agg. megfontolt; **considerate-zza**, f. megfontolás; **considerazio-ne**, f. 1. megfontolás, 2. tekintély, hír; **a vere in** —, vlkit becsül; **prendere in** —, tekintetbe vesz; **considere-vole**, agg. tekintélyes.

consiglia-re (**con-si-glio**), tanácsol; **consiglia-rsi** [**con**], 1. tanácskozik, vlki tanácsát kéri, 2. elhatároz; **consigliata-me-nte**, avv. megfontoltan; **consigliato-re**, m. **consiglia-tri-ce**, f. tanácsadó; **consig-lie-re**, m. tanácsos; **consig-lie-ro**, m. tanácsadó; **con-si-glio**, m. tanács, megfontolás.

con-si-mile, agg. hasonló.

consiste-nte, agg. kemény, tartós; **consiste-nza**, f. 1. állapot; **stato di** — **d'un patri-mo-nio**, birtok leltára, 2. tartósság; **con-si-tere** [**di**], vmiből áll; ellentáll.

consocia-re (**con-so-cio**), egye-sít; **consociazio-ne**, f. egyesül-et; **conso-cio**, m. tag.

consola-re (**con-so-lo**), vigas-zal, fölfrissít; **consola-re**, agg.

- konzuli; consola-rsi, megvigasztalódik.
- consola-to, agg. megvigasztalt, nyugodt; s. m. konzulátus.
- consolato-re, m. vizgasztaló; consolato-rio, agg. vizgasztaló; consolazio-ne, f. vizgasz, öröm.
- co-nsole, m. konzul.
- consolida-re (c o n s o - l i d o), megszilárdít; consolida-rsi, megszilárdul; consolidazio-ne, f. megszilárdulás.
- consona-nte, agg. együtt, összhangzó; s. f. mássalhangzó; consona-nza, f. összhang, akkord; consona-re (c o n - s o - n o), összhangzik; co-nso-no, agg. összhangzó.
- conso-rte, m. férj; f. feleség.
- consorteri-a, f. (politikai), társulat, párt.
- consorzia-le, agg. társulati; consorzio, m. társulat, társadalom, közösség, szövetkezés.
- consta-re (c o - n s t a), 1. világosan kitűnik, 2. áll vlmiből.
- consue-to, agg., s. m. szokott; consuetudina-rio, agg. szokáson alapuló; consuetu-dine, f. szokás.
- consu-lta, f. tanácskozás, (állam-)tanács; consulta-re (c o n - s u - l t o), tanácsot kér, megkérdez, konzultál; consultazio-ne, f. tanácskérés, orvosi vizsgálat; consulti-vo, agg. tanácskozó; consu-lto, m. 1. orvosi konzultáció, 2. ügyvédi vélemény; consulto-re, m. tanácsadó, szakértő.
- consu-ma, f. felélés; consuma-re (c o n s u - m o), 1. elfogyaszt, felemész, lerombol, elkoptat, 2. végrehajt; consuma-rsi, el-
- fogy, tönkre megy; consuma-to, agg. tökéletes.
- consuma-to, m. erőleves.
- consumato-re, m. consumatri-ce, f. fogyasztó; consumazio-ne, f. 1. elhasználás, 2. fogyasztás, elfogyás; consu-mo, m. fogyasztás, használat; consunti-vo, agg. fogyasztó consu-nto, agg. elhasznált, erőtlen; consunzio-ne, f. 1. fogyasztás, 2. sorvadás.
- consustanzia-le, agg. egylényegű.
- conta-bile, agg. számokkal kifejezhető, számviteli, s. m. számvívó; contabilità, f. számvitel.
- contadi-na, f. parasztnő; contadine-sco, agg. parasztos; contadino, m. paraszt; agg. paraszt-.
- conta-do, m. város v. falu batára, vidéke.
- conta-gio, m. ragály; contagio-so, agg. ragályos.
- contago-cre, m. csöppögtető.
- contamina-re (c o n t a - m i n o), beszenyez, megbecstelenít; contaminazio-ne, f. beszenyezés, megbecstelenítés.
- conta-nte, agg. érvényes, denaro — készpénz; conta-nti, m. pl. készpénz; conta-re (c o - n - t o), 1. számol, 2. mesél; contato-re, m. 1. számoló, 2. mesélő.
- conta-tto, m. érintkezés.
- conte-a, f. grófi birtok, grófság.
- conteggiare, (c o n t e - g g i o), számol; conte-ggio, m. számolás, ármeghatározás.
- conte-gno, m. 1. magatartás, 2. méltóság; contegno-so, agg. komoly, méltóságos.

contempera-re (c o n t e · m p e -
r o), mérsékel.

contempla-re (c o n t e · m p l o),
1. szemlél, 2. mérlegel, 3. va-
lamire vonatkozik; contem-
plati-vo, agg. szemlélődő; con-
templazio-ne, f. szemlélődés;
a — [di], tekintettel...

contemporaneo, agg. egyidejű; m.
koriárs.

contendere (c o n t e · n d o; c o n t e ·
t e · s i; c o n t e · s o), ellent-
mond, elvitat; contendersi, 1.
vlmiért versenyt törekszik,
vitázkodik, 2. vonakodik, meg-
akadályoz.

contene-nte, agg. önmegtartózkodó;
contene-re (c o n t e · n -
g o; c o n t e · n n i; c o n t e -
n u · t o; fut. c o n t e r r ò),
1. magában foglal, 2. visszatart;
contene-rsi, magát megtartóztatja, viselkedik.

contenta-re (c o n t e · n t o), ki-
elégít; contenta-rsi, megelégszik;
contente-zza, f. conte-n-
to, m. megelégedettség; con-
te n t o, agg. megelégedett.

contenu-to, m. tartalom.

contenzio-ne, f. vita; contenzio-so,
agg. vitás.

conferi-a, f. velencei színes üveg-
gyöngy v. más üvegmunka.

contem-rmine, agg. határos.

conte-sa, f. veszekedés, per.

conte-ssa, f. grófnő.

conte-ssere (c o n t e · s s o), össze-
sző, egybefűz.

contessi-na, f. grófkisasszony.

contessitu-ra, f. szövevény.

contesta-bile, agg. vitatható; con-
testa-re (c o n t e · s t o), vitat;
contestazio-ne, f. ellenvetés,
perrel megtámadás.

conte-sto, m. összefüggés, szöveg.

conte-zza, f. pontos ismeret, tudo-
más v. hír.

conti-guo, agg. szomszédos.

continenta-le, agg. szárazföldi;
contine-nte, m. szárazföld.

contine-nte, agg., önmegtartóztató,
mérsékelt; contine-nza, f. ön-
megtartóztatás.

continge-nte, agg. járulékos; s. m.
hozzájárulás, rész, kontingens;
continge-nza, f. eshetőség.

continova-re, continua-re, (c o n t i ·
n u o), folytat, folytatódik;
continuame-nte, avv. folytonosan;
continuato-re, m. folytató;
continuazio-ne, f. folytatás;
continuità, f. folytonosság;
conti-nuo, agg. folytonos.

co-nto, m. számadás, számla; to r -
n a i l —, a számla egyezik;
t e n e r — d i, számon tart
vlmit, vlkit becsül: p e r n e s -
s u n —, semmi esetre; p e r
q u e s t o —, e tekintetben...;
i n f i n d e i c o n t i, vég-
eredményben; a b u o n —,
elővigyázatosságból; t o r n a -
r e —, kifizetődik; c o r t e
d e i c o n t i, főszámvevő-
szék; co-nto, agg. megszámlált.

conto-rcere (c o n t o · r c o; c o n t o ·
r s i; c o n t o · r t o), el-
csavar, elfintorít; conto-rcersi,
tekerőzik, kigyózik.

contorna-re (c o n t o · r n o), 1.
körülvesz; conto-rno, m. 1.
körvonal, 2. környék, 3. kö-
rítés.

contorsio-ne, f. elcsavarodás; con-
to-rto, agg. elcsavart.

contrabbandie-re, m. csempész;
contrabba-ndo, m. csempészet;
contrabba-ss o, m. basszus,
nagybőgő.

contrabbilancia-re (c o n t r a b b i l a n c i o), ellensúlyoz.

contraccambia-re (c o n t r a c c a m b i o), cserél, viszonzoz; **contracca-mbio**, m. viszonzás, csere.

contracchia-ve, f. álkulcs.

contracco-lpo, m. visszaütődés, visszahatás.

contraccuo-re, a—, avv. akarata ellenére, kényszeredetten.

contra-da, f. út, vidék, tartomány.

contraddi-re (-d i c o; -d i s s i; fut. d i r ò) ellentmond.

contraddisti-nguere (-d i s t i n g u o; -d i s t i n s i; -d i s t i n t o, megkülönböztet; **contraddisti-nguersi**, kitűnik, kiválik; **contraddistinzio-ne**, f. ismertető jel, kitiintetés.

contradditto-rio, agg. ellentmondó; **contraddizio-ne**, **contradizio-ne**, f. ellentmondás.

contrae-nte, m. szerződő fél.

contraffacime-nto, m. utánzás; **contraffa-re** (-f ò v. f a c c i o; -f e c i; f a t t o; fut. -f a r ò), utánoz, hamisít; **contraffa-rsi**, 1. külsejét. hangját elváltoztatja, 2. szembehelyezkedik vlmivel; **contraffatto-re**, m. **contraffattri-ce**, f. utánzó, hamisító; **contraffattu-ra**, **contraffazio-ne**, f. utánzás, hamisítás.

contraffo-rte, m. támasztó oszlop; záróvas.

contragge-nio, m. ellenszenv.

contra-lto, m. alt-hang.

contrammi-na, f. **contramina-re**, l. c o n t r o m i n a stb.

contrammira-glio, m. ellentenger-nagy.

contrannatura-le, agg. természetellenes.

contrannite-nza, f. ellenhatás.

contrappe-lo, m., a —, szór. ellenében

contrappesa-re (c o n t r a p p e s s o), ellensúlyoz; **contrappe-sa-rsi**, egymást ellensúlyoz; **contrappe-so**, m. ellensúly.

contrappo-rre (-p o n g o; -p o s s i; -p o s t o; fut. p o r r ò)-szembe helyez; **contrappo-rsi**, szembehelyezkedik; **contrappo-sto**, m. ellentét.

contrappu-nto, m. kontrapunkt, kíséret.

contrariame-nte, avv. ellentétben; **contrariame-nto**, m. ellenkezés, ellenállás; **contraria-re** (c o n t r a r i o), szembe helyezkedik, ellentmond, gátol; **contrarietà**, f. ellentmondás, balszerencse, bosszúság; **contra-rio**, agg. ellenkező, kedvezőtlen; s. m. ellentét; a l —, ellenkezőleg.

contra-rre (-t r a g g o; -t r a s s i; -t r a t t o; fut. -t r a r r ò), 1. összehúz, 2. megköt; — u n m a t r i m o n i o, házasságot köt, 3. szerez; — d e b i t i, adósságba veri magát; — u n a m a l a t t i a, megbetegedik; **contra-rsi**, összehúzódik, megrövidül

contrassegna-re (c o n t r a s s e g n o), 1. megjelöl, 2. ellenjegyez; **contrasse-gno**, m. ismertető jel

contrast-a-bile, agg. vitatható; **contrast-a-re** (c o n t r a s t o), 1. [a] vlminek ellene dolgozik, 2. [con] vlmivel ellentétben, harcban áll, 3. elvitat, vlmieért versenyez; **contrast-a-to**,

- agg. vitás, nehézségekkel küzdő; **contra-sto**, m. 1. ellentét, ellenállás, 2. civódás; **in —**, ellentétben; **senza —**, kétségtelenül, vitathatatlanul.
- contratta-cco**, m. ellentámadás.
- contratta-re** (**contra-tto**), 1. alkuszik, 2. szerződést v. üzletet köt.
- contratte-mpo**, m. 1. váratlan kellemetlenség, akadály, szerencsétlenség, 2. időköz.
- contra-tto**, m. szerződés; **contrattua-le**, agg. szerződésszerű, szerződésileg biztosított.
- contravvele-no**, m. ellenméreg.
- contravvenire** (**contra-vve-n-o**), vlni ellen cselekszik; kihágást követ el; **contravvenuto-re**, m. kihágást elkövető; **contravvenzio-ne**, f. kihágás.
- contrazio-ne**, f. összehúzóadás, összszefonás.
- contribue-nte**, m. adófizető.
- contribui-re** (**contribui-sc-o**) hozzájárul, közreműködik; **contribu-to**, m. hozzájárulás, adalék, adó; **contributo-re**, m. közreműködő, résztvevő; **contribuzione**, l. **contributo**.
- contrista-re** (**contri-sto**), elszomorít; **contrista-rsi**, elszomorodik; **contrista-to**, agg. szomorú.
- contri-to**, agg. 1. összemorzsol, 2. bűnbánó; **contrizio-ne**, f. bűnbánat.
- contro**, prep. ellen; **di —**, szemben.
- controindica-re** (**contro-i-n-d-i-c-o**), nem tanácsol.
- controlla-re** (**contro-llo**), ellenőriz; **contro-llo**, m. ellenőrzés.
- contromi-na**, f. ellenakna; **contro-mina-re** (**contro-mi-n-o**), ellenaknát elhelyez, vlni ellen dolgozik.
- contropropo-sta**, f. ellenjavaslat.
- contropro-va**, f. ellenpróba.
- contrordina-re** (**contro-rd-i-n-o**), ellenkező parancsot ad, lerendel; **contro-rdine**, m. ellenparancs.
- controricevu-ta**, f. ellennyugta.
- controrivoluzio-ne**, f. ellenforradalom.
- controre-nso**, m. 1. visszás értelem, 2. ostobaság, értelmetlenség.
- controstimola-nte**, agg. csillapító; **controsti-molo**, m. csillapító szer.
- controve-rsia**, f. vita; **controve-rso**, agg. vitás; **controve-rtete**, vitat; **controverti-bile**, agg. vitatható.
- contube-rnio**, m. vadházasság.
- contuma-ce**, agg. 1. távol levő (idézés ellenére), 2. makacs; **contuma-cia**, f. 1. távollét (a bírósági tárgyalásról), 2. makacsság.
- contume-lia**, f. szidalom; **contumelio-so**, agg. gyalázó, sértő, szégyenletes.
- contu-ndere** (**contu-n-d-o**; **contu-si**; **contu-s-o**), zúz.
- conturba-re** (**contu-r-b-o**), nyugtalanít; **conturba-rsi**, nyugtalanodik; **conturbazio-ne**, f. nyugtalanság, félelem.
- contusio-ne**, f. zúzódás.
- contu-so**, agg. zúzott.
- contuto-re**, m. gyámtárs.
- contuttochè**, cong. annak ellenére, hogy; **contuttociò**, avv. mindazonáltal.

convalesce-nte, agg. lábadozó;
convalesce-nza, f. lábadozás.
convalida-re (c o n v a - l i d o),
 megerősít; **convalida-rsi**, meg-
 erősödik; **convalidazio-ne**, f.
 megerősítés.
conva-lle, f. hosszú völgy.
conve-gno, m. összejövétel.
convelle-nte, agg. göresös.
convene-vole, agg. megfelelő, al-
 kalmas, illő; **stare sui**
co n v e n e v o l i, udvariasko-
 dik; **convenevole-zza**, f. illen-
 dőség, alkalmasság; **conve-**
nie-nte, agg. illő, alkalmas;
convenie-nza, f. 1. illendőség,
 2. megfelelés, összhang, 3. al-
 kalmasság, 4. szokás, 5. érdek;
conveni-re (-v e - n g o), 1.
 találkozik, 2. meggyezik, el-
 ismer, 3. illik, hasznos, meg-
 felel, kell, 4. vlkit a bíróság
 elé idéz.
conventi-cola, f. titkos összejöv-
 tel.
conve-nto, m. 1. kolostor, 2. gyű-
 lés; **conventua-le**, agg. kolos-
 tori.
convenu-to, agg. 1. összegyűlt, 2.
 bíróság elé idézett, 3. meg-
 beszélt; s. m. megegyezés.
convenziona-le, agg. 1. szerződés-
 si, 2. szokásos, konvencio-
 nális; **convenzio-ne**, f. 1. meg-
 egyezés, 2. szokás, 3. nemzet-
 gyűlés.
converge-nza, f. együvé futás;
conve-rgere (c o n v e - r g o),
 egy pontban találkozik, köze-
 ledik egymáshoz, együtt mű-
 ködik.
conve-rsa, f. apácanövendék.
conversa-re (c o n v e - r s o), tár-
 salog, vlkihez v. vlhova jár;
conversazio-ne, f. 1. társal-

gás; **uomo di poca —**,
 szőlukar ember, 2. fogadás,
 fogadónap; **converse-vole**, agg.
 beszédes, kedves.
conversio-ne, f. 1. átváltoztatás,
 átváltozás, 2. körforgás, for-
 dulat, 3. megtérés.
conve-rso, agg. megváltozott, meg-
 tért; **conve-rso**, m. 1. konver-
 tita, 2. laikus testvér, fráter.
conve-rso, m. ellentét; **per —**,
 ellenkezőleg; **converti-bile**,
 agg. átváltoztatható; **conver-**
ti-re (c o n v e - r t o), 1. át-
 változtat, 2. megtérít; **conver-**
ti-rsi, 1. átváltozik, 2. megtér;
converti-to, ujonnan megtért;
le Convertite, f. pl. leány-
 javítóintézet.
convessità, f. domborúság; **con-**
ve-ssio, agg. domború.
convici-no, agg. szomszédos.
convince-nte, agg. meggyőző; **con-**
vi-neere (c o n v i - n e o; c o n -
vi-nsi; **convi-nto**), 1.
 meggyőz, 2. ruhizonyít; **con-**
vi-ncersi, meggyőződik; **con-**
vincime-nto, m., **convinzio-ne**,
 f. meggyőződés.
convita-re (c o n v i - t o), 1. meg-
 hív, 2. lakmározik; **convita-to**,
 m. vendég; **convi-to**, m. la-
 koma.
convi-to, m. 1. asztalközösség, 2.
 nevelőintézet; **convitto-re**, m.
 intézeti növendék, bennlakó.
conviva-le, agg. lakomai, asz-
 tali.
convive-nza, f. együttélés; **con-**
vi-vere (-v i - v o), együttél;
convi-vio, m. l. **convito**.
convoca-re (c o - n v o c o), össze-
 hív, meghív; **convocazio-ne**,
 f. összehívás.

convoglio, m. 1. kíséret, 2. hajóraj, 3. vonat.

convolgere (convolgo; convolsi; convolto), meghemperget; convulbile, agg. könnyen forgó.

convulsamente, avv. görcsösen; convulsione, f. görcs; convulsivo, agg. görcsös; convulso, agg. görcsös; s. m. görcsös reszketés.

coonestare (coonesto), szépit.

cooperare (coopero), együttv. közreműködik; cooperativa, f. segítőegyesület; cooperativo, agg. közreműködő, segítő; cooperatore, m. kooperatőr; cooperative, f. munkatárs; società —, f. segítőegyesület; cooperazione, f. közreműködés.

coordinare (coordino), egymás mellé rendel, egybehangol; coordinazione, f. egymás mellé rendelés.

coorte, f. csapat.

copechio, m. fedő.

copesta, f. 1. takaró, 2. ürügy, 3. fedélzet.

copertamente, avv. burkoltan.

copertina, f. 1. takaró, 2. könyvtáblája.

copesto, m. teríték.

copesto, agg. védett; s. m. védett v. fedett hely; essere al — [di], biztonságban van.

copertura, f. tető, takaró.

copia, f. gazdagság, bőség, fölösleg; far copia di..., átenged.

copiar, f. 1. másolat; brutta —, piszkos, 2. példány; copiare (copio), másol, utánoz; copiato, m. másoló; copia-

tu-ra, f. másolás, másolat; copione, m. sugókönyv.

copioso, agg. bőséges, gazdag.

copista, m. másoló; copisteria, f. másolóiroda.

coppa, f. kehely.

coppella, f. 1. tégely, melyben aranyat v. ezüstöt tisztítanak; oro di —, tiszta arany; coppella-re (coppello), tisztít, próbára tesz.

coppia, f. pár.

coppie-re, m. pohárnok.

coppo, m. 1. olajkorsó, 2. szemüveg.

coprire (copro; coprii; coperto), 1. beföd, 2. elhalmaz, 3. elrejt, 4. biztosít, 5. — la voce, túlharsog, 6. — un posto, állást betölt, 7. állatot párosít, hágat; copri-ri, 1. beburkolózik, felteszi kalapját; — di rosso, elvörösödik, 2. védekezik; coprito-re, m. tetőcsináló; copritura, f. befödés, hágatás.

copula, f. 1. testi egyesülés, 2. kötőszó, 3. az alany és állítmány összekötése a segédigével; copulare (copulo), egyesít; copulativo, agg. összekötő; copulazione, f. egyesülés.

coraggio, m. bátorság; coraggioso, agg. bátor.

corale, agg. kórus-, scuola —, énekiskola.

corallo, m. koráll.

coralmente, avv. 1. cordialmente.

corame, m. préselt bőr.

corano, m. korán.

corazza, f. páncél; corazza-re (corazzo), páncéloz; corazzie-re, m. páncélos.

co-rba, f. kosár; **corbella-io**, m. kosárfonó.

corbella-re (**cor-be-lla**), tré-fál, gúnyolódik; **corbellato-re**, m. gúnyolódó; **corbellato-rio**, agg. gúnyos; **corbellato-ra**, f. gúnyolódás; **corbelleri-a**, f. bolondság, tréfa; **corbe-lla**, m. 1. kosár, 2. fajankó, 3. **cor-be-lla** az ördögbe!

co-rbo, m. 1. **cor-vo**

co-rda, f. 1. kötél, zsinag, 2. vó-nó szőre, 3. húr, 4. izomrost; **dar-la** —, megkínó; **sta-re-sulla** —, kínos bizonytalanságban van.

cordi-aco, agg. szív-; **cordia-le**, m. szíverősítő; agg. szívélyes; **cordialità**, f. szívélyesség.

cardo-glio, m. fájdalom, részvét.

cordi-glio, m. kötélöv.

cardo-ne, m. 1. zsinag, kötél, 2. érdemszalag, 3. kordon.

co-re, m. 1. **cu-o-re**.

core-ggia, f. bőrszuj.

core-o, m. trocheus.

coreografi-a, f. tánc-rendezés, ba-lett-művészet; **coreogra-fico**, agg. a balett-művészethez tar-tozó; **coreo-grafo**, m. balett-szerző v. rendező.

coria-ceo, agg. bőr-szerű, szívós.

coriba-ntico, agg. vad, lármás.

corica-re (**co-rico**), lefektet; **corica-rsi**, lefekszik, lenyug-szik.

corici-no, m. szívecske.

corife-o, m. előénekes, előtáncos, vezető, korifeus.

cori-ntico, **cori-nzio**, agg. korin-tusi.

cori-sta, m., f. karénekes (-nő).

corna-ccia, f. varjú; **corna-ggine**, f. makacsság.

cornamu-sa, f. duda.

cor-na-re (**co-r-no**), **gli orec-chi mi cornano**, cseng a fülem.

cornatu-ra, f. szarvazat.

co-rnea, f. szaruhártya.

cor-ne-tta, f. vadúszkürl, posta-kürt.

cor-ne-tto, m. szarvacska.

corni-ce, f. keret, párkány; **corni-cia-re** (**corni-cio**), kere-tez, párkánnyal ellát; **cor-niciatu-ra**, f. keretezés.

cornici-no, m. szarvacska; **co-r-no**, m. (pl. i **corni**, le **cor-na**)

1. szarv, szarú; **non va-le-re un** —, fityinget sem ér, 2. kürt; **cornuco-pia**, f. bő-ség-szarú; **cornu-to**, m. föl-szarvazott; agg. szarvas.

co-ro, m. kórus, kar.

coro-lla, f. virágkehely, pártá.

corolla-rio, m. járulékl, következ-mény.

coro-na, f. 1. korona, 2. koszorú, 3. rózsafüzér; **coroname-nto**, m. koronázás; **corona-re** (**co-ro-n-o**), koronáz, megkoro-náz; **coronazio-ne**, f. koroná-zás.

corpaccia-ta, f. eszem-izsom; **cor-pacciu-to**, agg. kövér.

corpe-tto, m. mellényke.

co-rpo, m. 1. test, 2. has, **an-da-ta di** —, hasmenés; — **del diavolo**, — **d'un cane**, — **di Bacco** az ördögbe! 3. testület, egész; — **di guardia**, őrség; — **d'ar-mata**, hadtest; — **del de-litto**, bűnjel; **corpora-le**, agg. testi; **corporalità**, f. tes-tiség; **corporalme-nte**, avv. testileg; **corporatu-ra**, f. test-alkat; **corporazio-ne**, f. céh, társulat; **corpo-reo**, agg. testi;

corpule-nto, agg. testes, kövér; corpule-nza, f. testesség, kövérség; corpu-scolo, m. testrészcseke, atom; corpu-to, agg. kövér.

Corra-do, m. Konrád

correda-re (cor-re-do), felszerel; corre-do, m. felszerelés, kelengye.

corre-ggere (cor-re-ggo), 1. javít, leszoktat, 2. megbüntet; corre-ggersi, megjavul.

corre-ggia, l. core-ggia.

correità, f. bűnrészesség.

correlati-vo, agg. kölcsönös, viszonylagos; correlazio-ne, f. kölcsönhatás, viszonyosság.

correligiona-rio, m. hitsorsos.

corre-nte, f. folyó sodra, folyás, áram; — d'aria, légvonat;

corre-nte, agg. folyó; corren-te-zza, f. engedékenység, hiszékenység.

corre-o, co-rreo, m. bűntárs.

cor-rere (co-rro; co-rsi; co-rso), 1. fut, folyik, 2. forgalomban van, 3. elmulik; ci corre molto, nagy különbség van; ci corre poco, kevés hiányzik...; — il palio, versenyt fut; — periculo, veszélyben fogrog.

correspetti-vo, agg. kölcsönös, megfelelő.

corrette-zza, f. hibátlanság, pontosság, helyes magatartás; corretti-vo, agg. javító; s. m. javító eszköz; corre-tto, agg. helyes, korrekt, hibátlan; corre-ziona-le, agg. javító; corre-zio-ne, f. javítás, büntetés.

corrido-io, m. folyosó.

corrido-re, m. versenyfutó; agg. gyorslábú; corrie-re, m. futár.

corrisponde-nte, agg., s. m. levelező; corrisponde-nza, f. 1. megfelelés, viszony, 2. levelezés; corrispo-ndere (co-r-ris-po-ndo) 1. megfelel, 2. összekötésben áll, 3. viszonzoz, 4. levelez.

corri-vo, agg. hiszékeny, könynyelmű, közlékeny.

corroborante, agg. erősítő; corroborare (co-r-ro-bo-ro), meg-erősít; corroborati-vo, agg., s. m. erősítő; corroborazio-ne, f. megerősítés.

corro-dere (co-r-ro-do), össze-mar, szétmálaszt; corro-dersi, szétmálik, felemésződik.

corro-mpere (co-r-ro-mpo), 1. elront, megront, 2. megveszteget; corro-mpersi, megromlik.

corrosio-ne, f. maratás, szétmálasztás, lassú rombolás; corrosi-vo, agg. maró; s. m. maró folyadék.

corro-tto, agg. romlott; s. m. halottsiratás.

corruccia-re (co-r-ru-ccio), megharagít; corruccia-rsi, haragra lobban; corru-ccio, m. harag.

corruga-re (co-r-ru-go), ráncol (homlokot); corruga-rsi, ráncolódik (homlok).

corrusca-re (co-r-ru-sco), szikrázik, fénylik; corru-sco, agg. fénylő, szikrázó.

corrutte-la, f. romlottság; corrutti-bile, agg. 1. romlandó, 2. megvesztegethető; corrutti-vo, agg. bomlasztó; corruzio-ne, f. 1. romlottság, 2. meg- v. elrontás, 3. megvesztegetés.

co-rsa, f. 1. futás, versenyfutás, 2. út; dar una — a un libro, átfut egy könyvet.

corsale-tto, m. mellvért.

corsa-ro, m. kalóz; **corseggia-re** (**corseggio**), kalózkodik.

corse-tto, m. fűző.

corsi-a, f. folyosó.

co-rsico, agg. korzikai.

corsie-re, **corsie-ro**, m. verseny-lő, csataló.

corsi-vo, agg. folyó, kurziv.

Co-rso, m. korzikai.

co-rso, m. 1. futás, versenyfutás, 2. sétány, széles út, 3. korzó, 4. folyás, 5. forgalom, forgalmi érték, 6. előadás-sorozat, kurzus; **in** — **di stampa**, nyomás alatt.

co-rte, f. 1. udvar, 2. udvarlás; **far la** —, udvarol, 3. bíróság; — **d'appello**, tábla; **di assi-se**, esküdtbíró-ság; **di cassazio-ne**, kúria; — **marziale**, haditörvényszék; — **dei conti**, számvévszék; 4. — **bandita**, középkori kastélyi ün-nepség, lakoma.

corte-ccia, f. kéreg, héj.

corteggia-re (**corteggio**), ud-varol, hizeleg; **corteggiato-re**, m. udvarló, hízeltő; **corte-ggio**, m. díszkíséret; **corte-o**, m. menet; **corte-se**, agg. 1. udvarias, 2. lusta; **cortes-i-a**, f. udvariasság, kedvesség.

corte-zza, f. 1. rövidség, 2. hiány.

cortica-le, agg. a kéréghöz tar-tozó.

co-rtice, m. agykéreg

cortigia-na, f. udvarhölgy; **corti-giane-sco**, agg. udvaronc; **cortigia-no**, m. udvaronc.

corti-le, m. udvar.

corti-na, f. függöny.

co-rto, agg. rövid; **è** — **a quat-trini**, nem nagyon van

pénze; **far la** —, röviden végez.

corve-tta, f. kis hadihajó, kor-vett.

corvi-no, agg. holló-; **chioma corvina**, hollófekete haj; **co-rvo**, m. holló.

co-sa, f. dolog.

cosa-re (**co-so**),, izél.

co-scia, f. comb.

coscie-nza, f. 1. lelkiismeret, 2. öntudat, tudat; **coscienzio-so**, agg. lelkiismeretes.

co-scio, m. (marha-, borjú-) comb.

coscri-tto, m. ujong; **coscri-vere** (**coscri-vo**), besoroz; **coscri-zio-ne**, f. sorozás.

cosc-etta, f. valamicske.

così, avv. így, úgy; **cosicchè**, cong. úgy hogy; **cosifa-tto**, agg. ilyen.

cosme-tica, f. kozmetika.

co-smico, agg. kozmikus: **co-smo**, m. világegyetem; **cosmogoni-a**, f. világ keletkezéstana; **cosmografi-a**, f. kozmográfia; **cosmopo-lita**, m. világpolgár; **cosmopoli-tico**, agg. világpol-gári.

co-so, m. izé.

cospa-rgere (**cospa-rgo**), be-hint.

cospe-tto, m. jelenlét; —! kutya-fáját.

cospi-cuo, agg. szembeötlő, tekin-télyes.

cospira-re (**cospi-ro**), össze-esküszik, hozzájárul; **cospi-rato-re**, m. összeesküvő; **cospi-razio-ne**, f. összeesküvés.

co-sta, f. 1. borda, 2. oldal, 3. lejtő, 4. tengerpart.

costà, avv. ott, oda; **costaggiù**, avv. ott lenn.

costa-nte, agg. állandó, állhatatos; costa-nza, f. állhatatosság.

Costa-nza, f. Konstancia; lago di —, Bodenti-tó.

costa-re (co-sto), vlmibe kerül.

costassù, avv. ott fönn.

costata-re (co-sta-to), megállapít; costatazio-ne, f. megállapítás.

costa-to, m. mellkas.

costeggia-re (co-ste-ggio), a part, határ, fal mellett halad.

costella-to, agg. csillagos; costellazio-ne, f. csillagkép.

costerna-re (co-ste-rno), megdöbrent; costerna-rsi, megdöbben; costernazio-ne, f. megdöbbenés.

costì, avv. ott, oda.

costie-ra, f. tengerpart.

costipa-re (co-sti-po), összeprésel, eltöm; costipa-rsi, tömörül, eltömődik; costipati-vo, agg. tömő; costipazio-ne, f. vértódulás, székrekedés.

costitue-nte, agg. alkotmányozó, törvényhozó; costitui-re (co-stitui-sco), 1. alkot, 2. — suo erede, örökösevé tesz; costitui-rsi, 1. vlmiből áll, 2. vlmivé alakul, 3. önként jelentkezik a bíróságnál, rendőrségnél, 4. vlmivel föllép; costituti-vo, agg. alapító, alapítók; costituto-re, m. alapító.

costituziona-le, agg. alkotmányos; costituzio-ne, f. 1. megalakítás, berendezés, 2. testalkat, 3. alkotmány.

co-sto, m. ár; a —, vlmí árán; senza —, ingyen.

co-stola, f. borda; costole-tta, f. borda, bordaszelet.

costo-so, agg. drága.

costre-tto, agg. kényszerült.

costringere (costringo; costrinsi; costretto), kényszerít; costringime-nto, costrizio-ne, m. kényszerítés.

costrui-re (costrui-sco; costruissi; costruìto, costru-tto), 1. felépít, 2. megszerkeszt; costru-tto, m. felépítés, szerkezet, összefüggés; costrutto-re, m. (hajóvasút-, gép-) -építő, konstruktor; costrutto-ra, costruzio-ne, f. 1. felépítés, 2. építmény, 3. szerkesztés, szerkezet.

costu-i, m. (costei, f.; costo-ro pl. m. f.) amaz.

costumazza, f. szokás; costumare (costumo), szokott, divatban van; costumate-zza, f. jól neveltség, tisztesség; costuma-to, agg. szokott, jól nevelt, tisztességes; costu-me, m. 1. szokás, erkölcs, 2. öltözet, divat, jelmez.

cosu-ccia, f. értéktelen dolog.

cota-le, pron. olyan; cota-nto, agg., avv. annyi.

cote-nna, f. (disznó- v. más állat-) bőr, ember fejbőre; metter la —, elhájasodik, elfuvalkodik; aver cara la —, bőrét félti.

cote-sto, agg. a. m. az, amaz.

co-tica, f. l. cotenna.

coto-gna, f. birsalma v. -körte; coto-gno, m. birsalma-fa.

cotole-tta, f. (disznó-, borjú-)szelet.

coto-ne, m. gyapot, pamut.

co-tta, f. 1. főzés, égetés, 2. karíng, hírnök v. lovag címeres köntöse.

cottima-nte, m. akkord-munkás;
co-ttímo, m. akkord munka.

cottu-ra, f. főzés, sütés.

cotu-rno, m. koturnus.

co-va, f. költés, fészek; cova-re
(c o - v o), 1. költ, tojásokon
ül, 2. lappang, 3. melenget,
magában hord; cova-rsi, be-
fészkelődik; cova-ta, f. a to-
jások, miken egyszerre ül az
anya s az egyszerre kikelt
madárfiókák: covatu-ra, f.
költés; covi-le, co-vo, m. fés-
zek, rejtek, barlang.

covo-ne, m. kéve.

covri-re, l. c o p r i r e.

cozza-re (c o - z z o), öklel; coz-
za-rsi, összeöklelkezik, össze-
csap; cozza-ta, f. öklelés; co-zo,
m. öklelés, nekiütődés;
d a r d i —, neki ütődik; coz-
zo-ne, m. lókupec.

Craco-via, f. Krakko.

cra-nico, agg. koponya-, agy-;
cra-nio, m. koponya.

cra-pula, f. dözsölés, lakmáro-
zás; crapulo-ne, m. dözsölő.

cra-ssó, agg. vastag, vaskos.

crate-re, m. kráter.

crava-ta, f. nyakkendő.

cra-zia, f. krajcár.

crea-nza, f. illemtudás, neveltség,
viselkedés; creanza-to, agg.
jól nevelt; crea-re (c r e - o),
teremt, alkot, vlmivé meg-
tesz; crea-rsi, keletkezik;
crea-to, agg. teremtettt; b e n
—, illemtudó; m a l —, neve-
letlen; s. m. teremtmény, te-
remtés; creato-re, m. agg. te-
remtő; creatu-ra, f. teremt-
mény; creazio-ne, f. teremtés.
crede-nte, m. hívő; crede-nza, f.
1. hit, bizalom, hitel, titok;

a mia —, hitem szerint, 2.
pohárszék, élésszekrény.

credenzia-le, f. hitellevél.

credenzie-ra, f. tálaló.

cre-dere (c r e - d o), hisz; cre-
di-bile, agg. hihető.

cre-dito, m. hitel, tekintély; cre-
dito-re, m. hitelező.

cre-do, m. hitvallás; cre-dulo,
agg. hiszékeny; credulo-ne,
m. hiszékeny, könnyen rá-
szedhető ember.

cre-ma, f. tejföl; — m o n t a t a,
hab.

crema-re (c r e m o), hamuvá
éget; cremato-rio, m. halott-
égető kemence; cremazio-ne,
f. halottégetés.

cre-misi, cremisi-no, agg. karma-
zsin.

cre-olo, agg. kreol.

cre-pa, f. repedés; crepacuo-re,
m. szívet repesztő fájdalom,
gond; crepa-re (c r e - p o), 1.
megreped, 2. megdöglik; cre-
patu-ra, f. repedés, szakadás.

crepita-colo, m. kereplő; crepli-
ta-re (c r e - p i t o), ropog,
kerepel; cre-pito, m. ropogás,
crepuscola-re, agg. alkonyi; cre-
pu-scolo, m. alkony.

cresce-ndo, m. növekvés, erősö-
dés; cresce-nza, f. növekvés;
cre-scere (c r e - s c o; c r e - b -
bi; c r e - s c i u - t o), nő, gya-
rapít, felnevel; cresciu-ta,
f. új hajítás, mivel a fa to-
vább nő.

cre-sima, f. felszentelés, bérma-
lás; cresima-re (c r e - s i m o),
felken, bérmaal.

cre-spa, f. ránc, fodor; cre-spo,
agg. ráncos, fodros; s. m. fá-
tyol, gyászfátyol; crespu-to,
agg. ráncos, fodros, göndör.

cresta, f. taréj; alzare la —, büszkélkedik; cresta-to, agg. tarajos.

crestomazi-a, f. szemelvény-gyűjtemény.

creta, f. kréta, agyag; creta-ceo, agg. krétaszerű, agyagos.

crete-nse, agg. krétai.

creti-no, agg. hülye.

creto-so, l. cretaceo.

cre-tto, m. repedés.

cri-cri, m. tücsök-ciripelés.

criecchia-re (cri-ecchio), cripel. csörömpöl, nyikorog.

crimenle-se, m. felségsértés.

crimina-le, agg. bűn-, büntető, büntetőjogi; criminali-sta, m. büntetőjogász; cri-mine, m. büntetendő cselekmény; crimino-so, agg. bűnös, büntetendő.

cri-ne, m. üstök, haj, sörény; crinie-ra, f. üstök, sörény; crinito, nagyhajú; cri-no, m. lőszőr; crinu-to, l. crinito.

cri-pta, f. kriptá.

crisalide, f. gubó, lepkebáb.

crisante-mo, m. krizantém.

cri-si, cri-se, f. válság.

cri-sma, f. krizsma.

cristalli-no, agg. kristálytisztá; cristallizza-re (cristalli-zo), kristályosít; cristallizzazio-ne, f. kristályosodás; cristallo, m. kristály.

cristiane-simo, m. kereszténység; cristianità, f. kereszténység;

cristia-no, agg., s. m. keresztény; Cri-sto, m. Krisztus.

cri-te-rio, m. ítélet, kritérium; cri-tica, f. bírálát; critica-re (cri-tico), bírál; cri-tico, m. bíráló, kritikus; agg. 1. bíráló, kifogásoló, 2. válságos.

Croa-to, m. horvát; Croa-zia, f. Horvátország.

crivella-re (rive-lló), szítá-vá lyuggat; szítál; crive-lló, m. szita.

crocce-nte, agg. ropogós.

crocche-tte, f. pl., húsgombóc.

crocchia, f. konty; crocchia-re (cro-cchio), 1. recseg, 2. kotkodúcsol, 3. betegeskedik, 4. cseveg; cro-cchio, m. társaskör; crocchio-ne, m. fecsegő.

cro-ce, f. kereszt; punto in —, keresztöltés; a occhio e — felületesen, gyorsan; crocia-re (cro-cio), keresztel megjelöl; crocia-rsi, a kereszties vitézek közé beáll; crocia-ta, f. 1. kereszties háború, 2. keresztút, 3. bak; crocia-to, m. kereszties vitéz; croci-cchio, m. keresztieződés, keresztút.

crocida-re (cro-cido), károg.

crocie-ra, f. 1. keresztiezés, 2. bak, 3. keresztihajó; volta a —, csúcsív, 4. cirkálás; croci-fero, agg. keresztet hordozó; s. m. keresztvivő; crocifi-ggere (crocifi-ggo), keresztre feszít; crocifissio-ne, f. keresztre feszítés; crocifisso, agg. megfeszített; s. m. feszület.

crocodi-lo, l. coccodrillo.

crolla-re (cro-lló), 1. ráz, 2. inog, 3. összedől; crolla-rsi, összeressen; crolla-ta, f. rázás, ingás, ütés, 2. összeomlás, romlás.

croma-tico, agg. kromatikus.

cro-mo, m. chrom; cromofotografi-a, f. színes fényképészet; cromolitografi-a, f. színnyomat.

cro-naca, f. 1. krónika, 2. napi-hír; **cro-nico**, agg. krónikus; **croni-sta**, m. újságtudósító, napihírek szerkesztője; **crono-logi-a**, f. időrend; kronológia; **cronolo-gico**, agg. időrendi; **crono-metro**, m. kronométer.

cro-sta, f. hég, kéreg; **crosta-re** (c r o · s t o), pirít; **crosti-no**, m. pirított kenyér vajjal, szardellával, stb

cruccia-re (c r u · c c i o) meg-haragít; **cruccia-rsi**, haragra gerjed; **cru-ccio**, m. harag; **cruccio-so**, agg. haragos.

crudame-nte, avv. durván; **cru-de-le**, agg. kegyetlen; **cru-deltà**, f. kegyetlenség; **cru-de-zza**, f. durvaság; **cru-do**, agg. 1. nyers, éretlen, 2. kemény; **cru-e-nto**, agg. véres.

cru-na, f. tű foka.

cru-sca, f. korpa; **crusco-so**, agg. korpás, szeplős.

cuba-re (c u · b o), 1. nyugszik, 2. köbre emel, 3. köbtartalmat kiszámít; **cubatu-ra**, f. köb, köbtartalom; **cu-bico**, agg. 1. kockaalakú, 2. köb; **cubita-le**, könyöknyi, **l e t t e r e —**, hatalmas betűk; **cu-bito**, m. alsókar-csont, könyök; **cu-bo**, m. kocka, köb.

cucca-gna, f. eldorádó.

cucca-re (c u · c c o), rászed; **cucca-rsi una cosa**, vlmít el-vez.

cucchia-ia, f. nagy kanál; **cucchiaia-ta**, f. kanálnyi; **cucchiai-no**, kiskanál; **cucchia-io**, m. kanál; **cucchiaio-ne**, m. merítőkánál.

cu-ccia, f. 1. kutya házikója, fekvőhelye, 2. nőstény kutyácska; **cu-ccio**, **cu-cciolo**, m. kölyök-kutya.

cu-cco, m. kedvenc; agg. együgyű. **cuccurucù!** kikiriki.

cuci-na, f. konyha; **cucina-re** (c u c i · n o), főz; **cucinie-re**, m. **cucinie-ra**, f. szakács, szakácsnő.

cuci-re (c u · c i o), varr; **cucitu-ra**, f. varrás, összefűzés.

cucu-lo, m. kakuk.

cu-ffia, f. fejkötő.

cugi-na, f. unokanővér; **cugi-no**, m. unokafivér.

cula-ccio, m. hátulja.

cu-lla, f. böleső; **culla-re** (c u · l · l o) ringat; **culla-ta**, f. ringatás.

culmina-re (c u · l m i n o), delel, tetőfokán áll; **cu-lmine**, m. tetőpont.

cu-lmo, m. nád- v. szalmaszál.

cu-lo, m. hátsó rész, ülep.

cu-lto, agg. megművelt, művelt, s. m. istentisztelet, vallás, kultusz; **culto-re**, m. **cultri-ce**, f. vlmí művelője; **cultu-ra**, f. 1. művelés, műveltség, 2. tisztelet.

cumula-re (c u · m u l o), tetéz; **cumulatame-nte**, avv. bőségben; **cumulativame-nte**, avv. halmozottan; **cumulati-vo**, agg. halmozott; **cumulazio-ne**, f. halmozás; **cu-mulo**, m. halom, halmozás.

cu-na, f. böleső.

cu-neo, m. ék.

cuo-ca, f. szakácsnő.

cuoce-nte, agg. forró.

cuo-cere (c u o · c i o; c o · s s i; c o · t t o, c o c i u · t o; fut, c o c e r ò), főz, süt, éget; **cuo-cersi**, megégeti magát, becsíp; **cuo-co**, m. szakács.

cuo-io, m. 1. bőr, 2. kéreg.

cuo-re, m. szív; *stare di buon —*, jókedvű; *aver —*, bátor; *farsi —*, bátorságot merít; *di mal —*, kedvetlenül.

cupè, m. vasúti szakasz, egy-ülékes kocsi.

cupidi-gia, f. kapzsiság, sóvárság;

cupidità, f. kapzsiság, mohóság; **cu-pido**, agg. mohó, kapzsi.

Cupi-do, m. Cupido.

cu-po, agg. mély, tompa; s. m. mélység.

cu-pola, f. kupola; **cu-polo**, agg. tetejeseen tele.

cu-prico, **cupri-fero**, agg. réztartalmú.

cu-ra, f. 1. gond, 2. gondozás, felügyelet, 3. orvosi kezelés, kúra, 4. plébánia; **cura-bile**, agg. gyógyítható.

curade-nti, m. fogpiszkáló.

cura-nte (*medico —*), kezelő (orvos).

cura-nza, f. gond, becsülés.

cura-re (*cu-ro*), 1. gondoz, gondot visel, kezel, 2. ügyel, 3. orvosilag kezel; **cura-rsi** [di], 1. törődik vlmivel, 2. kezeli, gondozza magát; **curate-la**, f. gyámság; **curati-vo**, agg. gyógy-.

cura-to, m. plébános; **curato-re**, m. gondozó, gyám.

curatu-ra, f. fehérnemű fehérítése.

cu-ria, f. kúria, szenátus gyülekező helye, bíróság, udvar; **curia-le**, agg. udvari, kuriális; **curiale-sco**, agg. hivatalos, kuriális.

curiosaggia-re (*curiose-ggio*), kíváncsisággal; **curiosità**, f. 1. kíváncsiság, 2. rit-

kaság; **curio-so**, agg. 1. kíváncsi, 2. ritka, 3. furcsa; **curso-re**, m. futár, küldönc.

cu-rva, f. hajlás. görbület; **curva-re** (*cu-rvo*), meghajlított; **curva-rsi**, meg- v. lehajolt; **curvatu-ra**, f. görbület; **curve-zza**, **curvità**, f. görbeség, hajlottság; **cu-rvo**, agg. görbe, hajlott.

cuscine-tto, m. kis vánkós; **cuscino**, m. vánkós.

cu-spide, f. vlmí hegye, orom.

custo-de, m. őr; **custo-dia**, f. 1. őrizet, gondozás; **tenere in —**, őrizetben tart, 2. tok; **custodime-nto**, m. gondozás, ápolás; **custodi-re** (*custo-di-sco*), őriz, gondoz, megvéd; **custodi-rsi**, gondozza magát.

cuta-neo, agg. bőr-, **malattia cutanea**, bőrbaj; **cu-te**, f. bőr; **cutica-gna**, f. tarkó, üstök.

Czar, m. cáár.

D

d (ejtsd: di) m. f. d hang v. betű. **da**, prep. 1. -nál, -nél, 2. -től, -től, 3. -hoz, -hez, -höz, 4. óta; **da se**, maga, egyedül. **dabbena-ggine**, f. jószívűség; **dabbene**, agg. jórahaló, jómodorú, együgyű.

dacca-nto, prep. mellett.

dacca-po, avv. előlről; **dacchè**, cong. mióta, mivel.

da-do, m. játékkocka.

da-ga, f. rövid kard, tőr.

dagherrotipi-a, f. daggerotipia.

da-ina, f. **da-ino**, m. dāmivad.

da-lia, f. georgina.

dalma-tica, *f.* miscing.
 dalma-tico, *agg.* dalmát; Da-lma-ta, *m.* dalmát; Dalma-zia, *f.* Dalmácia.
 da-ma, *f.* 1. hölgy, 2. dámajáték.
 damaschi-no, *agg.* damaszkuszi; dama-sco, *m.* damaszk.
 dameri-no, *m.* ficsúr.
 damige-lla, *f.* udvarhölgy, előkelő kisasszony.
 damigia-na, *f.* demifon; I a r e u n a —, ugyancsak megjárja.
 da-mo, *m.* szerető.
 dana-ro, *l.* denaro.
 dane-se, *agg.* dán; danesi-no, *m.* dán kutya; Danima-rea, *f.* Dánia.
 danna-re (d a n n o), *elítél*, kárhozott; kárhozatra ítélt; dan-na-to, *m.* elkárhozott; danna-zio-ne, *f.* elkárhozás, kárhozat.
 danneggia-re (d a n n e g g i o), *megkárosít*, árt; danneggia-to, *m.* károsult; danneggiato-re, *m.* kárt okozó; da-nno, *m.* kár; danna-so, *agg.* káros.
 da-nte, *m.* dámszarvas.
 dante-sco, *agg.* dantei; danti-sta, *m.* Dante-kutató.
 Danu-hia, *m.* Duna.
 da-nza, *f.* tánc; danza-re (d a n z o), *táncol*; danzato-re, *m.* táncos; danzatri-ce, *f.* táncosnő.
 dappertu-tto, *avv.* mindenütt.
 dappiè, *avv.* lábtól, alul.
 dappoca-ggine, *f.* alkalmatlanság, ügyetlenség, gyávaság, lustaság; dappo-co, *agg.* alkalmatlan, ügyetlen, lusta, gyáva.
 dappo-i, *avv.* azután, erre; dappoichè, *avv.* miután, dappre-ssó, *avv.* mellett; dappri-ncipio, *avv.* kezdetben, kezdetől.

dardeggia-re (d a r d e g g i o), *dárdát vet*; da-rdo, *m.* dárda, nyíl, sugár.
 da-re (dò; die-di; da-to; fut. dar-ò; *cong. pr.* dia; *cong. imp.*, de-ssi; *imper.* (d'a'), *ad*; da-rsi, *magát odaadja*; dare nel segno, *célba talál*; dar in un sasso, *megbotlik egy kőben*; dare nell'occhio, *szembe tűnik*; — nel verde, *zöldbe játszik*; la fine-stra dà sul giardino, *az ablak a kertre néz*; dar-la a gambe, *elmenekül*; dar indiet-ro, *meghátrál*; da-re, *m.* tartozás.
 da-rsena, *f.* öböl.
 da-ssai, *agg.* alkalmas, megfelelő, ügyes.
 da-ta, *f.* kelet, dátum; data-re (da-to), *keltez*; data-rio, *m.* a pápai kancellária főnöke; dateri-a, *f.* pápai kancellária.
 dati-vo, *m.* részes határozó-eset, dativus.
 da-to, *agg.* hajlamos; in un — tempo, *meghatározott időben*; — che, *feltéve, hogy*.
 da-ttero, *m.* datolya; dattilo-grafo, *m.* gépiró.
 datto-rno, *avv.* 1. körül; le v a r s i —, *leráz magáról*, 2. körülbelül.
 dava-nte, dava-nti, *agg.*, *prep.* elülső, előtt, elől, elé, elő-, el-: togliers i —, *eltakarodik*, *s. m.* vlmí eleje.
 davanza-le, *m.* ablakpárkány.
 dava-nzo, d'ava-nzo, *avv.* túlsók, feleslegben.
 Da-vid, Da-vid, *m.* Dávid; da-vi-dico, *agg.* dávidi.

davvanta-ggio, d'avvanta-ggio, avv. többé, tovább.
 davve-ro, avv. valóban, komolyan.
 dazia-re (da-zio) elvámol; dazia-rio, agg. vám-; dazie-re, dazie-ro, m. vámör, vámhivatalnok; da-zio, m. vám.
 dazio-ne, f. átadás.
 de-a, f. istennő.
 debella-re (de-be-ll-o), legyőz; debellato-re, m. győző.
 de-bile, agg. gyöngé; debilità, f. gyöngeség; debilita-re (de-bi-li-to), gyöngít; debilita-rsi, gyöngül; debilitazio-ne, f. gyöngítés; debitame-nte, avv. kötelességszerűen, kelően; de-bito, m. 1. adósság, 2. scrivere a —, hibául felró. 3. kötelesség, 4. rendere il suo —, visszaadja azt, ami neki jár; de-bito, agg. köteles; debito-re, m. debitori-ce, f. adós; debitu-ccio, m. kis adósság.
 de-hole, agg. gyöngé; debole-zza, f. gyöngeség.
 debu-ito, m. kezdet, első kísérlet.
 de-ca, f. tizes, tíz év; de-cade, f. tíz ember, nap, év, könyvszt.
 decade-nza, f. hanyatlás, megszűnés; decade-re (de-ca-d-o), hanyatlik, elveszt; decadime-nto, m. hanyatlás.
 decagra-mmo, m. dekagramm.
 deca-logo, m. tíz parancsolat.
 decamero-ne, m. dekameron.
 decampa-re (de-ca-mp-o), eláll vmitől.
 decana-to, m. dékáni hivatal; decano, m. a legidősebb egytestületben, dékán.

decanta-re (de-ca-nt-o), 1. dicsőít, 2. folyadékot letisztít; decanta-rsi, letisztul; decantazio-ne, f. letisztulás.
 decapita-re (de-ca-pi-to), lefejez; decapitazio-ne, f. lefejeztetés.
 decasi-llabo, agg. tíz szótágú.
 decenna-le, agg. tíz évenkénti; decenne, agg. tíz éves; decennio, m. tíz évi időköz.
 dece-nte, agg. tisztességes; decen-za, f. tisztesség, illendőség.
 dece-ss-o, m. halál.
 decezio-ne, f. csalódás.
 deci-dere (de-ci-d-o; de-ci-si; de-ci-so), elhatároz; decidersi, elhatározza magát.
 decifra-re (de-ci-f-ro), kibetűz; decifrazio-ne, f. kibetűzés.
 de-cima, f. tized rész, dészma; decima-le, agg. tizedes; decima-re (de-ci-m-o), megtizedel; decimazio-ne, f. megtizedelés; de-cimo, tizedik.
 decisio-ne, f. elhatározás, határozottság; decisivame-nte, avv. végérvényesen; decisi-vo, agg. elhatározó, döntő; deci-so, agg. határozott.
 declama-re (de-cla-m-o), szaval; declamato-re, m. declamatri-ce, f. szavalóművész; agg. szavaló; declamatorio, agg. szónokias; declamazio-ne, f. szavaltat, szónoklat.
 declina-re (de-cli-no), 1. hanyatlik, 2. elhajlik, 3. elhárít, 4. — il nome e cognome, megmondja vezeté- és keresztnévét, 5. ejteget; declinazio-ne, f. hanyatlás, lejtő, 2. elhajlás, 3. ejtegetés.

decli-ve, agg. lejtős, s. m. esés, lejtő; **decli-vio**, m. lejtő, esés; **declività**, f. esés, hajlás.

decolla-re (de-co-llo), lefejez; **decollazio-ne**, f. lefejezés.

decompo-rre (de-co-m-po-n-g-o), elemeire főlbont, elemmez; **de-compo-rsi**, főlbomlik; **decomposizio-ne**, f. elemzés, (fől)-bomlás.

decora-re (de-co-ro), díszít; **decorati-vo**, agg. díszítő, dekoratív; **decorato-re**, m. díszletező; **decorazio-ne**, f. 1. díszlet, 2. érdemrend; **deco-ro**, m. dísz, méltóság; **decoro-so**, agg. méltó, tisztességes.

deco-rrere (de-co-r-ro), 1. elmúlik, lejár, 2. esedékes; **deco-rso**, agg. lejárt; s. m. vlminek lejárt.

deco-tto, m. főzet.

decozio-ne, f. lepárolás, forralás.

decreme-nto, m. fogyás, hanyatlás.

decrepita-re (de-cre-pi-to), szétmúlik; **decrepita-zza**, f. aggkor, vénkor; **decre-pito**, agg. gyöngye, kiélt, romlott.

decesce-nza, f. fogyás; **decre-scere** (de-cre-sco), fogy; **decescime-nto**, m. fogyás, hanyatlás.

decreta-le, agg. egyházjogi; s. f. pápai rendelet; **le Decre-ta-li**, f. pl. pápai rendeletek gyűjteménye; **decretali-sta**, m. egyházjogász; **decreta-re** (de-cre-to), elrendel, elhatároz; **decre-to**, m. rendelet; **decreto-rio**, agg. rendeleti.

decu-bito, m. ágyban fekvés, fölgylemlés.

de-cuplo, agg. tizszeres.

decu-rio, m. tíz katonából álló raj; **decurio-ne**, m. tíz katona parancsnoka.

de-dica, f. ajánlás; **dedica-re** (de-dico), ajánl, szentel; **dedica-rsi**, magát vlminek szenteli; **dedicato-ria**, f. ajánló írás; **dedicato-rio**, agg. ajánló; **dedicazio-ne**, f. ajánlás, fölszentelés; **de-dito**, agg. esse r-[a], magát vlminek szenteli.

dedu-rre (de-du-co; de-du-s-si; de-do-tto), levezet, következtet; **dedutti-vo**, agg. deduktív; **deduzio-ne**, f. t. levezetés, dedukció, 2. levonás.

dee-ssa, f. istennő.

defalca-re (defa-l-co), levon; **defa-lco**, m. levonás.

defere-nte, agg. engedékeny, alázatos, tiszteletadó; **deferi-re** (de-feri-sco), 1. egy véleményen van, enged, 2. bíróságnak átad, följelent.

defe-sso, agg. fúradt.

defezionare (de-fe-zio-n-o), hűtlenné válik, megszökik; **defezio-ne**, f. hűtlenség, szökés.

deficie-nte, agg. hiányos, elégtelen; **deficie-nza**, f. hiány, szükség.

defilè, m. szoros.

defini-re (defi-ni-sco), meghatároz, határoz vlmiben; **definitivamente**, avv. végérvényesen; **definiti-vo**, agg. végérvényes; **definizio-ne**, f. meghatározás, megoldás.

deflessio-ne, f. elhajlás.

deflora-re (de-fl-o-ro), megbecstelenít; **deflorazio-ne**, f. megbecstelenítés.

deforma-re (de·fo·r·mo), alak-talanná tesz, elégtelenít; **de-fo-rme**, agg. alaktalan; **defor-mitâ**, f. alaktalanság, testi fogyatékos-ság.

defrauda-re (de·fra·u·do), el-tulajdonít, sikkaszt; **defrau-dato-re**, m. sikkasztó; **defrau-dazio-ne**, f. sikkasztás.

defu-nto, agg. elhalt.

degenera-re (de·ge·ne-ro), el-fajzik; **degenerazio-ne**, f. el-fajzás, elfajzottság; **dege-nere**, agg. elfajzott, elkorcsosult.

dege-nte, agg. 1. lakó, 2. fekvő.

degname-nte, avv. méltóan; **de-gna-rsi** (mi de·g·no), le-ereszkedik, méltóztat; **deгна-zione**, f. leereszkedés, szíves-ség; **degne-vole**, agg. előzé-keny, leereszkedő.

de-gno, agg. méltó, kitünő.

degrada-re (de·gra·do), lefo-koz; **degrada-rsi**, lealacsonyul; **degradazio-ne**, f. lefokozás, hivataltól megfosztás, megálá-zás, megálázkodás.

degusta-re (de·gu·sto), meg-ízlel.

deh! interj. óh!

deici-da, m. Krisztus gyilkosa; **deici-dio**, Krisztus keresztre-feszítése.

deie-tto, agg. megvetett; **deiezio-ne**, f. ürülék, ocsmányság.

deifica-re (de·i·fi-co), istenít; **deificazio-ne**, f. istenítés, meg-dicsőülés.

dei-smo, m. egyistenhit; **dei-sta**, m. egyisten-hívő; **deità**, f. Istenség.

delato-re, m. följelentő, kém; **delazio-ne**, f. följelentés.

dele-bile, agg. kitörölhető.

delega-re (de·le·go), meghatal-maz, kiküld; **delega-to**, agg. s. m. kiküldött, megbízott, kö-vet; **delegazio-ne**, f. 1. meg-bízatus, bizottság, 2. rendőr-kapitányság.

delete-rio, agg. romboló.

delfi-no, m. 1. delfin, 2. Dauphin, a francia trónörökös.

deliba-re (de·li·bo), 1. meg-ízlel, 2. föláldoz.

delibera-re (de·li·be-ro), 1. megfontol, tanácskozik, 2. el-határoz, ítél; **delibera-to**, agg. eltökélt, határozott; **delibera-tame-nte**, avv. megfontoltan, szándékosan, határozottan; **de-liberati-vo**, agg. határozati; **deliberazio-ne**, f. megfontolás, elhatározás.

delibra-re, l. deliberare.

delicate-zza, f. finomság, gyön-gédség, érzékenység; **delica-to** agg. finom, kényes, gyüngéd, érzékeny.

delinea-re (de·li·ne-o), körvo-nalaz; **delineazio-ne**, f. vázo-lás, vázlat.

delinque-nte, m. gonosztevő; **de-li-nquere** (de·li·n·qu-o), go-nosztettet elkövet.

deli-quo, önkivület.

delira-re (de·li·ro), félrebeszél, magán kívül van; **deli-rio**, m. lázálom, rajongás, deliri-um; **deli-ro**, agg. rajongó, örült.

deli-tto, m. bűn, gonosztett; **de-littuo-so**, agg. bűnös.

delivra-re, **delivera-re**, l. delibe-rare.

deli-zia, f. szépség, gyönyör; **de-lizia-rsi**, gyönyörködik; **deli-zio so**, agg. finom, elragadó.

de-lta, m. delta, folyótorkolat.

delu-dere (de lu · do; de lu · si; de lu · so), 1. kijátszik, 2. meghiúsít, 3. megcsal, kiábrándít; **delusio-ne**, f. kiábrándulás, csalatkozás; **delu-so**, agg. megcsalákozott; **delu-so-rio**, agg. csalékony.

demagogi-a, f. demagógia; **demago-go**, agg. népholondító.

dema-nio, m. koronabirtok.

demarcazio-ne, f. határvonál.

deme-nte, agg. örült; **deme-nza**, f. örültség.

demerita-re (de me · ri to), méltatlanná lesz, vét; **deme-rito**, m. 1. hiba, bűn, 2. büntetés; **demerito-rio**, agg. méltatlan.

democra-tico, agg. demokratikus; **democratizza-re** (de mo · cra · ti · zz o), demokratizál; **democrazi-a**, f. demokrácia.

demoli-re (de mo · li · so) lerombol; **demolizio-ne**, l. lerombolás.

de-mone, m. démon; **demoni-aco**, agg. démoni; **demo-nio**, m. gonosz szellem, démon.

demo-tico, agg. népi.

dena-io, m. l. denaro, denaio-lo, agg. l. denaroso.

denn-ro, m. pénz; **denaro-so**, agg. pénzes, gazdag.

denega-re (de ne · go), megtagad; **denegazio-ne**, f. megtagadás.

denigra-re (de ni · gro), befekeztít; **denigra-rsi**, bemocskolódik; **denigrato-re**, m. befekeztítő, rágalmazó; **denigrazio-ne**, f. befekeztítés.

denomina-re (de no · mi · no), elnevez; **denominati-vo**, agg. névszóból képzett; **denominato-re**, m. nevező; **denomina-to**, agg. nevezett; **deno-**

minazio-ne, f. elnevezés, név, cím.

denota-re (de no · to), megjelöl, vlmire utal; **denotazio-ne**, f. megjelölés, utalás.

densità, f. sűrűség; **de-nso**, agg. sűrű.

denta-le, agg. fog-, conso-nante —, foghang; **denta-re** (de · n · to), fogzik; **denta-to**, agg. fogas; **dentatu-ra**, f. 1. fogazat, 2. fogzás; **de-nte**, m. fog; **cavare un —**, fogat húz; **mettere i denti**, fogzik; **tener l'anima coi — i**, hálni jár belé a lélek; **dentella-to**, agg. csipkézett; **dentellatu-ra**, f. csipkézett; **dente-llo**, m. csipke; **denticchia-re** (den · ti · cchi o), rág; **dentice**, m. foghús; **dentie-ra**, f. 1. fog-sor, 2. fogaskerék, 3. petroleum-lámpa csavara; **denti-fri-cio**, m. fogkrém; agg. fogtisztító; **denti-sta**, m. fogorvos; **dentizio-ne**, f. fogzás.

den-tro, avv. benn, be; **mette-re —**, börtönbe csuk; prep. -ban, -ben, -ba, be, vlmín belül; — **la giornata**, a nap folyamán.

denuda-re (de nu · do), 1. meztelenre vetkőztet, megfoszt; — **la spada**, kardot húz, 2. felfed; **denuda-to**, agg. ment vlmítől; **denudazio-ne**, f. 1. kivetkőztetés, megfosztás, 2. felfedés.

denu-nzia, f. bejelentés, feljelentés; **denunzia-re** (de nu · n · zio), bejelent, feljelent; **denunziato-re**, m. feljelentő; **denunziazio-ne**, f. l. denunzia.

- depaupera-re** (de pa u · pe ro), elszegényít, kimerít; depaupera-zio-ne, f. elszegényülés, kimerülés.
- depenna-re** (de pe · n na o), kihúz (tollat).
- deperime-nto**, m. kimerülés, elpusztulás; **deperi-re** (de pe · ri · sco), kimerül, elpusztul.
- deplora-bile**, agg. siralmas; **deplora-re** (de plo · ro o), sirat, sajnál; **deplorazio-ne**, f. siratás, sajnálkozás.
- depopula-re** (de po · pu lo o), elnéptelenít, elpusztít; **depopulazio-ne**, f. elnéptelenítés, pusztítás.
- depo-re** (de po · ngo; de po · si; de po · sto; fut. de po · r r o), 1. letesz, 2. vallo-mást tesz, vall.
- deporta-re** (de po · r to o), száműz, deportál; **deportazio-ne**, f. száműzetés, deportálás.
- deposita-re** (de po · si to o), 1. letétbe helyez, 2. csapadékot képez; **deposita-rio**, m. letéteményes; **depo-sito**, m. 1. letét, 2. raktár, 3. ezred- v. zászlónaljkeret, 4. üledék; **deposizio-ne**, f. 1. levétel, letétel, 2. vallomás; **depo-sto**, m. tanuvallomás.
- deprava-re** (de pra · v o o), megroml; **deprava-to**, agg. romlott; **depravazio-ne**, f. romlottság.
- depreca-re** (de pre · co o), könyörög; **deprecati-vo**, agg. könyörgő, kérő; **deprecazio-ne**, f. könyörgés.
- depredame-nto**, m. fosztogatás; **depreda-re** (de pre · do o), fosztogat, zsákmányol; **depredato-re**, m. fosztogató; **depredazio-ne**, f. fosztogatás.
- depressio-ne**, f. 1. süllyedés, 2. hősüllyedés, 3. lehangoltság; **depressi-vo**, agg. nyomasztó.
- deprezza-re**, (de pre · z zo o), értékét csökkenti, értékben csökken.
- deprime-nte**, agg. nyomasztó; **de-pri-mere** (de pri · mo o), elnyom, leszorít.
- depura-re** (de pu · ro o), megtisztít, rendez; **depura-rsi**, megtisztul; **depurati-vo**, agg. tisztító; s. m. vértisztító szer; **depurato-rio**, agg. tisztító, s. m. szűrő; **depurazio-ne**, f. tisztítás.
- deputa-re** (de · pu to o), 1. megbíz, kiküld, 2. kijelöl; **deputa-to**, m. küldött, képviselő; **deputazio-ne**, f. küldöttség.
- deragliame-nto**, m. kisiklás; **deraglia-re** (de ra · gli o o), kisiklik.
- derelitto**, agg. elhagyott; **derelizio-ne**, f. elhagyatottság.
- dereta-no**, m. ülep, alfél.
- deri-dere** (de ri · do o), kinevet; **derisi-bile**, agg. nevetséges; **derisio-ne**, f. gúny, nevetség; **derisi-vo**, agg. gúnyolódó; **deriso-re**, m. gúnyolódó; **deriso-rio**, agg. gúnyos.
- deri-va**, f. hajó eltérése az iránytól, 2. víz sodrának iránya.
- deriva-bile**, agg. levezethető; **deriva-re** (de ri · vo o), 1. levezet, 2. ered, 3. leszármazik; **deriva-to**, agg. leszármazott; s. m. származékszó; **derivati-vo**, agg. származék; **derivazio-ne**, f. származás, eredet.
- de-rma**, m. bőr; **derma-tico**, **dermico**, agg. bőr-; **dermologia-a**, f. bőrgyógyászat.

de-roga, *f.* érvénytelenítés; **dero-ga-re** (de-ro-go), 1. érvénytelenít, 2. csökkent, 3. valami ellen cselekszik, 4. becsületében megkárosít; **dero-gazio-ne**, *f.* 1. érvénytelenítés, 2. szembehelyezkedés, eltérés, 3. megkárosítás.

derra-ta, *f.* élelmiszer.

deruba-re (de-ru-bo), megrabol.

desche-ito, *m.* asztaika; **de-sco**, *m.* asztal

descri-ti-vo, *agg.* leíró; **descri-vere** (descri-vo), leír; **descri-vi-bile**, *agg.* leírható; **descri-zio-ne**, *f.* leírás.

dese-rto, *m.* sivatag; *agg.* puszta.

deserto-re, *m.*, **deserzio-ne**, *f.* 1. disertore stb.

desia-nza, *f.* 1. desiderio; **desia-re**, *l.* desiderare.

desidera-re (desi-dero), kíván; **deside-rio**, *m.* kívánság; **desidero-so**, *agg.* kívánó, vágyó.

desi-dia, *f.* lustaság; **desidio-so**, *agg.* lusta.

designa-re (desi-gno), 1. kijelöl, kiválaszt, 2. kinevez; **designa-to**, *agg.* kiválasztott, jelölt; **designazio-ne**, *f.* kijelölés, kinevezés.

desina-re (de-si-no), ebédel; **desina-re**, *m.* ebéd.

desine-nte, *agg.* végződő; **desine-nza**, *f.* végződés.

desio, *l.* desiderio; **desio-so**, *l.* desideroso; **desi-re**, *m.* 1. desiderio.

desi-tere [da], (desi-sto), eláll vlmittől.

desola-nte, *agg.* vigasztalan; **deso-la-re** (de-solo), elpusztít; **desola-rsi**, elnéptelenedik; de-

sola-to, *agg.* elhagyatott, vigasztalan, kétségbeesett; **deso-latame-nte**, *avv.* kétségbeesetten; **desolazio-ne**, *f.* 1. pusztítás, pusztulás, 2. kétségbeesés, 3. kétségbeejtő dolog.

des-pota, *m.* kényúr; **despo-tico**, *agg.* zsarnoki; **despoti-smo**, *m.* kényuralom.

de-ssò, *pron.* ugyanő

desta-re (de-sto), fölébreszt; **desta-rsi**, fölébred.

destina-re (desti-no), 1. vlmire szán v. rendel, 2. elhatároz, 3. címez; **destinatame-nte**, *avv.* sorsszerűen; **destinata-rio**, *m.* címzett; **destinazio-ne**, *f.* rendeltetés; **rendeltetési hely**; **desti-no**, *m.* 1. sors, 2. rendeltetés.

destitui-re (destitui-sco), 1. megfoszt, 2. hivatalától megfoszt; **destituzio-ne**, *f.* hivatalvesztés.

de-sto, *agg.* éber, élénk; **esse-re**, *—*, ébren van.

de-strà, *f.* jobb kéz, jobb oldal.

destreggia-re (destre-ggio), **destreggia-rsi**, ügyeskedik; **destre-zza**, *f.* ügyesség.

destrie-ra, *f.*, **destriere**, **destrie-ro**, *m.* paripa.

de-stro, *m.* 1. kényelem, alkalom, 2. jobb oldal.

de-stro, *agg.* jobb, ügyes.

desu-mere (desu-mo; desu-n-si; desu-nto) következtet; **desumi-bile**, *agg.* sejtethő, következtethető.

detene-re (dete-ngo, dete-nni; detenu-to; fut. -terrò), 1. visszatart, 2. fogásghán tart; **detene-rsi**, uralkodik önmagán; **detenu-to**, *m.* fegyenc, fogoly; **detenzio-ne**,

- f. 1. jogtalan birtoklás, viselés, 2. fogság.
- dete-rgere (d e t e - r g o), kimos.
- deteriorame-nto, m. leromlás, rongálás; deteriora-re (d e t e - r i o - r o), leront, rongál; deteriorazio-ne, f. rongálás, leromlás.
- determina-re (d e t e - r m i n o), 1. meghatároz, 2. okoz, 3. elhatároz; determina-rsi, elhatározza magát; determinate-zza, f. határozottság; determinati-vo, agg. meg- v. elhatározó; determinazio-ne, f. 1. rendeltetés, 2. meghatározás, 3. elhatározás.
- detersio-ne, f. seb kitisztítása; detersi-vo, agg. sebtisztító.
- detesta-bile, agg. utálatos; detesta-re (d e t e - s t o), utál; detestazio-ne, f. utálat.
- detonazio-ne, f. durranás.
- detra-rre (d e t r a g g o), levon; detratto-re, m. rágalmazó; detrazio-ne, f. rágalmazás.
- detrime-nto, m. kár.
- detronizza-re (d e t r o n i - z z o), trónjától megfoszt.
- de-tta, f. 1. kijelentés, vélemény; essere in — con, egy véleményen van; essere in — szerencsés a játékban, 2. kötelezettség; stare del-la —, kezességet vállal.
- dettaglia-re (d e t t a g l i o), részletez; detta-glio, m. részlet.
- detta-me, m. tanítás, sugallat; detta-re (d e - t t o), diktál; detta-to, m. 1. kijelentés, szó-lásmód, közmondás, 2. stílus; dettatu-ra, f. 1. diktandó, 2. irány.
- de-tto, m. szó, mondás.
- deturpa-re (d e t u - r p o), bemocskol; deturpato-re, m. megrontó; deturpazio-ne, f. bemocskolás.
- devastame-nto, m. pusztítás; devasta-re (d e v a - s t o), elpusztít; devastazio-ne, f. pusztítás.
- deve-ssò, agg. lefelé hajló, ferde.
- devia-re (d e v i - o), az útból v. irányból eltérít, kisiklik; deviazio-ne, f. eltérés, kisiklás, eltévedés.
- devoluti-vo, agg. átruházható; devoluzio-ne, f. átruházás; devolu-to, agg. reá eső, neki jutó; devo-lvere (d e v o - l v o), átruház; devo-lversi, átszármazik egyiktől a másikra.
- devo-to, agg. odaadó, ájtatos; devozio-ne, f. odaadás, ájtatosság.
- di, prep. -nak, -nek a; -tól, -től; -ból, -ből
- dì, m. nap.
- di-a, imp., conj. pres. dare-ból.
- diabe-te, f. cukorbetegség; diabe-tico, agg. cukorbeteg.
- diabo-lico, agg. ördögi.
- dia-ccio, stb. l. g h i a c c i o stb.
- dia-cine, interj. természetesen!
- diacona-lo, m. diakonátus; dia-co-no, m. diakon.
- dia-cope, f. szó elválasztása.
- diade-ma, m. diadém.
- dia-fano, agg. áttetsző.
- diafra-mma, m. diafragma.
- dia-gnosi, m. diagnózis.
- diagona-le, agg. ferde, átló irányú, rézsutos; s. m. átló.
- dialetta-le, agg. nyelvjárási.
- diale-ttic, f. dialektika, vitakö-zás.
- diale-tto, m. nyelvjárás.

dialoga-re (d i a · l o g o), párbeszédet folytat; **dialogico**, agg. párbeszédes; **dialogizza-re** (d i a l o g i · z z o), párbeszédben v. drámai alakban megír; **dia-logo**, m. párbeszéd.

diamante, m. gyémánt.

diametra-le, agg. 1. átló-irányú, 2. homlokegyenest ellenkező; **diametralme-nte**, avv. homlokegyenest; **dia-metro**, m. átmérő.

dia-mine! exclam. az ördögbe!

dia-na, f. 1. hajnali csillag, 2. ébresztő.

dia-nzi, avv. az imént.

dia-pason, m. hangterjedelem.

dia-ria, f. napidíj.

dia-rio, m. napló.

diarre-a, f. hasmenés.

dia-spro, m. jászpisz.

diatri-ba, f. szenvedélyes bírálat.

dia-vola, f. ördögi asszony; **diavoleri-a**, f. ördögség; **diavole-to**, m. pokoli zaj; **diavole-tto**, **diavoli-no**, m. ördögfi; **dia-vo-lo**, m. ördög; —! természetesen!

diba-ttere (d i b a · t t o), 1. (habot) ver, kever, 2. — l e a l i, szárnyát csapdossa; — i d e n - t i, vacog a foga, 3. tanácskozik, vitatkozik; **diba-ttersi** (d i b a t t o), kapálózik; **dibattime-nto**, m., **dibatti-to**, m. vita, tárgyalás.

dibosca-re (d i b o · s c o), erdőt kívág.

dibuccia-re (d i b u · c c i o), meghámoz.

dibusca-re (d i b u · s c o) fát száraz ágaitól megtisztít.

dica-ce, agg. fecsegő, csipős.

dicaste-ro, m. ügyosztály.

dice-mbre, m. december.

dicentrame-nto, m. decentralizáció; **dicentra-re** (d i c e · n t r o), decentralizál.

diceri-a, f. szóbeszéd.

dice-rto, avv. bizonyára.

dicervella-re (d i c e r v e · l l o), megzavar; **dicervella-rsi**, fejét töri.

dice-vole, agg. alkalmas, illő; **dicevole-zza**, f. illendőség.

dichiara-re (d i c h i a · r o), 1. kijelent, 2. bejelent; **dichiarazio-ne** f. kijelentés, bevallás, vallomás.

dician(n)o-ve, tizenkilenc; **dician-nove-nne**, tizenkilenc éves; **diciasse-tte**, tizenhét; **diciassette-n-ne**, tizenhét éves; **diciotte-nne**, tizennyolc éves; **dicio-tto**, tizennyolc.

dicito-re, m. beszélő, előadó, szavaló; **dicitu-ra**, f. beszédmód.

didasca-tica, **dida-ttica**, f. didaktika; **dida-ttico**, agg. tanító.

die-ci, num. card. tíz; **diecimi-la**, tízezer; **dieci-na**, f. körülbelül tíz.

die-sis, m. kereszt (kótajegy).

die-ta, f. 1. országgyűlés, 2. életrend, diéta.

die-tro, avv. prep. 1. mögött, mögő; **tener** — [a], követ, kikémlel, 2. szerint; **dietro**, l. **re-tro**.

dife-ndere (d i f e · n d o), véd, megvéd; **difensi-va**, f. védelem; **difensi-vo**, agg. védelmi; **difenso-re**, m. védő; **dife-sa**, f. védelem.

difetta-re (d i f e · t t o), szűkölködik vlmiben; **difetti-vo**, agg. hiányos; **dife-tto**, m. hiba, hiány; **far** —, hiányozik, cserben hagy; **difetto-so**, **difettuo-so**, hiányos.

diffama-re (diffa-mo), elhíresztel, rágalmaz; **diffamato-re**, m. rágalmazó; **diffamato-rio**, agg. rágalmazó; **diffamazio-ne**, f. rágalom.

differe-nte, agg. különbözö; **differe-nza**, f. különbség; **differenzia-le**, agg. differenciál-; **differenzia-re** (differen-zio) megkülönböztet; **differenzia-rsi**, különbözik.

differime-nto, m. elhalasztás; **differi-re** (differi-sco), elhalaszt.

difficile, agg. nehéz; **difficoltà**, f. nehézség; **difficoltà-re** (difficoltà), megnehezít; **difficolto-so**, agg. nehézkes; **difficoltà**, l. **difficoltà**.

diffida-re (diffi-do) 1. nem bízik, 2. felszólít; **diffide-nte**, agg. bizalmatlan; **diffide-nza**, f. bizalmatlanság.

diffo-ndere (diffo-ndo), terjeszt; **diffo-ndersi**, (el)terjed, kiterjeszkedik vlmire.

difforma-re (diffor-mo), elalakít; **difforma-rsi**, elalakít; **difforme**, agg. alaktalan; **difformità**, f. egyenetlenség, alaktalanság, különbözőség.

diffusame-nte, avv. hosszadalmasan; **diffusio-ne**, f. elterjedés; **diffu-so**, agg. elterjedt, hosszadalmas.

difila-to, avv. egyenest, azonnal.

difteri-te, f. difteritis

di-ga, f. gát.

digeri-re (digeri-sco), emészt; **digesti-bile**, agg. megemészthető; **digestio-ne**, f. emésztés; **digesti-vo**, agg. az emésztést elősegítő; **dige-sto**, agg. megemésztett.

digita-le, f. gyűszűvirág; **digita-zio-ne**, f. ujjrakás.

digiu-na-re (digi-u-no), koplal, böjtöl; **digiu-no**, m. 1. böjt, böjtölés, 2. agg. étlen; **a stomaco —**, éhomra.

dignità, f. méltóság; **dignita-rio**, m. méltóság viselője; **dignito-so**, agg. méltó, méltóságteljes.

digrada-re (digr-a-do), lépcsőzetesen leereszkedik, lefokoz; **digradazio-ne**, f. lefokozás.

digrassa-re (digr-a-ss-o), zsírtalanít.

digredi-re (digr-edi-sco), eltér; **digressio-ne**, f. kitérés.

digrigna-re (digr-i-gno), fogát vicsorgatja.

digrossa-re (digr-o-ss-o), lecsiszol, nagyjában kifarag, felvázol.

digruma-re (digr-u-mo), kérőzik.

diguazza-re (digu-a-z-z-o), felráz, kever; **diguazza-rsi**, mozog, hempereg.

dilacera-re, l. **lacerare**.

dilaga-re, **dilaga-rsi**, (dila-g-o), kiárad.

dilania-re (dila-nio), széttép.

dilapida-re (dila-pi-do), elfecsérel, tönkretesz; **dilapidazio-ne**, f. pazarlás.

dilatame-nto, m. tágitás, tágulás; **dilata-re** (dila-t-o), kitágít; **dilata-rsi**, kitágul; **dilatati-vo**, **dilatato-rio**, agg. tágitó; **dilatazio-ne**, f. tágitás, tágulás; **dilato-rio**, agg. halasztó.

dilava-re (dila-v-o), kimos, kiöblít, elmos; **dilava-to**, agg. elmosott, halvány, erőtlen.

dilazio-ne, f. halasztás.

dileggia-re (dile-ggio), gúnyol; **dileggiato-re**, m. gúnyolódó; **dile-ggio**, m. gúny.

dilegua-re (dile-guo). eloszlat; **dilegua-rsi**, eloszlik, feloldódik; **dile-guo**, m. eloszlás.

dile-mma, m. diléma.

diletta-re (dile-tto), gyönyörködtet; **diletta-rsi**, gyönyörködik; **dilettazio-ne**, f. gyönyörködés; **dilette-vole**, agg. kellemes; **dile-tto**, 1. öröm, szórakozás, 2. agg. kedves; **diletto-so**, agg. kellemes, **dilezio-ne**, f. szeretet.

dilige-nte, agg. szorgalmas, fürge; **dilige-nza**, f. 1. szorgalom, fürgeség, 2. postakocsi.

dili-gere (dili-go; dile-ssi; dile-tto), szeret, becsül.

dilomba-rsi (dilo-mbo), csípőjét kificamítja.

dilucida-re (dilu-cido), megmagyaráz; **dilucidazio-ne**, f. magyarázat.

dilai-re (dilu-i-sco), 1. felold, 2. felhígít; **dilue-nte**, agg. oldó, hígító.

dilungame-nto, m. eltávolodás, halasztás; **dilunga-re** (dilu-n-go), távoltage, halaszt; **dilunga-rsi**, eltávolodik, hosszadalmasan időz.

diluvia-le, **diluvia-no**, agg. özönvízi, **diluviális**; **diluvia-re** (dilu-vio), özönlik, eláraszt, pazarol; **dilu-vio**, m. özönvíz.

dimacra-re, **dimagra-re** (dima-gr-o), lesóványít; **dimagri-re**, lesóványodik.

diman-da, **doma-nda**, f. 1. kérés, kérvény, 2. kérdés; **dimanda-re** (dim-an-do), kérdez, kér; **dimanda-rsi**, hívják valminek.

dimai, avv. holnap

dimanise-ra, avv. holnap este; **dimatti-na**, avv. holnap reggel.

dimena-re (dime-no), ráz, mozog; **dimena-rsi**, kapálózik, hánykolódik; **dimeni-o**, m. kapálózás, hánykolódás.

dimensio-ne, f. nagyság, kiterjedés.

dimentica-ggine, f. feledékenység; **dimentica-nza**, f. feledés, feledékenység; **dimentica-re** (dime-ntico), elfelejt; **dimentica-rsi** [di], megfeledkezik; **dimentiche-vole**, agg. feledékeny; **dime-ntico**, agg. feledő.

dimenti-re (dime-nti-sco), megcáfol.

dimessame-nte, avv. szerényen; **dime-sso**, agg. szerény, félénk.

dimestic... l. **domestic...**

dime-ttere (dime-tto; dime-s-si, dimi-si; dime-sso), 1. hivatalból megfoszt, 2. elenged, megenged; **dime-ttersi**, lemond (hivatalról stb.); **dime-sso**, agg. egyszerű, alázatos.

dimezza-re (dime-z-zo), felez; **dime-zzo**, agg. fél.

diminui-re (diminui-sco), csökkent; **diminuti-vo**, 1. agg. kicsinyítő, 2. s. m. kicsinyítő képző; **diminuzio-ne**, f. kicsinyítés, csökkentés.

dimissiona-re (dimissio-no), lemond (hivatalról); **dimissiona-rio**, agg. lemondott; **dimissio-ne**, f. lemondás; **dare la —**, lemond.

dimodochè, cong. úgy, hogy.

dimolto, avv. nagyon.

dimora, f. tartózkodás, lakás; **dimora-re** (dim-o-ro), tartózkodik, tart, lakik, marad.

dimostra-re (di-mo-stro), be-bizonyít, mutat; — [di], tanuskodik, látszik; **dimostra-rsi**, mutatkozik, bizonyul; **dimostrati-vo**, agg. bizonyító, mutató; **scienza dimostra-ti-va**, kísérleti tudomány; **dimostrazio-ne**, f. 1. bizonyítás; — **di affetto**, szeretetnyilvánítás, 2. kísérlet, 3. tüntetés.

dina-mica, f. dinamika; **dina-mico**, agg. dinamikus.

dinami-te, f. dinamit.

di-namo, m. dinamó.

dina-nte, **dina-nti**, **dina-nzi**, 1. prep. előtt, eléje, elől, 2. avv. elől, előbb, 3. agg. elülső, 4. s. m. vlmí eleje.

dina-sta, m. uralkodó; **dinasti-a**, f. uralkodóház; **dina-stico**, agg. uralkodóházi, dinasztikus.

dindo-n, m. bimbam.

dinie-go, m. tagadás.

dintorna-re (di-n-to-r-no), körvonalaz; **dinto-rni**, m. pl. környék, körvonal; **dinto-rno**, d'into-rno, prep. körül.

Dio, m. (pl. gli De-i v. Di-i).

dio-cesi, f. egyházmegye.

dipana-re (di-pa-n-o), 1. legombolyít, 2. fal; **dipana-tu-ra**, f. legombolyítás.

diparte-nza, f. indulás, búcsú; **dipartime-nto**, m. 1. indulás, 2. válás, 3. kerület; **diparti-re** (di-pa-r-to), elvált; **diparti-rsi**, elmegy, eltávolodik; **diparti-ta**, f. indulás, elutazás, válás.

dipende-nte, agg. függő, alárendelt, **dipende-nza**, f. 1. függés, 2. mellékpépület, tartozék; **dipe-ndere** (di-pe-n-do), függ.

dipi-ngere, **dipi-gnere** (dipi-n-go; **dipi-n-si**; **dipi-n-to**), fest; **dipi-ngersi**, 1. festi magát. 2. elpirul; **dipi-nto**, 1. agg. festett, 2. s. m. festmény; **dipinto-re**, m. festő; **dipintu-ra**, f. festmény.

diplo-ma, m. oklevél.

diploma-tico, 1. agg. diplomáciai, diplomatikus, 2. s. m. diploma-ta; **diplomazi-a**, f. diplomácia.

dipo-i, avv. ezután, erre; **dipoichè**, cong. miután.

diportame-nto, m. viselkedés; **diporta-rsi**, viselkedik; **diporte-vole**, agg. szórakoztató; **dipo-rto**, m. szórakozás.

dipre-sso, a un —, csaknem.

dirada-re (di-ra-d-o), megritkít; **dirada-rsi**, megritkul, kiderül.

dirama-re (di-ra-m-o), ágakat lenyes; — **un ordine**, parancsot kibocsajt; **dirama-rsi**, szétágazik; **diramazio-ne**, f. 1. elágazás, 2. nyelés, 3. oldalág.

di-re (di-co; **di-ssi**; **de-t-to**; fut. **dir-ò**), mond; **vale a —**, azaz; **sarebbe a —**, hogyan érti? **non fo per —**, dicsekvés nélkül; **vole r —**, annyit jelent; **d'irsela con . . .** megérti egymást; **avere un bel —**, hiába mond.

direta-no, agg. hátsó; **dire-to**, 1. dietro.

direttame-nte, avv. egyenest, közvetlenül; **diretti-vo**, agg. vezető; **dire-tto**, agg. egyenes, közvetlen; s. m. gyorsvonat; **diretto-re**, m. igazgató; **di-retto-rio**, m. 1. vezérfőnök, 2. igazgatóság, direktórium; **direzio-ne**, f. 1. irány, 2. irányítás, igazgatóság; **diri-gere**

- (*diri-go; dire-ssi; dire-tto*), kormányoz, igazgat; *dirig-ersi*, vlvová fordul; *dirigi-bile*, agg. kormányozható; s. m. kormányozható léghajó; *dirime-nte*, agg. elválasztó; *diri-mere* (*diri-mo*), elválaszt, megszüntet.
- dirimpe-tto*, avv. prep. szemben.
- diri-tta*, f. 1. jobbkéz, 2. egyenes; *dirittame-nte*, avv. egyenesen, józanul.
- diri-tto*, m. 1. jog, 2. egyenes, 3. jobb (oldal), 4. vmi színe.
- dirittu-ra*, f. 1. egyenes (vonall), 2. egyenesség, becsületesség; a —, egyenest.
- dirizza-re* (*diri-zzo*), 1. egyenesít, 2. irányít; *dirizza-rsi*, 1. feláll, felemelkedik, 2. valami felé fordul; *dirizzatu-ra*, f. hajválaszték; *dirizzo-ne*, m. makacs elhatározás.
- dirocca-re* (*di-ro-cco*), falat lerombol; *dirocca-rsi*, összedől; *diroccia-re*, *diroccia-rsi*, a szikla lezuhan, alázuhog.
- diro-mpere* (*di-ro-mpo*), hajlékonyá tesz; *diro-mpersi*, 1. megtör (hullám), 2. beleszokik, '3. — in lacrima, könnyekre fakad; *dirottame-nte*, avv. szakadatlanul és erősen; *diro-tto*, agg. szakadatlan, erős, keserves.
- dirozza-re* (*di-ro-zzo*), lecsiszol, lefarag.
- diruggina-re*, *diruggini-re* (*diru-ggino*, *diruggini-sco*), a rozsdától megtisztít.
- dirupa-re* (*di-ru-po*), mélységbe zuhan; *dirupa-to*, agg. meredek; *diru-po*, m. meredély.
- disabelli-re* (*disa-belli-sco*), szépségét lerontja.
- disabita-re* (*disa-bit-o*), elnéptelenít; *disabita-rsi*, elnéptelenedik.
- disabitua-re* (*disa-bi-tuo*), elszoktat; *disabitua-rsi*, leszokik.
- disaccenta-to*, agg. hangsúlytalan.
- disacce-tto*, agg. nem szívesen látott.
- disacco-ncio*, agg. alkalmatlan, kényelmetlen.
- disacco-rfo*, m. egyenetlenség, véleménykülönbség.
- disacerba-re* (*disa-cer-bo*), enyhít; *disacerba-rsi*, 1. érní kezd, 2. enyhül.
- disada-tto*, agg. alkalmatlan.
- disado-rno*, agg. díztelen, elhanyagolt.
- disaffezione-re* (*disaffezio-ono*), szeretetét elfordítja, elidegenít; *disaffezione-rsi*, elfordul, vkitől elidegenedik;
- disaffezione-to*, agg. szeretetlen; *disaffezio-ne*, f. ellenszenv.
- disage-vole*, agg. nehéz; *disagevolezza*, f. nehézség.
- disagia-to*, agg. kényelmetlen, szűkös; *disa-gio*, m. kellemetlenség, nélkülözés.
- disagrade-vole*, agg. kellemetlen.
- disa-mina*, f. vizsgálat; *disamina-re* (*disa-mino*), megvizsgál.
- disamora-re* (*disa-mo-ro*), elkedvetlenít; *disamora-rsi*, elkedvetlenedik; *disamora-to*, szeretetlen; *disamo-re*, m. szeretetlenség; *disamore-vole*, agg. szeretetlen. barátságtalan; *disamorevolezza*, f. szeretetlenség, barátságtalanság.
- disanima-re* (*disa-ni-mo*), 1. elcsüggeszt, 2. megöl; *disanima-rsi*, elcsügged; *disanima-to*, agg. csüggedt.

disappete-nza, f. étvágytalanság.
disapplica-to, agg. lusta; disappli-
cazio-ne, f. lustaság.

disapprova-re (disapprovo),
helytelenít; disapprovazio-ne,
f. hibáztatás.

disarmame-nto, m. lefegyverzés;
disarma-re (disarmo), le-
fegyverez; disarmo, m. le-
fegyverzés.

disarmoni-a, f. 1. hangzavar. 2.
egyenletlenség; disarmo-nico,
agg. össze nem illő, rossz
hangzású.

disassuefa-re (disassuefa-cio),
leszoktat; disassuefa-rsi,
leszokik; disassuefa-tto, agg.
szokatlan.

disastro, m. szerencsétlenség; dis-
astro-so, agg. szerencsétlen.

disatte-nto, agg. figyelmetlen; dis-
attenzio-ne, f. figyelmetlen-
ség; — [a], vlminek figyelem-
be nem vétele.

disava-nzo, m. veszteség.

disavvantaggio, m. hátrány; dis-
avvantaggio-so, agg. hátrá-
nyos.

disavvedu-to, agg. vigyázatlan.

disavvene-nte, agg. nem szép; dis-
avvene-vole, agg. kellemetlen.
csúnya.

disavventu-ra, f. szerencsétlenség;
disavventura-to, disavventuro-
so, agg. szerencsétlen.

disavvezza-re (disavvezzo),
leszoktat; disavvezza-rsi, le-
szokik; disavvezzo, agg. va-
lamibe nem szokott.

disbo-rso, m. kiadás.

disbrama-re (disbramo), vá-
gyat kielégít.

disbranca-re (disbranco), az
ágakat lenyesi; disbranca-rsi,
szétágazik.

disbriga-re (disbrigo), elin-
téz; disbriga-rsi, megszabadul;
disbrigo, m. elintézés.

discaccia-re (discaccio), el-
kerget.

disca-pito, m. sérelem, veszteség.

disca-rico, m. 1. lerakás, 2. köny-
nyítés, mentség.

disca-ro, agg. kellemetlen.

discende-nza, f. leszármazás; di-
sce-ndere (discendo; di-
sce-si; discesso), 1. le-
száll, esik, 2. leszármazik;
discende-nte, 1. agg. lefelé
menő, 2. s. m. leszármazott;
discendime-nto, m. leszárma-
zás.

disce-polo, m. tanítvány.

disce-rnere (discerno), meg-
különböztet; discernime-nto,
m. megismerés, megkülönböz-
tetés; discerni-vo, agg. meg-
különböztető.

disce-sa, f. leszállás, ereszkedés.

discetta-re (discetto), vitat-
kozik; discettazio-ne, f. vita.

dischiu-dere (dischiudo),
fölnyit, föltár.

disci-nto, agg. nyitott, kigombolt.

discio-gliere, discio-rre (dis-
cio-igo; discio-isi;
discio-ito; fut. di-
scio-rò), 1. fel-, megold,
megolvaszt, 2. feloszt, 3. tel-
jesít; discio-gliersi, feloldja
magát, feloldódik, feloszlik;
discioglime-nto, m. 1. felosztás,
2. megoldás.

discipli-na, f. 1. fegyelem, 2. bün-
tetés, 3. nevelés, 4. tudomány-
ág; disciplina-re (discipla-
no), fegyelmez; disciplina-re,
agg. fegyelmi; disciplinate-zza,
f. fegyelmezettség.

- di-sco**, m. korong; **disco-bolo**, m. diszkoszvető.
- di-scolo**, agg. kicsapongó; s. m. naplopó, könnyelmű ifjú.
- discolora-re** (**discolo-ro**), elszíntelenít.
- disco-lpa**, f. mentség; **discolpa-re** (**disco-lpo**), ment, igazol; **discolpa-rsi**, kimentti magát, igazolja ártatlanságát.
- disconfessa-re** (**disconfesso**), visszavon, megtagad.
- disconosce-nza**, f. tudatlanság, hátlatlanság; **discono-scere** (**discono-sco**), félreismer.
- discontinua-re** (**discontinuo**), nem folytat, megszakít; **discontinua-rsi**, megszakad; **discontinuità**, f. megszakítottság; **disconti-nuo**, megszakított, hézagos.
- disconvenie-nte**, agg. nem illő, **disconveni-re** (**disconveno**), nem illik.
- discorda-nza**, f. egyenetlenség, véleménykülönbség, ellentét; **discorda-re** (**disco-rdo**), ellentétben áll; **disco-rde**, agg. egyenetlen, ellentétes; **disco-rdia**, f. egyenetlenség, ellentét.
- disco-rrere** (**disco-rrro**), beszélget, beszél; **discorsi-vo**, agg. értekező; **disco-rso**, m. beszéd.
- discosta-re** (**disco-sto**), eltávolít; **discosta-rsi**, eltávolodik; **disco-sto**, agg. távoli; avv. távol.
- discrede-nte**, agg. hitetlen; **discre-dere** (**discre-do**), 1. nem hisz, hitét veszti, 2. — la natura, a természetnek engedelmessékedik; **discre-dersi**, meggondolja magát; **discre-dita-re** (**discre-dito**), rossz hírét kelti; **discre-dito**, m. rossz hír.
- discrepa-nza**, f. véleménykülönbség.
- discretame-nte**, avv. 1. óvatosan, 2. meglehetősen; **discrete-zza**, f. titoktartás, mérsékelttség; **discreti-va**, f. ítélőképesség; **discre-to**, agg. titoktartó, 2. meglehetősen (jó); **discreziona-le**, agg. vlki belátására bízott; **discrezio-ne**, f. 1. titoktartás, 2. ítélőképesség, 3. szerénység; a —, tetszés szerint.
- discussio-ne**, f. vita, tárgyalás; **disen-tere** (**discut-o**), megvitát, tárgyal, vitatkozik.
- disde-gno**, m. harag.
- disde-tta**, f. 1. felmondás, 2. szerencsétlenség; **disdice-nte**, agg. nem illő; **disdi-re** (**disdice-o**; **disdis-si**; **disde-tto**; fut. **disdir-ò**), 1. visszavon, 2. felmond, 3. megtagad; **disdi-rsi**, 1. szavát visszavonja, 2. nem illik.
- disegna-re** (**dise-gno**), 1. rajzol, ábrázol, 2. tervez; **dise-gnato-re**, m., **disegnatri-ce**, f. rajzoló; **dise-gno**, m. 1. rajz, 2. szándék.
- disegna-le**, agg. egyenlőtlen.
- disequilibra-re** (**disequilibro**), egyensúlyból kizökkent; **disequilibrio**, m. 1. egyensúly hiánya, 2. aránytalanság.
- disereda-re**, **diseredita-re** (**dise-re-do**), kitagad.
- diserta-re** (**dise-rto**), 1. elpusztít, 2. megszökik; **diserta-to-re**, m. pusztító; **disertazio-ne**, f. szökés; **diserto-re**, m. katonaszökevény; **diserzio-ne**, f. szökés.

disfacime-nto, m. rombolás, feloszlás; **disfacitu-ra**, f. lerombolás, törmelék; **disfa-re** (disfò v. fa-c-cio; -fe-ci; -fa-tto), 1. megsemmisít, 2. felfejt, szétszed, felnyit; **disfa-rsi**, feloldódik, felbomlik, megsemmisül; — [d i], vlmitől megszabadul; **disfa-tta**, f. vereség; **disfavo-re**, m. 1. rosszindulat, 2. hátrány.

disfi-da, f. kihívás; **disfida-re** (disfi-d o), kihív (párhajra).

disfo-rme, agg. különböző alakú, eltérő; **disformità**, f. eltérés.

disgarba-re (disga-r b o), nem tetszik.

disgiu-ngere (disgiu-n g o), elválaszt; **disgiuntame-nte**, avv. külön; **disgiunti-vo**, agg. elválasztó; **disgiunzio-ne**, f. elválasztás.

disgrada-re (disgra-d o), megvet.

disgra-zia, f. szerencsétlenség; **cadere in —**, kegyvesztetté lesz; **disgrazia-to**, agg. szerencsétlen.

disregame-nto, m. elválasztás, felosztás; **disregare** (disgre-g o), feloszt; **disgre-ga-rsi**, feloszlik; **disregazio-ne**, f. szétválasztás.

disgusta-to, agg. unott; **disgustevole**, agg. undorító; **disgu-sto**, m. utálat; **disgusto-so**, agg. undorító.

disimpaccia-re (disim-pa-c-cio), kiszabadít.

disimpara-re (disim-pa-r o), felejt.

disimpegna-re (disim-pe-g n o), kiszabadít, felment, bevált; **disimpegna-rsi** [d i], megszaba-

dul vlmitől; **disimpe-gno**, m. teljesítés, szabadulás.

disinfetta-re (disin-fe-tto), fertőtlenít; **disinfettazio-ne**, disinfenzio-ne, f. fertőtlenítés; **disinganna-re** (disinga-n n o), kiábrándít; **disinga-nno**, m. kiábrándulás, csalódás.

disinteressa-rsi (disintere-s s o), nem érdeklődik; **disinteressa-to**, agg. érdektelen; **disintere-sse**, m. érdektelenség.

disinvo-lto, agg. fesztelen; **disin-voltu-ra**, f. fesztelenség.

disi-o, l. desi-o; **disi-re**, l. desiderio.

disisti-ma, f. lenézés; **disistima-re** (disisti-m o), lenéz.

dislaccia-re (disla-c-cio), kifűz.

dismaga-re (disma-g o), tévútra vezet; **dismaga-rsi**, elvállik.

dismisu-ra, f. túlzás; **dismisura-to**, agg. mértékfölötti.

disobbedi-re, l. disubbidire.

disobbligante, agg. udvariatlan; **disobbligare** (diso-bbli-g o), kötelezettség alól felment.

disoccupato, agg. el nem foglalt, munkátlan; **disoccupazio-ne**, f. munkátlanság.

disonestà, f. becsstelenség; **disonesto**, agg. becstelen; **disonorare** (disono-r o), megbecstelenít; **disonore**, m. szégyen, becsstelenség; **disonorevole**, agg. becstelen.

disordina-re (diso-rd-i n o), 1. összezavar, 2. lerendel; **disordinare**, összezavarodik; **disordinato**, agg. rendetlen; **disordinatamente**, avv. rendetle-

nül, mértéktelenül; **disordine**, m. rendetlenség, rendzavarás.
disorganizzare (disorgani-zo), bomlaszt; **disorganizzazio-ne**, f. bomlasztás, bomlás.
disornare (disorno), díszétől megfoszt.
disossare (disosso), kicsontoz.
dispaccia-re (dispaccio), sürgönyöz; **dispaccio**, m. sürgöny.
disparato, agg. különböző.
dispare-re, m. véleménykülönbség.
dispari, agg. páratlan; **disparità**, f. eltérés, különbség.
dispar-te, avv. oldalt, félre.
dispendio, m. kiadás; **dispendioso**, agg. drága; **despensa**, f. 1. élesztő, 2. fűzet, 3. dispensáció; **dispensa-bile**, agg. engedélyezhető; **dispensa-re**, (dispenso), 1. szétoszt; —il tempo, időt eltölt, 2. —[da], vlmí alól fölment; **dispensa-rsi**, túlteszi magát valamin; **dispensato-re**, m. osztogató; **dispensazio-ne**, f. felmentés; **dispensie-ra**, f. osztogató, kiosztó (konyhában stb.); **dispensie-re**, m. kulcsár.
disperare (dispero), kétségbe esik, nem remél; **disperatame-nte**, avv. kétségbeesetten; **disperato**, agg. kétségbeesett; **disperazio-ne**, f. kétségbeesés.
disperdere (disperdo), szét-szór, elpusztít, elvesz; **disperdersi**, elszórodik, elvesz, elpusztul; **disperdime-nto**, m. elpusztulás, elszórás, pazarlás; **dispergere** (dispergo),

elszór, pocsékol; **dispergito-re**, m. pazarló; **dispersio-ne**, f. szétszóródás, pusztulás, pazarlás; **disper-so**, agg., s. m. elveszett.
dispetto, m. 1. megvetés, 2. harag; a — mio, ellenemre; per — di, vlki bosszantására; **dispetto-so**, agg. lenéző, haragos.
dispiace-nte, agg. visszatetsző; **essere** —, sajnálja; **dispiace-re** (dispiaccio), 1. visszatetszik, 2. mi dispiace, sajnálom; **dispiace-vole**, agg. kellemetlen; **dispiacevole-zza**, f. kellemetlenség.
dispietù, f. kegyetlenség, részvétlenség; **dispieta-to**, agg. kegyetlen.
disponi-bile, agg. rendelkezésre álló; **disponibilità**, f. rendelkezés; **rendelkezési állomány**; **disporre** (dispongo; dispo-si; dispo-sto; fut. disporrò), 1. rendez, 2. előkészít, 3. rendelkezik, elhatároz; **dispo-rsi**, vlmire készül; **disposizio-ne**, f. 1. elrendezés, 2. hajlam, 3. rendelkezés; **dispo-sto**, agg. hajlamos, hajlandó.
dispotico, agg. kényúri; **dispotismo**, m. kényuralom.
disprege-vole, agg. megvetésre méltó; **dispregiame-nto**, m. megvetés; **dispregiare** (dispre-gio), megvet; **dispregiati-vo**, agg. megvető; **dispre-gio**, m. megvetés; **disprezza-bile**, agg. megvetendő; **disprezzare** (disprezzo), lebecsül; **dispre-zzo**, m. lenézés.

di-sputa, f. vita, szócsata; dispu-ta-bile, agg. vitatható; dispu-ta-re, (di-spu-to), vitatko-zik; disputa-rsi [qc.], veteke-dik vlmiért; disputazio-ne, f. vita.

dissangua-re (dis-sa-ngu-o), verét (v. pénzét) szípolyozza; dissangua-rsi, vérét veszi, nagy kiadásokba veri magát.

dissapo-re, m. egyenetlenség; dis-sapori-to, ízetlen.

disseca-re (dis-se-c-o), felbon-col; dissecazio-ne, f. bonco-lás.

dissecca-re (dis-se-c-c-o), kiszá-rít.

dissemina-re (dis-se-mi-n-o), hint, vet; disseminato-re, m. hintő, terjesztő.

dissenna-re (dis-se-n-n-o), esztét veszi, fejét elcsavarja; dissen-na-to, agg. bolond.

dissensio-ne, f. egyenetlenség; dis-se-nso, m. véleménykülönbség.

dissenti-re (dis-se-n-to), elle-nez, ellentétben van; dissen-zie-nte, agg. eltérő.

disseppelli-re (dis-se-p-pelli-s-c-o), kiás.

disserra-re (dis-se-r-ro), föl-nyit; disserra-rsi, fölnyílik.

dissetta-re (dis-se-r-to), [so-pra], értekezik vlmiről; dis-settato-rio, agg. értekező; dis-settazio-ne, f. értekezés.

disservi-re (dis-se-r-vo), árt.

dissetta-re (dis-se-s-to), össze-zavar; dissetta-rsi, rossz hely-zetbe, anyagi romlásba kerül; disse-sto, m. anyagi zavar.

disseta-re (dis-se-t-o), szomját oltja.

dissezio-ne, f. boncolás.

disside-nte, agg. szakadár, disz-szidens; disside-nza, f. szaka-dárság; dissid-dio, m. véle-ménykülönbség, ellentét.

dissigilla-re (dissigi-llo), a pecsétet feltöri.

dissi-mile, agg. különböző.

dissimula-re (dissi-mulo), tit-kol, tettét; dissimulato-re, m. tettető, szimuláns; dissimula-zio-ne, f. tettetés, alakosko-dás.

dissipa-re (di-ssip-o), 1. paza-rol, 2. eloszlát, 3. szétszór; dissipate-zza, f. szórákozott-ság, könnyelműség; dissipa-to, agg. 1. szórákozott, 2. könnyel-mű; dissipato-re, m. pazarló; dissipazio-ne, f. könnyelmű-ség, pazarlás.

dissocia-re (disso-cio), szét-választ.

dissolute-zza, f. könnyelműség, kicsapongás; dissolu-to, agg. könnyelmű, kicsapongó; dissolu-zio-ne, f. feloszlás, kicsa-pongás; disso-lvere (dis-so-lvo; dissolve-i, dis-solve-tti, disso-lsi; dissolu-to), felold, fel-oszlát; disso-lversi, feloldódik, megolvad.

dissomiglia-re (dissomi-glio), nem hasonlít, különbözik.

dissona-nza, f. rosszhangzás; dis-sona-re (dissuo-n-o), rossz-szul hangzik, egyenetlenkedik.

dissotterra-re (dissotte-r-ro), (újból) kiás.

dissuade-re (dissua-do; dis-sua-si; dissua-so), le-beszél; dissuasio-ne, f. figyel-meztetés; dissuetu-dine, f. el-szokás, hanyatlás, cndere in —, kimegy a szokásból.

dissuga-re (dissu-gò), kiszárit; **dissuga-rsi**, kiszárad.

distaccame-nto, m. 1. elkülönítés, 2. különítmény, osztag; **distacca-re** (dista-cco), elválaszt, kikülönít; **dista-cco**, m. elválasztás, elválás.

dista-nte, agg. távoli; **dista-nza**, f. távolság; **dista-re** (distò), távol van, különbözik.

diste-ndere (diste-ndo; diste-si; diste-so), kiterjeszt, kifeszít, kiterít, felken, lefektet; **diste-ndersi**, 1. kiterjed, 2. végig fekszik, -nyújtózik; **distendi-bile**, agg. nyújtható; **distensio-ne**, f. kiterjedés; **diste-sa**, f. 1. kiterjedés, 2. réteg, 3. messzeség; **distesame-nte**, agg. hosszán, részletesen; **diste-so**, agg. kifeszített, kiterjedi.

di-stico, m. disztihon.

distilla-re (disti-lio), 1. lepárol, 2. csepegtet, csepeg; **distilla-rsi**, csepeg; — **il cer-vello**, fejét törí; **distillazio-ne**, f. lepárolás; **distilleri-a**, f. pálinkafőző.

disti-nguere (disti-nguo), 1. megkülönböztet, 2. feloszt; **disti-nguersi**, kiválik, világosan megkülönböztethető; **distinta-me-nte**, avv. külön-külön, világosan; **distinti-vo**, agg. megkülönböztető; s. m. ismertető jel, rendjel; **disti-nto**, agg. külön, világos; **distinzio-ne**, 1. megkülönböztetés, kitüntetés.

disto-gliere, **disto-rre** (disto-lgo; disto-lsi; disto-lto; fut. distogliere, distorrò), eltérít vlmittől; **disto-gliersi**, eltér, elfordul valamittől, földel vmit.

distorname-nto, m. eltérítés; **disto-rre**, l. distogliere.

distra-rre (distra-ggo; distra-ssi; distra-tto), 1. elvon, 2. szórákoztat, figyelmét elvonja; **distra-rsi**, szórákoztat, figyelmetlen; **distra-tti-vo**, agg. szórákoztató, figyelmet elvonó; **distra-tto**, agg. szórákozott; **distrazio-ne**, f. 1. szórákozás, 2. szórákozottság.

distre-tto, m. kerület; **distrettua-le**, agg. kerületi.

distribui-re (distribui-sco), szétoszt, beoszt, berendez; **distribui-rsi**, feloszlik; **distributi-vo**, agg. osztó, felosztó; **distributo-re**, m. 1. pósta-kihordó, postás, 2. újságárú; **distribuzio-ne**, f. szétosztás, beosztás, kihordás.

distru-ggere (distru-ggo; distru-ssi; distru-tto), elpusztít, lerombol; **distru-ggersi**, emésztí magát, tönkremegy; **distrutti-vo**, agg. romboló; **distruzio-ne**, f. (le)rombolás, pusztulás.

disturba-re (distu-rbo), zavar, nyugtalanít; **distu-rbo**, m. 1. zavarás, 2. rosszullét.

disubbidie-nte, agg. engedetlen; **disubbidie-nza**, f. engedetlenség; **disubbidire** (disubbidisco), nem engedelmeskedik.

disuguaglia-nza, f. egyenlőtlenség; **disugua-le**, agg. egyenlőtlen.

disuma-no, agg. embertelen.

disunio-ne, f. egyenetlenség; **disuni-re** (disuni-sco), elválaszt, civódást okoz; **disuni-rsi**, elválik; **disunite-zza**, f. egyenetlenség; **disuni-to**, agg. egyenetlen, viszálykodó.

disu-so, m. *cadere in* —, kiesik a használatból, elavul.
 disu-tile, agg. haszontalan, káros.
 disvole-re (*disvo-glio*), nem akar többé.
 dita-le, m. gyűszű.
 dita-ta, f. 1. ujjnyi, 2. ujjenyomat; diti-no, m. kisujj.
 ditira-mbico, agg. ditirambikus; ditira-mbo, m. ditirambus.
 di-to, m. (pl. *di-ti, di-ta*), ujj.
 di-tta, f. cég.
 ditta-re, l. *detta-re*; dittato-re, m. diktátor; dittato-rio, agg. diktatúra; diti-tu-ra, f. diktatúra.
 di-ttico, m. kétszúrnyú oltár, író-tábla.
 ditto-ngo, m. kettőshang.
 diu-rno, agg. nappali, napi.
 diutu-rno, agg. hosszan tartó.
 di-va, f. istennő.
 divagame-nto, m. 1. kitérés, 2. szórakozás; *divaga-re* (*diva-go*), elkalandozik; *diva-ga-rsi*, elkalandozik, szórakozik.
 divampa-re (*diva-mpo*), fel-lángol.
 diva-no, m. kerevet, díván.
 divaricame-nto, m. szétágazás.
 diva-rio, m. eltérés, különbözőség.
 dive-llere, gyökerestől kitép.
 diveni-re (*dive-ngo; dive-nni; divenu-to*), 1. vmivé lesz, 2. vlhová érkezik; *diventa-re* (*dive-nto*), vmivé válik.
 dive-rbio, m. párbeszéd, civódás.
 diverge-nza, f. eltérés; *dive-rgere* (*dive-rgo*), eltér; *diversa-me-nte*, avv. különbözően, különben; *diversifica-re* (*diversi-fico*), különbözővé tesz v. válik; *diversificazio-*

ne, f. változás, különbözőség;
diversio-ne, f. 1. levezetés, 2. eltérés, 3. figyelem elterelése, cseltámadás.
diversità, f. különbözőség, különbözés; *diversi-vo*, f. agg. levezető, 2. s. m. különbség.
dive-rso, agg. különböző; *dive-rsi*, 1. agg. némely, sok, 2. s. m. némelyek, sokan.
diverte-nte, diverte-vole, agg. szórakoztató; *divertime-nto*, m. szórakozás; *diverti-re* (*dive-rto*), szórakoztat; *diverti-rsi*, szórakozik.
divezza-re (*dive-zzo*), elszoktat; *divezza-rsi*, elszokik; *dive-zzo*, vlmitől elszokott, vlmihez nem szokott.
divia-to, f. agg. haladéktalan, 2. avv. haladéktalanul.
dividere (*divi-do*), t. (fel-, meg-, el-)oszt, 2. vizsályt szít, 3. elválaszt; *divi-dersi*, feloszlik, szétválk, elválk.
divie-to, m. tilalom.
divina-re (*divi-no*), jósol; *divinato-re*, m. jós, próféta; *divinazio-ne*, f. jóslat.
divincola-re (*divi-ncolo*), csóvál; *divincola-rsi*, kiszabadítja magát, tekerőzik, vonaglik.
divinità, f. Istenség, isteni tökéletesség; *divinizza-re* (*divi-ni-zzo*), istenít; *divinizzazio-ne*, f. istenítés; *divi-no*, agg. isteni.
divi-sa, f. 1. felosztás, 2. hajválaszték, 3. egyenruha; *divisa-me-nto*, m. 1. beosztás, 2. szándék.
divisa-re (*divi-so*), f. beoszt, elrendez, 2. tervez, szándékozik; *divisi-bile*, agg. oszt-

ható; *divisio-ne*, 1. 1. (meg-, fel-, be-) osztás, 2. ügyosztály, 3. divízió, 4. elválasztás, elválás.
divora-re (*divo-ro*), (fel-)fal, főlemészt; *divora-rsi*, (fől-) emésztődik.
divo-rzio, m. válás.
divulga-re (*divulgo*), közzétesz, terjeszt; *divulga-rsi*, elterjed; *divulgato-re*, m. divulgatri-ce, híresztelő, terjesztő.
diziona-rio, m. szótár.
dizio-ne, f. kifejezés, szólásmód.
dò, m. c-hang a zenében.
do-ccia, f. zuhany; *doccia-re* (*do-ccio*), zuhanyoz, zuhanyként ömlik.
do-cile, agg. tanulékony, simulékony, szelíd; *docilità*, f. tanulékony-ság, szelídség; *documen-to*, m. okmány, oklevél, bizonyíték.
dodecasi-llabo, agg. tizenkét szótagú.
dodice-nne, agg. tizenkét éves; *do-dici*, tizenkettő.
do-ga, f. donga.
doga-le, agg. — dozse-.
doga-na, f. vám; *dogana-le*, agg. vám-; *guardia* —, vám-őr; *doganie-re*, 1. agg. vám-, 2. s. m. vámhivatalnok.
dogare-ssa, f. dozse felesége; *dogato*, m. dozsei méltóság; *do-ge*, m. dozse (a velenzei köztársaság feje).
do-glia, f. fájdalom; *doglia-nza*, f. panasz; *doglio-so*, agg. fájdalmas.
do-lce, agg. édes, puha, enyhe, gyöngéd; *dolce dolce*, avv. csak lassacskán!; *do-lci*, m. pl. sütemény; *dolceme-nte*, avv. édesen, gyöngéden; *dol-*

ce-zza, f. édesség, gyöngédség; *dolciama-ro*, agg. édes-keserű; *dolci-gno*, agg. édeskés; *dolciu-me*, m. édesség; *do-lco*, 1. agg. enyhe, 2. s. m. enyhe idő.
dole-nte, agg. fájdalmas, panaszos; *sono* —, sajnálom; *dole-re* (*dolgo*; *dolci*; *dolu-tò*; fut. *dorrò*), fáj, sajnál; *dole-rsi*, panaszkodik.
do-llaro, m. dollár.
dolma-no, m. dolmány.
do-lo, m. család.
dolomite, f. dolomit.
dolora-re (*doloro*), fáj; *dolora-rsi*, panaszkodik; *dolo-re*, m. fájdalom; *doloro-so*, agg. fájdalmas, szomorú; *dolo-so*, agg. csaló, csalárd, hamis.
doma-ni, *doma-ne*, avv. holnap.
doma-re (*domo*), megfőkeztet, megszelídít; *domato-re*, m. szelídítő; *domatu-ra*, f. szelídítés.
Domeneddi-o, *Domineddi-o*, m. Űristen.
dome-nica, f. vasárnap; *domenica-le*, agg. vasárnapi.
domenica-no, m. dominikánus.
dome-stica, f. cseléd; *domestica-re*, 1. addomesticare; *domestiche-zza*, f. bizalmasság, szelídség; *dome-stico*, 1. m. szolga, 2. agg. házi, bizalmas; *domicilia-rsi* (*domicilio*), lakik; *domicilio*, m. lakhely, lakás.
domina-nte, agg. uralkodó; *domina-re* (*domino*), uralkodik vmi fölött; *dominazio-ne*, f. uralkodás; *Do-mine*, m. Isten; *domi-nio*, m. 1. uralom, — *di se stesso* önuralom; 2. terület, birtok.

- dominò, m. dominó.
- do-mma, m. dogma; domma-tica, f. dogmatika; domma-tico, agg. dogmatikus; domma-ti-smo, m. dogmatizmus.
- do-mo. m. l. duomo.
- Don, m. úr, a papok és magasabb arisztokrácia címe.
- dona-re (d o - n o), ajándékozik; donata-rio, m. donata-ria, f. megajándékozott, adomány élvezője; donati-vo, m. ajándék; donato-re, m. ajándékozó, adományozó; donazio-ne, f. adomány.
- do-nde, avv. honnan, miért.
- do-ndola, f. hintaszék; dondola-re (d o - n d o l o), hintál; dondola-rsi, himbálózik; dondoli-o, m. hintázás; do-ndolo, m. hinta; o r o l o g i o a —, ingaóra; sta-re a —, lődörög; dondolo-ne, m. naplopó; dondolo-ni, avv. f. himbálva, 2. dologtalanul.
- do-nna, f. 1. hölgy, nő, asszony, 2. arisztokrata hölgyek címe; donne-sco, agg. női; donne-tta, f. hölgyecske; donniccino-la, f. műveletlen, pletyka asszony; donni-na, f. asszonyka; do-nno, m. úr, parancsoló.
- do-no, m. ajándék, adomány.
- donze-lla, donzelle-tta, f. leányka; donze-lla, m. apród.
- do-po, prep. után; dopolavo-ro, m. munkások önművelő szervezete.
- doppia-re (d o - p p i o) megkét-szerez; doppieggia-re két-színűen viselkedik v. beszél; doppie-re, doppie-ro, m. két-ágú gyertyatartó; doppie-zza, f. kettősség, kétszínűség; do-pio, agg. 1. kettős, kétszeres, 2. kétszínű.
- dora-re (d o - r o), (meg)aranyoz; doratu-ra, f. aranyozás.
- do-rico, agg. dór.
- dormicchia-re (d o r m i - c c h i o), szunyókál; dormie-nte, agg. alvó; dormiglio-ne, m. álom-szuszék; dormiglio-so, agg. aluszekony; dormi-re (d o - r m i o), alszik; dormi-ta, f. alvás; dormito-re, m. dormitri-ce, f. alvó; dormito-rio, m. hálóterem; dormitu-ra, f. téli álom; dormive-glia, m. fél-álom.
- dorsa-le, agg. hát-; spina —, hátgerinc; do-rso, m. hát.
- do-se, f. dózis.
- do-sso, m. hát; tornare a — [di], vlkire illik-; dare il —, hátat fordít.
- dota-le, agg. a hozományhoz tartozó; dota-re (d o - t o), megajándékozik.
- dotazio-ne, f. ajándék, javadalom; do-te, f. 1. hozomány, 2. ajándék.
- do-tto, s. m., agg. tudós; dottora-le, agg. doktori; dottora-ndo, m. doktorjelölt; dottora-to, m. doktorátus; dotto-re, m. doktor; dottoreggia-re (d o t t o - r e - g g i o), tudálékoskodik; dottore-sco, agg. tudóskodik; dottore-ssa, f. doktornő.
- dottri-na, f. tan, dottrina-le, agg. tudós, elméleti; dottrina-rio, agg. doktriner.
- dove, avv. hol, ahol, hova, ahova; doveccesi-a, avv. bárhol.
- dove-re (d e - b b o; dove-i, dove-tti; do-vu-to; fut. do-vrò), 1. kell, 2. tartozik, 3. köszön vlkinek vlmít; do-

ve-re, m. kötelesség; a —, ahogyan kell; **doverosame-nte**, avv. kötelességszerűen; **dovero-so**, agg. kötelességszerű.

dovi-zia, f. gazdaság; **doviziosa-me-nte**, avv. bőségesen; **dovizio-so**, agg. gazdag.

dovu-nque, avv. bárhol, bárhova.

dovutame-nte, avv. kötelességszerűen, kellően; **dovu-to**, agg. ami vkit megillet.

dozzi-na, f. tucat; **dozzina-le**, agg. tucat; **pittore** —, tucatfestő.

draconia-no, agg. drákói.

dra-go, m. sárkány.

dragoma-nno, m. dragomán.

dra-go-ne, m. sárkány.

dra-mma, m. dráma; — in musica, zenedráma; **dra-mma**, f. dráma; **dramma-tica**, f. drámai költészet; **dramma-tico**, agg. drámai; **drammatizza-re** (drammatizza), drámai formába önt; **drammaturgi-a**, f. dramaturgia; **drammatu-rgo**, m. dramaturg.

drappella-re (drappe-llo), zászlót lenget, zászló köré sorakozik; **drappe-llo**, m. 1. zászló, 2. csapat; **drappello-ne**, m. függöny; **drapperia**, f. 1. selyemárú, 2. drapéria; **dra-po**, m. selyemszövet.

dra-stico, agg. drasztikus.

dre-nto, l. dentro; **dre-to**, **drie-to**, l. dietro; **dri-tto**, l. diritto; **drizza-re**, l. dirizza-re.

dro-ga, f. gyógyszer, fűszer; **dro-ga-re** (dro-go), fűszerez; **drogheri-a**, f. fűszerkereskedés; **droghie-re**, m. fűszerkereskedő.

dromeda-rio, m. egypúpú teve.

dru-da, f. dru-do, m. szerető.

duali-smo, m. dualizmus, ellentét; **dualità**, f. kettősség.

du-bbio, m. kétség, kételkedés; **mettere in** —, 1. kétségbe von, 2. kockára tesz; **stare in** —, haboz, fél; **senza** —, kétségtelenül; **du-bbio**, agg. kétes; **dubbio-so**, agg. kételkedő, kétes, bizonytalan; **dubita-nza**, f. kétség; **dubita-re** (du-bit-o), 1. kételkedik, 2. aggódik, 3. haboz; **dubitati-vo**, agg. kételkedő, bizonytalan; **dubito-so**, agg. 1. dubbioso.

du-ca, m. herceg; **duca-le**, agg. hercegi; **duca-to**, m. hercegség.

du-ce, m. vezér; **duche-ssa**, f. hercegnő.

du-e, kettő; **duella-re** (du-e-llo) párbajoz; **due-llo**, m. párbaj; **duge-nto**, agg. kétszáz.

du-nque, cong. tehát.

du-o, **duo-i**, l. due.

duo-lo, m. fájdalom.

duo-mo, m. dóm.

duplica-re (du-pli-co), megkettőz; **duplica-to**, m. másolat; **du-plice**, agg. kettős; **duplicità**, f. kettősség, kétszínűség; **du-plo**, agg. kettős.

dura-bile, agg. tartós; **durabilità**, f. tartósság; **dura-nte**, prep. alatt; **dura-re** (du-ro), tart; — una fatica, bírja a fáradtságot; — fatica a credere, nehezen hiszi; **dura-ta**, f. tartam; **duratu-ro**, **du-re-vole**, agg. tartós; **durevo-le-zza**, f. tartósság.

dure-zza, f. keménység; **du-ro**, agg. kemény, — d'orecchi, nagyothalló.

du-ttile, agg. nyújtható, simulékony; **duttilità**, f. nyújthatóság.

E

E, f. és m. E, e.
 e, cong. és.
 ebani-sta, m. műasztalos; ebani-steri-a, f. műasztalosság;
 e-bano, m. ébenfa.
 ebbe-ne, cong. noshat.
 ebhre-za, f. részegség; e-bbro, agg. részeg, mámoros.
 ebeta-ggine, f. gyöngeség, gyöngelméjűség; e-bete, agg. gyöngelméjű, ostoba.
 ebollizio-ne, f. felforrás, felindulás.
 ebra-ico, agg. héber; ebre-o, m. zsidó.
 ecato-mbe, f. hekatomba.
 eccede-nte, agg. túllépő; eccede-nza, f. maradék, fölösleg; ecce-dere (e c c e - d o), túllép.
 eccelle-nte, agg. kitűnő; eccelle-nza, f. kiválóság; per —, kiváltképen; Eccelle-nza, Kegyelmes Úr; ecce-llere (e c c e - l l o), kiválik; ecce-iso, agg. magos, magasztos.
 ecce-ntrico, agg. excentrikus, különc.
 eccessi-vo, agg. rendkívüli, túlzott; ecce-ssio, m. túlzás, túllépés, haragkitörés.
 ecce-tera, avv. és a többi.
 ecce-tto, agg. kivéve; eccettua-re (e c c e - t t u o), kivételt tesz; eccettuati-vo, ecceziona-le, agg. kivételes, kivételt képező; eccezio-ne, f. 1. kivétel; fare —, kivételt képez, 2. kifogás; fu o r i d' —, kifogástalan.
 ecci-dio, m. öldöklés, vérfürdő.
 eccita-bile, agg. ingerlékeny; eccitame-nto, m. ösztönzés;

eccita-nte, 1. agg. izgató, 2. s. m. izgatószer; eccita-re (e - c c i t o), izgat, ingerel, ösztönöz; eccitati-vo, agg. ingerlő, izgató, ösztönző; eccitazio-ne, f. izgalom, inger.
 ecclesia-stico, agg. egyházi, papi.
 e-cco, avv. ime.
 echeggia-re (e c h e - g g i o), visszhangoz.
 ecle-ttico, agg. eklektikus; eclettismo, m. eklekticizmus.
 eclissa-rsi (s' e c l i - s s a), elhomályosul; eclis-sa, eclis-si, f. elhomályosulás; — solare, napfogyatkozás: ← totale, teljes napfogyatkozás.
 eclit-tica, f. a föld pályája a nap körül; eclit-tico, agg. ekliptikus.
 e-co, m. és f. visszhang.
 economa-to, m. gazdasági hivatal; economi-a, f. 1. gazdálkodás, takarékoság; — politica, nemzetgazdaságtan, 2. megtakarított pénz; econo-mica, f. gazdaságtan; econo-mico, agg. gazdaságos; scien-za —, gazdaságtan; economizza-re (e c o n o m i - z z o), megtakarít; eco-nomo, 1. m. gazdasági főnök, intéző, 2. agg. takarékos.
 ecume-nico, agg. világ; concilio —, világkongresszus.
 eddomada-rio, agg. heti.
 e-den, m. édenkert.
 e-dera, f. borostyán.
 edi-cola, f. kis építmény; templo-moeska; edifica-nte, agg. példaadó; edifica-re (e d i - f i c o), 1. épít, 2. példát ad; edifica-rsi, példát vesz; edifica-ti-vo, agg. tanulságos, példás; edificato-rio, agg. építési, ta-

- nulságos; **edificazio-ne**, *f.* 1. építés, 2. tanulság, jó példa; **edifi-cio**, **edifi-zio**, *m.* épület; **edi-le**, *m.* építészeti tanácsos; **edili-zio**, *agg.* építési.
- e-dito**, *agg.* kiadott (könyv); **editore**, *m.* kiadó; **editri-ce**, *casa* —, *società* —, kiadócég.
- edi-tto**, *m.* rendelet.
- edizio-ne**, *f.* kiadás.
- educa-re** (*e · d u c o*), *nevel*; **educati-vo**, *agg.* nevelő; **educato-re**, *m.* **educatri-ce**, *f.* nevelő; **educato-rio**, *m.* nevelő-intézet; **educazio-ne**, *f.* nevelés.
- efeme-ride**, *l.* effemeride; **efe-me-ro**, *l.* effimero.
- effe**, *f.* *f* betű *v.* hang.
- effemeri-de**, *f.* naptár; **effemeri-di**, *f.* *pl.* évkönyv
- effeminame-nto**, *m.* elpuhultság; **effemmina-re** (*e f f e · m m i n o*), *elpuhít*; **effemmina-rsi**, *elpuhul*; **effemminate-zza**, *f.* elpuhultság; **effemmina-to**, *agg.* elpuhult; **effeminato-re**, *elpuhító*.
- efferate-zza**, *f.* embertelenség; **efferato**, *agg.* embertelen.
- effervesce-nte**, *agg.* pezsgő, habzó; **effervesce-nza**, *f.* pezsgés.
- effettivame-nte**, *avv.* valóban; **effetti-vo**, *agg.* valóságos, tényleges; **effe-tto**, *m.* 1. hatás, 2. birtok, cikk; **recare a d** —, *megvalósít*; 3. cél; **effettua-bile**, *agg.* megvalósítható; **effettualità**, *f.* valóság; **effettualme-nte**, *avv.* valóban; **effettua-re** (*e f f e · t t u o*), *megvalósít*; **effettua-rsi**, *megvalósul*; **effettuazio-ne**, *f.* megvalósítás.
- effica-ce**, *agg.* hatásos; **effica-cia**, *f.* hatás, hatássóság; **efficie-nte**, *agg.* ható; **efficie-nza**, *f.* hatóerő, képesség.
- effigia-re** (*e f f i · g i o*), *ábrázol*; **effi-gie**, *f.* ábrázolás, kép.
- effi-mero**, *agg.* egy napos, rövid-életű.
- effloresce-nte**, *agg.* virágzó; **effloresce-nza**, *f.* virágzás.
- efflu-ssó**, *m.* kifolyás; **efflu-vio**, *m.* kiáramlás, kigözlégés; **effo-ndere** (*e f f o · n d o*), (*ki*) önt, **effo-ndersi**, *kiömlik*, ömledez; **effusio-ne**, *f.* 1. kiömlés; — *di sangue*, *vérontás*, 2. áradozás.
- egemoni-a**, *f.* fenhatóság.
- e-gida**, *f.* védelem.
- Egi-tto**, *m.* Egyiptom; **egizi-aco**, *agg.* egyiptomi.
- e-gli**, *pron.* ő.
- e-gloga**, *f.* pásztorköltemény.
- egoi-smo**, *m.* önzés; **egoi-sta**, *m.* önző; **egoi-stico**, *agg.* önző.
- egre-gio**, *agg.* kiváló; **all' — Signore**... Nagyságos...
- egre-ssó**, *m.* kimenet.
- e-gro**, *agg.* beteg, gyöngé, szomorú.
- egua-le**, *agg.* egyenlő, egyforma.
- eh!** *interj.* ugyan! nos! hé!; **e-hi**, *interj.* hé; **ehm**, *interj.* hm.
- eiaculazio-ne**, *f.* kilövelés.
- eimè**, *interj.* óh! jaj!
- elabora-re** (*e l a b o · r o*), *ki · v.* feldolgoz; **elabora-to**, *1. agg.* kidolgozott, 2. *s. m.* tervezet.
- elargi-re** (*e l a r g i · s c o*), *bőkezűen ad, oszt*; **elargizio-ne**, *f.* adomány, jótétemény.
- elasticità**, *f.* rugékonyság; **elastico**, 1. *agg.* rugékonny, 2. *s. m.* gummiszalag, harisnyakötő.
- e-lce**; **e-lice**, *m.* és *f.* tölgyfa.

elefa-nte, m. elefánt.
 elega-nte, agg. finom, elegáns;
 elega-nza, f. finomság, elegancia, előkelőség.
 eleggere (e-le-ggo; e-le-s-si; e-le-tto), (meg)választ; eleggi-bile, agg. választható; eleggibilità, f. választhatóság.
 elegi-a, f. elégia; elegi-aco, agg. elégikus.
 elementa-re, agg. elemi; eleme-nto, m. elem.
 elemo-sina, f. alamizsna.
 ele-nco, m. jegyzék.
 ele-tta, f. választék, színe-java; eletti-vo, agg. választó, választott; elettora-le, agg. választó; elettora-to, m. választójog; eletto-re, m. elettri-ce, f. választó.
 elettricità, f. villamosság; elettriz-za-re (e-le-ttri-z-zo), (fel)villanyoz, villamosít; elettriz-zazio-ne, f. villanyozás, villamosítás; elettrochi-mica, f. elektrokémia; elettromagne-te, m. elektromágnes.
 elevame-nto, m. felemelés; ele-va-re (e-le-vo v. e-le-vo), felemel, felvet; eleva-rsi, fel-emelkedik, felvetődik; ele-va-to, agg. emelkedett; eleva-te-zza, f. emelkedettség; ele-vato-re, m. emelő, elevátor; elevazio-ne, f. emelkedés.
 elezione-re (e-le-zio-ne), választ; elezio-ne, f. választás.
 e-lica, e-lice, f. csavar.
 Elico-na, f. Helikon.
 E-lide, f. Elis.
 eli-dere (eli-do; eli-si; eli-s-o), 1. szóvégi magánhangzót elhagyja, 2. megsemmisít, eligi-bile, agg. választható.

elimina-re (eli-min-o), kiküszöböl; eliminazio-ne, f. kiküszöbölés.
 eliosco-pio, m. napvizsgáló távcső.
 Elisabe-tta, f. Erzsébet.
 elisio-ne, f. szóvégi magánhangzó elhagyása.
 elisi-r, elisi-re, m. elixir.
 e-lla, f. ő, ön.
 elle-nico, agg. hellén; elleni-smo, m. hellenizmus; elleni-sta, m. hellenista; Elle-no, m. görög.
 e-llera, f. borostyán.
 ellisse, m. elipszis; elli-ttico, agg. eliptikus.
 e-lmo, m. sisak.
 elocuzio-ne, f. szónoki kifejezés, előadás.
 elogia-re (e-lo-gio), dicsőít; elo-gio, m. dicsőítés, dicsőítő beszéd; elogi-stico, agg. dicsőítő.
 Eloisa, f. Héloïse.
 eloque-nte, agg. ékesen szóló; eloque-nza, f. ékesszólás; elo-quo, m. szónoki készség.
 e-lsa, f. kardmarkolat.
 elucubra-re (elu-cu-bro), gondosan kidolgoz; elucubrazio-ne, f. éjjeli munka, gondos kidolgozás.
 elu-dere (elu-do), kijátszik, kitér; elusio-ne, f. kijátszás, elkerülés, ürügy; elusi-vo, agg. kitérő.
 elve-tico, agg. svájci; Elve-zia, f. Svájc.
 emacia-re (e-ma-cio), lesóványt; emacia-rsi, lesóványodik.
 emana-re (e-ma-no), 1. kibocsájt, 2. kiárad, kisugárzik; emanazio-ne, f. 1. kibocsájtás, 2. kiáradás, kisugárzás.

emancipa-re (e m a n c i p o), felszabadít; **emancipa-rsi**, felszabadul; **emancipato-re**, m. felszabadító; **emancipazio-ne**, f. felszabadítás.

embar-go, m. kikötőben álló hajó lefoglalása.

emble-ma, m. jelkép; **emblematico**, agg. jelképes.

embrio-ne, m. sejt, embrió.

emenda, f. javulás, javítás; **emendabile**, agg. javítható; **emendamente**, m. javítás, módosítás; **emenda-re** (e m e n d o), javít, módosít, jóvátesz; **emenda-rsi**, megjavul; **emendati-vo**, agg. javító; **emendazio-ne**, f. javítás, helyreigazítás, javulás.

emerge-nte, agg. fölmerülő; s. m. váratlan esemény; **emerge-nza**, f. váratlan esemény; **emerge-re** (e m e r g o; e m e r s i; e m e r s o: fut. e m e r g e r ò), 1. felmerül, kiemelkedik, kitűnik.

eme-rito, agg. kiszolgált.

emersio-ne, f. feltűnés, felmerülés.

eme-tico, agg. hánytató.

eme-ttere (e m e t t o; e m i s i; e m e s s o), kibocsájt.

emici-clo, m. félkör.

emicrani-a, f. féloldali fejfájás.

emigra-re (e m i g r o), kívándorol; **emigrazio-ne**, f. emigráció, kívándorlás.

emine-nte, agg. kiváló, kiemelkedő; **eminente-nte**, avv. kiváltképen; **emine-nza**, f. 1. magaslat, 2. kiváltság; **Emine-nza**, f. a biborosok címe.

emi-ro, m. emír.

emisfe-ro, **emisfe-rio**, m. félgömb.

emissa-rio, m. 1. kiküldött, kém, 2. capro —, bűnbak, 3. levezelő csatorna; **emissio-ne**, f. kibocsájtás, kisugárzás.

emisti-chio, m. fél-verssor.

e-mme, m. és f. m betű v. hang. **emollie-nte**, agg. puhító.

emolume-nto, m. haszon, fizetés, mellékjövedelem.

emorragi-a, f. vérömlés.

emozio-ne, f. felindulás, indulat.

empietà, f. istentelenség; **e-mpio**, agg. istentelen, kegyetlen.

empi-re (e m p i o), 1. megtölt, 2. teljesít.

empi-rea, s. m. a legmagasabb égi kör, az Istenség székhelye (Dante).

empi-rico, agg. kísérleti; **empirismo**, m. empirizmus.

empo-rio, m. 1. vásár, piac, 2. tárház.

emula-re (e m u l o), verseng; **emulato-re**, m., **emulatri-ce**, f. versengő; **emulazio-ne**, f. versengés; **e-mulo**, 1. agg. versengő, 2. s. m. versenytárs.

emulsio-ne, f. emulzió, tejszerű folyadék.

encefa-lico, agg. agyvelő-; **encefali-te**, f. agyvelőgyulladás; **ence-falo**, m. agyvelő.

enci-clica, f. enciklika; **enciclopedi-a**, f. lexikon; **enciclopedico**, agg. egyetemes; **enciclopedi-sta**, m. lexikon-író, enciklopedista.

encomia-re (e n e o m i o), di csér, dicsőít; **encomia-stico**, agg. dicsőítő; **enco-mio**, m. dicséret, dicsőítés.

endecasi-llabo, m. tizenegyszótagú verssor.

energi-a, f. erély; **ene-rgico**, agg. erélyes.

energu-meno, agg., s. m. ördögös.

e-nfasi, f. 1. nyomaték, 2. dagály; **enfa-tico**, agg. nyomatékos, dagályos.

enfiagio-ne, f. daganat; **enfia-me-nto**, m. dagadás, felfu-vottság, felfuvalkodottság; **en-fia-re** (e-n-fio), megdagad, felfu-vódik; **enfiati-ccio**, agg. kissé dagadt; **enfia-to**, m. daganat.

eni-gma, m. talány; **enigma-tico**, agg. titokzatos.

e-nue, m. és f. n betű v. hang; **enne-simo**, agg. ennedik.

eno-rme, agg. óriási, rettenetes; **enorme-zza**, f. rettenetesség; **enormi-à**, f. óriási, rettenetes dolog.

Enri-co, m. Henrik.

e-nte, m. lény, létező személy, jogi személyként fellépő egyesület.

ente-rico, agg. bél-; **enteri-te**, f. bélhurut.

entità, f. 1. lény, létező, 2. jelentőség.

e-ntomo, m. rovar.

entra-mbi, m. pl. **entra-mbe**, f. pl., **entra-mbo**, pl. mindketten.

entra-nte, agg. jövő; **entra-re** (e-n-tro), 1. belép, 2. belefér, 3. beleclegyedik, 4. megkezdődik; **non c'en-tro**, semmi közöm hozzá; — **di mezzo**, közvetít; **entra-re**, s. m. bejárat; **entra-ta**, f. 1. bemenet, bevezetés, nyitány, 2. bevonulás, 3. jövedelem; **entrata-ra**, f. bejárat, belépés, kezdet.

e-n-tro, avv. és prep. benn, bele, -ban, -ben, -ba, -be.

entusiasma-re (e-n-tu-sia-s-mo), lelkesít; **entusiasma-rsi**, lelkesedik; **entusia-smo**, m. lelkesedés; **entusia-sia**, m. rajongó; **entusia-stico**, agg. lelkesedő, rajongó.

enumera-re (e-n-u-m-e-r-o), föl-sorol; **enumerazio-ne**, f. föl-sorolás.

enuncia-re (e-n-u-n-cio), kije-lent; **enunciazio-ne**, f. kijelen-tés.

e-pica, f. elbeszélő költszet; **e-pico**, agg. elbeszélő.

epicurei-smo, m. epikureizmus; **epicure-o**, agg., s. m. epiku-reista.

epidemi-a, f. járvány; **epide-mi-co**, agg. járványos.

epifani-a, f. vízkereszt.

epi-gono, m. utánzó, epigon.

epi-grafe, f. felirat; **epigrafi-a**, f. epigráfia; **epigra-fico**, agg. stile —, tömör stílus; **epi-gra-mma**, m. epigramm; **epi-gramma-tico**, agg. epigrammatikus, tömör.

epilessi-a, f. nyavalyatörés; **epi-le-ttico**, agg. nyavalyatörős.

epilog-a-re (e-pi-lo-go), befeje-zésül a mondottakat röviden összefoglalja; **epi-logo**, m. utó-szó, összefoglalás.

episcopa-le, agg. püspöki; **epi-scopa-to**, m. püspökség; **epi-sco-pio**, m. püspöki palota; **epi-scopo**, m. püspök.

episo-dico, agg. epizodikus; **epi-so-dio**, m. epizód.

epi-stola, f. levél, episztola; **epistola-re**, agg. levél-, sti-le —, levélstílus; **epistola-rio**, m. levelezés.

epita-ffio, m. sírfelirat.
 epitala-mio, m. menyegzői verse-
 zet.
 epi-teto, m. jelző.
 epítoma-re (e p i t o m o), kivo-
 natol; epi-tome, m. kivonat.
 e-poca, f. korszak.
 epope-a, f. hősköltemény.
 eppu-re, avv. mégis.
 epulo-ne, m. dőzsölő.
 equa-bile, agg. egyenletes, igaz-
 ságos; equabilità, f. egyenle-
 tesség; equame-nte, avv. igaz-
 ságosan; equa-nime, agg. egy-
 forma kedélyű, csöndes; equa-
 nimità, f. szelídség, jóság.
 equato-re, m. egyenlítő.
 equazio-ne, f. egyenlet.
 eque-stre, agg. lovas.
 equilibra-re (e q u i l i b r o),
 egyensúlyoz; equilibra-rsi,
 egyensúlyozódik; equilibra-
 zio-ne, f. egyensúlyozás; equi-
 li-brio, m. egyensúly.
 equi-no, agg. ló-.
 eqnino-zio, m. napéjegylenlőség.
 equipaggiame-nto, m. felszerelés;
 equipaggia-re (e q u i p a - g -
 g i o), felszerel; equipa-ggio,
 m. 1. uti felszerelés, 2. hajó-
 legénység, 3. hintó.
 equipara-re (e q u i p a - r o), utol-
 ér.
 equità, f. igazságosság, méltá-
 nyosság.
 equitazio-ne, f. lovaglás.
 equivale-nte, agg. megfelelő,
 egyenlő értékű; equivale-nza,
 f. megfelelés, egyenértékű-
 ség; equivale-re (-v a - l g o;
 -v a - l s i; -v a - l s o, -v a -
 l u - t o), megfelel, ugyanany-
 nyit ér.
 equi-voco, m. 1. félreértés, 2. szó-
 játék, 3. kétértelműség; equi-

voco, agg. kétértelmű, bizony-
 talan.
 e-quo, agg. igazságos, méltányos.
 e-ra, f. időszámítás, korszak.
 eraria-le, agg. kincstári; era-rio,
 m. kincstár.
 e-rba, f. fű, főzelék: e s s e r e
 i n —, éretlen. i n —, jövő-
 dőbeli; ma l —, gyom; fa r
 —, kaszál; erba-ccia, f. gyom;
 erba-ceo, agg. növény-; er-
 ba-ggio, m. zöltség; erba-lo,
 m. rét; erbaio-lo, m. er-
 baiuo-la, f. zöltségárus; er-
 ba-rio, m. növénygyűjtő; er-
 ba-to, 1. agg. füves, 2. s. m.
 rét; erbive-ndolo, m. zöld-
 ségárus; erbi-voro, agg. nö-
 vényevő; erborizza-re (e r -
 b o r i - z z o), növényt gyűjt;
 erbo-so, agg. füves.
 E-rcole, m. Herkules; ercoli-no,
 agg. izmos; ercu-leo, agg.
 herkulesi.
 ere-de, m. és f. örökös; eredità,
 f. örökség; eredita-re (e r e -
 d i t o), örököl; eredita-rio,
 agg. öröklött; p r i n c i p e —,
 trónörökös.
 eremi-ta, m. remete; eremita-g-
 gio, m. remeteség; eremita-no,
 agg. Sz. Ágoston-rendi; ere-
 mi-tico, agg. remete-; ere-mo,
 m. magány, remetelak; agg.
 magányos, puszta.
 eresi-a, f. eretnekség; eresia-rea,
 m. eretnek tan megalapítója;
 eretica-le, agg. eretnek-; ere-
 ticame-nte, avv. eretnek módjá-
 ra; ereti-co, m. és agg. eretnek.
 ere-tto, agg. (p. pass. erigere-ből)
 emelt, alapított, egyenesen
 álló, meredek; eretto-re, m.
 alapító; erezio-ne, f. emelés,
 alapítás.

erga-stolo, m. fegyház.
 e-rgere, eri-gere (e-ri-g-o, e-r-g-o;
 e-re-ssi, e-re-t-to), (épületet,
 szobrot) emel, alapít; eri-ger-
 si, emelkedik.
 Eri-nni, f. pl. Erinnisek.
 erita-ggio, m. örökség.
 ermafrodi-to, m. hermafrodita.
 Erma-nuo, m. Hermann.
 ermelli-no, m. hermelin.
 ermeticame-nte, avv. légzáróan;
 erme-tico, agg. légzáró.
 er-mo, l. e-re-m-o.
 Erne-sto, m. Ernő.
 e-ria, f. sérv; ernio-so, agg. sér-
 ves.
 Ero-de, m. Heródes; Ero-doto, m.
 Herodotos.
 ero-e, m. hős.
 eroga-re (e-ro-g-o), kioszt, el-
 kült.
 ero-ico, agg. hősi; eroico-mico,
 agg. heroi-komikus; ero-i-
 de, f. hősi levél; eroi-na, f.
 hősnő; eroi-smo, m. hősiesség.
 ero-mpere (e-ro-m-p-o; e-r-n-p-p-i;
 e-ro-t-to), kitör.
 ero-tico, agg. erotikus.
 erpica-re (e-r-pi-c-o), boronál;
 erpicatu-ra, f. boronálás; e-r-
 pice, f. borona.
 errabo-ndo, agg. bolyongó; erra-n-
 te, agg. bolyongó; erra-re
 (e-r-r-o), 1. tévelyeg, 2. —
 la via, eltéveszti az utat,
 3. téved; erra-ta, erra-ta-co-r-
 rige, f. sajtóhibák jegyzéke;
 erratame-nte, avv. tévesen.
 e-rre, m. és f. r betű v. hang.
 erroneame-nte, avv. tévesen; er-
 ro-neo, agg. téves; erro-re, m.
 1. tévedés, 2. hiba.
 e-rt-a, f. meredély; stare
 all'e-rt-a, résen van; e-r-to,
 agg. meredek, büszke.

erubesc-e-za, f. pirulás.
 erudi-re (e-ru-di-s-co), nevel,
 kiképez, oktat; erudi-rsi, ta-
 nul; erudi-to, m. és agg. tu-
 dós; erudizio-ne, f. műveltség,
 tudás.
 eru-tta-re (e-ru-t-t-o), kitör (vul-
 kán), bőfög; eruttazio-ne, f.
 1. kitörés, 2. bőfögés; erutti-
 vo, agg. 1. eruptív, 2. kiütés-
 ses; eruzio-ne, f. kitörés.
 Erzegovi-na, f. Hercegovina.
 esacerba-re (e-sa-ce-r-b-o), sú-
 lyosbít, elkésérít, ingerel;
 esacerba-rsi, súlyosbodik, el-
 keseredik, ingerültté lesz.
 esagera-re (e-sa-ge-r-o), túloz;
 esagera-to, agg. túlzott; esa-
 gerato-re, m. túlzó; esagera-
 zio-ne, f. túlzás.
 esalame-nto, m. kipárolgás; esa-
 la-re (e-sa-l-o), kilchel, ki-
 párolog, izzad; esalazio-ne, f.
 párolgás, kigőzölgés.
 esalta-re (e-sa-l-t-o), 1. magas
 méltóságra (pl. pápaságra)
 emel, 2. dicsőít; esalta-to, agg.
 rajongó; esaltato-re, m., esalt-
 tatri-ce, f. dicsőítő; esaltazio-
 ne, f. 1. — d'un papa,
 pápai beiktatás, 2. lelkesedés,
 rajongás, 3. dicsőítés.
 esa-me, m. vizsgálat, vizsga.
 esa-metro, m. hexameter.
 esamina-re (e-sa-mi-n-o), meg-
 vizsgál, vizsgáztat; esamina-
 to-re, m., esaminatri-ce, f.
 vizsgáztató; esaminazio-ne, f.
 vizsgálás, vizsgáztatás; esa-
 mine, l. esa-me.
 esa-ngue, agg. vértelen, halott.
 esanima-re (e-sa-ni-m-o), meg-
 öl, elesüggeszt; esanima-to,
 agg. halott, csüggedt; esa-ni-
 me, agg. élettelen

esaspera-re (e s a s p e r o), elmérgesít, elkeserít; **esaspera-rsi**, elmérgesedik, elkeseredik; **esasperazio-ne**, f. elkeseredés, elmérgesedés.

esatte-zza, f. pontosság; **esatta-me-n-te**, avv. pontosan, éppen; **esa-tto**, agg. pontos, gondos; **esatto-re**, m., esattri-ce, f. beszedő, adóbehajtó; **esattori-a**, f. adóhivatal.

esaudi-bile, agg. teljesíthető; **esau-di-re** (e s a u d i s c o), teljesít; **esaudito-re**, m., esauditri-ce, f. teljesítő; **esaudizio-ne**, f. teljesítés.

esauric-n-te, agg. kimerítő; **esaurime-nto**, m. kimerítés; **esauri-re** (e s a u r i s c o), kimerít; **esauri-rsi**, kimerül; **esauri-to**, agg. kimerült, elfogyott, üres; **esa-usto**, agg. kimerített, kimerült.

esautora-re (e s a u t o r o), tekintélyétől megfoszt; **esautora-rsi**, tekintélyét elveszti.

esazio-ne, f. 1. behajtás, 2. teher, adó.

e-sca, f. családelek, gyujtálék.

escandesce-n-te, agg. lobbanékony, hirtelen; **escandesce-nza**, f. hirtelen harag.

escava-re, l. s c a v a - r e; **escavato-re**, m. kotrógép; **escavazio-ne**, f. 1. ásátás, 2. gödör, 3. kotrás.

esce-rto, m. kivonat.

esclama-re (e s c l a - m o), fölkiált; **esclamati-vo**, agg. fölkiáltó; **p u n t o** —, fölkiáltójel; **esclamazio-ne**, f. fölkiáltás.

esclu-dere (e s c l u - d o; e s c l u - s i; e s c l u - s o), kizár; **esclu-so**, agg. kizárt; avv. kizárva; **esclusio-ne**, f. kizárás; **esclu-**

si-va, f. 1. kizárás, 2. vétő, 3. alla —, kizárólagosan; **esclusivame-n-te**, avv. kizárólagosan; **esclusi-vo**, agg. kizárólagos; **esclusivi-smo**, m., **esclusività**, f. kizárólagosság; **esclusi-vo**, agg. kizáró, kizárólagos, exkluzív; **esclu-so**, agg. kizárt.

escogita-re (e s c o - g i t o), kigondol; **escogitato-re**, m. feltaláló; **escogitazio-ne**, f. kigondolás.

escoria-re (e s c o - r i o), felsért; **escoriazio-ne**, f. horzsolás, karcolás.

esecuzio-ne, f. 1. végrehajtás, 2. kivégzés, 3. kidolgozás, (zenemű) előadás(a), 4. végrehajtás.

e-sedra, f. tanácskozhely, társalgó, árkádos építmény.

esege-si, **ese-gesi**, f. exegézis; **esege-ta**, m. exegéta.

esegui-bile, agg. megvalósítható; **esegui-re** (e s e g u i - s c o), 1. végrehajt, megvalósít, 2. előad (zenedarabot).

esemp(l)igra-zia, avv. példának okául; **ese-mpio**, m. példa; **esempla-re**, m. 1. minta, 2. példány; **esempla-re**, agg. példaszerű, példás; **esempla-re** (e s e - m p l o), másol; **esemplar-si**, alakul; **esemplarità**, f. példaszerűség; **esemplarme-n-te**, avv. példásan; **esemplifican-re** (e s e m p l i f i c o), példával magyaráz, bizonyít; **esemplificati-vo**, agg. például, tanulságnul szolgáló, példázó; **esemplificazio-ne**, f. példák-kal, bizonyítékokkal való tá-mogatás.

esenta-re (e se n to), felment valami alól; **esenta-rsi**, vlmítől megszabadul; **ese-nte** [da], agg. ment vlmítől; **esenti-vo**, agg. mentesítő; **esenzio-ne**, f. mentesítés, mentesség.

esequia-le, agg. temetési; **ese-queie**, f. pl. temetés.

eserce-nte, agg. vlmilyen foglalkozást űző, kereskedő; **medico** —, gyakorló orvos.

esercita-re (ese-rcito), 1. gyakorol, 2. üzemben tart, 3. — il ca m po, földet művel; **esercita-rsi**, gyakorolja magát; **esercita-to**, agg. gyakorlott, ügyes; **esercitazio-ne**, f. gyakorlás, gyakorlat.

ese-rcito, m. hadsereg.

eserci-zio, m. 1. gyakorlat, gyakorlás, 2. forgalom.

esibi-re (esibi-sco), felmutat, benyújt; **esibi-rsi**, ajánlkozik; **esi-bita**, f. (okmány) benyújtás(a); **esibito-re**, m. felmutató; **esibizio-ne**, f. 1. ajánlkozás, ígéret, 2. kereskedelmi könyvek bemutatása.

esige-nte, agg. követelő; **esige-nza**, f. követelés, követelmény; **esi-gere** (esi-go; esige-i, esige-tti; esa-tto), követel, behajt; **esa-tto**, p. pass., agg. követelt, behajtott; **esi-gi-bile**, agg. követelhető, behajtható.

esi-guo, agg. kicsi, sovány, gyöngé.

esilara-nte, agg. fölvidítő; **esilara-re** (esi-laro), fölvidít; **esilara-to**, agg. vidám, becsipett.

esi-le, **e-sile**, agg. gyöngé.

esilia-re (esi-lío), száműz, száműzetésbe megy; **esi-lío**, m. száműzetés.

esilità, f. gyöngeség, soványság.

esi-mere (esi-mo; esime-i, esime-tti, esenta-i; esenta-to), mentesít; **esimersi** [di], magát kivonja valami alól; **esi-mio**, agg. kiváló.

esinanizio-ne, f. kimerülés, megsemmisülés.

esiste-nte, agg. létező; **esiste-nza**, f. létezés, lét; **esi-stere** (esi-sto; esiste-i, esiste-tti; esisti-to), létezik.

esita-bile, agg. kelendő.

esitabo-ndo, agg. habozó, határozatlan; **esitame-nto**, m., **esitana**, f. habozás; **esita-re** (e-sito), 1. habozik, 2. elad; **esitazio-ne**, f. habozás.

esito, m. 1. kimenet, 2. kimenetel, eredmény, megoldás, 3. (árú)piac(a).

esizia-le, agg. vészes; **esi-zio**, m. pusztulás.

eso-dio, m. antik dráma záróéneke; **E-sodo**, m. Exodus (zsidók kivonulása Egyiptomból).

esonera-re (eso-nero), fölszabadít, fölment (vlmi tisztégtől); **esonerazio-ne**, f. fölmentés, elbocsájtás.

E-sopo, m. Aesopus.

esora-bile, agg. hajlítható, engedékeny.

esorbita-nte, agg. óriási, rettenetes; **esorbita-nza**, f. túlzás; szertelenség; **esorbita-re** (eso-rbit o), túloz.

esorci-smo, m. ördögűzés; **esorcista**, m. ördögűző, növendékpap; **esorcizza-re** (eso-rci-zo), ördögöt űz, exortizál; **esortizzato-re**, m. ördögűző.

esordie-nte, agg. s. m. kezdő; **eso-rdio**, m. bevezetés; **esor-**

- di-re (e s o r d i - s c o), kezd, először fellép.
- esorta-re (e s o - r t o), felszólít, buzdít; esortati-vo, agg. intő, buzdító; esortato-ria, f. buzdító levél; esortazio-ne, f. buzdítás.
- eso-so, agg. utálatos.
- eso-tico, agg. idegen, exotikus.
- esote-rico, agg. titkos.
- espa-ndere (e s p a - n d o), kiterjeszt; espa-ndersi, kiterjed; espansi-bile, agg. kiterjeszthető; espansibilità, f. kiterjeszhetőség; espansio-ne, f. kiterjedés, kiterjedő-képesség; espansi-vo, agg. f. kiterjeszthető; for za — a, feszítő-erő, 2. közlékeny.
- espatria-re (e s p a - t r i o), kívándorol; espatriazio-ne, f. kívándorlás.
- espedic-nte, 1. agg. hasznos, 2. s. m. segítség, kibúvó.
- espedizio-ne, f. expedició.
- espe-llere (e s p e - l l o; e s p u - l - s i; e s p u - l s o), kiűz.
- esperi-enza, f. tapasztalat, kísérlet; esperimenta-le, agg. tapasztalati, kísérleti; esperimenta-re (e s p e r i m e - n t o), tapasztal, kísérletezik; esperimenta-to, agg. kipróbált, tapasztalt, jártas; esperimenta-to-re, m., esperimentatri-ce, f. kísérletező; esprime-nto, m. kísérlet, próba, tapasztalat; espe-rto, f. agg. tapasztalt, jártas, 2. s. m. szakértő.
- esplorato-re, m. és agg. kutató.
- espettazio-ne, f. várakozás.
- espettora-nte, agg. és s. m. köptető; espettora-re (e s p e - t t o r o), köp; espettorazio-ne, f. köpés.
- espia-bile, agg. jóvátehető, kiengesztelhető; espia-re (e s p i - o), jóvá tesz, kiengesztel; espiati-vo, espiato-rio, agg. engesztelő; espiazio-ne, f. kiengesztelés.
- espila-re (e s p i - l o), meglop; espilato-re, m. tolvaj; espilazio-ne, f. lopás.
- espira-re (e s p i - r e), (lelkét) ki-lehel; espirazio-ne, f. kilélekzés.
- esplica-re, l. s p i e g a r e; esplicati-vo, agg. magyarázó; esplicato-re, m. magyarázó; esplicazio-ne, f. magyarázat.
- esplicitame-nte, avv. világosan; esplici-to, agg. világos.
- espo-dere (e s p l o - d o), robban; — il fucile, elstűti a pus-kát.
- esplora-re (e s p l o - r o), felkutat; esplorato-re, m. kutató; esplora-zio-ne, f. kutatás.
- esplosio-ne, f. robbanás; esplosi-vo, agg. robbanó.
- espo-rre (e s p o - n g o; e s p o - s i; e s p o - s t o; fut. e s p o r r ò), 1. kiállít, 2. kitesz, 3. kockáz-tat, 4. magyaráz, fejteget; espo-rsi, kiteszi magát vlmi-nek.
- esporta-re (e s p o - r t o), (árút) kivisz; esportato-re, m. exporteur; esportazio-ne, f. kivitel.
- espositi-vo, agg. magyarázó; esposito-re, m., espositrice, f. 1. kitevő, kiállító, 2. magyarázó; esposizio-ne, f. 1. kiállítás, 2. kilétel, 3. magyarázat, 4. adósság.
- espressame-nte, agg. kifejezetten; espressio-ne, f. kifejezés; espressi-vo, agg. kifejező.

esprimere (es pri · mo; es pre · ssi; es pre · sso), kifejez; **espre-sso**, 1. agg. kifejezett, 2. s. m. gyorsfutár.

espropria-re (es pro · pri o), kisajátít, megfoszt vlkit vlmitől; **espropria-zio-ne**, f. kisajátítás.

espugna-re (es pu · gno), bevesz (várat); **espugna-zio-ne**, f. (vár) bevétel(e).

espulsio-ne, f. kiűzés; **espu-lso**, part. pass. espellere; **espulso-re**, m. kiűző.

espu-ngere (es pu · ng'o), kihúz, kitöröl.

espurga-re (es pu · rgo), megtisztít szeméremértő kifejezéstől.

e-sse, m. és f. s-betű v. hang.

essendochè, cong. mivel.

esse-nza, f. lény, lényeg, kivonat, esszencia; **in —**, valóságban; **essenzia-le**, agg. lényeges; **essenzialità**, f. lényeg.

e-ssere (so · no; fu · i; sta · to), 1. van, 2. s. m. lét.

esso, pron. m. (essa, f.) 1. ő, 2. ugyanaz.

essote-rico, agg. nyilvános.

e-st, m. kelet.

estensi-vo, agg. kiterjedő.

estenua-re (este · nuo), kimerít, csökkent; **estenua-rsi**, kimerül; **estenua-to**, agg. kimerült, sovány, gyöngé; **estenua-zio-ne**, f. kimerülés, lesoványodás, elgyöngülés.

esterio-re, agg. külső.

esterna-re, l. **sterminare**; **estermiato-re**, m., **estermiatri-ce**, f. pusztító, öldöklő; **estermia-zio-ne**, f. pusztítás, öldöklés.

esterna-re (este · rno), kifejez; **este-rno**, agg. külső.

e-stero, 1. agg. idegen, 2. s. m. külföld; **ministero degli affari esteri**, külügyminisztérium.

esterrefa-tto, agg. rémült.

estesame-nte, avv. részletesen; **este-so**, agg. kiterjedt, bő, részletes.

este-tica, f. esztétika; **estimati-va**, f. ítélőképesség; **estimazio-ne**, f. megítélés.

esti-nguere (esti · ngu o), kitöröl, elpusztít, megöl; **esti-nto**, agg. kihalt, elhunyt; **estinzio-ne**, f. megszüntetés, kiölés, kihalás, megszűnés.

estirpa-re (esti · rpo), gyökerestől kiirt; **estirpato-re**, m. kiirtó; **estirpazio-ne**, f. kiirtás.

esti-vo, agg. nyári.

Esto-nia, f. Észtország.

esto-rcere (esto · rco; esto · rsi; esto · rto), kicsikar; **estorsio-ne**, f. zsarolás, kicsikarás.

estra-neo, **estra-no**, agg. és s m. idegen, külföldi.

estra-rre (estra · ggo; estra · ssi; estra · tto), kivon, kihúz, exportál; **estra-tto**, m. kivonat; **estrazio-ne**, f. i. húzás (sorsjátéknál), 2. kivitel.

estremame-nte, avv. rendkívül; **estremità**, f. végtag, végső pillanat v. veszély, véglet; **estre-mo**, 1. agg. végső, 2. s. m. véglet.

estrinsecame-nte, avv. kívülről nézve; **estrinseca-re** (estrin · seco), kifejez; **estri-nseco**, 1. agg. külső, külsőleges, 2. s. m. külső, külszín.

e-stro, m. 1. ihlet, szeszély, 2. böngöly; **estro-so**, agg. szeszélyes.

esuberante, agg. bőségtől dagadó, buja; **esuberanza**, f. 1. bőség, 2. daganat, 3. dagály.
esulare (e · sulo), száműzetésbe megy.
esulcerare (e · sul · ce · ro), daganatot okoz, megsért; **esulcerarsi**, megdagad, elgennyed.
esule, agg. s. m. száműzött.
esultante, agg. örvendő; **esultanza**, f. örömmámor; **esultare** (e · sul · to), ujjong; **esultazione**, f. 1. esultanza.
esumare (e · su · mo), exhumál; **esumazione**, f. exhumáció.
età, f. kor; — **minore**, kiskorúság; — **maggiore**, nagykorúság.
etera, f. hetera, szerető.
etero, agg. tiszta, mennyei.
eternare (e · te · rno), megörökit; **eternità**, f. örökkévalóság; **eterno**, agg. örök, örökkévaló.
eteroelito, agg. rendhagyó, különös, csodálatos.
eterodosso, agg. heterodox, eltérő.
eterogeneo, agg. különnemű, heterogén.
etica, f. erkölcsstan.
etichetta, f. címke.
etico, agg. erkölcsi; **etico**, agg. tudóbajos.
etimo, m. származás; **etimologia**, f. szófejtés; **etimologico**, agg. etimológiai; **etimologizza** (e · ti · mo · lo · gi · z · zo), etimologizál.
etisi, f. tudóvész.
etnico, agg. faji; **etnografia**, f. néprajz; **etnografico**, agg. néprajzi; **etnologia**, f. etnológia.

etrusco, agg. etruszk.
ettaro, m. hektár.
ettasillabo, agg. hétszótagú.
ettogrammo, m. hektogramm;
ettolitro, m. hektoliter.
Ettore, m. Hektor.
eucaristi, f. áldozási ostya, áldozás.
eufemico, agg. szépen hangzó; **eufemismo**, m. széphanzás;
eufonia, f. jóhangzás, szépítés; **eufonico**, agg. jól hangzó.
Eugenio, m. Jenő.
eunuco, m. eunuk.
euritmi, f. szép arány.
europa, agg. európai.
evacuante, m. kiürítés; **evacuazione**, f. kiürítés, kiürülés.
evadere (e · va · do), kikerül, megszökik.
evangelico, agg. evangéliumi; **evangelizzare** (e · van · ge · li · z · zo), evangéliumot hirdet; **evangelizzato**, m. hitértítő; **evangelico**, m. evangélium.
evaporare (e · va · po · ro), elpárolog; **evaporazione**, f. párolgás, kigőzölgés.
evasione, f. szökés; **evasivo**, agg. kitérő.
eve, m. esemény; **in ogni**—, mindenestre; **eventuale**, agg. esetleges; **eventualità**, f. lehetőség; **eventualmente**, avv. esetleg.
evidente, agg. meggyőző, világos; **evidenza**, f. világosság, meggyőző erő.
evirare (e · vi · ro), kiherél; **evirazione**, f. kiherélés.
evitare (e · vi · to), kikerül.
evo, m. kor; **medio**—, középkor.

evoca-re (e-v o c o, e v o c o), felidéz; evocazio-ne, f. felidezés.
 evoluzio-ne, f. fejlődés.
 evvi-val esclam. éljen!
 Ezechie-le, m. Ezechiél.
 eziandi-o, agg., is, még... is.

F

F, f (e j t s d: cffe), m. és f. F.
 fa, m. f-hang; a c-skála 4. hangja.
 fa-bbrica, f. 1. építmény, épület, 2. gyár; fabbrica-hile, agg. építhető, építésre alkalmas; fabbrica-nte, m. gyáros; fabbrica-re (f a b b r i c o), épít, gyárt; fabbrica-to, m. épület; fabbricato-re, m. fabbrica-tri-ce, f. gyártó; fabbrica-zio-ne, f. gyártás.
 fa-bbro, fa-bro, m. kovács.
 facce-nda, f. munka, dolog, ügy; donna da faccende, mindeneslány.
 facce-tta, f. kristály oldala.
 facchina-ggio, m. hordárhér, facchi-no, m. hordár.
 fa-ccia, f. 1. arc, 2. felület, 3. far—tosta, szemtelenkedik, merészkedik, 4. homlokzat, 5. a lap két oldala, 6. in—, szemben; faccia-ta, f. homlokzat.
 fa-ce, f. fáklya, szem, csillag, világosság; face-lla, f. fáklya, világosság.
 face-to, agg. bohó, tréfás; face-zia, f. tréfa, élc.
 facia-le, agg. arc-.
 fa-cile, agg. könnyű; facilità, f. könnyűség; facilita-re (f a c i l i t o), könnyít; facilitazio-ne, f. könnyítés; facilmente, avv. könnyen, valószínűleg.

facime-nto, m. készítés, kontár munka.
 facinoro-so, agg. gaz, gonosz.
 facito-re, m. facitri-ce, f. gyártó; facitu-ra, f. munka.
 facoltà, f. 1. képesség, 2. kar, fakultás; facoltati-vo, agg. fakultatív, nem kötelező, rendkívüli.
 facolto-so, agg. tehetős, vagyonos.
 facondame-nte, avv. bőbeszédűen; faco-ndia, f. bőbeszédűség; faco-ndo, agg. bőbeszédű.
 fagge-to, m. bükkfaerdő; faggio, m. bükkfa.
 fagia-no, m. fácán.
 fagiola-io, m. babevő; fagiola-ta, f. babevés, 2. badarság; fagioli-no, m. zöldbab; fagiuo-la, f. nagyszemű bab; fagiuo-lo, m. bab.
 fagotti-sta, m. fagott-játékos.
 fago-tto, m. 1. batyu, 2. fagott.
 fala-nge, f. fálánx.
 falbalà, l. falpalà.
 fa-lbo, agg. fakó (lő).
 fa-lce, f. sarló, kasza.
 falche-tto, m. kis sólyom.
 falcia-re (f a l c i o), kaszál; falcia-ta, f. kaszálás; falcia-to-re, m. kaszáló; falcia-tu-ra, f. kaszálás.
 fa-lco, falco-ne, m. sólyom.
 fa-lda, f. réteg, lap, szelet — d i n e v e, hópehely; — d e l s o p r a b i t o, kabát lelógó oldal-részei; faldato, agg. réteges; faldi-glia, f. krinolin.
 falegna-me, m. asztalos.
 fale-na, f. éjjeli lepke.
 fa-lla, f. hiba, lék, repedés; falla-ce, agg. esendő, csalékony, hamis; falla-cia, f. csalárdság; falla-re (f a l l o), hibáz, téved; fallibilità, f. esendőség, gyarlóság.

fa-llico, agg. obszcén.
fallime-nto, m. 1. tévedés, 2. csőd;
falli-re (f a l l i - s c o), 1. téved, hibázik, 2. nem teljesít;
 3. csődöt-, csütörtököt mond;
fallo, m. hiba, tévedés; **f a r —**,
 cserben hagy; **mettere il piede in —**, megbotlik, elcsúszik; **s e n z a —**, biztosan.
falò, m. tűzjel, örömtűz.
faloticheri-a, f. szeszély, ötlet;
falo-tico, agg. szeszélyes.
falpalà, m. fodor.
falsa-re (f a - l s o), meghamisít;
falsari-ga, f. sorvezető; **falsario**, m. hamisító; **falsato-re**, m.
falsatri-ce, f. hamisító; **false-tto**, m.
 fejhang; **falsificame-nto**, m. hamisítás;
falsifica-re (f a l s i - f i c o), hamisít;
falsificato-re, m. falsificatéri-ce, f. hamisító;
falsificazio-ne, f. hamisítás, hamisítvány;
falsità, f. hamisság, csalás; **fa-lso**, agg. hamis, téves.
fa-ma, f. hír.
fa-me, f. éhség; **a v e r —**, éhes;
fame-lico, agg. éhes, éhező.
famigerato, agg. hirhedt.
fami-glia, f. család.
fami-glio, m. szolga, inas.
famili-a-re, agg. 1. családi, 2. bizalmas;
esser — con una cosa, vlmít jól ismer;
familiarità, f. bizalmas viszony;
familiarizza-re (f a m i l i a r i - z z o),
 hozzászoktat; **familiarizza-rsi**,
 hozzászokik, megismerkedik; **familiar-me-nte**, avv. bizalmasan.
famosità, f. híresség; **famo-so**, agg. híres.
fa-mulo, m. szolga.
fana-le, m. 1. lámpa, 2. világító torony.

fana-tico, agg. fanatikus; **fana-ti-smo**, m. fanatizmus; **fanatizza-re** (f a n a t i - z z o), fanatizál.
fanciu-lla, f. leányka; **fanciulle-sco**,
 agg. gyerekes; **fanciulle-za**, f. gyerekkor;
fanciu-lla, m. fiúcska, gyerek.
fando-nia, f. hazugság, mese.
fanfalu-ca, f. 1. pernye, 2. fecsegés,
 3. hiábavalóság.
fa-nfano, agg. hiú, dicsekvő.
fanfa-ra, f. rezesbanda; **fanfaron-na-ta**, f. hencsereg; **fanfaro-ne**, m.
 hazug, dicsekvő.
fa-nga, f. mély iszap, sár; **fa-n-go**, m.
 sár; **fango-so**, agg. sáros, iszapos.
fannullo-ne, f. naplopó.
fantacci-no, m. gyalogos.
fantasi-a, f. képzelet; **fantasi-ma**, m.
 rémkép; **fantas-ma**, m. szellem, szellemkép,
 álom; **fantasmagori-a**, f. képzelődés;
fantastica-re (f a n t a s t i c o),
 képzelődik; **fantasticheri-a**, f. képzelődés,
 szeszély; **fantastico**, agg. fantasztikus,
 szeszélyes.
fa-nte, m. 1. szolgálégény, 2. gyalogos
 katóna, 3. sakkjátékban a gyalogos;
fa-nte, f. szolgálóleány; **fanteri-a**, f.
 gyalogság; **fante-sca**, f. cselékleány;
fanti-no, m. lovaszoké.
fanto-ccia, f. baba; **fantoccia-ta**, f.
 gyerekesiny; **fanto-ccio**, m. baba, báb.
farabu-tto, m. gazfickó.
farno-ne, m. fűző.
farde-lio, m. batyú.
fa-re (fò v. f a - c c i o; f e - c i; f a - t t o),
 csinál, tesz; **fa-rsi**, vlmivé lesz;
fa-re, m. cselekvési mód, munka, minta.

fare-tra, f. tegez.

farfa-lla, f. pillangó.

fari-na, f. liszt; **farina-ceo**, agg. lisztes; **farinaiuo-lo**, m. liszt-kereskedő.

fari-uge, f. garat; **faringi-te**, f. garathurut.

farino-so, agg. lisztes.

farisa-ico, agg. farizeusi; **farise-o**, m. farizeus.

farmace-utica, f. gyógyszerészet-tan; **farmace-ntico**, agg. gyógyszeresztani; **farmaci-a**, f. gyógyszerészet, gyógyszer-tár; **farmaci-sta**, m. gyógyszerész; **far-maco**, m. gyógyszer; **farmacologi-a**, f. gyógyszer-tan.

farnetica-re (**farnetico**), fél-rebeszél, őrzöng; **farne-tico**, 1. m. félrebeszélés, őrzöngés, szeszély, 2. agg. őrült.

fa-ro, m. világító torony.

farru-gine, f. zagyvalék; **farragi-no-so**, agg. zavaros, össze-vissza, zagyva.

fa-rsa, f. bohózat.

farse-tto, m. mellény.

fasc-e-tta, f. mellényke, fűző.

fasc-e-tto, m. nyaláb.

fascia, f. széles kötőszalag; ke-resztkötés; **le fasce**, pó-lya; **fascia-re** (**fascio**), beköt. bepólyáz; **fasciatu-ra**, f. kötés, pólya.

fasci-colo, m. füzet.

fasci-na, f. rőzseköteg; **fascina-me**, m. rőzse.

fasci-no, m. varázs.

fascio, m. 1. nyaláb, 2. római lictorok jelvénye, 3. fegy-vergűla, 4. fasizmus, fasiszta párt.

fasc-e, f. fázis.

faste-illo, m. nyaláb.

fa-sti, m. pl. 1. római consulok névsora, 2. naptár, 3. év-könyv, 4. kimagasló esemé-nyek.

fasti-dio, m. unalom; **venire a** —, unalmassá válik; **mi dà** —, kellemetlen; **fastidio-so**, agg. unalmas, kellemetlen.

fasti-gio, m. orom, tető.

fa-sto, m. pompa, gőg; **fasto-so**, agg. pompázó, büszkélkedő.

fa-ta, f. tündér; **lino delle fate**, m. árvalányhaj; **fata-gio-ne**, f. varázslat, sérthet-telenség; **fata-le**, agg. sors-szerű; **fatali-smo**, m. fataliz-mus; **fatali-sta**, m. fatalista; **fatalità**, f. sors; **fatalme-nte**, avv. sorsszerűen, szerencsét-lenül.

fata-re (**fato**), 1. megbűvöl, 2. sorsszerűen rendel; **fata-to**, agg. 1. elbűvölt, bűvös, 2. sorsrendelte; **fata-tu-ra**, f. va-rázslat.

fati-ca, f. fáradság, nehéz munka; **donna da** —, eseléd; **fati-ca-re** (**fatico**), fáradozik; **faticato-re**, m. fáradságos munkához szokott ember; **fati-tico-so**, agg. fáradságos.

fati-dico, agg. igazmondó, jós.

fa-to, m. sors.

fa-tta, f. mód, nagyság, nyom; **fatta-ccio**, m. rossz, csúf eset; **fattame-nte**, avv. così —, olyannyira; **fattere-lla**, m. jelentéktelen eset, anekdota; **fatte-zze**, f. pl. testalkát, arc-vonások; **fatti-bile**, agg. meg-valósítható; s. m. lehető; **fati-ticchia-re** (**fatticchio**), tesz-vesz; **fatti-ccio**, agg. erő-teljes; **fatti-vo**, agg. ható; **fati-tizio**, agg. mesterséges; **fa-t**

- to, m. lett, lárgy, tény; — d'arme, fegyvertény; gran —, sok; di —, azonnal; in — di, vlmit illetőleg; in sul —, azonnal; in — v. fatti, tényleg; mettere qd. al — [d i], vlkit vlmiről tájékoztát; dire a qd. il — suo, vlkit leszid; fare al —, ráillik.
- fatto-io**, m. olajprés; **fatto-ra**, f. házvezetőnő; **fatto-re**, m. 1. alkotó, 2. intéző, jószágigazgató, ügynök; **fattori-a**, f. földbirtok, gazdasági épület, tanya; **fattori-no**, m. 1. kifutó fiú, 2. postás.
- fattucchie-ra**, f. boszorkány.
- fattu-ra**, f. 1. készítés, munka, 2. árjegyzék, számla; **fattura-re** (fattu-ro), készít, utánoz.
- fattuità**, f. együgyűség, könnyelműség; **fa-tuo**, agg. együgyű, könnyelmű, felületes; **fuo-co** —, lidércfény.
- fa-uci**, f. pl. torok.
- fa-una**, f. növényzet.
- fa-uno**, m. faun.
- fa-usto**, agg. szerencsés, boldog.
- fauto-re**, m. fautri-ce, f. pártfogó.
- fa-va** f. nagy szemű bab.
- fave-lla**, f. beszéd; **favella-re** (fa-ve-llo), beszél; **favellato-re**, m., **favellatri-ce**, f. beszélő.
- favi-lla**, f. szikra.
- fa-vo**, m. viasztabla (a méhkasban), mézsejt.
- fa-vola**, f. mese; **favolato-re**, m., **favolatri-ce**, f. mesemondó; **favoleggiato-re**, m. meseköltő, mesemondó; **favole-tta**, f. rövid mese; **favolosamente**, avv. meseszerűen; **favolo-so**, agg. mesés, meseszerű.
- favo-re**, m. kedvezés, kegy, szívesesség; **prezzo di** —, kedvezményes ár; a, in — di, vlki javára; **favoreggiamento**, m. kedvezés, előnyben részesítés; **favoreggia-re** (fa-vo-re-ggio), kedvez, előnyben részesít; **favore-vole**, agg. kedvező; **favori-re** (fa-vo-ri-se-o), kedvez, előnyben részesít, szíveskedik; **favori-to**, m. kedvenc, kegyenc.
- fazio-na-to**, agg. alakított, alkotott; **fazio-ne**, f. 1. párt, 2. örség; **fazio-so**, agg. pártoskodó.
- fazzole-tto**, m. zsebkendő.
- febbra-io**, m. február.
- fe-bbre**, f. láz; **febbria-ttola**, f. könnyű láz; **febricitante**, agg., s. m. lázas; **febricitante** (febbri-cito), lázas; **febbri-fico**, agg. lázt okozó; **febbri-le**, agg. lázas; **febbri-me-nte**, avv. lázasan; **febbro-na**, f., **febbro-ne**, m. erős láz.
- fecc-le**, agg. sáros, **feccia**, f. alja, üledéke vlminek, sár; **feccio-so**, agg. üledékes, zavaros, piszkos; **fecciu-me**, m. üledék, iszap.
- feconda-re** (fe-co-n-do), megtermékenyít; **feconda-rsi**, megtermékenyül; **fecondato-re**, m., **fecondatri-ce**, f. termékenyítő; **fecondazio-ne**, f. (meg)termékenyítés; **fecondità**, f. termékenység, bőség; **fecondo**, agg. termékeny.
- fe-de**, f. hit, hitel, hűség, bizonyíték, bizonyítvány; **far** —, bizonyít: in buona —, jóhiszeműen; — di batte-simo, születési bizonyítvány; — pubblica, hitelesség; **fedede-gno**, agg. szavahihető.

fede-le, agg. hű; s. m. hívő; **fedelme-nte**, agg. hűen; **fedel-tà**, f. hűség.

fe-dera, f. vánkoshuzat.

federa-le, agg. szövetségi, szövetséges; **federati-vo**, agg. szövetségi; **federa-to**, agg. szövetséges; **federazio-ne**, f. szövetség.

Federi-go, m. Frigyes.

fedí-frago, agg. hitszegő; **fedí-na**, f. 1. (erkölcsi-) bizonyítvány, 2. pofaszakáll.

fe-gato, m. máj; **fe-gato-so**, agg. májszínű; s. m. májbeteg.

feli-ce, agg. boldog, szerencsés; **feliceme nte**, avv. szerencsésen; **felicità**, f. boldogság; **felicita-re** (feli-cíto), boldogít; **felicitazio-ne**, f. szerencsekívárat.

feli-no, agg. macska-; **a stu-zia** — a, macska-ravaszság.

fello, agg. gonosz; **fello-ne**, m. és agg. gonosz, kegyetlen, **fellone-sco**, agg. kegyetlen, hitszegő; **felloni-a**, f. gonosz-ság, hitszegés.

fe-lpa, f. plüsz.

fe-ltro, m. nemez, nemez kalap.

felu-cn, f. 1. kis vitorlás-hajó, 2. a tengerésztilsztek, diplomaták kétsúcsú kalapja.

fe-mminà, f. nőstény, nő; **femmi-ne-sco**, agg. női, nőies; **femmini-le**, agg. női, nőnemű; **femminilità**, f. nőiesség; **femmini-no**, agg. női, nőnemű.

fe-more, m. felső-lábszárcsont.

fende-nte, m. fejbágás; **fe-ndere** (fe-n-do), kettéhasít, átszel; **fe-ndersi**, ketté válik.

feninati-zio, agg. zsaroló; **fenati-to-re**, m. zsaroló.

feni-ce, m. fönix.

fenomena-le, agg. tüneményes; **feno-meno**, m. tünemény.

fera-ce, agg. termékeny; **feraci-tà**, f. termékenység.

fera-le, agg. halotti; **feralme-nte**, agg. gyászosan.

fe-retro, **fere-tro**, m. ravatal.

fe-ria, f. pihenő nap; f. pl. szabadság, szünet; **feria-le**, agg. köznapi; **feria-to**, m. pihenő idő, szünet.

ferime-nto, m. megsebesítés, sebesülés.

feri-no, agg. állati, vad.

feri-re (feri-sco), megsebesít, megsért, eltalál, célzó; **feri-ta**, f. seb.

ferità, f. állatiasság, kegyetlenség.

ferito-ia, f. lőrés.

ferito-re, m., **feritri-ce**, f. sebző.

fer-ma, f. szolgálati idő (katonaságnál); **dare la** —, meg-erősít.

fermaca-rte, m. levélnehezíték.

ferma-glio, m. kapocs, csatt; **fermame-nte**, avv. szilárdan; **ferma-re** (fer-mo), 1. megállít, 2. megköt, 3. elhatározza magát; **ferma-rsi**, 1. megáll, 2. megalvad, 3. megtelepedik; **ferma-ta**, f. 1. megállás, várakozás, 2. szünet, pihenés, 3. megállóhely; **fermatu-ra**, f. záródás.

fermenta-re (fer-me-n-to), erjeszt; **fermenta-rsi**, erjed; **fermentati-vo**, agg. erjesztő; **fermentazio-ne**, f. erjesztés, erjedés; **ferme-nto**, m. 1. erjesztő, 2. kovász, élesztő.

ferme-zza, f. szilárdság; **fer-mo**, agg. állandó, szilárd, bizonyos; **sta-r** —, megáll, áll; —lâ, állj, ki vagy? l'ette-

in ferma in posta,
poste restante-levél; ogni
cosa è — a, minden áll.

fe-ro, agg. l. fiero.

fero-ce, agg. vad, kegyetlen; **fero-cia**, ferocità, f. kegyetlenség.

ferra-ccio, m. ócska vas.

ferrago-sto, m. augusztus elseje.

ferraiuo-lo, m. köpenyeg.

ferra-me, m. vasárú; **ferrame-nto**, m. vasalkatrészek.

ferra-re (fe rro), megpatkol,
ablakot ráccsal ellát; **ferra-ta**,
f. 1. rács, 2. patkónyom, 3.
vasalás; **ferrave-ccchio**, m.
ócskavaskereskedő; **fe-rreo**,
agg. vas-, carattere —,
vasjellem; **ferrie-ra**, f. vas-
öntőde; **ferri-gno**, agg. vas-;
fe-rro, m. vas, fegyver, haj-
sütő-vas, m. pl. bilincs; **fer-ri**
da calza, kötőfü; — di
cavallo, m. patkó; **ferro-
fu-so**, m. öntött vas; **ferro-
via**, f. vasút; **ferrovia-rio**,
agg. vasúti; **ferrugi-ne**, l.
ruggine; **ferrugino-so**, agg.
vastartalmú; **ferru-zzo**, m.
vasszerszám.

fe-rtile, agg. termékeny; **fertili-
tà**, f. termékenység.

fe-rula, f. virgács.

ferve-nte, agg. izzó; **fe-rvere**
(fe-rvo; fer-vei v. fer-
vetti), izzik, hemzseg; **fe-r-
vido**, agg. jzzó; **fervo-re**, m.
izzás, hőség, buzgalom; **fer-
vorosame-nte**, avv. buzgón;
fervoro-so, agg. buzgó.

fe-rza f. korbács; **ferza-re** (fe-r-
zo), korbácsol.

fe-ssso, m., **fessu-ra**, f. hasadék,
szakadék.

fe-sta, f. ünnep; **festaiuo-lo**, m

ünnepadó; **fe-sta-nte**, agg. ün-
neplő, vidám; **festeggiame-nto**,
m. ünneplés, ünnepség;
festeggia-re (fe-ste-ggio),
ünnepel; **fe-ste-vole**, agg. ün-
nepi, víg; **festevole-zza**, f. vi-
dámság, ünnepi hangulat;
festi-no, m. kis mulatság; **fe-
stività**, f. ünnepség; **festi-vo**,
agg. ünnepi, ünnepélyes.

festo-ne, m. virágfüzér.

festo-so, agg. ünnepi, vidám

festu-ca, f. száka.

fete-nte, agg. bűdös.

feti-ccio, m. bálvány, fétis; **feti-
ci-smo**, m. bálványimádás, fé-
tisimádás.

fe-tido, agg. bűdös.

fe-to, m. magzat.

feto-re, m. bűz.

fe-tta, f. szellet; **fetti-na**, f. sze-
letke; **fettoli-na**, **fetta-ccia**,
f. vékony szellet.

feuda-le, agg. hűbér-; **diritto**
—, hűbérjog; **feudali-smo**, m.
hűbériség; **feudalità**, f. hű-
bérviszony; **feudata-rio**, m.
hűbérúr; agg. hűbér; **fe-udo**,
m. hűbérbirtok.

fia-ba, f. mese.

fiaccac-cio-lo, a —, avv. hanyatt-
homlok.

fiaccame-nte, avv. gyöngén, fá-
radtan; **fiaccame-nto**, m. gyön-
gítés; **fiacca-re** (fia-cco), 1.
(fát) hasogat, 2. összetör, 3.
gyöngít; **fiacca-rsi**, összetör,
holtrafárad; **fiacca-to**, agg.
fáradt.

fiacchera-io, m. bérkocsis; **fia-
chere**, m. bérkocsi.

fiacche-zza, f. gyöngeség, pety-
hűdtség; **fia-cco**, agg. fáradt,
petyhűdt; **fia-cco**, m. 1. rom-
bolás, üldöklés, 2. recsegés.

fiaccola, f. fáklya, láng; **fiaccola-ta**, f. fáklyásmenet.

fiacco-na, f. fáradság, erélytelenség; **fiacco-ne**, agg. erélytelen.

fia-la, f. orvosságos üveg, fiola.

fiamma, f. láng, kis zászló; **fiamma-nte**, lángoló, lángvörös; **fiamma-ta**, f. láng; **fiammeggia-nte**, agg. lángoló; **fiammeggia-re** (fiammeggio), lángol; **fiamme-tta**, f. lángocska; **fiammi-fero**, m. gyufa.

Fiammi-ngo, agg. flamand.

fianca-la, f. 1. oldalút, sarkantyúvágás, 2. oldalaszárny.

fiancheggia-re (fiancheggio), 1. szegélyez, 2. támogat; **fian-co**, m. oldal, szárny; a —, mellett; **fiancu-to**, agg. széles csipőjű.

fiasca, f. nagy palack; **fiasca-io**, m. palack-kereskedő; **fiaschetti-a**, f. borkereskedés; **fiasco**, m. 1. szalmafonatú borospalack, 2. bukás, fiaskó.

fia-ta, f. -szor, -szer, -ször; **perduce** —e, kótszer; **fiatame-nto**, lélekzés; **fiata-re** (fiato), lélekzik; **fiata-ta**, f. lehellet; **fiato**, m. lélekzet, kipátolgás; **strumento a —**, fuvóhangszer.

fi-bbia, f. csatt.

fi-bra, f. 1. in, (izom)rost, 2. hangulat; **fibri-lla**, f. rostocska; **fibrosità**, f. rostosság; **fibro-so**, agg. rostos; **fi-bula**, f. 1. csatt, 2. lábszárcsont.

fiac-io, m. fügeker.

fiicana-so, m. tolakodó ember; **ficca-re** (ficcò), beledug, -üt, ráköt; **ficca-rsi**, betolakodik, elbuj; — **in capo**, fejébe vesz.

fiche-to, m. füge-ültetvény; **fi-co**, m. füge; **fico-so**, agg. elkényeztetett, kényes.

fi-da, f. legelő-jog v. bérlet.

fida-nza, f. bizalom; **fidanza-re** (fidanza), eljegyez; **fidanza-ta**, f. **fidanza-to**, m. jegyes; **fida-re** (fido), bízik, rábíz; **fida-rsi**, 1. bízik, rábizza magát, merészel; **fidate-zza**, f. hűség, becsületesség; **fida-to**, agg. hű, becsületes; **fidecommesso**, m. hitbizomány; **fide-nte**, agg. bizalomteljes.

Fi-dia, m. Phidias.

fi-do, m. hitel; **fi-do**, agg. hű, becsületes, megbízható; **fiducia**, f. bizalom; **fiducia-rio**, 1. agg. bizalommal teljes, 2. s. m. bizalmi ember; **fiducio-so**, agg. bizalomteljes.

fi-e-le, **fe-le**, m. epe.

fiennagio-ne, f. kaszálás ideje; **fienna-la**, f. szénapadlás; **fienna-io**, agg. széna-; **fiennu-lo**, agg. jó szénát termő; **fienni-le**, m. szénakazal; **fi-no**, m. széna; **fieno-so**, agg. szénát termő.

fi-ra, f. vásár.

fi-ra, f. vadállat.

fiennu-lo, m. vásári árús.

fierame-nte, avv. büszkén, vadul; **fiere-zza**, f. büszkeség, erő, vadság.

fi-ro, agg. büszke, heves, vad.

fi-vole, agg. gyöngö; **fi-evole-zza**, f. gyöngöesség.

fi-ggere (figgo; fissi; fittó és fissò), dug, belemélyeszt, ráfüggeszt; **figgersi**, betolakodik, elbuj; — **in capo**, fejébe vesz; a **capo fittò**, tótágast, fejjel lefelé.

fi-glia, f. leány(a vlkinek); **fi-glia-re** (fi·gli·o), kölykezik; **figlia-stro**, m. mostohafiú; **figlia-ta**, **figliatu-ra**, f. kölykezés, ellés; **fi-glio**, m. fiú (fia vlkinek); **figlio-ccio**, m. keresztfiú; **figliola-nza**, f. gyerek-sereg; **figliole-tto**, **figlioli-no**, m. gyermek, madár-fióka; **figliuo-la**, f. leány; **figliuo-lo**, m. fiú.

figu-ra, f. alak; **far** —, jól mutat, előnyös színben tűnik fel, szerepet játszik; **far la** — di, vlminek látszik, vlmi szerepét játssza; **figura-bile**, agg. ábrázolható; **figurame-nto**, m. ábrázolás; **figura-nte**, m. statisztia; **figura-re** (fi-gu·ro), ábrázol; úgy tesz, mintha . . . feltűnik, szerepel; **figura-rsi**, elképzeli; **figurati-vo**, agg. 1. képes, ábrázoló, 2. **parlare** —, képes beszéd; **figurazio-ne**, f. ábrázolás; **figureggia-re** (fi-gu-re·gio), képekben beszél; **figuri-na**, f. **figuri-no**, m. szoborcska; — **della moda**, divatlap rajza; **figuri-sta**, m. festő, aki alakokat fest; **figu-ro**, m. fickó; **figuro-na**, f. nagy alak; **far** —, nagy szerepet játszik, feltűnik; **figura-ccia**, f. szálnalmas alak; **far** —, szálnalmas szerepet játszik.

fi-la, f. sor; **in** —! sorakozz!; **alla** —, egymásután; **far la** —, sorba áll.

filaccico-so, agg. kirottosodott (ruha); **filame-nto**, m. szál, rost; **filamento-so**, agg. szálas; **fila-nda**, f. szövő műhely; **filan-dá-ia**, f. szövődnő.

filantropi-a, f. emberszeretet; **filantro-pico**, agg. emberszerető; **fila-ntropo**, m. emberbarát.

fila-re (fi·lo), 1. sző, 2. csurgat, csurog.

fila-re, m. sor; **filare-tto**, m. 1. sorocska, 2. homokkő; **filarmo-nico**, agg. filharmonikus, zenekarát.

filastro-cca, f. összefüggéstelen, zavaros beszéd, írás stb.

fila-ta, f. sor; **filatame-nte**, avv. sorban, összefüggően.

fila-to, 1. agg. szőtt, **discorso** —, logikus menetű beszéd, 2. s. m. szőttes; — **d'un ra-gno**, pókháló; **filatoia-io**, m. selyemszövő; **filato-io**, m. szövőszék, szövő műhely; **filato-re**, m. szövő munkás; **filatri-ce**, f. szövő asszony.

filatte-ra, f. talizmán, becsapás.

filatu-ra, f. fonás, szövés; **file-ta-re** (fi-le·tto), sujtásoz; **filettatu-ra**, f. sujtásozás.

file-tto, m. 1. száalacska, 2. filé.

filia-le, agg. gyermeki; f. fiók; **filiazio-ne**, f. 1. egy család gyerekei, leszármazás, 2. összefüggés.

filibustie-re, m. kalóz, rablókapitány, kalandor.

fili-ggine, f. 1. korom, 2. gabona-rozsda; **filiggino-so**, 1. agg. kormos, 2. (gabona) rozsdás.

filigra-na, f. 1. finom ötvösmunka, 2. vízjegy.

fili-ppica, f. támadó beszéd.

fi-lo, m. 1. szál, 2. cérna, 3. drót, — **conduttore**, vezetőék, 4. sor, — **diperle**, gyöngysor; — **a piombo**, függőn, 5. összefüggés, 6. (kés, borotva) él(e); **dare il** —, élesít; **passare a filo**

di spada, kardélre hány.
7. — dell' acqua, víz folyása; a —, egyenest; per — e per segno, összefüggően, részletesen; fil —, pontosan.
filodrammatico, agg. műkedvelő; **teatro** —, műkedvelő színpad; **filologia**, f. nyelvtudomány; **filologico**, agg. nyelvészeti; **filologo**, m. nyelvész.
filomela, **filomena**, f. fülemile.
filoncio, m. hosszú és vékony kenyér; **filone**, m. 1. ér, 2. zsineg, 3. folyó sodra.
filosofale, agg. **pietra** —, bölcsesség köve; **filosofare** (f.i.lo.sof.o), bölcsekedik; **filosofessa**, f. filozófus nő; **filosofia**, f. bölcsélet; **filosofico**, agg. bölcséleti; **filosofo**, m. bölcsekedő, bölcs.
filtrare (f.i.l.tro), szűr; **filtrazione**, f. szűrés; **filtro**, m. 1. szűrőkészülék, 2. bájital.
filuzzo, m. szálaeska.
filza, f. sor, fércelés.
fimbria, f. szegély; **fimbriato**, agg. szegélyes.
fi-mo, m. trágya.
finala, f. agg. végső, 2. s. m. befejezés, záródás; **finalmente**, avv. végül.
finanza, f. 1. pénzügy, 2. pénzügyőrség; **finanziario**, agg. pénzügyi; **finanziere**, m. 1. pénzember, 2. pénzügyőrségi hivatalnok.
finché, cong. amíg.
fi-ne, 1. agg. finom, 2. s. m. cél, 3. vég; in —, alla —, végül.
finestra f. ablak.
finezza, f. finomság, udvariasság.

fi-ngere (f.i.ng.o; f.i.n.s.i; f.i.n.to), tettet, képzel, költ; **fi-ngersi**, színlél.
finime-nto, m. 1. befejezés, 2. kelengye, 3. ékszerek, 4. m. pl. kantárat; **finimondo**, m. világ vége; **finire** (f.i.n.i.s.c.o), 1. befejez; [qd.], vlkít megöl; **finirla con**, vlkivel szakít, 2. végződik; **finitezza**, f. tökéletesség.
Finlandia, f. Finnország; **finni-co**, agg. finn.
fi-no, **fi-ne**, 1. agg. finom, 2. prep. -ig, még... is; — da, -tól, -től; — che, amíg.
fino-cehio, m. ánsigykér-mag.
fino-ra, avv. eddig.
fi-nta, f. csel, kifogás; **far —**, úgy tettet; **finta ggine**, f. alakoskodás.
fintantochè, cong. amíg.
fi-nto, agg. hamis, tettelett; **finzio-ne**, f. alakoskodás, elképzelés, mese.
fi-o, m. büntetés, (rossz tett) ár(a).
fiocca-re (f.i.o.c.c.o), havazik, hullik; **fiocco**, m. 1. szalag, 2. pehely, 3. rojt.
fio-co, agg. rekedt, gyenge.
fiora-ia, f. virágárús leány; **fiora-io**, m. virágárús; **fiorali-so**, m. buzávirág; **fiordali-so**, m. lilium; **fio-re**, m. virág; — del latte, tejföl; a — d'acqua, a víz színén; a — di labbra, alig, halkan; **fiorentino**, agg. firenzei; **fioretta-re** (f.i.o-re.t.to), kicifráz; **fio-re-tto**, m. kis virág; **fio-re-tti**, m. pl. válogatott költemények v. művek; **fioriculto-re**, m. virágkertész; **fioricultu-ra**, f. virágkertészet; **fiori-no**, m. forint; **fiori-re**

- (fiorisco), virágzik; fiorista, m., f. virágárú, művirág-készítő; fioritura, f. virágzás, cifra, cikornya, koloratúra.
- fiotta-re (fiotto), csobog, morog; fiotto, m. áram, hullám; in —, hullámokban.
- fi-rma, f. aláírás.
- firma-me-nto, m. égbolt.
- firma-re (firmo), firma-rsi, aláír; firmatario, m. aláíró.
- fi-rmo, agg. bizonyos.
- fisarmo-nia, f. harmónika.
- fisc-le, agg. kincstári.
- fischia-bile, agg. füttyre méltó; fischia-me-nto, m. fütty; fischia-re (fischio), füttyöl; fischia-ta, f. fütty; fischietta-re (fischietto), füttyörész; fischietti-o, m. füttyülés; fischie-tto, m. rövid fütty, kis füttyülő; fischio, m. fütty, füttyülő; fischio, m. füttyülés.
- fisciù, m. vállkendő.
- fi-sco, kincstár.
- fi-sica, f. fizika; fisicame-nte, avv. fizikailag, testileg; fi-sico, agg. fizikai, testi; s. m. fizikus; medico —, belgyógyász.
- fi-sima, f. szeszély, düh.
- fisiologi-a, f. fiziológia.
- fisionomi-a, f. 1. külső, arcvonások, jellem, 2. arcisme.
- fissame-nte, avv. szilárdan, mereven; fissa-ra (fisso), 1. mereven odairápyít, vizsgál, 2. megállapít, 3. lefoglal (— una stanza), szolgálatba fogad, (un servitore), fissa-rsi, 1. [a], vlmín csügg, 2. megtelepedik; fissazio-ne, f. 1. megerősítés, fixirozás, 2. rögzítés; fiss-e-zza, f. szilárdság; fi-sso, agg. szilárd, állandó, merev; stella fissa, állócsillag.
- fi-stola, f. 1. pásztorsíp, 2. fisztula.
- fi-tta, f. 1. posványos terület, 2. ásonyom mélysége, 3. sereg.
- fittaiuo-lo, m. bérló.
- fittame-nte, avv. sűrűn, szorosan; fitte-zza, f. sűrűség.
- fitti-zio, agg. mesterséges, csatlékony, látszólagos.
- fi-tto, 1. m. bér; dare a —, bérbe ad; bérlet, 2. agg. sűrű, szoros; s. m. sűrűség.
- fiu-ma-na, f. heves folyás, ár; fiu-me, m. folyó, folyás; fiumice-llo, m. folyócska.
- fiuta-bile, agg. (meg)szimatolható; fiuta-re (fiuto), szimatol; fiuta-ta, f. szimatolás, daruna —, odaszagol; fiuto, m. szimat; fiuto-ne, m. kém.
- flabe-llo, m. pápai körmenet tolas legyezője.
- flagella-re (flagello), korbácsol; flagellato-re, m. korbácsoló; flagellazio-ne, f. korbácsolás; flage-llo, m. korbács, csapás; a — özőnével.
- flagra-nte, agg. szembetűnő; cogliere in —, tetten ér.
- flane-lla, f. flanel.
- flauti-sta, m., f. fuvolás; fla-nto, m. fuvola.
- fla-vo, agg. szőke, sárga.
- fle-bile, agg. panaszos.
- flebotomi-a, f. érvágás.
- fle-mma, f. flegma; flemma-tico, agg. flegmatikus.
- flessi-bile, agg. hajlékony; flessibilità, f. hajlékonyság; flessio-ne, f. hajlítás; flessore, agg. hajlító; flessuosità, f. hajlékonyság, kanyarulat; flessno-so, agg. hajlékony, kanyargó.

fle-ttere (fle-tto), hajlít; **fle-ttersi**, meghajol.

flo-ra, f. növényzet; **floricultu-ra**, f. virágkertészet.

floride-zza, f. virágzás; **flo-rido**, agg. 1. virágzó, 2. stile —, virágos stílus; **florile-gio**, m. antológia.

flosce-zza, f. petyhüdség, lazaság; **flo-scio**, agg. petyhüdt, laza.

flo-tta, f. flotta; **flotti-glia**, f. hajóraj.

flue-nte, agg. folyó, lebegő; **fluidità**, f. folyékonyság; **flu-ido**, agg. folyékony; s. m. fluidium; **flui-re** (flu-i-sco), folyik; **fluo-re**, m. folyás; **flussi-bile**, agg. folyékony; **flussibilità**, f. folyékonyság.

flussiona-le, agg. csúzos; **flussione**, f. csúz; — **di testa**, fejfájás; **calcolo delle flussioni**, m. differenciál-számítás; **flu-sso**, m. folyás; — **e riflusso**, ár és apály.

flut-to, m. hullámozás, hullámverés; m. pl. hullámok; **fluttuamente**, m. hullámozás; **fluttuante**, agg. hullámozó; **fluttuare** (flu-ttu-o), hullámozik, habozik; **fluttuazione**, f. hullámozás.

fluvia-le, agg. folyóvízi, folyó-
fo-ca, f. foka.

foca-ccia, f. kenyértésztából készült pogácsa.

foca-fo, agg. **pietra focata**, tűzkő; **focari-no**, m. fűtő (gyárban); **foca-tico**, m. tűzhelyenként kivetett adó; **foca-to**, agg. tűz-piros.

fo-ce, f. 1. torkolat, 2. szoros.

focchi-sta, m. fűtő (mozdonyon).

focola-re, m. tűzhely; **foco-so**, agg. tüzes.

fo-dera, f. bélés; **fodera-re** (fo-der-o), bélel; **fodera-to**, agg. bélelt; **foderatu-ra**, f. bélelés.

fo-dero, m. 1. kardhüvely, 2. tok, 3. tutaj.

fo-ga, f. tűz, lendület; **foga-re**, **fogarsi**, (fo-go), siet, rárohan, nekiesik.

fo-ggia, f. alak, mód; a — **di**, vlminek a módjára; **foggia-re**, (fo-ggio), alakít.

fo-glia, f. (fa-stb.) levél; **man-gia r la** —, a célzást elérte; **foglia-me**, m. lombozat; **fogliato**, agg. lombos, levélalakú; **fogliazio-ne**, f. lombosodás.

fo-glio, m. 1. levél v. ív papir, 2. nyomtatott ív (16 old.); **in** —, ívrét, 3. újság, lap, 4. bankjegy.

foglio-so, agg. leveles; **fogliu-to**, agg. lombos.

fo-gna, f. csatorna, pücegyödör, **fogna-re** (fo-gno), 1. csatornáz, 2. a mérésnél csal, 3. dühöng; **fognatu-ra**, f. csatornázás; **fo-gno**, m. hóvihar; **fogno-ne**, m. gyűjtőcsatorna.

fo-go, m. fulladás; **fa-r** —, a tor-kán akad.

fo-ia, f. heves vágy.

fo-la, f. mese.

fo-la-ta, f. szélrohan.

folgora-nte, agg. villámló, vakító; **folgora-re** (fo-lgoro), 1. villámlik, 2. villámmal sújt, 3. vakít; **fo-lgore**, f. villám; **folgoreggia-re** (fo-lgore-ggio), villámlik.

fo-lio, l. foglio.

fo-lla, f. tömeg.

folla-re (fo-llo), tapos, présel;
follato-re, m. taposó; **follatu-
 ra**, f. taposás, préselés.
fol-le, agg., s. m. bolond; **fol-
 leggiame-nto**, m. bolondság;
folleggia-re (fol-le-ggio),
 bolondságot üz; **folle-tto**, m.
 manó; **folli-a**, f. bolondság,
 örültség.
folte-zza, f. sűrűség, szorosság;
fol-to, agg. sűrű.
fome-nta, f. meleg borogatás; **fome-
 menta-re** (fome-nto), me-
 lenget, szít; **fomentato-re**, m.
 fomentatrice, f. szító, izgató;
fomentazio-ne, f. szítás; **fome-
 nto**, m. l. fomenta, szítás,
 táplálék, érlelő.
fo-mite, m. gyújtóanyag, táp-
 anyag, melegágy.
fo-nda, f. tok.
fonda-ccio, m. 1. üledék, 2. m.
 pl. Firenze mélyen fekvő
 szűk utcái, 3. megmaradt áru.
fo-ndaco, m. 1. szövetraktár, 2.
 nagy tömeg.
fondamenta-le, agg. alapvető; **fonda-
 menta-re** (fonda-me-nto),
 megalapoz; **fondame-nto**, m.
 alap; **fare—su**, v. kire v.
 vlmire épít, számít; **fonda-re**
 (fo-ndo), 1. alapoz, 2. ala-
 pít; **fonda-rsi**, alapul, meg-
 alapozza magát.
fonda-ta, f. üledék, (bor-)seprő;
fondatame-nte, avv. megalap-
 pozottan, okkal; **fondato-re**,
 m. alapító; **fondazio-ne**, f.
 megalapozás, alapítás, alap.
fo-ndere (fo-ndo; fu-si;
 fon-du-to, fu-so), 1. ol-
 vaszt, 2. önt (szobrot), 3. — i
 color-i. színeket kever;
fondersi, (össze-, meg-, el-)

olvad; **fonderi-a**, f. 1. öntőde,
 2. desztilláló helyiség.
fondia-rio, agg. földbirtok.
fondi-bile, agg. olvasztható, önt-
 hető.
fondi-glio, m. 1. bormaradék az
 üveg alján, 2. üledék.
fondito-re, m. (bronz-)öntő; **fonda-
 ditu-ra**, f. (bronz-)öntés.
fo-ndo, m. 1. alap, 2. alja vlmie-
 nek, 3. fenék, mélység, c'è
 poco —, nem mély, 4. talaj,
 5. in — di, vlmí alján, mé-
 lyén, végén, 6. m. pl. föld-
 birtok, tőke, raktáron lévő
 áru, állomány, 7. andare
 a —, elsüllyed; cadere a —,
 mélyen süllyed; sapere a —,
 alaposan tud; in —, végül is;
fo-ndo, agg. mély.
fone-tico, agg. fonetikus; **fo-
 no-grafo**, m. fonográf.
fonta-na, f. 1. forrás, 2. kút,
 szökőkút; **fontanie-re**, m. kút-
 mester; **fonta-no**, agg. forrás;
fo-nte, f. m., forrás, kút;
 — batte simale, keresz-
 telő kút.
foraggia-re (for-ag-gio), m. ta-
 karmányt requirál; **fora-ggio**,
 m. abrak, takarmány.
fora-re (fo-ro), átlukaszt, át-
 fúr.
fo-rbici, f. pl. olló; **forbicia-io**,
 m. ollókészítő; **forbicia-ta**, f.
 ollóvágus; **forbici-ne**, f. pl.
 körömmolló, kisolló.
forbi-re (for-bi-sco), tisztít,
 fényesít (l. fémet, fegyvert, lo-
 vat), letöröl (szájat, könnyet);
forbite-zza, f. csiszoltság;
forbi-to, agg. csiszolt.
fo-rca, f. 1. villa, elágazás, 2.
 akasztófa, 3. far —, iskolát
 kerül; **forca ta**, f. egy villá-

nyi; **force-lla**, f. kis villa; **forche-tta**, f. (evő-)villa; è una buona —, jó evő, innyene; **forchetta-ta**, f. villányi; **forche-tto**, m. hosszú-nyelű kis kétágú lekasztó-villa; **forchetto-ne**, m. nagy kétágú villa; **forci-na**, f. hajtű; **forco-ne**, m. széna-vagy trágyahordó villa; **forcu-to**, agg. villaalakú.

fore-nse, agg. hírosági, kuriális.

fore-se, f. agg. vidéki. 2. s. m. paraszt

fore-sta, f. erdő; **foresta-le**, agg. erdészeti.

foresteri-a, f. 1. az idegenek, 2. vendégszobák; **forestie-ro**, m., agg. idegen, vendég; **forestie-ru-me**, m. 1. idegenek, 2. idegen szokás, idegenszerűség; **fore-sto**, agg. vad, lakatlan.

forie-re, m. 1. előfutár, 2. szállás-csináló őrmester, őrnök-őrmester.

forieri-a, f. század-iroda, számvévőség.

for-ma, f. 1. alak, szokás, 2. kaptafa, 'forma; **forma-bile**, agg. könnyen alakítható.

forma-ggio, m. sajt.

forma-io, m. kaptafa-készítő.

forma-le, agg. 1. alak, 2. kifejezett; **formali-smo**, m. formalizmus; **formali-tà**, f. külsőség; **formalizza-re** (f o r m a l i - z z o), csodálkozik; **forma-re** (f o - r m o), 1. képez, 2. alkot, 3. nevel, 4. formuláz; **forma-rsi**, alakul, keletkezik; **formati-vo**, agg. alakító, képező; **forma-to**, m. alak, nagyság; **formato-re**, m. alkotó, alakító; **formazio-ne**, f. alakítás, alakulás.

formi-ca, f. formi-cola, f. hangya; **formica-io**, **formicola-io**, m. hangyaboly; **formicola-re** (f o r m i - c o l o), hemzseg, bizserg, **formicoli-o**, m. nyüzsgés.

formida-bile, agg. rettenetes.

formo-so, agg. formás, szép.

fo-rmula, f. szabály, szöveg-formula; **formula-re** (f o - r m u - l o), megszövegez.

forna-ce, f. égető- v olvasztó-kemence; **fornacia-io**, m. (mész-, tégl-) égető; **forna-io**, m. vék; **forna-ta**, f. amennyi a sütőkemencébe fér; **forne-llo**, m. tűzhely.

fornica-re (f o - r n i c o), paráználkodik, tiltott összeköttetést fenntart; **fornicato-re**, m. parázna, házasságtörő; **fornica-zio-ne**, f. paráznaság, házasságtörés.

fornime-nto, m. hozzávaló, felszerelés; **forni-re** (f o r n i - s c o), szállít, ellát, befejez; **forni-rsi**, ellátja magát, bevégez; **fornito-re**, m. szállító; **fornitu-ra**, f. szállítás, felszerelés

fo-rno, m. sütőkemence.

fo-ro, m. 1. lyuk, nyílás, 2. fórum.

forose-tta, f. parasztlányka; **forose-tto**, m. parasztlíú.

fo-rra, f. szakadék, vízmosság.

fo-rse, f. avv. talán, 2. s. m. bizonytalanság; **stare in —**, bizonytalan, kétségben van, nem tudja.

forsenna-re (f o r s e - n n o), esztét veszti; **forsennate-zza**, f. örültség; **forsenna-to**, agg., s. m., örült.

fo-rte, f. agg. erős, erődített, hango; **pi a z z a —**, erődítmény;

a c q u a —, választóvíz; **c a s s a** —, wertheim-szekrény, 2. s. m. erő; **i l — d e l l' e s e r c i t o**, derékhad; **n e l — d e l l' i n v e r n o**, tél közben; erődítmény, 3. avv. erősen, hangosan; **f o r t e - z z a**, f. 1. erő, ellenálló képesség, 2. erődítmény; **f o r t i f i c a - b i l e**, agg. megerősíthető; **f o r t i f i c a m e n t o**, m. megerősítés; **f o r t i f i c a - r e** (**f o r t i - f i c o**), megerősít, megerősít; **f o r t i f i c a - r s i**, megerősödik, elsáncolja magát; **f o r t i f i c a t i - v o**, agg. erősítő; **f o r t i f i c a t o - r e**, m. megerősítő, erődítmény-építő; **f o r t i f i c a t o - r i o**, agg. erődítési; **f o r t i f i c a z i o - n e**, f. erődítmény; **f o r t i - n o**, m. sánc; **f o r t o - r e**, m. savanyu szag v. íz.

fortu-ito, agg. véletlen, váratlan.

fortu-na, f. szerencse; **d i r e l a b u o n a** — jövendőt mond; **p e r —**, szerencsére; — **d i m a r e**, tengeri vihar; **f o r t u n a - c c i a**, f. szerencsétlenség; **f o r t u n a - l e**, 1. m. (tengeri) vihar, 2. agg. szerencsés, véletlen; **t e m p o —**, vihar; **f o r t u n a t a m e n t e**, avv. szerencsésen, szerencsére; **f o r t u n a - t o**, agg. szerencsés; **m a l —**, szerencsétlen; **f o r t u n o - s o**, agg. viharos, szerencsétlen.

forvia-re (**f o r v i - o**), (újtjától) eltérít.

fo-rza, f. erő, hatalom, kényszer; **a —**, **a v i v a —**, erőszakkal; **a — d i**, vlmi segítségével; **c a m i c i a d i —**, kényszer-zubbony; **è —**, szükséges; **f a r —**, kényszerít; **f a r s i —**, legyőzi magát; **f o r z a m e n t o**, m. kényszerítés; **f o r z a - r e** (**f o - r z o**), 1. kényszerít, 2. betűr,

bevesz, 3. erőszakot elkövet, 4. szorít, szorul; **f o r z a - r s i**, igyekszik; **f o r z a - t o**, 1. agg. kényszerített, erőltetett, 2. s. m. fegyenc; **f o r z i e - r e**, m. páncélszekrény; **f o r z u - t o**, agg. hatalmas, erős.

fo-sco, agg. homályos, sötét.

f o s f o r e g g i a - r e (**f o s f o r e - g g i o**), foszforeszkál; **f o s f o r e s c e n t e**, agg. foszforeszkáló; **f o s f o r e s c e n z a**, f. foszforeszkálás.

f o s s a, f. 1. árok, gödör, 2. sírgödör; **f o s s a - t o**, m. 1. árok, 2. patak; **f o s s e - t t a**, f. **f o s s e - t t o**, m. kis árok, gödröske; **f o - s s i l e**, 1. agg. földből ástott, megkövült, 2. s. m. pl. őskori megkövült állati v. növényi maradványok; **f o s s i l i z z a - r s i**, megkövül; **f o - s s o**, m. árok; — **m a c i n a n t e**, malom-árok.

f o t o g r a f a - r e (**f o t o - g r a f o**), fényképez; **f o t o g r a f i a**, f. fénykép; **f o t o - g r a f o**, m. fényképész; **f o t o t i p i - a**, f. fénynyomat.

f r a, p r e p. 1. között, 2. mulva; — **p o c o**, rövidesen, 3. összehesztelve, 4. **p a r l a r e — s e**, magában beszél, 5. s. m. testvér, fráter.

f r a c a s s a - r e (**f r a c a - s s o**), összehesztel; **f r a c a s s a - r s i**, összehesztődik; **f r a c a - s s o**, m. zúzás, cső-römpölés, zaj.

f r a c c u r r a - d o, m. háb, paprika-jancsi.

f r a - c i d o, **f r a - d i c i o**, m. nedvesség, rothadás; agg. nedves, rothadt; **u b r i a c o —**, holt-részeg; **f r a d i c i u - m e**, m. nedvesség, rothadtság.

f r a - g a, f. eper.

fra-gile, agg. törékeny; **fragilità**, f. törékenység.

fra-gola, f. eper.

frago-re, m. 1. ropogás, dörgés, zaj, 2. erős szag; **fragoro-so**, agg. dörgő, zajos.

fragra-nte, agg. erős illatú; **fragra-nza**, f. erős illat.

frainte-ndere (in-te·ndo -in-te·si, -in-te·so), félreért.

fra-le, agg. törékeny.

framescola-re, **frammescola-re** (-me·sco·lo), közévegyit.

fram(m)ezza-re (-me·zzo), megszakít, közbeékel.

frammasso-ne, m. szabadkőműves; **frammassonefi-a**, f. szabadkőművesség.

frammenta-rio, **frammenta-to**, agg. töredékes; **framme-nto**, m. töredék.

framme-ttere (-me·tto; -m·i·si, -me·sso) közbevet; **fram-me-ttersi**, közbenjár, beleelegyedik; **framme-zzo** avv. közt.

frammischia-re l. **frammescolare**; **frammi-sto**, agg. vegyes.

fra-na, **frana-me-nto**, f. földomlás, földcsuszamlás; **frana-re** (fra·no), beomlik, csuszamlk (föld).

francame-nte, avv. őszintén.

francame-nto, m. megváltás, bérmentesítés; **franca-re** (fra·n-co), fölszabadít, megvált, bérmentesít (levelet); **francatu-ra**, f. portódj.

francesca-no, 1. agg. sz. ferencrendi, 2. s. m. ferencrendi szerzetes.

France-sco, m. Ferenc; **andare sul cavallo di san-**, gyalog megy; **france-sco**, **france-se**, agg. francia; **Fran-**

ce-se, m. francia; **france-si-smo**, m. gallicizmus.

francheggia-re (fran-che·g-gi-o), 1. bátorít, támogat, 2. függetlenné tesz; **francheg-gia-rsi**, fölbátorodik; **franche-zza**, f. öntudat, őszinteség, bátorság, szabadság; **franchi-gia**, f. 1. szabadság, 2. szolgálat, adó-, bélyegmentesség.

Francia, f. Franciaország.

franco, m. frank; agg. 1. francia, 2. szabad, bátor, ügyes, biztos.

francobo-lló, m. bélyeg.

Francolo-rte, f. Frankfurt.

frange-nte, m. 1. hullámverés, 2. csapás, szerencsétlenség; **frangere** (fra·ngo; fra·n-si; fra·nto), összezúz, sajtol; **frangersi**, összezúzódik.

frangia, f. rojt, cafrang.

frangi-hile, agg. törékeny; **frangibilità**, f. törékenység.

frangitu-ra, f. olajbogyó sajtolása.

frano-so, agg. porhanyó, könnyen omló (föld).

frante-ndere, l. **fraintendere**.

franto, l. **frangere** p. pass.

franto-io, m. olajprés.

frantuma-re (fran·tu·mo) összezúz; **frantuma-rsi**, összezúzódik; **frantu-me**, m. töredék, cserép.

frappa-re (fra·ppo), 1. kicsipkéz, 2. fecseg.

frappo-co, avv. rövidesen.

frappo-rre (-po·ngo), közbevegyit; **fappo-rsi**, közbeékeledik, közbenjár, közbelép.

frasa-rio, m. szőlás-gyűjtemény.

frasca, f. lomb, rőzse, kocsmacégér; f. pl. ostobaság; sal-

- tare di palo in—**, átmenet nélkül másról kezd beszélni; **frasca-to**, m. lomb-sátor; **frasceggia-re** (*frasc-heg-gio*), 1. zizeg, 2. ágról-ágra ugrál, 3. bolondoz; **frasceggi-o**, m. zizegés; **frascchere-lla**, f. 1. ágacska, 2. kacér lányka; **frascheri-a**, f. ostobaság, semmiség; **frasche-tta**, l. *frascherella*; **frascona-ia**, f. 1. lomb-sűrűség, 2. izléstelen díszítés, 3. tömeg; **frascu-me**, m. lombozat, rőzse, felesleges dísz.
- frase**, f. mondat, szólam; **fraseggiame-nto**, m. kifejezés-mód; **fraseggiare** (*frase-g-gio*), kifejez, előad; **fraseggiato-re**, m. fecsegő; **fraseologi-a**, f. frazeológia.
- frastaglia-re**, (*frasta-glio*), keresztül-kasul szel v. szab; **frastaglia-ta**, f. zavar; **frasta-glio**, m. szabásnál elhulló szövet-darabkák.
- frastorna-re** (*-to-rno*), eltérít, megakadályoz; **frastorni-o**, m. láрма.
- frastuo-no**, m. pokoli zaj.
- frate**, m. szerzetes, fráter; **fratella-nza**, f. testvériség, testvéri egyesület; **fratella-stro**, m. mostoha-fivér, **frate-llo**, m. fivér; **fraternità**, f. testvériség; **fraternizza-re** (*fraterni-z-zo*), barátkozik; **frate-rno**, agg. testvéri; **frate-sco**, agg. szerzetesi; **fratrici-da**, m., f. testvérgyilkos; **fratrici-dio**, m. testvérgyilkosság.
- frat-ta**, f. bozóttal benőtt meredély.
- fratta-nto**, avv. közben, ezalatt;
- fratte-mpo**, m. időköz; **nel—**, közben.
- frattu-ra**, f. törés; **frattura-re** (*frattu-ro*), eltör.
- fra-ude**, l. *frode*; **fraudole-nte**, **fraudole-nto**, agg. csaló; **fraudole-nza**, f. csalás.
- frazio-ne**, f. 1. töredék, 2. tört.
- fre-ccia**, f. nyilvessző; **freccia-re** (*fre-ccio*), nyíllal talál; pénzt kölcsönöz, de vissza nem ad; **freccia-ta**, f. nyíl-lövés, sértő szó; **frecciato-re**, m. **frecciatri-ce**, f. íjas, adósság-csináló.
- freddame-nte**, avv. hidegen; **fredda-re** (*fre-ddo*), lehűt, megöl; **fredda-rsi**, kihül; **fredd-ezza**, f. hidegség, hideg; **freddi-ccio**, agg. hűvös; **freddo**, agg. s. m. hideg; **freddolo-so**, agg. fázékony; **freddu-ra**, f. hidegség, hideg, ostobaság.
- frega-ccio**, m. olvashatatlan írás, kaparás.
- fregagio-ne**, l. (be-) dörzsölés, hízélgés; **frega-re** (*fre-go*), 1. dörzsöl, 2. tollvonással kihúz; **frega-ta**, f. 1. dörzsölés, 2. fregatt.
- fre-ghe**, f. pl. (be-) dörzsölés.
- fregia-re** (*fre-gio*), díszít, éxdemrenddel kilüktet; **fre-gio**, m. (keret- v. friz) díszítés.
- fre-go**, m. tollvonás.
- fre-gola**, f. ívás, vágy.
- fremebo-ndo**, agg. dühöngő; **freme-re** (*fre-mo*), 1. reszket, 2. ordít, 3. őrzöng; **fre-mito**, m. 1. reszketés, 2. moraj, ordítás.
- frena-re** (*fre-no*), (meg-)fékez; **frena-rsi**, fékezi magát; **frenato-re**, m. fékező, idomító.

frene-lla, *f.* flannel.
frenesi-a, *f.* örület, örült vágy;
frene-tico, *agg.* őrzőgő.
freno, *m.* fék.
frequent-a-re (*f r e q u e n t o*), látogat; **frequent-a-rsi**, megélni, benépesül; **frequentati-vo**, *agg.* gyakorító; **frequentato-re**, *m.* frequentatri-ce, *f.* állandó látogató; **frequentazio-ne**, *f.* állandó látogatás; **frequen-te**, *agg.* gyakori; **frequen-nza**, *f.* gyakoriság, gyakori jelenlét, -vétel; forgalom.
fresche-zza, *f.* üdesség, hűvösség;
fresco, *agg.* hűvös, üde, szemtelen; **star —**, ugyan csak megjárja; **frescu-ra**, *f.* hűvös idő; **prendere una —**, meghűl.
fretta, *f.* sietség; **frettolo-so**, *agg.* sietős.
fri-ggere (*f r i g g o*; *f r i s s i*; *f r i t t o*), sült, főz, sistereg; **andare a farsì —**, elmehet a pokolba; **fri-ggersi**, nyomorog.
frigida-rio, *m.* hideg-fürdő; **frigide-zza**, *f.* hideg, hidegség; **frigidità**, *f.* hidegség; **fri-gido**, *agg.* hideg, hidegvérű.
Fri-gio, *agg.* s. m. frigiai.
frigna-re (*f r i g n o*), nyafog; **frigni-o**, *m.* nyafogás.
frigori-fero, *agg.* hideget hozó v. okozó.
fringue-llo, *m.* pinty.
frinze-llo, *m.* soltozás.
fritta-ta, *f.* tojásrántotta.
fritte-lla, *f.* 1. fánk, 2. zsírfolt; **frittello-so**, *agg.* zsírpecséttel tele.
frit-to, *m.* sült; **frittu-ra**, *f.* 1. sült, 2. sütni való hal.
Fri-uli, *m.* Friaul.

frivole-zza, *f.* könnyelműség, sikamlósság; **fri-volo**, *agg.* sikamlós, komolytalan, könnyelmű.
frizio-ne, *f.* (be)dörzsölés.
frizza-nte, *agg.* csipős; **frizza-re** (*f r i z z o*), csíp, csípdelőzik, **frizzi-o**, *m.* viszketés, csípdelőzés; **fri-zzo**, *m.* viszketés, csipés, csipős megjegyzés.
froda-re (*f r o d o*), eltulajdonít, becsap, csal; **frodato-re**, *m.* csáló, tolvaj; **fro-de**, *f.* csalás, csel; **fro-do**, *m.* csempészet.
frolla-re (*f r o l l o*), puhít, puhul; **frollatu-ra**, *f.* puhaság; **fro-llo**, *agg.* 1. puha, porhanyó, 2. öreg, gyöngye.
fro-mbola, *f.* parittyá, -kő; **from-bola-re** (*f r o m b o l o*), parittyáz; **frombolie-re**, *m.* parittyás.
fro-nda, *f.* lomb, lombozat; **frondeggia-re** (*f r o n d e g g i o*), lombosodik; **frondo-so**, *agg.* 1. lombos, 2. cicomázott.
fronta-le, *agg.* homlok-; **fro-nte**, *m.*, *f.* 1. homlok, 2. bátorság, 3. homlokzat, 4. arcvonál, 5. címlap, 6. harcvonál, 7. far —, szembeszúll; **far — alle spese**, fedezi a kiadásokat, a —, szemközt; **a prima —**, első látásra.
fronteggia-re (*f r o n t e g g i o*), 1. homlokzatával vlmre fordul, 2. vlm élén áll, 3. szembeszúll; **frontespizio**, *m.* 1. homlokzat, 2. címlap.
frontie-ra, *f.* határ.
fro-nzolo, *m.* cafrang; **fronzu-to**, *agg.* lombos.
fro-tta, *f.* csapat.

frottola, f. tréfás dal, mese;
frottola-re (fro-tto-lo), mesél.

frugaccia-re (fruga-cchio), kotorász.

fruga-le, agg. mértékletes, egyszerű; **frugalità**, f. mértékletesség, egyszerűség.

fruga-re (fru-go), (ki-) kutat; **fruga-rsi**, saját zsebeit kikutatja; **fruga-ta**, f. kutatás.

frugi-voro, agg. növény- v. gyümölcssevő.

frugnola-re (fru-gno-lo), 1. fáklyafénynél vadászik, 2. arcába világít.

frugola-re (fru-go-lo), kotorász.

frugolo, m. nyugtalan, folyton izgó-mozgó gyerek v. ember.

frui-re (frui-sco), élvez; **fruizio-ne**, f. élvezés, élvezet.

frulla-na, f. kasza.

frulla-re (fru-ll-o), rebben, süvölt, pereg, habot ver; **frulli-no**, m. habverő; **frullo**, m. 1. rebbenés, 2. habverő, pigliare a —, röptében lelő, váratlanul elfog; **frullo-ne** m. lisztszita.

frumenta-rio, agg. gabona-; **frumento**, m. gabona, búza.

fruscia-re (fru-scio), horzsol, untat; **frusci-o**, m. lombsusogás, lépések zaja, zaj.

fru-sta, f. virgács, poroló, ostor; **frusta-re** (fru-si-o) ostoroz, virgácsol; **frusta-ta**, f. ostor, virgács-ütés; **frustato-re**, m. frustatri-ce, f. ostorozó; **frustatu-ra**, f. ostorozás; **frusti-no**, m. lovaglópálca, virgács.

fru-sto, m. falat (kenyér); **fru-sto**, agg. viseltes.

frustra-re (fru-stro), meghiúsít, kiábrándít; **frustrato-rio**, agg. hiábavaló, csalóka.

frutta, f. gyümölcs; **fruttaiuo-la**, f. fruttaiuo-lo, m. gyümölcs-ár; **frutta-re** (fru-tto), gyümölcsözik, használ; **frutta-to**, 1. agg. gyümölcsfákkal beültetett, 2. s. m. gyümölcstermés; **fruttie-ra**, f. gyümölcsös tál; **frutti-fero**, agg. gyümölcstermő; **fruttifica-re** (frutti-fico), gyümölcsözik; **fruttificazio-ne**, f. gyümölcsözés; **frutti-fico**, 1. frutti-fero; **frutto**, m. (pl. -i és -a) 1. gyümölcs, 2. kamat; **fruttuo-so**, agg. gyümölcsöző, hasznos.

fu, agg. néhai.

fucila-re (fuci-lo), agyonlő; **fucila-ta**, f. puska; **fucile**, m. puska; **fucilie-re**, m. lövész-katona.

fuci-na, f. kovácműhely, olvasztókemence; **fucina-to**, agg. kovácsolt.

fu-co, m. here (méh).

fu-ga, f. 1. szökés, menekülés, 2. fuga; di —, röptében; **fuga-ce**, agg. röpké; **fugacità**, f. tovatűnés; **fugame-nto**, m. elriasztás; **fuga-re** (fu-go), elriaszt, elkerget, menekülésre kényszerít; **fuga-to**, agg. fuga-szerűen írt; **fugge-vole**, agg. röpké; **fuggevole-zza**, f. mulékonyság; **fuggia-sco**, agg. s. m. menekülő; **fuggi-bile**, agg. elkerülhető; **fuggifati-ca**, m. naplopó; **fuggi-re** (fu-go), menekül, elkerül; **il tempo fu-gge**, az idő tovaszáll; **fuggiti-vo**, agg. menekülő; s. m. száműzött, szűkevény.

fulcro, m. támpont.

fulge-nte, agg. ragyogó; s. m. ragyogós; **fulgide-zza**, f. ragyogás; **fulgido**, agg. ragyogó; **fulgo-re**, m. ragyogás, fény. **fulig-gine**, f. stb. l. **filig-gine**, stb.

fulmina-nte, f. agg. lesújtó, robbanó, hirtelen, sürgős, 2. s. m. gyújtószeg, kénesgyufa; **fulmina-re** (fu-l-mi-no), f. villámmal sújt, 2. villámlik, 3. ágyúz; **fulminato-re**, m., **fulminatri-ce**, f. villámokat szóró; **fulminazio-ne**, f. villámlás, villámmal sújtás, robbanás; **fulmine**, m. villám; **fulmineggia-nte**, agg. villámló; **fulmi-neo**, agg. gyors v. lesújtó, mint a viám; **fulmini-o**, m. hosszantartó villámlás.

fulvo, agg. vörösesbarna.

fuma-echo, m. füstölő zsarátnok; **fumaiuo-lo**, m. kémény; **fuma-re** (fu-m-o), füstöl, dohányzik, szí; **fuma-rsela**, odébbáll; **la gli fuma**, felizgatja, fejébe száll; **fuma-ta**, f. dohányzás, füstfelhő; **fa-re una** —, egy pipát elszív; **fumati-na**, f. **fa-re una** —, egykét szippantást szív; **fumato-re**, m., **fumatri-ce**, f. dohányzó; **fumica-re** (fu-mi-co), füstöl; **fumicazio-ne**, f. füstölés, **fumico-so**, agg. füstös; **fumi-sta**, m. kályhás; **fu-mo**, m. füst, gőz; **man-dar-in** —, meghíúsít; **an-dar-in** —, füstbe megy; **fumo-so**, agg. f. füstös, 2. erős (bor), 3. gőgös.

funa-io, m. kötélgyártó; **funa-mbolo**, m. kötél tánco; **fu-ne**, f. kút

fu-nebre, **fune-bre**, agg. gyász-, gyászos; **funera-le**, m. temetés; agg. temetési; **funera-rio**, agg. temetési, sír-; **fune-reo**, agg. temetési, gyászos.

funesta-re (fu-ne-sto), szomorít, szomorúvá tesz; **fune-sto**, agg. gyászos.

fu-nga, f. penész; **funga-ccio**, m. mérges gomba.

fu-ngere (fu-n-go; fu-n-si; p. pass. hiányzik), vlm. hivatalt betölt.

funghi-re (fun-ghi-sco), megpenészedik.

fu-ngo, m. gomba; **fungo-so**, agg. gombaszerű, penészes.

funicola-re, f. sikló.

funziona-re (fun-zio-no), működik; **funziona-rio**, m. hivataltnok. **funzio-ne**, f. kötelesség, működés, funkció.

fuo-co, m. tűz; — **artifizia-to**, v. **-lavorato**, tűzijáték; — **fatu-o**, lidércfény.

fuo-r, **fuo-ra**, l. **fu-ori**; **fuorchè**, cong. kivéve; **fuo-ri**, prep. 1. kívül; — **di tempo**, rosszkor; — **dell'uso**, használaton kívül, 2. ki, **fu-ori** ki velem; in —, kivéve; **fuoruscito**, m. száműzött, menekült.

fura-re (fu-ro), lop; **furato-re**, m., **furatri-ce**, f. tolvaj, rabló.

furberia, f. ravaszság, csalás; **furbe-sco**, agg. ravasz, alattomos, tolvaj; **furbi-zia**, f. ravaszság; **fu-rbo**, f. agg. ravasz, 2. s. m. csaló, gazfickó.

fure-nte, agg. dühös, dühöngő; s. m. látnok.

furfa-nte, m. gazfickó, utonálló; **furfanteria**, f. gaztett; **furfanti-no**, agg. **lingua** —a, tolvajnyelv.

fu-ria, f. 1. düh; a ver —, nagyon siet; a — di, vmi segítségével, 2. fúria; **furi-bo-n-do**, agg. dühöngő.

furie-re, l. **fori-ere**.

furio-so, agg. dühös, őrzöngő.

fu-ro, agg. s. m. tolvaj.

furo-re, m. düh.

furti-re-llo, m. kis lopás; **furti-va-me-nte**, avv. lopva; **furti-vo**, agg. lopott, titkos; **fu-rto**, m. lopás.

fuscelli-no, m. száka; m. pl. az írni tanuló első vonáskái; **rom-per il** —, megszakítja a barátságot; **fusce-llo**, m. ágacska, száka.

fusi-bile, agg. megolvasható, önthető; **fusio-ne**, f. (szobor-) öntés, egyesülés.

fu-so, agg. öntött.

fu-so, m. orsó, oszlop törzse, vízszintes vonal a nyomtatott könyv fejezeteinek a végén; **far-le fusa**, dorombol (macska); **far-le-torte**, felszarvazza férjét.

fuso-rio, agg. a (bronz-, vas-) öntéshez szükséges.

fu-sta, f. 1. gyors vitorlás, 2. fáklya.

fustiga-re (fu-sti-go), korbácsol; **fustigazio-ne**, f. megkorbácsolás.

fu-sto, m. 1. (fa- v. oszlop-) törzs, 2. vasúgy v. esernyő váza, 3. hordó.

fu-tile, agg. haszontalan, csipcsup; **futilità**, f. haszontalanság, semmiség; **futilme-nte**, avv. haszontalanul.

futu-ro, 1. agg. jövő, jövőendő, 2. s. m. jövő idő, jövőendő, 3. s. m. pl. az utódok.

G

g. (ejtsd: dzsi), m. f., g.

gabbame-nto, m. család; **gabbamo-ndo**, m. világcsaló.

gabbane-lla, f. kórházi köpeny.

gabbare (ga-b-b-o), megcsal, csúfol, kinevet; **gabbarsi**, csalódik; [di], bolondot őz, rászéd; **gabbato-re**, m., **gabbatri-ce**, f. csaló, szélhámos.

ga-bbia, f. kalitka, ketrec.

gabbia-no, m. sirály.

gabbia-ta, f. egy kalitkányi.

gabbie-re, m. árbóc-őr.

gabbio-ne, m. a gonosztevők ketrece a bírósági tárgyalóteremben.

ga-bbo, m. tréfa, gúny.

Gabbrie-le, **Gabbrie-llo**, m. Gábor.

gabe-lla, f. vám; **gabella-bile**, agg. elvámolható; **gabella-re** (ga-be-l-lo), megvámol; **nono-un-o**, nem szenvedhet valakit; **gabellie-re**, m. vámhivatalnok, vámos; **gabelli-no**, m. vám, vám-házikó; **gabello-tto**, m. vámőr.

gabine-tto, m. 1. kis szoba, 2. kabinet, 3. műgyűjtemény, 4. félreeső hely.

Gaeto-no, m. Kajetán.

gaggi-a, f. akácvirág.

ga-ggia, f. árbóckosár.

gaggi-o, m. akácfa.

ga-ggio, m. 1. zalog; **prestare a—**, uzsorakamatra kölcsönöz, 2. kihívás, 3. haszon, fizetség.

gagliarde-tto, m. kétesúcsú keskeny zászló; agg. meglehetősen erős; **gagliarde-zza**, f. erő, bátorság; **gaglia-rdo**, agg. erős, bátor.

gaglio-faggine, f. ostobaság; **gaglioffo**, m. naplopó, tökfilkó.
gaglio-so, agg. savanyú, össze-futott (tej).
gagnola-re (g a · g n o l o), vonyít.
gaie-zza, f. vidámság; **ga-io**, agg. vidám, élénk, gazdag.
ga-la, f. gála; **s a r e b b e** —, túlzás lenne; **gala-nte**, agg. előzékeny; **galanteggia-ra** (g a l a n t e · g g i o), udvarol, udvariaskodik; **galanteri-a**, f. udvariasság; f. pl. bók, dísz, cifraság; **galanti-na**, f. erősen fűszerezett hideg húsfétel.
galantu-mo, m. becsületes ember
galate-o, m. illetem, illem.
galeo-tto, m. gályarab, gazember;
gale-ra, **gale-a**, f. 1. gálya, 2. fegyház.
galla, f. **s t a r e a** —, a víz szí-
 nén marad, fölül van; **galleg-
 gia-re** (g a l l e · g g i o), fel-
 színen úszik.
galleri-a, f. 1. hosszú folyosó, szo-
 ba-sor, 2. képtár.
galle-tto, m. 1. fiatal kakas, 2.
 olajba sült sütemény.
gallica-no, agg. gallikán; **gallici-
 smo**, m. gallicizmus; **gallico**,
 agg. francia.
galli-na, f. tyúk; **a n d a r e a** —,
 tönkre megy; **gallina-io**, m.
 tyúkdől, tyúktolvaj; **ga-llo**, m.
 kakas, gőg.
Ga-llo, m. gall, francia.
gallona-re (g a l l o · n o), zsinór-
 ral, paszománnyal díszít; **gal-
 lo-ne**, m. zsinór, színes sáv a
 nadrágon.
gallo-ria, f. lármás öröm.
galoppa-re (g a l o · p p o), vág-
 tat; **galoppa-ta**, f. vágztatás;
galoppi-no, m. kifutó fiú; **ga-
 lo-ppo**, m. vágta.

galva-nico, agg. galvanikus; **gal-
 vani-smo**, m. galvanizmus; **gal-
 vanizza-re** (g a l v a n i · z z o),
 galvanizál.
ga-mba, f. láb, lábszár; **darla
 a g a m b e**, elmenekül; **sen-
 tirs-i in** —, erősnek, ké-
 pesnek, felül érzi magát; **gam-
 ba-le**, m. bőr-lábszárvédő.
ga-mbero, m. rák.
ga-mbo, m. növény szára; **gam-
 bu-to**, agg. száras.
game-lla, f. csajka, főzőedény.
ga-mma, f. skála.
ga-na, f. jókedv.
gana-scia, f. állkapocs, arc; **o
 d e n t e**, o —, bármí áron.
ga-ncio, m. kampó, ürügy; **gan-
 ci-re** (g a n c i · s c o), kampó-
 val magához húz, megkaparít.
Ga-nge, f. Ganges.
ganghera-re (g a · n g h e r o), be-
 kapcsol; **ga-nghero**, m. ajtó,
 ablak sarkai, kapocs; **u s c i r
 d e i** — i, kijön sodrából.
gunghi-re (g a u g h i · s c o), ag-
 gódva vár.
ga-ngola, f. mirigy, mandula.
Ga-nte, m. Gent.
ga-nza, f., **ga-nzo**, m. szerető.
ga-ra, f. verseny.
gara-nte, m. kezes; **garanti-re**
 (g a r a n t i · s c o), kezeske-
 dik; **garanzi-a**, f. kezesség.
garba-ccio, m. udvariatlanság;
garba-re (g a · r b o), tetszik;
garbate-zza, f. udvariasság;
garba-to, agg. udvarias; **ga-r-
 bo**, m. udvariasság, finomság.
garbu-glio, m. szüvevény, zavar.
gareggia-re (g a r e · g g i o), ver-
 senyez; **gareggiato-re**, m., **ga-
 reggiatri-ce**, f. versenyző.
gare-tta, f. őrtorony, őrházikó;
gare-tto, m. lábikra.

gargane-lla, f. bere a —, kortyantás nélkül iszik.
 gargari-smo, m. 1. öblögetővíz, 2. (száj-, torok-) öblögetés; gargarizza-re (g a r g a r i - z z o), gargarizál.
 ga-rgo, agg. ravasz, alattomos.
 garo-lano, m. szekfű.
 garri-re (g a r r i - s c o), csicserg. civakodik; garri-to, m. csicsergés, szemrehányás.
 ga-rrulo, agg. 1. fecsegő, 2. vívdó.
 garzo-na, f. cseléd; garzo-ne, m. legény, szolga, inas.
 gas, ga-sse, m. gáz.
 Ga-spare Ga-sparo, m. Gáspár.
 gassino-lo, m. gázmunkás; gas-so-so, agg. 1. gúztartalmú, 2. pezsgő.
 gasti-ga-re (g a s t i - g o), 1. megbüntet, 2. megjavít, 3. tisztogat, nyes; gasti-go, m. büntetés.
 ga-strico, agg. gyomor-; gastronomi-a, f. szakácsstudomány; gastro-nomo, m. inyenc.
 ga-tta, f. nőtény macska; ga-to, m. macska.
 gaude-nte, 1. agg. víg, vidám; frati gaudenti, m. pl. IV. Urbán pápa által alapított lovagrend; 2. s. m. az életét élvező ember; ga-udio, m. öröm, vígság; gaudio-so, agg. vidám.
 gavardi-na, f. házi kabát.
 gavazza-re (g a v a - z z o), örvendez, dőzsöl.
 gavo-tta, f. gavott.
 ga-zza, f. szarka. gezza-rra, f. örömszaj.
 gazze-lla, f. gazella.
 gazzer-a-re (g a - z z e r o), becsap.

gazze-tta, f. ujság; gazzettie-re, m. ujságíró; gazzetti-na, f., gazzetti-no, m. kis ujság.
 Gee-nna, f. pokol.
 gelame-nto, f. fagyás; gela-re (g e - l o), (meg)fagy, fagyaszt; gela-rsi, megfagy.
 gelati-na, f. zselatin.
 gela-to, agg. fagyott; s. m. fagyalt.
 ge-ldra, f. csapat.
 gelici-dio, m., gelide-zza, f. fagy; ge-lido, agg. fagyos, merev; ge-lo m. fagy; gelo-ne, m. 1. nagy fagy, 2. fagyás.
 gelosi-a, f. 1. féltékenység, 2. ablakredőny; gelo-so, agg. féltékeny, nagyon érzékeny, kényes.
 ge-lso, m. eperfa, szederfa.
 gelsomi-no, m. jázmin.
 geme-lló, agg. iker; s. m. pl. ikerék, kézelő-gomb
 ge-mere (g e - m o; g e m e - i; g e m u - t o), sóhaj; gemica-re (g e - m i c o), szívárog.
 ge-mito, m. sóhaj, panasz.
 ge-mma, f. 1. drágakő, 2. rügy; gemma-re (g e - m m o), rügycz; gemme-o, agg. olyan mint a drágakő.
 genda-rme, m. csendőr; gendarmeri-a, f. csendőrség.
 genealogi-a, f. genealógia, leszármazás.
 generala-to, m. tábornoki állás; szerzetesrend főnöki tisztsége; genera-le, m. 1. tábornok, 2. szerzetes rend főnöke; agg. általános; segretario —, főtítkár; assemblea —, közgyűlés; generaleggia-re (g e n e r a l e - g g i o), általánosságban beszél; generalissimo, m. főparancsnok; ge-

neralità, f. általánosság; generaliz-zio, agg. tábornoki; generalizza-re (generaliz-zo), általánosít; generalmente, avv. általánosságban.

genera-re (genero), nemz; generarsi, keletkezik; generatore, m., generatrice, f. nemző, fejlesztő; generazione, f. nemzés, keletkezés, származás, nemzedék; genere, m. faj, nem, zsáner; m. pl. termékek, cikkek; in —, általában; in — {di}, vmi tekintetben; genericamente, avv. általában; genericità, f. általánosság; generico, agg. a fajhoz v. nemhez tartozó, általános.

genero, m. vő.

generosità, f. nagylelkűség, bőkezűség; generoso, agg. nagylelkű, nemes, gazdag, tüzes. genesi, f. keletkezés, fejlődés; genetico, agg. keletkezési, fejlődési.

genetico, f. m. születésnap, 2. agg. születésnap.

geni-va, f. foghús

genia, f. fajzat.

geniale, agg. 1. vidám, 2. természetének megfelelő, kedvene, 3. lángelméjű; genialità, f. 1. vidámság, lángelme.

genio, m. 1. szellem, angyal; — tutelare, őrangyal, 2. kedv; andare a —, tesz; con —, szívesen, 3. jellem, természet, 4. lángelme, 5. mérnöki testület, utász-csapat.

genitale, agg. nemző; s. m. nemző szerv.

genitivo, m. birtokos eset.

genitore, m. genitrice, f. szülő.

genna-io, genna-ro, m. január.

Genovese, agg. génuai.

gentaccia, f., gentaglia, f. csőcselék; gente, f. emberek, nép; f. pl. a pogányok.

gentildonna, f. előkelő, nemes asszony.

gentile, 1. m. pogány, 2. agg. nemes, kedves, finom, puha, gyöngéd; gentile-sco agg. 1. pogány, 2. kedves; gentile-simo, m. pogányság; gentile-zza, f. kedvesség, gyöngédség, finomság, szíveség, nemes-ség; gentilità, f. pogányság; gentilizio, agg. nemesi, családi; gentilmente, avv. kedvesen, gyöngéden; gentiluomo, m. nemes ember; gentucola, f. népség

genuflessione, f. térdhajítás; genuflettere (-flettto; -flettto; -flessso), genuflettersi, térdet hajt.

genuinità, f. természetesség, valódiság; genuino, agg. természetes, valódi, hamisítatlan.

geocentrico, agg. geocentrikus; geodesia, f. földmérés; geodetico, agg. földmérési; linea geodetica, légvonal; geografia, f. földrajz; geografico, agg. földrajzi; geografo, m. földrajztudós; geologia, f. földtan; geologo, m. geológus; geometria, f. geometria; geometrico, agg. geometriai; georgico, agg. földművelési.

gerarca, m. hierarha; gerarchia, f. hierarchia, ranglétra; gerarchico, agg. hierarchikus; via gerarchica, f. szolgálati út.

Gera-rdo, m. Gellért; **Geremi-a**, m. Jeremiás; **geremia-ta**, f. jeremiád.

gere-nle, m. ügyvezető, szerkesztő; **gere-nza**, f. ügyvezetés.

ger-go, m. zsargon.

Ge-rico, m. Jerikó.

ge-rla, f. (háton vihető pék-) kosár.

Germa-nia, f. Németország; **germa-nico**, agg. német.

germa-no, agg. *fratello* —, vőtestvér; s. m. vőtestvér.

Germa-no, m. német.

ger-me, m. csira, sarj; **germina-re** (*ge-r-min-o*), csirázik; **germinati-vo**, agg. csiráztató; **germinazio-ne**, f. csirázás, sarjazás; **germogliame-nto**, csirázás, rügyezés; **germoglia-re** (*ge-r-mo-gli-o*), csirázik, rügyez; **germogliazio-ne**, f. l. germogliamento; **germo-glio**, m. csira, rügy.

gero-fante, m. főpap, táltos.

geroglifica-re (*ge-ro-gli-fico*), hieroglifikat ír; **gerogli-fico**, 1. agg. képírásos, 2. s. m. képírás, hieroglif.

Gero-lamo, m. Jeromos

gerontoco-mio, m. aggok menhelye.

geru-ndio, m. gerundium.

Gerusale-mme, f. Jeruzsálem.

gesse-tto, m. kréta; **ge-ssó**, m. gipsz, gipszöntvény.

ge-sta (pl. -e, -a), hőstett, vállalkozás; **gestato-rio**, agg. *sedia gestato-ria*, f. hordozható szék v. trónus.

gestazio-ne, f. terhesség.

gesticolame-nto, m. taglejtés, hadonászás; **gesticola-re** (*ge-sti-colo*), gesztikulál; **gesticolazio-ne**, f. gesztikulálás;

gesti-re (*ge-sti-sco*), 1. gesztikulál, 2. igazgat; **gestio-ne**, f. igazgatás; **ge-sto**, m. kézmozdulat; **gesto-re**, m. igazgató.

ge-stro, m. arcfintorítás.

Gesù, m. Jézus; **gesui-ta**, m. jezsuita; **gesui-tico**, agg. jezsuita; **gesuiti-smo**, m. jezsuitizmus.

getta-re, **gitta-re** (*ge-tto*), 1. dob, hajt; — *via*, eldob; — *sangue*, vérzik, 2. hajt (hasznót), 3. — *una statua*, szobrot önt; **getta-rsi**, vltová dobja magát, rohan; **getta-ta**, f. hajítás, hajtás; **gettato-llo**, m. talált gyerek; **gettato-re**, m. ércöntő; **getti-to**, m. 1. tenger által kivetett tárgyak, 2. — *sui cerini*, gyufaadó jövedelme; **ge-tto**, m. 1. hajítás, 2. (érc-) öntés; **lavoro di** —, öntvény; **getto-ne**, m. játékpénz.

Ghera-rdo, m. Gellért.

ghermine-lla, f. csel, szemfényvesztés; **ghermi-re** (*gher-mi-sco*), megragad; **ghermi-rsi**, hajba kap.

ghe-tta, f. lábszárvédő.

ghe-tto, m. gettó, zsidónegyed.

ghiaccia-ia, f. jégverem; **ghiaccia-io**, m. gleccser, jégmező; **ghiaccia-re** (*ghia-c-ci-o*), fagyaszt; **ghiaccia-rsi**, megfagy; **ghiaccia-to**, agg. jégghideg, fagyos; **ghia-cio**, m. jég; **agg. jeges**; **ghiaccio-so**, agg. jeges; **ghiaccio-lo**, m. jégcsap.

ghia-ia, f. kövecses homok; **ghiaio-so**, agg. kövecses.

ghia-nda, f. makk; **ghiandi-o**, m. makk-termés; **ghiando-so**, agg. makktermő.

ghibelli-no, m., agg. császárpárti, gibelin.
 ghie-ra, f. vasgyűrű (boton, szer-számok nyelén).
 ghigliotti-na, f. nyaktiló; ghi-gliottina-re (-ti-no), nyak-tilóval lefejez.
 ghi-gna, f. pofa; ghigna-re (ghi-gno), gúnyosan nevet;
 ghigna-tu, f. gúnyos nevetés;
 ghi-gno, m. gúnymosoly.
 ghiotte-zza, f. torkosság; ghio-tto, agg. torkos, izletes; ghiotto-ne, m. torkos, inyenc; ghiotto-neri-a, f. torkosság.
 ghiribizza-re (ghiribi-zzo), töpreng, álmodozik; ghiribi-zzo, m. szeszély.
 ghirigo-ro, m. kacsaringó, sze-szélyes rövidítés.
 ghirla-nda, f. virágfüzér.
 già, avv. régen, már, bizony; a l tempo di—, hajdan.
 gia-cca, f. kabát, zeke.
 giacchè cong. mivel.
 giacche-tta, f. zubbony.
 giace-re (gia-ccio; gia-cqui; giaciuto), fekszik, nyug-szik; giaci-glio, m. nyugvó-hely.
 giacinti-no, agg. jácint-vörös.
 giacitu-ra, f. fekvés, helyzet.
 Giaco-bbe, m. Jákob; giacobi-no, agg. s. m. 1. jakobinus, 2. dominikánus
 Gia-como, m. Jakab
 giaculato-ria, f. rövid ima.
 giaggio-lo, m. nőszírom.
 giagua-ro, m. jaguár.
 gia-lda, f. lándzsa.
 gialla-stro, gialli-ccio, gialli-gno, agg. sárgás; gia-llo, agg. sár-ga; giallo-gno, giallo-gnolo, agg. sárgás.

gia-mbico, agg. jambikus; gia-mbo, m. jambus.
 gamma-i, avv. soha.
 gianne-tta, f. sétabot.
 Gia-nni, Gia-n, m. Giovanni rövi-dítése.
 gianni-zzero, m. janicsár.
 Gianse-nio, m. Jansenius; gianse-ni-smo, m. janzenizmus; gian-seni-sta, m. janzenista.
 Giappo-ne, m. Japán; giappone-se, agg. japán.
 gia-ra, f. kétfülű csésze.
 gia-rda, f. tréfa, évődés.
 giardina-ggio, m. kertészet; giar-dine-tto, m. kertecske; gyü-mölcse, sajttal megrakott tál; giardinie-ra, f. kertésznő, virágállvány; giardinie-re, m. kertész; giardi-no, m. kert.
 giarrettie-ra, f. harisnyakötő, térd-szalag.
 Gia-va, f. Jáva.
 gibbosità, f. púp, púposság; gib-bo-so, agg. púpos.
 gibe-rna, f. tölténytartó.
 Gibilte rra, f. Gibraltár.
 giga-nte, m. agg. óriás; gigan-teggia-re (gigante-ggio), óriásként kiemelkedik; gigan-te-o, gigante-sco, agg. óriási.
 Gi-gi, m. Luigi kicsinyítő alakja.
 giglia-ceo, agg. liliom-féle; gi-glia-to, m. liliommal díszített régi firenzei aranypénz; gi-glio, m. liliom; agg. terra gi-glia, agyagos föld.
 gigo-tto, m. birkacomb.
 gilè, m. mellény.
 ginece-o, m. 1. nők lakosztálya a görög házban, 2. virág-ke-hely a porzókkkal; ginecolo-gi-a, f. nőgyógyászat; gine-co-logo, m. nőgyógyász.

ginepraio, m. 1. boróka bokrok-
kal benőtt tér. 2. szüvevé-
nyes üggy; ginepro, m. bo-
róka.

Ginevra, f. Genf; ginevri-no, agg.
genfi.

gingilla-re (g i n g i - l l o), gingil-
la-rsi, időt fecsérével, lödörög;
gingilli-no, m. időfecsérő,
akarnok; gingi-lló, m. kiesi-
ség, játékszer, zsuzsu.

ginnasia-le, agg. al gimnáziumi;
ginna-sio, al gimnázium; gin-
na-stica, f. testgyakorlás, tor-
na; ginna-stico, agg. torna-;
gi-nnico, agg. torna-.

gino-chie, m. térd; ginocchio-ne,
ginocchio-ni, avv. térden állva.

giò! interj. gyí!

Gioacchi-no, m. Joahim.

Gio-bbe, m. Jóh.

gioca-re (g i u o - c o), játszik; gio-
ca-ta, f. játszma; giocato-re,
m., giocatri-ce, f. játékos;
gioca-ttolo, m. játékszer; gio-
cherella-re (g h i o c h e r e - l l o),
játszadozik; giocolo-rza, f. è —,
szükséges; giocola-re (g i o - c o l o),
bűvészkedik, tréfál; giocolato-re, giocolie-
re, m. bűvész; giocoli-no, m.
időtöltés, játék.

gioconda-re (g i o c o - n d o), fel-
vidít; gioconda-rsi, mulat; gio-
conde-vole, agg. mulattató;
giocondità, f. vígság; gioco-n-
do, agg. vidám.

giocosame-nte, avv. tréfálkozva,
vidáman; giocosità, f. tréfál-
kozás, tréfa; gioco-so, agg.
vidám, tréfás.

gio-go, m. iga, hegytető.

gio-in, f. 1. öröm, 2. drágakő.

gioia-le, agg. 1. gioviale.

gioiella-re (g i o i e - l l o), drá-
gakövel díszít; gioielleri-a, f.
ékszerész; gioiellie-re, m.
ékszerész; gioie-lló, m. ékszer.

gioio-so, agg. vidám; gioi-re [di],
örül (vlminek).

Gio-na, m. Jónás.

Gio-nata, m. Jónátán.

Giorda-no, m. Jordán.

giorgi-na, f. georgina.

Gio-rgio, m. György.

giornala-io, m. újságárus; gior-
na-le, m. újság; giornalie-re,
giornalie-ro, m. napszámos;
giornalie-ro, agg. napi; gior-
nali-smo, m. újságírás; gior-
nali-sta, m. újságíró; giorna-
li-stico, agg. újságírói; gior-
nalme-nte, avv. naponta; gior-
na-nte, m. napos; giornata,
f. 1. nap, 2. napszám, 3. út-
közlet; gio-rno, m. nap; la-
v o r o a —, aszúr-munka;
star in —, színvonalon ma-
rad; di — in —, napról-
napra.

gio-stra, f. tornajáték; giostra-re
(g i o - s t r o), lándzsát tör,
tornajátékban részt vesz; gio-
stro-ni, avv. and are —, kó-
szál.

Giusuè, m. Józsué.

giovame-nta, m. haszon, megküny-
nyebbülés.

gio-vane, gio-vine, f. agg. fiatal,
2. s. m., f. ifjú, fiatal leány;
giovane-tta, f. leányka; gio-
vane-tto, m. fiú; giovane-zza,
f. fiatalság; giovani-le, agg.
ifjú, fiatalkori.

Giova-nna, f. Johanna; Giova-nni,
m. János.

giovanotta-ta, f. meggondolatlan-
ság; giovane-tto, m. fiú, ifjú.

giova-re (gio·vo), használ, hasznára van; **giova-rsi** [di], vlmít használ, hasznára fordít.

Gio-ve, m. Jupiter.

giovedi, m. csüförtök.

giove-nca, f. üsző; **giove-nco**, m. tinó.

gioveni-le, agg. l. giovanile; **gioventù**, f. fiatalság.

giovere-ccio, agg. üde, szép; **giove-vole**, agg. hasznos, gyógyító; **giovevole-zza**, f. hasznosság, jótékony hatás.

giovia-le, **gioia-le**, agg., vidám; **gioivialità**, vidámság.

gio-vine, stb. l. giovane stb.

ziraca-po, m. szédülés; **giradi-to**, m. körömgulladás.

gira-ffa, f. zsiráf.

girame-nto, m. forgás; — **dica-po**, szédülés; idegesség; **giramo-ndo**, m. csavargó; **gira-ndola**, f. 1. tűzkerék a tűzijátéknál, 2. ármány, csel, állhatatlan ember; **girandola-re** (**gira-ndolo**), kószál, ábrándozik; **girandoli-no**, m. állhatatlan ember; **girando-lo-ne**, m. aszfalkoptató; **gira-re** (**gi-ro**), 1. forgat, 2. (meg)kerül, 3. — **lo sguar-do**, körültekint; — **il discor-so**, a beszédet valamire fordítja; — **il ca-po**, szédül; 5. eszébe jut; **gira-rsi**, fordul, forog; **girarro-sto**, m. pecsenyeforgató; **giraso-le**, m. napraforgó; **gira-ta**, f. 1. fordulat, séta; **giravo-lta**, f. forgás, kerülő, kanyarulat; **giravoltola-re** (**gi-ra-vo-lto-lo**), járkál, forgat.

gi-re, megy.

gire-lla, f. 1. forgattyú, 2. állhatatlan ember; **girella-re** (**gi-**

re-llo), lödörög; **gire-llo**, m. kis korong; **girello-ne**, m. **girello-na**, f. naplopó; **gire-tto**, m. rövid séta; **gire-vole**, agg. 1. forgatható, 2. kanyargó, 3. állhatatlan; **girigo-golo**, m. l. **ghirigo-ro**.

giri-no, m. békaporonty.

giri-to-ndo, agg. kerek, körben futó; **gi-ro**, m. 1. körforgás, fordulat, kör, 2. csiny; — **di pa-ro-le**, körülírás; 3. séta, körutazás, 4. forgalom; **met-te-re in—**, forgalomba hoz, 5. váltó-zsiró.

Giro-lamo, m. Jeromos.

giro-ne, m. nagy kör, örvény; **giro-ne**, **giro-ni**, avv. **a nda-r—**, kószál; **gironza-re**, **gironzo-la-re** (**gi-ro-nzo**; **gi-ro-n-zo-lo**), **girottola-re**, **girovaga-re**, kószál; **girova-go**, agg. kó-sza, vándor.

Gismo-ndo, m. Zsigmond.

gi-ta, f. kirándulás, körút.

gitta-re (**gi-tto**), l. **gettare**.

giù, **giu-e**, **giu-so**, avv. **lenn**, **le**; (**all'**) **in—**, lefelé.

giu-ba, f. sörény; **giuba-to**, agg. sörényes.

giu-bba, f. kabát; **giubbe-tto**, m. kabátka, mellényke, fűző.

giubbilame-nto, m. újjongás; **giub-bila-re** (**giu-bbilo**), 1. újjong, 2. nyugdíjaz; **giubbi-lazio-ne**, f. 1. újjongás, 2. nyugdíjazás; **giubbile-o**, m. 1. általános bűnbocsánat; **a nno del—**, szentév, 2. jubileum; **giu-bbilo**, **giu-bilo**, m. újjongás.

giubbo-ne, m. zeke.

giubila-re, stb. l. **giubbilare** stb.

giucca-ggine, f. ostobaság, együgyűség; **giucchere-llo**, m. fa-

- jankó; *giu-eco*, agg., s. m. f., ostoba.
- Giuda**, m. Judás; *giuda-ico*, agg. 1. zsidó, 2. szószerinti; *giuda-i-smo*, m. zsidóság.
- Giudea**, f. Judea; *giude-o*, m., agg. zsidó.
- giudica-bile*, agg. (meg-)ítélhető; s. m. vádlott; *giudicame-nto*, m. ítélet, vélemény; *giudicare* (*giu-dic-o*), ítélkezik, vlminek ítél v. tart; *giudicati-vo*, agg. ítélő; *giudica-to*, m. ítélet, elhatározás; *giudicato-re*, m. *giudicatri-ce*, f. ítélkező; *giudicatu-ra*, f. ítélkezés, bíróság; *giu-dice*, m. bíró; *e sser — e parte*, a maga ügyében bíró; *giudicia-le*, *giudizia-le*, agg. bírói, ítélkezési; *astrologia* —, csillagjósolás; *giorno* —, utolsó ítélet; *giudi-cio*, m.; *giudicio-so*, agg. l. *giudi-zio* stb.
- Giudi-tta**, f. Judit.
- giudizia-rio*, agg. bírói; *scienza giudiziaria*, f. jogtudomány; *giudi-zio*, m. 1. ítélet, 2. megfontoltság, ész; *giudiziosame-nte*, avv. meggondoltan, belátással; *giudizio-so*, agg. meggondolt, belátó, okos.
- giu-ggiola*, f. semmiség, kicsiség; *giuggiolo-ne*, m. fajankó.
- giu-gnere*, l. *giungere*.
- giu-gno*, m. június.
- giule-bbe*, m. szirup.
- Giu-lia**, f. Julia; **Giu-lia**, m. Gyula.
- giuli-vo*, agg. vidám; *giulla-re*, *giulla-ro*, m. szemfényvesztő, bűvész, komédiás; *giulleri-a*, f. bűvészmutatvány, vaskos tréfa.
- giume-nta*, f. nőstény számár; *giume-nto*, m. öszvér, számár.
- giu-neo*, m. káka, gyékény.
- giu-ngere* (*giu-ng-o*; *giu-nsi*; *giu-nto*), 1. megérkezik, 2. utolér, 3. összetesz, összekulcsol, 4. *giu-ngersi*, egyesül.
- giunio-re*, agg. ifjabb.
- giu-nta*, f. 1. megérkezés; *a prima* —, azonnal, 2. függelék; hozzá-, ráadás; *di* —, még hozzá, 3. bizottság; *giunta-re* (*giu-nt-o*), 1. egyesít, 2. becsap; *giunta-rsi*, egyesül; *giunteri-a*, f. csalás; *giuntu-ra*, f. csukló.
- giuo-co*, m. játék, tréfa.
- giuraba-cco!* esclam. ördögbe!;
- giurame-nto*, m. eskü; *giura-re* (*giu-ro*), esküszik; *giurato*, m. esküdt; *giu-re*, l. *gius*;
- giureconsu-lto*, m. jogtudós; *giuri*, m. bíráló bizottság; *giuri-a*, f. bíróság; *giuri-dico*, agg. jogi; *giuriconsu-lto*, m. l. *giureconsulto*; *giurisdiziona-le*, agg. bírósági; *giurisdzio-ne*, f. bíraskodás; *giurisperi-to*, *giurisprudente*, m. jogtudós; *giurisprudente*, f. jogtudomány; *giuri-sta*, m. jogász; *giu-ro*, m. eskü, fogadalom; *giu-s*, *giu-re*, m. jog.
- Giuse-ppe**, m. József.
- giu-sta*, prep. vlmí szerint, vlmí értelmében; *giustacuo-re*, m. testhez álló, térdig érő kabát; *giustame-nte*, avv. igazságosan, éppen; *giuste-zza*, f. f. helyesség, pontosság; *giustifica-re* (*giusti-fic-o*), igazol, szentesít; *giustificarsi*, igazolja magát; *giustificati-vo*, *giustificato-rio*, agg. igazoló; *giustificazio-ne*, f. igazolás.
- Giusti-no**, m. Jusztin.

giusti-zia, f. igazság, igazságosság, bíróság; **giustizia-re** (giusti-zio), kivégez; **giustiziato**, m. halálra ítélt; **giustizie-re**, **giustizie-ro**, m. hóhér; **giu-sto**, agg. 1. igazságos, 2. megfelelő, illő, pontos; **dir-la giusta**, pontosan elmond; ávv. helyesen, jól, pontosan; s. m. igaz, járandóság.

glacia-le, agg. jeges.

gladiato-re, m. gladiátor; **gladiato-rio**, agg. gladiátori; **gladio**, m. rövid római kard.

gladula, f. mirigy; **mandula**; **glandula-re**, **glandulo-so**, agg. mirigy-.

glau-có, agg. tenger-zöld.

gle-ba, f. rög; **glebo-so**, agg. rögs.

gli, 1. pron. m. = **egli**, ő, 2. pron. m. datív. neki, 3. art def. m. pl.

glittote-ca, f. szoborgyjtemény.

glo-bo, m. gömb, golyó; **globo-so**, **globula-re**, agg. golyó- v. gömb-alakú; **globulo**, m. gömböcske.

gloria, f. dicsőség; **gloria-re** (**glorio**), dicsőít; **gloriar-si** [di], dicsekszik; —[in], boldog; **glorifica-re** (**glorifico**), dicsőít; **glorifica-rsi**, dicsekedik; **glorificati-vo**, agg. dicsőítő; **glorificazio-ne**, f. dicsőítés, megdicsőülés; **glorio-so**, agg. dicső.

glossa, f. jegyzet, magyarázat; **glossa-re**, l. **chiosare**; **glossario**, m. magyarázó szótár; **glossato-re**, m. magyarázó; **glosse-ma**, m. széljegyzet.

glottologia, f. nyelvészet; **glottologico**, agg. nyelvészeti.

glu-tine, m. enyv; **glutino-so**, agg. enyves, ragadós.

gna-gnera, f. viszketeg, szeszély. **gnaula-re** (**gnaulo**), nyávog; **gnaula-ta**, f., **gnauli-o**, m.; **gna-ulo**, m., nyávogás.

gno-cco, m. 1. nokeli, 2. düh, 3. fajankó.

gno-mo, m. (föld) szellem(e).

gno-re, m. **gno-ra**, f. = **signore**, stb.

gno-ri, **fare lo** —, tudatlannak v. ostobának tettetj magát.

go-bba, f. púp; **go-bbo**, m. agg. púpos.

go-ccia, **go-cciola**, f. 1. csepp, 2. gutaütés; **gocciola-re** (**gocciolo**), csepeg; **gocciolato-lo**, m. esőcsatorna, eres; **gocciolatu-ra**, f. csepegés; **goccioli-o**, m. állandó csepegés; **go-cciolo**, m. csepp, **gocciolo-so**, agg. csepegő; **gocciolo-fto**, m. viaszecsepp gyertyáról.

gode-nte, agg. l. **gaudente**; **gode-re** (**godo**), élvez; örvend; **godime-nto**, m. élvezet.

goffa-ggine, f. darabosság, ostobaság; **go-ffo**, agg. darabos, durva, ostoba.

Goffre-do, m. Gotfrid.

go-gna, f. szégyenoszlop.

go-la, f. l. torok, torkosság, 2. szoros; **gola-ggine**, f. torkosság; **goleri-a**, f. inyenc-falat; **gole-tta**, f. 1. gallér, 2. két árbócos vitorlás-hajó; **gole-fto**, m. gallér.

go-ffo, m. öből, golf.

Goli-a, m. Goliát.

golesità, f. torkosság; **golo-so**, m. torkos.

go-mena, f. kábel, horgonykötél.

gomita-ta, f. könyökcspás; **go-mito**, m. (pl. -i és -a), könyök.

gomi-tolo, m. gombolyag.
 go-mma, f. gumi; gomma-to, agg. enyvezett.
 go-ndola, f. gondola; gondolie-re, m. gondolás.
 gonfalo-ne, m. zászló; gonfalo-nie-re, m. 1. zászlóvivő, 2. zászlós úr, 3. a középkori fi-
 renzei köztársaság feje.
 gonfiam-ento, m. 1. dagadás, da-
 ganat, 2. fölfuvalkodottság;
 gonfia-re (g o n f i o), felfúj
 dagad; gonfia-rsi, felfuvódik,
 megdagad; gonfiatu-ra, f. da-
 gana, felfuvalkodottság; gon-
 fie-tto, m. kis daganat; gon-
 fie-zza, f. 1. felfuvottság, da-
 ganat. 2. gőg; go-nfio, 1. m.
 felfujódás, dagályosság, 2. agg.
 felfujt, dagadt, dagályos; gon-
 fio-ne, m. felfuvalkodott em-
 ber; gonfio-re, m. daganat.
 go-ngola, f. nyakmirigydaganat.
 gongola-re (g o n g o l o), ujjong.
 go-nna, f. szoknya; gonne-lla, f.
 szoknya, alsószoknya.
 go-nzo, m. ostoba, hiszékeny em-
 ber.
 go-ra, f. malom- v. vízárak, pa-
 tak; gora-ta, f. a malomkerék
 előtt tóvá dagasztott víz; go-
 re-llo, m. patakocska.
 gorga-ta, f. b e r e a —e, tele to-
 rokkal iszik; gorgheggia-re
 (g o r g h e g g i o), énekel
 trillázik, skálázik; gorghe-g-
 gio, m. énekl, trilla; gorgheg-
 gi-o, m. éneklés, trillázás.
 go-rgia, f. rancesolás.
 go-rgo, m. örvény.
 gorgoglia-re (g o r g o g l i o),
 gargarizál; csobog, buzog, ko-
 rog; gorgogli-o, m. gargarizá-
 lás, csobogás; gorgozzu-le, m.
 torok.

gori-lla, m. gorilla.
 Gori-zia, f. Görz.
 go-ta, f. arc.
 gotici-smo, m. gotika; go-tico, agg.
 gotikus.
 go-tta, f. küszvény.
 gotto, m. korsó.
 gotto-so, agg.; s. m. küszvényes.
 governa-nte, f. nevelőnő; gover-
 na-re (g o v e r n o), 1. kor-
 mányoz, 2. őriz; gondoz (állat-
 tot), trágyáz, 3. nevel; gover-
 na-rsi, viselkedik; governati-vo,
 agg. kormány-; governatora-to,
 m. kormányzóság; governato-re,
 m. kormányzó; governatu-ra,
 f. (állat) gondozás(a); gover-
 ni-me, m. takarmány; gove-r-
 no, m. 1. kormány, 2. kor-
 mányzás, kormányzat, mihez-
 tartás, 2. gondozás, 3. trágyá-
 zás.
 go-zzo, m. 1. golyva, 2. torok, has,
 3. vékony nyakú, hasas üveg.
 gozzovi-glia, f. dőzsölés; gozzovi-
 glia-re (g o z z o v i g l i o),
 dőzsöl.
 gozzu-to, agg. golyvás.
 gracchia-re (g r a c c h i o), ká-
 rog, panaszkodik, civódik;
 gracchia-ta, f. károkozás; gra-c-
 chio, m. csóka; gracchio-ne,
 m. civódó, fecsegő.
 gradica-re (g r a c i d o), kuru-
 tyol, gágog; gradidi-o, m. ku-
 ruttyolás, gágogás.
 gra-cile, agg. gyöngé, törékeny,
 karcsú; gracile-nto, agg. gyön-
 ge; gracilità, f. gyöngesség, tö-
 rékenység, karcsúság.
 gradassa-ta, f. hencsérés, nagyzo-
 lás; grada-sso, m. hencsérő.
 gradatame-nte, avv. fokozatosan;
 dradazio-ne, f. fokozatosság,
 fokozás.

grade-vole, agg. kellemes; **grade-vole-zza**, f. kellemesség; **grade-volme-nte**, avv. kellemesen.

gradime-nto, m. tetszés, megelégedés.

gradina-ta, f. lépcső; **gradi-no**, m. lépcsőfok; **gradi-re** (gradi-sco), szívesen fogad; **gradi-to**, agg. kellemes, szívesen fogadott; **gra-do**, m. 1. fok, rang; **essere in — di**, abban a helyzetben van, hogy; **a — a —**, lassanként; **di — in —**, fokként; **ten-ner —**, állást betölt, 2. tetszés, megelégedés; **di buon —**, szívesen, **mal mio —**, akaratom ellenére; **andar a —**, kellemes; **venire in — a...**, vlikinek kegyeibe jut; **saper —**, hálás; **gradua-bile**, agg. fokozható; **gradua-le**, agg. fokozatos; s. m. graduálé; **gradualità**, f. fokozatosság; **gradualme-nte**, avv. fokozatosan; **gradua-re** (gradiuo), 1. fokokba beoszt, 2. előléptet; **gradua-to**, agg. fokokba beosztott, fokozatos; s. m. altiszt; **graduato-ria**, f. rangsor, a hitelezők kielégítésének sorrendje; **graduazio-ne**, f. 1. fokokba osztás, 2. fokozás, 3. előléptetés.

graffia-re (graffio), karcol, karmol; **graffia-ta**, **graffiatu-ra**, f. karmolás; **graffio**, m. 1. karmolás, 2. kampó.

graffi-to, m. graffit-festés.

grafi-a, f. írásmód; **grafi-ca**, f. grafika; **grafi-co**, agg. grafikus, írás-

grafi-te, f. grafit.

gragnuo-la, f. jégeső.

grama-glia, f. gyászruha.

grami-gua, f. 1. fű, 2. bogáncs.

gramma-tica, f. nyelvtan; **grammatica-le**, agg. nyelvtani, nyelvtanilag helyes; **grammatico**, f. agg. nyelvtani, 2. s. m. nyelvtanító.

grammo, m. gramm.

gra-mo, agg. szomorú, szerencsétlen.

gra-n, agg. grande rövidítése.

gra-na, f. 1. szemcse, 2. karma-zsin-piros.

grana-io, m. csűr; **grana(i)olo**, m. gabonakereskedő.

grana-ta, f. 1. (konyha-)seprő, 2. gránát, 3. gránátalma; **grana-tie-re**, m. gránátos; **grana-to**, m. gránát (drágakő).

grancancellie-re, m. kancellár.

granca-ssa, f. nagydob.

granchio, m. rák; **aver il —**, fősvény.

granci-re (granci-sco), a kampóval megfog, elcsen.

grande, 1. agg. nagy, sok, hosszú, 2. s. m. felnőtt, (spanyol) grand.

grandeggia-re (grande-ggio), kimagaslik, nagyozol; **grande-me-nte**, agg. nagyon, buzgón; **grande-zza**, f. 1. nagyság, 2. előkelőség, méltóság; **grandezza-ta**, f. nagyozolás, fényűzés; **grandi-gia**, f. nagyozolás, gőg; **grandiglio-ne**, m. nagy gye-
rek; **grandiloque-nza**, f. ünnepélyes v. pompázó stílus; **grandi-loquo**, agg. ünnepélyes v. pompázó stílusban beszélő.

grandina-re (grandino), jég esik; **grandina-ta**, f. grandine, f. jégeső; **grandino-so**, agg. jégesővel vegyes.

grandiosità, f. nagyszerűség, pompa; **grandioso**, agg. nagyszerű, pompás.

granduca, m. nagyherceg; **granducale**, agg. nagyhercegi; **granduca-to**, m. nagyhercegség; **granduche-ssa**, f. nagyhercegnő; **granduchessi-na**, f. herceg-kisasszony.

granelleri-a, f. ostobaság.

grane-llo, m. (mag)szemecske, mag; **granello-so**, agg. szemcsés.

granfa-to, avv. nagyon.

gran-fia, f. karom (állaté); **granfia-ta**, f. 1. karom-csapás, 2. maréknyi, 3. sértés.

grangua-rdia, f. főőrség.

grani-fero, agg. gabonatermő; **granigio-ne**, f. kalászbá szőkés; **grani-re** (**grani-sco**), magtermést hoz; **grani-ta**, f. jeges gyümölcszörp.

grani-tico, agg. gránit; **grani-to**, m. gránit; **granito-so**, agg. gránitszerű.

granmae-stro, m. nagymester.

gra-no, m. 1. (mag-)szem, 2. gabona, búza; — **turco**, kukorica.

granocchie-ila, f. levelű béka; **grano-cchio**, m. béka.

gransigno-re, m. nagyúr.

grantur-co, m. kukorica.

gra-ppa, f. 1. vaskapocs (falrészek v. deszkák összetartására), 2. zárójel, összefoglaló jel.

gra-ppolo, m. (szőlő-) fürt.

gra-scia, f. 1. élelmiszer, 2. (a firenzei köztársaságban) élelmiszereket ellenőrző hivatal.

gra-ssa, f. bőség; **grassame-nte**, avv. bőségben; **grassato-re**, m. rabló; **grassazio-ne**, f. rablás, rablótámadás.

grasse-llo, m. oltott mész.

grasse-zza, f. zsírosság, kövér-ség; **gras-sso**, 1. agg. zsíros, kövér; **discorsi grass-i**, sikamlós beszéd, 2. s. m. zsír; **mangiare di —**, (bőjtben) húst eszik, 3. bőség; **grasso-cchio**, agg. kövérvés, kissé sikamlós; **grasso-to**, agg. kissé elhízott; **grassu-me**, m. zsiradék, trágya.

gra-ta, f. rács.

gratame-nte, avv. barátságosan, halasan.

graticcia-ta, f. venyigéből fonott sövény; **grati-cchio**, venyigéből fonott rács, melyen a gyümölcsöt szárítják; **graticcola**, f. rács, hálózati; **graticcola-re**. (**grati-colo**) ráccsal, hálózattal ellát; **graticcola-to**, m. rács, rácsos kapu, rácsoszat.

gratifica-re (**grati-fico**), jutalmaz; **gratifica-ri** qd., valakinek a jóindulatát megszerzi; **gratificazio-ne**, f. jutalom.

gra-tis, avv. ingyen.

gratitu-dine, f. hála; **gra-to**, agg. hálás, kellemes, kedves.

grattaca-po, m. gond.

gratta-re (**gra-tto**), 1. karmol, vakar, 2. reszel, 3. kikapar (tintafoltot a papírról); **gratta-ri**, vakarózni; **gratta-ta**, f. vakarózás; **grattatu-ra**, f. karmolás, kaparás, viszketegség; **grattu-ggia**, f. reszelő; **grattuggia-re** (**grattu-ggio**), reszel.

gratui-re (**grati-ui-sco**), lekötélez; **gratui-ri**, hálásnak mutatkozik, behízelti magát; **gratuità**, f. ingyenesség; **gra-**

tu-ito, agg. ingyenes, hiába-való, ok v. alap nélküli.
gratula-re (gra-tulo), együtt örül; **gratulato-rio**, agg. szerencsekívánó.
grava-bile, agg. megadóztatható;
grava-ccio, agg. nehézkes;
grava-me, m. sérelem, panasz, teher; **gravame-nto**, m. megterhelés, zár alá helyezés, foglálás; **grava-re** (gra-vo), ránehezedik, meg van terhelve, nyomaszt, súlyosbít; **grava-rsi**, megterheli magát, megsértődik, panaszkodik; **grava-to**, agg. megterhelt, zár alá helyezett; **gra-ve**, agg. 1. nehéz, súlyos, 2. terhes, 3. komoly; **accento** —, ferde ékezet; **suono** —, mély hang; **graveme-nte**, avv. súlyosan, nehezen; **grave-zza**, f. 1. súly, nehézség, 2. gond, 3. adó, teher.
gravice-mbalo, m. (régi divatú) zongora.
gravida-nza, f. terhesség; **gra-vi-do**, agg. terhes; **gravisona-nte**, agg. erősen hangzó; **gravi-tà**, f. 1. súly, 2. komolyság; **gravita-re** (gra-vito), súlyosodik, gravitál; **gravita-zio-ne**, f. nehézkedési törvény; **gravo-so**, agg. terhes, kellemetlen.
grazia, f. 1. kezeség, kellem, izlés, udvariasság, 2. kegy, kegyelem, szivesség, 3. köszönet; tante grazie, nagyon köszönöm; di —, kérem; in — di, vlmi miatt; colpo di —, kegyelem-dőfés; aver di — se, szerencsés, ha; essere — se, már sok, ha...; **grazia-re**

(gra-zio), kegyesen teljesít, megkegyelmez; **grazia-to**, m. megkegyelmezett; **grazio-sità**, f. bájoság, kedvesség, szivesség; **grazio-so**, agg. bájos, kegyes, kedves; **imprestito** —, kedvező feltételű kölcsön.
Gre-cia, f. Görögország; **greci-sta**, m. görög-tanár v. tudós; **grecità**, f. görögség; **gre-co**, agg. görög; s. m. görög ember v. nyelv.
grega-rio, m. baka.
gre-gge, f. nyáj.
gre-ggio, agg. nyers.
gregoria-no, agg. gregoriánus; **Grego-rio**, m. Gergely.
grembia-le, **grembiu-le**, m. kötény; **gre-mbio**, m. l. grembo; **grembiu-le**, m. kötény; **gre-mbo**, m. öl.
gremi-re (gre-mi-sco), tele-rak; **gremi-rsi**, megtelik, **gremi-to**, agg. tele; **gre-ppia**, f. jászol, eleségtartó a jászol fölött.
gre-ppo, f. szakadék, meredek part.
gre-to, m. kiszáradt v. szárazon maradó köves folyó-meder; **gre-to-so**, agg. köves; **gretta-me-nte**, avv. szűkösén, takarékosan, fősvényen; **gretteri-a**, f. szűkösség, garasosság; **gre-tto**, szűk, kicsinyes, garasos.
gre-ve, agg. l. grave.
gre-zzo, l. greggio.
gri-du, f. hirdetmény, rendelet; **grida-re** (gri-do), 1. kiált, kiabál, 2. szid; **grida-ta**, f. 1. kiabálás, 2. szidás; **gridato-re**, m. gridatri-ce, f. kiáltó, kiáltó; **gridi-o**, m. kiabálás; **gri-do**, m. 1. kiáltás, 2. hír

grifa-gno, agg. ragadozó; s. m. ragadozó madár.

grifo, m. disznó orra, pofa.

grifo, **grifo-ne**, m. griffmadár.

gri-gio, agg., s. m. szürke; **gri-giola-to**, agg. pettyes, tarka.

gri-glia, f. rács.

grilla-nda, f. l. ghirlunda.

grilla-re (**gri-illo**), fornni kezd, sístereg; **grilleggia-re** (**grille-ggio**), ciripel; **gri-illo**, m. 1. tücsök, 2. szeszély, 3. (a kőművesek által házak festésénél használt) függőhíd; **grillota-lpa**, m. lötétű.

grimalde-illo, m. tolvajkulcs.

gri-mo, agg. ráncos.

gri-nza, f. ránc; **grinzosità**, f. ráncosság; **grinzo-so**, agg. ráncos; **grinzu-me**, ráncok sokasága; **grinzu-to**, agg. ráncos.

gri-ppe, f. meghülés.

grisante-mo, m. krizantém.

Grise-lda, f. Griseldis.

gri-so, agg. l. grigio.

gromma, f. borkő, meszes lecsapódás; **gromma-re** (**gro-mmo**), lecsapódik (borkő, mészs. stb.).

gron-da, **gronda-ia**, f. esőcsatorna; **gronda-re** (**gro-ndo**), csöpög, ont; **grondo-ne**, **grondo-ni**, avv. lassan és lehajtott fejjel.

grop-pa, f. (állat) far(a); **grop-pie-ra**, f. lotákaró, farszj.

grop-po, m. csomó, csoport; — **di-vento**, forgószerű; **grop-po-ne**, m. hát; **grop-po-so**, agg. csomós.

gro-ssa, f. tizenkét tucat; **grossa-me-nte**, avv. durván, nagyjában, **grosseggia-re** (**gros-**

se-ggio), nagyozol; **grosseri-a**, f. fémmunka nagyban, ostobaság; **grosse-tto**, agg. kövérke; **grosse-zza**, f. 1. kövérség, vastagság, sűrűség, 2. durvaság; **grossie-re**, m. aki nagyban dolgozik, ad el; **grossi-sta**, m. nagykereskedő; **gro-sso**, agg. vastag, nagy, durva, erős; **pezzo** —, fontos személyiség; s. m. vminek a dereka, vastag része; **dormire la grossa**, nagyot alszik; **grossolanamente**, avv. durván, bárdolatlanul; **grossolanità**, f. durvaság, bárdolatlanság; **grossola-no**, agg. durva, bárdolatlan.

gro-tta, f. 1. barlang, 2. gát; **grotte-sca**, f. „grotteszk”-díszítés; **grotte-sco**, agg. 1. a renaissance-korban kiásott római házak díszítéséhez hasonló stílusú, 2. grotteszk; s. m. grotteszk szobor v. rajz; **grotto-so**, agg. barlangokban gazdag, barlang-szerű.

grovi-gliolo, m. csomó a szövésben.

gru, **gru-e**, f. daru.

gru-ccia, f. 1. mankó, 2. ruhafogas, 3. pálcika, melyre a sólyom v. más madár ráül; **tenere sulla** —, ugrat; **stare sulla** —, babozik.

grue, f. l. gru.

grufola-re (**gru-folo**), **grufola-rsi**, hemperg, nekiesik (ételnek).

gruga-re (**gru-go**), turbékol.

grugna-re, **grugni-re** (**gru-guo**; **grugni-sco**), rőfög; **grugni-to**, m. rőfögés; **gru-gno**, m. disznó orra, pofa; **grugno-ne**, m. savanyú ember.

grulla-ggine, f. ostobaság; **gru-ilo**, agg. kedvetlen, alamuszi, ostoba.

gru-mu, f. l. gromma; **gruma-to**, agg. eldugult; **grumere-ccio**, m. második kaszálás; **gru-mo**, m. alvadt (vér-, tej-) csomó; **gru-molo**, m. vlmi közepe, magja; **grumo-so**, agg. csomós.

gruppe-tto, m. kis csoport, zenében kísérő hangcsoport; **gru-ppo**, m. 1. csoport, 2. zacskó pénz.

gru-zzolo, m. megtakarított pénz.

guada-bile, agg. átgázolható.

guadagna-re (**g u a d a · g n o**), nyer, pénzt keres, szerez; — **terreno**, tért hódít; **guadagna-ta**, f. a célon túl fekvő terület; **guada-gno**, m. haszon, nyereség.

guada-re (**g u a · d o**), átgázol;

gua-do, m. gázló, átgázolás.

guai-me, m. sarjú.

guai-na, f. hüvely, tok.

gua-io, m. jaj, baj, szerencsétlenség.

guai-re (**g u a i · s c o**), vonyít; **gualci-re** (**g u a l c i · s c o**), összezsugorít, gyúr.

gualda-na, f. betörés ellenséges területre.

Gualtie-ro, m. Walter.

guancia, f. arc; **guancia-le**, m. párna; **guancia-le-tto**, **guancia-li-no**, m. kis párna; **guancia-ta**, f. pofon.

guanta-io, m. kesztyűs; **guanteri-a**, f. kesztyű-gyár; **gua-nto**, m. kesztyű.

guardabo-schi, m. erdőőr; **guarda-ma-ndrie**, m. pástor; **guarda-re** (**g u a · r d o**), 1. néz, 2. (meg-)őriz, vigyáz; **guarda-r-**

si, őrizkedik; **guardaro-ba**, f. ruhatár; **guardasigi-lli**, m. pecsétőr; **guarda-ta**, f. tekin-tet, **dare una —**, átfut; **guardatu-ra**, f. nézés, pillan-tás; **guardia**, f. 1. őrizet, 2. őrség, 3. rendőr, ápoló, vasúti őr; **guardia del cor-po**, testőr, **corpo di —**, őrszoba; **far la —**, őrködik; **guardia**, m. őr, mezőőr; **guardia-no**, m. 1. pástor, 2. guardián; **guardinfa-nte**, m. krinolin; **guardi-ngo**, agg. elő-vigyázatos.

guardi(u)o-lo, m. 1. őrszoba, 2. éjjeli őr.

guarenti-gia, f. biztosíték; **gua-renti-re** (**g u a r e n t i · s c o**), biztosít.

gua-ri, avv. sokáig, tovább

guari-bile, agg. gyógyítható; **guar-igio-ne**, f. gyógyulás; **guari-re** (**g u a r i · s c o**), gyógyít, gyógyul.

guarnigio-ne, f. helyőrség.

guarnime-nto, m. fölszerelés, dísz; **guarni-re** (**g u a r n i · s c o**), fölszerel, díszít (ruhát), körít (sültét); **guarnizio-ne**, f. fel-szerelés, díszítés, körítés.

guascona-ta, f. nagyzó hazug-ság.

guastafe-ste, m. ünneprontó; **guastamestie-ri**, m. kontár; **guasta-re**, (**g u a · s t o**), el-ront, elpusztít; **guasta-rsi**, 1. elpusztul, 2. megromlik, 3. — **con alcuno**, — **il san-gue**, vlkivel összevész; **guastato-re**, m. pusztító; **gua-sto**, 1. m. kár, pusztítás, hiba, 2. agg. romlott, elkényeztet-tet; **aver il san-gue — con**, vlkivel haragban van.

guata-re (g u a - t o), 1. guardare.
 gua-tero, m. kukta.
 guatti-re (g u a t t i - s c o), ugat.
 guazzabuglia-re (g u a z z a b u -
 g l i o), összekever, összezavar;
 guazzabu-glio, m. zavar, ke-
 verék; guazza-re (g u a - z -
 z o), gázol (vízben), lubickol,
 lovat úsztat; guazzato-io, m.
 itató, úsztató; gua-zzo, m.
 1. pocsolya; passare il
 fiume a —, átgázol a fo-
 lyón, 2. szeszbe eltett gyü-
 mölcs, 3. tempera, -festmény;
 guazzo-so, agg. 1. nedves, 2.
 mocsaras.
 gue-ifo, agg. pápapárti, guelf.
 guerce-zza, f. kancsalitás; gue-r-
 cio, agg., s. m. kancsal.
 guernigio-ne, 1. guarnigione;
 guerni-re, 1. guarnire.
 gue-rra, f. háború; guerregge-vo-
 le, agg. harcias; guerreggia-
 me-nto, m. ellenségeskedés,
 hadviselés; guerreggia-re
 (g u e r r e - g g i o), hadat vi-
 sel, hadakozik; guerre-sco, agg.
 harci, harcias; guerri-ciuo-la,
 f. csetepaté; guerrie-ro, m.
 harcos; agg. harcias.
 gufa-ggine, f. embergyűlölet; gu-
 fa-re (g u - f o), 1. huhog, mint
 a bagoly, 2. gúnyol. gu-fo,
 m. bagoly, embergyűlölő.
 gu-glia, f. obeliszk, fedéldísznek
 szolgáló karsú kis torony.
 guglia-ta, f. szál cérna.
 gui-da, f. vezető, irányítás; f. pl.
 1. sín, vágány, 2. kantár;
 guida-bile, agg. kormányoz-
 ható; guidale-sco, m. a kan-
 társzíz által okozott horzso-
 lás, seb; guidame-nto, m. ve-
 zetés, irányítás; guida-re
 (g u i - d o), vezet, irányít.

(lovakat) hajt; guida-rsi, vi-
 selkedik; — d a s c, önálló;
 guidato-re, m., guidatri-ce, f.
 vezető, kocsis.
 guiderdona-re (g u i d e r d o - n o),
 jutalmaz; guiderdo-ne, m. ju-
 talom.
 guido-ne, m. csavargó.
 gui-ndolo, m. motola.
 guinza-glio, m. póráz.
 gui-sa, f. mód; d i q u e s t a —,
 ily módon; i u — c h e, úgy
 hogy.
 gitteri-a, f. fősვნყség, csalás;
 gui-tto, agg. fősვნყ, közön-
 séges; s. m. gazfickó.
 giu-zza-re (g u i - z z o), gyorsan
 ide, oda mozog, vonaglik, lu-
 bickol, felugrik, kardot ránt,
 villog, kisiklik; gui-zzo, m.
 gyors ide-oda mozgás, villa-
 nás, vonaglás.
 gu-scio, m. 1. (bab-, borsó-) hü-
 vely, (tojás-) héj, csiga háza,
 teknős béka páncélja, 2. ha-
 jó-, kocsí-váz, 3. váukoshu-
 zat, 4. (mérleg-) serpenyő.
 gusta-re (g u - s t o), 1. megízlel,
 2. ízlik, 3. élvez; gustato-re,
 m. inycnc; gust-e-vole, agg.
 kellemes; gu-sto, m. íz, ízlés;
 a v e r — i n u n a c o s a,
 élvezetet, örömet lel vlmiben;
 gusto-so, agg. ízletes, kelle-
 mes, étvágygerjesztő; gusto-
 sità, f. ízletesség; guttura-le,
 agg. torok-; s. m. torokhang.

H

h, m., f. (ejtsd: ákká), h.
 hamac, l. a m a c a.
 ha-mster, m. hörsög.
 ha-ra, m. disznóól.

hegeliano, agg. a hegeli filozófia követője; hegeli-smo, m. hegelizmus.

humour, m. humor.

hu-mus, m. termőföld.

I

i, m., f. 1. i, 2. az il névelő többesszáma, 3. i', io rövidítése.

ia-to, m. hiátus.

iatta-nza, f. hencegés.

iattu-ra, f. kár, szerencsétlenség.

ibe-rno, agg. téli.

i-brido, agg. különmemű, hibrid.

ic-case, m. x, ismeretlen.

iconografi-a, f. ikonográfia.

Iddi-o, m. Isten.

ide-a, f. fogalom, eszme, hasonlóság; a ver in — di fare, szándékában van valamit tenni; mi è venuto in —, az a gondolatom támadt...; a — fejből; neppur per —, szó sincs rólu...; idea-le, agg. eszményi; s. m. eszmény; idealismo, m. eszményiség; idealità, f. eszményiség; idealizza-re (ideali-zzo), eszményít; idealmente, agg. eszményileg; idea-re (ide-o), elgondol, tervez.

ide-ntico, agg. azonos; identifi-care (identi-fico), azonosít; — un cadavere, holttestet felismer; identità, f. azonosság.

ideologi-a, f. ideológia.

idilli-aco, agg. idillikus; idi-llio, m. idill.

idio-ma, m. nyelvjárás.

idio-ta, m. hülye; idiota-ggine, f. hülyeség; idio-tico, agg. hülye.

idioti-smo, m. 1. beszéd-sajátság, nyelvjárási kifejezés, 2. hülyeség.

idola-tra, m. bálványimádó; idolatra-re (idola-tro), bálványoz; idolatri-a, f. bálványimádás; idola-trico, agg. bálványimádó; idoleggia-re (idole-ggio), istenít; i-dolo, m. bálvány.

idoneità, f. alkalmasság; ido-neo, agg. alkalmas.

idra-ulico, agg. hidraulikus.

idroce-falo, m., agg. vízfejú.

idrodina-mica, f. hidrodinamika; idrofobi-a, f. víziszony.

idro-geno, m. hidrogén; idrolo-gio, m. vízóra; idro-pico, agg. vízkóros; idropisi-a, f. vízkórság; idroterapi-a, f. vízgógyászat; idrotera-pico, agg. vízgógyászati.

ie-na, f. hiéna.

iera-tico, ag. hieratikus, szent.

ie-ri, avv. tegnap.

ierogli-to, m. hieroglif.

igie-ne, f. egészségügy, egészségtan; igie-nico, ag. higienikus.

igna-ro, agg. tudatlan, valamit nem ismerő; igna-via, f. renyhesség, gyávaság; igna-vo, agg. henye, rest, gyáva.

ig-neo, agg. tűz-, tüzes, lobbanékony; igni-to, agg. égő; igni-vomo, agg. tüzet okádó; ignizio-ne, f. izzás, égés.

igno-bile, agg. alantas, nem nemes; ignobilità, ignobiltà f. alacsony gondolkodás, születés, alantasság; ignobilita-re, igno-bilito, lealacsonyít.

ignomi-nia, f. szégyen; ignomi-no-so, agg. szégyenletes.

ignora-bile, agg. elmellőzhető; ignorant-ggine, f. tudatlan-

ság; **ignora-nte**, agg. tudatlan;
ignora-nza, f. tudatlanság;
ignora-re (i g n o - r o), nem
tud, nem ismer; **igno-to**, agg.
s. m. ismeretlen.
ignuda-re (i g n u - d o), mezte-
lenre vetkőztet; **ignu-do**, agg.
meztelen, puszta.
igroscopio, m. higroszkop.
il, art. def. m. 1. a, az, 2. acc.
l o helyett őt.
ila-re, agg. vidám; **ilarità**, f. vi-
dámság.
ildebra-ndo, m. Hildebrand.
i-le, m. ősananyag.
i-leo, m. bűcsavarodás.
Ili-ade, f. Ilias.
illacrima-bile, agg. sajnálatra
nem méltó; **illacrima-to**, agg.
sírattalan.
illanguidi-re (i l l a n g u i d i -
s c o), elerőtlenít, elerőtlené-
dik.
illaquea-re (i l l a - q u e o), be-
hálóz.
illati-vo, agg. következtető;
p e n a i l l a t i v a, testi
büntetés.
illauda-bile, **illaude-vole**, agg.
nem dicsérhető.
illazio-ne, f. következtetés.
ille-cito, agg. meg nem engedett.
illega-le, agg. törvénytelen; **ille-
galità**, f. törvénytelenység; **il-
legalmente**, avv. törvénytelen-
lenül.
illeggiadri-re (i l l e g g i a d r i -
s c o), kellemessé, bájoszá
tesz v. lesz.
illeggi-bile, agg. olvashatatlan.
illegittimità, f. törvénytelenység;
illegi-ttimo, agg. törvénytelen.
ille-so, agg. sértetlen.
illettera-to, agg. s. m. írás-
tudatlan, műveletlen.

illibate-zza, f. tisztaság; **illiba-to**,
agg. tiszta.
illibera-le, agg. szűkmarkú, re-
akciós, alantas; **illiberalità**,
f. szűkmarkúság, alantas gon-
dolkodás.
illimita-to, agg. határtalan, kor-
látlan.
illi-rico, agg. illír.
illettera-to, l. illetterato.
illividi-re (i l l i v i d i - s c o),
ólomszínűvé válik, megkékiül.
illu-dere (i l l u - d o; i l l u - s i;
i l l u - s o), megcsal. áttat;
illu-dersi, tévedésben ringa-
tózik.
illumina-nto, m. (ki-) világi-
tás; **illumina-re** (i l l u - m i -
n o), megvilágít, felvilágosít,
kivilágít; **illumina-rsi**, meg-
világosodik; **illuminati-vo**,
agg. felvilágosító; **illumina-
zio-ne**, f. világitás, felvilágo-
sítás, ihlet.
illusio-ne, f. csalódás, ábránd;
illusi-vo, agg. csalóka.
illu-so, agg. megcsalattott; e s s e -
r e —, tévedésben van; **illu-
so-rio**, agg. csalóka.
illustra-re (i l l u - s t r o), 1. meg-
világít, 2. híressé tesz, 3.
magyaráz, 4. illusztrál; **illu-
stra-rsi**, hírnévre tesz szert;
illustrati-vo, agg. magyarázó;
illustrato-re, m. 1. magyarázó,
2. illusztrátor; **illustrazio-ne**,
f. 1. megvilágítás, 2. magya-
rázat, 3. illusztráció, 4. híres-
ség; **illu-stre**, agg. híres, ki-
váló; **illustri-ssimo**, agg. nagy-
ságos
illuvia-re, **illuvio-ne**, l. allagare
stb.
ilo ta, m. helóta, rabszolga.

imagina-re, **ima-gine**, **ima-go**, **i.**
immaginare, imagine.
imbacucca-re (**i m b a c u . c c o**),
beburkol; **imbacucca-rsi**, be-
burkolózik.
imbaldanzi-re (**i m b a l d a n z i .**
s c o), **imbaldanzi-rsi**, vak-
merővé lesz.
imballa-ggio, m. csomagolás; **im-**
balla-re (**i m b a . l l o**), cso-
magol; **imballato-re**, m. cso-
magoló; **imballatu-ra**, f. cso-
magolás.
imbalsama-re (**i m b a . l s a m o**),
bebalzsamoz; **imbalsamazio-ne**,
f. bebalzsamozás.
imbambagia-re (**i m b a m b a .**
g i o), gyapotba burkol.
imbamhola-re (**i m b a . m b o l o**),
könnyel megtelik, elérzéke-
nyül; **imbamboli-to**, agg. gye-
rekés.
imbandiera-re (**i m b a n d i e . r o**),
kizászlóz.
imbandigio-ne, f. ünnepiesen te-
rítés, **imbandi-re** (**i m b a n d i .**
s c o), ünnepiesen teríti
az asztalt.
imbarazza-re (**i m b a r a . z z o**),
összezavar, megzavar, akadá-
lyoz; **imbarazza-rsi**, megzava-
rodik, beleavatkozik; **imba-**
ra-zzo, m. zavar, akadály;
—**di s t o m a c o**, gyomor-
rontás.
imbarbari-re (**i m b a r b a r i .**
s c o), barbárrá tesz, eldurvít;
imbarbari-rsi, eldurvul, el-
parasztosodik, idegenszerűsé-
gekkel megtelik.
imbarbogi-re (**i m b a r b o g i .**
s c o), gyerekké lesz.
imbarcade-ro, m. kikötőhíd; **im-**
barca-re (**i m b a - r c o**), 1. be-
hajóz, berak, 2. — q d. in

u n a i m p r e s a, vlkit egy
vállalkozásba belevon; **imbar-**
ca-rsi, hajóra száll, útra kel;
— **i n u n a i m p r e s a**, be-
lebocsátkozik egy vállalkozás-
ba; szerelmessé v. dühössé
lesz, meghajol; **imbarcato-io**,
m. kikötőhíd; **imbarcazio-ne**, f.
behajózás, csónak; **imba-reo**, m.
behajózás, kikötőhely, csónak.
imbarila-re (**i m b a r i . l o**), hor-
dóba önt.
imbarra-re (**i m b a . r r o**), elzár.
imbasame-nto, m. alap, alapfal, ta-
lapzat; **imbasa-re** (**i m b a . s o**),
alapra, talapzatra állít.
imbascia-to, f. követség; **imbascia-**
to-re, m. követ.
imbastardi-re (**i m b a s t a r d i .**
s c o), megront, meghamisít,
elfajzik; **imbasti-re** (**i m b a s t i .**
s c o), összefércel, ki-
töm; **imbastitu-ra**, f. fércelés.
imba-ttersi (**i m b a . t t o**; **im-**
b a t t e . i; **i m b a t t u . t o**)
[in v con], beleütközik vlmibe,
találkozik vlkivel.
imbaula-re (**i m b a u . l o**), be-
csomagol.
imbavaglia-re (**i m b a v a g l i o**),
száját betömi.
imbava-re (**i m b a . v o**), benyá-
laz.
imbecca-re (**i m b e . c c o**), csőré-
be tesz, etet, beléönt; **im-**
becca-ta, f. madárceleség, ta-
nács, meghülés.
imbecchera-re (**i m b e . c h e r o**),
elcsábít, rábír, rászed.
imbecilla-ggine, f. hülyeség; **im-**
beci-llé, agg., s. m. hülye;
imbecillità, f. hülyeség.
imbe-llé, agg. gyáva.
imbelletta-re (**i m b e l l e . t t o**),
főlcicomáz; **imbelletta-rsi**,

- kendőzi, festi magát; **imbelletta-to**, agg. festett, hamis; **imbelli-re** (i m b e l l i - s c o), diszít; **imbelli-rsi**, szépül, csinosítja magát.
- imbe-rbe**, agg. csupasz állú, szákkalatlan.
- imbercia-re** (i m b e - r c i o), céloz, eltalál.
- imberretta-re** (i m b e r r e - t t o), a sapkát fölteszi.
- imbertoni-rsi** (m' i m b e r t o n i - s c o), fülig szerelmessé lesz.
- imbestiali-re** (i m b e s t i a l i - s c o), imbestiali-rsi. **imbestia-re** (i m b e - s t i o), elállatiasodik, feldühödik.
- imbe-vere** (b e - v o - b e - v v i; - b e v u - t o), beszív, elsajátít; **imbe-versi** [di], vlmivel átítatódik.
- imbiada-to**, agg. gabonával beültetett.
- imbiancame-nto**, m. fehérítés, meszelés; **imbianca-re**, fehérít, meszel; **imbianchi-no**, m. mázoló; **imbianchi-re** (i m b i a n c h i - s c o), elfehéredik.
- imbietta-re** (i m b i e - t t o), ékkel megerősít; **imbietta-rsi**, beleillik.
- imbiondi-re** (i m b i o n d i - s c o), szokít, szokul.
- imbirhoni-re** (i m b i r b o n i - s c o), elzüllik.
- imbituma-re** (- b i t u - m o), aszfaltoz.
- imbizzarri-re** (i m b i z z a r r i - s c o), megijeszt, felingerel; **imbizzarri-rsi**, megijed, meghököl, ágaskodik.
- imbizzi-re** (i m b i z z i - s c o), dühbe jön
- imboccame-nto**, m. 1. etetés, 2. sugalmazás, 3. torkolat, egy-
- bekapcsolódás; **imbocca-re** (i m b o - c c o), 1. etet, 2. sugalmaz, 3. szájához illeszt, 4. eldugaszol, elzár, 5. torkol, 6. szájba vesz, tanul; **imboccatu-ra**, f. 1. bejárat, torkolat, 2. fuvóhangszerek fuvókája, 3. hajlam.
- imboccia-re** (i m b o - c c i o), himbózik.
- imbolsime-nto**, m. asztma; **imbolsi-re** (i m b o l s i - s c o), nehezen, asztmásan lélelzik.
- imborsa-re** (i m b o - r s o), (pénzt) bevesz, zsebre dug.
- imbosca-re** (i m b o - s c o), az erdőbe elrejt, a haretéri szolgálatól elvon; **imbosca-rsi**, erdőben elrejtőzik, a haretéri szolgálat alól magát kivonja, erdővé nő, belezavarodik; **imbosca-ta**, f. les, csel; **imbosca-to**, m. lesben álló, rejtett, dekkoló; **imboschi-re** (i m b o s c h i - s c o), erdősit; **imboschi-rsi**, erdővé válik, elvadul.
- imbotta-re** (i m b o - t t o), hordóba tölt; **imbottatu-ra**, f. hordóba-töltés.
- imbottiglia-re** (i m b o t t i - g l i o), palackol; **imbottigliatu-ra**, f. palackolás.
- imbotti-re** (i m b o t t i - s c o), kitöm (lőszőrrel); **imbottitu-ra**, f. kitömés, lőszőr, tömés.
- imbozzacchi-re** (i m b o z z a c c h i - s c o), visszamarad a fejlődésben.
- imbozzola-re** (i m b o - z z o l o), begubózik.
- imbraccia-re** (i m b r a - c c i o), a karra csavar: — l' a r m e, fegyvert fog; **imbracciatu-ra**, f. pajzs karszíja.

- imbranca-re** (i m b r a - n c o),
nyájba terel; **imbranca-rsi**
(m i m b r a - n c o), a nyáj-
hoz csatlakozik, rossz társa-
ságba elegyedik.
- imbrattaca-rte**, m. firkász; **im-
bratta-re** (i m b r a - t t o), be-
szennyez; **imbratta-rsi**, be-
szennyeződik; **imbrattasce-ne**,
m. csepürágó; **imbrattato-re**,
m. beszennyező; **imbrattatu-
ra**, f. beszennyezés; **imbra-tto**
m. piszok, gyors vúzlat, za-
var, akadály, moslék.
- imbriaca-re** (i m b r i a - c o), meg-
részeget, elbódít; **imbriaca-rsi**,
megrészegedik; **imbria-co**, agg.
részeg.
- imbriglia-re** (i m b r i - g l i o), fel-
kantároz, megzaboláz; **imbri-
gliatu-ra**, f. kantározat.
- imbrividi-re**, l. rabbrivire.
- imbrocca-re** (i m b r o - c c o), cél-
ba talál, eltalál.
- imbroda-re** (i m b r o - d o), leves-
sel hepiszkol; **imbroda-rsi**, le-
vessel bezsirozza magát; **im-
brodola-re**, l. imbrodare.
- imbroglia-re** (i m b r o - g l i o),
összezavar, megesal; **imbro-
glia-rsi**, összezavarodik; **im-
broglia-to**, agg. kúszált, za-
varodott; **imbro-glio**, m. za-
var, kellemetlen helyzet; **im-
broglione**, m. csaló.
- imbronci-re** (i m b r o n c i - s c o),
elkomorodik, megharagszik.
- imbruna-re**, **imbruni-re** (i m -
b r u n i - s c o), **imbruni-rsi**,
esteledik.
- imbruschi-re** (i m b r u s c h i -
s c o), megsavanyodik, fel-
indul.
- imbruti-re** (i m b r u t i - s c o), el-
állatiasodik.
- imbrutti-re** (i m b r u - t t o), meg-
csunyl.
- imbuca-re** (i m b u - c o), lyukba
dug, levelet levélszekrénybe
dob; **imbuca-rsi**, barlangba v.
lyukba buj; **imbucata-re** (i m
b u c a - t o), mosásba ad, mos.
- imburchia-re** (i m b u r - c h i o),
sugalmaz, plagizál.
- imburra-re** (i m b u - r r o), vajjal
megken.
- imbu-sto**, l. hellimbusto.
- imbu-to**, m. tölesér.
- imbuzzi-re** (i m b u z z i - s c o),
elkomorodik.
- Ime-ne**, **Imene-o**, m. llimen; **ime-
ne-o** agg. házassági.
- imita-re** (i - m i t o, i m i - t o),
utánoz; **imitati-vo**, agg. után-
zó; **imitato-re**, m. imitatri-ce.
f. utánzó; **imitato-rio**, agg.
utánzó; **imitazio-ne**, f. után-
zás.
- immacchia-rsi**, a hazótosban el-
rejtőzik.
- immacola-to**, agg. szeplőtelen.
- immagazzina-re** (i m m a g a z -
z i n o), beraktároz.
- immagina-bile**, agg. elképzelhető;
im(m)agina-re (i(m)m a - g i -
n o), elképzel; — u n a c o m -
m e d i a, vígjátékot ír; **imma-
gina-rsi**, képzel; **immagina-rio**,
agg. képzeletbeli; **immagina-
ti-va**, f. képzelet; **immagina-
zio-ne**, f. képzelet, képzelő-
dés; **imma-gine**, f. kép; **im-
magino-so**, agg. képekben,
képzeletben gazdag.
- immalinconi-re** (-i s c o), szomorú-
vá lesz; **immalizzi-re** (-i - s c o),
gonosszá válik; **immalta-re**
(-m a - l t o), bevakol.
- immanca-bile**, agg. biztos; **im-
mancabilme-nte**, agg. biztosan.

immanche-vole, agg. hibátlan.
 imma-ne, agg. kegyetlen, rettenetes.
 immaneggia-bile, agg. kezelhetetlen.
 immane nte, agg. benső, immanens
 immanica-to, agg. fogantyús.
 immanità, f. kegyetlenség.
 immantime-nte, avv. azonnal.
 immarcesci-bile, agg. elmulthatatlan, hervadhatatlan.
 immascherame-nto, m. álarc, álöltözet; immaschera-rsi, (m' i m m a s c h e r o), álarcot, álöltözetet ölt.
 immateria-le, agg. anyagtalan, eszmei; immateriali-tà, f. anyagtalanság.
 immatricola-re (i m m a t r i c o l o), anyakönyvbe bevezet.
 immaturità, f. éretlenség; immatu-ro, agg. korai, éretlen.
 immedesima-re (i m m e d e s i m o), egyesít; immedesima-rsi, egyesül, beleképzel magát; immedesimazio-ne, f. egyesülés, azonosítás.
 immediatamente-nte, avv. közvetlenül; immedia-to, agg. közvetlen.
 immedica-bile, agg. gyógyíthatatlan.
 immediocri-re (i m m e d i o c r i s c o), közöpszerűvé tesz.
 immedita-to, agg. megfontolatlan.
 immela-re (i m m e l o), mézzel édesít.
 immelensi-re (i m m e l e n s i s c o), megbutul.
 immelma-re (i m m e l m o), besároz.
 immemora-bile, agg. beláthatatlan (idő).
 imme-more, agg. vmire nem emlékező, feledékeny.

immensame-nte, avv. mérhetetlenül; immensità, f. mérhetetlenség, végtelenség; imme-nso, agg. óriási, végtelen; immensura-bile, agg. mérhetetlen; immensurabilità, f. mérhetetlenség.
 imme-rgere (i m m e r g o), belemerít; imme-rgersi, be-, elmerül, elsüllyed.
 immeritame-nte, agg. érdemtelenül; immerita-to, agg. meg nem érdemelt; immerite-vole, agg. érdemtelen.
 immersio-ne, f. belemerítés, elsüllyesztés, elmerülés; imme-rso, agg. elmerült.
 immeschini-re (i m m e s c h i n i s c o), elsenyveszt, elsenyved.
 imme-ttere (-m e t t o; -m i s i; m e s s o), betesz, sugal, beiktat.
 immigrare-re (i m m i g r o), bevándorol; immigrazione, f. bevándorlás.
 immine-nte, agg. azonnali, közeli; immine-nza, f. közelség.
 immischia-rsi (m' i m m i s c h i o), belekeveredik.
 immiseri-re (i m m i s e r i s c o), nyomorulttá tesz v. lesz, elsatnyul.
 immi-sto, agg. keveretlen.
 immisura-bile, agg. fölmérhetetlen.
 immi-te, agg. kegyetlen.
 immitiga-bile, agg. olthatatlan, engesztelhetetlen.
 immo-bile, agg. mozdulatlan; bene —, m. ingatlan; immobilità, f. mozdulatlanság.
 immoderate-zza, f. mértéktelenség; immodera-to, m. mértéktelen.
 immode-stia, f. szerényletlenség; immode-sto, agg. szerénytelen.

immola-re (i m m o - l o), feláldoz; **immolazio-ne**, f. áldozat.
immolla-re (i m m o - l l o), áztat; **immolla-rsi**, átázik.
immonde-zza, **immondità**, **immondizia**, f. piszok; **immo-ndo**, agg. tisztátlan, piszkos.
immora-le, agg. erkölcstelen; **immoralità**, f. erkölcstelenség.
immortala-re (i m m o r t a - l o), megörökít; **immorta-le**, agg. halhatatlan; **immortali-tà**, f. halhatatlanság.
immota-re (i m m o - t o), besároz.
immo-to, agg. mozdulatlan, rendíthetetlen.
immucidi-re (i m m u c i d i - s c o), penészedik, befut (pára az üveget).
immu-ne, agg. mentes; **immunità**, f. mentesség, sérthetetlenség.
immuta-bile, agg. változatlan; **immutabilità**, f. változatlanság; **immuta-re** (i m m u - t o), megváltoztat; **immuta-to**, agg. változatlan.
i-mo, agg. legalsó, alantas; s. m. mélység; **da sommo ad —**, tetőtől-talpig.
impacca-re, **impacchetta-re**, becsomagol.
impaccia-re (i m p a - c c i o), akadályoz; **impaccia-rsi**, belekeveredik, törődik; **impaccia-to**, agg. zavaros, akadályokkal tele; **impacciato-re**, m. akadékoskodó, sok bajt okozó ember; **impa-ccio**, m. akadály, zavar, kellemetlenség; **impaccio-so**, agg. zavaró, kellemetlen.
impadroni-rsi (m' i m p a d r o n i - s c o) [di], úrrá lesz vlm fölött, hatalmába kerít

impadula-re, **impaduli-rsi**, l. **impaludare**.
impaga-bile, agg. megfizethetetlen.
impagina-re (i m p a - g i n o), tördel (a kiszedett hasábot a nyomdában); **impaginato-ra** f. tördelés.
impaglia-re (i m p a - g l i o), szalmával körülfon v. kitöm; **impagliato-ra**, f. szalmafonás (szék ülökéje), kitömés.
impalanca-to, m. deszkakerítés.
impala-re (i m p a - l o), a menyegyzetet gerendázza; **impalcato-ra**, mennyezet, gerendázat, fa alsó lombozata; **impalcizio-ne**, f. gerendázat.
impallidi-re (i m p a l l i d i - s c o), elhalványít, elhalványodik.
impalma-re (i m p a - l m o), eljegyezt.
impalpa-bile, agg. tapinthatatlan.
impaluda-re (i m p a l u - d o), mocsárrá változtat; **impaluda-rsi**, mocsárrá változik.
impana-re (i m p a - n o), kenyérmorzsába hengerget (húst), paníroz.
impania-re (i m p a - n i o), lépvesszőt enyvvvel beken; **impania-rsi**, lépre megy.
impantana-re (i m p a n t a - n o), elmocsarasít; **impantana-rsi**, elmocsarasodik, mocsárba kerül.
impappina-re (i m p a p p i - n o), összezavar; **impappina-rsi**, összezezavarodik.
imparagona-bile, agg. hasonlíthatatlan.
impara-re (i m p a - r o), tanul.
impareggia-bile, agg. utolérhetetlen, páratlan.
imparenta-rsi (m' i m p a r e - n t o), rokonságba, bizalmas viszonyba lép.

i-pari, agg. páratlan, elégtelen; **imparità**, f. páratlanság, elégtelenség.

imparti-re (i m p a r t i s c o), (ki-) oszt.

imparzia-le, agg. pártatlan; **imparzialità**, f. pártatlanság.

impassi bile, agg. érzéketlen, hajthatatlan; **impassibilità**, f. érzéketlenség, hajthatatlanság, derűs kedély.

impasta-re (i m p a s t o), 1. tésztát v. agyagot gyúr, tésztába csavar, 2. ragaszt, 3. festéket kever v. vastagon fölrak; **impasta-rsi**, ragadós, keveredik; **impastatu-ra**, f. festékek keverése, keverék.

impasticcia-re (i m p a s t i c c i o), zavart okoz, összecsap; **impasto**, m. 1. tészta, 2. színkeverék, vastag színkezelés, 3. keverék.

impastocchia-re (i m p a s t o c c h i o), szóval tart, állat.

impastoia-re (i m p a s t o i o) béklyót tesz a ló lábára, akadályoz; **impastu-ra**, f. béklyó.

impatacca-re (i m p a t a c c o), bezsíroz, bepiszkol; **impatacca-rsi**, bezsírozza, bepiszkolja magát.

impaui-re (i m p a u i s c o), megfélemlít, elijeszti; **impaui-rsi**, megijed, fél.

impa-vido, agg. rettenthetetlen, bátor.

impazie-nte, agg. türelmetlen; **impazienti-rsi** (m' i m p a z i e n t i s c o), türelmetlenkedik; **impazie-nza**, f. türelmetlenség.

impazza-re (i m p a z z o), **impazzire** (- i s c o), megbolon-

dul; a l l' i m p a z z a t a, megdölgondolatlanul, öőrülten.

impecca-bile, agg. büntetlen, hibátlan.

impeccia-re (i m p e c c i o), szurokkal bemázol v. betöm.

impecori-re (i m p e c o r i s c o), szelíddé v. butává lesz, mint a birka.

impedanti-re (i m p e d a n t i s c o), kicsinyessé lesz.

impedi-bile, agg. megakadályozható; **impedimento**, m. akadályoztatás, akadály; **impedi-re** (i m p e d i s c o), (meg-) akadályoz, megbénít; **impediti-vo**, agg. akadályozó; **impedizio-ne**, f. l. impedimento.

impegna-re (i m p e g n o), elzalogosít, ígértet v. fogadalmat tesz, lathavet; **impegna-rsi**, kötelezi magát, belevegyül; **impe-gno**, m. kötelezettség, buzgalom, veszély; **impegno-so**, agg. kötelező, buzgó, veszélyes.

impegola-re (i m p e g o l o), bekátrányoz; **impegola-rsi**, bekátrányozódik, beszennyeződik.

impelaga-rsi (m' i m p e l a g o), elveszik, elmerül vmiben.

impela-re (i m p e l o), beszöröz; — l e g u a n c e, megszakulásodik.

impe-llere (i m p e l l o), indít, kényszerít.

impelliccia-re (i m p e l l i c c i o), prémbe burkol.

impenetra-bile, agg. áthatolhatatlan, érthetetlen.

impenite-nte, agg. megátalkodott; **impenite-nza**, f. megátalkodottság.

impenna-re (i m p e n n o), tollal fed, szárnyat ad, szárnya nő;

- impenna-rsi, 1. lollasodik, 2. úgaskodik (ló); impennatu-ra, f. lollazat.
- impennella-re (i m p e n n e - l l o), ecsetel.
- impensa-bile, agg. elgondolható; lan; impensa-to, agg. váratlan, hirtelen; impensieri-re (i m p e n s i e r i - s c o), gondolkodóba ejt; impensieri-rsi, gondolkodóba esik, töpreng.
- impepa-re (i m p e - p o), megborosz.
- imperado-re, imperadri-ce, 1. imperatore; impera-re (i m p e - r o), parancsol, uralkodik; imperati-vo, agg. parancsoló; s. m. parancsoló mód; impera-to-re, m. császár; impera-tri-ce, f. császárnő; impera-to-rio, agg. császári, parancsoló.
- impercetti-bile, agg. észrevehetetlen, megfoghatatlan; impercettibilità, f. észrevehetetlenség, megfoghatatlanság.
- imperdona-bile, agg. megbocsájt-hatatlan.
- imperfe-tto, agg. tökéletlen; imperfezio-ne, f. tökéletlenség, befejezetlenség.
- imperia-le, agg. császári; s. m. póstaköcs v. omnibusz teteje; imperiali-smo, m. imperializmus; impe-rio, m. l. impero; imperio-so, agg. parancsoló.
- imperi-to, agg. tapasztalatlan, tudatlan.
- imperitu-ro, agg. hervadhatatlan.
- imperi-zia, f. tapasztalatlanság, figyeltlenség.
- imperla-re (i m p e - r l o), gyöngy-gyel ékesít.
- impermali-re (i m p e r m a l i - s c o), impermali-rsi, érzékeny-ségét sérti, ingerli, rossz néven veszi; impermali-to, agg. érzékeny, haragos.
- impermen-bile, agg. vízhatlan; s. m. esőköpeny; impermeabilità, f. vízhatlanság.
- impermi-sto, agg. keveretlen, tiszta.
- impermuta-bile, agg. változhatatlan.
- impernia-re (i m p e - r n i o), tengellyel összeköt (pl. olló két szárát).
- impe-ro, impe-rio, m. l. uralom, 2. birodalom.
- imperocchè, c o n g. minthogy.
- imperseruta-bile, agg. kifürkészhetetlen.
- impersevera-nte, agg. állhatatlan; impersevera-nza, f. állhatatlanság.
- impersona-le, agg. személytelen.
- impersuasi-bile, agg. meggyőzhetetlen.
- imperta-nto, c o n g. mégis, tehát.
- imperte-rrito, agg. rettenthetetlen.
- impertine-nte, agg. nem a dologhoz tartozó v. illő, szemtelen; impertine-nza, f. kirívás, az alkalomhoz, dologhoz stb. nem illeszkedés, durvaság, szemtelenség.
- imperturba-bile, agg. rendíthetetlen; imperturba-to, agg. zavartalan, derült, higgadt.
- imperversame-nto, m. dühöngés; imperversa-re (i m p e r v e - r - s o), dühöng.
- impe-rvio, agg. járhatatlan.
- impeti-ggine, f. bőrkiütés.
- impeto, m. hæv, buzgalom.
- impetra-bile, agg. elérhető; impetra-re (i m p e - t r o), kikönyörög, elér, megszerez; impetrati-vo, agg. elérhető; im-

- petrazio-ne, f. teljesítés, teljesülés.
- impeccato, agg. avv. egyenes, fesszes, egyenesen.
- impeccosità, f. hæv; impeccato, agg. heves.
- impiaga-re (im-pia-go), (meg-föl-) sebez; impiaga-rsi, föl-sebesedik.
- impianella-re (im-piane-llo), cseréppel fűd; impianellatu-ra, f. cserép-fedél.
- impianta-re (im-pia-nto), fel-állít, berendez; impianti-re (im-pianti-sco), betöltet; impianti-to, m. deszkapadló, berakott márvány, berendezés, felszerelés.
- impiastra-re (im-pia-stro), összeken, bemázol, kontárkodik; impiastro-re, m. mázoló; impiastria-rsi, bekeni magát; impiastro, m. flastrom.
- impiccagio-ne, f. impiccame-nto, m. (fel-) akasztás; impicca-re (im-pi-cco), felakaszt; impicca-rsi, felakasztja magát; impiccatu-ra, f. (fel-) akasztás.
- impiccia-re (im-pi-ccio), akadályoz, elzár, útban áll, zavarba hoz; impiccia-rsi, l. impacciarsi; impicciati-vo, agg. akadályozó, zavaró.
- impiccini-re (-i-sco), kisebbít, kisebbedik.
- impiccio, m. zavar.
- impiccoli-re (im-pi-ccoli-sco), kisebbít; impiccoli-rsi, kisebbedik.
- impidocchia-re, im-pidocchi-re, megtetvesedik.
- impiega-re (im-pie-go), (fel-) használ, alkalmaz; impiega-rsi [i n], buzgolkodik [p e r] vki-nek érdekében szól; impiega-to, m. hivatalnok; imple-go, m. felhasználás, alkalmazás, hivatal.
- impietosi-re (im-pietosi-sco), könnyöretre indít; impietosi-rsi, megkönnyöül.
- impietrame-nto, m. megkövülés; impietra-re, impietri-re, megkövesít; impietri-rsi, megkövül; impietri-to, agg. megkövült.
- impigri-re, impigri-rsi (im-pigri-sco), ellustul.
- impingua-re (im-pi-ngu-o), hizlal, vastagra dagaszt; impingua-rsi, hizik.
- impinza-re (im-pi-n-zo), megtöm; impinza-rsi, teletömi magát.
- impio, l. empio.
- impiomba-re (im-pio-mbo), ólmoz, fogat töm; impiombatu-ra, f. (fog-) tömés.
- impipa-rsi [di], fűtyül vlmire.
- impiuma-re, tollal kibélel, az alapszínt megadja; impiuma-rsi, tollasodik.
- implaca-bile, agg. kérlelhetetlen; implacabilità, f. kérlelhetetlenség; implacato, agg. kibékítetlen, kérlelhetetlen.
- implacidi-re (-i-sco), megszelídít.
- implica-re (im-pli-co, im-pli-co), belevon, magába foglal; implica-rsi, belekegyedik; implica-to, m. belekevert, szövevényes; implicitame-nte, avv. hallgatólag; impli-cito, agg. beunfoglalt, magától értetődő; fede-implicita, vak hit.
- implora-re (im-plo-ro), könyörög; implorazio-ne, f. könyörgés.

impoli-tico, agg. nem politikus, nem okos.

impolpa-re (i m p o · l p a), kövérit, kövéredik.

impoltroni-re (-i · s c o), ellustit; **impoltroni-rsi**, ellustul.

impolvera-re (i m p o · l v e r o), beporoz; **impolvera-rsi**, beporozódik.

impondera-bile, agg. súlytalan, meg nem mérhető; **impondera-bilità**, f. súlytalanság.

impopola-re, agg. népszerűtlen; **impopolarità**, f. népszerűtlenség.

imporca-re (i m p o · r c o), 1. bepiszkít, 2. bemocskol.

imporpora-re (i m p o · r p o r o), biborra fest; **imporpora-rsi**, elvörösödik, pirosítja magát.

impo-rre (i m p o · n g o, i m p o · s i; i m p o · s t o), parancsol, rákényszerít, tekintéllyel bír, (adó) követ; — **le mani sopra**, vlki fejére teszi a kezét; — **un nome**, nevet ad; **importa-nte**, agg. fontos; **importa-nza**, f. fontosság; **importa-re** (i m p o · r t o), 1. fontos, 2. kitesz (bizonyos összeget), hasznot hajt, 3. jelent, 4. **delitto che importa la pena di morte**, bűn, mely halálbüntetést von maga után, 5. behoz, importál; **importato-re**, m. importőr; **importazio-ne**, f. behozatal; **impo-rto**, m. összeg, ár.

importuna-re (i m p o r t u · n o), zavar; zaklat; **importunità**, f. zavarás, zaklatás, tolakodás; **importu-no**, zavaró, zaklató, tolakodó, kellemetlen.

imposizio-ne, f. (adó-) követés; — **delle mani**, kézrátétel, áldás.

impossessa-rsi (m' i m p o s s e · s s o), birtokába kerít, úrrá lesz vlki v. vlmi fölött.

impossi-bile, agg. lehetetlen; **impossibilità**, f. lehetetlenség.

impo-sta, f. 1. adó, 2. ablak v. ajtóábrta; **imposta-re** (i m p o · s t o) 1. (levelet) fölrad, 2. őrt felállít, 3. elkönyvel, 4. — **un lavoro**, megkezd egy munkát, hogy a tanuló folytassa; — **problema**, problémát felállít; **imposta-rsi**, állásba helyezkedik; **impostatu-ra**, f. állásba helyezkedés, elkönyvelés; **impostazio-ne**, f. póstára adás; **imposto-re**, m. csaló, imposztor; **impostu-ra**, f. csalás, alakoskodás; **impostura-re** (i m p o s t u · r o), csal, hazudik.

impote-nte, agg. tehetetlen, alkalmatlan, gyöngé; **impote-nza**, f. tehetetlenség, erőtlenség.

impoveri-re (i m p o v e r i · s c o), elszegényedik, elszegényít.

impratica-bile, agg. megvalósíthatatlan, használhatatlan, lakhatatlan, járhatatlan, elzárkózó; **impratica-to**, agg. használatlan, járhatatlan.

impraticchi-re (-i · s c o), ügyessé, jártassá tesz; **impraticchi-rsi**, ügyességet, jártasságot szerez.

impreca-re (i m p r e · c o) 1. átkozódik, 2. kíván; **imprecattivo**, agg. átok; **imprecazione**, f. átok.

imprecisio-ne, f. pontatlanság; **impreciso**, agg. pontatlan; **impregiudicato**, agg. előző

- stélefftől nem korlátozott, korlátlan, eldöntetlen, vitás.
- impregna-re** (i m p r e · g n o), 1. keresztülítat, 2. megtermékenyít; **impregna-rsi**, átítatódik.
- impremedita-to**, agg. előre meg nem fontolt.
- impre-ndere** (i m p r e · n d o; i m p r e · s i; i m p r e · s o), 1. hozzáfog, 2. vállalkozik, 3. tanul, fölfog; **imprendi-bile**, agg. bevéhetetlen; **imprendi-me-nto**, m. vállalkozás; **imprendi-to-re**, m. imprenditri-ce, f. vállalkozó.
- imprepara-to**, agg. készületlen.
- impre-sa**, f. 1. vállalkozás, vállalat, 2. címer; **impresa-rio**, m. vállalkozó, impresszárió.
- imprescritti-bile**, agg. rendeletileg meg nem szüntethető, megtámadhatatlan, elévülhetetlen.
- impressione-bile**, agg. érzékeny; **impressiona-re** (i m p r e s s i o · n o), benyomást gyakorol, ingerel; **impressio-ne**, f. benyomás.
- impresta-re** (i m p r e · s t o), kölcsönöz; **impre-slito**, m. kölcsön.
- imprevedi-bile**, agg. előreláthatatlan; **imprevedu-to**, agg. előre nem látott, váratlan; **imprevide-nte**, agg. elővigyázatlan; **imprevide-nza**, f. elővigyázatlanság; **imprevi-sto**, agg. l. impreveduto.
- imprigioname-nto**, m. bebörtönzés; **imprigiona-re** (i m p r i g i o · n o), bebörtönöz.
- impri-mere** (i m p r i · m o; i m p r e s s i; i m p r e · s s o), 1. rányom, bevés, átvizs (mozgást), 2. nyomtat.
- improba-bile**, agg. valószínűtlen;
- improbabilità**, f. valószínűtlenség.
- improbità**, f. becstelenség, gonoszság; **i-mprobo**, agg. becstelen, gonosz.
- improduttività**, f. termékletlenség; **improdutti-vo**, agg. termékletlen.
- impro-nta**, f. lenyomat, nyom; **impronta-re** (i m p r o · n t o), nyomot hagy; lapról jűtszik; **improntitu-dine**, f. tolakodás; **impro-nto**, agg., s. m. tola-kodó.
- imprope-rio**, m. szitok, szidás.
- improporziona-le**, **improporziona-to**, agg. aránytalan.
- impropriame-nte**, avv. tévesen, helytelenűl; **improprietà**, f. tévesség, helytelenség; **improprio**, agg. téves, helytelen.
- improroga-bile**, agg. halaszthatatlan.
- impro-vvido**, agg. meggondolatlan, vigyázatlan.
- improvvisame-nte**, avv. váratlanul, rögtönözve; **improvvisa-me-nto**, m. rögtönzés; **improvvisa-re** (i m p r o v v i · s o), rögtönöz; **improvvisa-ta**, f. rögtönzés; **improvvisato-re**, m. improvvisatri-ce, f. rögtönző; **improvvi-so**, agg. váratlan, meglepő; s. m. rögtönzés; avv. a l l' —, váratlanul; **improvvi-sto**, agg. váratlan, készületlen.
- imprude-nte**, agg. oktalan, vigyázatlan; **imprude-nza**, f. oktalanság, vigyázatlanság.
- impude-nte**, agg. szemérmetlen, szemtelen; **impude-nza**, f. szemérmelenség, szemtelenség.
- impudici-zia**, f. szemérmelenség; **impudi-co**, agg. szemérmetlen.

impugna-bile, agg. vitatható; **impugna-re** (i m p u · g n o), 1. megtámad. elvitat, 2. — l a s p a d a, kardot ragad; **impugnatu-ra**, f. 1. fogantyú, 2. újrakás (hegedűn); **impugnazio-ne**, f. megtámadás, tagadás.

impulite zza, f. durvaság; **impulito**, agg. durva.

impulsio-ne, f. indíték; **impulsi-vo**, agg. kezdeményező, impulzív; **impulso**, m. indíték, kezdeményezés.

impu-ne, agg. büntetlen; **impuneme-nte**, avv. büntetlenül; **impuni-bile**, agg. büntethetetlen; **impunità**, f. büntetlenség; **impuni-to**, agg. büntetlen.

impunta-re (i m p u · n t o), akadályba ütközik, meghököl; **impunta-rsi**, megszökönyösödik, leszáll (madár).

impuntualità, f. pontatlanság.

impurità, f. tisztátlanság; **impuro**, agg. tisztátlan.

impusillanimità-re (i m p u s i l l a n i m i · s c o), elcsügged.

imputa-bile, agg. tulajdonítható, vádolható; **imputabilità**, f. felelősség; **imputa-re** (i m p u · t o), tulajdonít, felró, vádol; **imputa-to**, m. vádlott; **imputazio-ne**, f. vád.

imputridi-re (i m p u t r i d i · s c o), rothad.

impuzzi-re (i m p u z z i · s c o), bűzössé lesz.

in, prep. -ban, -ben; -ba, -be; **in dito**, az ujjon; — **carro-zza**, kocsin; **siamo** — **sei**, hatan vagyunk.

in-, (fosztószócska) -talan, -telen. **ina-bile**, agg. alkalmatlan, ügyetlen; **inabilità**, f. alkalmatlan-

ság, ügyetlenség; **inabilità-re** (i n a b i · l i t o), vlmire alkalmatlanná tesz; **inabilitazio-ne**, f. alkalmatlanság.

inabissame-nto, m. elsüllyesztés, romlás; **inabissa-re** (i n a b i · s s o), a mélységbe süllyeszt, mélységbe ránt; **inabissa-rsi**, mélyre süllyed.

inabita-bile, agg. lakhatatlan; **inabita-to**, agg. lakatlan.

inaboli-bile, agg. eltörölhetetlen.

inaccessi-bile, **inacce-ssso**, agg. hozzáférhetetlen:

inaccetta-bile, agg. elfogadhatatlan.

inaccorda-bile, agg. összeegyeztethetetlen.

inacco-rto, agg. vigyázatlan.

inacerba-re, **inacerbi-re** (i n a c e · r b o, i n a c e r b i · s c o), elmérgesít; **inacerbi-rsi**, elmérged, elkecsereedik.

inaceti-re (i n a c e t i · s c o), ecetté változtat, ecetben eltesz; **inaceti-rsi**, megecetesedik; **inacidime-nto**, m. megecetesedés; **inacidi-re** (- i · s c o), megsavanyodik, megecetesedik.

inacqua-re, l. **annacquare**.

inacuti-re (- i · s c o), kihegyez.

inadatta-bile, agg. használhatatlan, alkalmazhatatlan.

inadegua-to, agg. meg nem felelő.

inadempi bile, agg. teljesíthetetlen; **inadempime-nto**, m. nem teljesítés; **inadempi-to**, **inadempio-to**, agg. teljesítetlen, befejezetlen.

inadopera-bile, agg. alkalmazhatatlan, használhatatlan.

inaffetta-to, agg. mesterkéletlen.

inagguaglian-bile, agg. hasonlíthatatlan; **inagguaglianza**, f. egyenlőtlenség.

inagresti-re, inagri-re (-i-sco), megsavanyodik.
inala-re (i-na-lo), belélezkzik, beszív.
inalba-re (i-na-lbo), megfehéredik.
inalbera-re (i-na-lbero), 1. zászlót nyelére, vitorlát árbócsra felhúz, zászlót kitűz, 2. fegyvert magasra emel; **inalbera-rsi**, 1. fára mászik, 2. ágaskodik (lő), 3. dühbe jön, 4. gőgössé válik.
inalidi-re, inalidi-rsi (i-na-lid-i-sco), kiszárad.
inaliena-bile, agg. másra át nem ruházható.
inaltera-bile, agg. változhatatlan; **inaltera-to**, agg. változatlan; **inalvea-re** (i-na-lveo), folyót (új) mederbe vezet.
inalza-re (i-na-lzo), 1. (fel-)emel, 2. dicsőít; **inalza-rsi**, (fel-)emelkedik, dicséri önmagát.
inama-bile, agg. nem kedves.
iname-no, agg. nem kellemes.
inamida-re (i-na-mido), keményít.
inammenda-bile, agg. javíthatatlan.
inammissi-bile, agg. megengedhetetlen.
inamovi-bile, agg. elmozdíthatatlan.
ina-ne, agg. hiú, hiábavaló.
inanella-re (i-na-ne-llo), 1. (haját) göndörít, 2. eljegyez.
inanima-to, ina-nime, agg. élettelen, érzéstelen.
inanimi-re (i-na-ni-mi-sco), bátorít, buzdít; **inanimi-rsi**, feléled, felbátorodik.
inanità, f. hiúság, hiábavalóság; **inanizio-ne**, f. éhezés által

okozott gyengeség, kimerültség.
ina-nte, avv. l. innanzi.
inappaga-bile, agg. kielégíthetetlen.
inappanna-bile, agg. elhomályosíthatatlan.
inappella-bile, agg. fellebbezhetetlen.
inappete-nte, agg. étvágytalan, kedvetlen; **inappete-nza**, f. étvágytalanság.
inapplica-bile, agg. alkalmazhatatlan.
inapprensi-bile, agg. selfoghatatlan.
inapprezza-bile, agg. értékelhetetlen.
inappunta-bile, agg. hibátlan.
inappura-bile, agg. felderíthetetlen.
inara-bile, agg. megművelhetetlen.
inara-to, agg. műveletlen, ugaron fekvő.
inarbora-re, l. inalberare.
inarca-re (i-na-rco), 1. ívvé hajlít, 2. —le ciglia, szemöldökét összehúzza.
inargenta-re (i-na-rge-nto), (be-)ezüstöz; **inargentatu-ra**, f. ezüstözés.
inaridi-re (i-na-ridi-sco), kiszárit; **inaridi-rsi**, kiszárad.
inarpica-re (i-na-r-pico), l. inerpicare.
inarrende-vole, agg. makacs; **inarrende-vole-zza**, f. makacsság.
inarresta-bile, agg. feltartóztathatatlan.
inarriba-bile, gg. utol-, elérhetetlen.
inarticola-to, agg. artikulálatlan.
inartificio-so, agg. természetes.

inascolta-to, agg. meg nem hallgatott.

inasini-re (i n a s i n i · s c o), elbutul.

inaspetta-to, agg. váratlan; **inaspettazio-ne**, f. váratlanság.

inaspri-re (i n a s p r i · s c o), elmérgesít, feldühít; **inaspri-rsi**, elmérged, súlyosbodik, feldühödik, kegyetlenné válik.

inasta-re (i n a · s t o), zászlót felhúz; szuronyt feltűz.

inattaca-bile, agg. megtámadhatatlan, bevehetetlen.

inattendi-bile, agg. nem hiteles, tekintetbe nem vehető.

inatte-nto, agg. figyelmetlen; **inattenzio-ne**, f. figyelmetlenség.

inatte-so, agg. váratlan.

inattitu-dine, f. alkalmatlanság.

inatti-vo, agg. tétlen, lusta.

ina-tto, agg. alkalmatlan.

inattua bile, agg. kivihetetlen.

inattuti-bile, agg. vad.

inaudi bile, agg. hallhatatlan; **inaudi-to**, agg. hallatlan.

inaugura-le, agg. megnyitó; **inaugura-re** (i n a · u g u r o), megnyit, felavat, (szobrot) leleplez; **inaugurazio-ne**, f. megnyitás, felavatás.

inavvedute-zza, f. vigyázatlanság;

inavvedu-to, agg. vigyázatlan.

inavverte-nza, f. meggondolatlanság, tévedés; **inavverti-to**, agg. előre nem látott, váratlan.

inazio-ne, f. tétlenség.

inazzurra-rsi (m' i n a z z u r r o), kékké válik.

incadaveri-re (i n c a d a v e r i · s c o), elhal, halotthoz hasonlóvá válik.

incaglia-re (i n c a · g l i o), zátonyra fut, megreked, akadályoz;

inca-glio, m. zátony, akadály.

incalappia-re (i n c a l a · p p i o), hurokkal megfog, behálóz.

incalcina-re (i n c a l c i · n o), mésszel befed, bemeszel.

incalcola-bile, agg. kiszámíthatatlan.

incallime-nto, m. megkeményedés; **incalli-re**, **incalli-rsi**, megkeményedik (bőr), megcsontosodik.

incalori-re (i n c a l o r i · s c o), (fel-) hevít; **incalori-rsi**, (fel-) hevül.

incalvi-re (i n c a l v i · s c o), kopaszodik.

incalza-re (i n c a · l z o), sarkában van, üldöz, sürget, fenyeget; **incalza-rsi**, egymást követi; **inca-lzo**, m. üldözés.

incamera-re (i n c a · m e r o), a kincstár számára lefoglal.

incamina-re (i n c a m m i · n o), útbaigazít, megindít; **incamina-rsi** (i n c a m m i · n o), útra kel, vlmi pályára előkészül.

incanala-re (i n c a n a · l o), gútak közé szorít, szabályoz, csatornába levezet; — **un a f f a r e**, egy ügyet, vállalkozást megkezd; **incanalatu-ra**, f. csatornázás, csatorna.

incancella-bile, agg. kitörölhetetlen.

incancheri-re (i n c a n c h e r i · s c o), (meg-) üszkösödik.

incandesce-nte, agg. fehéren izzó;

incandesce-nza, f. fehéren izzás.

incanna-re (i n c a · n n o), fölgombolyít.

incantame-nto, m. varázslat; **incanta-re** (i n c a · n t o), elbűvöl;

incantato-re, m. varázsló;

incantato-rio, agg. bűvös; in-

- cante-simo, m. varázslat; **in-cante-vole**, agg. elbűvölő; **in-ca-nto**, m. 1. varázs, gyönyörűség, 2. árverés.
- incantucciarsi** (m' i n c a n t u - c i o), sarokba bujlik.
- incanuti-re** (i n c a n u t i - s c o), öszül.
- incapa-ce**, agg. képtelen; **incapa-cità**, f. képtelenség, alkalmatlanság.
- incapame-nto**, m. önfejűség.
- incaparb-re**, **incaparb-rsi** (-i-sco), megköti magát, makacsul kitart.
- incapa-rsi** (m' i n c a - p o), fejébe vesz.
- incappa-re** (i n c a - p p o), bele-esik, beleütközik, vliknek a kezei közé kerül.
- incappella-re** (i n c a p p e - l l o), kalapot feltesz.
- incappucciarsi** (m' i n c a p p u - c c i o), csuklyát fejébe húzza.
- incapri-ci-rsi** (m' i n c a p r i c c i - s c o), fejébe vesz, bele-szeret.
- incarboni-rsi** (m' i n c a r b o n i - s c o), megszenesedik.
- incarcera-re** (i n c a - r c e r o), be-börtönöz; **incarcerazio-ne**, f. bebörtönzés.
- inca-rcio**, m. 1. incarico; **incari-ca-re** (i n c a - r i c o), 1. meg-terhel, 2. megbíz; **incaricarsi**, megterheli magát, magára vállal; **incarica-to**, m. megbízott; **inca-rico**, m. teher, megbízás.
- incarna-re** (i n c a - r n o), meg-testesít; **incarna-rsi**, testet ölt; **incarna-to**, m. hús-szín; **incar-nazio-ne**, f. megtestesülés.
- incarogni-re** (i n c a r o g n i - s c o), dögge, lustává változtat v. változik.
- incartame-nto**, m. ügyirat-csomó.
- incarta-re** (i n c a - r t o), papíro-sba csomagol.
- incassa-re**, f. 1. ládába, tokjába tesz, 2. bevesz (pénzt); **inca-sso**, m. bevétel.
- incastella-re** (i n c a s t e - l l o), elsáncol.
- incastona-re** (i n c a s t o - n o) be-foglal (ékkövet); **incastona-tu-ra**, f. foglalat.
- incastra-re** (i n c a - s t r o), bele-illeszt, berak; **incastratu-ra**, f. foglalat; **inca-stro**, m. mélye-dés, foglalat.
- incatarra-rsi** (m' i n c a t a - r r o), meghül; **incatarratu-ra**, f. meg-hülés.
- incatenaccia-re** (i n c a t e n a - c c i o), tolózárral bezár.
- incatena-re** (i n c a t e - n o), meg-láncol; **incatena-rsi**, láncsze-mekként egymásba fűződik.
- incatrama-re** (i n c a t r a - m o), bekátrányoz.
- incattivi-re** (i n c a t t i v i - s c o), feldühít; **incattivi-rsi**, megdühödik.
- Inca-uto**, agg. vigyázatlan.
- incavalca-re** (i n c a v a - l c o), ke-resztbe tesz.
- incava-re** (i n c a - v o), bemé-lyeszt, becsik; **incavatu-ra**, f. üreg.
- incaverna-rsi** (m' i n c a v e - r n o), barlangban elrejtőzik; **incu-vo**, m. mélyedés, üreg.
- ince-ndere** (i n c e - n d o), gyújt; **incendia-re** (i n c e - n d i o), meggyújt; **incendia-rio**, 1. agg. gyújtó, lázító, 2. s. m. gyujtogató, lázító; **ince-ndio**, m. tűzvész; **incendito-re**, m. in-cenditri-ce, f. gyújtogató.

incenera-re (in ce · ne ro), hamuval meghint; **inceneri-re** (in ce ne ri · sco), hamuvá éget; **inceneri-rsi**, hamuvá ég; **incenerazio-ne**, f. hamuvá változás, -égetés.

incensame-nto, m. tömjénezés; **incensa-re** (in ce · n so), tömjénez; **incensa-ta**, f. tömjénezés, hízélgés; **incensato-re**, m. tömjénező; **incensatu-ra**, f. tömjénezés; **incensie-re**, m. tömjéntartó; **ince-nsa**, m. tömjén.

incensura-bile, agg. kifogástalan. **incenti-vo**, m. ösztönzés.

incentra-re (in ce · n tro), összpontosít; **incentra-rsi**, összpontosul.

inceppa-re (in ce · p po), akadályoz; **inceppi-to**, agg. merev, mozdulatlan.

incera-re (in ce · r ro), (cipőviaszszal) beken.

incerte-zza, f. bizonytalanság; **ince-rto**, agg. bizonytalan.

incespica-re (in ce · s pi ce o), akadóz, csetlik-botlik.

incessa-bile, **incessa-nte**, agg. folytonos; **incessanteme-nte**, avv. folytonosan.

ince-sto, m. vérfertőzés; **ince-stuoso** agg. vérfertőző.

ince-tta, f. összevadásárlás; **ince-ta-re** (in ce · t to), összevadásárol; **ince-ttato-re**, m. üzér.

inchiavistella-re (in chi a vi ste · llo), tolózárral bezár.

inchie-sta, f. vizsgálat.

inchina-re (in chi · n o), meghajt; **inchina-rsi**, meghajol; **inchine-vole**, agg. hajló, hajlandó; **inchi-no**, m. meghajlás.

inchioda-re (in chi o · d o), szeg, odaszeg; **inchioda-rsi**, adósságba veri magát.

inchio-stro, m. tinta.

inchiu-sa, f. melléklet.

i-nci, avv. ott.

inciampa-re (in ci a · m po), megbotlik, belebotlik; **incia-mpo**, m. botlás, akadály.

inciccia-re (in ci · c ci o), megvág.

incidenta-le, agg. esetleges, mellékes; **incide-nte** m. váratlan esemény, incidens; **incidente-me-nte**, agg. mellékesen; **incide-nza**, f. kitérés; **per-**, mellékesen.

inci-dere (in ci · d o; in ci · si; in ci · s o), (be) vág, (be) vés, metsz; **inci-dersi**, bevésődik.

incimici-to, agg. poloskás.

incincischia-to, agg. rojtos, csipkés.

inci-ngere (in ci · n go, in ci · g no), körülövez; **inci-ngere**, teherbe esik; **inci-nta**, agg. teherben járó

incipie-nte, agg. kezdő, kezdődő.

incipria-re (in ci · pri o), rizs-poroz.

inci-rea, avv. körülbelül; **incirco-scri-tto**, agg. határtalan; **inci-sio-ne**, f. vágás, vésés, metszet; **incisi-vo**, agg. metsző; **inci-so-re**, 1. agg. metsző. 2. m. (réz- stb.) metsző.

incitame-nto, m. ösztönzés; **incita-re** (in ci · to), ösztönöz; **incitati-vo**, agg. ösztönző; **incitato-re**, m. incitatri-ce, f. ösztönző; **incitazio-ne**, f. ösztönzés.

incivetti-re (in ci vet ti · sco), kacérá lesz.

incivi-le, agg. udvariatlan; **incivilime-nto**, m. művelődés; in-

- civili-re** (i n c i v i l i - s c o), művel; **incivili-rsi**, művelődik; **incivilme-nte**, avv. udvariatlanul, műveletlenül; **inciviltà**, f. műveletlenség.
- incleme-nte**, agg. kemény, kegyetlen, kedvezőtlen; **incleme-nza**, f. keménység, kegyetlenség, kedvezőtlenség.
- inclina-re** (i n c l i - n o), hajlít, hajlik; **inclina-rsi**, meghajol, aláveti magát; **inclinazio-ne**, f. hajlás, hajlam.
- inclito**, agg. híres.
- inclu-dere** (i n c l u - d o), csatol, vilhová számít; **inclu-so**, m. melléklet; **inclusio-ne**, f. felvétel; **inclusivame-nte**, avv. bezárólag.
- incoati-vo**, agg. kezdő.
- incocca-re** (i n c o - c c o), a nyílveesszót az íj húrjára illeszti.
- incoccia-rsi** (m' i n c o - c c i o), fejébe vesz; **incocciato-ra**, f. makacsság.
- incodardi-re** (i n c o d a r d i - s c o), elcsügged.
- incoere-nte**, agg. összefüggéstelen, következtelen; **incoere-nza**, f. összefüggéstelenség, következtelenség.
- inco-gliere** (-c o - l g o; -c o - l s i; -c o - l t o), rajtakap; **una cosa m'incoglie bene**, vmi javamra válik.
- inco-gnito**, agg. ismeretlen; s. m. inkognitó.
- incolla-re** (i n c o - l l o), (össze) enyvez.
- incollerire** (- i - s c o), **incollerir-rsi**, méregbe jön.
- incolora-rsi** (m' i n c o l o - r o), színeződik.
- incolpa-bile**, agg. hibátlan, kifogástalan, nem vádolható; **incolpa-re** (i n c o - l p o), hibáztat; **incolpa-to**, m. vádlott; **incolpe-vole**, agg. ártatlan.
- incolte-zza**, f. műveletlenség; **inco-lto**, agg. műveletlen, csizolatlan.
- inco-lume**, agg. sértetlen; **incolumità**, f. sértetlenség.
- incombe-nza**, f. megbízás, kötelesség; **inco-mbere** (i n c o - m - b o), illet, ránehezedik.
- incombusti-bile**, agg. tűzálló.
- incominciame-nto**, m. kezdet; **incomincia-re** (i n c o m i - n c i o), kezd, kezdődik.
- incommensura-bile**, agg. mérhetetlen; **incommensurabilità**, mérhetetlenség.
- incommercia-bile**, agg. áruba nem bocsájtható.
- inco-mmodo**, agg. kényelmetlen.
- incommuta-bile**, agg. megmásíthatatlan.
- incomoda-re** (i n c o - m o d o), zavar; **incomoda-rsi**, fárad; **incomodità**, f. kényelmetlenség, kellemetlenség, rosszullét; **inco-modo**, 1. m. kényelmetlenség, zavarás, fáradtság, rosszullét, baj, 2. agg. kényelmetlen, kellemetlen; **incomodu-ccio**, m. muló rosszullét.
- incompara-bile**, agg. hasonlíthatatlan, páratlan.
- incomparti-bile**, agg. feloszthatatlan.
- incompati-bile**, agg. összeférhetetlen, incompatibilità, f. összeférhetetlenség.
- incompensa-bile**, agg. megtéríthetetlen.
- incompet-nte**, agg. illetéktelen; **incompet-nza**, f. illetéktelenség.

incompiu-to, agg. befejezetlen;
incomple-to, agg. nem teljes.
incomporta-bile, agg. elviselhetetlen.
incomprensi-bile, agg. érthetetlen; **incompre-so**, agg. meg nem értett
incomunica-bile, agg. nem közölhető, út nem ruházható.
inconca-re (i n c o n c o), beáztat (fehéreneműt).
inconcepi-bile, agg. megfoghatatlan.
inconcilia-bile, agg. megbékíthetetlen. össze nem egyeztethető.
inconclude-nte, agg. eredménytelen, hiábavaló.
inconcu-sso, agg. törhetetlen.
inco-ndito, agg. rendezetlen. művészetlen, dísztelen.
incondiziona-to, agg. feltétlen.
inconfide-nte, agg. bizalmatlan.
inconfuta-bile, agg. cáfolhatatlan.
incongrue-nte, agg. össze nem illő; **incongrue-nza**, **incongruità**, f. össze nem illés, illetlenség; **inco-ngruo**, agg. meg nem felelő, alkalmatlan, illetlen.
inconosci-bile, agg. megismerhetetlen.
inconquassa-bile, agg. összetörhetetlen.
inconsape vole, agg. tudattalan, öntudatlan; **inconsapevole-zza**, f. tudatlanság, öntudatlanság.
inco-nsocio, agg. tudattalan, öntudatlan.
inconsegue-nte, agg. következetlen; **inconsegue-nza**, f. következetlenség.
inconsidera-to, agg. megfontolatlan.

inconsiste-nte, agg. tarthatatlan, helyt nem álló.
inconsola-bile agg. vigasztalhatatlan.
inconsue-to, agg. szokatlan.
inconsu-lto, agg. megfontolatlan, merész.
incontamina-to, agg. mocskotalan.
incontane-nte, agg. gyors, azonnali, avv. azonnal.
incontenta-bile, agg. kielégíthetetlen, nagy igényű.
incontesta-bile, agg. vitathatatlan; **incontesta-to**, agg. kétségtelen.
incontine-nte, agg. mértékletlen, kicsapongó; **incontine-nza**, f. mértékletlenség, kicsapongás.
incontradici-bile, agg. vitathatatlan.
incontraffatti-hile, agg. utánoszahatatlan.
incontrame-nto, m. találkozás; **incontra-re** (i n c o n t r o), találkozik; m' **incontra una disgrazia**, szerencsétlenség ér.
incontrasta-bile, agg. vitathatatlan; **incontrasta-to**, agg. kétségbe nem vont, bizonyos;
inco-ntro, m. találkozás, szíves fogadás; p r e p. elébe, szemben; a l l' —, ellenben;
incontrove-rso, agg. kétségtelen.
inconturba-bile, agg. rendíthetetlen.
inconvene-vole, agg. illetlen, alkalmatlan; **inconvenevole-zza**, f. illetlenség, alkalmatlanság;
inconvenie-nte, agg. illetlen, helytelen, alkalmatlan; s. m. akadály, baj
inconverti-bile, agg. 1. át nem cserélhető, 2. megtéríthetetlen.

inconvinci-bile, agg. meggyőzhetetlen

incoraggime-nto, m. bátorítás: **incoraggi-re** (i n c o r a g g i - s c o), **incoraggia-re** (i n c o r a - g g i o), bátorít.

incorda-re (i n c o - r d o), felhúroz; **incorda-rsi**, megmerevedik; **incordatu-ra**, f. 1. húrozat, 2. merevség.

incorna-rsi (m' i n c o - r n o), makacsodik; **incornatu-ra**, f. makacsság.

incornicia-re (i n c o r n i - c i o), bekeretez; **incorniciatu-ra**, f. keret.

incorona-re (i n c o r o - n o), megkoronáz; **incoronazio-ne**, f. koronázás.

incorpora-re (i n c o - r p o r o), bekebelez, elnyel; **incorpora-rsi**, egyesül.

incorpo-reo, agg. testetlen.

incorreggi-bile, agg. javíthatatlan.

inco-rrere (-c o - r r o; -c o - r s i; -c o - r s o), beleesik, magára von; **incorrupti-bile**, agg. 1. nem romló, 2. megvesztegethetetlen.

incorre-tto, agg. hibás.

incosta-nte, agg. állhatatlan; **incosta-nza**, f. állhatatlanság.

incostituziona-le, agg. alkotmányellenes.

increa-nte, agg. csiszolatlan, műveletlen; **increa-nza**, f. csiszolatlanság, műveletlenség.

incredi-bile, agg. hihetetlen; **incredibilità**, f. hihetetlen dolog; **incredulità**, f. hitetlenség; **incre-dulo**, agg. hitetlen.

increme-nto, m. gyarapodás; **incre-scere**, l. rincrescere; **increscio-so**, agg. kellemetlen.

increspa-re (i n c r e - s p o), fodroz, ráncol; — **la bocca**, száját félrehúzza; **increspa-rsi**, fodrozódik, ráncolódik, göndörödik; **increspatu-ra**, f. fodor, göndörség.

incretini-re (i n c r e t i n i - s c o), meghülyül

incrimina-re (i n c r i - m i n o), vádol.

incrina-re (i n c r i - n o), megrepeszt; **incrínatu-ra**, f. repedés.

incrisalida-re, **incrisalida-rsi** (i n - c r i s a - l i d o), begubózik.

incrociam-ento, m. keresztezés;

incrocia-re (i n c r o - c i o), keresztez; **incrocia-rsi**, kereszteződik; **incrocia-ta**, f. kereszteződés; **incrociato-re**, m. eirkáló; **incrociatu-ra**, f. kereszteződés; **incrocicchia-re**, **incrocicchia-rsi**, l. incrociare.

incrolla-bile, agg. rendíthetetlen

incrosta-re (i n c r o - s t o), (különböző színű kövekkel stb.) berak; **incrostatu-ra**, **incrostazio-ne**, f. berakás.

incrndelime-nto, m. kegyetlenkedés, elvadulás; **incrndeli-re** (i n c r u d e l i - s c o), kegyetlenné tesz v. lesz, kegyetlenkedik, dühöng.

incrudi-re (i n c r u d i - s c o), kegyetlenné, zorddá tesz v. lesz

incrue-nto, agg. vértelen.

incubo, m. aggodalom, nyomasztó érzés.

incu-dine, f. üllő

incolca-re (i n c u - l c o), lelkére köti.

incu-lto, agg. műveletlen.

incumbe-nta, f. l. incombenza.

incunabulo, m. ősnymtatvány.

incuora-re (i n c u o - r o), bátorít; **incuora-rsi**, fölbátorodik.
incura-bile, agg. gyógyíthatatlan;
incurabilità, f. gyógyíthatatlanság.

incuriosi-re (i n c u r i o s i - s c o), kíváncsivá tesz; **incuriosità**, f. egykedvűség; **incurio-so**, agg. egykedvű.

incursio-ne, f. betörés, kalandozás (ellenséges területen).

incurva-re (i n c u - r v o), hajlít; **incurva-rsi**, meghajol.

incustodi-to, agg. őrizetlen, ápolatlan.

incu-tere (i n c u - t o; i n c u - s s i; i n c u - s s o), ébreszt, vmire gerjeszt, — **rispetto**, tiszteletet ébreszt.

indaco, m. indigó.

indagame-nto, m. kutatás; **indagare** (i n d a - g o), kutat; **indagato-re**, m.; **indagatri-ce**, f. kutató; **indagazio-ne**, f.; **indagine**, f. kutatás, vizsgálat.

inda-rno, agg. hiába.

indebitame-nte, avv. jogtalanul.

indebita-rsi, **indebiti-rsi** (i n d e - b i t o; i n d e b i t i - s c o), adósságba veri magát.

inde-bito, agg. jogtalan.

indebolime-nto, m. gyöngítés, elgyöngülés; **indeboli-re** (i n d e b o l i - s c o), gyöngít; **indeboli-rsi**, elgyöngül.

indece-nte, agg. illetlen, szemérmetlen; **indece-nza**, f. illetlenség, szemérmetlenség.

indecifra-bile, agg. kibetűzhetetlen.
indecisio-ne, f. határozatlanság; **indeci-so**, agg. határozatlan, eldöntetlen.

indeclina-bile, agg. 1. nem hajlítható, 2. visszautasíthatatlan, 3. nem deklinálható.

indero-ro, **indecoro-so**, agg. tisztességtelen, illetlen.

indefesso, agg. fáradszhatatlan, buzgó.

indeficie-nte, agg. multhatatlan, állandó; **indeficie-nza**, f. marandóság, állandóság.

indefini-bile, agg. meghatározhatatlan, megmagyarázhatatlan; **indefinitame-nte**, avv. végtelenül, határozatlanul, határozatlan időre; **indefinite-zza**, f. határozatlanság; **indefini-to**, agg. határozatlan, határtalan.

indegnità, f. méltatlanság; **indegno**, agg. méltatlan.

indele-bile, agg. kitörülhetetlen.

indelicate-zza, f. kiméletlenség;

indelica-to, agg. kiméletlen.

indemonia-rsi (m' i n d e m o - n i o), dühbe jön; **indemonia-to**, agg. ördöngös, dühöngő.

inden-ne, agg. kártalan; **inden-nità**, f. megtérítés; — **dallo-ggio**, lakbór; **indennizza-re** (i n d e n n i - z z o), kártalanít.

identa-re (i n d e - n t o), 1. fogalakú bevágásokkal egybeilleszt (deszkákat), 2. fogzik.

indepreca-bile, agg. hajthatatlan.

indescrivi-bile, agg. leírhatatlan.

indetermina-bile, agg. meghatározhatatlan; **indeterminate-zza**, bizonytalanság; **indetermina-to**, agg. bizonytalan, határozatlan; **indeterminazio-ne**, f. bizonytalanság, határozatlanság.

indetta-re (i n d e - t t o), sugal, **indetta-rsi**, megbeszél; **indettatura**, f. sugalmazás, megbeszélés.

i-ndi, avv. onnan, azután.

India, f. **Indie**, f. pl. **India**; **indiano**, agg. indiánus.

india-re (i n d i o), istenft; **india-rsi**, Istennel egyesül.
indiavola-re (i n d i a v o l o), dühög; **indiavola-to**, agg. ördögös, pokoli.
indica-re (i n d i c o), mutat, megjelöl; **indicati-vo**, m. kijelentő mód; **indica-to**, agg. ajánlatos; **indicato-re**, m. mutató, jel, útmutató, vasúti menetrend; **indicazio-ne**, f. útmutatás; **indice**, m. 1. (óra) mutató, 2. mutatóujj, 3. tárgy-mutató, 4. index.
indici-bile, agg. kimondhatatlan.
indietreggia-re (i n d i e t r e g g i o), visszaesik; visszamarad, meghátrál; **indie-tro**, avv. hátra.
indife-so, agg. védtelen.
indiffere-nte, agg. közömbös; **indiffere-nza**, f. közönyösség.
indifferi-bile, agg. halaszthatatlan.
indi-geno, agg., s. m., bennszülött.
indige-nte, agg. s. m., szegény; **indige-nza**, f. szegénység.
indigeri-bile, agg. emészthetetlen.
indigestio-ne, f. gyomorrontás; **indige-sto**, agg. emészthetetlen, nehezen emészthető.
indi-gete, agg. e r o e —, istenné emelt hős, félisten.
indigna-re (i n d i g n o), felháborít; **indigna-rsi**, felháborodik; **indignazio-ne**, f. felháborodás.
indilegua-bile, agg. n e b b i a —, sűrű köd.
indimentica-bile, agg. felejtethetetlen.
indimosta-bile, agg. bizonyíthatatlan; **indimosta-to**, agg. he nem bizonyított.
indipende-nte, agg. független; **indipende-nza**, f. függetlenség.

indire-tto, agg. közvetett.
indirizza-re (i n d i r i z z o), 1. irányít, útba igazít, 2. címez; **indirizza-rsi** (m' i n d i r i z z o) [verso], útját veszi vlmerre, készül egy pályára, vlkihez fordul; **indiri-zzo**, m. 1. irány, utasítás, 2. cím, 3. fölfrat.
indiscerni-bile, agg. megkülönböztethetetlen.
indiscipli-na, f. indisciplinate-zza, f. fegyelmellenség; **indiscipli-na-to**, agg. fegyelmellen, rossz.
indiscrete-zza, f. tolakodás, mértéktelenség; **indiscere-to**, agg. titkot nem tartó, mértéktelen, túlzott, tolakodó, szerénytelen; **indiscrezio-ne**, f. túlzás, mértéktelenség, tolakodás, indiszkrécio.
indiscuti-bile, agg. kétségtelen.
indispensa-bile, agg. elkerülhetetlen.
indispetti-re (i n d i s p e t t i s e o), megharagít; **indispetti-rsi**, megharagszik; **indispetti-to**, agg. haragos.
indisposizio-ne, f. rosszullet; **indispo-sto**, agg. 1. rosszkedvű, 2. beteges; **essere** —, rosszul érzi magát.
indisputa-bile, agg. vitathatatlan.
indissipa-bile, agg. el nem oszlatható.
indissolu-bile, agg. felbonthatatlan, nem oldódó.
indistingui-bile, agg. meg nem különböztethető.
indisti-nto, agg. bizonytalan, homályos.
indi-tto, agg. megizent (háború), hirdetett (zsínat).
individua-le, agg. egyéni; **individuali-smo**, m. individualizmus;

- individualità, f. egyéniség; individua-re (i n d i v i - d u o), egyénít, meghatároz; individua-rsi, határozott alakot ölt; individuazio-ne, f. egyénítés, meghatározás; indivi-duo, m. egyén, a g g. oszthatatlan.
- indivisi-bile, agg. oszthatatlan; indivi-so, agg. osztatlan.
- indizia-re (i n d i - z i o), megjelöl, gyanúsít; indizia-to, m. gyanúsított, vádlott; indi-zio, m. jel, gyanuok.
- indo-cile, agg. engedetlen; indocili-re (i n d o c i l i - s c o), fogékonnyá, puhává, engedelmessé tesz v. válik; indocilità, f. engedetlenség.
- indolci-re (i n d o l c i - s c o), édesít, édesedik, puhít, puhul, enyhít, enyhül.
- i ndole, f. jellem.
- indole-nte, agg. érzéketlen, közönyös; indole-nza, f. érzéketlenség, közönyösség.
- indolenzi-re (i n d o l e n z i - s c o), elzsibbad.
- indoli-to, agg., fájó, fájdalmas.
- indoma-bile, agg. fékezhetetlen.
- indoma-ni, m. holnap.
- indoma-to, indo-mito, agg. féktelen, vad, kemény.
- indonna-rsi (s' i n d o - n n a), hatalmába kerít.
- indora-re (i n d o - r o), bearányoz; indoratu-ra, f. aranyozás.
- indossa-re (i n d o - s s o), magára ölt (ruhát); indossa-ta, f. (ruha-) próba; indo-sso, avv. rajta.
- indo-tto, 1. a g g. tudatlan, tapasztalatlan, 2. 1. p. p a s s.
- indurre.
- indovina-re (i n d o v i - n o), kitálál; indovina-rsi, sejt; indovinazio-ne, f. jóslás; indovine-llo, találós kérdés, talány; indovi-no, m., agg. jós.
- indre-to, indric-to, l. indietro.
- indu-bbio, agg. kétségtelen; indubita-bile, agg. kétségtelen; indubita-to, agg. bizonyos.
- inducime-nto, m. rábeszélés.
- induge-vole, agg. lassú.
- indugia-re (i n d u - g i o), halaszt, vár, késlekedik; indugia-rsi, késlekedik; indu-gio, m. késedelem.
- indulge-nte, agg. türelmes; indulge-nza, f. 1. türelem, 2. bűnbocsánat, búcsú, 3. penitencia.
- indume-nto, m. ruhanemű.
- indura-re (i n d u - r o), megkeményít, edz; indurime-nto, keményedés, keménység; induri-re (i n d u r i - s c o), megkeményít; induri-rsi, megkeményedik; l' o r e c c h i o s' i u d u r a, nagyot kezd hallani.
- indu-rre (i n d u - c o; i n d u - s s i; i n d o - t t o), rábír, következtet, szerepeltet (költe-ményben); indu-rsi, elhatározza magát.
- indu-stre, agg. szorgalmas; industria, f. 1. szorgalom, 2. ügyesség, 3. buzgalom, 4. ipar, 5. c a v a l i e r e d'—, szélhámos; industria-le, 1. agg. ipari, 2. s. m. iparos; industria-nte, m. iparos; industria-rsi (m' i n d u - s t r i o), igyekszik, fáradozik; industrio-so, agg. szorgalmas.
- indutti-vo, agg. induktív; indut-to-re, m. villamos áramfejlesztő; induzio-ne, f. indukció.

inebria-ra (i n e - b r i o), megrészezt; **inebria-rsi**, megrészedik.

ine-dia, f. éhség, unalom.

ine-dito, agg. kiadatlan.

ineduca-to, agg. neveletlen.

ineffa-bile, agg. kimondhatatlan.

ineffica-ce, agg. hatástalan; **ineffica-cia**, f. hatástalanság.

ineguaglia-nza, f. egyenlőtlenség;

inegua-le, agg. egyenlőtlen;

inequalità, f. egyenlőtlenség.

inelegante, agg. nehézkes, ügyetlen.

ineleggi-bile, agg. választhatatlan.

inelutta bile, agg. elkerülhetetlen.

inemenda-bile, agg. javíthatatlan;

inemenda-to, agg. át nem javított, csiszolatlan.

inenarra-bile, agg. kimondhatatlan.

inequa-bile, agg. egyenlőtlen.

inequivalente, agg. nem egyenlő értékű.

inere-nte [a], agg. velejáró; **inerire** (i n e r i - s c o), vele jár.

ine-rme, agg. fegyvertelen.

inerpica-re, **inerpica-rsi** (i n e - r - p i c o), fölkhúszik.

ine-nte, agg. tétlen, mozdulatlan;

ine-rzia, f. tétlenség.

inesatte-zza, f. pontatlanság, tévedés; **inesa-tto**, agg. pontatlan, téves.

inesaudi-bile, agg. teljesíthetetlen.

inesaudi-to, agg. teljesítetlen.

inesauri-bile, agg. kimeríthetetlen.

inesa-nsto, agg. kifogyhatatlan.

inescame-nto, m. csalogatás; **inesca-re** (i n e - s c o), csalogat.

inescusa-bile, agg. megbocsáthatatlan.

inesegui-bile, agg. kivihetetlen, teljesíthetetlen.

inesercita-to, agg. gyakorlatlan.

inesiste-nza, f. nem létezés.

inesora-bile, agg. kérlelhetetlen.

iaesperie-nza, f. tapasztalatlanság;

inespe-rto, agg. tapasztalatlan.

inespia-bile, agg. jóvátehetetlen.

inesplica-bile, agg. megmagyarázhatatlan.

inesplora-bile, agg. kikutathatatlan; **inesplora-to**, agg. fel nem kutatott, nem tanulmányozott.

inesprimi-bile, agg. kifejezhetetlen.

inespugna-bile, agg. bevehetetlen, legyőzhetetlen.

inessicca-bile, agg. kiszáradhatatlan.

inestensio-ne, f. kiterjedéstelenség.

inestima-bile, agg. megbecsülhetetlen, határtalan; **inestima-to**, agg. váratlan.

inestingui-bile, agg. olthatatlan.

inestirpa-bile, agg. kiirthatatlan.

inestrica-bile, agg. kibogozhatatlan.

inettitu-dine, f. alkalmatlanság, képtelenség.

inevita-bile, agg. elkerülhetetlen.

ine-zia, f. ostobaság.

infagotta-re (i n f a g o - t t o), hatyuba köt; **infagotta-rsi**, beburkolózik.

infalli-bile, agg. esalhatatlan; **infallibilità**, f. esalhatatlanság.

infama-re (i n f a - m o), gyaláz, megbecstelenít, rágalmaz; **infamato-re**, m. rágalmazó; **infamato-rio**, agg. rágalmazó, gyalázó; **infa-me**, agg. gyalázatos; **infamia**, f. gyalázat; **infamità**, f. gyalázatos tett v., beszéd.

infanatichi-re (i n f a n a t i c h i - s c o), fanatizál.

infanga-re (i n f a n g o), besároz. bepiskít; **infanga-rsi**, bepiskolódik.

infante, m. csecsemő, infáns; **infantici-da**, m., f. gyermekgyilkos; **infantici-dio**, m. gyermekgyilkosság; **infanti-le**, agg. gyermek-, gyerekes; **scuola** —, óvoda; **infanzia**, f. gyermekkor.

infarci-re (i n f a r c i - s c o), megtölt.

infarina-re (i n f a r i - n o), belisztez; **infarina-rsi**, beliszteződik; **infarina-to**, agg. lisztes; **infarinatu-ra**, f. belisztezés, rizsporozás.

infastidi-re (i n f a s t i d i - s c o), untat, bosszant; **infastidi-rsi**, unatkozik, bosszankodik.

infatica-bile, agg. fáradhatatlan.

infatti, avv. tényleg; **infatti-bile**, agg. kivihetetlen.

infatua-re (i n f a - t u o), elbódít; **infatua-rsi**, elbódul, belebolondul; **infatua-to**, agg. öntelt.

infa-usto, agg. szerencsétlen.

infecondità, f. terméketlenség; **infeco-ndo**, agg. terméketlen.

infede-le, agg. hűtlen; s. m. pl. hitetlenek; **infedeltà**, f. hűtlenség.

infeli-ce, agg. szerencsétlen, boldogtalan; **infelicità**, f. szerencsétlenség, boldogtalanság.

infelloni-re, **infelloni-rsi** (i n f e l l o n i - s c o), kegyetlenné lesz.

infemmini-re (i n f e m m i n i - s c o), elpuhít.

inferio-re, agg. alsó. alacsonyabb rendű, vmi alatt maradó; s. m. alantas; **inferiorità**, f. alsóbbrendűség, alávetettség.

inferi-re (i n f e r i - s c o), következtet.

inferma-re (i n f e - r m o), gyöngít; **inferma-rsi**, megbetegedik; **infermeria**, f. betegszoba, kórház; **infermi-ccio**, agg. beteges; **infermie-ra**, f. ápolónő; **infermie-re**, m. ápoló; **infermità**, f. betegség, gyöngeség; **infermo**, agg. beteg, gyöngö. **inferna-le**, agg. pokoli; **inferno**, m. pokol.

inferoci-re (i n f e r o c i - s c o), elvadít; **inferoci-rsi**, kegyetlenné lesz.

inferria-ta, f. vasrács.

infertile, agg. terméketlen.

infervora-re (i n f e - r v o r o), buzdit, **infervora-rsi**, felbuzdul.

infesta-re (i n f e - s t o), károsít, pusztít; **infestazio-ne**, f. ellenséges betörés, pusztítás; **infesto**, agg. káros, ellenséges.

infetidi-re (i n f e t i d i - s c o), bűzössé, rothadtá lesz.

infetta-re (i n f e - t t o), megfertőz; **infetti-vo**, agg. fertőző; **infetto**, agg. fertőzőtt.

infeuda-re (i n f e - u d o), hűbéresévé tesz; **infeuda-rsi**, hűbéresévé lesz.

infezio-ne, f. fertőzés.

infiacchime-nto, m. gyöngítés, gyöngeség; **infiacchi-re**, gyöngül.

infiamma-bile, agg. lobbanékony, **infiamma-re** (i n f i a - m m o), meggyújt, lelkesít; **infiamma-rsi**, föllángol; **infiammati-vo**, agg. gyújtó; **infiammazio-ne**, f. gyulladás.

infiasca-re (i n f i a - s c o), palackol.

infi-do, agg. hűtlen, megbízhatatlan, bizonytalan.

infieri-re (i n f i e r i s c o), dühöng.
infievolime-nto, m. gyöngítés, gyöngeség; **infievoli-re** (i n f i e v o l i s c o), l. indebolire.

infi-ggere (i n f i g g o; i n f i s s i; i n f i s s o), bever, bevé.

infi-gnersi, l. infingersi.

infingura-bile, agg. ábrázolhatóan.

infila-re (i n f i l o), befűz; nyársra húz; keresztülszúr; felhúz (ruhát), kitalál; — *la via*, megindul egy úton; **infilatu-ra**, f. befűzés, felfűzés.

infilrame-nto, m. beszivárgás; **infiltra-rsi**, beszivárog; **infiltrazione**, f. beszivárgás.

infilza-re (i n f i l z o), felfűz, keresztüldöf; **infilza-ta**, f. sor.

infinità, f. alacsonyosság, csekélység; **infimo**, agg. legalsóbb, nagyon csekély, utolsó.

infinattantochè, prep. amíg; **infine**, l. infino.

infingarda-ggine, f., **infingardia**, lustaság; **infingardi-re** (i n f i n g a r d i s c o), ellustít; **infingardi-rsi**, ellustul; **infingardo**, agg. lusta.

infingersi (m' i n f i n g o; i n f i n s i; i n f i n t o), tett.

infinità, f. végtelenség; **infinitamente**, avv. végtelenül; **infinito**, 1. agg. végtelen, 2. s. m. végtelenség; főnévi igenév.

infino, **infine**, prep. -ig; — *che*, amíg.

infinoocchiatu-ra, f. csalás, hazugság.

infinto, l. p. pass. infingersi.

infiora-re (i n f i o r o), felvirágoz.

infirma-re (i n f i r m o), gyengít, megszüntet.

infischia-rsi [di]. (m' i n f i s c h i o), fűtyöl vmire v. vlkire.

infitti-re (i n f i t t i s c o), sűrűsödik.

infiammato-rio, agg. gyulladás.

inflessi-bile, agg. hajthatatlan.
inflessibilità, f. hajthatatlanság; **inflessio-ne**, f. hajlás; **infletttere** (i n f l e t t o), hajlít; **inflettteri**, meghajlik.

inflig-gere (i n f l i g g o; i n f l i s s i; i n f l i t t o), kiszab (büntetést), okoz (kárt).

influe-nte, 1. agg. befolyásos, 2. s. m. mellékfolyó; **influenza**, f. 1. befolyás, 2. meghülés, 3. járvány; **influenza-re** (i n f l u e n z o), befolyásol; **influi-re** (i n f l u i s c o), befoly, hatást gyakorol; **influsso**, m. f. befolyás, 2. járvány.

infoca-re (i n f o c o), hevít, izzít; **infoca-rsi**, felhevül, izzik, **infocato**, agg. izzó.

infodera-re (i n f o d e r o), hűvelyébe dug.

infogna-rsi (m' i n f o g n o), belesüpped.

infolti-re (-i s c o), sűrűsödik.

infonda-to, agg. alaptalan.

info-ndere (i n f o n d o), beleönt; **info-ndersi**, belé ömlik.

inforca-re (i n f o r c o), fölwilláz, fölakaszt; — *un cavallo*, lóra ül; — *gli occhiali*, fölteszi a szemüvegét.

informa-re (i n f o r m o), 1. alakít, 2. értesít, 3. megokol, 4. áthat, 5. — *una causa*, egy ügyet a tárgyalásra előkészít,

- kivizsgál; **informati-vo**, agg. tájékoztató, magyarázó, vizsgáló.
- informato-re**, m. **informatri-ce**, f. tudósító; **pensiero** —, m. vezérlő gondolat; **informazione**, f. értesítés, hír, tudósítás.
- info-rme**, agg. alaktalan.
- informicoli-re** (**in-formi-co-li-sco**), elszibbaszt; **informicoli-rsi**, elszibbad.
- informità**, f. alaktalanság.
- informacia-re** (**in-for-na-cio**), kemencébe rak; **informa-re** (**in-for-no**), kemencébe rak; **informa-ta**, f. amennyi kenyér a kemencébe egyszer-re befér.
- infortunio**, m. szerencsétlenség.
- infosca-re** (**in-fos-co**), elhomályosít; **infosca-rsi**, elhomályosul.
- infossame-nto**, m. mélyedés; **infossa-re** (**in-fos-sa**), gödörbe tesz vagy ás; **infossa-rsi**, be-esik.
- infra**, prep. 1. közt, 2. belül, 3. alul.
- infracida-re**, **infradicia-re** (**in-fra-dicio**), rothaszt; **infradicia-rsi**, rothad.
- inframmettere** (**-me-tto**), közbekever; **inframmettersi**, közbeveti magát.
- infrancesa-re** (**in-fran-ce-sa**), **infranciosa-re**, elfranciásít.
- infra-ngere** (**in-fra-ngo**; **in-fra-nsi**; **in-fra-nto**), megtör, összezúz; — **un patto**, egyezséget megsért; **infra-ngersi**, össze'br.
- infrangi-hile**, agg. törhetetlen, sérthetetlen; **infrangime-nto**, m. összezúzás, megsértés.
- infrascritto**, agg. alábbi, következő.
- infrazio-ne**, f. vlmí megtörése, át-lépése.
- infredda-re** (**in-fre-ddo**), meghűl; **infreddatu-ra**, f. meghűlés.
- infrena-bile**, agg. fékezhetetlen.
- infrequen-te**, agg. ritka; **infrequen-za**, f. ritkaság.
- infrigidi-re** (**in-frigidi-sco**), **infrigidi-rsi**, lehül.
- infrolli-re** (**-i-sco**), elpetyhüdik.
- infronda-re** (**in-fro-ndo**), belombosít; **infronda-rsi**, lombosodik.
- infronzola-re** (**in-fro-nzolo**), kicicomáz; **infronzola-rsi**, kicsípi magát.
- infrusca-re** (**in-fru-sco**), összezavar; **infrusca-rsi**, összezavarodik.
- infrutti-fero**, agg. gyümölcstelen; **infruttuo-so**, agg. terméketlen.
- infula**, f. püspöksüveg, infula.
- infuna-re** (**in-fu-no**), kötéllel megköt.
- infunghi-re** (**in-funghi-sco**), meggombásodik, megpenészedik.
- infuo-re**, **infuo-ri**, avv. kívül.
- infuria-re** (**in-fu-rio**) **infuria-rsi**, földűhösít, dühöng; **infuria-to**, agg. dühös.
- infusi-hile**, agg. olvaszthatatlan.
- infuso-ri**, m. pl. infusoriák.
- infutura-rsi** (**m'in-fu-tu-ro**), megörökölti magát.
- ingabbia-re** (**in-ga-bbio**), kalitkába zár.
- ingaggia-re** (**in-ga-ggio**), lefoglalóz, toboroz; — **la battaglia**, az ütközetet megkezdí; **ingaggia-rsi**, szolgálatba lép, felcsap katonának.

ingagliardi-re (i n g a g l i a r d i - s c o), megerősít; **ingagliardi-rsi**, megerősödik.

inganna-re (i n g a n n o), megcsal, elcsábít; **inganna-rsi**, csatlakozik; **ingannato-re**, m. **ingannatri-ce**, f. csaló; **ingannevole**, agg. csalóka, csalárd; **ingunno**, m. csálás, csálódás.

ingarbuglia-re (i n g a r b u - g l i o), összezavar, megcsal.

ingegname-nto, m. találékony-ság, ügyesség; **ingegna-rsi**, igyckezik, ügyeskedik; **ingegne-re**, m. mérnök; **ingegneri-a**, f. mérnöki tudomány; **inge-gno**, m. tehetség, képzelet, szerkezet, szellem; **ingegnosità**, f. szellemesség; **ingegno-so**, agg. szellemes, ügyes, találékony.

ingelosi-re (i n g e l o s i - s c o), féltékennyé tesz, **ingelosi-rsi**, féltékennyé lesz.

ingemma-re (i n g e - m m o), ék-kovekkel kirak, ékesít.

ingenerame-nto, m. létrehozás; **ingenera-re** (i n g e - n e r o), létrehoz, szül.

ingenero-so, agg. szűkkeblű, alantas.

inge-nito, agg. veleszületett.

inge-nte, agg. óriási.

ingentili-re (i n g e n t i l i - s c o), nemesít, finomít; **ingentili-rsi**, meg-nemesül, megfinomodik.

ingenuità, f. őszinteség, ártatlanság; **inge-nuo**, agg. őszinte, ártatlan.

ingere-mza, f. befolyás, hivatali kötelesség; **ingeri-re** (i n g e - r i - s c o), bevezet, kelt (gyanút stb.); **ingeri-rsi**, beavatkozik.

ingessa-re (i n g e - s s o), begipszel.

inghiaia-re (i n g h i a - i c), kavics-sal behint (utat), **inghiaia-tu-ra**, f. kavicsréteg.

Inghilte-rra, f. Angolország.

inghiotti-re (i n g h i o t t i - s c o), lenyel, elnyel.

inghirlanda-re (i n g h i r l a - n d o), virágfűzérrel díszít, koszorúz.

ingialli-re (i n g i a l l i - s c o), sárgít, sárgul.

ingiganti-re (i n g i g a n t i - s c o), óriásian megnagyít, rettenetesen túloz, felfúj.

inginocchia-rsi (m' i n g i n o - c c h i o), letérdel; **inginocchia-to-io**, m. imázsámoly; **inginocchio-ne**, **inginocchio-ni**, avv. térden állva.

ingioia-re (i n g i o - i o), drágakövekkel ékesít; **ingioia-rsi**, drágakövekkel ékesíti magát; **ingioiella-re**, drágakövekkel ékesít.

ingiudica-to, agg. ítélet előtt álió, eldöntetlen.

ingiu-gnere, **ingiu-ngere** (i n g i u - n g o; i n g i u - n s i; i n g i u - n t o), megparancsol.

ingiu-ria, f. szitok, sértés; — **del tempo**, idő pusztítása; **ingiuria-re** (i n g i u - r i o), megsért, szidalmaz; **ingiuriato-re**, m. **ingiuriatri-ce**, f. szidalmazó, sértegető; **ingiurio-so**, agg. sértő.

ingiustifica-bile, agg. igazolhatatlan, menthetetlen; **ingiusti-zia**, f. igazságtalanság; **ingiu-sto**, agg. igazságtalan.

ingle-se, agg. angol.

inglorio-so, agg. dicstelen.

ingobbi-re (i n g o b b i - s c o),
megpüposodik.
ingoffi-re (i n g o f f i - s c o), da-
rabossá, ügyetlenné tesz.
ingo-ffo, m. 1. pofon, ütés, 2.
konc, hallgatás díja.
ingoia-re (i n g o - i o), lenyel, el-
nyel, fölfal.
ingolfa-rsi (m' i n g o - l f o), öblöt
alkot, benyúlik; kimerészked-
dik a tengerre, belemegy (üz-
letbe), beleszüled (adósságba).
ingolla-re (i n g o - l l o), lenyel,
elnyel, fal.
ingombrame-nto, m. akadály; in-
gombra-re (i n g o - m b r o),
elzár, megtölt, akadályoz, út-
ját állja; ingo-mbro, m. aka-
dály; far —, túlsok helyet
foglal el; agg. tele.
ingorda-ggine, f. l. ingordigia; in-
go-rdo, agg. mohó, falékony;
ra m o —, fattyúhajtás.
ingo-rgo, m. vértódulás.
ingoverna-bile, agg. kormányozha-
talan.
ingozza-re (i n g o - z z o), lenyel,
fal, — il c a p p e l l o, fű-
lébe húzza a kalapot.
ingracili-re (i n g r a c i l i - s c o),
gyengévé, törékennyé válik.
ingrana-ggio, m. fogaskerekek
rendszere, szerkezet; ingra-
na-re (i n g r a - n o), egymás-
ba illeszkedik.
ingrandime-nto, m. nagyítás; in-
grandi-re (i n g r a n d i - s c o),
nagyít; ingrandi-rsi, nő; in-
granditi-vo, agg. nagyító; in-
grandito-re, m. ingranditri-ce,
f. nagyító.
ingrassame-nto, m. hizlalás; in-
grassa-re (i n g r a - s s o), hiz-
lal, hízik; ingrassato-re, m.

ingrassatri-ce, f. hizlaló; in-
gra-sso, m. hizlalás.
ingraticcia-ta, venyigéből fonott
kerítés, sövény; ingraticola-re,
ráccsal elzár; ingraticola-ta, f.
rácsoszat; ingraticola-to, m.
rács.
ingratitu-dine, f. hálátlanság; in-
gra-to, agg. hálátlan.
ingravidare (i n g r a - v i d o),
teherbe ejt, teherbe esik.
ingrazia-rsi, ingrazioni-rsi (-i -
s c o), jóindulatát megszerzi.
ingredie-nte, m. alkotórész.
ingre-sso, m. bejárat, bevonulás.
ingrinzi-re (i n g r i n z i - s c o),
ráncossá tesz; ingrinzi-rsi,
megráncosodik.
ingrossame-nto, m. hízás, megda-
gadas; ingrossa-re (i n g r o - s -
s o), hizlal, nagyít, megda-
gaszt (folyót), eldurvít; in-
grossa-rsi, hízik, nő, sűrűsödik,
megdagad (folyó); ingrossa-
tu-ra, f. kövérítés, nagyítás;
ingro-sso, a l l' —, avv. nagy-
ban.
ingrugna-re (i n g r u - g n o), in-
grugni-re (-i - s c o), bosszús
arcot vág.
ingrulli-re (-i - s c o), elbutít, két-
ségbcejt.
inguada-bile, agg. át nem gázol-
ható.
inguaína-re (i n g u a i - n o), hü-
velyébe dug (kardot).
inguanta-rsi (m' i n g u á - u t o),
kesztyűt híz.
inguari-bile, agg. gyógyíthatatlan.
ingurgita-re (i n g u - r g i t o),
fal.
inibi-re (i n i b i - s c o), megtilt;
inibizio-ne, f. tilalom.
inietta-re (i n i o - t t o), befecs-
kendez; inietta-to, agg. vér-

- aláfutásos; *iniezio-ne*, f. befeckendezés.
- inimica-re* (i n i m i c o), ellenségnek tekint; *inimica-rsi* qd. ellenségévé tesz; *inimiche-vole*, agg. ellenséges; *inimici-zia*, f. ellenségeskedés; *inimi-co*, agg. ellenséges.
- inimita-bile*, agg. utánozhatatlan.
- inintelligi-bile*, agg. érthetetlen.
- iniquità*, f. igazságtalanság; *iniquo*, agg. igazságtalan, gonosz, kedvezőtlen.
- inizia-le*, agg. kezdő, s. f. kezdőbetű; *iniziame-nto*, m. kezdet, vlmí tanulmányozásába való bevezetés; *inizia-re* (i n i - z i o), kezd, kezdeményez, beavat; *inizia-rsi*, vlmí tanulmányozásába kezd; *iniziati-va*, f. kezdeményezés; *iniziati-vo*, agg. kezdő, bevezető; *inizia-to*, m. beavatott; *iniziato-re*, m. kezdeményező; *iniziazio-ne*, f. kezdeményezés, beavatás; *inizio*, m. kezdet.
- inn-*, l. *in-*.
- innamora-re* (i n n a m o r o), szerelmessé tesz, elragad; *innamora-rsi*, beleszeret; *innamora-to*, m. szerelmes; *innamorazza-rsi* (m' i n n a m o r a - z o), kissé beleszeret.
- inna-nzi* prep., avv. előtt, elé, óta; *pi ű* —, később; *a n d a - r e* —, előre megy, halad; *f a r s i* —, előbbre jut, érvényesül; s. m. példakép, minta.
- inna-rio*, m. himnuszgyűjtemény.
- inna-to*, agg. veszesülített.
- innatura-le*, agg. természetellenes.
- innaviga-bile*, agg. hajózhatatlan.
- innega-bile*, agg. tagadhatatlan.
- inneggia-re* (i n n e - g g i o), dic-
csőit; *inneggiato-re*, m. inneggiatri-ce, f. dicsőítő.
- innestame-nto*, m. oltás; *inne-sto*, m. oltás.
- i-nno*, m. himnus.
- innocente*, agg. ártatlan; s. m. lelenc; *innocenza*, f. ártatlanság, együgyűség.
- innoci-vo*, *innocuo*, agg. ártalmatlan.
- innomina-bile*, agg. megnevezhetetlen; *innomina-to*, m. névtelen.
- innova-re* (i n n o - v o), újít; *innova-rsi*, megújul; *innovato-re*, m. újító; *innovazio-ne*, f. újítás.
- innovera-bile*, agg. felsorolhatatlan.
- innumera-bile*, agg. megszámlálhatatlan.
- inobbediente*, agg. engedetlen; *inobbedienza*, f. engedetlenség.
- inoculta-bile*, agg. eltitkolhatatlan.
- inocula-re* (i n o - c u l o), beolt; *inoculazio-ne*, f. oltás.
- inodo-ro*, agg. szagtalan.
- inoffensi-bile*, agg. sérthetetlen; *inoffensi-vo*, agg. ártalmatlan.
- inofficio-so*, agg. nem hivatalos.
- inoltra-re* (i n o - l t r o), továbbít; *inoltra-rsi*, előrehalad; *inoltra-to* agg. (előre)haladott.
- ino-ltre*, avv. azonkívül.
- inondame-nto*, m. áradás; *inondare* (i n o - n d o), eláraszt; *inondazio-ne*, f. áradás.
- inone-sto*, agg. tisztességtelen.
- inonora-to*, agg. nem becsült, dics-telen.
- inoperosità*, f. tétlenség; *inoperoso*, agg. tétlén.
- ino-pin*, f. szegénység, hiány.
- inopina-bile*, agg. hihetetlen;

inopina-to, agg. váratlan.
inopportunità, f. időszerűtlenség;
inopportu-no, agg. időszerűtlen, hiábavaló.
inoppugna-bile, agg. megtámadhatatlan.
inordinate-zza, f. rendezetlenség;
inordina-to, agg. rendezetlen.
inorga-nico, agg. szervetlen.
inorgogli-re (-i-sco), büszkévé tesz; **inorgogli-rsi**, büszkévé lesz; **inorna-to**, agg. dísztelen.
inorpella-re (inorpe-lló), be-aranyoz (aranypapírpssal), hamis ragyogást kölcsönöz.
inorridi-re (-i-sco), elborzaszt, megborzad.
inospita-le, agg. barátságtalan;
ino-spite, agg. barátságtalan, lakatlan.
inossa-re (ino-ssó), fogzik.
inosserva-bile, agg. észrevehetőtlen, betarthatatlan, teljesíthetetlen; **inosserva-nza**, f. be nem tartás; **inosserva-to**, agg. észrevétlen, be nem tartott.
inossi-re (inossi-sco), megcsontosodik.
inqualifica-bile, agg. minősíthetetlen.
inquieta-re (inqui-e-to), nyugtalanít; **inquieta-rsi**, nyugtalanodik. **inquiete-zza**, f. nyugtalanság; **inque-to**, agg. nyugtalan; **inquietu-dine**, f. nyugtalanság, gond.
inquiili-no, m. lakó.
inquina-re (inqui-no), be-mocskol, megront; **inquinazio-ne**, f. mocsok, romlás.
inquire-nte, agg. vizsgáló; **inquisi-re** (inquisi-sco), vizsgál; **inquisito-re**, m. vizsgálóbíró; **inquisitor**; **inquisito-ria**, f. bírói vizsgálat; **inquisito-rio**,

agg. inquizitori; **inquisizio-ne**, f. vizsgálat, inkuizíció.
insacca-re (insa-cco), zsebre, zsákba dug.
insala-re (insa-lló), besóz, megsóz.
insalu-ta, f. saláta; **insalatie-ra**, f. salátás tál.
insalda-re (insaldó), keményít (fehérműt); **insaldata-ra**, f. keményítés.
insalu-bre, agg. egészségtelen; **insalubrità**, f. egészségtelenség.
insalva-bile, agg. menthetetlen.
insalvatichi-re, **inselvatichi-re** (-i-sco), elvadul, eldurvul.
insana-bile, agg. gyógyíthatatlan; **insanabilità**, f. gyógyíthatatlanság.
insanguina-re (insanguino), bevérez; **insanguina-rsi**, bevérzi magát.
insa-nia, f. bolondság, meggondolatlanság; **insani-re** (insanisco), megbolondít, megbolondul; **insa-no**, agg. bolond.
insaponare (insapono) be-szappanoz.
insapora-re (insaporo), **insapori-re** (insapori-sco), izesít, fűszerez; **insapori-rsi** (m'insaporo), izesedik.
insapu-ta, all' —, tudtán kívül.
insatanassa-to, agg. dühödt.
insatollu-bile, agg. telhetetlen.
insatura-bile, agg. kielégíthetetlen.
insazia-bile, agg. kielégíthetetlen, telhetetlen; **insaziabilità**, f. telhetetlenség.
inscie-nte, agg. tudatlan; **inscie-nza**, f. tudatlanság.
inscruta-bile, agg. kifürkészhetetlen.

insecchi-re (i n s e c c h i . s c o),
kiszárit, kiszárad.
insecuto-re, m., insecutri-ce, f.
üldöző.
insediame-nto, m. beiktatás; **in-**
sedia-re (i n s e . d i o), beik-
tat; **insedia-rsi, hivatalt át-**
vesz.
inse-ga-re (i n s e . g o), boken.
inse-gna, f. jelvény, zászló, címer,
cím tábla.
inse-gname-nto, tanítás; inse-gna-n-
te, agg., s. m. tanító; **inse-gna-**
re (i n s e . g n o), tanít, meg-
mutat.
inse-guime-nto, m. üldözés; **inse-**
gui-re (i n s e . g u o), üldöz.
inselva-rsi (m' i n s e . l v o), az
erdőbe menekül.
insemp-ra-rsi (m' i n s e . m p r o),
megörökíti magát, örökké tart.
insenu-rsi (m' i n s e . n o), öböl-
ként benyúlik: **insenatu-ra, f.**
öböl.
insensata-ggine, insensate-zza, f.
bolondság, ostobaság; **insensa-**
to, agg. bolond, ostoba.
insensi-bile, agg. észrevehetetlen,
érzéktelen; **insensibilme-nte,**
avv. észrevétlenül.
insensualità, f. érzéketlenség, ér-
zéktelenség.
insepara-bile, agg. elválaszthatat-
lan; **inseparabilità, f.** elvá-
laszthatatlanság; **insepara-to,**
agg. elválaszthatlan, avv. együtt.
insepo-lto, agg. temetetlen.
insequestra-bile, agg. lefoglalha-
tatlan.
inseri-re (i n s e r i . s c o), bele-
illeszt, közbeiktat, betesz. (uj-
ságba); **inse-rto, m.** melléklet.
inervi-bile, agg. használhatatlan;
inervie-nte, agg. használható;
s. m. szolgál.

inserzio-ne, f. beleillesztés, újság-
hirdetés.
insettici-da, agg. rovarirtó; **in-**
setti-voro, agg. rovarévó; **in-**
setto, m. rovar; **insettologi-a,**
f. rovartan.
inseveri-re (i n s e v e r i . s c o),
szigorúvá tesz; **inseveri-rsi,**
szigorúvá lesz.
insi-dia, f. csel, ármány; **insi-**
dia-re (i n s i . d i o), ármány-
kodik; **insidio-so, agg.** ármá-
nyos.
insie-me, avv. együtt, együvé,
egyszerre, egymás között.
insi-gne, agg. kiváló.
insignifica-nte agg. jelentéktelen.
insigni-re (i n s i g n i . s c o), (rend-
jellel, címmel) kitüntet.
insignori-re (-i . s c o), vlmí urává
tesz; **insignori-rsi, urrá** lesz.
insi-no, l infino.
insinua-re (i n s i . n u o), becsusz-
tat, befolyásol, rágalmaz; **insi-**
nua-rsi, belopázik, behizelgt
magát; **insinua-nte, agg.** hi-
zelgő; **insinuazio-ne, f.** rága-
lom.
insipide-zza, f. izetlenség; **insipi-**
dità, f. izetlenség; **insi-pido,**
agg. izetlen, unalmas.
insipie-nte, agg. ostoba; **insipie-n-**
za, f. ostobaság.
insiste-nza, f. állhatatosság, kitar-
tás; **insi-stere** (i n s i . s t o;
insiste-i; insisti-to),
kitart, hangsúlyoz.
insito, agg. vészülteztet.
insocia-bile, agg. elvonuló, ember-
gyűlölő.
insoddisfa-nto, agg. kielégítetlen,
elégedetlen.
insoffere-nte, agg. nem tűrő, tü-
relmellen; **isoffere-nza, f.** tü-
relmetlenség, nem tűrés, ér-

zékenység; **insoffri-bile**, tűrhetetlen.
insolazione, f. napszúrás.
insolca-re (i n s o · l c o), szánt;
insolcatu-ra, f. szántás.
insole-nte, agg. szemtelen; **insolenti-re** (i n s o l e n t i · s c o), szemtelenné tesz, szemtelenkedik; **insole-nza**, f. szemtelenség.
insolfa-re, inzolfa-re (i n s o · l f o), kénez.
inso-lito, agg. szokatlan.
insolu-bile, agg. megoldhatatlan, nem oldódó; **insolu-to**, agg. megoldatlan.
insolve-nte, agg. fizetéseképtelen; **insolve-nza**, f. fizetéseképtenség; **insolvi-bile**, agg. megfizethetetlen, fizetéseképtelen.
inso-mma, avv. röviden.
inso-nne, agg. álmatlan; **inso-nnia**, f. álmatlanság.
insopportabile, agg. elviselhetetlen.
insorgere (i n s o · r g o; i n s o · r s i; i n s o · r t o), felkel, fel-lázad; **insorge-nte**, agg., s. m. lázadó.
insormontabile, agg. legyőzhetetlen.
inso-rto, agg., s. m. lázadó.
insospetti-re (-i · s c o), gyanút kelt; **insospetti-rsi**, gyanút fog.
insostenibile, agg. tarthatatlan.
insozza-re (i n s o · z z o), bemocskol.
inspera-to, agg. nem remélt.
inspira-re (i n s p i · r o), belehel, ihlet; **inspira-rsi**, ihletet mérít; **inspirazio-ne**, f. belélegzés, ihlet.
insta-bile, agg. nem állandó, állhatatlan, bizonytalan; **instabi-**

lità, bizonytalanság, állhatatlanság.
installa-re, l. insediare.
instanca-bile, agg. fáradhatatlan; **instancabilità**, f. fáradhatatlanság.
insta-nte, l. istante.
instiga-re, l. istigare.
instrada-re (i n s t r a · d o), l. stradare.
instrui-re, l. istruire.
instrume-nto, m. l. strumento.
insü, avv. fölfelé.
insubordinate-zza, f. fegyelmetlenség; **insubordina-to**, agg. fegyelmetlen, engedetlen; **insubordinazio-ne**, f. fegyelmetlenség, engedetlenség.
insucce-ssso, m. sikertelenség.
insudicia-re (i n s u · d i c i o), bepiszkol.
insufficie-nte, agg. elégtelen; **insufficie-nza**, f. elégtelenség.
insuffla-re (i n s u · f f l o), sugalmaz.
insula-re, agg. sziget-.
insulsa-ggine, f. ostobaság; **insulso**, agg. izetlen, ostoba.
insulta-re (i n s u · l t o), sért; **insultato-re**, m., **insultatri-ce**, f. sértő; **insu-lto**, m. sértés, roham.
insupera-bile, agg. fölülmúlhatatlan; **insupera-to**, felül nem mult, egyedülállól.
insuperbi-re (i n s u p e r b i · s c o), gögössé tesz; **insuperbi-rsi**, gögössé lesz, büszkélkedik.
insurreziona-le, agg. forradalmi; **insurrezio-ne**, f. felkelés, lázadás.
insussiste-nte, agg. nem létező, helyt nem álló; **insussiste-nza**, nem létezés, érvénytelenség.

intacca-re (i n t a - c c o), bevág, megtámad, hozzányúl, megsért.

intaglia-re (i n t a - g l i o), bevág, metsz; **intagliato-re**, m. fa-, rézmetsző; **inta-glio**, m. metszet.

intana-rsi (m' i n t a - n o), barlangjába bújik, elrejtőzik.

intanfi-re (i n t a n f i - s c o), megdohosodik.

intangi-bile, agg. érinthetetlen.

inta-nto, avv. eközben, pedig, azonban, tehát; **intantochè**, avv. mialatt, amíg.

intarla-re (i n t a - r l o), szúrágottá válik; **intarla-to**, agg. szúrt.

intarsia-re (i n t a - r s i o), berak (sok színnű fával); **inta-rsio**, m. berakás, intarzia.

intasa-rsi, (m' i n t a s o), eldugul, megnáthásodik; **intasatu-ra**, f. nátha.

intasca-re (i n t a - s c o), bezsebel.

inta-tto, agg. érintetlen.

intavola-re (i n t a - v o l o), 1. bedeszkáz, 2. — trattati-ve, tárgyalásokat kezdeményez; **intavola-to**, m. deszkafal, deszkakerítés.

intedescare (i n t e d e - s c o), elnémetesít; **intedescar-si**, elnémetesedik.

integra-le, agg. az egészhez tartozó, lényeges, integrál; **integra-re** (i n t e - g r o), kiegészít, integrál; **integrazione**, f. kiegészítés; **integrità**, f. 1. teljesség, 2. becsületesség; **inte-gro**, teljes, becsületes.

intelletti-vo, agg. értelmi; **intel-le-tto**, m. értelem, ész; **intellettua-le**, agg. értelmi, szellemi; **intellige-nte**, agg. okos,

értelmes, vlmihez értő; **intelligenza**, f. ész, megértés, értelem, angyal; **intelligibile**, agg. érthető, világos.

intemera-ta, f. kifakadás, hosszadalmas beszéd.

intemera-to, agg. becsületes.

intempera-nte, agg. mértéktelen; **intempera-nza**, f. mértéktelenség; **intempera-to**, agg. mértéktelen.

intempe-rie, f. rossz időjárás.

intempesti-vo, agg. időszerűtlen.

intendere (i n t e - n d o; i n t e - s i; i n t e - s o), 1. hall, 2. ért, 3. szándékozik, 4. követel; **s'i n t e - n d e**, magától értetődik; **intendersi**, 1. megegyezik, 2. [di], vlmihez ért; **intendime-nto**, m. 1. megértés, 2. értelem, 3. szándék, cél; **intendito-re**, m. megértő, hozzáértő.

intenebra-re (i n t e - n e b r o), elhomályosít.

inteneri-re (i n t e n e r i - s c o), meglazít, ellágyít, meghat; **inteneri-rsi**, meghatódik.

intensità, f. erősség, hevesség; **intensi-vo**, agg. erős, heves, hatásos; **inte-nso**, agg. heves.

intenta-re (i n t e - n t o), megkísérel: — un processo, pürt indít; **intenta-to**, agg. meg nem kísérelt.

inte-nto, m. szándék; agg. figyelő, hajló, hajlandó; **intenzionale**, agg. szándékos; **intenzio-ne**, f. szándék.

interame-nte, avv. teljesen.

interbina-rio, m. a vágányok közti tér.

intercala-re (i n t e r c a - l o), közbeszúr; agg. szűkő (nap v. hónap), közbeiktatott; **vers o**

- , refrain; *intercalazio-ne*, f. beszúrás.
- interce-dere* (i n t e r c e - d o), közbelép, közbenjár; *intercessio-ne*, f. közbenjárás; *intercesso-re*, m., *intercesso-ra*, f. közbenjáró.
- intercetta-re* (i n t e r c e - t t o), elfog (hírt, levelet), közlekedést elzár; *interce-fto*, agg. elfogott, összevásárolt, határolt; *inercezio-ne*, f. megszakítás, akadály.
- interde-fto*, m. tilalom, interdiktum; *interdi-re* (i n t e r d i - c o) megtilt, interdiktum alá vet; *interdizio-ne*, f. tilalom.
- interessame-nto*, m. érdeklődés, részvétel; *interessa-nte*, agg. érdekes; *interessa-re* (i n t e r e - s s o), 1. érdeklődik, 2. fontos; *interessa-rsi*, érdeklődik; *interessa-to*, agg. érdekelt, önző; *interesse*, m. 1. részesség, 2. haszon, 3. kamat, 4. érdek.
- intere-zza*, f. teljesség, épség, tisztesség.
- interiezio-ne*, f. indulatszó.
- i-nterim*, m. egy hivatal ideiglenes ellátása; *interinalme-nte*, avv. ideiglenesen; *interina-to*, m. ideiglenes igazgatás ideje; *interi-no*, agg. ideiglenes, helyettes.
- interio-ra*, f. pl. belek; *interio-re*, agg. belső.
- interli-neá*, f. sorköz; *interio-re*, agg. belső.
- interlocuto-re*, m. beszélő, szereplő; *interloqui-re* (i n t e r l o q u i - s c o), beleszól.
- intermedia-rio*, agg. közbenső; s. m. közvetítő; *interme-dio*, agg. közbeeső.
- interme-ttere* (i n t e r m e - t t o), félbeszakít, kihagy (pulzus).
- interme-zzo*, m. időköz, közjáték.
- intermina-bile*, agg. végnélküli.
- intermissio-ne*, f. megszakítás; *intermitte-nte*, agg. szakgatott, szabálytalan; *febbre* —, váltóláz; *intermitte-nza*, f. megszakítás, akadozás.
- interna-re* (i n t e - r n o), internál; *interna-rsi*, behatol, beleéli magát.
- internaziona-le*, agg. nemzetközi.
- inte-rno*, agg., s. m. belső.
- inte-ro*, agg. 1. teljes, 2. becsületes; s. m. egész.
- interpella-nza*, f. interpelláció; *interpella-re* (i n t e r p e - l - l o), interpellál; *interpellazio-ne*, f. interpelláció.
- interpretra-re* (i n t e - r p e t r o), magyaráz, tolmácsol; *interpretrato-re*, m., *interpretatri-ce*, f. magyarázó; *interpretrazio-ne*, f. magyarázat; *inter-pretre*, m. 1. tolmács, 2. magyarázó, 3. fordító.
- interpola-re* (i n t e - r p o l o), közbeszúr; *interpolazio-ne*, f. közbeszúrás.
- interpo-rre* (i n t e r p o - n g o; i n t e r p o - s i; i n t e r p o - s t o), közbeszúr, közbevet; *interpo-rsi*, közbeveti magát.
- interpreta-re* stb. l. *interpretare* stb.
- interpunzio-ne*, f. írásjelek.
- interra-re* (i n t e - r r o), betemet.
- interre-gno*, m. interregnum.
- interroga-re* (i n t e - r r o g o), megkérdez; *interrogati-vo*, agg. kérdő; *interrogato-re*, m., *interrogatri-ce*, f. kérdező; *interrogato-rio*, m. kihallgatás; *interrogazio-ne*, f. kérdés, kérdezés.

interrompere (i n t e r r o · m p o), félbeszakít; **interrompersi**, szünetet tart; **interrompito**, agg. megszakadt; **interrompito-re**, m. félbeszakító, zavaró, áram-megszakító, csengő gombja; **interrompizio-ne**, f. megszakítás, szünet.

intersecame-nto, m. kereszteződés, metszés; **intersecare** (i n t e · r s e c o), metsz; **intersecazio-ne**, f. metszés, metszési pont v. vonal.

interstizio, m. köz.

intertene-re (-t e n g o; -t e n n t; -t e n u t o; fut. t e r r ò), mulattat; **intertene-rsi**, mulat.

intervallo, m. köz, időköz.

intervenire (-v e · n g o), 1. közbelép, 2. történik, 3. megjelelik, **interven-to**, agg. beavatkozás, részvétel, megjelenés.

intervista, f. interjú; **intervista-re**, meginterjúvol.

intesa, f. megegyezés, entente; **stare sull'—**, figyel; **inteso** (l. part. pass. intendere), b e n i n t e · s o, természetesen.

intessere (i n t e · s s o), sző, fon.

intestare (i n t e · s t o), vlki nevére elkönyvel, címez; **intestarsi**, fejébe vesz.

intestino, m. bél; agg. belső.

intiepidire (i n t i e p i d i · s c o), langyossá tesz, ellanyhít; **intiepidirsi**, langyossá válik, ellanyhul.

intiero, l. intero.

intignare, **intignarsi**, (i n t i · g n o), megmolyosodik; **intignatu-ra**, f. molyrágás.

intimamente, avv. bensőleg, mélyen.

intimare (i n t i · m o), megparancsol; — **guerra**, háborút

izen; **intimazio-ne**, f. felszólítás, parancs.

intimidire (i n t i m i d i · s c o), megijeszt; **intimidirsi**, megijed.

intimità, f. bizalmas viszony; **intimo**, agg. belső, mély, titkos; s. m. benső, bizalmas barát.

intimorire (i n t i m o r i · s c o) megfélemlít; **intimorirsi**, megijed.

intingere (i n t i · n g o; i n t i · n s i; i n t i · n t o), bemárt.

intingole-ito, m., **intingolo**, m. mártás.

intintu-ra, f. bemártás, beáztatás.

intiranni-re (-i · s c o), kényúrrá lesz.

intirizzire (-i · s c o), megmerevít; **intirizzirsi**, megmerevedik.

intisichire (i n t i s i c h i · s c o), tudóbajossá lesz, elsenyved.

intitolame-nto, m. ajánlás; **intitolare** (i n t i · t o l o), címet ad, elnevez; **intitolazio-ne**, f. cím, név.

intollera-bile, agg. tűrhetetlen; **intollera-nte**, agg. türelmetlen, vlmit elviselni nem tudó, **intollera-nza**, f. türelmetlenség, képtelenség vlmit elviselni.

intonaca-re (i n t o · n a c o), meszel; **intonacatu-ra**, f. meszelés; **intonaco**, m. meszelés.

intonare (i n t o · n o), hangol. hangot megad, rákezd (ének-re); **intonato**, agg. essere —, a hangot tartja; **intonazio-ne**, f. hangolás, rákezdés, intonáció.

intonso, agg. nyíratlan; fölvágatlan (könyv).

intonti-re (-i-sco), elbódit, elbódul.

intoppa-re (into-ppo), belebotlik; **into-ppo**, m. akadály.

intorbidame-nto, m. megzavarodás; **intorbida-re** (into-r-bido), zavarossá tesz, megzavar; **intorbida-rsi**, zavarossá lesz.

intormente-nto, m. zsibbadás.

intormenti-re (intormenti-sco), elzsibbaszt, elzsibbad.

into-rno, prep. körül.

intorpidi-re (intorpidi-sco), eltompít, eltompul, megdermed.

intossica-re, l. attossicare.

intosti-re (into-sto), megremevedik.

i-ntra, prep. közt.

intraduci-bile, agg. lefordíthatatlan.

intrafinefa-tta, avv. hirtelen.

intralciamen-nto, m. zavar. szövevény; **intralcia-re** (intra-l-cio), (össze-) zavar; **intralcia-to**, agg. szövevényes, zavaros.

intra-mbo, **intramedu-e** m. pl. mindkettén.

intransige-nte, agg. hajthatatlan, megalkuvást nem ismerő.

intransiti-vo, agg. át nem ható, tárgyatlan (ige).

intraprendere (-pre-ndo; -pre-si; -pre-so), vállal; — una carriera, vlm pályára lép; **intraprendime-nto**, m. vállalkozás, átvétel; **intraprendi-to-re**, m., **intraprendi-tri-ce**, f. vállalkozó; **intrapresa**, f. vállalkozás.

intrasgredi-bile, agg. áthághatatlan.

intratta-bile, agg. nehezen kezelhető, durva.

intratta-nto, avv. l. intanto.

intrattene-re (intratte-ngo; intratte-nni), visszatart, szórakoztat, eltart; **intrattene-rsi**, szórakozik; **intrattenime-nto**, m. szórakozás, élelmezés.

intraversa-re (intrave-rso), keresztbe fektet.

intravvede-re (intravve-do; -vi-di; -vi-sto; fut. vedrò), megpillant.

intreccia-re (intre-ccio), fon, sző; **intrecciatura**, f. fonat; **intreccia**, szövény, szövevény; **intreccio**, m. szövevény, csomó.

intrepide-zza, f. rettenthetetlen bátorság; **intrepido**, agg. rettenthetetlen, kemény.

intrica-re, l. intrigare.

intri-dere (intri-do), áztat.

intriga-re (intri-go), (össze-) zavar; **intriga-rsi**, belekeveredik; **intrigato**, agg. szövevényes; **intri-go**, m. szövevény, cselszövény.

intrinsicame-nte, agg. belsőleg, lényegileg; **intrinsicare**, **intrinsicare-rsi** (intrinsic-co), behatol; **intrinsiche-zza**, f. bizalmas viszony; **intrinseco**, agg. benső, bizalmas; s. m. lényeg, bizalmas.

intri-so, agg. (l. part. pass. intridere), nedves.

intristi-re (intristi-sco), gonosszá válik, elsenyved.

introdu-cere, l. introdurre.

introdu-rré (introdu-co; -du-si; -du-tto; fut. introdurrò), bevezet; **introdu-rsi**, behatol; **introdutti-vo**, agg.

- bevezető; **introduzio-ne**, f. bevezetés.
- intro-ito**, m. bemenet, bevétel.
- introme-ttere** (**i n t r o m e - t t o**), közbeszűr, bemutat; **introme-ttersi**, beleelegyedik, közvetít; **intromissio-ne**, f. közvetítés.
- introna-re** (**i n t r o n o**), megsejketít, elbódít.
- intronfia-re** (**i n t r o - n f i o**), fel-fuvalkodik.
- intronizza-re** (**i n t r o n i - z z o**), trónra emel.
- introva-bile**, agg. találhatatlan.
- intru-dere** (**i n t r u - d o**), beleerőszakol, becsempész; **intru-dersi**, betolakodik.
- intru-glio**, m. keverék; **intruglio-ne**, m. hamisító, cselszövő.
- intrusio-ne**, f. betolakodás; **intruso**, m. betolakodott.
- intui-re** (**i n t u i - s c o**), megérez, intuicióval felfog; **intuítivo**, agg. intuitív; **intu-ito**, m., **intuizio-ne**, f. intuición.
- intumidi-re**, **inturgidi-re** (**-i - s c o**), megdagad.
- inu-lto**, agg. bosszutatlan.
- inumanità**, f. embertelenség; **inuman-no**, agg. embertelen.
- inuma-re** (**i n u m o**), eltemet; **inumazio-ne**, f. temetés.
- inumidi-re** (**-i - s c o**), megnedvesít; **inumidi-rsi**, megnedvesedik.
- inurbanità**, f. udvariatlanság; **inurba-no**, agg. udvariatlan.
- inusita-to**, agg. használaton kívüli, elavult.
- Inu-tile**, agg. hasztalan; **inutilità**, f. hasztalanság.
- inva-dere** (**i n v a - d o**; **i n v a - s**; **i n v a - s o**), eláraszt.
- invaghi-re** (**i n v a g h i - s c o**), elbűvöl; **invaghi-rsi**, beleszeret.
- invale-re** (**i n v a - l g o**), elterjed; **invalso**, agg. meggyökeresedett.
- invalidame-nto**, m. gyöngítés, érvénytelenítés; **invalida-re** (**i n v a - l i d o**), gyöngít, érvénytelenít; **invalidità**, f. gyöngeség, érvénytelenség, rokkantság; **invalido**, agg. gyöngé, rokkant, érvénytelen.
- invaligia-re** (**i n v a l i - g i o**), bóröndbe csomagol.
- invani-re**, **invani-rsi** (**i n v a n i - s c o**), fölfuvalkodik.
- inva-no**, avv. hiába.
- invaria-bile**, agg. változhatatlan; **invaria-to**, agg. változatlan.
- invasa-re** (**i n v a - s o**), megragad, megszáll; **invasio-ne**, f. megszállás, elterjedés; **invaso-re**, agg., s. m. megszálló.
- invecchia-re** (**i n v e - c c h i o**), öregít, öregszik.
- inve-ce**, avv. helyett, pedig.
- invei-re** (**i n v e i - s c o**), kifakad.
- inveleni-re** (**i n v e l e n i - s c o**), elmérgesít; **inveleni-rsi**, elmérgesedik.
- invendi-bile**, agg. eladhatatlan.
- invent-a-re** (**i n v e - n t o**), kitalál, feltalál; **inventaria-re** (**i n v e n t a - r i o**), jegyzékbe foglal; **inventario**, m. jegyzék; **inventi-va**, f. képzelőerő, találékonyság; **inventi-vo**, agg. találékony; **inventore**, m. feltaláló; **invenzio-ne**, f. találmány, feltalálás.
- inverdi-re** (**i n v e r d i - s c o**), kiszökdül.
- invereco-ndia**, f. szemérmertlenség; **invereco-ndo**, agg. szemérmertlen.
- inverisi-mile**, l. inverosimile.

invermiglia-re (in-ver-mi-gli-o),
kipirosít; invermiglia-rsi, ki-
pirosodik.
invermini-re (-i-sco), megférge-
sedik.
inverna-le, agg. téli.
invernica-re (in-ver-ni-cio),
fényez, lakkoz; inverniciatu-
ra, f. fénymáz
inve-rno, m. tél.
inve-ro, avv. valóban.
inverosimiglia-nza, f. valószínűt-
lenség; inverosi-mile, agg. va-
lószerűtlen.
inversio-ne, f. fordított sorrend.
inverzió; inve-rso, agg. fordí-
tott; inve-rtre (in-ver-to),
inverti-re (in-ver-ti-sco),
megfordít.
invesca-re (in-ve-sco), madár-
léppel beken; invesca-rsi,
megragad, belekeveredik.
investiga-re (in-ve-sti-go), kut-
tat, vizsgál; investigato-re, m.
kutató; investigazio-ne, f. kut-
tatás.
investime-nto, m. 1. beruházás, 2.
összetűzközés, elgázolás; inve-
stitu-ra, f. hatalom ráruhá-
zása, beiktatás.
invetera-to, agg. begyökerezett.
invetria-re (in-ve-tri-o), zo-
máncoz; invetria-ta, f. üveg-
ablak, -ajtó v. -fal; invetria-
tu-ra, f. zománcozás.
invetti-va, f. szidalom; invetti-vo,
agg. szidalmazó.
invia-re (in-vi-o), küld; invia-
to, m. küldött.
invi-dia, f. irigység; invidia-
bile, agg. irigylésreméltó; in-
vidia-re (in-vi-dio), irigyel;
invidiato-re, m., invidiatrí-ce,
f. irigy; invidio-so,, invi-do,
agg. irigy.

invieti-re (-i-sco), megavasodik.
invigila-re (in-vi-gi-lo), őriz.
invigliacchi-re (in-vig-liac-
chi-sco), gyávává lesz.
invigori-re (in-vi-gori-sco),
megizmosít; invigori-rsi, meg-
izmosodik.
inviluppa-re (in-vi-lu-ppo),
begöngyöl, megzavar; invl-
luppa-rsi, beburkolózik, bele-
keveredik; invilu-ppo, m.
csomag, szövevény.
invinci-bile, agg. legyőzhetetlen.
invi-o, m. küldés, küldemény.
inviola-bile, agg. sérthetetlen; in-
violabilità, f. sérthetlenség;
inviola-to, agg. sértetlen, érin-
tetlen, tiszta.
inviperi-re, inviperi-rsi (-i-sco),
feldühödik.
inviscera-re (in-vi-sce-ro), be-
hatol.
invischia-re (in-vi-schi-o), l.
invescare.
invisi-bile, agg. láthatatlan.
invi-so, agg. gyűlölt.
invita-re (in-vi-to), 1. meghív,
2. csavarral megerősít; invi-
tato-rio, agg. meghívó; invi-to,
m. meghívás, idézés.
invi-tto, agg. győzhetetlen.
invizia-to, agg. szenvedélyek
rahja, bűnös.
invoca-re (in-v-o-co), segítségül
hív, kér; invocazio-ne, f. se-
gítségül hívás, invokáció.
invoglia-re (in-v-o-gli-o), kedvet
kelt; invoglia-rsi, kedvet kap.
invola-re (in-v-o-lo), ellop; in-
vola-rsi, eltűnik.
involgere (in-v-o-l-go; in-v-o-l-
si; in-v-o-l-to), becsomagol,
beburkol, magában foglal,
magával ránt; involgersi, ösz-
szegubancolódik.

involonta-rio, agg. akaratlan
invo-lto, m. csomag.
involu-cro, m. burok.
invulnera-bile, agg. sérthetetlen.
inzeppa-re (i n z e p p o), tele-
 tőm.

inzolla-re (i n z o l l o), kénez.
inzotichi-re (i n z o t i c o), el-
 durvul.

inzucchera-re (i n z u c c h e r o),
 megekroz.

inzuppa-re, beáztat, beaprít.
io, pron. én.

ioda-to (ejtsd: jodato), jódos; **io-
 dio**, m. jódl.

io-nia, f. Jónia; **io-nico**, agg. ión.
io-sa, a —, hőségben.

io-ta, m., f. jotta

ipe-rbole, f. hiperbola, túlzás;
iperbo-lico, agg. hiperbolikus,
 túlzó.

ipero-ssido, m. hiperoxid.

ipno-tico, agg. hipnotikus; **ipno-
 tizza-re**, hipnotizál.

ipocondria, f. hipokondria; **ipo-
 condri-aco**, agg., s. m. képzelt
 beteg.

ipocrisi-a, f. alakoskodás; **ipo-cri-
 ta**, m. álszent.

ipote-ca, f. jelzálog.

ipo-tesi, f. feltevés; **ipote-tico**,
 agg. feltételezett.

i-ppico, agg. ló-, lovas-; **ippo-dro-
 mo**, m. lóversenyter, cirkusz.

ippo-grifo, m. hippogrif, szárnyas
 ló.

ippo-lito, m. Hippolit.

ippopo-tamo, m. viziló.

i-ra, f. harag; **iraco-ndia**, f. ha-
 ragosság, harag; **iraco-ndo**,
 agg. haragos; **irasci-bile**, agg.
 ingerlékeny; **irascibilità**, f.
 ingerlékenység; **ira-to**, agg.
 haragos, ingerült.

i-re (p. pass i - t o), megy.

i-ride, f. szivárványhártya, írisz,
 nőszirom; **iridisee nte**, agg. szí-
 várványszínekben játszó.

Irla-nda, f. Írország; **irlande-se**,
 agg. ír.

ironia, f. gúny; **iro-nico**, agg.
 gúnyos.

iro-so, agg. haragos.

irraconta-bile, agg. elbeszélhe-
 tetlen.

irradia-re (i r r a - d i o), besugá-
 roz, megvilágít; **irradia-rsi**, su-
 gároz; **irradiazio-ne**, f. sugár-
 zús; **irraggia-re**, l. irradiare.

irragione-vole, agg. esztelen; **irra-
 gionevole-zza**, f. esztelenség.

irrancidi-re (-i - s c o), megavaso-
 dik.

irraziona-le, agg. esztelen, irra-
 cionális.

irreconosci-bile, agg. felismerhe-
 tetlen.

irrecusa-bile, agg. visszautasítha-
 tatlan.

irredenti-smo, m. irredentizmus;
irrede-nto, agg. rabságban
 szenvedő.

irrefrena-bile, agg. fékezhetetlen.

irregola-re, agg. szabálytalan,
 rendhagyó; **truppa —**, sza-
 bad csapat; **irregolarità**, f.
 szabálytalanság, rendhagyás.

irreligio-ne, f. vallástalanság; **irre-
 ligio-so**, agg. vallástalan.

irremissi-bile, agg. elengedheter-
 len, megbocsájthatatlan.

irremunera-bile, agg. megfizethe-
 tetlen.

irrepara-bile, agg. jóvátehetetlen.

irreperi-bile, agg. megtalálhatat-
 lan.

irreprensi-bile, agg. kifogástalan.

irrepugna-bile, agg. cáfolhatatlan,
 kényszerítő.

irrequiete-zza, f. nyugtalanság.

irrequie-to, agg. nyugtalan.
 irresisti-bile, agg. ellenállhatatlan.
 irresolu-to, agg. határozatlan.
 irresponsa-bile, agg. felelőtlen.
 irreti-re (irreti-sco), hálóval megfog, behálóz.
 irrevoca-bile, agg. visszavonhatatlan.
 irriconosci-bile, agg. felismerhetetlen.
 irri-dere (irri-do), kinevet.
 irriduci-bile, agg. nem egyszerűsíthető.
 irriflessio-ne, f. meggondolatlanság;
 irriflessi-vo, agg. meggondolatlan.
 irriga-re (irri-go), öntöz; irrigato-re, m. öntöző, irrigátor;
 irrigazio-ne, f. öntözés.
 irrigidi-re (irrigidi-sco), megmerevedik.
 irrileva-nte, agg. nem fontos.
 irrimedia-bile, agg. gyógyíthatatlan, orvosolhatatlan.
 irrisio-ne, f. gúny, nevetés; irrisi-vo, agg. nevetséges.
 irrisolu-to, agg. határozatlan.
 irriso-re, m. gúnyolódó; irriso-rio, agg. nevetséges.
 irrita-bile, agg. ingerlékeny; irritabilità, f. ingerlékenység;
 irrita-re (irri-to), ingerel, haragít; irrita-to, agg. ingerült; irritato-re, m. lázító; irritazio-ne, f. ingerültség, gyulladás.
 irrito, agg. érvénytelen.
 irri-tratta-bile, agg. visszavonhatatlan.
 irritrosi-re (irritrosi-sco), megcsökönysödik.
 irrivere-nte, agg. tiszteltlen; irrivere-nza, f. tiszteltlenség.

irro-mpere (irrompo; irrup-pi; irro-tto), betör, beözlök.
 irro-ra-re (irro-ro), harmattal behint.
 irru-nte, agg. heves.
 irruggini-re (irruggini-sco), megrozsdásodik.
 irru-giada-re (irru-gia-do), harmattal behint.
 irruvidi-re (irruvidi-sco), durvává tesz; irruvidi-rsi, eldurvul; irruzio-ne, f. betörés.
 irsu-to, agg. tüskés; i-rtó, agg. tüskés, nehéz.
 isa-cco, m. zsák.
 isa-goge, f. bevezetés.
 isa-ia, m. Ézsaiás.
 iscri-vere (iscri-vo), beír; iscri-versi, beiratkozik; iscri-zio-ne, l. beiratás, felirat.
 iscruta-bile, agg. kifürkészhetetlen.
 iscusare, isde-gno, l. scusare, sdegno.
 islami-smo, m. izlám.
 Isla-nda, f. Izland; islandese, agg. s. m. izlandi.
 iso-rono, agg. egyidejű, egyenlő időtartamú.
 i-sola, f. sziget.
 isolame-nto, m. elszigeteltség.
 isola-no, agg. szigetlakó.
 isola-re (i-solo), elszigetel; isolato-re, m. szigetelő.
 isole-tta, f., isolotto, m. szigetcseke.
 ispettora-to, m. felügyelőség; ispetto-re, m. felügyelő; ispeziona-re (ispezio-no), ellenőriz; ispezio-ne, f. ellenőrzés.
 i-spido, tüskés, szúrós, durva.
 ispira-re (spi-ro), belehel, ihlet, bizalmat stb. kelt; ispi-

ra-rsi [a], vlmitől ihletet kap;
 ispira-to, agg. ihletett, ispira-
 zio-ne, f. ihlet.
 israeli-ta, agg., s. m. zsidó; israe-
 li-tico, agg. zsidó.
 issa-re (i-sso), felhúz (zászlót).
 ista-bile, agg. ingatag.
 istalla-re (ista-lló), beiktat.
 istanta-neá, f. pillanatfelvétel;
 istanta-neo, pillanatnyi; ista-n-
 te, m. pillanat; agg. azonnali,
 fenyegető; ista-nza, f. 1. áll-
 hatatosság, 2. kérvény, 3. fok.
 iste-rico, agg. hiszterikus.
 isterili-re (isterili-sco), ter-
 méketlenné tesz v. lesz.
 iste-ssó, l. stesso.
 istiga-re (isti-go), lázít; istiga-
 to-re, m. istigatri-ce, f. lázító;
 istigazio-ne, f. lázítás.
 istilla-re (isti-lló), becsepeg-
 tet.
 istinti-vo, agg. ösztönszerű; isti-
 to, m. ösztön.
 istituire (istitu-i-sco), alapít,
 nevel; — erede. utódjává
 tesz; istitu-to, m. intézet; isti-
 tuto-re, m. istitutri-ce, f. ala-
 pító, tanító, nevelő, nevelőnő;
 istituzio-ne, f. intézmény, ala-
 pítás, nevelés.
 i-stmo, m. szoros.
 istolidi-re (istolidi-sco), el-
 butul.
 isto-ria, f. i. storia; istoria-re
 (isto-rio), történeti tárgyú
 képekkel kifest; istorio-grafo,
 m. történetíró.
 istradame-nto, m. megindítás, út-
 mutatás; istrada-re, l. avvi-
 a-re.
 i-stricto, m. sündisznó.
 istrio-ne, m. komédiás.
 istruire (istru-i-sco), tanít;
 istru-rsi, képezi magát.

istrume-nto, m. szerszám, bang-
 szer.
 istrutti-vo, agg. tanulságos; istrut-
 to-re, m. tanító; agg. vizsgáló;
 istruzio-ne, f. műveltség, taní-
 tás, tudás; — pubblica,
 közoktatásügy.
 istupidi-re (-i-sco), elbutít;
 istupidi-rsi, elbutul.
 Ita-lia, f. Olaszország; italia-no,
 agg. olasz; ita-lico, agg. olasz;
 i-talo, agg. olasz.
 iteratame-nte, avv. ismételten; ite-
 rati-vo, agg. gyakorító.
 itinera-rio, m. menetrend, kalauz,
 útleírás, útmutató.
 i-to, l. ire, part. pass.
 itteri-zia, f. sárgaság.
 i-vi, avv. ott, akkor.

J

Le parole comincianti
 con j si trovano sot-
 to i.

Az olykor j-vel is írott
 szavakat l. i. alatt.

K

V. sotto c.; L. c. alatt.
 k (ejtsd: kappa), m., f. k.
 kg. kilogramm.
 km. kilométer.
 kra-us, m. zsakett.

L

l, m., f. l; L, lira rövidítése;
 l' = lo, la, le.
 la 1. art. def. a, az 2. pron. f.
 sing. nom., acc. ő, őt, 3. m.,
 a c-skála a-hangja; là, avv.
 ott, oda; al di—, túl; più
 in —, távolabb.

la-baro, m. zászló.
 la-bbro, m. ajak.
 laberi-nto, m. labirint.
 labia-le, agg. ajak-.
 la-bile, agg. mulandó, gyöngye, ingatag; labilità, f. gyöngeség, mulandóság, ingatagság.
 laborato-rio, m. laboratórium.
 laboriosità, f. dolgosság, nehézség; laborio-so, agg. dolgoz, nehéz, fáradságos.
 la-cca, f. fénymáz; cera —, pecsétviasz.
 lacchè, m. lakáj.
 la-ccio, m. 1. hurok, 2. cipőfűző.
 lacera-re (la-cero), széttép; lacerazio-ne, f. széttépés, szakadás, kín.
 la-cero, agg. rongyos, kopott.
 laco-nico, agg. lakonikus.
 la-crima, f. könny; lacrima-re (la-crimo), könnyezik; lacrimato-io, m. könnyzacskó; lacrimazio-ne, f. könnyezés; lacime-vole, agg. siralmas; lacrimo-so, agg. könnyes.
 lacu-na, f. hézag, hiány.
 lacu-stre, agg. tavi.
 laddo-ve, avv. ott, ahol; míg, bár.
 la-dra, f. tolvaj nő; ladreri-a, f. tolvajság; la-dro, m. tolvaj, csunya, gonosz; ladronce-llo, m. kópé; ladro-ne, m. rabló; ladrone-ccio, ladrone-ggio, m. rablás; ladrone-sco, agg. tolvaj-
 laggiù, avv. ott lenn, oda le.
 lagna-nza, f. panasz; lagna-rsi, (mi la-gno), panaszkodik.
 la-go, m. tó.
 la-grima, f. 1. lacrima.
 lagu-na, f. lagúna.
 la-i, m. pl. panasz.
 laica-le, agg. laikus; la-ico, agg. s. m. laikus.

laide-zza, f. rútság; la-ido, agg. rút; laidu-me, m. csúnyság, piszokfészek.
 la-ma, f. 1. mocsár, 2. penge, 3. láma.
 Lama-gna, f. Németország.
 lambiccame-nto, m. desztilláció, töprengés; lambicca-re, (lambi-cco), desztillál; lambiccarsi il cervello, fejét töri; lambi-cco, m. lombik.
 lambi-re (lambi-sco), nyal, izlel, nyaldos.
 lambru-sca, f. vadszölő; lambru-sco, m. vadszölő-tő, modenai vörösbör.
 lamella-re, agg. leveles, réteges.
 lamenta-bile, agg. siralmas; lamenta-re (lame-nto), sirat; lamenta-rsi, panaszkodik, siránkozik; lamentazio-ne, f. siralom; lamente-vole, agg. siralmas; lamenti-o, m. siránkozás; lame-nto, m. panasz, siralom; lamento-so, agg. panaszos.
 lamie-ra, f. vaslemez, páncél;
 lami-na, f. lemez; lamina-re, agg. lemezes; lamine-tta, f. vékony lemez.
 la-mpa, la-mpada, f. lámpa; lampada-rio, m. lámpatartó, csillár; lampante, agg. ragyogó; lampeggiame-nto, m. villámlás, villanás; lampeggia-re (lampe-ggio), villámlik, villog; lampeggi-o, m. villámlás, villanás; lampiona-io, m. lámpagyújtogató; lampio-ne, m. lámpás; lam-po, m. villám.
 lampo-ne, m. málna.
 la-na, f. gyapjú.
 lance-tta, f. kjs sebész-kés, (óra-) mutató; la-ncia, f. lándzsa;

— *s p e z z a · t a*, kipróbált hűségű fegyveres szolgálta.
lancia-re (*l a · n c i o*), hajít; **lancia-rsi** [*contro*], rárohan; [*là*] odarohan; **lanciamo-mbe**, m. bombavető; **lanciasilu-ri**, m. torpedóvető; **lancie-re**, m. dzsidás; **lancio**, m. ugrás; *d i p r i m o* — azonnal.
landa, f. legelő, pusztá.
landò, m. könnyű hintó.
laneria, f. gyapjúárú.
langra-vio, m. őrgrof.
langue-nte, agg. bágyadt; **languide-zza**, f. bágyadság; **languido**, bágyadt; **langui-re** (*l a n g u i · s c o*) elbágyad, **eped**; **languo-re**, m. bágyadság, **epedés**.
lanificio, m. gyapjúszővőde; **lanino**, m. gyapjúszővő; **lano**, agg. gyapjú; **lano-so**, agg. gyapjas.
lanzichene-cco, m. német zsoldos; **lanzo**, m. lándzsás zsoldos.
lao-nde, avv. azért, miértis.
lapida-re (*l a · p i d o*), megkövez.
lapida-ria, f. felírás-tan; **lapidario**, agg. lapidáris; **lapidazione**, f. megkövezés; **lapide**, f. kő, sírkő; **lapi-deo**, agg. kő; **lapidificazione**, f. megkövülés; **lapilla-re** (*l a p i · l l o*), kristályosít; **lapilla-rsi**, kristályosodik; **lapi-llo**, m. kövecs, kristály; **lapis**, m. cezuza.
lappo-ne, agg. lapp; **Lappo-nia**, f. Lappföld.
lardella-re (*l a r d e · l l o*), (szalonnával) megspékel; **larde-llo**, m. vékony szelet szalonna; **lar-do**, m. szalonna; **lar-do-so**, agg. szalonnás.

largame-nte, avv. szélesen, megszire, bőven; **largheggia-re** (*l a r g h e · g g i o*), bőkezűen oszt; **larghe-tto**, agg., m. kissé lassan játszandó zenedarab; **larghe-zza**, f. szélesség, bőség, bőkezűség; **largi-re** (*l a r g i · s c o*), ajándékoz; **largito-re**, m. **largitri-ce**, f. ajándékozó, osztogató; **largizio-ne**, f. ajándékozás, osztogatás; **lar-go**, agg. széles, tág, bőkezű; **far** —, helyet ad, kitér; **farsi** —, érvényesül; **prendere** il —, nyílt tengerre száll.
la-ri, m. pl. házi istenek.
la-rice, m. vörösfenyő.
lari-nge, f. torok; **laringi-te**, f. torokgyulladás.
lar-va, f. szellem, álarc, lárva, árnyék; **lar-va-to**, agg. leplezett, lappangó.
lasa-gna, f. metélt.
la-sca, f. veresszárnýú koncér (édesvízi hal).
lasciapassa-re, m. szabad járást-kezelést biztosító igazolvány; **lascia-re** (*l a · s c i o*), 1. hagy, 2. elhagy, 3. hátrahagy, **lascia-rsi a n d a r e**, elhagyja magát; **la-scito**, m. hagyaték.
lasci-via, f. bujaság; **lasci-vo**, agg. buja.
lassati-vo agg., s. m. hashajtó.
lasse-zza, f., **lassitu-dine**, f. fáradtság; **la-ssso**, agg. fáradt; *interj.* jaj!
lassù, avv. ott fönn, oda föl.
la-stra, f. kőlap; **le lastre**, f. pl. kövezet; **lastrica-re** (*la-strico*), kövez; **lastrica-to**, 1. *part. pass.* kövezett, 2. *s. m.* kövezet; **lastricatu-ra**, f. kövezés; **la-strico**, m. köve-

zet; lastro-ne, m. nagy (kő-, jég-, fém-) lap.
 late-bra, f. rejték; late-nte, agg. rejtett, lappangó.
 latera-le, agg. oldal.
 latifo-ndo, m. nagybirtok.
 latinità, f. latinság; lati-no, agg. latin, világos; — di b o c c a, rossznyelvű; s. m. latin nyelv; a v v. latinul.
 latita-nte, agg. lappangó.
 latitu-dine, f. szélesség.
 la-to, m. oldal; da — m i o, részemről; agg. széles, tág.
 latomi-a, f. köbánya.
 lato-re, m. átnyújtó, vivő.
 latra-re (l a - t r o), ugat; latra-to, m. ugatás.
 latrí-na, f. árnyékszék.
 latroci-nio, m. lopás.
 la-tta, f. bűdog, bűdogdoboz.
 latta-la, f. tejtesasszony; latta-io, m. tejkereskedő; lattaiuo-lo, m. tejfog; latta-nte, m. csecsemő; lattazio-ne, f. szoptatás; la-tte, m. tej; l e v a r e il —, (csecsemőt) elválaszt; la-tteo, agg. tej-; latteri-a, f. tejcsarnok; lattici-nio, m. tejes étel; latti-fero, agg. tejelő, tejtartalmú; lattifi-cio, m. növénytej; lattigino-so, agg. tejes; lattive-ndolo, m. tejárus.
 latto-nzolo, m. szopós borjú.
 lattu-ga, f. saláta.
 la-uda, f. dicsérő ének.
 lauda-re, l. lodare; laudati-vo, agg. dicsérő; la-ude, f. dicséret; laude-vole, agg. l. lode-vole.
 la-nrea, f. babérkoszorú, doktorátus; laurea-ndo, m. doktorjelölt; laurea-re (l a - u r e o), babérrel koszorúz, doktorrá avat; laurea rsi, doktorátust

letesz; laurea-to, m. doktor; agg. babérrel koszorúzott; laurenzio-ne, f. babérrel koronázás, doktorátus; la-ureo, agg. babér-; laure-to, m. babérecerdő; lauri-no, agg. babér-, la-uro, m. babér.
 lautame-nte, avv. dúsan; laute-zza, f. bőség; la-uto, agg. dús, pompás.
 la-va, f. láva.
 lava-bile, agg. mosható; lava-bo, m. mosdó; lava-ero, m. fürdő.
 lava-gna, f. palatábla, fali tábla.
 lavama-no, m. mosdó; lavame-nto, m. mosás; lava-nda, f. mosás, mosdás; lavanda-ia, f. mosónő; lavanderi-a, f. mosóda; lava-re (l a - v o), mos; lava-rsi, mosakodik; lava-to, agg. mosott, tiszta, fehér; lava-ta, f. mosás; lavati-na, f. kis mosás; lavati-vo, m. bélmosás; lavato-io, m. mosókonyha, mosóteknő; lavato-re, m. mosó; lavatu-ra, f. mosás, mosó-víz; lavazio-ne, f. mosás.
 lavi-na, f. lavina.
 lavora-bile, agg. megmunkálható; lavoraccia-re (l a v o r a - c c h i o), kedvetlenül dolgozik; lavorame-nto, m. feldolgozás; lavora-nte, m. munkás; lavora-re (l a v o - r o), dolgozik, kidolgoz; — l a t e r r a, földet megmunkál; lavorati-vo, agg. munka-, megművelhető; lavorato-re, m. lavoratri-ce f. munkás, -nő; lavoratu-ra, f. feldolgozás, megművelés; lavorazio-ne, f. feldolgozás, megművelés; lavore-tto, m. munkácska; lavori-o, m. fáradságos munka; lavo-ro, m. munka.

La-zza-ro, m. Lázár; **lazzaro-ne**, m. naplopó, útonálló; **lazzere-tto**, m. kórház.

la-zzo, m. nevetséges arcfintorítás v. cselekedet, tréfa.

le, 1. a r t. d e f. f. p l. 2. pron. pers. f. dat. 3. Önnek.

lea-le, agg. hű, becsületes; **lealtà**, f. hűség, becsületesség.

lea-rdo, l. deres, szürke ló.

le-bbra f. lepra; **lebbro-so**, agg. leprás.

leccapia-tti, m. tűnyérnyaló, parazita; **lecca-re** (l e c c o), nyal, hízeleg, nyer; **lecca-ta**, f. nyalás; **leccatu-ra**, f. nyalás, kinyaltság, modorosság; **leccaza-mpe**, m. hizelgő; **lecche-tto**, m. nyalánkság; **leccchi-no**, m. ficsúr.

le-ccio, m. tölgyfa.

le-cco, m. 1. nyalánkság, 2. csalétek; **lecco-ne**, m. nyalánk, hizelgő; **leccorni-n**, f. nyalánkság; **leccu-me**, m. nyalánkság.

le-cere, l. licere; **lecitame-nte**, avv. megengedetten; **le-cito**, agg. megengedett.

le-dere (l e d o; l e s i; l e s o) sért.

le-ga, f. 1. szövetség, 2. ötvény; **di buona—**, jó fajta, 3. mérföld.

lega-ccio, **lega-cciolo**, m. kötő, fűző.

lega-le, m. jogértő ember, ügyvéd; **lega-le**, agg. törvényes, jogi; **legalitá**, f. törvényesség; **legalizza-re** (l e g a l i z z o), törvényesít; **legalizzazio-ne**, f. törvényesítés; **legalme-nte**, avv. törvényesen.

lega-me, m. kötelék, bilincs, összefüggés; **legame-nto**, m. kötés; **lega-re** (l e g o), 1. köt,

2. egyesít. 3. megbilinesel. 4. fűz, 5. foglalatba tesz (drágakövet), 6. ráhagy (örökséget); **lega-ta**, f. bekötés; **legata-rio**, m. örökös; **lega-to**, agg. öröklött; s. m. 1. hagyaték, 2. követ; **legato-re**, m. könyvkötő; — **d i g i o i e**, aranymíves; **legato-ria**, f. könyvkötészet; **legatu-ra**, f. kötés, kötelék, foglalat; **legazio-ne**, f. követtség; a régi egyházi állam tartományai.

le-gge, f. törvény.

legge-nda, f. legenda, monda, felírás (érmen); **leggenda-rio**, agg. legendás.

le-ggere (l e g g o, l e s s i; l e t t o), olvas, eload.

leggere-zza, f. 1. könnyűség, türgesség, 2. könnyelműség; **leggerme-nte**, avv. könnyen; **legge-ro**, l. leggie-ro; **leggia-dro**, agg. könnyed, s. m. udvarló.

leggi-bile, agg. olvasható; **leggi-chia-re**, **leggiucchia-re**, olvasgat.

leggie-ro, agg. 1. könnyű, 2. könnyelmű.

leggi-o, m. olvasó v. kottaállvány.

le-ggio, agg. könnyű.

legiona-rio, m. legionárius; **legio-ne**, f. légió.

legislati-vo, agg. törvényhozó; **legislato-re**, m. törvényhozó; **legislato-rio**, agg. törvényhozási; **legislatri-ce**, agg. f. törvényhozó. **legislatu-ra**, f. törvényhozás; **legislazio-ne**, l. törvényhozás; **legi-sta**, m. jogtudós; **legi-ttíma**, f. törvényes rész; **legittima-re** (l e g i t t i m o), törvényesít; **legittimazio-ne**, f. törvényesítés, igazolás; **legitti-**

- mità, f. törvényesség; **legitti-mi-sta**, m. legitimista; **legi-tti-mo**, agg. törvényes.
- le-gna**, f. tüzelőfa; **legna-ceo**, agg. faszerű, fás; **legna-la**, f. fás-kamra; **legna-io**, m. fakeres-kedő; **legnaiuo-lo**, m. asztalos; **legna-me**, m. fanemű; **legna-re** (le-gno), fát szed; elver, ütlegel; **legna-ta**, f. verés, ütleg; **leg-no**, m. fa, kocs, hajó; **le legna**, s. f. pl. tüzelőfa.
- legule-io**, m. rossz ügyvéd.
- legu-me**, m. főzelék; **legumino-so**, agg. hüvelyes; **legumino-se**, f. pl. hüvelyes vetemények.
- le-i**, f. pron. ő, Ön.
- Lema-no**, lago —, m. Genfi-tó.
- le-mbo**, m. szegély.
- lemme-le-mme**, avv. lassacskán.
- temosi-na**, **limosi-na**, f. alamizna; **lemosina-re** (le-mo-sin o), koldul.
- le-na**, f. 1. lehellet, 2. erő, 3. ki-tartás.
- le-ne**, agg. enyhe; **lenime-nto**, m. enyhítés; **leni-re** (le-ni-sco), enyhít; **lenitá**, f. enyhesség; **leniti-vo**, agg. enyhítő, csilla-pító; **le-no**, agg. enyhe.
- lenoci-nio**, m. 1. kerítés, 2. cico-ma; **leno-na**, f. kerítőnő; **le-no-ne**, m. kerítő.
- le-nte**, f. lencse; **le len-ti**, f. pl. szemüveg.
- le-nte**, agg. l. lento; **lente-zza**, f. lassúság.
- lenti-cchia**, f. lencse.
- lenti-ggine**, f. májfolt; f. pl. szeplő; **lentiggino-so**, agg. májfoltos, szeplős.
- le-nto**, **le-nte**, agg. lassú, laza.
- le-nza**, f. horog-zsineg.
- lenzuolo**, m. (pl. -i, -a) lepedő.
- lconce-llo**, m. oroszláncölők;
- leo-ne**, m. oroszlán; **Leo-ne**, m. Leó; **leone-ssa**, f. nőtény oroszlán; **leoni-no**, agg. orosz-lán.
- leopa-rdo**, m. leopárd.
- Leopo-ldo**, m. Lipót.
- lepide-zza**, f. szellemesség, szelle-mes mondás; **le-pido**, agg. szellemes, tréfás; **lepo-re**, m. tréfa, humor.
- lepori-no**, agg. nyúl; **le-pre**, f. nyúl; **lepri-no**, agg. nyúl; **lepronce-ll**, m. nyulacska.
- le-rcio**, agg. mocskos; s. m. mo-csok, piszok.
- Le-sbico**, agg. lesbosi.
- le-sina**, f. fukarság; **lesina-re** (le-sin o), fukarkodik; **le-sineri-a**, f. zsugoriság.
- lesio-ne**, f. sértés, sérelem, kár; **lesi-vo**, agg. sérelmes; **le-so**, l. ledere.
- lessa-re** (le-sso), főz.
- le-ssico**, m. lexikon, szótár; **lessi-co-grafo**, m. szótárkészítő.
- le-ssio**, m. főtt marhahús.
- lestame-nte**, avv. fürgén; **leste-zza**, f. fürgesség; **le-sto**, agg. gyors, fürgé.
- leta-le**, agg. halálos.
- letama-io**, m. trágyadomb, sze-métdomb; **letama-re** (leta-m o), trágyáz; **leta-me**, m. trágya.
- letani-e**, f. pl. litánia.
- letargi-a**, f. letargia; **leta-rgico**, agg. letargikus; **leta-rgo**, m. álomkóróság.
- Le-te**, f. Lete; **lete-o**, agg. letei.
- leti-zia**, f. öröm; **letizia-re**, **leti-zia-rsi** (le-ti-zio), örül.
- le-tta**, f. olvasás; **le-ttera**, f. 1. betű, 2. írás, 3. levél; **le-ttere**, f. pl. irodalom; **lettera le**, agg.

- szószerinti; **letteralme-nte**, avv. szószerint; **lettera-rio**, agg. irodalmi; **lettera-to**, agg. (irodalmilag) művelt; s. m. író, tudós; **letteratu-ra**, f. irodalom, műveltség.
- lenticciuolo**, m. ágyacska; **lettiera**, f. alom.
- letti-ga**, f. gyaloghintó.
- let-to**, m. ágy, fekvőhely, meder.
- lettora-to**, m. lektorátus; **letto-re**, m. **lettri-ce**, f. olvasó, felolvasó, lektor.
- lettu-ra**, f. olvasás, olvasmány.
- le-va**, f. 1. emelő, 2. sorozás.
- leva-nte**, m. kelet.
- leva-re** (**le-vo**), t. emel, 2. — **un dente**, fogat húz; — **la paga**, fizetést megvon; — **mercanzie**, nagyban bevásárol; — **copia**, másolatot készít; — **di collegio**, a kollégiumból kivesz; — **la lepre**, nyulat felhajt; — **il campo**, felszedi a tábor; — **la seduta**, bezárja az ülést; — **l'incomodo**, tovább nem zavar; **leva-rsi**, 1. fölkel, 2. — **dagli occhi**, elkerget; — **di casa**, otthontól elhagyja; — **in ira**, dühbe gurul; **leva-ta**, f. 1. felemelés, 2. halmozás, 3. indulás, 4. felkelés, 5. napkelte, 6. fontosság; **levato-io**, agg. **ponte** —, felvonó híd; **levatri-ce**, f. szülész; **levatu-ra**, f. 1. felemelés, 2. ész, jelentőség.
- leviga-re** (**le-viso**), simít, fényesít, csiszol; **levigatezza**, f. simaság, fényesség, csiszoltaság; **levigazio-ne**, f. simítás, fényesítés, csiszolás.
- levi-ta**, m. levita, pap; **levi-tico**, agg. levita.
- levrie-re**, m. ugár.
- le-zio**, m. becéztetés, kényeskedés.
- lezio-ne**, f. lecke, olvasási mód.
- leziosa-ggine**, f. modorosság; **keresettség**; **lezio-so**, agg. modoros, keresett.
- le-zzo**, m. bűz. piszok.
- li**, avv. ott, oda; — **per** —, azonnal; **essere** — — **per fare**, azon a ponton van, hogy vmit tegyen.
- libagio-ne** f. **libame-nto**, m. italáldozat; **liba-re** (**li-bo**), italáldozatot kiönt, iszik, izlel; **libazio-ne**, f. l. **libagione**.
- li-bbra**, f. font.
- libelli-sta**, m. pamflett-író; **libello**, m. röpirat.
- libe-llula**, f. szitakötő
- libera-le**, agg., s. m. bőkezű, szabadelvű; **liberali-smo**, m. szabadelvűség; **liberalità**, f. bőkezűség, szabadelvűség.
- liberame-nte**, avv. szabadon; **liber-rsi**, fölsszabadul; **liberato-re**, m. **liberatri-ce**, f. szabadító; **liberazio-ne**, f. felszabadítás; **li-bero**, agg. szabad; **libertà**, f. szabadság; **libertina-ggio**, m. szabadoság, kicsapongás; **liberti-no**, m. 1. felszabadított rabszolgafia, 2. kicsapongó ember; **libe-rto**, m. felszabadított rabszolg.
- li-bico**, agg. libiai.
- libi-dine**, f. kicsapongás, érzéki-ség; **libidino-so**, agg. érzéki, kicsapongó.
- li-bito**, m. tetszés, szeszély.
- li-bra**, f. mérleg.
- libra-ccio**, m. értéktelen könyv; **libra-io**, m. könyvkereskedő

librame-nto, m. mérlegelés,
 libra-re (li·bro), mérlegel;
 libra-rsi, egyensúlyt tart.
 libra-rio, agg. könyv-.
 librazio-ne, f. mérlegelés, egyen-
 súlyozás.
 libreri-a, f. könyvtár, könyvke-
 reskedés.
 libretti-sta, m. szöveggönyv-író;
 libre-tto, m. szöveggönyv, ta-
 karékkönyvecske; libricci-no,
 m. könyvecske; li-bro, m.
 könyv.
 licea-le, agg. gimnáziumi, s. m.
 gimnazista
 lice-nza, f. 1. engedély, 2. sza-
 badság, 3. búcsú, elbocsájtás,
 4. szabadosság, 5. érettségi
 vizsgálat; licenziame-nto, m.
 szabadsgólas, elbocsájtás; li-
 cenzia-re (lice·nzi-o), bú-
 csúztat, szabadsgólas, elbocsájt,
 fölmond; licenzia-rsi, felmond,
 elbúcsúzik; licenziosità, f.
 féktelenség, szabadszájúság;
 licenzio-so, agg. szabadszájú,
 szabados, féktelen.
 lice-o, m. főgimnázium.
 licitazio-ne, f. árverés.
 lico-re, m. l. liquore.
 li-do, m. 1. tengerpart, 2. vidék.
 lie-to, agg. vidám; esser—,
 örül.
 lie-ve, agg. könnyű.
 lievita-re (lie·vito), f. ková-
 szol, megkeleszt, 2. megkel
 (kenyér); lie-vito, m. élesztő,
 kovász.
 ligame-nto, m. kötelék, ín; liga-
 mento-so, agg. inas.
 li-gio, agg. 1. jobbágy-, 2. (szol-
 gáian) hű.
 ligna-ggio, m. nemzetség.
 li-gneo, agg. fás.
 li-gure, agg. liguriai

li-lla, f. orgona.
 li-ma, f. ráspoly.
 lima-ccio, m. iszap.
 limame-nto, m. ráspolyozás; li-
 ma-re (li·mo), ráspolyoz,
 javít, csiszol; lima-to, agg. fi-
 noman kidolgozott; limatu-ra,
 f. ráspolyozás, finomítás; for-
 gács, fémpor.
 li-mbo, m. pokol előtornáca.
 limita-bile, agg. határolható; limi-
 ta-re (li·mi-to), határol, kor-
 látoz; limita-rsi, korlátozódik.
 limita-re, m. kűszöb.
 limitate-zza, f. korlátozottság; li-
 mitati-vo, agg. korlátozó; li-
 mitazio-ne, f. korlátozás; li-
 mita-to, agg. korlátozott; li-mi-
 te, m. határ, korlát, cél, ha-
 tárkő; limi-trofo, agg. határos.
 li-mo, m. iszap, sár.
 limona-ta, f. citromlé; limo-ne,
 m. citrom.
 limo-sina, f. alamizsna; limosi-
 na-re (li·mo·si·no), koldul.
 limo-so, agg. iszapos, sáros.
 limpide-zza, f. tisztaság, átlátszó-
 ság; li-mpido, agg. tiszta, át-
 látszó.
 li-nee, f. hiúz; lince-o, agg. hiúz-
 lincia-re (li·nci-o), meglincsel.
 linde-zza, f. csíny, tisztaság; li-n-
 do, agg. tiszta, csinos; lin-
 du-ra f. csinosság, tisztaság.
 li-nea, f. vonal; lineame-nto, m.
 vonalzás, vonalvezetés; linea-
 me-nti, m. pl. arc- v. kéz-
 vonások; linea-re, agg. vona-
 las, egyenes vonalban; linea-
 zio-ne, f. vonalzás; linee-tta,
 f. vonalka, gondolatjel, vá-
 lasztójel.
 li-nfa, f. 1. nyirok, oltóanyag,
 2. növénynedv; linfa-tico, agg.
 nyirok-

- li-ngua**, f. nyelv; **linguacciu-to**, agg. nyelves; **lingua-ggio**, m. beszéd, nyelvezet; **lingua-de**, agg. nyelv-; **lingue-ffa**, f. 1. nyelvecske, mérleg nyelve, 2. lángocska, 3. fuvóka (fuvoláé stb.); **lingui-sta**, m. nyelvész; **lingui-stica**, f. nyelvészet; **lingui-stico**, agg. nyelvészeti.
- li-no**, m. len; agg. len-; **panno**, vászon.
- lioco-rno**, m. egyszarvú.
- Li-psia**, f. Lipcse; **Lipsia no**, agg. lipcei.
- liquefa-re** (li-que-fò), cseppfolyósít, olvaszt; **liquefa-rsi**, olvad, cseppfolyósodik; **liquefa-tto**, agg. olvasztott, cseppfolyós; **liquefazio-ne**, f. cseppfolyósítás, olvasztás, olvadás; **liquida-re** (li-qu-i-do), likvidál, fölszámol; **liquidazio-ne**, f. felosztás, kiárusítás; **liquidità**, f. cseppfolyósság; **liquido**, agg. cseppfolyós, folyékony, helyes.
- liquo-re**, m. folyadék, likör.
- li-ra**, f. líra (1. pénznem, 2. hangszer, 3. alanyi költészet); **li-rica**, f. alanyi költészet; **li-ri-co**, agg. alanyi, lírai.
- li-sca**, f. 1. halszáлка, 2. kiesiség.
- lisce-zza**, f. símaság; **liscia**, f. vasaló; **lisciamen-te**, avv. símán; **lisciamen-to**, m. simítás, fényezés, hízelgés; **liscia-re** (li-sci-o), simít, simára fésül v. nyal; **liscia-rsi**, fésülködik, mosakodik (macska); **liscia-ta**, f. simítás, fényezés; díszítés; **li-scio**, agg. síma; s. m. arcfesték.
- liaco-so**, agg. szállkás.
- li-so**, agg. kopott.
- li-sta**, f. 1. szegély, 2. jegyzék; **lista-re** (li-sto), szegélyez, **liste-lló**, m. keskeny szegély; **listi-no**, m. rövid jegyzék.
- litani-e**, f. pl. 1. letanie.
- li-te**, f. pör, veszekedés; **litica-re**, l. litigare; **litichi-o**, m. veszekedés; **litiga-re** (li-tig-o), veszekedik, pörösködik; **litiga-rsi**, veszekedik, összevész vlmint; **litig-io**, m. veszekedés, pör; **litigio-so**, agg. 1. veszekedő, 2. pörös.
- li-to**, m. tengerpart, vidék.
- litografa-re** (li-to-grafo), kőnyomattal sokszorosít; **litografi-a**, f. kőnyomat; **litografico**, agg. kőnyomatos.
- li-tro**, m. liter.
- littora-le**, agg. parti; s. m. (tenger-) part.
- litto-re**, m. liktor.
- litua-nico**, agg. litván; **Litua-no**, m. litván.
- liturgi-a**, f. liturgia; **litu-rgico**, agg. liturgikus.
- liuta-lo**, m. lantkészítő; **liuti-sta**, m. lantos; **liu-to**, m. lant.
- livellamen-to**, m. nivellálás; **livella-re** (live-lla), nivel-lál; **livella-rio**, agg. bér-, s. m. bérlő; **livellato-re**, m. kiegyenlítő, nivelláló, földmérő; **live-lló**, m. 1. szint, 2. vízszintező, 3. bér, bérlet.
- livida-stro**, agg. piszkos-kék; **live-de-zza**, f. piszkos-kék szín; **li-vido**, agg. kék, véraláfutásos, halotthalavány, irigy; s. m. véraláfutás, **livido-re**, m. l. lividezza; **lividu-ra**, f. (ütéstől származó) véraláfutásos folt.
- livo-re**, m. kékes szín, véraláfutás, kék folt (bőrön), irigység.

livre-a, f. 1. libéria, 2. szolgál-sereg

li-zza, f. pálya, küzdőtér.

L. L. A. A. = Le loro Altezze;
L. L. M. M. = le loro Maestà.

lo, m. art. def. a. az; pron.
pers. m. acc. őt, azt.

lo-bo, m. — dell'orecchio,
fülcimpa.

loca-le, agg. helyi; s. m. helyi-ség; località, f. hely, vidék;
localizza-re (lo-cal-i-z-zo),
elszigetel; locan-da, f. vendég-fogadó; locandie-ra, f. foga-dósné; locandie-re, m. fogadós,
kocsmáros; locata-rio, m. bér-lő; locati-vo, agg. bér-; loca-to-re, m. locatri-ce, f. bérbe-adó; locazio-ne, f. bérlet.

locomo-bile, m. gőzmozdony; lo-comoti-va, f. gőzmozdony;
locomozio-ne, f. helyváltoztatás; locotene-nte, m. l. luo-gotenente.

locupleta-re (lo-cup-le-to), meg-gazdagít; locupleta-rsi, meg-gazdagodik; locupletazio-ne, f. meggazdagodás.

locu-sta, f. sáska.

locuzio-ne, f. kifejezés, szólásmód.

loda-re (lo-d-o), dicsér; loda-ti-vo, agg. dicsérő; lodato-re, m. dicsérő; lo-de, f. dicséret;
lode-vole, agg. dicséretes; lo-do, m. ítélet.

lo-dola, f. pacsirta.

Lodovi-co, m. Lajos.

loguri-tmo, m. logaritmus.

log-gia, f. árkádós folyosó; log-gio-ne, m. kakasülő.

lo-gica, f. logika; lo-gico, agg. lo-gikus, következetes.

lo-glio, m. konkoly.

lago-grifo, m. szó- v. betűrejtvény.

logora-re (lo-g-o-ro), elkoptat;
logori-o, m. koptatás; lo-goro,
agg. kopott; s. m. kopás.

lo-ica, f. 1. logica.

lo-lla, f. polyva.

lomba-ggine, f. derékfájás.

Lombardi-a, f. Lombardia; lom-ba-rdo, agg. lombard.

lomba-re, agg. ágyék-; lomba-ta, f. vesepecsenye; lo-mbo, m. ágyék, vesepecsenye.

lombrica-io, m. piszokfészek; lo-m-brico, m. földi giliszta.

Londine-se, m. londoni; Lo-ndra, f. London.

longa-nime, agg. türelmes, elnéző;
longanimità, f. türelem, el-nézés; longevità, f. hosszú-életűség; longe-vo, agg. hosz-szúéletű; longitudina-le, agg. hosszúsági; longitu-dine, f. hosszúság.

longoba-rdo, agg. longobard; Lon-goba-rdo, m. longobard.

lontana-nza, f. messzeség, távol-ság; lonta-no, agg. távol(i); alla lontana, körülbelül;
rifarsi di-, messziről kezdi.

lo-ntra, f. vidra

lo-nza, f. párdue; lonze, f. pl. oldal.

lo-ppa, f. polyva.

loqua-ce, agg. beszédes, fecsegő;
loquacità, f. beszédesség, fe-csegés; loque-la, f. beszéd.

lorda-re (lo-r-d-o), bepiszkol;

lorda-rsi, bepiszkolódik, be-piszkolja magát; lo-rdo, agg. piszkos; pe-so-, bruttosúly.

lordu-me, m. piszok; lordu-ra, f. piszok, piszkosság.

Lore-na, f. Lotaringia; lorene-se, agg. lotaringiai

Lore-nzo, m. Lőrinc

lo-rica, f. páncél, vért; **lorica-to**, agg. páncélos, vértés.
lo-ro, pron. 1. ők, önök, 2. övék, önöké.
lo-sco, agg. kancsal, gyanús.
lo-to, m. 1. piszok, iszap, 2. ló-tusz; **loto-so** agg. piszkos, iszapos.
lo-tta, f. küzdelem; **lotta-re** (l o - t - t o), küzd; **lottato-re**, m. küzdő, birkózó.
lotteri-a, f. sorsjáték; **lot-to**, m. lottó-játék.
Lube-cca, f. Lübek; **Lubia-na**, f. Laihach
lubbio-ne, m. kurzat.
lubricità, f. sikamlósság; **lu-brico**, agg. sikamlós; **lubrifica-re** (l u b r i - f i c o), ken.
lucche-tto, m. lakat.
luccia-re (l u - c c i o), ragyog; **luccichi-o**, m. ragyogás.
lu-cciola, f. szentjánosbogár.
lu-ce, f. fény, világosság; **ve-ni-re alla** —, világra jön; **luce-nte**, agg. fénylő; **lucente-zza**, f. fény, csillogás; **luce-rna**, f. 1. mécs, 2. három-árbócos hajó, háromcsésű ka-lap.
Luce-rna, f. Luzern.
luce-rtola, f. gyík
lucida-re (l u - c i d o), fényesít; **lucidazio-nè**, f. fényesítés; **lucide-zza**, f. fényesség, világosság; **lucidità**, f. fény, világosság; **lu-cida**, agg. fényes; s. m. fénymáz; — **da scarpe**, cipőkrém.
Luci-fero, m. Lucifer.
luci-gnolo, m. kanóc.
lucra-re (l u - c r o), nyer; **lucra-ti-vo**, agg. jövedelmező; **lu-cro**, m. nyereség; **lucro-so**, agg. jövedelmező.

ludi-brio, m. gúny.
lu-do, m. játék.
lu-e, f. kór, járvány
lu-glio, m. július.
lu-gubre, agg. gyászos, sötét.
lu-i, pron. m. ő, őt.
Lu-igi, m. Lajos; **Lui-gia**, **Lui-sa**, f. Lujza.
luma-ca, f. csiga.
luma-io, m. lámpagyújtogató; **lu-me**, m. világosság, fény; **lu-meggia-re** (l u m e - g g i o), megvilágít, árnyékol, fényt és árnyékol művésziesen eloszt; **lumie-ra**, f. csillár; **lumina-ra**, f. kivilágítás; **lumina-re**, m. csillag; **lumina-ria**, f. kivilágítás; **lumino-so**, agg. fényes
lu-na, f. 1. hold; — **di miele**, mézeshetek, 2. szeszély; **lu-na-re**, agg. hold; **luna-rio**, m. kalendárium; **luna-tico**, agg. szeszélyes; **luna-to**, agg. holdalakú; **lunedì**, m. hétfő.
lunga-ggine, f. hosszadalmas beszéd, hosszadalmasság; **lungagna-ta**, f. hosszadalms beszéd; **lunghe-ssu**, avv. vlmi mentén; **lunghe-zza**, f. hosszúság; **lungi**, avv. távol; **lu-ngo**, f. agg. hosszú, híg, 2 s. m. hosszúság, 3. avv. al pi ù —, legkésőbb; **alla lunga**, idővel; **di gran lunga**, sokkal, messze; **saper la lunga**, ravasz; **tirare in — menare per le — ghe**, húzza-halasztja.
lu-go, m. hely; **in — di**, helyett; **luogotene-nte**, m. kormányzó, hadnagy; **luogotene-nza**, f. kormányzóság.
lu-pa, f. nőstény farkas; **lupa-na-re**, m. bordélyház; **lupi-no**, agg. farkas; **lu-po**, m. farkas.

lu-ppolo, m. komló.
lu-ro, agg. falánk.
luride-zza, f. piszok; **lu-rido**, agg. piszkos.
lu-sco, agg. kancsal; **fra il — e il brusco**, esthomályban.
lusi-nga, f. hizelgés, áltatás; **lusinga-re** (**lusi-ng-o**), hizeleg, áltat; **lusingato-re**, m. hizelgő, áltató; **lusinghe-vole**, **lusinghie-ro**, agg. hizelgő, áltató.
lussa-re (**lu-ss-o**), kifecamítt; **lussazio-ne**, f. ficamodás.
Lussembu-rgo, m. Luxenburg.
lu-sso, m. pompa, luxus; **lussureggia-nte**, agg. pompázó, dús; **lussureggia-re** (**lussure-ggi-o**), dúskál, bujálkodik, paráználkodik; **lussu-ria**, f. paráznaság, bujaság; **lussurio-so**, agg. parázna.
lustra-re (**lu-stro**), fényesít, fénylik; **lustrasca-rpe**, m. **lustrativa-li**, m. cipőtisztító; **lustra-ta**, f. fényesítés; **lustra-to-re**, m. fényesítő; **lustra-tu-ra**, f. fényesítés; **lustri-no**, m. cipőtisztító; **lu-stro**, a g g. fényes; s. m. 1. fény, 2. öt évi időköz, 3. cipőkrém.
luterane-simo, **luterani-smo**, m. **luteranizmus**; **luterano**, agg. **luteránus**.
lu-fto, m. gyász; **luttuo-so**, agg. gyászos, szomorú.
lutule-nto, agg. sáros

M

m, m., f. m.
ma, cong. de.
maca-bro, agg. halál-, rettenetes.

ma-cca, f. bőség.
macchero-ne, m. makaróni; **maccherone-a**, agg. kevert nyelvű, burszok; **macchero-nico**, agg. **latino** —, konyhalatinság.
ma-cchia, f. 1. folt, 2. cserjés; **darsi alla —**, betyáreletre adja magát; **stampare alla —**, hamis évszámmal és nyomdamegjelöléssel kinyomtat; **macchia-re** (**mac-chio**), befoltoz; **macchia-rsi**, beszenyyezti magát, bepiszkolódik; **macchia-to**, agg. foltos, tarka.
ma-cchina, f. gép, gépezet; **macchina-le**, agg. gépies.
macchina-re (**mac-chino**), cselet sző, áskálódik; **macchinato-re**, m. áskálódó, cseletszövő; **macchinazio-ne**, f. áskálódás, cseletszövés; **macchinismo**, m. mehanizmus; **macchinista**, m. gépész.
macchio-ne, m. sűrű bozótos; **macchio-so**, agg. bozótos.
Macedo-nia, f. Macedónia.
macella-io, m. mészáros; **macella-re** (**mac-ella**), levág (állatot); **macella-ro**, **macella-to-re**, m. mészáros; **macellazio-ne**, f. állat levágása; **macelleria**, f. mészárszék; **macello**, m. mészárlás, mészárszék.
macera-re (**mac-eri-o**), 1. feláztat, puhít, 2. kínozt; **macera-rsi**, kínozza magát; **macerazio-ne**, f. 1. beáztatás, pácolás, 2. kíntás; **macera-to**, m. törmelék-halom; **macerie**, f. pl. romhalmaz, omladék; **ma-cero**, agg. megpuhított, megkínzott.
machio-ne, m. ravasz ember.
macigno, m. kő

macile-nto, agg. sovány; macile-nza, f. soványság.
 ma-cina, f. malomkő; macina-re (ma-cin-o), őröl; macina-to, m. liszt; macinato-re, m. őröl; macinatu-ra, f. őrlés; macine-llo, m. daráló; — da ca-f-fè, kávédaráló; macini-no, m. daráló; macini-o, m. őrlés.
 macola-re (ma-colo), össze-nyom, v. zúz; ma-colo, agg. zúzott.
 Maco-ne, m. Mahomed.
 ma-cro, agg. l. magro.
 macula-re (ma-cu-lo), befoltoz; macula-to, agg. foltos, tarka.
 ma-dia, f. sütőteknő; madia-ta, f. egy sütőteknővel tele.
 ma-dido, agg. nedves.
 Mado-anna, f. 1. hölgy, 2. Madonna.
 mado-re, m. nedvesség, izzadság.
 madorna-le, agg. óriási; ra-me—, főág.
 ma-dre, f. anya; madreggia-re (ma-dre-ggi-o), anyjához hasonlított.
 madrepe-rla, f. gyöngyház; madreperla-ceo, agg. olyan, mint a gyöngyház.
 madrevi-te, f. anyacsavar.
 madriga-le, m. madrigál.
 madri-na, f. keresztanya.
 Maestà, f. Felség; maesto-so, agg. fenséges, ünnepélyes.
 mae-stra, f. tanítónő; maestra-nza, f. céh; maestre-vole, agg. mesteri; maestri-a, f. művészet, ügyesség; mae-stro, m. mester, tanító; agg. mesteri, fő; li-bro—, főkönyv.
 ma-f(f)ia, f. maffia; mafio-so, agg. a maffia titkos társaságához tartozó.
 ma-ga, f. tündér, boszorkány.

maga-gna, f. hiba; magagna-re (ma-ga-gn-o), megront; magagna-to, agg. romlott.
 maga-rl, escl. Isten neki! és hogyan! még akkor is, ha...; búr csak...
 magazzinie-re, m. raktárnok; magazzi-no, m. raktár, üzlet.
 maggesa-re (ma-gge-s-o), ugaron hagy; magge-se, m. ugar; agg. májusban érő; ma-ggio, m. május; maggiola-ta, f. tavasz ünnepe, május-dal.
 maggiora-na, f. majorána.
 maggiora-nza, f. többség.
 maggior-do-mo, m. háznagy; maggio-re, 1. agg. nagyobb, idősebb, fő; stat-o—, törzskar, 2. s. m. őrnagy; maggiore-gia-re (ma-ggio-re-ggi-o), fölényeskedik, az urat adja; maggiore-nne, agg. nagykorú; maggiorme-nte, avv. inkább; maggiorna-to, m. elsőszülött.
 magi-a, f. mágia, varázstudomány; ma-gico, agg. varázs-, varázsos.
 magio-ne, f. ház, lakás.
 magiste-ro, m. 1. tanítói hivatás, 2. mesteri fok, művésziesség; magistra-le, agg. mesteri, tanítói; se-u-la—, tanítókép-ző; magistra-to, m. hatóság, bíró; magistratu-ra, f. bírói méltóság, bíróság, hivatal, hatóság.
 ma-glia, f. 1. szem (kötésnél, páncélingnél), láncszem; la-vo-ro-di—, kötés, 2. trikó.
 ma-glio, m. nagy kalapács.
 magnanimità, f. nagylelkűség; magna-nimo, agg. nagylelkű.
 magna-no, m. lakatos.
 magna-te, m. mágnás; magnati-zlo, agg. mágnás

magne-sia, f. magnézia. hajtópor.
 magne-sio, m. magnézium.
 magne-te, m. mágnes; magne-tico, agg. mágneses; magneti-smo, m. magnetizmus; magnetiz-za-re (m a g n e t i - z z o), mágnesez.
 magnifica-re (m a g n i - f i c o), dicsőít; magnifice-nza, f. pompa; magni-fico, agg. 1. pompás, pompaszerető. pom-pázó, 2. nagyságos; magni-loque-n-te, agg. fenségesen szóló; magniloque-nza, f. ün-nepélyes stílus; ma-gno, agg. nagy
 ma-go, m. varázsló, bölcs.
 mago-na, f. vaskohó, vaslerakat
 ma-gra, f. legalacsonyabb viz-állás; magre-zza, f. sovány-ság, alacsony vízállás; ma-gro, agg. sovány, bőjti; gior-no di—, bőjti nap.
 ma-i, avv. valaha; non —, soha; — più, soha többé; co me—, ugyan, hogyan; se —, ha ugyan.
 maia-le, m. disznó.
 maio-lica, f. majolika.
 maiora-sco, m. majorátus.
 main-scola, f. nagybetű; main-scolo, agg. nagy (betű).
 malacco-rto, agg. oktalan, vigyá-zatlan; malage-vole, agg. ne-héz; malagevole-zza, f. nehé-zség; malagra-zia, f. ügyetlen-ség; malame-n-te, agg. rosszul; malanda-to, agg. elhanyagolt, aláhanyatlott.
 malandri-no, m. utonálló, gaz-fickó.
 mala-nimo, m. rosszakarat; ma-lanna-ggio! esclam. ördögbe!; mala-nno, m. szerencsétlen-ség, betegség.

mala-ria, f. malária.
 malarne-se, m. gazfickó; malarri-va-to, agg. rosszkor jött, sze-rencsétlen.
 malati-ccio, agg. beteges; mala-to, agg., s. m. beteg; malatti-a, f. betegség.
 malaugura-to, agg. szerencsétlen; malaugu-rio, m. rossz előjel v. előérzet; malauguro-so, agg. szerencsétlen; malavo-glia, f. kedvetlenség; malcadu-co, m. nyavalyatörés; malcapita-to, agg., s. m. szerencsétlen; mal-ca-nto, agg. vigyázatlan; mal-ce-rto, agg. bizonytalan; mal-co-ncio, agg. rongált, tönkre-tett; malconte-nto, agg. elé-gedetlen; s. m. elégedetlenség; malcrea-nza, f. neveletlenség; malcrea-to, agg. nevetlen; malde-stro, agg. ügyetlen; mal-dice nte, agg., f., m. rágal-mazó; maldice-nza, f. rága-lom; maldispo-sto, agg. ked-vezőtlenül hangolt; ma-le, m. 1. rossz; a versa la a—, rossz néven veszi; man-dar a—, tönkretesz, 2. fá-jás, betegség; fa rsi —, meg-üti-, megsérti magát, 3. avv. rosszul; re star—, neheztel; sen ti rsi —, rosszul érzi magát; mi sa — che, saj-nálom...; maled-e-tto, agg. átkozott; male-dico, agg. rá-galmazó; maledizio-ne, f. átok; maleduca-to, agg. nevetlen, male-fico, agg. káros; male-fi-zio, m. gonosztett, átok; ma-le-rba, f. gyom; male-scio, agg. beteges, rossz; male-ssere, m. rosszullett; malesta-n-te, agg. rossz viszonyok közt élő; male-stro, m. jelentéktelen

kár v. baj; **malevole-nza**, f. rosszakarat; **male-volo**, agg. rosszakaratú; **malfa-ito**, agg. rosszul csinált, alakatlan; s. m. gonosztett; **malfatto re**, m. gonosztevő; **malfe-rmo**, agg. ingatag, gyenge; **malfi-do**, agg. megbízhatatlan; **mal-gu-rbo**, m. udvariatlanság, ügyetlenség; **malgiudica-re** (ma lgi u - di - co), tévesen ítél meg; **malgove-rno**, m. rossz kormányzat; **malgradi-to**, agg. nem szívesen fogadott; **malgra-do**, cong. dacára.

malia-a, f. varázs; **malia-rdo**, m. varázsló.

malifi-cie, l. malefizio; **maligna-re** (ma li - gn o), rosszakaratú megjegyzéseket tesz, gáncsoskodik; **malignità**, f. rosszakarat; **malig-no**, agg. rosszakaratú.

malinconi-a, f. búskomorság; **malinco-nico**, agg., s. m. búskomor; **malincu-ore**, agg. nem szívesen; **malintenziona-to**, agg. rosszindulatú; **malinte-so**, m. félreértés; agg. félreértett; **maliz-ia**, f. rosszság, csalárdság, bizalmatlanság; **malizio-so**, agg. gonosz, rosszindulatú, ravasz.

mallea-bile, agg. alakítható

mallevado-re, m., **mallevadri-ce**, f. kezes; **mallevadori-a**, f. kezesség.

mal-lo, m. dió zöld burka.

malmena-re (ma l me - n o), félrevezet, bántalmaz; **malna-to**, nevetlen, gonosz; **malno-to**, agg. kevésbé ismert; **ma-lo**, agg. rossz; **malo echio**, m. varázsszem; **malo-ra**, f. szerencsétlenség, romlás; v a

alla —, menj a pokolba!

malo-re, m. betegség; **mal-pra-tico**, agg. ügyetlen, járatlan; **malprò**, m. fa r —, nem tesz jót; **malsa-no**, agg. egészségtelen; **malsicu-ro**, agg. bizonytalan; **malsince-ro**, agg. hamis; **malsoffere nte**, agg. vlmít nehezen tűrő.

mal-ta, l vakolat

maltale-nto, m. gonosz szándék; **malte-mpo**, m. rossz idő

malte-se, agg. máltai.

malto lto, m. gonosz úton szerzett jóság; **maltrattame-nto**, m. rossz bánásmód; **mal-tratta-re** (ma l tra - tto), rosszul bánt; **malumo-re**, m. rossz hangulat, harag, kedvetlenség.

ma-lva, f. mályva

malva-gio, agg. gonosz; **malva-gità**, f. gonoszság.

malvasi-a, **malvagi-a**, f. malváziai bor.

malvede-re (-ve - d o), nem lát szívesen, gyűlöl; **malvedu-to**, agg. nem szívesen látott; gyűlölt; **malversazio-ne**, f. hűtlen kezelés; **malvi-sto**, l. malveduto; **malvive-nte**, agg. gonosz életű; **malvolentie-ri**, avv. nem szívesen; **malvole-re**, m. rosszakarat

ma-mma, f. mama

mammalu-eco, m. mameluk.

mammami-a, m. 1. anyámasszony katonája, 2. alakoskodó.

mamme-lla, f. emlő; **mammi-fero**, agg. emlős; s. m. emlős állat.

ma-mmola, f. ilolya.

mana-ta, f. egy maréknyi, kis csoport, títés.

mancame-nto, m. biba, hiány; **manca-nza**, f. 1. hiány, 2.

ájulás. 3. hiba, mulasztás; **mancare** (ma·n·ce·o), 1. hiányzik; — **ai vivi**, meghal, 2. hibáz, 3. elmulaszt; — **di parola**, szavát megszegi; — **di rispetto**, tiszteletlenül viselkedik, 4. elájul; **mancato-re**, m. — **di parola**, szószegő; **manche-vole**, agg. hibás, hiányos; **manchevole-zza**, f. hiányosság. **ma-necia**, f. borraváló; **mancia-ta**, f. maréknyi. **manci-na**, f. balkéz; **manci-no**, agg. bal. **ma-nco**, m. hiba, hiány, mulasztás, tévedés; agg. bal; avv. kevésbbé; **non c'è — un po' di fuoco**, még csak egy kis tűz sincsen; — **male**, annál jobb; **al —**, legalább. **mandame-nto**, m. kerület; **mandante**, m. megbízó; **mandare** (ma·n·d·o), küld; — **a fondo**, elszülyeszt; — **a prendere**, vlmieért küld; — **giù**, lenyel. **mandari-no**, m. mandarin (1. kínai hivatalnok, 2. narancs-faj). **manda-ta**, f. 1. küldemény, 2. csapat, 3. zárás a kulccsal; **mandata-rio**, m. megbízott; **manda-to**, m. 1. mandátum, 2. parancs, feljhatalom, 3. utalvány. **mandi-bola**, **mandi-bula**, f. alsó állkapocs. **mandolina-ta**, f. mandolin-játék; **mandolini-sta**, m., f. mandolin-játékos; **mandoli-no**, m. mandolin. **ma-ndorla**, f. mandola; **ma-ndorlo**, f. mandolafa. **ma-ndra**, f. **ma-ndria**, f. nyáj. **mandragola**, f. nadragulya.

ma-ndria, f. 1. mandra. **mandria-no**, m. pásztor. **mandri-tta**, f. jobbkez, **dare la —**, jobbkez felől enged. **manduca-re** (ma·n·du·ce·o), eszik. **ma-ne**, f. reggel. **manegge-vole**, agg. könnyen kezelhető; **maneggia-re** (ma·n·ce·g·gio), kezel, megmunkál; **maneggia-rsi**, sürög-forog; **maneggiato-re**, m. kezelő, (fegyver) forgató; **mane-ggio**, m. 1. kezelés, 2. üzelmek, 3. belovaglás, lovaglóiskola, cirkus. **manesca-leo**, m. 1. patkoló kovács, 2. lódoktor, kuruzsló. **mane-sco**, agg. könnyen kezelhető, kézhez álló. **mane-tta**, f. bilincs. **mane-vole**, agg. könnyen kezelhető, puha, engedékeny. **mangana-re** (ma·n·ga·no), mán-gol; **manganatu-ra**, f. mángolás; **mangane-lla**, f. 1. felcsapódó szék, 2. ellensúly; **mangane-lló**, m. furkósbót; **ma-ngano**, m. mángoló, prés. **mangere-ccio**, agg. ehető; **man-geri-a**, f. piszkos nyereség v. jövedelem; **ma-ngia**, f. evés; **mangiaguada-gni**, m. 1. kifutófiú, 2. parazita; **mangia-pa-ne**, m. naplopó; **mangia-re** (ma·n·gio), eszik; **ma-n-gia-rsi le unghie**, kör-mét rágja; **mangia-ta**, f. zabálás, gazdag étkezés; **mangia-to-ia**, f. jászol; **mangiato-re**, m., **mangiatrice**, f. evő; **mangiatu-ra**, f. evés; **mangiatu-tto**, m. pazarló; **mangiau-fo**, m. potyafráter; **mangi-me**, m. eleg; **mangiuccchia-re** (ma·n·giu·c·chi·o), eszeget.

ma-ni, m. pl. szellemek, lelkek.

ma-ni-a, f. örület, rögeszme; ma-

ni-aco, agg., s. m. örült.

ma-nica, f. kabát ujja; è un al-

tro par di maniche,

egészen más dolog.

Ma-nica, f. La Manche-csatorna;

manichi-no, m. 1. közelő-fel-

hajtás; 2. próbabábú; ma-nico,

m. nyél, fül (edényé).

manico-mio, m. örültek háza.

manico-fto, m. karmantyú.

ma-ni-ra, f. mód, modor; di—

che, úgy, hogy; di nes-

suna—, semmiképen; ma-

niera-to, agg. modoros; ma-

nieri-smo, m. modorosság; ma-

niero-so, agg. udvarias, jól

nevelt.

manifatto-re, m. kézműves; mani-

fattri-ce, agg. industria-

—, kézműves ipar; manifat-

tu-ra, f. gyártás, gyár, üzlet.

manifesta-re (ma-ni-fe-sta), ki-

nyilvánít; manifesta-rsi, nyil-

vánul; manifestazio-ne, f.

nyilvánítás, tüntetés; mani-

fe-sto, m. hirdetés, falragasz,

kiáltvány; agg. világos.

mani-glia, f. fogantyú.

manigo-ldo, m. gazember, hóhér.

manime-ssa, f. megkezdés; mani-

me-ttere (-me-tto), meg-

kezd (hordót), csapol.

ma-ni-na, f. kezecke, útmu-

tatás,

manipola-re (ma-ni-polo), ke-

zel, készít; manipolazio-ne, f.

kezelés, készítés, feldolgozás;

mani-polo, m. 1. máréknyi

(kalász), 2. csapat; manisca-leo,

l. manescalco.

ma-nna, f. 1. manna, 2. kéve.

man-na-ia, f. pallos.

man-na-ro, m. lupo—, mesebeli

farkas-szörny.

man-ne-llo, m. máréknyi (kalász,

stb.)

ma-no, f. kőz; — d'o-pera, 1.

munkabér: dar una —, se-

gít; essere di—, kijátszik

(kártyában); mettere —,

belekezd; tener —, segít;

— a —, lassan-lassan; di — v.

in — che, mialatt; menar

le mani... üt-ver; ve-

nire alle mani, össze-

vész; mano-metro, m. mano-

méter; manome-ttere (ma-

no-me-tto), 1. megsért,

tönkretesz, 2. rabszolgát föl-

szabadít; manomissio-ne, f. sé-

relem, felszabadítás; mano-

pola, f. páncél-kesztyű; ma-

noscri-fto, m. kézirat; agg. kéz-

iratos; mano-so, agg. puha;

manova-le, m. napszámos;

manove-lla, f. forgattyú;

mano-vra, 1. hadgyakorlat,

2. tolatás, 3. cselszövés;

manovra-re (ma-no-vra),

1. gyakorlatozik, 2. tolat,

3. ravaszul cselekszik;

manri-tta, f. jobbkéz; man-

ri-tto, agg. jobboldalsó; avv.

jobb kézzel; manrove scio, m.

ütés a kéz visszájával.

mansiona-rio, m. káplán, sekrea-

tyés.

mansio-ne, f. 1. lakás, 2. teendő,

hivatal, 3. fizetés, 4. zárán-

dokszállítás.

mansuefa-re (mansuefò), sze-

lidít; mansue-to, agg. szelíd;

mansuetu-dine, f. szelídség.

man-te-ca, f. kenőcs; manteca-re

(man-te-co), gyúr, kever.

mantella-re (man-te-llo), kö-

pennyel ellát, leplez; man-

telle-tto, m. rövid köpeny;
mantelli-na, f. kis köpeny,
kút belső fallburkolata; man-
te-llo, m. 1. köpeny, 2. állat
szőr(e), 3. ürügy.
mantene-re (man-te-n-go), 1.
fenntart, eltart, 2. — la pa-
r-cia, megtartja szavát; man-
tene-rsi, megmarad, megél;
mantenime-nto, m. fenntartás,
élet; manten-to-re, m. meg-,
fenn-, eltartó.
ma-ntice, m. 1. fujtató, 2. hintó
teteje
manti-glia, f. kis női köpeny.
ma-nto, m. küntös, uszályos dísz-
köpeny.
mantrugia-re (man-tru-gio),
tapogat.
manua-le, m. kézikönyv; agg.
kézi; o-pe-ra —, kézi munka.
manu-brio, m. nyél, fogantyú;
manufa-tto, agg. kézzel dol-
gozott; manute-ngolo, m. 1.
kerítő, 2. orgazda; manuten-
zio-ne, f. fenntartás.
ma-nza, f. fiatal tehén, szerető;
manzi-na, f. legelő; ma-nzo,
m. ökör, marha.
maometta-no, agg. mohamedán.
ma-ppa, f. térkép, terv; mappa-
mo-ndo, m. földgömb.
marango-ne, m. bűvár.
mara-sca, f. l. amarasca.
mara-smo, m. aggkori gyöngeség,
sorvadás
maraviglia, f. csoda, csodálkozás;
mi fa —, csodálkozom: a —,
csodálatosan; maraviglia-rsi
(mi mara-vi-glio), cso-
dálkozik; maraviglio so agg.
csodálatos.
ma-rca, f. jel, bélyeg, márka, le
Marche, pl. f. keletolasz
tartomány (a Márkák): mar-

ca-re (ma-r-co), (meg)jelöl,
feljegyez, lebélyegz, hangsú-
lyoz; marcata-me-nte, avv. ki-
emelten; marcata-ra, f. meg-
jelölés, lebélyegzés.
marche-sa, f. őrgrófnő; marche-
sa-to, m. őrgrófság; marche-
se, m. őrgróf; marchesi-na, f.
őrgróf-kisasszony.
marchia-no, agg. határvidéki,
nagyszerű, óriási; marchigia-
no, agg. a Marche lakója.
ma-rchio, m. jel, bélyeg.
ma-rcia, f. menet; — fo-rza-ta,
erőltetett menet, 2. induló, 3.
genny; a-cqua Mar-cia, a
Marcusról elnevezett régi ró-
mai vízvezeték vize; marcia-
pie-de, m. gyalogjáró, vasúti
perron; marcia-re (ma-r-
cio), menetel, megy; mar-
cia-ta, f. menet, induló.
marci-me, m. trágya; marcime-n-
to, m. rothadás; ma-rcio, agg.
1. rothadt, 2. gennyes, 3. avv.
teljesen, 4. s. m. rothadás;
marcio-so, agg. gennyes; mar-
ci-re (marci-sco), 1. el-
gennyed, 2. elrohad; marci-
tu-ra, f. rothadás, gennyedés;
marciu-me, m. genny.
Ma-rco, m. Márkus.
ma-rco, m. márka; ma-re, m.
tenger; mare-a, f. — al-ta,
ár; — ba-s-sa, apály; ma-
re-ggio, m. hullámcsapás; ma-
re-mma, f. mocsár; marem-
ma-no, agg. Maremma-lakó.
marescia-llo, m. 1. tábornagy, 2.
őrmester.
mare-zzo, agg. hullámvonalas
rajz v. ereset.
margheri-ta, f. 1. gyöngy, 2. száz-
szorszép; Margheri-ta, f. Mar-
git.

marginale, agg. margó-; margina-re (ma·rgi·no), margóz; marginatu-ra, f. margóval el-látás; ma·rgine, m. 1. margó, 2. szegély, 3. sebhely, 4. tér; margi·no so, agg. széles margós. margavia-to, m. őrgrófság; mar-gra-vio, m. őrgrof. Mari-a, f. Mária; mari·no, agg. Mária. mari·na, f. 1. tenger, 2. tenger-part, 3. tengerész; mari-na·io, m. tengerész; marina-re (ma·ri·no), besóz; — la scu·ola, iskolát kerül; ma-rina-re-sco, agg. tengerészeti, hajós; marina-ro, m. 1. mari-naio; marineri-a, f. tengerészeti; mari·no, agg. tengeri. mari·lo, m. gazfickó; marione-ta, f. marionett. marita-ggio, m. házasság; mari-ta-le, agg. házassági, férji; marita-re (ma·ri·to), férjhez ad; marita-rsi, férjhez megy; marita-to, agg. férjhez-zett; mari-to, m. férj. mari·timo, agg. tengeri, tengerészeti. mariuo-lo, m. 1. mariolo; marmaglia, f. csöcselék. marma-re (ma·r·mo), lehűt; marma-to, agg. márvány-hideg. marmella-ta, f. gyümölcsíz. marmi-tta, f. húsos faszék; marmitto-ne, m. lusta ember. ma·rmo, m. márvány. marmo-ecchio, m. kölyök. marmo-reo, agg. márvány-; marmorizza-re (ma·r·mo·ri·z-zo), márványoz. marmo-tta, f. marmota. maro-so, m. (felcsapó, hatalmas) hullám.

ma·rra, f. borgony karja, csá-kány, kapa. marraiuo-lo, m. árkász. marra-no, m. durva ember. marrocchi-no, agg. maroquin. marro-ne, m. 1. gesztenye, 2. tévedés. marruche-to, megművelhetetlen föld. marsa-la, f. marsala-bor. Marsi-glia, f. Marscille; marsi-glie-se, m. marseillaise. marsi-na, f. frakk. Ma·rta, f. Márta; Ma·rte, m. Mars; martedì, m. kedd. martellame-nto, m. kalapálás; martella-re (ma·rte·llo), kalapál, kopog, kinez; martella-ta, f. kalapácsütés; martellia-no, agg. verso —, 14 szótágas vesszor; martelli-na, f. kőműves-kalapács; marte-llo, m. kalapács, gond. martina-ccio, m. ezüstsíróly. Marti-no, m. Márton. ma·rtire, m. vértanú; marti-rio, m. vértanúság; martirizza-re, (ma·rti·ri·z-zo), kinez; martirola-gio, m. vértanúk könyve; martoriame-nto, m. kínzás; martoria-re (ma·rto·rio), kinez, kinpadra von; marto-ro, m. kín. marzapa-ne, m. marcipán. marzeggia-re (ma·r·ze·g·gio), szeszélyeskedik. marzia-le, agg. harci, harcias; mar-zio, agg. Mars-, harci. ma·rzo, m. március. Marzo-cco, m. Firenze címerét szájában tartó oroszlán; marzoli-no, agg. márciusi; marzuo-lo, agg. márciusi. masca-gno, agg. ravasz; masca-zo-ne, m. gazember.

masce-lla, f. állkapocs; mascella-re, agg. az állkapocshoz tartozó.
 ma-sche-ra, f. álarc; masche-ra-re (ma-she-ro), álcáz, leplez; masche-ra-rsi (ma-sche-ro), álarcot v. álöltözetet ölt, alakoskodik; masche-ra ta, f. álarcosbál, komédia.
 maschiame-nte, avv. férfiasan; maschie-to, m. fiú; maschie-za, f. férfiaság; maschi-le, agg. férfias, hímnemű; mas-schio, agg., s. m. him, férfi; mascoli-no, agg. 'hímnemű, férfi-
 masna-da, f. sereg; masnadie-re, m. utonálló, rabló.
 ma-ssa, f. tömeg.
 massa-cra-re (mas-sa-cro), le-mészárol; massa-cro, m. mé-szárlás.
 massa-in, f. háziasszony, gazdasz-szony; massa-io, m. gazda, in-téző.
 masse-lla, m. tömb.
 masseri-a, f. 1. majorság, 2. meg-takarított pénz; masseri-zia, f., 1. háziesszközök, konyha-eszközök, 2. takarékság.
 massi-cio, agg. tömör, súlyos; ne-hézkes; s. m. tömb.
 ma-ssima, f. elv; massimame-nte, ma-ssime, avv. főleg; ma-ssi-mo, agg. legnagyobb; s. m. a legtöbb; ma-sso, m. tömb, tömeg.
 masso-ne, m. szabadkőműves; mas-soneri-a, f. szabadkőművesség; masso-nico, agg. szabadkőmí-ves.
 masso-so, agg. sziklás.
 maste-lla, m. dézsá.
 mastica-me-nte, m. rágás; masti-ca-re (ma-s-tic-o), rág, he-

beg; masticato-rio, agg. rágó; masticazio-ne, f. rágás.
 ma-stice, m. maszlix.
 masti-no, m. juhászkutya
 ma-stio, m. 1. maschio.
 mastodo-nte, m. mastodon.
 ma-stra, f. dagasztó teknő.
 ma-stro, m., agg. 1. maestro.
 mata-ssa, f. matring.
 matema-tica, f. matematika; ma-tema-tico, 1. agg. matemati-kai, 2. s. m. matematikus.
 matera-ssa, f. matrác.
 mate-ria, f. 1. anyag, 2. tárgy, szak; materia-le, agg. anyagi, -as; materia-li, m. pl. anyag, felszerelés; materiali-smo, m. materializmus; materiali-sta, m. materialista; materialità f. anyagiasság; materialme-nte, avv. tárgyilag, anyagilag.
 maternità, f. anyaság; mate-rno, agg. anyai.
 mati-ta, f. ceruza.
 matrice, f. 1. anyaméh, 2. ma-tric.
 matrici-da, m., f. anyagyilkos; matrici-dio, m. anyagyilkos-ság.
 matricola, f. anyakönyv; matricola-re (matricolo), anyakönyvbe bevezet, képe-sít; matricola-rsi, képesítést szerez; matricola-to, agg. ké-pesített, kipróbált; matrico-lazio-ne, f. anyakönyvbe be-vezetés.
 matri-gna, f. mostohaanya; ma-trigne-sco, agg. mostoha.
 matrimonia-le, agg. hitvesi; matri-mo-nio, m. házasság.
 matrizza-re (matrizzo), 1. madreggiare.
 matro-na, f. matróna; matrona-le, agg. tiszteletet parancsoló.

ma-tta, f. örült nő; **mattacci-no**, m. bohóc; **matta-ccio**, agg. bolondos; **matta-na**, f. hóbort, rossz v. nyomott hangulat; **matta-re** (ma-tto), megmatol (sakkjátékban); **matteggia-re** (matte-ggio), bolondozik; **mattere-llo**, m. sodrófa; **matte-zza**, f. örület; **matti-a**, f. örültség.

Matti-a, m. Mútyás.

matti-na, f. reggel; **mattina-ta**, f. reggel, délelőtt; **mattinie-ro**, m., agg. koránkelő; **matti-no**, m. reggel.

ma-tto, agg. 1. bolond, 2. s. m. skiz.

mattona-ia, f. téглаégető; **mattona-to**, m. kövezet, téгла-padló; **matto-ne**, m. téгла.

mattuti-no, agg. hajnali.

maturame-nto, m.érés; **matura-re** (matu-ro), érlel, érik; **maturati-vo**, agg. érlelő; **maturazio-ne**, f.érés; **mature-zza**, **maturità**, f. érettség; **matu-ro**, agg. érett.

matuti-no, agg. hajnali.

Ma-nri, m. pl. mörök.

Muri-zio, m. Mór.

mausole-o, m. síremlék.

ma-zza, f. 1. bot, 2. kovácskalapács, 3. vágóhíd; **mazza-ta**, f. botütés.

mazze-ito, m. csokroeska; **ma-zo**, m. csokor, csomó, csoport; **mazzo-chio**, m. csomó, csomag; **mazzoli-no**, m. csokroeska; **mazzuo-lo**, m. 1. csokor, 2. csomag, 3. kalapács.

me, pron. acc., dat., engem, nekem; **povero** —, én szegény! **come** —, mint én; **me'**, 1. meglio rövidítése, 2. mezzo rövidítése.

meu-ndro, m. kanyargás.

mea-re (me-o), áthatol, átszivárog; **mea-to**, m. csatorna.

mecca-nica, f. mechanika; **meccanico**, agg. 1. mechanikai, 2. gépész, 3. géperőre berendezett; s. m. gépész; **meccanismo**, m. gépezet.

mecena-te, m. mecénás.

me-co, pron. velem.

meda-glia, f. érem; **medaglie-re**, m. éremgyűjtemény; **medaglio-ne**, m. érem, medaillon; **medagli-sta**, m. éremgyűjtő.

medesime-zza, f. azonosság; **medesimo**, **medesimo**, agg. maga, ugyanaz.

me-dia, f. középárányos, közép-szám; **media-no**, agg. közép; **media-nte**, prep. vmi segítségével; **mediatame-nte**, avv. közvetve; **media-to**, agg. közvetett; **mediato-re**, m. mediatri-ce, f. közvetítő; **mediazio-ne**, f. közvetítés.

me-dica, agg. erba —, lucerna.

medica-bile agg. gyógyítható; **medicame-nto**, m. orvosság; **medica-re** (me-dico), kezel, gyógyít, orvosol; **medica-to**, agg. gyógy-; **medicato-re**, m. medicatri-ce, f. gyógyító; **medicatu-ra**, f. gyógyítás, kezelés; **medicazio-ne**, f. kezelés, gyógyítás.

medice-o, agg. Medici-i.

medici-na, f. 1. orvosi tudomány, 2. orvosság; **medicina-le**, agg. orvosi, gyógy- s. m. orvosság; **me-dico**, 1. agg. orvosi, 2. s. m. orvos.

medieva-le, agg. l. medioevale.

me-dio, agg. közép; **medio-cre**, agg. középserű; **mediocrità**, f. középserűség.

medioeva-le, agg. középkori; **medie-vo**, m. középkor.
meditabo-ndo, agg. töprengő; **medita-re** (m e d i t o), elmélkedik vlmín, fejét töri; **meditati-vo**, agg. szemlélődő, töprengő; **medita-to**, agg. átgondolt; **meditazio-ne**, f. elmélkedés.
mediterra-neo, m. Földközi-tenger.
mefi-te, f. káros kigőzölgés.
megalomani-a, f. nagyzási hóbort.
me-ggio, **me-glio**, avv. jobban, inkább; s. m. jobb, vlki java, előny.
me-la, f. alma; **melagra-na**, f. gránátalma; **melagra-no**, m. gránátalmafa.
melara-ncia, l. arancia; **melara-ncio**, m. l. arancio.
mela-re (m e l o), almával megdobál, kifütyül.
mela-to, agg. mézes; **me-le**, m. l. miele.
melensa-ggine, f. ostobaság; **me-le-nsa**, agg. ostoba.
mele-to, m. almáskert.
meli-aca, f. kajszin barack; **meli-aco**, m. kajszin barackfa.
me-lico, agg. zenei.
meli-fero, **melli-fero**, agg. méztermő; **mellifica-re** (m e l l i f i c o), mézet terem; **melli-fluo**, agg. mézzel csepegő.
mellona-ggine, f. ostobaság.
mello-ne, m. 1. dinnye, 2. tökfilkó.
me-lma, f. iszap, sár; **melmo-so**, agg. iszapos, sáros.
me-lo, m. almafa.
melodi-a, f. dallam; **melo-dico**, **melodio-so**, agg. dallamos; **melodra-mma**, m. zenedráma; **melodramma-tico**, agg. melodramatikus, édeskés; **melo-**

pe-a, f. összhangzattan, dal-költés.
membra-na, f. hártya, pergamen; **membrana-ceo**, agg. hártya-, pergamen-; **membrano-so**, agg. hártyás.
membratu-ra, f. (építészet) tagozás; **me-mbro** (pl. -i, -a) tag; **membru-to**, agg. izmos.
meme-nto, m. ima a halottakért.
memora-bile, **memora-ndo**, agg. emlékezetes; **memora-ndum**, m. emlékirat; **me-more**, agg. emlékező; **memo-ria**, f. emlékezet, emlékirat; **memoria-le**, m. emlékirat; **memoriali-sta**, m. emlékiratíró.
me-na, f. cselszövés; **menadi-to**, a —, avv. pontosan, részlete-sen; **mena-nte**, m. másoló; **me-na-re** (m e n o), vezet, maga után von; — **bù o n o**, helye-sel; **mena-ta**, f. 1. vezetés, mozdulat, 2. maroknyi; **mena-to-re**, m. menatri-ce, f. ve-zető.
me-ncio, agg. puha, petyhüdt.
me-nda, f. hiba, hiány.
menda-ce, agg. hazug; **menda-cio**, m. hazugság; **mendame-nto**, m. l. emendamento.
mendica-nte, agg. kolduló; s. m. koldus; **mendica-re** (m e n d i c o), koldul; **mendica-to**, agg. koldult, keresett; **mendicato-re**, m. koldus; **mendicità**, f. koldulás; **mendi-co**, agg., s. m. koldus.
mendo-so, agg. hiányos.
meneghi-no, m. milanoi (ember v. tájszólás).
me-nimo, agg. menomo.
meni-nge, f. agyhártya; **meningi-te**, f. agyhártya-gyulladás.

me-nno, agg. férfiatlan, férfiasságától megfosztott.

me-no, avv. kevésbé; **ve-ni-r** —, 1. vmit nem teljesít, 2. meg-szeg, elhagy, 3. elájul; **fa-r-di** —, lemond; — **ma-le-che**, még szerenese, hogy...; agg. kevesebb; **n** — **co-sto**, olcsóbban; **s. m.** kisebb rész; **i** —, a kisebb rész; **per-lo** —, legalább is; **menomame-n-te**, avv. egyáltalában nem; **menomame-nto**, m. csökkentés; **menoma-re** (**me-n-o-mo**), csökkent; **me-nomo**, m. leg-kisebb, utolsó.

me-nsa, f. 1. asztal, 2. lakoma.

mensi-le, agg. havi; **mensilme-n-te**, avv. havonta.

me-nsola, f. párkánytartó.

mensua-le, agg. mensile.

me-nta, f. menta.

menta-le, agg. 1. értelmű; **alie-nazione** —, örület, 2. áll-; **mentalmen-te**, avv. lélekben; **me-n-te**, f. lélek, ész, értelem, szándék; **por** — **a**, figyel; **sorgere in** —, eszébe jut; **te-ner a** —, valamire gondol; **aver a** —, emlékezik; **sa-pe-re a** —, kívülről tud; **scappardi** —, elfelejt; **a** —, vminek értelmében; **mentecatta-ggine**, f. örültség; **menteca-tto**, agg., s. m. örült.

menti-re (**me-nto**), hazudik; **menti-ta**, f. meghazudtolás; **mentitame-n-te**, avv. hazugon, tévesen; **mentito-re**, m., **men-titri-ce**, f. hazug.

me-nto, m. áll.

Me-ntore, m. mentor, vezető.

mentova-re (**me-n-to-vo**), említ.

me-n-tre, avv. mialatt, amíg; **ne-l** — **che**, mialatt.

menziona-re, l. mentovare; **men-zio-ne**, f. említés.

menzo-gna, f. hazugság; **menzo-gne-ro**, agg., s. m. hazug.

merame-n-te, avv. csak, tisztára.

meravi-glia, f. l. meraviglia.

mercanta-n-te, **merca-n-te**, m., agg. kereskedő; **mercanteggia-re**, (**me-rcan-te-ggi-o**), kereskedik, alkuszik; **mercante-sco**, agg. üzleti, kereskedői; **mercanti-le**, agg. kereskedelmi; **merca-nzia**, f. árú; **merca-re** (**me-rc-re**), kereskedik, elad; **mercata-n-te**, m. 1. mercante; **mercato**, m. markotányos; **merca-to**, m. vásár, piac; **far** — **di**, árúba bocsájt; **bu-on** —, olcsó; **so-p-ra** —, ráadásul; **mercatu-ra**, f. kereskedés; **me-rc-e**, f. árú.

mercè, f. 1. kegyelem, 2. jutalom, 3. hála, 4. köszönet; **mercè-de**, f. jutalom; **essere alla** — **di**, vkinek a hatalmában van; **chiedere** —, segítséget v. kegyelmet kér.

mercena-rio, agg. 1. megvásárolható, megvesztegethető, 2. agg., s. m. zsoldos.

merceri-a, f. rövidárú kereskedés; **mercia-io**, m. rövidárú- v. vándor-kereskedő; **merciniuo-lo**, m. rövidárú kereskedő; **mercimo-nio**, m. üzérkedés.

mercoledì, m. szerda.

mercuria-le, 1. agg. higany-, 2. s. f. ártáblázat; **mercu-rio**, m. higany.

me-rda, f. bősár; **merda-io**, m. pöcegödör.

mere-nda, f. uzsonna; **merenda-re** (**me-re-n-do**), uzsonnázik.

meretri-ce, f. utcanő. meretri-cio, agg. megvásárolható, arcátlan.

me-ria, f. szabad ég.

meridia-na, f. 1. délkör, 2. napóra; meridia-ne, agg., s. m. déli.

meriggia-re (me-ri-ggio), de-lel: meri-ggio, m. dél; merig-gio-ne, m. naplopó.

meritame-nte, avv. méltán, érdem szerint; merita-re (me-ri-to), érdemel; be-n-[di], vlmiben érdemet szerez; — il co-nto, megépi; meritame-nte, avv. méltán; merite-vole, agg. érdemes; me-ri-to, m. 1. érdem, 2. jutalom, hála, 3. a mio-javamra; merito-rio, agg. érdemes, dicséretre méltó.

merla-re (me-rlo), csipkepárkánnyal ellát; merla-to, agg. csipkézett; merlatu-ra, f. csipkézett; merletta-re (me-rle-tto), agg. csipkével díszít; merle-tto, m. csipke.

me-rlo, m. 1. fekete rigó, 2. csipke; merlo-tto, m. fiatal rigó, pali.

merlu-zzo, m. csuka.

me-ro, agg. tiszta, csupa.

me-rio, m. 1. merito.

mesa-ta, f. hónap. havi fizetés.

me-scere (me-sco; mesce-i; mesciu-to), 1. kever, 2. önt.

meschiname-nte, avv. szegényesen, kicsinyesen; meschine-llo, m. szegényke; meschinità, f. szegénység, nyomor, kicsiség; meschi-o, agg. szegény, gyönge, kicsinyes.

meschi-ta, f. mecset.

mescia-cqua, m. vizeskorsó; me-scibile, agg. keverhető; me-

scita, f. keverés, süntés; — di caffè, f. kávémérés.

mescolame-nte, m. keverés; mescola-nza, f. keverék; mescola-re (me-scolo), kever; mescola-rsi, keveredik, beleegyedek; mescola-ta, f. keverés; mescoli-o, m. keverék; me-scolo, m. keverék; mescu-glia-re (mescu-glio), összszekever; mescu-glio, m. keverék.

me-se, m. hónap.

me-sere, me-sero, m. fejkendő, fátyol.

mese-tto, m. hónapocska.

me-ssa, f. 1. mise, 2. tét.

messenger-a, f. postajárat, messaggie-ro, m. követ; messa-ggio, m. követség, üzenet.

messa-le, m. misekönyv.

me-sse, f. érett gabona, aratás.

Messe-re, m. úr, uraság.

Messi-a, m. Megváltó.

messica-no, agg. mexikói.

Messine-se, agg., s. m. messinai.

me-ssso, m. követ, küldött, hírnök.

messio-rio, agg. aratási.

mestame-nte, avv. szomorúan.

mesta-re (me-sto), kever, izgat;

mestato-io, m. keverő; mesta-

to-re, m. keverő, izgató; me-

stica, f. alapszín; mestica-re

(me-sti-to), alapoz, színe-

ket kever; mesticato-re, m.

festékkészítő; mesticcia-re

(mesti-ccio), izgat, mes-

terkedik; mesticheri-a, f. fes-

tétkereskedés.

mestiera-nte, m. mesterember;

mestie-re, m. mesterség, hiva-

tás; mestie-ri, m. szükség.

mesti-zia, f. szomorúság; me-sto,

agg. szomorú.

me-stola, f. főzőkanál, kőmives-kanál; **me-stolo**, m. főzőkanál; **mesto-ne**, m. 1. főzőkanál, 2. izgató.

mestruazio-ne, f. menstruáció.

mestu-ra, f. keverék, kitt.

me-ta, f. 1. cél, 2. trágya.

metà, f. fele vlminek.

metafi-sica, f. metafizika; **metaforeggia-re** (-e-ggio), képekben beszél; **metafo-rico**, agg. képes, átvitt értelmű.

meta-llico, agg. fém-, érces; **metal-li-fero**, agg. értermő; **metal-lizza-re** (meta-li-zzo), fémez; **meta-llo**, m. fém; **metallurgi-a**, f. kohászat.

metamo-rfosi, f. átváltozás; **meta-stasi**, f. betegség átterjedése más szervre; **meta-tesi**, f. hangátvetés; **metempsico-si**, f. lélekvándorlás; **mete-ora**, f. meteor; **meteorologi-a**, f. meteorológia; **meteorolo-gico**, agg. meteorológiai; **meteo-ro-logy**, m. meteorológus.

meti-ccio, **mesti-zzo**, m. mesztic.

meticolosità, f. aggodalmaskodás; **meticolo-so**, agg. aggodalmaskodó.

meto-dica, f. módszertan; **meto-dico**, agg. módszeres; **metodi-sta**, m., f. metodista; **me-todo**, m. módszer, szokás **metodologi-a**, f. módszertan.

metoni-mia, f. metonímia.

me-topa, f. metope, mezőköz.

me-trica f., versmérték, verstan; **me-trico**, agg. 1. vers-, ütem-, 2. méter-; **me-tro**, m. 1. vers-mérték, 2. méter.

metro-poli, f. főváros; **metropoli-ta**, m. metropolita; **metropo-lita no** agg. fővárosi.

me-ttere (me-tto; mi-si; me-ssol), 1. tesz, 2. hozzávesz, 3. felvesz, 4. metter-si in capo, fejébe vesz; quanto si mette a...? mennyi időbe kerül?; — a ferro e fuoco, elpusztít; — in fuga, megfutamít; — su casa, saját háztartást berendez; mette conto, megéri, 5. rügyez; — le penne, tollasodik, 6. valahová torkol; mette-rsi, vlhová áll, fekszik; — in cammino, útnak indul; mettibo-cca, m. fogadatlan prókátor; mettito-re, m. 1. szedő, 2. játékos.

me-zza, f. fél (óra, adag); **mezzadri-a**, f. felesség, felesbe művelés; **mezza-dro**, m. feles; **mezzaiuo-lo**, m. feles; **mezzalu-na**, f. félhold; **mezzana**, f. 1. kerítőnő, 2. cseréptégla, 3. kisvitorla; **mezza-no**, 1. agg. közepes, középső, 2. s. m. közvelítő, kerítő; **mezzano-tte**, f. éjféli; **mezzati-nta**, f. középszín, átmenet; **mezzeri-a**, f. felesség, felesbe művelés; **me-zzo**, agg., s. m. 1. fél, 2. közép, középső; **togliere di —**, eltávolít; **per — di**, avv. vlmi által, 3. agg. túlérett; **mezzobu-sto**, m. mellkép; **mezzocerchio**, m. félkör; **mezzodi**, m., **mezzogiorno**, m. dél; **mezzo-mbra**, f. félhomály, átmenet; **mezzorile-vo**, m. féldombormű; **mezzosopra-no**, m. mezzosoprán; **mezzoterraine**, m. kibúvó.

mi, pron. acc., dat. engemet, nekem.

miagola-re (mia-golo), nyá-

vog; miagola-ta, f. miagoli-o,
m. nyávgóság; mia-golo. m.
miau.

mia-sua, m. miazma; miasma-tico,
agg. miazmás.

miaula-re (m i a · u l o), nyávg.

mi-ca, f. agg. egyáltalában nem,
2. s. f. máriaüveg.

mi-cca, f. f. vastag leves, 2. sár.

mi-ccia, f. kanóc.

mici-no, m., a —, takarékosan.

mi-cio, m. számár.

Miche-le, m. Mihály.

mi-cia, f. cica.

micidia-le, agg. halálos; mici-dio,
m. gyilkosság.

mi-cio, m. cica.

micoli-no. m. csipetnyi.

micro-bio. m. baktérium; micro-
co-smo, m. mikrokozmosz, em-
ber; micro-fono, m. mikrofon;
microscopico, agg. apró, mik-
roszkópikus; microscopio, m.
mikroszkóp.

mido-lla, f. f. kenyér bele, 2. ve-
lő; midolla-re, agg. velő-; mi-
do-llo, m. velő.

mie-le, m. wéz.

mie-tere (m i e · t o), kaszál, arat;
mietito-re, m. kaszáló, arató;
mietitu-ra, f. kaszálás, aratás.

miglia-io, m. körülbelül ezer; a
miglia-ia, ezrével.

mi.glio. m. f. mérföld. -kő, 2.
köles.

migliorame-nto. m. javítás, javu-
lás; migliora-re (m i g l i o -
r o), javít; miglio-re, agg.
jobb; s, m. a legjobb.

migna-tta, f. pócá.

mignola-re (m i · g n o l o), virág-
zik (olajfa); mignolatu-ra, f.
olajfa virágzása.

mi-gnolo, m. kisűj.

migno-ne, m. kedvence.

migra-re (m i · g r o), vándorol;
migrato-re agg. vándor. migra-
to-rio, agg. vándorló; migra-
zio-ne, f. vándorlás.

mi-la, pl. mille-ből.

milane-se, agg. milánói.

milia-rdo, m. milliárd.

milia-re, agg. mérföld-.

miliona-rio. m. milliomos; milio-
ne, m. millió; milione-simo,
agg. milliomod.

milita-nte, agg. harcos; milita-re
(m i · l i t o), katonáskodik,
küzd, milita-re. f. agg. kato-
nai, 2. s. m. katona, harcos;
militari-smo, m. militarizmus;
militarme-nte, avv. katonai-
lag; mi-lite, m. katona; mili-
zia, f. katonaság, sereg.

milla-nte, agg. ezernyi rengeteg;
millanta-re (m i l l a · n t o),
túloz. hazudik; millanta-rsi,
dicsekszik; millantato-re, m.,
millantatri-ce, f. dicsekvő,
Hárijános; millanteria, f. di-
cesekvés, hencegés.

mi-lla, agg. ezer; mille-cuplo,
agg. ezerszeres; millefo-glie,
m. krémeslepény; millena-rio,
agg. ezredéves; mille-nnio, m.
ezredév; millepie-di, m. száz-
lábú; mille-simo. f. agg. ez-
redik, 2. s. m. ezredrész, év-
ezred; millifo-rme, agg. ezer
alakú; milligra-mmo, m. mili-
gramm; milli-metro. m. mili-
méter.

milo-rde, m. milord.

mi-lza, f. lép.

mime-si, f. utánczás; mime-tico,
agg. utánczó; mi-mica, f. arc-
játék; mi-mico, agg. mimikai;
mi-mo, m. színész.

mimo-sa, f. mimóza.

mi-na, f. akna.

minacce-vole, agg. fenyegető; **minacciato-re**, m. minacciatri-ce, f. fenyegető; **minaccio-so**, **mina-ce**, agg. fenyegető.

minare-to, m. minarett.

minato-re, m. aknavető, bányász.

minato-rio, agg. fenyegető.

minchiona-re (m i n c h i o - n o), ugrat; **minchionatu-ra**, f. ugratás, gúny; **minchio-ne**, m. fajankó; agg. ostoba; **minchioneri-a**, f. ostobaság, kicsiség, ugratás.

minera-le, agg. ásvány -, s. m. ásvány, bánya; **minerali-sta**, m. ásványgyűjtő; **mineralizza-re** (-i - z z o), megkövesít; **mineralizzazio-ne**, f. megkövesedés; **mineralogi-a**, f. ásványtan; **mineralo-gico**, agg. ásványtani; **minera-rio**, agg. bánya-

mine-stra, f. leves; **minestro-ne**, m. zöldségleves.

mingherli-no, agg. sovány.

minia-re (m i - n i o), miniatűrökkel díszít, finoman kidolgoz; **minia-rsi**, festi magát; **miniato-re**, m. miniatűr-festő; **miniatu-ra**, f. miniatűr.

minie-ra, f. bánya

mi-nima, f. félhang; **minimame-n-te**, avv. legkevesbbé sem; **minimo**, agg. legkisebb, legkevesebb; s. m. minimum.

mi-nio, m. minium.

ministeria-le, agg. miniszteri; **ministe-ro**, m. hivatal, minisztérium; **ministra-re** (m i n i - s t r o), szolgál; **mini-stro**, m. 1. miniszter, 2. követ, 3. szolga.

minora-nza, f. kisebbség; **minora-re** (m i n o - r o), csökkent; **minorazio-ne**, f. csökkentés; **mino-re**, agg. kisebb, fiatal-

labb; **frate** —, ferencrendi; s. m. kiskorú, **minore-nne**, agg., s. m. kiskorú; **minorità**, f. kiskorúság; **minori-ta**, m. ferencrendi szerzetes; **minori-tico**, agg. ferencrendi.

minue-ito, m. mentüeti

minu-gia, f. bélhúr.

minu-scola, f. kishetű.

minu-scolo, agg. kicsi; **lettera minu-scola**, f. kishetű.

minu-ta, f. piszkozat; **minuta-glia**, f. ócskaság, csöcselék; **minutamente**, agg. apróra, részletesen; **minuta-re** (m i n u - t o), piszkozatban fogalmaz; **minute-zza**, f. kicsiség, aprólékos-ság; **minu-to**, f. agg. piciny; **vendere a** —, kicsinyben elárúsít, 2. s. m. perc; — **secondo**, másodikperc; **minuzia**, f. kicsiség; **minuziosa-gine**, f. kicsinyesség; **minuzio-so**, agg. aprólékos; **minuzza-glia**, f. csöcselék; **minuz-zo-lo**, m. morzsa.

mi-o, pron. poss. enyém.

mi ope, agg. rövidlátó; **miopi-na**, f. rövidlátás.

mioso-tide, **mioso-ti**, f. nefelejts.

mi-ra, f. célgömb (puskán), cél, szándék; **prendere la** —, célhoz; **ha in** —, szándékában van.

mirabe-lla, f. szilva.

mira-bile, agg. csodálatos; **mira-bi-lia**, f. pl. csodák; **mira-colo**, csoda; **miracolo-so**, agg. csodás, csodatevő.

mira-ggio, m. délibáb.

miralle gro, m. szerenescskivánat.

mira-re (m i - r o), néz, célhoz törekedik; **mirato-re**, m. szemlélő.

miri-ade, f. miriád.

miri-fico, agg. csodatévő; **mi-ro**, agg. csodás; s. m. csoda.
mi-rra, f. mirrha.
mi-rto, m. mirtus.
misantropi-a, f. embergyűlölet.
misantro-pico, agg. embergyűlölő; **mis-anthropo**, m. embergyűlölő.
misce-a, f. kecsesség, vacak; **miscella-neo**, f. vegyes művek, különféle; **miscella neo**, agg. vegyes; **mi-schia**, f. verekedés, kavardús; **mischia-re** (mi-schi-a), kever; **mischia-rsi**, beleegyezik; **mischio**, 1. agg. kevert, tarka, 2. s. m. keverék.
miscrede-nte, agg., s. m. hitetlen; **miscrede-nza**, f. hitelenség; **miscre-dere** (-c-re-do), nem hisz.
miscu-glio, m. keverék.
misera-bile, agg., s. m. nyomorult, szerencsétlen; **miserabilità**, f. szegénység, nyomor; **misera-bilme-nte**, **miserame-nte**, avv. nyomorultan; **misera-ndo**, agg. sajnálatra méltó; **misere-llo**, m., agg. szegény, szerencsétlen; **mise-ria**, f. nyomor, nyomorúság; **miserico-rdia**, f. kegyelem, részvét, jótétemény; **misericordio-so**, agg. részvevő, kegyes; **miseri-no**, agg. szegényes, szűk; **mi-sero**, agg., s. m. szegény, nyomorult.
misfa-tto, m. gonoszított.
mislea-le, l. sleale.
misoga-llo, m. franciagyűlölő.
missiona-rio, m. hittérítő, apostol; **missio-ne**, f. 1. küldetés, feladat, megbízás, 2. misztió; **missi-vo**, agg. lette-
ra missiva, elküldésre szánt levél.

misteriosità, f. titokzatosság; **misterio-so**, agg. titokzatos; **mi-ste-ro**, m. titok; **mi-stica**, f. misztika; **mistici-smo**, miszticizmus; **misticità**, f. titokzatosság; **mi-stico**, 1. agg. titokzatos, 2. s. m. misztikus; **mistifica-re** (mi-sti-fi-co), misztifikál.
mistio-ne, f. keverék; **mi-sto**, agg. 1. kevert, 2. s. m. keverék; **mistu-ra**, f. keverék.
misu-ra, f. 1. mérték, 2. — **co-mune**, közös osztó, 3. versmérték, 4. ütem, 5. rendszabály, 6. a — **che** ahogyan.
misura-bile, agg. mérhető; **misurame-nto**, m. mérés; **misu-ra-re** (mi-su-ro), mér. mér-sékel, megfontol; próbál (ruhát); **misura-rsi**, méri magát; — **con**, összeméri magát valakivel; **misura-to**, agg. mér-sékelt; **misurato-re**, m., **misu-ratri-ce**, f. mérő; **misuratu-ra**, f. mérés.
mi-te, agg. enyhe, mérsékelt; **mi-te-zza**, f. enyhesség, mérsékelttség.
mi-tico, agg. mitikus.
mitigame-nto, m. enyhítés; **miti-ga-re** (mi-ti-go), csillapít, enyhít; **mitiga-rsi**, enyhül; **mitigati-vo**, agg. csillapító; **mitigato-re**, m., **mitigatri-ce**, f. csillapító; **mitigazio-ne**, f. csillapítás.
mi-to, m. mítosz; **mitologi-a**, l. mitológia; **mitolo-gico**, agg. mitologikus.
mi-tra, f. püspöksüveg, pápai tiara.
mitra-glia, f. kartács; **mitraglia-re** (mi-tra-gli-o), kartácsal lö; **mitragliatri-ce**, f. gépfegyver.

mitra-re (m i - t r o), koronáz, püspöksüveget föltesz.

mitte-nte, m., agg. küldő, feladó.

mo', f. m. m o d o rövidítése, 2. avv. épp most, 3. m o s t r a (l. imper. mostrare), mutasd.

mo-bile, agg. 1. mozgatható, ingatag, ingó; r i c h e z z a —, ingó vagyon, 2. m. bútor; **mo-bi-lia**, f. bútorzat; **mobilia-re** (m o b i - l i o), behútoroz; **mobilità**, f. mozgékonyság; **mobilita-re** (m o b i - l i t o), mozgósít; **mobilitazio-ne**, f. mozgósítás; **mobilizza-re** stb. l. mobilitare stb.

mo-ca, f. mokka.

moccica-glia, f. nyúlka, takony; **moccica-re** (m o - c c i c o), folyik az orra, bőg; **moccichi-no**, m. zsebkendő; **moccico-so**, agg. taknyos; **mo-celo**, m. takony.

mo-ccolo, m. gyertyavég, szitok.

mo-da, f. divat; **modalità**, f. modalitás, módozat.

modella-re (m o d e - l l o), alakít; **modella-rsi**, igazodik; **mode-llo**, m. minia, modell.

modern-re (m o - d e r o), mérsékel, vezet; **modera-rsi**, mérsékeli magát; **moderate-zza**, f. mérséklet; **moderati-vo**, agg. mérséklő; **moderato-re**, m., **moderatri-ce**, f. mérséklő, irányító; **moderazio-ne**, f. mérséklet.

mode-rno, agg. új, divatos.

mode-stia, f. szerénység; **mode-sto**, agg. szerény; **modicità**, f. mérsékeltség; **mo-dico**, agg. mérsékel.

modifica-re (m o d i - f i c o), megváltoztat, alakít; **modificato-**

re, m. alakító, enyhítő; **modificazio-ne**, f. változtatás.

modi-no, m. kedves modor; **modi-sta**, f. divatárúsnő.

mo-do, m. mód, modor, szólás-mód, hangnem; a —, illően; a — e a v e r s o, előírás szerint; **fare a — suo**, saját feje szerint cselekszik; a — d' e s e m p i o, például; **fuo r d i —**, rendkívülien; **i n o g n i —**, mindenestre; **mo-dula**, f. minta; **modula-re** (m o - d u l o), szabályoz; **modulazio-ne**, f. moduláció; **mo-dulo**, m. minta, ürlap.

mo-gano, m. mahagóni.

mo-ggio, m. véka, köböl.

mo-gio, agg. aluszékony, levert.

moglia-io, m. papucsos; **mo-glie**, f. feleség.

mo-ia, f. sósforrás.

moi-na, f. kedveskedés, cirogatás; **moina-rdo**, agg. hizelgő; **mo-neri-a**, f. hizelgés, kacérkodás.

mo-la, f. malomkő; **mola-re**, agg. **dente —**, zúpfog; **mo-leere** (m o - l e e), enyhít, jól esik.

Molda-va, f. Moldva (folyó); **Molda-via**, f. Moldva.

mo-le, f. teher, tömeg, épület-tömb.

mole-cola, f. molekula.

mole-nda, f. örlési díj.

molesta-re (m o l e - s t o), zavar, zaklat, bánt; **molestato-re**, m., **molestatri-ce**, f. zaklató; **mole-stia**, f. baj, kellemetlenség; **mole-sto**, agg. kellemetlen.

mo-lgere (m o - l g o), fej; **moli-no**, l. mulino.

mo-lla, f. rugó; f. pl. parázs-fogó.

molla-re (m o - l l o), utánaenged, elgyöngül; **mo-llé**, agg. f.

puha, 2. ázott, nedves, 3. s. m. nedvesség; **mettere in** —, beáztat; **molleggia-re** (molle-ggia), rugalmas; **molle-tta**, f. kis tűzfogó; **molle-zza**, f. puhaság; **molli-en**, f. 1. kenyér bele, 2. tévedés; **molli-ccchio**, m. puha, nedves talaj; **molli-ccio**, agg. nedves; s. m. nedvesség; **mollifica-re** (molli-fico), megpuhít; **mollificati-vo**, agg. puhító; **mollificazio-ne**, f. puhítás; **mollu-sco**, m. puhány.

mo-lo, m. kikötő-gút.

molte-plice, agg. sokszoros; **mol-ticolo-re**, agg. tarka; **molti-forme**, agg. sokalakú; **moltila-tero**, agg. sokoldalú; **moltilo-quo**, m. bőbeszédűség; **molli-loquo**, agg. bőbeszédű; **moltiplica-re** (mol-ti-pli-co), sokszoroz; **moltiplica-rsi**, sokasodik; **moltiplicati-vo**, agg. sokszorozó; **moltiplicazio-ne**, f. szorzás, szaporítás; **molli-plice**, agg. sokszoros; **molli-plicità**, f. sokaság, sokszerűség; **mol-tiplo**, m. sokszoros; **mol-titu-dine**, f. sokaság; **mo-lto**, agg. sok; avv. nagyon, sokkal.

momenta-neo, agg. pillanatnyi; **mo-me-nto**, m. 1. pillanat, 2. fontosság; **a mo-men-ti**, néha, azonnal; — **musicale**, iitem.

mo-naca, f. apáca; **monaca-le**, agg. szerzetesi, apáca; **mo-naca-nda**, f. apácánövendék; **monaca-rsi**, apácává lesz; **mo-naca-to**, m. szerzetesség; **monacazio-ne**, f. apáca beöltö-zési ünnepsége; **mo-naco**, m. szerzetes.

Mo-naco, m. 1. Mónakó herceg-ség, 2. — di Baviera, München

mo-nade, f. monas.

mona-rea, m. uralkodó; **monar-chi-a**, f. királyság, monarchia; **mona-rehico**, agg. monarchikus; **monarchi-sta**, m. királypárti.

monaste-ro, m. kolostor; **mona-stico**, agg. kolostori.

moncheri-no, m. csonk; **monche-za**, f. csonkaság; **monchi-no**, m. csonkakezű, nyomorék; **mo-nco**, agg. nyomorék, csonka; **monco-ne**, m. csonk.

mondanità, f. világiasság, hiú-ság; **monda-no**, agg. világi

monda-re (mo-n-do), hámoz, tisztít; **monda-rsi**, megtisztul, hámlik; **mondatu-ra**, f. há-mozás, hég; **monde-zza**, f. tisztaság; **mondezza-io**, m. szemétdomb.

mondia-le, agg. világ-; **mo-ndo**, f. m. világ; **un — di**, ren-geteg, 2. agg. hámozott, tiszta.

monelleri-a, f. gyerekcsíny, kó-péság; **monelle-sco**, agg. hun-cut; **mone-llo**, m. kópé.

mone-ta, f. pénz; **moneta-ggio**, m. pénzverés; **moneta-re** (mo-ne-t-o), pénzt ver; **mo-neta-rio**, agg. pénz-; **moneta-zio-ne**, f. pénzverés.

Mongi-be-llo, m. Etna.

Mongo-lia, f. Mongolország; **mon-go-lico**, agg. mongol.

moni-le, m. nyakék

mo-nito, m. figyelmeztetés; **moni-to-re**, m. 1. figyelmeztető, felügyelő, 2. hivatalos hir-adó; **monito-rio**, m. figyel-meztető levél.

Mo-nna, f. Madonna

mono-colo, agg. egyszemű; **mono-co-rdo**, agg. egyhúrú; **mono-di-a**, f. egyszőlámú (halotti) ének; **monogami-a**, f. egynejűség; **mono-gamo**, agg. egynejű; **monografi-a**, f. monográfia; **monogra-mma**, f. monogram; **monoli-to**, m. egy kőből faragott oszlop; **mono-logo**, m. monológ; **monomani-a**, f. rögeszme; **mono-po-lío**, egyedárúsítási jog; **monosi-llabo**, agg. egyszótagú; **monotei-smo**, m. egyistenhit; **monotei-sta**, m. egyistenhívő; **monotoni-a**, f. egyhangúság; **mono-tono**, agg. egyhangú.

monsigno-re, m. főpapok címe.

monta-gna, f. hegy, hegység; **montagnuo-lo**, agg. hegyi; **montana-ro**, agg. hegyi; s. m. hegylakó; **montani-no**, agg. hegyi; s. m., **montani-na**, f. hegylakó; **monta-no**, agg. hegyi.

monta-re (m o n t o), 1. fölmegey, fölmászik, fölszáll, lóra ül, lovagol, 2. emelkedik, 3. n o n m o n t a nulla, nem fontos; — **i n i r a**, feldühödik; — **u n a m a c c h i n a**, gépet összeállít; — **u n a s t a n z a**, szobát berendez; — **u n g i o i e l l o**, drágakövet befoglal; — **l a s e n t i n e l l a**, őrségre megy; **monta-to**, agg. p a n n a — a. hab; **monta-to-io**, m. kwesilépéső.

mo-nte, m. hegy; **m a n d a r e a** —, meghíúsít; **montice llo**, m. hegyecske.

monto-ne, m. kos.

montuo-so, agg. hegyes.

monumenta-le, agg. emlék-, nagyszerű; **monume-nto**, m. szobor, emlékmű.

mo-ra, f. 1. szeder 2. haladék, 3. találós-játék 4. rakás, 5. mór-nő.

mora-le, 1. agg. erkölcsös, 2. s. m. szellem, 3. s. f. erkölcs; **mora-lista**, m. erkölestannal foglalkozó tudós; **moralità**, f. erkölcs, erkölcsösség; **moralizza-re** (m o r a l i - z z o), 'erkölcsi tanításokkal ellát; **moralizzazio-ne**, f. erkölcsi szónoklat; **moralme-nte**, avv. erkölcsileg.

mora to, agg. fekete.

morato-ria, f. haladék; **morato-rio**, agg. halasztó.

Mora-via, f. Morvaország.

morbide-zza, f. lágyág; **mo-rbi-do**, agg. lágy.

morbi-fero, agg. betegséget hozó v. hordozó; **morbi-fico**, agg. egészségtelen; **morbi-llo**, m. kanyaró; **morbillo-so**, agg. kanyaró; **mo-rbo**, m. betegség, bűz; **morbosità**, f. betegesség; **morbo so**, agg. beteges.

morda-ee, agg. harapós, maró; **mordacità**, f. harapósság; **mordente**, agg. maró; s. m. marató folyadék; **mordere** (m o r d o; m o r s i; m o r s o), harap, mar; **mordica-re** (m o r - d i c o), mar; **mordicati-vo**, agg. maró.

more-llo, t. agg. barnásfekete, 2. sötétpej ló.

more-na, f. moréna.

more-sco, agg. mór.

morfi-na, f. morfium.

morfologi-a, t. alaktan; **morfologico**, agg. alaktani.

morgana-tico, agg. matrimónio —, balkézről való házasság.

moribo-ndo, agg. haldokló.
mori-ccia, f. kőhalmaz.
morigerate-zza, f. illemtudás; **morigera-to**, agg. illemtudó.
mori-re (muo-i-o; mori-i; mor-to; fut. morir-ò), meghal, kialszik, elhal; **moritu-ro**, agg. halálba induló.
mormora-re (mo-r-mo-ro), mormog, mormog, susog; **mormorazio-ne**, f. morgás; **mormoreggia-re** (-e-g-gi-o), mormog, csobog; **mormori-o**, m. morgás, csobogás.
mo-ro, 1. agg. mór, fekete, 2. s. m. szederfa.
moro-sa, f. szerető; **morosità**, f. halogatás; **moro-so**, 1. agg. halogató, 2. s. m. szerető.
mo-rra, f. mór-játék
mo-rsa, f. 1. szorító, 2. zabla; **morsecchia-re** (mor-se-c-chi-o), harapdál; **morsica-re** (mo-r-si-co), megcsíp (szűnyog); **morsicatu-ra**, f. (szűnyog-) csipés; **mo-rso**, m. 1. csipés, harapás, 2. zabla.
mortade-lla, f. mortadella.
morta-io, m. 'mozsár.
morta-le, agg. 1. halandó, 2. halálos; **mortalità** f. halálozás; **mo-rte**, f. halál; **morti-fero**, agg. halálos; **mortifica-re** (morti-fico), 1. elöl, érzéstelenít, 2. megaláz, büntet, bánt; **mortifica-rsi**, kínozza magát; **mortifica-to**, p. pass., sono — bánt, sajnálom; **mortificazio-ne**, f. 1. elölés, 2. megalázás, 3. szégyen; **mo-rto**, agg., s. m. halott; **morto-rio**, m. gyászszertartás; **mortua-rio**, agg. halotti.
mo-rvido, agg. 1. morbidó.

mosa-ico, 1. m. mozaik, 2. agg. mőzesi.
mo-sca, f. légy; — cie-ca, szem-bekötősdí.
moscade-llo, m., agg. muskotály.
mosca-io, m. légyraj.
moscate-llo, m. muskotály.
mosche-a, f. mecset.
moschetta-ta, f. karabély-lövés, puskalövés; **moschetti-a**, f. puskatűz; **moschetti-re**, m. karabélyos; **mosche-tto**, m. karabély.
moschici-da, agg. légyölő.
mo-scio, agg. petyhüdt, hervadt.
mosco-ne, m. dongó-légy.
moscovi-ta, agg. orosz.
Mosè, m. Mózes.
mo-ssa, f. 1. mozgás, 2. húzás, 3. start, 4. mozgalom, 5. prendere le mosse da, valahonnan kiindul.
mosta-ccio, m. pofa; **mostaccio-ne**, m. pofon.
mostacciuo-lo, m. mandolás-mazsolás kalács.
mosta-rda, f. mustár; **mostardie-ra**, f. mustártartó; **mo-sto**, m. must.
mo-stra, f. 1. kiállítás, kirakat, 2. látszat; far — di, tettét, 3. számlap, minta, 4. hajtóka; **mostra-re** (mo-stro), mutat, úgy tesz, mintha...; **mostra-rsi**, mutatkozik; **mostreggia-re** (-e-g-gi-o), hajtókával ellát; **mostri-na**, f. hajtóka; **mostri-no**, m. kis számlap; **mo-stro**, m. szörnyeteg; **mostruosità**, f. szörnyűség; **mostruo-so**, agg. szörnyű.
mo-ta, f. sár, iszap; **mo-ta-ccio**, m. iszapos talaj, fertő.
motiva-re (moti-v-o), megokol; **moti-vo**, m. 1. ok, 2. indíték, 3. motivum; **mo-to**, m. 1. moz-

- gás, 2. indíték, 3. mozgalom; **moto-re**, 1. agg. mozgató, 2. s. m. motor.
- moto-so**, agg. iszapos; **motri-glia**, f. iszap; **mo-tta**, f. hegycsuszamlás.
- mottegge-vole**, agg. gúnyos; **motteggiamen-to**, m. gúnyolódás; **motteggia-re** (-e-g-gi-o), gúnyolódik, tréfálkozik; **motteggiato-re**, agg. gúnyolódó; **motte-ggio**, m. gúny; **motte-to**, m. 1. egyházi ének, 2. rövid tréfás versike; **mo-tto**, m. 1. szellemes mondás, 2. mottó.
- move-nte**, m. indító ok; **move-nza**, f. mozgás; **movi-bile**, agg. mozgékony; **movime-nto**, m. mozgás, forgalom; **mozio-ne**, f. 1. mozgás, 2. felindítás, 3. indítvány.
- mozza-re** (m-o-z-z-o), levág, elvág, megcsontkít; **mozzatu-ra**, f. levágott rész, hulladék; — **di si-ga-ro**, szivarvég; **mozze-tto**, m. gyertyavég, (cigaretta-) csutak, csontk.
- mo-zzo**, 1. agg. csonka, 2. s. m. istállófiú, hajóinas, 3. m. ke-rékagy.
- M. R.** = molto reverendo; ms. = manoscritto.
- mu-cca**, f. tehén.
- mu-ccio**, m. halom.
- mu-cco**, m. nyálka, takony.
- mu-cido**, agg. avas, penészes.
- mu-co**, m. 1. mucco.
- mu-da**, f. 1. vedlés, 2. kalitka, 3. börtön; **muda-re** (m-u-d-o), vedlik, tollát cseréli.
- mu-ffa**, f. penész; **muffa-re** (m-u-f-f-o), penészedik; **muffati-ccio**, agg. penészes; **muffi-re** (-i-s-c-o), penészedik; **muffo-so**, agg. felfuvalkodott.
- mugghiamen-to**, m. (marba-) bő-gés; **mugghia-re** (m-u-g-g-hi-o), bőg, ordít; **mu-gghio**, m. bőgés.
- muggi-re** (-i-s-c-o), 1. mugghia-re; **muggi-to**, l. mugghio.
- mugna-io**, m. molnár.
- mu-gnere**, l. mungere.
- mugola-re** (m-u-g-o-l-o), üvölt, vonyít; **mugoli-o**, m. üvöltés, vonyítás.
- mu-la**, f. nöstény-öszvér; **mula-g-gine**, f. makacsság; **mulattie-ra**, f. öszvérút; **mulattie-re**, -o, m. öszvérhajcsár.
- mula-tto**, agg., s. m. mulatt.
- mule-sco**, agg. öszvéri.
- mulie-bre**, agg. női.
- mulina-re** (m-u-l-i-n-o), öröl, körbe hajt; **muline-lló**, m. 1. kézi-malom, daráló, 2. forgó (gye-rek-játékszer), 3. forgószél; **mulino**, m. malom.
- mu-lo**, m. öszvér.
- mu-lta**, f. pénzbüntetés; **multa-re** (m-u-l-t-o), pénzbüntetésre ítélt.
- multicolo-re**, agg. tarka.
- multilo-quio**, l. molti-; **multi-plice**, **multi-plo**, l. mol-.
- mu-mmia**, f. múmia.
- mu-ngere** (m-u-n-g-o; m-u-n-si; m-u-n-t-o), fej.
- municipa-le**, agg. városi; **pala-zo** —, városháza; **municipa-lità**, f. lokálpatriotizmus; **muni-cipio**, m. község, város.
- munifice-nte**, agg. bőkezű; **munifice-nza**, f. bőkezűség; **munifico**, agg. bőkezű.
- muni-re** (m-u-ni-s-c-o), ellát; **muni-rsi**, felszereli magát; **munizio-ne**, f. lőszer.
- munu-scolo**, m. kis ajándék.

muo-vere (m u o - v o), 1. mozgat, 2. feltesz (kérdést), 3. felvet (kételyt), 4. indít (pört); **muo-versi**, mozog, elindul; — a pietà, könyörületre indul.

mura-glia, f. fal; **mura-le**, agg. fali; **murame-nto**, m. falazás, falazat; **mura-re** (m u - r o), (be-) falaz; **murato-re**, m. kőmives; **muratu-ra**, f. kőmivesmunka; **muricciuolo**, m. alacsony fal; **mu-ro**, m. fal.

mu-sa, f. múzsa.

musa-re (m u - s o), szimatol, közeledik.

mu-schio, m. pézsmá.

mu-sco, m. moha.

muscola-re, agg. izom-; **muscolatu-ra**, f. izomzat; **mu-scolo**, m. izom; **muscolo-so**, agg. izmos.

musco-so, agg. mohás.

muse-o, m. múzeum.

muservola, f. szájkosár.

mu-sica, f. 1. zene, 2. zenekar;

musica-le, agg. zenei; **musica-nte**, m. zenész; **musicá-re** (m u - s i c o), megzenésít; **musici-sta**, m., f.; **mu-sico**, m. zenész.

mu-so, m. pofa, arc; **musolie-ra**, f. szájkosár; **muso-ne**, m. mindig rosszkedvű, zsémbes ember; **musoneri-a**, f. zsémbesség.

mussa-re (m u - s s o), habzik, pezseg.

musta-cchi, m. pl. bajusz.

musulma-no, m., agg. muzulmán.

mu-ta, f. 1. (örtség-) váltás, 2. változás, 3. váltás (tányér stb.), 4. fogat, 5. vedlés; **muta-bile**, agg. változékony, állhatatlan; **mutabilità**, f. változékonyosság, állhatatlanság; **mutame-nto**,

m. változás; **muta-nde**, f. pl. alsónadrág; **mutandi-ne**, f. pl. úszónadrág; **muta-re** (m u - t o), vált, változtat; **muta-rsi**, 1. ruhát vált, 2. megváltozik; **mutatu-ra**, f. változás, váltás; **mutazio-ne**, f. változtatás; **mutte-vole**, agg. változékony.

mutte-zza, f. némaság.

mutila-re (m u - t i l o), megcsonkít; **mutila-to**, m. rokkant; agg. csonka; **mutilato-re**, m. megcsonkító; **mutilazio-ne**, f. megcsonkítás; **mu-tilo**, agg. csonka.

muti-smo, m. némaság, hallgatás;

mu-to, **mu-tolo**, agg. néma.

mu-tria, f. gögös arckifejezés.

mutualità, f. kölcsönösség; **mutua-nte**, m. pénzkölcsönző, uzsorás; **mutua-re** (m u - t u o), kölcsönöz; **mutuata-rio**, m. pénzt kölcsön vevő, adós; **mutuazio-ne**, f. kölcsönösség; **mutuo**, agg. kölcsönös; s. m. kölcsön.

N

n (ejtsd: enne), m., f., n.

na-bab, m. nábob.

na-cchera, f. kastagneti.

nadi-r, m. nadír.

na-ffa, f. kőolaj; **naftali-na**, f. naftalin.

na-no, m. törpe.

napoleta-no, agg. nápolyi.

na-ppa, f. rojt; **na-ppo**, m. kehely, olajos kancsó.

narci-so, **narci-ssu**, m. nárcisz.

narco-si, f. narkózis; **narco-tico**, agg. altató, s. m. altatószer.

nari-ce, f. orrlyuk.

narra-re (n a · r r o), elmesél, elbeszél; **narrati-va**, f. elbeszélés, elbeszélő tehetség; **narrati-vo**, agg. elbeszélő; **narrato-re**, m., narratrici-ce, f. elbeszélő; **narrazio-ne**, f. elbeszélés.

nasa-le, agg. orr-; **nasa-rdo**, agg. orrhangú.

na-scere (n a · s c o; n a · c q n i; n a · t o), születik; **nascimento**, m., **na-scita**, f. születés; **nascitu-ro**, agg. születendő.

nasco-ndere (n a s c o · n d o), (el-) rejt; **nasco-ndersi**, elbujik; **nascondi-glio**, m. búvóhely; **nascondime-nto**, m. elrejtés; **nasco-so**, **nasco-sto**, agg. (el-) rejtett.

na-so, m. orr.

na-stro, m. szalag.

nasu-to, agg. nagyorrú.

nata-le, 1. agg. szülő-, születést, 2. s. m. születés, karácsony; **natali-zio**, agg. születési; **giorno** —, születésnap.

nata-re, l. **nuotare**; **natato-rio**, agg. úszó.

nati-o, agg. született, származott; **natività**, f. születés; **nati-vo**, agg. veleszületett, születő, származott; **lingua** —a, anyanyelv.

natu-ra, f. természet; **natura-le**, 1. agg. természetes, 2. s. m. természet; **naturale-zza**, f. természetesség; **naturali-sta**, m. természetbúvár, tájképfestő; **naturalità**, f. polgárjog; **naturalizza-to**, agg. állampolgárrá lett; **naturalme-nte**, avv. természetesen, természethíven; **natura-re**, teremti.

naufra-ga-re (n a u f r a g o), hajótörést szenved; **naufra-gio**, m.

hajótörés; **na-ufrago**, m., agg. hajótörött; **naumachi-a**, f. játék-tengeriütközet.

na-usea, f. undor; **nauseabo-ndo**, agg. undorító, undorodó; **nausea-nte**, agg. undorító; **nausea-re** (n a · u s e o), undorít, undorodik.

na-utica, f. tengerészet; **na-utico**, agg. tengerészeti; **nava-le**, agg. hajó-, tengeri; **nava-ta**, f. templom hajója; **na-ve**, f. hajó; **navice-lla**, f. kis hajó; **navice-llo**, m. bárka; **navicola-re**, agg. hajóalakú; **navigabile**, agg. hajózható; **navigame-nto**, m. hajózás; **naviga-re** (n a · v i g o), hajóz; **navigato-re**, m. hajós; **navigato-rio**, agg. hajózási, hajózható; **navigazio-ne**, f. hajózás; **navi-gero**, agg. hajókat hordozó; **navi-gio**, m. hajó; **naviglio**, m. hajó, hajóhad.

navo-ne, m. kalarúbé, tökfilkó.

naziona-le agg. nemzeti; **nazionalità**, f. nemzetiség; **nazio-ne**, f. nemzet, nemzetség.

Nazzare-no, agg. 1. názáreti, 2. nazarénus.

nè, cong. és nem; **nè**... **nè**, sem... sem.

ne, avv. abból.

n'è = non è; **nea-nche**, **nea-ncò**, cong. még... sem.

ne-bbia, f. köd; **nebbio-so**, agg. ködös; **nebulosità**, f. ködösség, felhősség; **nebulo-so**, agg. ködös, felhős.

necessa-rio, agg., s. m. szükséges; **necessità**, f. szükség; **necessita-re** (n e c e · s s i t o), kényszerít; **necessito-so**, agg. szűkölködő.

- necrologi-a, f. nekrológ; necropoli, f. temető.
- nefandezza, f. gyalázatosság; nefandita, f. gyalázatos tett; nefando, agg. gyalázatos.
- nefasto, agg. baljóslatú, szerencsétlen.
- nefretico, agg. vese-, vesebaj elleni; nefritide, f. vesegyulladás.
- negabile, agg. tagadható; negare (ne-go), tagad; negativa, f. megtagadás, visszautasítás; negativo, agg. tagadó; negazione, f. tagadás.
- neghitto-so, agg. henye, lusta.
- negletto, agg. elhanyagolt; negligente, agg. hanyag; negligenza, f. hanyagság; negligere (negli-go), elhanyagol.
- negozia-nte, m. kereskedő; negozia-re (ne-go-zio), 1. kereskedik, 2. tárgyal; negoziato, m. tárgyalás; negoziato-re, m. tárgyaló, közvetítő; negoziazione, f. tárgyalás, áruba bocsájtás; negozio, m. kereskedés, üzlet, ügy.
- negri-re, m. rabszolgakereskedő; negro, 1. m. néger, 2. agg. fekete; negromante, m. bűvész; negromantico, agg. bűvészi; negromanzia, f. bűvészet.
- nembo, m. felleg.
- nemica-re (nemico), ellenségesen néz; nemica-rsi, ellenségévé tesz; nemichivole, agg. ellenséges, kegyetlen; nemico, m. ellenség; agg. ellenséges.
- nemmanco, nemmeno, cong. sem, nem is.
- Nencio, m. Vincenzo kicsinyítő alakja, Vincéske.
- nenia, f. sirató dal.
- nenufero, m. vízi rózsza.
- neo, m. szeplő.
- neofito, m. ujonc, neofita.
- neolatin-o, agg. újlatin, román.
- neologia, f. nyelvújítás; neologico, agg. nyelvújítási; neologismo, m. neologizmus; neonato, m. újszülött.
- neppure, cong. l. nemmeno.
- nequizia, f. gonoszság.
- nerbare (nerbo), elver; nerbata, f. verés, ütés; nerbatu-ra, f. verés; nerbo, m. 1. ideg, in, izom, 2. virgács; nerboruto agg. izmos.
- nereggia-re (nereggio), feketélik; nerezza, f. feketeség; nero, agg., s. m. fekete; nerofumo, m. korom; nerume, m. feketeség.
- nervo, m. 1. ideg, 2. ereje, magja vminek; nervosità, f. idegesség; nervoso, agg. ideges, erőteljes.
- nessola, f. 1. naspolya, 2. semiség; nessolo, m. naspolya-fa.
- nesso, m. összefüggés.
- nessuno, m. agg. 1. valaki, 2. senki.
- nettamente, avv. világosan; nettamente, m. tisztítás; nettare (netto), tisztít, tisztogat.
- nettare, m. nektár; nettareo, agg. nektár-; nettatu-ra, f. tisztogatás; nettezza, f. tisztaság; netto, agg. tiszta.
- neuno, l. nessuno.
- neuralgia, stb. l. nevralgia stb.
- neutrale, agg. semleges; neutralità, f. semlegesség; neutralizza-re (neutralizzo), semlegesít; neutro, agg. semleges.

neva-ta, f. havazás; ne-ve, f. hó;
 nevica-re (ne-vi-ca), hava-
 zik; nevica-ta, f. havazás;
 nevi-schio, m. hóvihar; nevo-
 so, agg. havas, hóval fedett.
 nevralgi-a, f. neuralgia; nevro-si,
 f. idegbaj; nevro-tico, agg.
 idegbajos.
 ni-cchia, f. 1. kagyló, 2. fülke;
 nicchia-re (ni-cch-io), 1.
 vajudik, jajgat, 2. tétováz;
 ni-cchio, m. kagyló.
 Niccolò, m. Miklós.
 ni-chel, m. nikkél.
 nichili-smo, m. nihilizmus; nich-
 li-sta, m. nihilista.
 Nico-la, m. Miklós.
 nicoti-na, f. nikotin.
 nida-ta, nidia-ta, f. fészeknyi;
 nidifica-re (ni-di-fi-ca), fész-
 kel; ni-do, m. fészek.
 nie-go, m. tagadás.
 nie-lo, m. fekete rézkarc, niellá-
 lás.
 niente, m. valami, semmi; nien-
 tedime-no, avv. ennek elle-
 nére; —l, lehetetlen!; niente-
 me-no, avv. nemkevesebb.
 ni-mbo, m. dicsfény.
 nimici-zia, nimi-co, l. nemci-
 zia stb.
 ni-nfa, f. nimfa; ninfe-a, f. vizi-
 rózsa, vizililiom.
 ni-nna-na-nna, f. csicsija; ninna-
 re, (ni-n-no), elringat, habo-
 zik; ninnola-re (ni-n-no-lo),
 elbolondozik; ninnoli-no, m.
 játékszer; ni-hnolo, m. játék-
 szer, kicsiség.
 nipo-te, m., f. 1. unoka, 2. unoka-
 öccs, -hug; nipoti-smo, m. ne-
 potizmus.
 nissu-no agg. l. nessuno.
 nitide-zza, f. ragyogó tisztaság;
 ni-tido, agg. tiszta, világos.

nitri-re (ni-tri-s-co). nyerit; nit-
 ri-to, m. nyerítés.
 nitro-geno, m. nitrogén.
 niu-no, agg. l. nessuno.
 ni-veo, agg. hó-, havas.
 no, m., avv. nem.
 no-bile, m. agg. nemes; nobile-
 sco, agg. nemes-; nobilita-re
 (no-bi-li-to), nemesít, di-
 csőséget szerez; nobilita-ri,
 nemessé lesz, kiválik; nobili-
 tazio-ne, f. nemesítés; nobil-
 me-nte, avv. nemesen; nobilità,
 f. nemesség; nobilu-me, m.
 nemesség (megvetőleg).
 no-cca, f. ujj bűtyke.
 nocchie-ro, m. hajós, kormányos.
 nocchieru-to, agg. csomós, göcsös;
 no-cchio, m. csomó, göcs, hü-
 työk; nocchiu-to, agg. göcsös,
 bűtykös.
 no-cciolo, m. mag; nocciolo-so,
 agg. magvas; nocciu-la, f.
 mogyoró; nocciu-lo, m. mo-
 gyoróbokor; no-ce, m. diófa;
 f. dió.
 noce-vole, agg. ártalmas; noce-
 vole-zza, f. ártalmasság; no-
 cime-nto, m. kár, ártalmasság;
 noci-vo, agg. ártalmas; nocu-
 me-nto, m. kár.
 node-llo, m. csomó (boton stb),
 nodero-so, noderu-to, agg. cso-
 mós; no-do, m. csomó, kötélek;
 nodo-so, agg. csomós.
 noi, pron. mi.
 no-ia, f. unalom; noiosità, f.
 unalmasság; noio-so, agg. unal-
 mas.
 noleggiame-nto, m. hajóbérlés;
 noleggia-re (no-le-ggio),
 hajót bérel; noleggio, m. bér-
 lés, bérösszeg.
 nolente, agg. akarata ellenére.

no-lo, m. (hajó) bérlése, bérlet, szállítás.

no-made, agg., s. m. nomád.

no-me, m. név; **nome-a**, f. hír-név; **nomenclato-re**, m. név-jegyzék; **nomenclatu-ra**, f. névjegyzék; **nomi gnolo**, m. gúnynev; **no-mina**, f. kinevezés; **nomina-bile**, agg. megnevezhető; **nomina-le**, agg. névszerinti; **nominalme-nte**, avv. névleg; **nomina-nza**, f. hír; **nomina-re** (no·mi·no), nevez, kinevez; **nomina-to**, agg. neves; **nominatame-nte**, avv. 1. név szerint, 2. különösen; **nomi-nati-vo**, 1. agg. névszerinti, névre szóló, 2. s. m. alany-
eset, (ki) nevező; **nominazio-ne**, f. (ki) nevezés.

non, nem; — **già che**, nem mintha; — **che**, nem is tekintve; **se — che**, csakhogy, azonban.

no-na, f. a 1/2 12 órai harangszó; **nonagena-rio**, agg., s. m. kilencven éves (aggastyán).

noncura-nte, agg. nemtörődöm, egykedvű; **noncura-nza**, f. nemtörődömség.

nondime-no, **nonma-ncò**, cong. mégis.

no-nna, f. nagyanya; **no-nno**, m. nagyapa.

nonnu-lla, m. semmiség.

no-no, agg. kilencedik; s. m. kilencedrés.

nonosta-nte, cong. annak ellenére, hogy...

nonperta-nto, avv. mégis.

no-nuplo, agg. kilencszeres.

no-rd, m. észak; **no-rdico**, agg. északi.

Norimbe-rga, f. Nürnberg.

no-rma, f. szabály; **a — di**, vlminek értelmében.

norma-le, agg. szabályos, minta-; **scuola —**, tanítóképző; **normalità**, f. szabályosság.

Norvege-se, agg. norvég.

no sco, pron. velünk.

nosoco-mio, m. kórház.

nostalgia, f. honvágy.

nostra-le, **nostra-no**, agg. hazai; **no-stro**, agg. pron. mienk.

no-ta, f. 1. jel, jegyzet, 2. jegyzék, számla, 3. hang, 4. **prende-re — di**, vlmít tudomásul vesz; **notabe-ne**, megjegyzendő; **nota-bile**, 1. agg. figyelemre méltó, tekintélyes, 2. s. m. pl. előkelőségek; **notabilità**, f. tekintély, előkelőség; **nota-io**, m. jegyző; **nota-re** (no·t·o), (meg-) jegyez, észrevesz; **notare-sco**, agg. jegyzői; **notaria-to**, m. jegyzőség; **notari-le**, agg. jegyzői; **nota-ro**, m. jegyző; **notazio-ne**, f. hangjegyzés, kottarendszer; **notere-lla**, f. rövid jegyzet; **note-vole**, agg. figyelemre méltó, tekintélyes; **notifica-re** (no·ti·fic·o), közöl; **notificazio-ne**, f. közlés; **noti-zia**, f. hír; **venir a —**, tudomására jut; **notizia-rio**, m. jegyzőkönyv; **no-to**, agg. ismert; **far —**, közzé tesz; **notorietà**, f. közismertség; **no-to-rio**, agg. közismert.

notta-mbulo, m. holdkóros; **notta-nte**, m. éjjeli szolgálatos; **notta-ta**, f. éjszaka; **no-tte**, f. éjjel; **nottete-mpo**, di —, avv. éjjel.

no-ffola, f. bagoly; **nottu-rno**, 1. agg. éjjeli, 2. s. m. nocturn.

nova-nta, agg. kilencven: **no-vante-nne**, agg., s. m. kilencven éves.
novato-re, m. újító; **novazio-ne**, f. újítás.
no-ve, agg. kilenc.
nove-lla, f. ujság, elbeszélés; **no-vella-re** (no-ve-llo), elbeszél; **novellato-re**, **novellie-re**, **novelli-sta**, m. elbeszélő; **no-ve-llo**, agg. új, fiatal.
nove-mbre, m. november; **no-vena-rio**, m. kilencszótagú vers; **nove-nne**, agg. kilenc éves; **nove-ennio**, m. kilenc év.
novera-re (no-ve-ro), számol; **no-vero**, m. szám.
novilu-nio, m. újhód; **novità**, f. ujság, divaticsk; **novizia-to**, m. noviciátus; **novi-zio**, m. ujong, novicius.
nozio-ne, f. ismeret.
no-zze, f. pl. esküvő, házasság.
nu-be, f. felhő; **nubifra-gio**, m. felhőszakadás.
nu-bile, agg. férjhez adó, hajadon.
nu-ca, f. tarkó.
nu-cleo, m. csoport, mag.
nuda-re (nu-do), levetkőztet, megfoszt; **nudità**, f. meztelenség; **nu-do**, agg. meztelen.
nudri-re, l. nutrire.
nu-lla, semmi; **nulladime-no**, avv. mégis; **nulla-ggine**, nullitá, f. semmisség, jelentéktelenség; **nu-llo**, agg. semmi, semmis.
nu-me, m. Isten, bálvány.
numera-bile, agg. megszámlálható; **numera-le**, f. a g g. szám-, 2. s. m. számnév; **numera-re** (nu-me-ro), számlál, megszámoz; **numerato-re**, m. számláló; **numerazio-ne**, f. számlálás, megszámozás; **nu-me-rico**, agg. szám szerinti; **nu-mero**,

m. szám; **numero-so**, agg. számos.

numisma-tica, f. éremtan.
nunziatu-ra, f. pápai követtség; **nu-nzio**, m. pápai követ.
nuo-cere (nuo-co, no-cchio; no-cqui; no-ci-u-to), árt.
nuo-ra, f. meny.
nuota-re (nuo-to), úszik; **nuo-tato-re**, m. úszó; **nuo-to**, m. úzás.
nuo-va, f. újság; **nuo-vo**, agg. új.
nutrica-re (nu-trico), táplál; **nutri-ce**, f. dajka; **nutrie-nte**, agg. tápláló; **nutrime-nto**, m. táplálás, táplálék; **nutri-re** (nu-tri-sco), táplál; **nutriti-vo**, agg. tápláló; **nutri-to-re**, m. **nutritri-ce**, f. tápláló, szító; **nutritu-ra**, f. táplálék, táplálás; **nutrizio-ne**, f. táplálás, táplálkozás.
nu-vola, f.; **nu-volo**, m. felhő; **nu-volo**, **nuvolo-so**, agg. felhős.
nuzia-le, agg. menyegzői.

O

O, m. l. o; cong. vagy.
o-asi, f. oázis.
obbed, l. ubbid...
obbliga-nte, agg. lekötő; **obbligare** (o-b-bli-ga), megerősít, leköt, kényszerít; **obbligati-ssimo**, agg. legalázatosabb; **obbligato-rio**, agg. kötelező; **obbligazio-ne**, f. kötelezettség; **o-bbligato**, m. kötelezettség, kötelesség.
obbro-brio, m. szegény; m. pl. szitkok; **obbrobrio-so**, agg. szegénytelen, szitkozódó.
obeli-sco, m. obelisztk.

obesità, *f.* kövérség; obe-so, *agg.* kövér, pocakos.
 o-bice, *m.* tarack-ágyú, gránát.
 obietta-re (o-bie-tto), *ellenvet.*
 obietti-vo, *m.* tárgylencse; obie-tto, *m.* tárgy; obiezio-ne, *f.* ellenvetés.
 o-bito, *m.* halál; *agg.* elhalt.
 obla-ta, *f.* betegápoló apúca; obla-to-re, *m.* adományozó; obla-zio-ne, *f.* adomány; oblia-re, oblia-*rsi* [di] (o-bli-o), *el-felejt;* obli-o, *m.* feledés.
 obliquità, *f.* ferdeség, elhajlás; obli-quo, *agg.* ferde, rézsut.
 oblivio-ne, *f.* feledés.
 oblu-ngo, *agg.* hosszúkás.
 o-boe, *m.* oboe; oboi-sta, *m.* oboe-játékos.
 o-bolo, *m.* obulus.
 o-ca, *f.* liba.
 occasiona-le, *agg.* alkalmi, occa-siona-re (-sio-n-o), *előidéz;* occasio-ne, *f.* alkalom; occa-so, *m.* nyugat.
 occhia-ia, *f.* szemüreg; occhia-la-io, *m.* optikus; occhia-le, *agg.* dente—, *szemfog;* occhia-le-tto, *m.* monokli; occhia-li, *m.* pl. szemüveg; occhia-ta, *f.* pillantás; occhieg-gia-re (occhie-ggio), *szem-zet valakivel;* occhie-llo, *m.* gomblyuk; o-occhio, *m.* szem, pil-lantás; colpo d'—, *szempil-lantás;* dare nell'—, *szembetűnik;* con la coda degli —i, *titokban;* occhiu-to, *agg.* sokszemű, szemes.
 occidenta-le, *agg.* nyugati; occi-de-nte, *m.* nyugat.
 occi-pite, *m.* koponya, nyakszirt.
 occorre-nte, *agg.* s. m. szüksé-ges; occorre-nza, *f.* i. szükség, 2. alkalom; occo-rrere

(occu-rr-o), 1. előfordul, megtörténik, 2. kell.
 occultame-nto, *m.* elrejtés, eltitkolás; occulta-re (occu-l-to), *elrejt;* occultazio-ne, *f.* elrejtés, eltitkolás; occu-lto, *agg.* rejtett, titkos.
 occupa-re (o-c-cu-p-o), *elfoglal;* occupa-*rsi*, *foglalkozik;* occupa-to-re, *m.* foglaló; occupa-zio-ne, *f.* elfoglalás.
 Ocea-nia, *f.* Ausztália; ocea-nico, *agg.* óceáni; oce-ano, ocea-no, *m.* óceán.
 o-cra, *f.* okker
 ocula-re, *agg.* szem-; ocula-te-zza, *f.* körültekintés; ocula-to, *agg.* körültekintő; oculi-sta, *m.*, *f.* szemorvos; oculi-stica, *f.* szemészet.
 odali-sca, *f.* odaliszk.
 o-de, *f.* óda; Ode-o, *m.* odeon.
 odia-re (o-d-i-o), *gyűlöl*
 odie-rno, *agg.* mai.
 o-dio, *m.* gyűlölet; odiosità, *f.* gyűlöletesség; odio-so, *agg.* gyűlöletes
 odora-re (o-du-ro), (meg) sza-gol, szimatol, illatosít, illato-zik; odorati-vo, *agg.* szaglási; odora-to, 1. *agg.* szagos, 2. s. m. szaglás; odo-re, *m.* szag, illat; odori-fero, *agg.* szagos; odoro-so, *agg.* szagos.
 offe-ndere (offe-n-do), (meg) sért; offe-ndersi, *megsértődik;* offende-vole, *agg.* sértő; offen-dito-re, *m.* sértő; offe-sa, *f.* sértés; offensi-va, *f.* támadás; offensi-vo, *agg.* sértő, támadó; offenso-re *m.* sértő; offeri-re, 1. *offriri;* offe-rta, *f.* felaján-lás, ajánlat, áldozat; offer-to-rio, *m.* úrfelmutatás; offe-

sa, f. sérelem, támadás; **offe-so**, agg., s. m. sértett.

officia-le, m. l. ufficiale; **officia-re** (**offi-cio**), misét szolgáltat.

offici-na, f. gyár, műhely.

offi-cio, m. l. ufficio; **officiosità**, f. szolgálatkészség; **officio-so**, agg. 1. szolgálatkész, 2. félhivatalos; **offi-zio**, m. l. ufficio.

offri-re (**o-ffro**; **offe-rsi**, **offri-i**; **offe-rto**), (föl-) ajánl; **offri-rsi** ajánlkozik.

offusa-re (**offu-sco**), elhomályosít; **offuscazio-ne**, f. elhomályosodás.

oftalmi-a, f. szemgyulladás.

O-ga, f. (e **Ma-g-o-ga**), Góg.

oggetti-vo, agg. tárgyilagos; **ogget-to**, m. tárgy. cél.

o-ggi, avv. ma; **oggidi**, **oggi-gio-r-no**, avv. manapság.

ogi-va, f. csúcsív; **ogiva-le**, agg. csúcsíves.

o-gni, pron. minden; — **tan-to**, néha; **ogni-to-r-no**, agg. köröskörül mindenfelé; **Ognis-san-ti**, m. mindszentek; **ogno-ra**, agg. folytonosan, mindég; **ognu-no**, pron. mindenki.

ohi! ohimè, oimè, oibò, interj. oh jaj!; **olà!** interj. hé.

Ola-nda, f. Hollandia; **olande-se**, agg. holland.

olea-ceo, agg. olajcs.

olea-ndro, m. oleander-bokor.

olei-fero, agg. olajtartalmú.

ole-nte, agg. illatos.

oleografi-a, f. olajnyomat.

oleo-so, agg. olajos, zsíros.

olezza-re (**ole-zzo**), illatozik; **ole-zzo**, m. illat; **olfa-ito**, m. szaglás; **olfatto-rio**, agg. szagló; **olia-to**, agg. olajos; **olie-ra**, f. olajtartó.

oligarchi-a, f. oligarchia; **oliga-r-chico**, agg. oligarchikus; **oliga-r-ca**, m. oligarcha.

oli-mpico, agg. olimpiai; **oli-mpio**, m. olimpusi isten; **Oli-mpo**, m. Olimpusz.

o-lío, m. olaj; **oli-va**, f. olajbogyó; **oliva-stro**, agg. olajzöld; **oli-vo**, m. olajfa, olajfa-ág.

olme-to, m. szilfa-berek; **o-lmo**, m. szilfa.

oloca-usto, m. (engesztelő) áldozat.

olo-grafo, agg. sajátkező.

oltracciò, agg. azonkívül.

oltracota-nte, agg. vakmerő; **oltra-cota-nza**, f. vakmerőség; **oltra-cota-to**, agg. vakmerő.

oltraggia-re (**oltra-ggio**); megsért, szidalmaz; **oltraggia-to-re**, m. sértő, szidalmazó; **oltra-ggio**, m. sértés; **oltrag-gio-so**, agg. sértő.

oltra-lpe, avv. Alpeseiken túl; **oltra-monta-no**, agg. Alpeseiken túli; **oltra-nza**, a —, avv. a végsőkig, túlzottan; **o-ltre**, prep. túl, több mint, felül; avv. tovább, oda; **oltrechè**, cong. azonkívül; **oltrema-re**, avv. 1. tengeren túl, 2. ultramarin; **oltrema-ri-no**, agg. 1. tengeren túli, 2. ultramarin; **oltremisu-ra**, avv. mértékfölött; **oltremo-do**, avv. rendkívüli; **oltremo-nte**, avv. a hegyeken túl; **oltrepassa-re** (**oltre-passo**), túlhalad.

oma-ccio, m. gonosz ember.

oma-ggio, m. hódolat, tisztelet; i n — a, vlminek értelmében.

oma-i, avv. l. oramai.

ombelica-le, agg. köldök-; **ombe-li-co**, m. köldök.

o-mbra, f. 1. árnyék, 2. szellem, 3. gyanu; **ombra-re** (**o-m-bro**),

árnyékol; **ombra·tile**, agg. kép-
zelt; **ombratu·ra**, f., ombreg-
giame·nto, m. árnyékolás, ár-
nyék-clozstás; **ombreggia·re**
(**omb·re·ggia·o**), 1. beár-
nyékol, 2. vázol; **ombreggia·to**,
agg. erősen árnyékolt, árnyé-
kos, világosan frott; **ombrel-
li·no**, m. napernyő; **ombre·llo**,
m. esernyő; **ombro·so**, agg. 1.
árnyékos, 2. gyanus, ijedős.
ome·ga, m. omega.
omeli·a, f. szentbeszéd.
omeopati·a, f. homöopátia.
ome·rico, agg. homerosi; **Ome·ro**,
m. Homeros.
ome·ttere (**ome·tto**), elhagy,
elmulaszt.
ome·tto, **omicia·ttolo**, m. emberke;
omici·da, m., f. gyilkos; **omi-
ci·dio**, m. gyilkosság; **omi·no**,
m. emberke.
omissio·ne, f. kihagyás, elhagyás.
o·mnibus, m. 1 személyvonat, 2.
lóvasút.
omo·fono, agg. hasonhangzású;
omoge·neo, agg. egynemű, ho-
mogén; **omo·logo**, agg. azo-
nos, egybevágó; **omo·nimo**,
agg. azonos nevű; s. m. drusza.
omu·ncolo, agg. emberke.
on. = **onorevole**.
o·ncia, f. font $\frac{1}{12}$ része, szemer-
nyi.
o·nda, f. hullám; **onda·re** (**o·n·d·o**),
haját fodorít; **onda·ta**, f. hul-
lám; **onda·to**, agg. hullámos.
o·nde, avv. ahonnan, amiért is;
ha d' —, van miért.
ondeggia·mento, m. hullámozás;
ondeggia·re, (**o·n·de·ggia·o**),
hullámozik; **ondoleggia·re** (**o·n-
do·le·ggia·o**), himbál; **on-
do·so**, agg. hullámos; **ondu-
lazio·ne**, f. hullámozás.

onera·rio, agg. teher-; **o·nere**, m.
teher; **onero·so**, agg. terhes.
onestà, f. becsületesség; **onestu·re**
(**o·ne·sto**), tisztességes színt
kölcsonöz; **one·sto**, agg. tisz-
tességes, becsületes.
onnipote·nte, agg. mindenható;
onnipote·nza, f. mindenható-
ság; **onniprese·nte**, agg. min-
denütt jelen lévő; **onniscie·nte**,
agg. mindentudó; **onnivegge·nte**,
agg. mindent látó; **onni-
voro**, agg. mindent evő.
onoma·stico, 1. agg. név-; 2. s. m.
névnap.
onomatope·(i)a, f. hangutánzó szó;
onomatope·ico, agg. hang-
utánzó.
onora·bile, **onora·ndo**, agg. tiszte-
letreméltó; **onora·nza**, f. 1.
tisztelet, 2. tiszteletadás, vég-
tisztesség, emlékünnepe; **onora·re**
(**o·no·ro**) 1. (meg)-
tisztel, 2. becsületére válik;
onora·rsi, megtiszteltetésnek
tart, büszke; **onora·to**, agg.
tiszteletben álló; **onora·rio**, 1.
agg. tiszteletbeli, dicsőítő, 2.
s. m. tiszteletdíj; **onorate·zza**,
f. jó hírnév; **ono·re**, m. be-
csület; **fare gli onori
della casa**, a házigazda
szerepét ellátja; **onore·vole**,
agg. 1. dicséretes, tiszteletben
álló, dicső, 2. a képviselők cí-
me; **onorevole·zza**, f. tiszte-
letre méltóság; **onorifice·nza**,
f. kitüntetés; **onori·fico**, agg.
megtisztelő, tiszteletbeli.
o·nta, f. szégyen; a d —, vlmí elle-
nére; **onto·so**, agg. szégyen-
letes, gyalázó.
onu·sto, agg. megterhelt.
opacità, f. homályosság; **opa·co**, agg.
sötét, árnyas, át nem látszó.

opa-le, m. opál; **opalesce-nte**, agg. színjátészó; **opalizza-re**, (o p a l i z z o), opalizál.

o-pera, f. mű, munka, opera; **opera-lo**, m. agg. munkás; agg. tevékeny; **operati-vo**, agg. tevékeny; **arte operativa**, f. kézügyesség; **opera-to**, m. tett, mű; **operato-re**, m. 1. véghezvivő, 2. munkás, operatőr, 3. sebész; **operazio-ne**, f. 1. eljárás, cselekvés, hatás, 2. művelet, 3. műtét; **opere-tta**, f. 1. kis munka v. cselekedet, 2. operett; **operosità**, f. tevékenység, nehézség; **operoso**, agg. tevékeny, fáradtságos; **opifi-cio**, m. műhely, gyár.

opi-mo, agg. kövér, gazdag, termékeny.

opina-re (o p i - u o), vél. véleményt mond; **opinati-vo**, agg. vélekedésen alapuló; **opinio-ne**, f. vélemény.

oppilati-vo, agg. székrekedést előidéző; **oppio**, m. ópium.

oppone-nte, m. ellenfél; **oppo-rre** (o p p o - n g o. o p p o s i; o p p o s t o; fut. o p p o r r ò), szembe helyez. ellenez; **oppo-rsi**, szembe helyezkedik, ellenkezik; **opportuni-smo**, m. opportunizmus; **opportunità**, f. alkalom, előnyösség, szükség; **opportu-no**, agg. alkalmas, szükséges; **opposito-re**, m. ellenfél; **opposizio-ne**, f. szembehelyezés, ellentállás, ellentét, ellenzék; **oppo-sto**, 1. agg. ellenkező, 2. s. m. ellentét; **oppre-ssio**, agg. s. m. elnyomott; **oppresso-re**, m. elnyomó; **oppri-mere** (o p p r i - m o; o p p r e - s s i; o p p r e - s s o), elnyom, lever.

oppugna-re (o p p u - g n o), megtámad, ostromol; **oppugnato-re**, m. támadó; **oppugnazio-ne**, f. támadás.

oppu-re, cong. avagy.

o-pra, f. 1. opera; **opra-nte**, m. napszámos; **opra-re**, l. operare.

opta-re (o - p t o), optál, választ.

opule-nto, agg. gazdag; **opule-nza**, f. gazdagság.

opu-scolo, m. művecske, röpirat.

opzio-ne, f. állampolgárság választása, opció.

o-ra, 1. f. óra; **di bu o n' —**, korán; **alla bu o n' —**, Isten nevében, 2. avv. most; **o r —**, azonnal, éppen; **per —**, egyelőre; — . . . —, majd . . . majd.

ora-colo, m. jósdá, jóslás.

o-rafo, m. aranyműves.

ora-le, agg. szóbeli.

orami-i, avv. most már, ezentúl.

ora-re (o - r o), imádkozik, imád.

ora-rio, 1. agg. óránkénti, 2. s. m. menetrend.

orato-re, m. szónok; **orato-ria**, f. szónoklástán; **orato-rio**, 1. agg. szónoki, 2. s. m. oratórium; **orazio-ne**, f. 1. ima, 2. szónoklat, beszéd.

o-rbe, m. 1. körpálya, 2. gömb, világ; **o-rbita**, f. körpálya, 2. szemüreg, 3. keréknyom; **o-rbo**, agg. vak, árva, gyerekeitől megfosztott (szülő).

orche-stra, f. zenekar; **orchestra-le**, agg. zenekari.

o-rcio, m. nagy kókorsó (olaj tartására).

o-rco, m. sárkány.

o-rda, f. horda.

ordi-gno, m. szerszám, szerkezet.

ordina-le, agg. n u m e r o —, rendszámnev; **ordiname-nto**, m. be rendezés, elrendezés; **ordi-**

- na-nza, f. 1. elrendezés, 2. csatasor, 3. segédtszt, tisztiszolga, 4. (katonai) szabályzat, 5. rendelet; ordina-re (o-r-di-no) 1. elrendez, felállít, 2. (el)rendel, 3. megrendel, 4. szentel; ordina-rsi, — pre-te, pappá szentelteti magát; ordina-rio, 1. agg. szokásos, rendes, közönséges, 2. s. m. napi adag, rendes póstajarat; ordinato-re, m. rendező; ordina-zio-ne, f. rendelés, rendelet, felszentelés; o-r-dine, m. 1. rend, 2. sor, 3. (lovag-, szerzetes-) rend, 4. parancs.
- ordi-re (o-r-di-sco), sző; ordi-to, m. szövevény; ordito-re, m. szövő; orditu-ra, f. szövés.
- orecchia-bile, agg. fülbemászó; orecchia-nte, agg., s. m. naturalista (játékos); orecchia-re (o-re-cchio), fülel; orecchia-ta, f. pofon; orecchi-no, m. fülbevaló; ore-cchio, m. fül, hallás; fa-re l'—, valamihez hozzászokik; orecchiu-to, agg. hosszúfülű.
- ore-fice, m. aranyműves; ore-fice-ria, f. aranyművesség; oreri-a, f. aranynemű.
- orezza-re (o-re-zza), lengedezik; ore-zzo, m. szellő, illat.
- or-fana, f. árvaleány; orfane-llo, m. orfane-lla, f. árva; orfane-zza, f. árvaság; orfano, m. agg. árva; orfanotro-fio, m. árvaház.
- organa-io, m. orgonaépítő; organe-tto, m. verklei; orga-nico, 1. agg. szerves, 2. s. m. lét-számkimutatás; organi-no, m. harmonika, verklei; organi-smo, m. szervezet; organi-sta, m. orgonajátékos; organizza-
- re (o-r-ga-ni-z-zo), szervez; organizzato-re, m. szervező; organizzazio-ne, f. szervezet; o-r-gano, m. 1. szerv, 2. orgona; orga-smo, m. izgatottság, felindulás.
- o-r-gia, f. orgia.
- orgo-glio, m. büszkeség; orgo-glio-so, agg. büszke.
- orica-leo, m. réz, kürt.
- orienta-le, agg. keleti; orienta-lista, m. keleti nyelvész.
- orienta-rsi (o-ri-e-nto), tájékozódik; orientazio-ne, f. tájékozódás; orie-nte, m. kelet.
- orifia-mina, f. zászló.
- orifi-cio, orifi-zio, m. nyílás, száj.
- origina-le, 1. agg. eredeti, eredő, 2. s. m. eredeti, külön; originalità, f. eredetiség; origina-re (o-ri-gino), leszármaztat, létre hoz; origina-rsi, származik; origina-rio, agg. 1. eredő, származó, 2. eredeti, ősi; originato-re m. létrehozó; originazio-ne, f. (le)származás; origine, f. eredet, származás.
- origlia-re (o-ri-glio), hallgatózik; origlie-re, m. párna.
- orina-le, m. éjjeliedény.
- orio-lo, m. óra.
- oriu-ndo, agg. származó.
- oriuo-lo, m. óra.
- orizzonta-le, agg. vízszintes; orizzontalitá, f. vízszintesesség; orizzo-nte, m. látóhatár.
- Orla-ndo, m. Lóránt.
- orla-re (o-r-lo), beszeg; orla-tu-ra, f. szegély; o-r-lo, m. szegély.
- o-r-ma, f. nyom.
- orma-i, avv. 1. oramai.
- orma-re (o-r-mo), nyomot követ; orme-ggia-re (-e-ggio),

kiköt, lehorgonyoz; **orme-ggio**, m. horgonylánc, kikötő-kötél.
orname-nto, m. dísz; **orna-re** (o · r · n · o), díszít; **ornate-zza**, f. díszesség; **ornati-vo**, agg. díszítő; **orna-to**, m. 1. dísz, 2. ornamentika; **ornato-re**, m. díszítő; **ornatu-ra**, f. díszítés.
ornitologi-a, f. madártan; **ornito-logo**, m. ornitológus.
oro, m. arany.
orografi-a, f. hegyszer.
orologia-io, m. órás; **orolo-gio**, m. óra.
oro-scopo, m. horoszkóp.
orpella-re (o · r · p · e · l · l · o), aranyfüsttel bevon, család fényt kölcsönöz; **orpe-lló**, m. aranyfüst.
orre-ndo, **orri-bile**, agg. rettenetes; **orribilità**, **orride-zza**, f. rettenetesség; **orrido**, agg. rettenetes; **orro-re**, m. iszonyat, borzalom.
orsacchi-no, m. medvebocs; **or-so**, m. medve.
orsul esclam. rajta!
orta-ggio, m. zöldség, főzelékféle; **orta-glia**, f. konyhakert.
orte-nsia, f. hortenzia.
orti-ca, f. csalán; **gettare alle** — e, eldobja magától.
ortice-llo, m. kis veteményeskert; **orticulto-re**, m. gyümölcsstermelő, konyhakertész; **orticultu-ra**, f. konyha- v. gyümölcs-kertészet; **orto**, m. veteményes- v. gyümölcskert.
o-rtó, m. csillag felkelte, kelet.
ortodossi-a, f. óhitűség; **ortodo-sso**, agg., s. m. óhitű; **ortografi-a**, f. helyesírás; **ortogra-fico**, agg. helyesírási.
ortola-na f. **ortola-no**, m. zöldségárus.

ortope-dico, agg. ortopéd.
orzaio-lo, m. árpa (a szemén).
or-zo, m. árpa.
osa-nna, m. hozsanna.
osa-re (o · s · o), mer.
oscenità, f. obszcenitás; **osce-no**, agg. obszcén.
oscilla-re (o · s · c · i · l · l · o), inog, rezeg; **oscillazio-ne**, f. ingás, rezgés.
oscurame-nto, m. elsötétedés; **oscura-re** (o · s · c · u · r · o), elsötétít, elhomályosít; **oscurità**, f. sötétség, homály; **oscu-ro**, agg. sötét, homályos.
Osma-no, agg., s. m. ozmán.
o-so, agg. merész.
ospeda-le, m. kórház.
ospita-le, agg. vendégbarát, szíven; **ospitalità**, f. vendégbarátság; **ospita-re** (o · s · p · i · t · o), szállást ad, megvendégel; **o-spi-té**, m. 1. vendéglátó, gazda, 2. vendég; **ospi-zio**, m. menedék, menhely, szállás.
ossa-me, m. csonthalmaz, gerendázat, váz; **ossa-rio**, m. ossarium; **ossatu-ra**, f. csontozat, váz.
ossecrazio-ne, f. könyörgés.
o-sseo, agg. csont-.
ossequente, agg. engedelmes; **ossequia-re** (o · s · s · e · q · u · i · o), tiszteletet v. hódolatot bemutat; **osse-quio**, m. tisztelet, hódolat; **ossequio-so**, agg. alázatos, szolgálatkész.
osserva-nza, f. vlmi betartása, szokás, szerzetesi szabályzat; **osserva-re** (o · s · s · e · r · v · o), 1. megfigyel, megjegyez, megtart, 2. f · a · r —, figyelmeztet; **osservati-vo**, agg. megfigyelésen alapuló; **osservato-re**, m. megfigyelő; **osservato-rio**, m.

obszervatórium; *osservazio-ne*,
f. megfigyelés, észrevétel,
megjegyzés.

osse-ssò, agg. s. m. ördögös.

ossi-a, conj. avagy.

ossida-re (o-ssido), oxidál;
ossidazio-ne, f. oxidáció.

ossidio-ne, f., *ossi-dio*, ostrom.

o-ssido, m. oxid.

ossifica-re (o-ssi-fico), meg-
csontosít; *ossifica-rsi*, meg-
csontosodik; *ossificazio-ne*, f.
megcsontosodás.

ossigena-re (o-ssi-ge-no), oxi-
génnel telít; *ossi-ge-no*, m. oxi-
gén.

o-ssò, m. (pl. -i. -a), csont; *os-
su-to*, agg. csontos.

ostacola-re (o-sta-colo), meg-
akadályoz; *osta-colo*, m. aka-
dály.

osta-ggio, m. tús.

osta-re (o-sto), akadályoz.

o-ste, m. i. kocsmáros, 2. ellen-
ség; *osteggia-re* (o-ste-ggio),
vlki ellen küzd; *oste-llo*, m.
vendégfogadó, szállás.

ostensi-bile, agg. látható; *osten-
so-re*, m. felmutató; *osten-
so-rio*, m. szentségtartó.

ostenta-re (o-ste-n-to), fitogtat;
ostentato-re, m. fitogtató;
ostentazio-ne, f. fitogtatás.

osteri-a, f. kocsmá; *oste-ssa*, f.
kocsmárosné.

ostetri-cia, f. szülészet.

o-stia, f. ostya.

o-stico, agg. kellemetlen, keserű;
osti-le, agg. ellenséges; *ostli-
lità*, f. ellenségeskedés.

ostina-rsi (m'o-sti-n-o), makacsul
kiltart; *ostinate-zza*, f. makacs-
ság; *ostina-to*, agg. makacs;
ostinazio-ne, f. makacsság.

o-strica, f. osztriga.

o-stro, m. bíbor.

ostrui-re (o-strui-sco), el-
rekeszt, dugulást okoz; *ostru-
ti-vo*, agg. rekesztő.

ostruzio-ne, f. obstrukció.

otalgi-a, f. fülfájás; *oti-te*, f. fül-
gyulladás.

o-tre, m. tömlő

o-tta, f. óra.

otta-gono, m. nyolcszög; *ottango-
la-re*, agg. nyolcszögű; *otta-n-
ta*, agg. nyolcvan; *ottan-
te-nne*, nyolcvan éves; *ottan-
ti-na*, f. körülbelül nyolcvan.

ottati-vo, agg. kíváncs, óhajtó.

otta-va, f. nyolcad.

ottempera-re (o-tte-m-per-o) [a],
engedelmeskedik.

ottenebra-re (o-tte-ne-bro), el-
homályosít.

ottene-re (o-tte-ngo), elnyer;
otteni-bile, agg. elérhető.

otte-nne, agg. nyolc éves.

o-ttica, f. fénytart; *o-ttico*, agg.
látási; s. m. optikus.

ottima-te, m. patricius.

ottimi-smo, m. optimizmus; *otti-
mi-sta*, m. optimista; *o-ttimo*,
agg. legjobb.

o-tto, agg. nyolc.

otto-bre, m. október.

otto-ce-nto, f. agg. nyolcszáz, 2.
s. m. XIX. század.

ottoma-na, f. ottomán.

otto-ne, m. sárgarépa.

ottuagena-rio, agg., s. m. nyolc-
van éves.

ottu-ndere (o-ttu-n-do; o-ttu-
si; o-ttu-so), letompt.

o-ttplo, agg. nyolcszoros.

ottura-re (o-ttu-ro), eldugít;
ottura-rsi, eldugul; *otturato-
rio*, agg. záró.

ottusa-ngolo, agg. tompaszögű;

ottusità, f. tompaság; **ottu-so**, agg. tompa.
ovaiuolo, m. 1. tojásárús, 2. tojástartó; **ova-le**, agg. tojásdad.
ova-re (o·v o), ujjong.
ova-tta, f. gyapot, vatta; **ovatta-re** (o v a·t t o), gyapottal bélel.
ovazio-ne, f. ováció.
o-ve, avv. ahol, ahova; **ovecchè**, avv. bárhol, bárhova.
o-vest, m. nyugat.
ovi-le, m. akol; **ovi-no**, agg. birka-
o-vo, m. l. uovo.
o-vra, f. l. opera.
ovu-nque, avv. bárhol.
ovve-ro, cong. avagy.
ovvi-a, esclam. nos! rajta!
ovvia-re (o·v v i o), megakadályoz, kikerül; **o-vvio**, agg. közönséges, megszokott.
ozia-re (o·z i o); **ozieggia-re** (o z i e·g g i o), lustálkodik;
o-zio, m. henyélés, szabad idő; **oziosità**, f. lustaság;
ozio-so, agg. lusta, tétlen, hiábavaló; **tem-po** —, szabad idő.
ozo-no, m. ózon.

P

p. (e j t s d: pi), m., f. p.
paca-re, lecsendesít; **pacate-zza**, f. nyugodtság; **paca-to**, agg. csendes, nyugodt.
pa-cca, f. ütés.
pa-cchia, f. legelő, dőzsölés; **pacchia-re** (p a·c c h i o), dőzsöl;
pa-cchio, m. legelő.
pa-cco, m. csomag
pa-ce, f. béke; **sia mo** —, ki vagyunk egyenlítő; **dar si** —, megnyugszik.

pacie-re, m. békítő; **pacifica-re** (p a c i·f i c o), kibékít, lecsendesít; **pacifica-rsi**, megnyugszik; **pacificato-re**, m. békítő; **pacificazio-ne**, f. lecsendesítés, megbékítés; **paci-fico**, agg. békés, csendes.
pade-lla, f. serpenyő.
padiglio-ne, m. sátor, mennyezet, fül kagylója.
padova no agg. páduai
pa-dre, m. atya; **padrefami-glia**, m. családatya; **padri-no**, m. keresztlapa; **padro-na**, f. úrnő; **padrona-le**, agg. urasági.
padrona-nza, f. uraság. hatalom; **padrona-to**, m. 1. védnökség, 2. uradalom. **padronci-no**, m. **padronci-na**, f. fiatalúr, házikisasszony; **padro-ne**, m. tulajdonos, gazda, úr, **padroneggia-re** (p a d r o n e·g g i o), uralkodik vlmi fölött.
padu-le, m. mocsár; **padulo-so**, agg. mocsaras.
paesa-ggio, m. vidék. tájkép;
paesa-no, 1. agg. hazai, 2. s. m. polgár, földi; **paese**, m. 1. ország, vidék, 2. falu, 3. tájkép; **paese-llo**, m. falucska; **Paesi Bassi**, m. pl. Németalföld; **paesi-sta**, m. tájképfestő; **paeso-tto**, m. falu.
paffu-to, agg. kövér.
pa-ga, f. fizetés; **paga-bile**, agg. fizethető, fizetendő; **paga-me-nto**, m. fizetés.
paganeggi-are (-e·g g i o), pogány szellemben gondolkodik, ír stb.; **pagane-simo**, **pagani-smo**, m. pogányság; **paga-no**, a g g., s. m. pogány.
paga-re (p a·g o), fizet; **paga-to-re**, m. fizető
pa-ggio, m. apród

pa-gi-na, f. oldal; **paginatu-ra**, f. lapszámozás.
pa-glia, f. szalma.
paglia-ccio, m. paprikajancsi.
paglia-io, m. szalmakazal; **paglia-to**, agg. szalmaszínű; **pagli-ccio**, m. polyva; **pagli-no**, m. szalmafonat; **pagliu-zza**, f. szalmaszál.
pagno-tta, f. (kerek-, komisz-) kenyér.
pa-go, 1. agg. megelégedett, 2. s. m. fizetés.
pa-io, **pa-ro**, m. pár.
pa-no-lo, m. fazék, üst
pa-la, f. lapát.
paladi-no, m. paladin, hős, védő.
palafi-tta, f. cölöpépítmény.
palafrenie-re, m. istállómaster, lovász; **palafre-no**, m. paripa.
pala-gio, m. palota, ház.
pala-nca, f. palánk; **palanca-re** (pala-nco), palánkoz.
palanchi-no, m. hordágy, hordszék.
pala-re (pa-lo), 1. cövekkel megerősít, 2. lapátol; **pala-ta**, f. lapátnyi.
palata-le, agg. iny-; **palati-no**, 1. agg. palotai, 2. s. m. palatinus; **pala-to**, m. szájpaplás, iny.
pala-zzo, m. palota.
palche-to, m. 1. polc, 2. páholy;
pa-lco, m. 1. állvány, 2. menyegyzet, 3. páholy.
paleografi-a, f. paleográfia; **paleo-grafo**, m. paleografus.
palermita-no, agg. palermói.
palesa-re (pale-so), felfed, ki nyilvánít; **palesa-rsi**, felfedi kilétét, ismertté lesz, nyilvánul; **pale-se**, agg. nyilvánvalo.
pale-stra, f. küzdőtér, tornaterem.
pale-tto, m. 1. tolózár, 2. karó.

palinodi-a, f. palinódia.
pa-lío, m. 1. köpeny, palást, 2. versenyfutás.
palizza-ta, f. palánk. kerítés.
pa-lla, f. lapda, golyó.
palla-dio, m. védszent. (Pallas Athene védelmet nyújtó képe).
palleggia-re (palle-ggio), lapdáz; **palle-ggio**, m. lapdajáték; **palle-sco**, agg. lapda-
palia-re (pa-llio), (köpennyel) takargat; **palliativo**, agg. leplező, enyhítő, halasztó; s. m. halasztó-, félrendszabály.
pallide-zza, f. sápadtság; **pa-llido**, agg. sápadt.
pa-llio, m. palást, pallium.
pallo-ne, m. nagy lapda, léggömb.
pallo-re, m. sápadtság.
pa-lma, f. 1. pálma, 2. tenyér, 3. úszóhártya; **palma-re**, agg. tenyér-, tenyérsny, kézenfekvő.
palme-nto, m. garat; **man-gia-re a due** —i, két pofára fal
palme-to, m. pálmaliget; **palmi-pede**, agg. úszólábú; **palmi-zio**, m. pálmaág; **pa-lmo**, m. arasz.
pa-lo, m. pózna, cölöp; **saltare di — in frasca**, átmenet nélkül másról beszél.
palomba-ro, m. búvár.
palpa-bile, agg. megfogható, kézzel fogható; **palpabilità**, f. nyilvánvalóság.
palpa-re (pa-lpo), (meg) tapogat; **palpa-ta**, i. tapogató.
pa-lpebra, f. szemhéj.
palpeggia-re (pal-pe-ggio), tapogat, simogat.
palpita-re (pa-lpito), dobog, reszket, lüktet; **palpitazio-ne**, f. (szív) dobogás, lüktetés.
paluda-le, agg. mocsaras; **palu-de**, f. mocsár; **paludo-so**, agg. mo-

- csaras; **palu-stre**, agg. mocsár-, mocsaras.
- pampa-no**, m. szőlőlevél.
- panace-a**, f. panacea.
- pana-re** (pa-no), paníroz, kiránt.
- pana-tica**, f. élelem; **panattie-ra**, f. kenyérkosár, tarisznya.
- pa-nca**, f. pad; **panca-ccio**, m. pricecs.
- pance-tta**, f. kis pocak.
- panche-tto**, m. zsámoly.
- pan-cia**, f. has, pocak; **pancio-tto**, m. mellény; **panciu-to**, agg. hasas, pocakos.
- panco-ne**, m. vastag deszka, gyalupad.
- pande-mio**, agg. nyilvános, megvásárolható.
- pa-ne**, m. kenyér; — **d i c i o c c o l a t a**, tábla csokoládé; **man-giare il — a tradi-mento**, eszik és nem dolgozik.
- panegi-rico**, m. dicsőítő beszéd v. költemény.
- panetteria**, f. péküzlet; **panettie-re**, m. pék; **pane-tto**, m. kis darab kenyér, szappan stb.; (reszelt) kenyérmorzsa.
- pa-nia**, f. madárlép.
- pa-nico**, agg. páni (félelem); s. m. pánik.
- panie-ra**, f. kosár; **paniera-io**, m. kosárfonó; **paniera-ta**, f. egy tele kosárral; **panie-re**, m. kosár.
- panifica-re** (pa-ni-fico), kenyeret ad, kenyérré válik; **panifi-cio**, m. sütőde; **pani-no**, m. zsemlye; — **gravid-o**, zsemlye sonkával.
- panio-so**, agg. nyúlós, ragadós.
- pa-nna**, f. tejszín; — **mo n t a t a**, tejszínhab.
- pannaiuo-lo**, m. szövetkereskedő;
- panneggiame-nto**, m. redőzet;
- panneggia-re** (p a n n c . g . g i o), ruházatot és redőzetet ábrázolja; **pannili-no**, m. vászon; **pa-nno**, m. szövet; m. pl. ruha; **mettersi nei —**, vlki helyébe képzei magát;
- pannoli-no**, m. vászon.
- panora-ma**, m. látkép, kilátás.
- Pantalo-ne**, m. a commedia dell'arteban a velencei polgár típusa; **pantalo-ni**, m. pl. nadrág.
- panta-no**, m. pocsolya, mocsár;
- pantano-so**, agg. mocsaras, pocsolyás.
- pante-ra**, f. párdúc.
- panto-fola**, f. papucs.
- pantomi-ma**, f. pantomim.
- panto-ndo**, m. zsemlye.
- Pa-ola**, f. Paulina; **Pa-olo**, m. Pál;
- pa-olo**, m. (V. Pál pápa által veretett) ezüstpénz.
- paona-zzo**, agg. violaszínű; **pao-ne**, m. páva.
- pa-pa**, m. pápa; **papa-bile**, agg. a pápaválasztásnál eséllyel bíró; **papa-le**, agg. pápai; **pa-pali-no**, 1. agg. pápai, 2. pápai katona; **papa-to**, m. pápaság.
- papa-vero**, m. mák.
- pa-pera**, f. pa-pero, m. liba, ostobaság, tökfilkó.
- pape-sco**, agg. pápai; **pape-ssa**, f. nőpápa.
- papilio-ne**, m. lepke.
- papira-ceo**, agg. papír-; **papi-ro**, m. papirusz.
- papi-sta**, m. pápista.
- pa-ppa**, f. pép.
- pappaga-llo**, m. papagály.
- pappago-rgia**, f. toka.

pappa-re (p a p p o), molón eszik;
pappa-ta, f. zabálás; **pappa-**
to-ria, f. zabálás; **pappola-ta**,
 f. pép, ostobaság; **pappa-ne**,
 m. nagyétkű ember.

para-bolu, f. parabola; **paraca-**
du-te, m. ejtőernyő; **para-**
ca-rri, m. kőcövek az út szél-
 lén; **paracle-lo**, m. ágymeny-
 nyezet; **para-clito**, agg. se-
 gítő, vigasztaló; **Spi-ri-to** —
 Szentlélek; **para-cqua**, m.
 esernyő; **paracuo-re**, m. tüdő,
 szügy.

paradi-so, m. paradicsom.

parado-ssó, m. ellentmondás; **pa-**
rafa-ngo, m. sárellenző; **pa-**
ra-ffo, m. cikornyás névalá-
 írás; **parafi-na**, f. parafin;
parafrasa-re (p a r a f r a s o),
 körülír; **para-frasi**, f. körül-
 írás; **paraфра-ste**, m. körülírá-
 sos magyarázó, átíró; **para-**
fra-stico, agg. körülírásos; **pa-**
rafu-lmine, m. villámhárító.

para-gglo, m. 1. összehasonlítás;
senza —, páratlan, 2. na-
vigare nei paraggi
 di Genova, G. vizein ha-
 józik.

paragona-re (p a r a g o n o), ösz-
 szehasonlít; **parago-ne**, m. 1.
 összehasonlítás, 2. hasonlat, 3.
 próba.

paragrafa-re (p a r a g r a f o),
 paragrafusokba oszt; **para-gra-**
fo, m. szakasz, paragrafus;
paragua-nto, m. borraivaló; **pa-**
ra-lisi, f. paralízis; **parali-**
tico, agg. paralitikus; **paraliz-**
za-re (p a r a l i z z o), meg-
 bénít; **paralle-la**, f. párhuzam-
 os vonal; **paralle-lo**, agg.
 párhuzamos; **paralu-me**, m.
 lámpaernyő; **parame-nto**, m.

oltár-, templomdisz; **para-**
mo-sche, m. légyapír; **para-**
ni-nfo, m. vőfély.

parape-tto, m. korlát, mellvéd,
 kútkáva; **parapi-glia**, m. tolon-
 gás; **paraplegi-a**, **paraplessi-a**,
 f. egyoldali szélütés.

para-re (p a r o), 1. (szöveffüggő-
 nyűkkel) feldíszít, 2. (fel)tar-
 tóztat, felfog, kivéd, 3. oda-
 nyújt, 4. legelőre hajt, 5.
 vlvová jut; **para-rsi**, 1. mutat-
 kozik, jelentkezik, 2. védeke-
 zik; **parasi-to**, m. élősd; **pa-**
rasi-tico, agg. élősd; **paraso-**
le, m. napernyő; **para-ta**, f. 1.
 védekezés, védőállás, 2. dísz;
para-to, agg. 1. kész, 2. dí-
 szített, 3. s. m. drapéria;
paratu-ra, f. drapériával dí-
 szítés; **parave-nto**, m. szél-
 ellenző, spanyolfal.

parcame-nte, avv. szűkösen, taka-
 rékosan; **pa-rcere** (p a r c o),
 kímél; **pa-rco**, 1. agg. takaré-
 kos, mértékletes, 2. s. m.
 park.

pa-rdo, m. leopárd.

pare-cchio, agg. jó néhány, sok,
 è — tempo che, jó ideje,
 hogy.

pareggia-re, (p a r e g g i o), 1.
 egyenlővé tesz, 2. hasonlít, fel-
 ér vlmivel, 3. kiegyensúlyoz;
pareggia-rsi, 1. egymással le-
 számol, 2. egyensúlyban van;
pareggiato-re, m. kiegyenlítő.
parego-rico, agg. fájdalomcsilla-
 pító; **pare-nesi**, f. buzdító be-
 széd.

parenta-do, m. rokonság, leszá-
 mazás; **parenta-te**, agg. szülői,
 rokoni; **pare-nte**, m., f. rokon;
parente-la, f. rokonság.

pare-ntesi, f. zárójel.

pare-re (pa·io; pa·rvi; pa·rso), látszik, tetszik; s. m. látszat, vélemény.
parete, f. fal.
pargoleggia-re (pa·rgole·ggio), gyerekeskedik; **pa·rgolo**, m. gyermek.
pa-ri, 1. agg. egyenlő, páros, megfelelő, 2. s. m. hasonló; in — tempo, ugyanakkor; al — di, hozzá hasonlítva; alla —, egy szintben, egy sorba; essere del —, egyenlő; **pa-ri pa-ri**, lasscskán.
pa-ria, m. pária.
Pa-ride, m. Páris.
parifica-re (pa·ri·fico), egyenlővé tesz.
Pari-gi, m. Párizs; **parigi-no**, agg. párizsi.
pari-glia, f. pár, fogat; **ren-der-e la —**, visszaadja a kölcsönt.
parità, f. egyenlőség, paritás.
parlamenta-re, **parlamenta-rio**, agg. parlamenti; **parlamenta-re** (pa·rla·me·nto), tárgyalásba lép; **parlamenta-rio**, m. követ; **parlame-nto**, m. országgyűlés; **parlanti-na**, f. beszédesség, beszélőke; **parla-re** (pa·rlo), beszél; **parla-ta**, f. beszéd, beszédmodor; **parla-to-re**, m., **parlati-ce**, f. beszélő, szónok; **parla-to-rio**, m. társalgóterem; **parlacchia-re** (pa·rluc·chi-o), hibásan beszél egy nyelvet.
parmigia-no, m. parmezán sajt.
Parna-so, **Parna-ss**o, m. Parnassus.
parodi-a, f. paródia; **parodia-re** (pa·ro·di-o), parodizál.
paro-la, f. szó; **parola-ccia**, f. csunya v. sértő szó; **parola-io**,

agg., s. m. fecsegő; **paroli-na**, f. kedves, hízogató szó.
parossi-smo, m. roham.
parici-da, m., f. apagyilkos; **parici·dio**, m. apagyilkosság.
parro-ccia, f. plébánia; **parrocchia-le**, agg. plébániához tartozó; **pa·rroco**, m. plébános.
parru-cca, f. paróka; **parrucchie-re**, m. fodrász.
parsimo-nia, f. takarékság.
pa-rte, f. 1. rész, 2. oldal, 3. szerep, 4. párt; **far — di**, vlmiben részt vesz, vmi részét képezi; **far la — di**, valami szerepet játszik; **essere a — di**, vlmiről tud; **mettere a — di**, vlmibe beavat; **a — di**, eltekintve; **da — a —**, keresztül kasul; **d'altra parte**, másrészt; **participa-bile**, agg. közölhető; **participa-nte**, m. résztvevő; **participa-re** (pa·te·ci-po), 1. részt vesz, 2. közöl; **partecipazio-ne**, f. részvétel, közlés; **parte-cipe**, agg. résztvevő.
parteggiame-nto, m. pártokra bomlás; **parteggia-re** (pa·te·ggio), vlmely párthoz áll; **parteggiato-re**, m. pártember; **partenope-o**, agg. repubblicana **partenopea**, nápolyi köztársaság (a francia forradalom alatt).
parte-nza, f. indulás.
partice-lla, f. részecske, kötőszó; **parti-ci-pio**, m. participium, igenév; **parti-cola**, f. részecske, bekezdés; **particola-re**, 1. agg. sajátlagos, saját, 2. s. m. részlet, magánember; **particolareggia-re** (pa·rti-co-la-re·ggio), részletez; **parti-**

colarità, f. sajátosság, részlet;
 partigianeria, f. pártosság;
 partigiano, m. pártbíró, követő,
 rajongó;
 partimento, m. elosztás;
 parti-re, f. (i-sco), elválaszt, eloszt, 2. (p-n-rto), elutazik, elindul; parti-ta, f. 1. elutazás, 2. tétel (árú); tenuta dei libri a doppia —, kétsős könyvvitel, 3. játszma; partitame-nte, agg. külön; partita-nte, m. követő, híve valminek; parti-to, m. 1. párt; 2. elhatározás, 3. haszon, 4. szavazás, szótöbbség; partitura, f. partitúra; partizione, f. felosztás.
 parto, m. szülés; partorie-nte, f. szülő nő; partori-re (-i-sco), szül.
 parve-nte, agg. látszólagos; parve-nza, f. látszat; par-volo, l. pargolo.
 parziale, agg. 1. részleges, 2. pártos. párttrahajló, parzialità, f. pártosság, párttrahajlás.
 pa-scere (p-a-sco), legeltet, legel; pa-stersi, táplálkozik.
 pasciù, m. basa.
 pasci-bile, agg. legelőnek alkalmas; pascime-nto, m. legeltetés; pascio-na, f. kövér legelő, bőség; pasciu-to, agg. ben —, jól táplált.
 pascola-re (p-a-scolo), legel; pa-scolo, m. legelő.
 Pa-squa, f. húsvét; pasqua-le, agg. húsvéti.
 pasquina-ta, f. gúnyvers.
 passa-bile, agg. türelhető.
 passa-ggio, m. átjáró, útutazás, átkelés, átmenet. parlare di — [di], vlmiről futólag beszél

passama-no, m. paszomány.
 passapo-rto, m. útlevél.
 passa-re (p-a-sso), 1. elhalad, 2. átmegy, átkel, 3. túlhalad, 4. keresztül szúr, 5. átad, 6. (időt) eltölt; — per, vlminek tartják; passa-rsela, érzi magát, tölti idejét; passa-ta, f. átmenet, átvonulás; dare una — a un libro, átfut egy könyvet; passate-lla, f. rövid, zuhogó eső.
 passate-mpo, m. időtöltés.
 passati-nn, f. futólagos átolvasás.
 passa-to, agg., s. mult.
 passeggiame-nto, m. séta; passeggia-re (passe-ggio), sétál; passeggia-ta, f. séta; passeggiati-na, f. rövid séta.
 passeggiare, m. utas, útutazó; passe-ggio, m. séta.
 pa-ssera, f. pa-ssero, passero-tto, m. veréb.
 passi-bile, agg. 1. türelmes, 2. képes, 3. elítélt.
 passi-cio, agg. kissé hervadt.
 passio, m. passió, kinszenvedés; passiona-le, m. legendagyűjtemény; passiona-to, agg. szenvedélyes, elfogult; passio-ne, f. szenvedély, szenvedés; settimana di —, nagyhét; passività, f. szenvedőlegesség; passi-vo, agg. szenvedőleges, szenvedő.
 pa-sso, l. m. lépés, hágó, átjáró; uccello di —, vándormadár, 2. agg. száraz; uva passa, mazsola.
 pa-sta, f. tészta, pép; pasteggia-re (paste-ggio), eszik; vino da —, asztali bor; pastelli-sta, m. pasztellfestő; paste-lla, m. pasztell; pasticcieri-a, f. cukrász-

- da; pasticcie-re, m. cukrász;
 pasticcio, m. 1. pástétom, 2.
 zürzavar; pa-sto, m. étel, étke-
 zés; vino da—, asztali bor.
- pasto-ia**, f. béklyó.
- pastora-le**, 1. agg. pásztor-, 2.
 pásztorköltemény, -levél, -bot;
 pasto-re, m. pásztor; pastori-
 zia, f. pásztorélet; pastori-zio,
 agg. pásztor-; pasto-so, pép-
 szerű, puha, simulékony.
- pastra-no**, m. köpeny.
- pastu-ra**, f. legelő; pastura-re
 (pa-stu-ro), legeltet, legel.
- pata-cca**, f. fitying, folt.
- pata-no**, agg. nagy.
- patassi-o**, m. zaj.
- pata-ta**, f. burgonya.
- patenta-to**, agg. szabadalmazott;
 pate-nte, 1. agg. feltűnő, nyil-
 vánvaló, 2. s. f. rendelet, en-
 gedély, oklevél, szabadalom.
- pa-ter**, m. miatyánk; paterna-le,
 agg. atyai; paternità, f. atya-
 ság; pate-rno, agg. atyai; pa-
 terno-stro, m. miatyánk.
- pate-tico**, agg. dagályos, patetikus.
- pati-holo**, m. vesztőhely, akasztófa.
- patime-nto**, m. szenvedés.
- pa-tina**, f. patina; patina-re,
 (pa-ti-no), patinát ad, be-
 ken.
- pati-re** (pa-ti-sco), szenved; pa-
 tologi-a, f. patológia; pato logo,
 m. patológus.
- pa-tria**, f. haza.
- patria-rea**, m. csatya, patriarha;
 patriarca-le, agg. patriarhális.
- patri-ci-da**, m. apagyilkos; patri-
 ci-dio, m. apagyilkosság.
- patrimonia-le**, agg. apától öröklött,
 örökségi; patrimo-nio, m. bir-
 tok; pa-trio, agg. atyai, ha-
 zai; patrio(t)ta, m. hazafi;
 patrio-tico, agg. hazafias;
- patriotti-smo, m. hazafiság;
 patrizia-to, m. főnemesség;
 patri-zio, m. főnemes.
- patro-la-re**, m. patroci-nio,
 pártfogás; patroci-nio, m. párt-
 fogás; patona-to, m. védnök-
 ság; patrone-ssa, f. védnőknő;
 patro-no, m. védnök.
- patteggiame-nto**, m. tárgyalás, meg-
 egyezés; patteggi-a-re (pa-
 te-ggio), tárgyal, egyezke-
 dik.
- pa(t)tina-re** (pa-ti-no), koreso-
 lyázik; pa-ttino, m. koresolya.
- pa-tto**, m. 1. megegyezés, 2. fel-
 tétel; venire a patti,
 megegyezik; a — di mori-
 re, még ha meg is kellene
 halnom; a ogni —, feltét-
 lenül.
- pattu-glia**, f. őrjárat.
- pattui-re** (-i-sco), egyezkedik,
 megegyezik; pattui-to, agg.
 megbeszélt, megállapított.
- pattu-me**, m. piszok.
- patu-rna**, f. rosszkedv.
- pau-pe-rie**, f. szegénység; pa-upe-
 ro, agg. szegény.
- pau-ra**, f. félelem; pauro-so, agg.
 félénk, félelmetes.
- pa-usa**, f. szünet; pausa-re
 (pa-u-so), szünetel, lassan
 tesz vmít.
- paventa-re** (pa-ve-nto), meg-
 ijeszt, megijed; pave-nto, m.
 ijedség; pavento-so, agg. ije-
 dős, ijesztő.
- pavesa-re** (pa-ve-sco), zászlók-
 kal, függönyökkel díszít; pa-
 ve-se, m. 1. zászlódísz, 2.
 pajzs, 3. agg. páviai.
- pa-vido**, agg. félénk.
- pavimenta-re** (pa-vime-nto),
 1. padlóz, 2. kövez; pavi-
 me-nto, m. padlózat, kövezet.

pavona-zzo, agg. violaszínű; pavone, m. páva; pavoneggia-re (-e-ggio), pávaszólik.

pazienta-re (pa-^{ment}), agg. türellemmel van; pazienza, f. türelem.

pazzamente, avv. örülten; pazze-sco, agg. bolondos; pazzi-a, f. örület; pazzo, agg. örült.

pea-na, f. dicsőítő ének.

pecca, f. hiba; peccare (pe-cce), vétkezik; peccato, m. bűn; —! kár!; peccato-re, m. bűnös.

peccia, f. méh.

pece, f. szurok; — greca, gyanta.

pe-cora, f. birka, bárány; pecora-io, m. pásztor; pecora-me, m. birkanyáj; pecore-ccio, m. zürzavar; pecore-lla, f. bárányka; pecore-sco, pecori-no, agg. birka-.

pecula-to, m. lopás, sikkasztás.

peculia-re, agg. sajátlagos; peculiarità, f. sajátosság; peculiar-me-nte, avv. kiváltképp.

pecu-lío, m. megtakarított pénz.

pecu-nia, f. vagyon; pecunia-rio, agg. pénzbeli, vagyoni; pecunioso, agg. vagyonos.

peda-ggio, m. híd- v. útvám.

pedagogi-a, f. nevelés; pedagogo-gico, agg. neveléstani; pedagogo, m. nevelő.

peda-le, m. 1. fatörzs, 2. péld; pedaleggiare (-e-ggio), példáz; peda-na, f. lábszőnyeg.

peda-nte, agg. s. m. kicsinyes, szörszálhasogató; pedanteri-a, f. kicsinyesség, szörszálhasogatás; pedante-sco, agg. szörszálhasogató; pedanti-smo, m. kicsinyesség; pedata, f. 1. láb-

nyom 2. rúgás; pede-stre, agg. gyalogos, alantas; pedigno-ne, m. lábfagyás; pedi-na, f. paraszt (sakkjátékban); pedi-na-re (pedi-no), nyomor követ; pedisse-quo, 1. agg. szolgai, 2. s. m. utánzó; pedo-ne, m. gyalogjáró; avv. gyalog; pedu-le, m. 1. harisnya feje, 2. rövid harisnya; pedu-ncolo, m. szár.

peggio, avv. rosszabbul, agg. s. m. (leg)rosszabb; aver il —, a rövidebbet húzza; alla —, hanyagul; meno —, annál jobb; peggiorame-nto, m. rosszabbodás; peggiora-re (peggio-ro), rosszabbodik; peggiorativo, agg. rosszabbító; peggio-re, agg. rosszabb.

pe-gno, m. zálog.

pegola, f. szurok.

pelaghe-tto, m. mesterséges tavacska; pe-lago, m. tenger.

pela-me, m. szőrőzet; pela-re (pe-lo), megkopaszt; pelarsi, szőrét, tollát yeszti; pela-ta, f. pelatu-ra, f. kopasztás; pella-io, m. cserző; pella-me, m. bőr-, szőrme-árú; pe-lle, f. bőr.

pellegrina-ggio, m. zarándoklat; pellegrina-re (pellegrino), zarándokol; pellegri-no, 1. m. zarándok, 2. agg. vándor, különös.

pellica-na, m. pelikán.

pelliceri-a, f. szőrmeárú, -kereskedés; pellici-a, f. szőrme; pelliccia io, m. szőrmeke-
kedő; pelliccia-me, m. szőrme-
árú.

pelli-cola, f. 1. vékony bőr, 2. film.

pepa-to, agg. borsos; pe-pe, m.

bors; pepero-ne, m. paprika

pepinie-ra, f. fuiskola

pe-plo, m. peplum

pe-r, prep. 1. -ért 2. -a, keresz-

tül, 3. -ból, -ből, 4. -nál, -nél,

5. -szor -szer, -ször, 6. per

la mano, kéznél fogva;

— me, miattam; — poco, csaknem;

— povero che

tu sia, bármily szegény

vagy is...

pe-ra, f. körte,

perca-llé, m. perkál.

perce-ntó, m. százalék; percen-

tua-le, 1. agg. százalékos, 2.

s. m. százalék.

percepi-re (percepi-sco), 1.

mégért, érzékel, észlel, 2.

pénzt felvesz; percetti-bile,

agg. észrevehető; percezio-ne,

f. 1. érzékelés, észlelés, 2.

pénzbehajtás.

perchè, pron., cong. 1. miért? 2.

mert; perciò, cong. ezért;

perciocchè, cong. mivel.

perco-rrere (-co-rró), befut,

átfut (könyvet).

perco-ssa, f. ütés, lökés; percoti-

me-nto, m. verés, ütés; per-

cuo-tere (percuoto; per-

cossi; perco-ssó), 1. üt,

2. elver (jég a vetést), 3.

sujt; percussio-ne, f. ütés,

lökés; percusso-re, agg. ütő.

perdere (perdo; per-si;

per-so), 1. elveszt, 2. el-

mulaszt; — il tre-no, lekési

a vonatot; perdersi, elvesz,

tönkre teszi magát; —

d'animo, elcsügged; per-

digio-rno, m. naplopó; perdi-

me-nto, m. veszteség.

perdi-nci! perdi-o! esclam. az

ördögbe!

pe-rdita, f. veszteség; perdité-mpo,

m. 1. időveszteség, 2. szórako-

zás; perditó-re, m., perditri-ce,

f. vesztes; perdisio-ne, f.

veszteség, romlás, kárhozat.

perdona-re (perdo-no), meg-

bocsát; perdo-no, m. 1. bocsá-

nat, 2. bücsű.

perdura-re (-du-ro), l. durare,

kitart.

perdutame-nte, avv. örülten.

peregrina-re (peregrino),

vándorol; peregrinazio-ne, f.

vándorlás; peregrinità, f.

idegenszerűség, rendkívüliség;

peregrino, agg. idegen, elütő,

ritka, drága.

perenne, agg. örök; perennità,

f. örökkévalóság, állandóság.

perento-rio, agg. haladéktalan,

határozott.

perequazio-ne, f. egyenlő elosz-

tás.

perfetti-bile, agg. tökéletesíthető;

perfe-tto, 1. agg. tökéletes,

2. s. m. végzett mult; perfe-

ziona-nto, m. tökéletesítés;

perfeziona-re (perfeszio-

no), tökéletesít; perfezionati-

vo, agg. tökéletesítő; perfe-

zio-ne, f. tökéletesség.

perfi-dia, f. hűtlenség, alattomos.

ság; perfidio-so, agg. makacs;

per-fido, agg. hűtlen, alatto-

mos.

perfi-no, persi-no, avv. -ig, míg,

ameddig; sőt.

perfora-re (perfo-ro), átfúr,

perforatri-ce, f. fúrógép; per-

forazio-ne, f. átfúrás.

perfrazio-ne, f. (fény)törés.

perfusio-ne, f. lemosás.

pergame-na, f. 1. pergamen, 2.

kupola nyílásn.

per-gamo, m. szószék.

pergiu-ro, agg. 1. spergiuro.
per-gola, f. lugas; **pergola-to**, m. lugas.
pericola-re (pe-ri-co-lo), 1. veszélyeztet; 2. veszélyben forog; **peri-colo**, m. veszély; **pericolo-so**, agg. veszélyes.
periferi-a, f. kerület, periferia; **perife-rico**, agg. a kerületen fekvő; **perifrasa-re** (pe-ri-fra-so), körülír; **perifrasi**, f. körülírás; **perifra-stico**, agg. körülíró.
periglia-re (pe-ri-glio), veszélyeztet; **peri-glio**, m. veszély.
peri-metro, m. kerület.
perioda-re, **periodeggia-re** (pe-ri-o-do, -e-ggio), körmondatokban ír; **periodicità**, f. időszakosság; **perio-dico**, 1. agg. időszaki, 2. s. m. folyóirat; **peri-odo**, m. 1. időszak, 2. mondat.
peripate-tico, agg., s. m. peripatetikus.
peripezi-a, f. fordulópont, katasztrófa; f. pl. viszontagság.
peri-re (pe-ri-sco); elvész.
perita-nza, f. szegénylősség, habozás; **perita-rsi** (mi-pe-ri-to), habozik, nem mer; **peri-zia**, f. 1. gyakorlottság, 2. szakvélemény.
per-la, f. gyöngy; **perla-ceo**, f. gyöngyszínű; **perlagio-ne**, f. gyöngy-fény; **perla-to**, agg. gyöngy-.
perlustra-re (pe-rlu-st-ro), felderít, kikémlel; **perlustrazio-ne**, f. kikémlelés, felderítő út.
permalo-so, agg. sértődékeny.
permanente, agg. állandó; **permane-nza**, f. 1. állandóság, 2. tartózkodás.

perme-ss-o, m. 1. engedély, 2. szabadság; **perme-ssere** (per-me-ss-e), **perme-ssi**, **perme-ss-i-si**; **perme-ss-o**, m. megenged; **permissi-bile**, agg. megengedhető; **permissio-ne**, f. engedély; **permissivame-nte**, avv. engedéllyel; **permissi-vo**, agg. megengedő.
permu-ta, f. kicserélés, megváltoztatás; **permuta-re** (pe-rmu-to), kicserél, megváltoztat; **permuta-rsi**, elköltözik; **permutato-re**, m. villamos kapcsoló; **permutazio-ne**, f. 1. csere, 2. változás, 3. átköltözés, 4. permutáció.
perni-ce, f. fogoly.
pernicio-so, agg. veszélyes, rosszindulatú.
per-nio, **per-no**, m. 1. ajtó sarka, 2. tengely.
pernotta-re (pe-rno-t-to), meghál.
pe-ro, m. körteta.
però, cong. 1. ezért, 2. azonban; **perocchè**, cong. mivel.
perora-re (pe-ro-ra), vlminek érdekében szónokol; **perorazio-ne**, f. 1. védőbeszéd, 2. szónoki beszéd befejező része.
perpendicular-re, agg. függőleges, **perpendi-colo**, m. függő ón.
perpetra-re (pe-rpe-tr-o), elkövet; **perpetrato-re**, m. elkövető; **perpetrazio-ne**, f. elkövetés.
perpetuame-nte, avv. örökké; **perpetua-re** (pe-rpe-tu-o), megörökít; **perpe-tuo**, agg. örök.
perplexità, f. tanácstalanság; **perple-ss-o**, agg. tanácstalan.

perquisi-re (-i-sco), átkutat;
 perquisizio-ne, f. (ház)kutató;
 perucca, f. paróka.
 perscrutare (per-scruto),
 át-, kikutat; perscrutazio-ne,
 f. átkutatás.
 persecuto-re, m. üldöző; persecu-
 zio-ne, f. üldözés; persegui-
 tume-nto, m. üldözés; perse-
 guita-re (per-se-guito),
 üldöz; perseguitazio-ne, per-
 seguizio-ne, f. üldözés.
 perseverante, agg. állhatatos;
 perseveranza, f. állhatatosság;
 perseverare (per-se-ve-
 ro), kitart, állhatatos.
 persiana, f. zsalugáter.
 persiano, agg. perzsa.
 persi-no, l. perfino.
 persiste-nte, agg. tartós, állhata-
 tos; persiste-nza, f. állhata-
 tosság; persi-tere (persi-
 sto; persiste-tti, per-
 siste-i, persisti-to),
 állhatatosan kitart.
 persona, f. személy; persona-gio,
 m. személyiség; persona-
 le, 1. agg. személyi, szemé-
 lyes, 2. s. m. alak, jövede-
 lem, személyzet; personalità,
 f. személyiség; personalme-
 te, avv. személyesen; person-
 ci-na, f. alakoska, jelenték-
 telen személy; personeggia-re
 (per-sone-ggio), megsze-
 mélyesít; personifica-re (per-
 soni-fico), megszemélye-
 sít; personificazio-ne, f. meg-
 személyesítés.
 perspica-ce, agg. éleselműjű; per-
 spica-cia, f. éleselműjűség;
 perspicuo, agg. világos, ér-
 telmes.
 persuade-re (per-sua-do), meg-
 győz, rábeszél; persuasi-bile,

agg. könnyen meggyőzhető;
 persuasio-ne, f. meggyőződés,
 rábeszélés; persua-i-va, f. rá-
 beszélő képesség; persuasi-vo,
 agg. meggyőző, rábeszélő.
 persuaso-re, m. rábeszélő;
 persuaso-rio, agg. rábeszélő,
 meggyőző.
 perta-nto, prep., avv. ezért; non
 —, mégis, ennek ellenére.
 pertica, f. pózna, vessző; perti-
 ca-ta, f. vesszőütés.
 pertina-ce, agg. nyakas; pertina-
 cia, f. makacsság.
 pertine-nte, agg. (vlmihez) tar-
 tozó; pertine-nza, f. 1. tulaj-
 don, 2. hatáskör.
 pertratta-re (per-tra-tto), ki-
 merítően tárgyal; pertratta-
 zio-ne, f. kimerítő tárgyalás.
 pertugia-re (per-tu-gio), át-
 fúr; pertu-gio, m. lyuk, nyílás.
 perturbame-nto, m. zavar; pertur-
 ba-re (per-tu-rbo), (meg)-
 zavar, izgat; perturbazio-ne,
 f. zavar, izgalom.
 peruvia-no, agg. perui.
 perveni-re (-ve-n-go), 1. elér-
 kezik, 2. gyökeret ver; per-
 veni-rsi, illet.
 perversità, f. romlottság, terme-
 szet-ellenesség; perve-rso, agg.
 romlott, természet-ellenes;
 pervertime-nto, m. romlottság,
 eltévelyedés, elfajzás, perver-
 ti-re (per-ve-rto), a ter-
 mészetes rendet megfordítja,
 megront; pervertito-re, m.
 megrontó.
 pervica-ce, agg. nyakas; pervica-
 cia, f. nyakasság.
 pervio, agg. könnyen hozzáfér-
 hető, nyitott.
 pesa-nte, agg. súlyos; pesante-zza,
 f. súly, nehézség; pesa-re

- (p e - s o), 1. megmér, mérle-
gel, 2. nyom.
- pe-sca**, f. őszibarack; **pe-sca**, **pe-**
scagio-ne, f. halászat, halász-
zsákmány; **pesca-ia**, f. halas-
tó, gát, zsilip; **pesca-re** (p e -
s c o), halászik; mély járat-
tai bir (hajó); **pescato-re**, m. ha-
lász; **pescato-rio**, agg. halá-
szati; **pe-sce**, m. hal; — d' a -
p r i l e, áprilisi tréfa; **pesce-**
ca-ne, m. 1. cápa, 2. háborús
gazdag; **peschere-ccio**, agg.
halász; **pescheri-a**, f. halpiac;
peschie-ra, f. halastó; **pescia-**
iuo-lo, m. halárus; **pescioli-**
no, m. halacska.
- pe-sco**, m. őszibarackfa.
- pe-so**, 1. súly, teher; **ru-ba-re**
di — eltulajdonít, plagizál;
portare di —, a levegőbe
emelve visz, 2. agg. súlyos.
- pessimi-smo**, m. pessimizmus;
pessimi-sta, m. pesszimista.
- pe-ssimo**, agg. legrosszabb, na-
gyon rossz.
- pe-sta**, f. lábnyom, taposott út;
pesta-re (p e - s t o), tör, ta-
pos, őrl; **pestato-re**, m. törő,
verő.
- pe-ste**, f. pestis.
- peste-lló**, m. mozsártörő.
- pesti-fero**, agg. pestises, halálos;
pestile-nte, agg. romlott, go-
nosz; **pestile-nza**, f. pestis,
bűz, szerencsétlenség; **pesti-**
lenzia-le, agg. pestises.
- pesti-o**, m. törés, taposás; **pe-sto**,
agg. törött, őrlött, taposott;
car-ta — a, papírmásé.
- pe-talo**, m. szírom
- pe-ta-rdo**, m. mozsár, petárd.
- pete-nte**, **petito-re**, m. kérvénye-
ző; **petizio-ne**, f. kérvény.
- pe-tra**, l. pietra; **petrie-ra**, f. kő,
márványbánya; **petrifica-re**, l.
petrifikare.
- petre-lla**, f. kőolaj.
- petro-so**, agg. köves.
- pette-gola**, f. fecsegő nő; **pettego-**
la-re (p e t t e - g o l o), plety-
kál; **pettegola-ta**, f. pletyká-
zás; **pettego-le-zzo**, m. pletyka
- pettina-re** (p e t t i n o), fésül;
pettina-ta, f. fésülés; **pettina-**
tora, **pettinatri-ce**, f. fésülő-
nő; **pettinatu-ra**, f. fésülés,
hajviselet; **pettine**, m. fésű.
- petti-no**, m. ingmell; **pettiro-ssó**,
m. vörösbegy; **pe-tto**, m. mell,
kebel, bátorság; a — a —,
szemtől szembe; d a — a r e -
n i, tetőtől talpig; **stare a**
— c o n, vlkivel fölér; **petto-**
ra-le, agg. mell-; **pettora-to**,
agg. büszke.
- petula-nte**, agg. követelőző, **petu-**
la-nza, f. követelőző.
- pe-zza**, f. szövetdarab, folt; —
f a, jóideje; **pezza-to**, agg.
foltos, tarka; **pezzente**, m.
koldus; **pezzet-ta**, f. rongy,
borogatás, kötés (sebre);
pe-zzo, m. 1. darab, 2. ágyú,
3. darab idő; — d' a s i n o,
nagy számár; **pezzuo-la**, f.
(zseb-, váll-) kendő.
- piace-nte**, agg. tetsző, kedves;
piace-re (p i a - c c i o; p i a - c -
q u i; p i a c i u - t o), tetszik;
piace-re, m. tetszés, élvezet,
gyönyör; a v e r —, örül;
piace-vole, agg. kellemes; **pia-**
cevole-zza, f. kellem, kedves-
ség, szellemesség; **piacime-n-**
to, m. tetszés.
- pia-ga**, f. seb, szerencsétlenség;
piaga-re (p i a - g o), megsebe-
sít.

pia-ggia, f. tengerpart; **piaggia-re** (pia-ggio), a part mellett hajózik, habozik, hízleg.

pia-gnere, l. piangere. **piagniste-o**, m. sírás, bőgés. **piagno-ne**, m. folyton síró gyerek, nyafka; **piagnucola-re** (piagnu-colo), pityereg; **piagnucolo-so**, agg. pityergő.

piago-so, agg. sebes.

pia-lla, f. gyalu; **pialla-re** (pia-llo), gyalul; **piallatu-ra**, f. gyalulás.

piame-nte, agg. jámboran, kegyesen.

pianame-nte, avv. halkan; **pianeggia-re** (piane-ggio), sikon elterül; **piane-lla**, f. papucs. **pianero tolo**, m. kis sík tér a lépcső végén v. fordulójánál.

piane-ta, m. bolygó.

piane-zza, f. símaság, síkság, könnyűség.

piangere (pia-ngo), sír, sirat; **piange-vole**, agg. síró, sajnálatra méltó; **piangime-nto**, m. sírás, siratás; **piangolo-so**, agg. síró, panaszos.

pianigia-no, m. síklakó.

piani-sta, m., f. zongorajátékos. **piano**, 1. agg. sík, halk, 2. avv. lassan, halkan, 3. s. m. síkság, csemet, tervrajz, zongora; **pianofo-nte**, m. zongora.

pia-nta, f. 1. növény, 2. alaprajz; 3. láb talpa; **inventare di sana** —, teljesen légből kap vlmít; **piantagio-ne**, f. beültetés, ültetvény; **pianta-re** (pia-nto), 1. (be)ültet, 2. kitűz (zászlót), felállít (ágyút), felüt (táborát), bever (szöveget), függeszt (szemét), beleszúr (kést), 3. otthagyni, abbahagyni;

pianta-rsi, odaáll; **pianta ta**, f. ültetés; **piantazio-ne**, f. ültetvény; **pianterre-no**, m. földszint; **piantice-lla**, f. kis növény.

pia-nto, m. sírás.

piantona-ia, f. faiskola; **piantona-re** (pianto-no), — la casa, őrt állít a ház elé, őriz; **pianto-ne**, m. 1. dugvány, 2. (fegyvertelen) őrszem, küldönc.

pianu-ra, f. síkság.

pia-re (pi-o), csipog, **pia-stra**, f. lemez; **piastre-lla**, f. lapos kő.

piati-re (piati-sco), pörösködik, **pia-to**, m. pör, ítélet.

piattafo-rma, f. 1. plattform, 2. villamos kocsí peronja.

piatte-lla, m. kis tányér; **piatte-ria**, f. edénykészlet; **piatti-no**, m. kistányér; **pia-tto**, f. agg. lapos, 2. s. m. tál, tányér, 3. fogás; **pia-ttola**, f. svábbogár; **piattona-re** (piatto-no), kardlapoz.

pia-zza, f. tér, piac; — d'armi, gyakorlótér; **piazzaiuolo**, 1. agg. piaci, 2. s. m. piaci úrus; **piazza-le**, m. tér; **piazza-ta**, f. pinci zsivaj; **piazzeggia-re** (piazzeg-gio), lődörög; **piazzetta**, f. terecske.

pi-cca, f. 1. kopja, 2. dac; **mettere a —**, ingerel; **face a —**, verseng, 3. pik; **picca-nte**, agg. pikáns; **piccare** (pi-cco), szurkál; **picca-rsi**, megköti magát; — di, magát vlmiben tekintélynek tartja.

picche-ito, m. 1. piké-játék, 2. osztag.

picchia-re (pi-cchio), üt, kopog; **picchi-o**, m. folytonos

ütés, kopogás; *picchio-ito*, m. ajtókocogtató vas.
piccineria, f. kicsinyesség; *piccino*, agg., s. m. kicsike; *picciolo*, agg. kicsiny.
piccionaia, f. galambház; *piccione*, m. galamb.
picciuolo, m. szár (gyümölcsé, levélé).
picco, m. hegycsúcs, meredély; *mandare a —*, elsülyeszt.
piccolezza, f. kicsiség; *piccolo*, agg. kicsiny.
piccone, m. csákány.
piccosaccio, m. könnyen megsértődő ember; *piccosaggine*, f. sértődékenység; *piccoso*, agg. sértődékeny.
pidoccheria, f. fősvenység; *pidocchio*, m. tetű.
piè, *pie-de*, m. láb; *su due —*, azonnal, *star in —*, áll.
piedistallo, m. talpazat, piederstál.
piega, f. ránc, hajlás; *l'affare prende una buona —*, az ügy jó úton van; *piegame-nto*, m. összehajtás; *piega-re* (*pie-go*), (meg)hajlít, összehajt, lehajt, hajlik, fordul; *piega-rsi*, (meg)hajol, magát vlminek szenteli; *piegato*, agg. (meg)hajlott; *a mani — e*, összetett kézzel; *piegatura*, f. hajlás, összehajtás; *pieghetta*, f. ránc, fodor; *pieghe-vole*, agg. hajlékony; *pieghevolezza*, f. hajlékonyság; *pie-go*, m. csomag.
piemonte-se, agg. piemonti.
pie-na, f. dagály, áradás.
pienamente, agg. teljesen; *pienezza*, f. teljesség; *pie-no*, f. agg. tele, teljes; — *potere*, teljhatalom; *in — giorno*,

világos nappal, 2. s. m. vlm közepé.
Pie-ro, *Pier*, m. Péter.
Pietà, f. bánat, részvét; *pietà*, f. kegyelet, kegyesség, jámborság, részvét; *monte di —*, zálogház.
pieta-nza, f. (étel-)fogás.
pietismo, m. pietizmus; *pietista*, m. pietista; *pieto-so*, agg. kegyes, kegyeletes, megindító, résztvevő.
pietra, f. kő; *pietra-ta*, f. kőhajítás; *pietrifica-re* (*pietrifico*), megkövesít; *pietrificarsi*, megkövesedik, kővé válik; *pietrificazione*, f. megkövesítés.
Pietro, m. Péter; *Pietrobu-rgo*, m. Pétervár.
pietoso, agg. köves.
pievana-le, agg. plébánia-; *pievani-a*, f. plébánia; *pievano*, m. plébános; *pie-ve*, f. plébánia.
pifferaro, m. síp-játékos; *pi-ffero*, m. síp, tilinkó.
pigiame-nto, m. nyomás, szorítás; *pigia-re* (*pi-gio*), szorít, présel; *pigia-ta*, f. nyomás, préselés; *pigiatura*, f. nyomás, préselés; *pi-gio*, m. tolongás.
pigiona-le, m., f. bérlő, napszámos; *pigio-ne*, m. bér.
piglia-re (*pi-glio*), (el)vesz; *pi-glio*, m. f. *dare di —*, megragad, 2. pillantás.
pi-gna, f. fenyőtoboz; *pignora-re* (*pigno-ro*), lefoglal, elzálogosít.
pigola-re (*pi-golo*), ciripel; *pi-goli-o*, m. ciripelés.
pigri-zia, f. lustaság; *pi-gro*, agg. lusta.

pi-la, f. oszlop, 2. teknő, medence,
3. szenteltvíz-tartó.
pilastra-ta, f. oszlopsor; pila-stro,
m. négyélű oszlop.
pile-tta, f. kis szenteltvíztartó.
pi-llola, f. labdac.
pilo-ne, m. (nyolcszögű) oszlop.
pilo-reio, m. fősvény.
pilo-ta, m. kormányos, pilóta; pi-
lota-ggio, m. kalauzolás; pilo-
ta-re (pilo-to), kalauzol,
kormányoz.
pilucca-re (pi-lu-cco), leszo-
mez (szőlőt), lerág, kis köl-
csönöket kiesel.
pimme-o, m. törpe.
pi-na, f. fenyőtoboz.
pinacote-ca, f. képtár.
pinco-ne, m. tökfilkó.
pine-ta, f. pinea-liget.
pi-ngere (pi-ngo; pi-nsi;
pi-nto), l. t. dipingere, 2.
spingere.
pi-ngue, agg. kövér; pingue-dine,
f. kövérség.
pi-nna, f. 1. uszony, 2. orreimpa
pinna-colo, m. oromzat.
pi-no, m. 1. pinea, 2. fenyő; pi-
no-cchio, m. pinea-toboz
magja.
pi-nta, f. pint.
pinza-re (pi-nzo), szúr, csíp;
pi-nzo, m. csipkés; agg. tele.
pinzo-cher-a, f., pinzo-cher-o, m.
szenteskedő.
pi-o, agg. jámbor, kegyes; Pi-o,
m. Pius.
pio-ggia, f. eső.
piomba-ggine, f. grafit.
piomba-re (pi-o-mbo), 1. függő-
legesen v. meredeken lecsik,
2. hirtelen rátámad, 2. fogat
töm; piombato-io, m. lőrés,
öntő-rés; piombatu-ra, f.
(fog-) tömés; piombi-no, m.

függő ón; pio-mbo, m. 1.
ólom, 2. (fog-) tömés; piom-
bo-so, agg. ólmos.
pionie-re, m. utász, úttörő.
pio-ppo, m. nyárfa.
pio-rno, agg. nedves, esős.
pio-ta, f. 1. pázsítdarab, 2. láb.
piova-no, agg. eső; pio-vere
(pio-vo), esik; pioviggi-
na-re (pio-vi-ggi-na), sze-
metel az eső; pioviggi-no-so,
agg. esős; piovo-so, agg. esős;
piovu-ta, f. nagy eső.
pi-pa, f. pipa; pipa-re (pi-po),
pipál.
pipistre-llo, m. denevér.
Pi-ppo, m. Fili-ppo kicsinyítő
alakja.
pi-ra, f. máglya.
piramida-le, agg. gúla-alakú, óri-
ási; pira-mide, f. gúla.
pira-ta, m. kalóz; pirateggia-re
(-e-ggi-o), kalózkodik; pira-
teri-a, f. kalózkodás; pira-ti-
co, agg. kalóz.
Pirene-i, m. pl. Pireneusok; pi-
rico, agg. pirit, polvere
— a, lőpor; piri-te, f. pirit.
pirole-tta, f. pirouette.
piro-lo, m. kulcs (húrok megfe-
szítésére hegedűn stb.).
piro-scafo, m. gőzhajó; pirote-c-
nica, f. pirotechnika.
pi-rrico, agg. pyrrhusi.
pi-scia, f. pisí, vizelet; piscia-re
(pi-sci-o), vizel, pisil; pi-
sciato-io, m. éjjeli edény.
pisci-na, f. úszómedence, itató,
halastó.
pise-llo, m. borsó.
pisola-re (pi-solo), szundikál;
pisoli-no, pi-solo, m. szunyó-
kálás.
pispiglia-re, l. bisbigliare.
pi-ssi-pi-ssi, sottogás.

pi-sta, f. versenypálya.
pisti-llo, m. bibe.
pisto-la, f. piszioly; **pistoletta-ta**, f. pisziolylövés.
pisto-ne, m. dugattyú.
pita-ffio, m. l. epitaaffio.
pitago-rico, agg. **ta-vola** — a, egyszeregy.
pita-le, m. éjjeliedény.
pitocca-re (**pi-to-cco**), koldul; **pitoccheri-a**, f. koldulás; **pi-to-cco**, m. koldus.
pitone-ssa, f. jósnő, boszorkány.
pitto-re, m. festő; **pittore-sco**, agg. festői; **pitto-rico**, agg. festészeti; **pittri-ce**, f. festőnő; **pittu-ra**, f. festészet, festmény; **pittura-re** (**pittu-ro**), kifest.
pitui-ta, f. nyalka, **pituito-so**, agg. nyálkás.
più, f. avv. több, inkább, tovább. **per di** —, még hozzá; **di — in** —, mindinkább, 2. s. m. a legtöbb; **per lo** —, leginkább.
piu-ma, f. toll, hely; **piuma-gio**, m. tollazat; **piuma-to**, agg. tollal fedett; **piumi-no**, m. hely, dunna; **piu-mo-so**, agg. pelyhes, lágy.
piuo-lo, m. cövek; **scala a — i**, létra.
piutto-sto, avv. inkább.
pi-va, f. duda.
pi-zza, f. lángos.
pizzica-gnolo, m. fűszeres; **pizzica-re** (**pi-z-zico**), 1. csip, csipdes, 2. pönget, 3. visket; **pizzica-to**, agg. csipdesett, himlőhelyes; s. m. pöngetés; **pizzicheri-a**, f. csemege-kereskedés; **pi-z-zico**, m. csipet; **pizzico-re**, m. visketeg; **pizzico-ri no**, m. esiklandás; **pizzico-t-**

to, m. csipés, csipet, **pi-z-zo**, m. kecskeszakáll, csipke; m. pl. pofaszakáll.
plac-re (**pla-co**), lecsendesít; **placato-re**, m. békítő; **placazio-ne**, f. békítés.
pla-cca, f. számmal ellátott fémlemez.
pla-cet, m. jóváhagyás.
placide-zza, f., **placidità**, f. békés-ség, szelídség; **pla-cido**, agg. békés, szelíd; **pla-cito**, m. 1. tetszés, 2. tekintély, 3. jóváhagyás.
pla-gu, f. vidék.
plagia-rio, m. plagizáló; **pla-gio**, m. plágium; **planetu-rio**, agg. bolygó; **planimetri-a**, f. síkmértan.
plasma-re (**pla-smo**), alakít; **plasmato-re**, m. alakító; **plasmazio-ne**, f. alakítás; **pla-stica**, f. plasztika, szobrászat; **pla-stico**, agg. plasztikus; **forza — a**, alakító erő; **massa — a**, agyag.
pla-tano, m. platánfa.
plate-a, f. földszint (színházban), **platen-le**, agg. pórias.
pla-tino, m. platina.
plato-nico, agg. plátói.
plau-de-nte, agg. helyeslő, tap-soló; **plausi-bile**, agg. nyilvánvaló, **plausibilità**, f. nyilvánvalóság; **pla-uso**, m. taps, helyeslés.
ple-be, f. nép, népség, csöcselék; **plebe-o**, 1. agg. alantas, 2. s. m. plebejus; **plebisci-to**, m. népszavazás.
plena-rio, agg. teljes; **plenipu-nio**, m. holdtölte; **plenipote-nza**, f. teljhatalom; **plenipotenziario**, agg. teljhatalmú; s. m. meghatalmazott.

pleona-smo, m. pleonazmus, szó-halmazás.

ple-ura, f. mellhártya; pleu-riti-s, f. mellhártyagyulladás.

pli-co, m. csomag.

pli-nto, m. talapzat.

ploto-ne, m. szakasz (katonaság).

pla-mbeo, agg. ólomszínű.

plura-le, m. többszám; plura-lità, f. többség.

plu-vio, agg. esőt küldő (Jupiter jelzője), pluvio-metro, m. eső-mérő.

pne-uma, m. széljel; pneuma-tica, f. pneumatik; pneumo-tico, agg. légnyomásos; macchi-na — a, légszivattyú; pneumoni-a, f. tüdőgyulladás; pneumoni-te, f. tüdőgyulladás.

po' = poco, kevés; poche-tto, pochetti-no, agg., avv. nagyon kevés, nagyon kevésbé; po-co, agg. kevés; avv. kevésbé; — alla volta, lassan; pres-s'a —, körülbelül, majdnem.

pod-a-gra, f. köszvény; podagro-so, agg. köszvényes.

pode-re, m. földbirtok.

podero-so, agg. erős, hatalmas.

podestà, m. 1. hatalom, 2. polgármester.

po-dio, m. dobogó.

poe-ma, m. költemény; poe-si-a, f. költészet; poe-ta, m. költő; poe-ta-re (poe-to), költ; s. m. költészet; poe-te-ssa, f. költőnő; poe-tica, f. költészettan; poe-tico, agg. költői; poetizza-re (poe-ti-zo), megversel.

poggia-re (pog-gio), támaszt támaszkodik; poggia-ta, f. lejtő; po-ggio, m. domb; pog-giuo-lo, m. dombocska.

po-i, avv. azután, később; poi-chè, avv. miután, mivel.

pola-cca, f. polka; pola-cco, agg. lengyel.

pola-re, agg. sarki.

pole-dro, m. csikó.

pole-mia, f. polémia; pole-mico, agg. polemikus; polemizza-re (pole-mi-zzo), polemizál.

pole-nda, pole-nta, f. polenta.

poliarchi-a, f. sokak uralma.

poli-clinica, f. poliklinika; poli-

cro-mo, agg. sokszínű; polie-

dro, m. polieder; poligami-a,

f. soknejűség; poli-gamo, agg.

soknejű; poliglo-tto, agg.

többnyelvű (több nyelvet ér-

tő); poli-gono, m. sokszög; po-

lii-store, m. polihisztor; po-

limo-rfo, agg. sokalakú.

po-lipo, m. polip.

poli-sillabo, agg. többszótagú; po-

litea-ma, m. színház; polite-c-

nico, m. műegyetem; politei-

smo, sokistenhívés; politei-sta,

m. sokistenhívő; politei-stico,

agg. sokistenhívő.

polite-zza, f. l. pulitezza.

poli-tica, f. államtudomány poli-

tika; politica-nte, agg., s. m.

politizáló; poli-tico, agg. po-

litikai, politikus.

polizi-a, f. rendőrség; polizie-sco,

agg. rendőri; polizio-tto, m.

rendőrségi hivatalnok, kém.

poli-za, f. cédula.

polla-io, m. tyúkol; pollaiuo-lo,

m. baromfikereskedő; polla-

me, m. baromfi, polla-stro, f

jérce; polla-stro, m. fiatal ka-

kas, csirke.

po-llice, m. hüvelykujj.

po-lline, m. virágpor, himpor.

polli-no, agg. tyúk; pollo, m.

tyúk.

pollo-ne, m. hajtás, sarj.
 polmona-re, agg. tüdő; polmo-ne, m. tüdő; polmoni-te, f. tüdő-gyulladás.
 po-lo, m. sark.
 po-lpa, f. 1. húsos rész, 2. láb-ikra, 3. gyümölcskonzerv, 4. mag; polpa-ccio, m. lábikra; polpacciu-to, agg. húsos; pol-pe-tta, f. darált hús; megmérgezett húsdarab; polpo-so, pol-pu-to, agg. húsos.
 polsi-no, m. kezelő; po-lso, m. pulzus, csukló, erő.
 polti-glia, f. pép, pizsok.
 poltri-re (poltri-sco), fet-reng; poltro-na, f. karosszék; poltrona-ggine, f. lustaság; poltro-ne, agg., s. m. lusta; poltroneggia-re (poltro-ne-ggio), lustálkodik; pol-troneri-a, f. lustaság; poltro-ne-sco, agg. lusta.
 pol-vere, f. por, puskapor; polve-rie-ra, f. löporraktár; polve-rifi-cio, m. löporgyár; polve-ri-na, f. finom por; polveri-no, m. porzó; polverizza-re (pol-ve-ri-zzo), porrá zúz; pol-verizzazio-ne, f. porrá zúzás v. őrlés; polvero-so, agg. po-ros; polvi-scolo, m. porszem, virág-por.
 poma-rio, m. gyümölcskert.
 poma-ta, f. kenőcs.
 pomella-to, agg. almaszerű sítok-kal tarkítótl.
 pomeridia-no, agg. délutáni; po-meri-ggio, m. délután.
 pomicultu-ra, f. gyümölcstermelés; pomi-fero, agg. gyümölcster-melő; po-mo, m. almafa, alma; — d' A d a m o, ádámcsutka; pomodo-ro, m. paradicsom; po-

mo-so, agg. gyümölcsben gaz-dag.
 po-mpa, f. 1. pompa, 2. szivattyú, lecskendő; pompa-re (po-m-p o), szivattyúz; pompeggia-re (po m pe-ggi o), pompázik; pompie-re, m. tűzoltó; pompo-sità, f. pompa; pompo-so, agg. pompázó.
 po-nce, m. püncs.
 pondera-re (po-nde-ro), meg-mér, mérlegel, lathá esik, meggondol; ponderate-zza, f. meggondoltság; pondera-to, agg. meggondolt; ponderato-re, m. mérlegelő; ponderazio-ne, f. mérlegelés; pondero-so, agg. nehéz, súlyos; po-ndo, m. súly, teher.
 pone-nte, m. nyugat.
 ponsò, agg. égő piros.
 po-nte, m. hid; rimanere in —, függőben marad; star in —, habozik.
 ponte-fice, m. pontifex, főpap; it so m mo —, pápa.
 pontifica-le, agg. püspöki, pápai; pontifica-re (pon-ti-fico), ünnepi nagymisést mond; pon-tifica-to, m. pápai méltóság; pontifi-cio, agg. pápai.
 ponto-ne, m. ponton
 ponza-re (po-n-z o), kotlik.
 popola-ccio, m. csőcselék; popo-la-no, agg. népi; s. m. népi származású ember; popola-re (po-p o lo), 1. benépesít, 2. agg. népszerű, népies; popo-larità, f. népszerűség; popo-larizza-re (popo-lari-z-z o), népszerűsít; popolazio-ne, f. népesség, nép; po-polo, m. nép; popolo-so, agg. né-pes.
 popo-ne, m. sárga dinnye.

po-ppa, f. 1. anyakebel, 2. hajó fara; **poppaiuo-la**, f. dudlis üveg; **poppa-nte**, m. mő; **poppa-re** (p o p p o), pik; **poppa-ta**, f. szopás.

porca-io, m. 1. disznópásztor, 2. disznóól.

porcella-na, f. porcelán.

porcelli-no, m. malac; **porcheri-a**, disznóság; **porci-le**, m. disznóól; **porci-no**, agg. disznó; **por-co**, m., agg. disznó.

po-rfido, m. porfír.

po-rgere (p o r g o), (át-) nyujt; — **orecchio**, meghallgat; **porgito-re**, m. átnyujtó.

pornografi-a, f. pornográfia; **pornogra-fico**, agg. pornografikus.

po-ro, m. pórus; **poro-so**, agg. likacsos, pórusos.

po-rpora, f. bíbor; **porpora-to**, 1. agg. bibort viselő, 2. s. m. biboros; **porpori-na**, f. biborszín; **porpori-no**, agg. bíbor.

po-rre (p o n g o; p o s i; p o s t o), 1. (le-) tesz, állít; — **silenzio**, csendet parancsol; — **a more in**, megszeret; — **mente**, figyel; — **in dubbio**, kétségbe von, 2. feltételez; **po-rsi**, valahová áll, ül, fekszik; — **a fare**, hozzákezd.

po-rtá f. 1. kapu, ajtó.

portabandie-ra, m. zászlóvivő; **porta-bile**, agg. hordozható; **portafo-gli**, **portafo-glio**, m. levéltárca; **portala-pis**, m. ceruzatartó; **portale-tere**, m. levélhordó; **portame-nto**, m. tartás, magaviselet; **portamone-te**, m. pénztárca; **portanti-na**, f. hordszék; **portape-ne**, m. tolltartó; **porta-re**

(p o r t o), visz, hoz, hord, (el-) visel; **porta-rsi**, viselkedik; **portasi-gari**, m. szívar-tárca; **porta-ta**, f. 1. teher-bírás, 2. (étel-) fogás, 3. horderő; **alla portata di**, elérhető; **porta-tile**, **portati-vo**, agg. hordozható; **porta-to**, m. gyümölcs; **portato-re**, m. vivő, hozó, felmutató.

portavo-ce, m. szócső.

porte-llo, m. ajtócska.

porte-nto, m. csoda; **portento-so**, agg. csodás.

porteri-a, f. kapusszoba; **portica-to**, m. oszlopcsarnok; **portici-na**, f. ajtócska; **portico**, m. kapu; **portie-ra**, f. ajtófüggöny; **portie-re**, **portina-io**, m. kapus; **portineri-a**, f. kapusszoba.

po-rto, m. 1. szállítás, portó, 2. kikötő.

portoghe-se, agg. portugál.

portombre-lli, m. esernyőtartó.

porto-ne, m. kapu; **portua-rio**, agg. kikötő.

porzio-ne, f. rész, adag.

po-sa, f. 1. nyugalom, 2. szünet, 3. póz; **posace-nere**, m. hamutartó; **posa-re** (p o s o), 1. letesz, 2. leülepedik, 3. modellt áll, fontoskodik; **posa-rsi**, oda áll, leül, lefekszik, leszáll, leülepedik; **posa-ta**, f. evőeszköz; **posate-zza**, f. megállapodottság, nyugalom; **posa-to**, agg. megállapodott, nyugodt; **posato-re**, m. fontoskodó; **posatu-ra**, f. üledék.

po-scia, avv. azután; **posciachè**, avv. miután; **poseri-ito**, m. utóírat; **posdoma-ni**, avv. holnapután.

positi-va, f. pozitív kép (fényképészetnél); **positivi-smo**, m. pozitívizmus; **positivi-sta**, m. pozitivistá; **positi-vo**, agg. biztos, pozitív; **positu-ra**, f. helyzet; **posizio-ne**, f. helyzet.

pospo-rre (-p o - n g o; -p o - s i; -p o - s t o), vlmi v. vlki mégé helyez.

po-ssa, **possa-nza**, f. hatalom; **posse-de-re** (p o s s i e - d o), bir; **possedime-nto**, m. birtok; **posseditri-ce**, f. birtokosnő; **posse-nte**, agg. hatalmas; **possessio-ne**, f. birtok; **possessi-vo**, agg. birtokos; **posse-sso**, m. birtok; **posse-ssore**, m. birtokos; **possi-bile**, agg. lehetséges, lehető; **possibilità**, f. lehetőség; **possibilme-nte**, avv. lehetőleg; **posside-nte**, m. földbirtokos, vagyonos ember; **posside-nza**, f. 1. birtokjog, 2. birtokos osztály.

po-sta, f. 1. posta, 2. leshely; a —, készakarva; **posta-le**, 1. agg. postai, 2. s. m. postagőzös; **posta-re** (p o - s t o), fölállít; **posteggia-re** (-e - g g i o), nyommon követ, leselkedik.

poste-ma, m. 1. gennyes daganat, 2. gond.

po-steri, m. pl. utódok; **posterior-re**, agg. hátsó, későbbi; **posteriorità**, f. utóidejűség; **posterità**, f. utókor; **postì-ccio**, agg. 1. később hozzátoldott, 2. ideiglenes; 3. hamis.

posticì-no, m. helyecske

posticipa-re (p o s t i - c i p o), elhalaszt, későbből keltez; **posticipa-to**, agg. utólagos; **posticipazio-ne**, f. elhalasztás; — della paga, utólagos fizetés.

postie-re, m. postamester; **postiglio-ne**, m. postakocsis.

postilla, f. széljegyzet; **postilla-re** (p o s t i - l l o), jegyzetel, magyaráz; **postillato-re**, m. jegyzetelő; **postillatu-ra**, f. jegyzetelés.

po-sto, 1. m. hely, állás, 2. — c h è, feltéve, hogy.

postre-mo, agg. utolsó.

postula-re, 1. kérvényez, 2. javasol.

postula-nte, m. pályázó; **postulato**, m. postulátum.

po-stumo, agg. postumus.

pota-bile, agg. iható.

pota-ggio, m. leves.

pota-re (p o - t o), megnyes (fát, szőlőt).

pota-ssa, f. hamuzsir.

pota-ssio, m. kálium.

potato-re, m. nyeső; **potatu-ra**, f. nyesés.

potenta-to, m. hatalom; **pote-nte**, agg. vagyonos, befolyásos, hatalmas; s. m. pl. a hatalmasok; **pote-nza**, f. hatalom, erő, hatvány; **potenzia-le**, agg. potenciális; **pote-re**, 1. (p o - s s o), szabad; -hat, -het; si p u ò? szabad? 2. s. m. hatalom; **potestà**, 1. f. hatalom, 2. m. polgármester.

povera-glia, f. koldus népség; **poveri-no**, m. szegényke; **po-vero**, agg., s. m. szegény; **pover-tù**, f. szegénység.

pozio-ne, f. orvosság.

pozio-re, agg. fontosabb.

po-zza, f. pocsolyn; **pozza-nghe-ra**, f. pocsolya.

po-zzo, m. kút.

pramma-tica, f. pragmatika, ügymenet.

pra-andere (p r a · n d o), eszik;
pra-andio, m. étkezés; **pran-**
za-re (p r a · n z o),
pra-nzo, m. ebéd.

prataiuo-lo, **parate-nse**, agg. me-
 zsei; **prateri-a**, f. mezőség.

pratica, f. 1. gyakorlat, tapasztalat, szokás, 2. forgalom, társaság, 3. ügyirat; **praticabile**, agg. 1. alkalmazható, megvalósítható, 2. járható; **gente** —, olyan emberek, kikkel lehet érintkezni; **praticabilità**, f. alkalmazhatóság, keresztülvihetőség, járhatóság; **pratica-re** (p r a · t i c o), 1. alkalmaz, megvalósít, 2. gyakorol (egy hivatást), 3. vlkivel érintkezik, látogat.

prattice-llo, m. kis mező.

pratico, agg. tapasztalt, gyakorlati, jártas.

pra-to, m. mező.

pravità, f. gonoszság, **pra-vo**, agg. gonosz.

preaccer-na-re (-a c c e · n n o),
 előre jelez.

preallega-to, agg. előbb említett.

prea-mbolo, m. bevezetés; **pre-**
avvi-so, m. előzetes értesítés.

prebe-nda, f. javadalom.

precarietà, f. ideiglenesség, bizonytalanság; **preca-rio**, agg. ideiglenes, bizonytalan.

precauzio-ne, f. elővigyázatosság.

pre-ce, f. kérés, ima.

precede-nte agg. előző; **precede-nza**, f. 1. elsőbbség, 2. in —, előzőleg; **prece-dere** (p r e · c e · d o), megelőz.

preceffa-re (p r e c e · t t o), előír, megparancsol; **preceffi-bile**, agg. előírható; **preceffi-vo**, agg. előírásul szolgáló; **prece-tto**, m. parancs, előírás.

preceffora-to, m. tanítói, nevelői állás; **preceffo-re**, m. tanító.

preci-dere (p r e c i · d o; -c i · s i; -c i · s o), elvág, félbeszakít.

preci-nto, m. kerület, zárt hely.

precipita-re (p r e c i · p i t o), le-
 hajít, lezuhan; **precipita-rsi**,
 odarohan, lezuhan, tönkre-
 megy; **precipitazio-ne**, f. siet-
 ség; **precipito-so**, agg. nagyon
 meredek, heves, veszélyes,
 vad (futás); **precipi-zio**, m.
 meredély, örvény.

preci-puo, agg. kiváló, főképeni.

precisame-nte, avv. éppen; **precis-**
sa-re (p r e c i · s o), pontosan
 meghatároz; **precisio-ne**, f. pon-
 tosság; **preci-so**, agg. pontos.

precita-to, agg. előbb idézett.

precla-ro, agg. ragyogó, dicső.

preclu-dere (p r e c l u · d o; p r e ·
clu-si; -c l u · s o), elzár
 (utat).

preco-ce, agg. koraérett, korai;
precocità, f. koraérettiség, ko-
 raiság.

precognizio-ne, f. előismeret.

preconce-tto, m. előítélet.

preconizza-re (p r e c o n i · z z o),
 ünnepélyesen kihirdet, kine-
 vez; **preconizzazio-ne**, f. (püs-
 pöki) kinevezés.

preco-rriere (p r e c o · r r o), meg-
 előz; **pecurso-re**, m. előfutár.

pre-da, f. prédá, zsákmány; **pre-**
dame-nto, m. zsákmányolás;
preda-re (p r e · d o), zsákmá-
 nyol; **predato-re**, m. zsákmá-
 nyoló, rabló, ragadozó állat;
predato-rio, agg. zsákmányoló.

predecesso-re, m. előd.

prede-lla, f. lábzsámoly.

predestina-re (p r e d e s t i · n o),
 előre kijelöl, rendel; **prede-**
stinazio-ne, f. predesztináció.

predetto, agg. előbb mondott.

prediale, agg. föld-, telek-.

predica, f. prédikáció; **predicamento**, m. 1. prédikáció, 2. tulajdonság, 3. hír; **predicare** (pre·di·co), prédikál; **predicato**, m. állítmány; **la cosa in —**, a szóban forgó dolog; **predicato-re**, m. hit-szónok; **predicatio-rio**, agg. szónoki; **predicazio-ne**, f. prédikálás.

prediletto, agg. kedvenc; **predilezio-ne**, f. előszeretet; **prediligere** (pre·di·li·go; -di·le·ssi; -di·le·tto), előszeretettel részesít.

predire (-di·co), megjövendöl.

predisporre (pre·dis·po·n·go), előkészít, hajlamossá tesz; **predisposizio-ne**, f. hajlamosság; **predizio-ne**, f. jövendölés.

predomina-nte, agg. uralkodó; **predomi-nio**, m. uralom.

preesiste-nza, f. előbb létezés; **preesi-stere** (pre·esi·sta), előbb létezik.

prefato, agg. előbb említett; **prefazio-ne**, f. előszó.

preferere-nza, f. elsőbbség, előjog, előszeretet; **preferi-bile**, agg. előnyben részesítendő; **preferire** (-i·sco), jobban szeret, előnyben részesít; **preferito**, agg. kedvenc; **prefetto**, m. 1. főispán, 2. prefektus; **prefettu-ra**, f. megyeháza.

prefigi-gere (-fi·ggo; -fi·ssi; -fi·sso), előre meghatároz, kitűz.

prefigurare (-fi·gu·ro), allegorikusan megjövendöl.

prefisso, agg. előre meghatározott; s. m. prefixum.

prega-re (pre·go), kér, imádkozik.

pregievole, agg. értékes; **pregievole-zza**, f. értékesség

preghe-ra, f. kérés, ima.

pregia-re (pre·gi·o), értékel; **pregia-rsi**, szerencsésnek tartja magát, dicsekszik; **pregiato-re**, m. értékelő; **pregio**, m. érték, ár.

pregiudicare (pre·giu·di·co), prejudikál; **pregiudizio**, m. 1. előítélet, 2. hátrány.

pregna-nte, agg. jelentőségteljes, terhes; **pregno**, agg. terhes, kövér, nagy.

prego, m. kérés, ima.

pregustare (pre·gu·sto), előre ízlel, előre élvez; **pregustazio-ne**, f., **pregusto**, m. előíz.

preisto-rico, agg. történetelőtti.

prelati-zio, agg. főpapi; **prelato**, m. főpap; **prelatu-ra**, f. főpapság; **prelazio-ne**, f. előjog.

prelevare (pre·le·vo), előre fölvesz, levon; **prelezio-ne**, f. megnyitó előadás; **prelibare** (pre·li·bo), megízlel; **prelibato**, agg. pompás ízű; **preliminare**, 1. agg. előzetes, bevezető, 2. m. előismeret, előzmény; **preludere**, **preludia-re** (pre·lu·di·o), bevezet, nyitányt játszik; **preludio**, m. bevezetés, előjáték, nyitány; **prematuro**, agg. koraérett, korai; **premeditato**, agg. előre megfontolt, szándékos; **premeditazio-ne**, f. szándékosság, megfontoltság.

premere (pre·mo), 1. szorít, 2. mi preme, szíven fekszik, sürgős.

premesse, f. premissza; **premettere** (pre·me·t·to), előrebocsát.

premia-re (pre-mi-o), jutalmaz; **premiazio-ne**, f. jutalmazás, jutalomkiosztás.

premine-nte, agg. kiváló; **placene-nza**, f. kiválóság, kitüntetés.

pre-mio, m. jutalom.

pre-mito, m. nyomás.

premostrate-se, agg. premontrei.

premoni-re (-i-sco), előre felszerel, biztosít.

premu-ra, f. sietség, buzgalom; **premuro-so**, agg. buzgó, sietős, figyelmes.

pre-ndere (pre-ndo; pre-si; pre-so), vesz, bevesz, valaminek tart; **andare** a —, érte megy; **prende-rsela** [con], megharagszik; **prendi-bile**, agg. bevehető.

preno-me, m. előnév.

prenomina-to, agg. előbb említett; **prenota-re** (pre-no-to), előjegyez; **prenotazio-ne**, f. előjegyzés; **prenozio-ne**, f. előismeret.

prenunzia-re (-nu-nzio), előre hirdet; **prenunziato-re**, m. előhírnök; **prenu-nzio**, m. jóvendülés, jóslat.

preoccupare (pre-oc-cu-po), 1. foglalkoztat, gondot okoz, 2. befolyásol; **preoccuparsi**, aggodik valamiért; **preoccupazio-ne**, f. előítélet, gond.

preordina-re (pre-or-di-no), előre elrendez v. elhatároz.

prepara-re (prepa-ro), előkészít; **pepara-rsi**, előkészül; **preparati-vo**, 1. agg. előkészítő, 2. s. m. pl. előkészület; **prepara-to**, 1. agg. előkészített, 2. s. m. preparátum; **preparatorio**, agg. előkészítő;

preparazio-ne, f. előkészítés, készülés.

prepondera-nza, f. túlsúly; **prepondera-re** (pre-po-n-de-ro), túlsúlyban van.

prepo-rre (-po-ng-o), vlminek élére tesz v. állít, vلمي elé helyez.

prepositu-ra, f. prépostság.

preposizio-ne, f. prepozíció.

prepo-sto, m. prépost.

prepote-nte, agg. hatalmaskodó;

prepote-nza, f. erőszakosság.

prerogati-va, f. előjog.

pre-sa, f. 1. bevétel, 2. elfogatás, 3. fogás, 4. csipet, 5. nyél, fogantyú, dar —, alkalmat ad, 6. kontaktor.

presa-gio, m. sejtés; **persagi-re** (-i-sco), jósol; **presa-go**, agg. jós.

presb-ite, agg. távolbalátó; **presbitera-to**, m. papság; **presbiterio**, m. presbiterium.

presce-gliere (-sce-lgo), kiválaszt; **presce-lto**, agg. kiválasztott.

presci-ndere [da] (pre-sci-nd-o), eltekint.

prescri-vere (-scri-vo; -scri-si; -scri-tto), előír; **prescrizio-ne**, f. előírás, rendelet, elévülés.

presede-re (pre-sie-d-o), elnököl.

presenta-bile, agg. bemutatható;

presenta-re (pre-sen-to), bemutat, benyújt; — **le armi**, a fegyverrel tisztelg; **presenta-rsi**, megjelenik, (be-) mutatkozik; **presenta-to-re**, m. bemutató; **presentazio-ne**, f. bemutatás, bemutatkozás; **prese-nte**, agg. 1. jelen, 2. s. m. ajándék.

presentime-nto, m. előérzet; **presenti-re** (-se·nto), előre érez.

prese-nza, f. jelenlét; **presenzia-re** (pre·se·n·zio), jelen van.

pre-sepe, **prese-pio**, m. jászol.

preservame-nto, m. megőrzés; **preserva-re** (pre·se·r·vo), megőv; **preservati-vo**, agg. óvó; s. m. óvszer; **preservazio-ne**, f. megóvás.

pre-side, m. 1. elnök, 2. iskolaigazgató; **preside-nte**, m. elnök; — **del consiglio**, miniszterelnök; **preside-nza**, f. elnökség; **presidenza-le**, agg. elnöki.

presi-dio, m. helyőrség.

presuntuo-so, agg. 1. presuntuoso.

pre-ssa, f. 1. prés, sajtó, 2. tolongás, 3. sietség; **pressa-nte**, agg. sürgős; **pressa-re** (pre·s·so), 1. sürget, 2. présel; **pressio-ne**, f. nyomás.

pre-ssio, agg. 1. közel, mellett; — **che**, majdnem, 2. s. m. közelség, vidék.

prestabili-re (-i·s·co), előre meghatároz.

prestate-nto, m. kölcsönzés; **presta-re** (pre·sto), kölcsönöz; **presta-rsi**, alkalmas; **presta-to-re**, m. kölcsönző; **presta-zio-ne**, f. szolgálat, szolgálatom.

preste-zza, f. gyorsaság; **prestidigitato-re**, m. bűvész.

presti-gio, m. varázs, szemfényvesztés.

pre-stito, m. kölcsön; **pre-sto**, 1. m. kölcsön, zálog (ház), 2. agg. gyors; avv. gyorsan, korán.

presu-mere (presu·mo; pre·su·nsi; presu·nto), 1. sejt, 2. — **di se stesso**,

sokat tart magáról; **presumi-bile**, agg. sejtethető, feltételezhető; **presunti-vo**, agg. presumtív; **presuntuosità**, f. elbizakodottság; **presuntuo-so**, agg. elbizakodott; **presunzio-ne**, f. 1. sejtés, 2. elbizakodottság, 3. jogtalan követelés.

presuppo-re (-s u p·po·n·go), feltételez.

pre-te, m. pap.

pre-te-ndere (pre·te·nd·o), követel. állít; **pretensio-ne**, f. követelés, igény; **pretensio-so**, agg. igényes; **pre-te-sa**, f. igény, követelés.

pre-te-sco, agg. papi, papos.

pre-te-sto, m. ürügy.

pre-to-re, m. prétor; **pretoria-no**, agg. pretoriánus; **pre-to-rio**, agg. pretori.

pre-tito, agg. tiszta.

prevale-nza, f. túlsúly; **prevale-re** (pre·va·l·go), túlsúlyban, előnyben van; **prevale-rsi**, élvmlével.

prevaricame-nto, m. hűtlen kezelés, kihágás; **prevarica-re** (pre·va·ri·co), hűtlenül kezel; **prevaricazio-ne**, f. hűtlen kezelés.

prevede-nte, agg. előrelátó; **prevede-re** (pre·ve·d·o), előre lát; **prevedime-nto**, m. előrelátás; **prevegge-nte**, agg. előrelátó; **prevegge-nza**, f. előrelátás.

preveni-re (-ve·n·go), megelőz.

preventi-vo, agg. előzetes; **car-cere** —, vizsgálati fogság; **prevenzio-ne**, f. elővigyázat, előítélet.

preverti-re (-ve·rt·o), fölforgat.

previde-nza, f. előrelátás, elővigyázat.

pre-vio, agg. előzetes.

previsio-ne, f. előrelátás; **previ-so**, agg. előre látott.

preziosità, f. értékesség; **pre-so**, agg. értékes; **prezza-re** (pre-zzo), értékel.

prezze molo, m. petrezselyem.

prezzo, m. ár, érték; **prezzola-re** (pre-zzolo), felbérel; **prezzola-to**, agg. bérelt, fizetett.

pri-a, avv. előbb.

pria-pico, agg. obszecn.

prigio-ne, f. börtön, 2. agg. fogoly, 3. s. m. fogoly; **prigionia**, f. fogság; **prigionie-ro**, m. fogoly.

prima, avv. előbb; — **di**, mielőtt; **primachè**, mielőtt; **prima-io**, agg. előbbi; **primaria-me-nte**, avv. főleg; **prima-rio**, agg. első, fő; **scuola** — a, elemi iskola.

prima-te, m. primás; **Principe** —, hercegprimás.

primati-ccio, agg. korai.

prima-to, m. elsőbbség.

primave-ra, f. tavasz; **primaveri-le**, agg. tavaszi.

primazia-le, agg. hercegprimási.

primeggia-re (prime-ggio), kíválik. vezet; **primie-ra**, f. otasz kártyajáték; **primiera-me-nte**, avv. először; **primie-ro**, agg. előbbi; **primige-nio**, agg. ősi; **primiti-vo**, agg. eredeti, egyszerű, együgyű; **primi-zia**, f. korai gyümölcs; **pri-mo**, agg. első; **primoge-ni-to**, m. elsőszülött, primogenitu-ra, f. elsőszülötti jog; **primola**, f. kankalin; **primordia-le**, agg. kezdő, alapvető; **primordio**, m. kezdet.

principa-le, 1. agg. elsőrendű, fő, 2. s. m. főnök; **principalme-n-**

te, avv. főleg; **principa-to**, m. elsőség, fejedelemség, hercegség; **principe**, m. legelső, fejedelem, herceg; **principe-sco**, agg. fejedelmi; **principe-ssa**, f. hercegnő; **principia-nte**, m. kezdő; **principia-re** (princi-pio), kezd; **principia-to-re**, m. kezdő; **princi-pio**, m. 1. kezdet, 2. alapelv.

priora-le, agg. priori; **priora-to**, m. priorátus; **prio-re**, m. prior; **priorità**, f. elsőbbség.

pri-sco, agg. régi, előbbi; **pri-sti-no**, agg. előbbi.

priva-re (pri-vo) megfoszt; **priva-rsi**, megfosztja magát, lemond; **privati-va**, f. egyed-árúsítási jog; **privati-vo**, agg. fosztó, kizárólagos; **priva-to**, 1. agg. magán-, 2. s. m. magánember; **privazio-ne**, f. 1. megfosztás, 2. nélkülözés.

privilegia-re (privile-gio), előjogot ad; **privilegia-to**, agg. előjogokat élvező; **privile-gio**, m. előjog; **pri-vo**, agg. megfosztott.

prò, m. haszon; **buon** —! kedves egészségére!

proa-vo, m. dédapa.

proba-bile, agg. valószínű; **proba-bilità**, f. valószínűség; **proba-bilme-nte**, avv. valószínűleg; **probame-nte**, agg. becsületesen; **probati-vo**, agg. bizonyító.

probità, f. becsületesség.

proble-ma, m. probléma, talány; **problema-tico**, agg. kétséges.

pro-ho, agg. becsületes.

procaccia-re (proca-cio), szerz, gondoskodik; **procaccia-to-re**, m. akarnok.

proca-ce, agg. szemtelen; **proca-cità**, f. szemtelenség.

proce-dere (p r o c e - d o), 1. halad, 2. származik, 3. eljár; **procedime-nto**, m. haladás, eljárás; **procedu-ra**, f. eljárás. **proce-lla**, f. vihar, veszély; **procello-so**, agg. viharos. **processa-re** (p r o c e - s s o), pörbe fog. **processio-ne**, f. körmenet. **proce-ssio**, m. 1. folyamat, eljárás, 2. pör; **processua-le**, agg. pör. **proci-nto**, m. kerüllet; **essere in —**, vmire készül. **procla-ma**, m. kiáltvány; **proclama-re** (p r o c l a - m o), kiált; **proclamazio-ne**, f. kiáltvány. **procli-ve**, agg. hajlamos; **proclività**, f. hajlam. **pro-co**, m. kérés. **proco-nsole**, m. prokonzul. **procrastina-re** (p r o c r a - s t i n o), holnapra halogat; **procrastinazio-ne**, f. holnapra halasztás, halogatás. **procrea-re** (-c r e - o), nemz; **procreato-re**, m. nemző; **procreazio-ne**, f. nemzés. **procu-ra**, f. meghatalmazás; **procura-re** (p r o c u - r o), szerez, igyekszik, gondoskodik; **procurato-re**, m. 1. meghatalmazott, 2. ügyész; **procurazio-ne**, f. megszerzés. **pro-da**, f. 1. hajó orra, 2. csőr, 3. vízpart legszéle. **pro-de**, f. m. haszon, 2. agg. hős; **prode-zza** f. hőstett. **prodigialità**, f. bőkezűség; **prodiga-re** (p r o - d i g o), pazarol, feláldoz; **prodigio**, m. csoda; **prodigiosità**, f. csodálatosság; **prodigio-so**, agg. csodálatos; **pro-digo**, agg. s m. bőkezű, pazarló.

prodito-rio, agg. alattomos, ármányos. **prodo-nto**, m. termék, termény. **prodro-mo**, m. 1. előszó, 2. bevezetés. **produ-re** (-d u - c o; -d u - s s i; -d o - t t o), 1. felmutat, 2. létre hoz, terem; **produ-rsi**, nyilvánosan fellép; **produttività**, f. termékenység; **produtti-vo**, agg. termékeny; **produtto-re**, m. termelő; **produzio-ne**, f. 1. termelés, 2. (szini) előadás. **proemia-le**, agg. bevezető; **proemia-re** (p r o e - m i o), bevezet; **proe-mio**, m. bevezetés, előszó. **profana-re** (p r o f a - n o), megszenteltségtelenít; **profanazio-ne**, megszenteltségtelenítés; **profanità**, f. világiasság; **profano**, agg. világi, avatatlan, profán. **proferi-re** (p r o f e r i - s c o), kimond; **profe-ria**, f. ajánlat. **professa-re** (p r o f e - s s o), vall; **professio-ne**, f. 1. vallomás, — **di fede**, hitvallás, 2. hivatás; **profe-ssio**, m. szerzetes, aki a fogadalmat már letette; **professora-le**, agg. tanári, professzori; **professora-to**, 1. tanárság, 2. tanszék; **professo-re**, m. (egyetemi) tanár; **professore-ssa**, f. tanárnő. **profe-ta**, m. próféta; **profe-fico**, agg. próféta; **profetizza-re** (-i - z z o), (meg-) jövedből; **profezi-a**, f. jövedbölés. **profferi-re**, l. proferire. **profi-cuo**, agg. előnyös, hasznot hozó. **profi-lo**, m. profil. **profitta-re** (p r o f i t t o), 1. nyer, 2. előre halad, 3. hasz-

- nára válik, használ; **profittevole**, agg. előnyös; **profi-tto**, m. nyereség, haszon.
- proflu-vio**, m. ömlés.
- profonda-re** (*profo·ndo*), el-sülyeszt, beomlik; **profonda-r-si**, elsülyed. elmélyed.
- profo-ndere** (*profo·ndo*), ont, pazarol.
- profonde-zza**, **profondità**, f. mély-ség; **profo-ndo**, agg. mély.
- pro-fugo**, agg., s. m. menekült, száműzött.
- profuma-re** (*profu·mo*), illa-tosít; **profumeri-a**, f. illat-szertár v. -gyár; **profumie-re**, m. illatszergyáros; **po-fu-mo**, m. illatszer.
- profusio-ne**, f. bőség, pazarlás.
- proge-nie**, f. nemzedék; **progeni-to-re**, m. ősapa; **progenitri-ce**, f. őszanya.
- progetta-re** (*proge·tto*), ter-vez; **proge-tto**, m. terv.
- prognostica-re** (*pro·gno·sti-co*), hirdet, jósol; **pro·gno-stico**, m. előjel, jóslás.
- progra-mma**, m. 1. programm, 2. műsor.
- progre-di-re** (*pro·gre·di·sco*), halad; **progressio-ne**, f. hala-dús; **progressi-vo**, agg. foko-zatos, haladó; **progre-sso**, m. haladás.
- proibi-re** (*-i·sco*), (meg-) tilt; **proibiti-vo**, agg. tiltó; **proibi-zio-ne**, f. tilalom.
- proietta-re** (*proie·tto*), vetít, (árnyékot) vet; **proie-tille**, m. lövedék; **proiezio-ne**, f. ve-títés, vetület.
- pro-le**, f. ivadék.
- proletaria-to**, m. proletariátus; **proleta-rio**, m. proletár.
- pro·tifica-re** (*pro·li·fico*), utó-dokat nemz; **proli-fico**, agg. szaporó, termékeny.
- prolissita**, f. terjengősség; **proli-a-so**, agg. terjengős.
- pro·logo**, m. előszó
- prolungame-nto**, m. 1. meghosz-szabbítás, 2. elhalasztás; **pro-lunga-re** (*pro·lun·go*), meg-hosszabbít; **prolunga-rsi**, meg-hosszabbodik, eltart, kiter-jeszkedik; **prolungazio-ne**, f. 1. prolungamento.
- prolusio-ne**, f. bevezetés.
- promemo-ria**, m. rövid emlékirat.
- prom-e-ssa**, f. ígért; **prom-e-sso**, agg. ígért; — **sposo**, m. vőlegény; **prom-e-ttere** (*-me-t-to*; *-mi-si*; *-me-ss-o*), ígér; **prom-e-ttersi**, eljegyzí magát; **promettito-re**, m. ígérő.
- promine-nte**, agg. előreugró; **promine-nza**, f. előreugrás.
- promiscuità**, f. kevertség; **promi-scuo**, agg. kevert, vegyes.
- promissio-ne**, f. ígért; **promissi-vo**, **promisso-rio**, agg. ígérő.
- promonto-rio**, m. előhegység, szírtfok.
- promoto-re**, m. megteremtő, elő-mozdító; **promozio-ne**, f. elő-léptetés, kinevezés; **es a me di** —, osztályvizsga.
- promulga-re** (*promu·lgo*), közzétesz, kihirdet; **promulga-to-re**, m., **promulgatri-ce**, f. közzétevő; **promulgazio-ne**, f. közzétevés, kihirdetés.
- promuo-vere** (*-muo·vo*), elő-mozdít, előléptet, — **a un es a me**, átbocsájt egy vizs-gán.
- pronipo-te**, m. dédunoka.
- pro-no**, agg. előre hajló, mélyen hajlott.

prono-me, m. névmás.
pronostica-re, l. prognosticare.
pronte-zza, f. készség, gyorsaság;
pro-nto, agg. kész, gyors; avv. készen.
pro-nubo, vőfély, házasságszerző.
pronu-ncia, **pronu-nzia**, f. kiejtés, kihirdetés; **pronunzia-re** (p r o n u - n z i o), 1. kiejt, 2. kihirdet, 3. ítélt; **pronunzia-zio-ne**, f. l. pronunzia.
propagame-nto, m. terjesztés;
propaga-nda, f. propaganda;
propaga-re (p r o p a - g o), terjeszt, hirdet; **propaga-rsi**, terjed; **propagato-re**, m. hirdető, terjesztő; **propagazio-ne**, f. terjesztés; **propa-ggine**, f. nemzedék.
propala-re (p r o p a - l o), (el-) terjeszt; **propalato-re**, m. terjesztő; **propalazio-ne**, f. terjesztés.
prope-ndere (p r o p e - n d o), hajlik (vlmi felé); **propensio-ne**, f. hajlam; **prope-nso**, agg. hajlott, hajlamos.
propi-na, f. vizsguajándék; **propina-re** (p r o p i - n o), 1. poharút valakire köszönti, 2. — un veleno, mérget nvujt.
propinquità, f. közelség; **propi-nquo**, agg. közeli.
propizia-re (p r o p i - z i o), kedvezően hangol; **propi-zio**, agg. kedvező.
proponime-nto, m. szándék; **propo-rre** (p r o p o - n g o), felvet, ajánl, javasol; **propo-rsi**, feltesz magában.
proporziona-le, agg. arányos; **proporzionalità**, f. arányosság;
proporziona-re (p r o p o r - z i o - n o), arányba állít; **pro-**

porziona-to, agg. arányos;
proporzio-ne, f. arány.
propo-sito, m. szándék; a —, jókor, kapóra; a — di vlminek a tárgyában; **proposizio-ne**, f. mondat; **propo-sta**, f. ajánlat.
propriame-nte, avv. tulajdonképpen, éppen; **proprietà**, f. 1. tulajdon, 2. tisztaság; **proprietario**, m. tulajdonos, földbirtokos; **proprio**, agg. 1. saját, 2. alkalmas, 3. sajátlagos, 4. nome —, tulajdonnév; a mor —, önzés, 5. avv. éppen; valóban?
propugna-colo, m. védőfal, bástya;
propugna-re (p r o p u - g n o), (vlminek a védelmében) küzd;
propugnato-re, m. előharcos,
propugnazio-ne, f. küzdés, védelem.
propulsio-ne, f. előre hajtás; **propulso-re**, m. légcsavar
pro-ra, f. hajó orra.
pro-roga, f. meghosszabbítás, halasztás, elnapolás; **proroga-bile**, agg. meghosszabbítható, elhalasztható; **proroga-re** (p r o - r o g o), meghosszabbít, elhalaszt, elnapol; **prorogazio-ne**, f. l. proroga.
proro-mpere (p r o r o - m p o), kitör; **prorompime-nto**, m. kitörés.
pro-sa, f. próza; **prosa-ico**, agg. prózai.
prosa-pia, f. nemzetség, család
prosa-stico, agg. prózai; **prosa-to-re**, m. prózaíró.
proscenio, m. színpad.
proscio-gliere (- s c i o - l g o), fölment; **proscioglime-nto**, m. föloldás, fölmentés.
prosciugame-nto, m. kiszárást, lecsapolás; **prosciuga-re** (p r o -

sciug-o), kiszárit; prosciugarsi (ki-, meg-) szárad.
 prosciutto, m. sonka.
 proserito, m. száműzött; proserire (-seri-v-o), száműz; proserizio-ne, f. száműzés.
 prosecuzio-ne, f. folytatás; proseguimento, m. folytatás; proseguire (prose-gu-o), folytat.
 proscrito, m. ujonnan megtért.
 prosodi-a, f. verstan.
 prosopope-a, f. 1. megszemélyesítés, 2. modorosság, dagály.
 prosperare (pro-spe-ro), 1. megáld, 2. virágzik; prosperevole, agg. 1. prospero; prosperità, f. szerencse, jólét, virágzás; prospero, agg. kedvező, szerencsés, virágzó, egészséges; prosperoso, agg. virágzó, egészséges.
 prospettu-re (pro-spe-tto), kilátással bír; prospettiva, f. 1. távlat, 2. kilátás, prospettiva, agg. távlati, szemben fekvő; prospettiva, m. 1. lútkép, 2. prospektus; prospiciente, agg. vlmre néző, kilátással bíró.
 prossimamente, avv. legközelebb; prossimità, f. közelség, hasonlóság; prossimo, 1. agg. legközelebbi, nagyon közeli, 2. s. m. felebarát; prostendere (-te-n-d-o), kinyújt, kiterjed.
 prosternare (pro-ste-r-n-o), földre sujt; prosternarsi, földre borul; prosternazione, f. lesujtottság; prosternere, földre sujt; prosteso, agg. kiterített.
 prostrare (pro-st-ro), földre sujt; prostrarsi, földre borul; prostrazione, f. hanyatlás, kimerülés.

protagonista, m. főszereplő.
 proteggere (pro-te-g-g-o; pro-te-s-si; pro-te-tto), véd, támogat.
 protestare (pro-te-n-d-o), előre nyúl; protestarsi, előre hajol.
 prote-rvia, f. szemtelenség, makacsság; prote-rvo, agg. szemtelen, makacs.
 protesta, f. 1. nyilváníítás, 2. tiltakozás; protesta-nte, agg. protestáns; protestanti-smo, m. protestantizmus; protesta-re (pro-te-st-o), 1. erősít, állít, 2. tiltakozik; protesta-rsi, vallja magát; protestazio-ne, f. biztosítás, tiltakozás; prote-sto, m. tiltakozás, óvás.
 protettora-to, m. védnökség; protetto-re, m. védnök; protezio-ne, f. 1. védnökség, 2. támogatás, 3. protekció.
 proto, m. munkavezető, nyomda-vezető.
 protocollo, m. jegyzőkönyv, ügyirat; carta —, okmánypapiros.
 protome-dico, m. főorvos; protometa-rio, m. főjegyző; prototipo, m. prototípus.
 protrarre (pro-tr-a-g-g-o), meghosszabbít, kihúz; protrazio-ne, f. meghosszabbítás, halasztás.
 protuberante, agg. kiálló; protuberanza, f. kinövés.
 prova, f. 1. kísérlet, próba, 2. vizsga, 3. bizonyíték; per —, tapasztalatból; prova-bile, agg. bizonyítható; prova-re (pro-v-o), 1. próbál, megkísérel, 2. bizonyít, 3. tapasztal; prova-rsi, megpróbálkozik; provato, agg. megbízható, bizonyított.

provenie-nza, f. származás, árgy feladási helye; **proveni-re** (ve-n-g-o), vlt. honnan jön, származik.

prove-ato, m. hozadék, jövedelem.

provenza-le, agg. provánszi.

proverbia-le, agg. közmondásos;

prove-rbio, m. közmondás.

prove-tto, agg. tapasztalt, előrehaladott.

provia-nda, f. élelemkészlet.

providenza, **provide-nte**, **pro-vido**, l. provv-.

provi-ncia, f. vidék, tartomány; **provincia-le**, agg. tartományi, vidéki.

provoca-re (pro-voco), kihív, ingerel; **provocati-vo**, agg. kihívó, ingerlő; **provocato-re**, m. kihívó; **provocazio-ne**, f. kihívás.

provvede-re (provve-do), 1. ellát, 2. gondoskodik vlmiről, 3. beszerez; **provvede-rsi**, el-látja magát; **provvedime-nto**, m. 1. elővigyázat, gondoskodás, 2. rendszabály; **provvedito-re**, m. 1. fenntartó, 2. szállító, 3. felügyelő; **reglo** — **agli studi**, kir. tanfelügyelő.

provvide-nza, f. gondoskodás, gondviselés, előrelátás; **provviden-zia-le**, agg. gondviselészerű; **pro-vvido**, agg. előrelátó, körültekintő; **provvisio-ne**, f. készlet, provízió; **provviso-rio**, agg. ideiglenes; **provvi-sta**, f. készlet, bevásárlás.

prozi-a, f. nagynéne; **prozi-o**, m. nagybácsi.

pru-a, f. hajó orra.

prude-nte, agg. okos; **prude-nza**, f. okosság; **prudenzia-le**, agg. okos.

pru-dere (p r u · d e), viszket; **pru-do-re**, m. viszketés.

pru-ga, f. szilva; **pru-gno**, m. szilvafa.

pruna-io, m. túskebozót; **pruna-ta**, f. túskecsővény; **pru-do**, m. 1. túskebokor, 2. túske.

pruri-gine, f. viszketeg; **prurigi-no-so**, agg. viszkető; **pruri-to**, m. viszketeg.

Pru-ssia, f. Poroszország; **prus-sia-no**, agg. porosz.

pseudo-nimo, m. álnév.

psi-che, f. lelki élet, 2. nagy állótükör; **psichiatri-a**, f. ideggyógyászat; **psichi-atro**, m. ideggyógyász; **psi-chico**, agg. lelki, lélektani; **psico-logo**, m. pszichológus.

pubblica-no, m. vámos, vámbérlő;

pubblica-re (pu-b-bli-co), közöl, kihirdet; — **un libro**, könyvet kiad; **publicato-re**, közlő, kiadó; **publicazio-ne**, f. közlés, kiadás; **pubblici-sta**, m. publicista; **pubblicità**, f. nyilvánosság; **pu-bblico**, 1. agg. nyilvános, 2. s. m. közönség; **in** —, nyilvánosan.

pubertà, f. pubertás.

pudibo-ndo, agg. szégyenlős.

pudici-zia, f. szeméremérzet; **pudi-co**, agg. szemérmes; **pudo-re**, m. szemérem.

pueri-le, agg. gyerekes; **pueri-zia**, f. gyermekkor.

pue-rpera, f. gyerekúgyas nő; **puerpera-le**, agg. gyermekágyi; **puerpe-rio**, m. gyermekágy.

pugila-to, m. ökölharc; **pugilato-re**, m. ökölharcos.

Pu-glia, f. Apulia.

pu-gna, f. küzdelem, harc; **pugna-ce**, agg. harcias.

pugnala-re (pugna-lo), törrel megöl; pugnala-ta, f. döfés; pugna-le, m. tör.
 pugna-re (pu-gno), küzd; pugnato-re, m. küzdő.
 pu-gno, m. ököl, ökölütés.
 pu-lce, f. bolha.
 pulce-lla, f. leányka.
 pulcine-lla, f. nápolyi vígjáték-alak; fare il —, szavát meg nem tartja; pulcinella-ta, f. ostoba csíny.
 pulci-no, m. kis csirke.
 pulime-nto, m. csiszolás; puli-re (puli-sco), 1. tisztít, 2. csiszol; puliscipie-di, m. lábtörölő; puli-ta, f. tisztítás; pulite-zza, f. tisztaság; puli-to, agg. tiszta, avv. tisztán; puli-to-re, m. tisztító, csiszoló; pulizi-a, f. tisztaság; far —, takarít.
 pullula-re (pu-llulo), rügyez, hemzseg.
 pul-pito, m. szószék.
 pulsa-re (pu-lso), dobog, lüktet; pulsa-tile, agg. ütő, lüktető; pulsazio-ne, f. lüktetés, rezgés.
 pulvi-scolo, m. finom por.
 pulze-lla, f. leányka.
 pu-ngere (pu-ngo; pu-nsi; pu-nto), szúr, csíp, megsebez, ösztönöz; pungiglio-ne, m. fulánk, tövis; pungiglio-so, agg. fulánk, tövises; pungime-nto, m. szúrás, ösztönzés.
 pu-ngolo, m. fulánk, ösztöke.
 puni-bile, agg. büntethető.
 pu-nico, agg. pún.
 punime-nto, m. büntetés; puni-re (puni-sco), büntet; puni-ti-vo, agg. büntető; punito-re, m. büntető; punizio-ne, f. büntetés.

pu-nta, f. hegye vlminek, fok;
 puntame-nto, m. célzás; punta-re (pu-nto), 1. megtámaszt, 2. (rá) szegez, nekifeszít, 3. céloz, 4. tesz (játékban egy színre); punta-rsi [su] f. nekiveti a hátát, 2. megköti megát; punta-ta, f. ökölcspás, tét, szúrás, fűzet; punteggia-re (punteggia), pontoz, írásjeleket kitesz; punteggiatu-ra, f. írásjelek; puntella-re (punte-lla), megtámaszt, támogat; puntellatu-ra, m. megtámasztás, támaszték; punte-lla, m. táma, támasz; punti-glio, m. túlzott érzékenység v. önérzet; puntiglio-so, agg. érzékeny, sértődékeny; punti-no, m. pontocska; pu-nto, 1. part, pass. pungere, 2. agg., avv. egyáltalában nem, semmi; nè — nè poco, egyáltalában nem, 3. s. m. pont; — di vista, m. szempont; due —i, kettőspont; — e virgola, pontosvessző; — d'esclamazione, felkiáltójel; essere sul — (li...), azon a ponton van, hogy...; di — in bianco, váratlanul; puntoli-no, m. pontocska; punta-le, agg. pontos; puntualità, f. pontosság; puntu-ra, f. szúrás; — di cose, lelkismeretfurdalás; puntu-to, agg. hegyes; punzecchiame-nto, m. szurdosás; punzecchia-re (punze-cchio), szurdos, ösztönöz.
 pupa-zza, f. baba; pupa-zzo, m. báb.
 pupi-lla, f. 1. pupilla, 2. gyámleány; pupi-lla, m. gyámfiú.
 puppa-ttola, f. baba.

purame-nte, avv. tisztán, merőben.

purchè, avv. hacsak; **pu-re**, avv., cong., mégis, is, csak; — **di**, hacsak; **sia** —, nem bánom!

purè, m. piré.

pure-zza, f. tisztaság.

pu-rga, f. hashajtás, tisztulás, tisztítás; **purga-nte**, m. hashajtó; **purga-re** (p u · r g o), tisztít, hashajtót ad; **purga-te-zza**, f. tisztaság; **purgati-vo**, agg. tisztító, hashajtó; **purgato-rio**, 1. agg. tisztító, 2. s. m. tisztítótűz; **purgazio-ne**, f. tisztítás.

purifica-re (p u r i · f i c o), tisztít, tisztít; **purificati-vo**, agg. tisztító; **purificazio-ne**, f. tisztítás, tisztulás; **purità**, f. tisztaság.

puritani-smo, m. puritánizmus.

pu-ro, agg. tiszta.

purpu-reo, agg. bíbor.

putro-ppo, avv. sajnós.

purule-nto, agg. gennyes; **purule-nza**, f. gennyezés; **pu-s**, m. genny.

pusilla-nime, agg. kishitű; **pusillanimità**, f. kishitűség; **pusi-llo**, agg. kicsi, hitvány, gyáva.

pu-stola, f. hólyag; **pustolo-so**, agg. hólyagos.

puta-re (p u · t o), vél; **puta caso che** ..., feltéve, hogy ...; **putati-vo**, agg. vélt, látszólagos.

pu-tido, agg. bűdös; **putife-rio**, m. fertő, botrány; **puti-re** (p u · t o), bűzlik; **putre-dine**, f. rothadás; **putrefa-re** (-f a · c c i o), elrohaszt; **putrefa-ri**, elrohad; **putrefazio-ne**, f. rothadás; **pu-trido**, agg. rohadt; **putridu-me**, m. rothadó anyagok.

putti-na, f. = **putti-no**, m. gyermek.

pu-tto, m. fiúcska.

puzza-re (p u z · z o), bűzlik; **pu-zzo**, m. bűz; **puzzole-nte**, agg. bűzös

Q

q (e j t s d : k u) m., f. q.

qua, avv. itt, ide; **di** — innen; **in** —, innen, óta.

quaderna-rio, m. négy soros versszak; **quade-rno**, m. füzet; **qua-dra** f. d a r l a —, kígyó; **quadrage-na-rio**, agg. negyven napos, negyven éves; **quadrage-sima**, f. negyven napos bőjt; **quadragesima-le**, agg. bőjti; **quadrangola-re**, agg. négy szögletes; **quadra-ngolo**, m. négy szög; **quadra-nte**, m. számlap; **quadra-re** (q u a · d r o), 1. négy szögösít, 2. illik; **quadra-to**, 1. agg. négy szögű, széles, alapos, négyzet, 2. s. m. négyzet; **quadratu-ra**, 1. négy szögösítés; **quadrie-nnio**, m. négy évi időköz; **quadri-foglia-to**, agg. négy levelű; **quadrila-tero**, 1. agg. négy szögű, 2. s. m. négy szög; **quadrilu-stre**, agg. húsz éves; **quadrimestru-le**, agg. négy hónapi; **quadrime-stre**, m. négy hónapi időköz; **quadrupartire** (-p a · r t o), négy részre oszt; **quadrire-me**, m. négy vezető; **quadri-vio**, m. 1. quadrivium, 2. négyes útkereszteződés; **qua-dro**, 1. agg. négy szögletes, 2. s. m. (csapat-) keret, 3. kép, festmény, 4. m. pl. káró; **quadru-pede**, agg., m. négy lábú; **quadruplica-re** (q u a d r u ·

plice), megnégyszerez; **quadru-plice**, agg. négyszeres; **qua-druplo**, agg. négyszeres; **quaggiù**, avv. itt lenn. **qua-glia**, f. fűrj.
qualche, pron. némi, valami, néhány; **qualchedu-no**, pron. valaki; **qualco-sa**, pron. valami; **qualcu-no**, pron. valaki; **quale**, pron. 1. melyik? milyen? 2. amely, amilyen, mint; **quale... quale**, egyik... másik, **qual si sia**, bárki, bármi.
quali-fica, f. minősítés; **qualifica-re** (quali-fic-o), minősít; **qualificazio-ne**, f. minősítés; **qualità**, f. minőség, 2. **persona di** — előkelő ember; **qualitati-vo**, agg. minőségi; **qualme-nte**, avv. hogyan, mi módon; **qualo-ra**, avv. 1. valahányszor, 2. feltéve, hogy; **qualsisi-a**, **qualsivo-glia**, pron. bárki, bármi; **qualun-que**, pron. bármí, bármely; **qual-volta**, ogni — che, valahányszor; **qua-ndo**, mikor?, amikor.
quantità, f. mennyiség, tömeg; **quantitati-vo**, agg. mennyiségi; **qua-nto**, agg. mennyi? amennyi; **tutti-i**, valamennyien; s. m. mennyiség; **per** —, bármennyire; — **prima**, minél előbb; **quantu-nque**, avv. bár, bármennyire.
quara-nta, agg. negyven; **quarante-na**, f. vesztegzár; **quarante-nne**, agg. negyven éves; **quare-sima**, f. nagybőjt; **quar-esima-le**, agg. nagybőjti; **quarte-tto**, m. (vonós-)négyes; **quartie-re**, m. 1. városnegyed, 2. lakás, szállás; **quartier-**

ma-stro, m. szállásmester; **quarti-na**, f. négysoros versszak; **qua-rto**, 1. agg. negyedik, 2. negyedrészt.
qua-rzo, m. quare.
qua-si, avv. majdnem, mintha; **quasime-nte**, avv. majdnem.
Quasi-modo, m. husvét utáni első vasárnap.
quassù, **quassu-so**, avv. itt fönn, ide föl.
qua-tto, agg. csöndes, sompolygó; **quat-to-ni**, avv. meghúzódva, halkan.
quattordice-nne, agg. tizennégy éves.
quattri-no, m. fillér, pénz.
qua-ttro, agg. négy; **quattroce-nto**, 1. agg. négyszáz, 2. s. m. XV. század.
que-gli, **que-l**, **que'**, pron. az, amaz; **quelchesisi-a**, pron. bármi legyen is az; **que-llo**, pron. az, amaz.
que-rce, **que-rcia**, f. tölgy; **quer-ce-to**, m. tölgyes; **querciuo-la**, f. far —, tótágast áll.
quere-la, f. panasz, pör; **querela-re** (que-re-lo), bepanaszol, pöröl; **querela-rsi**, panaszkodik, pörösködik; **querelato-rio**, agg. scritto —, pörirat; **querimo-nia**, f. panasz, jajgatás; **que-rulo**, agg. panaszos.
que-sti, pron. ez.
questiona-bile, agg. kérdéses, vitatható; **questiona-re** (que-stio-n-o), kérdez, vitatkozik; **questiona-rio**, m. (vita-) kérdések jegyzéke; **questio-ne**, f. kérdés; **que-sto**, pron. ez; **con** — **che**, ama feltétel mellett, hogy; **in** —, ezalatt.
questo-re, m. quaestor, rendőrfőnök.

que-stua, f. alamizsna-gyűjtés;
questua-re (q u e - s t u o), ala-
 mizsnát gyűjt, koldul.

questu-ra, f. 1. quæstura, 2.
 rendőrség; **questuri-no**, m.
 rendőr, rendőrségi hivatalnok.

queta-re, **queta-re** (q u (i) e - t o),
 megnyugtat, lassít; **que-to**,
 agg. l. quieto.

qui, avv. itt, ide; **di** —, innen;
 — **per** —, azonnal.

qui-a, cong. mert.

quiesce-nte, agg. nyugvó; **quie-
 ta-nza**, f. nyugta; **quie-te**, f.
 nyugalom; **quieti-smo**, m.
 quietizmus; **quie-to**, agg. nyu-
 godt.

qui-lío, m. fejhag.

quina-rio, m. ötszótagú verssor.

qui-nci, avv. innen; — **e qui-n-
 di**, innen és onnan, ide-oda;
qui-ndi, avv. onnan, ezért, te-
 hát.

qui-ndici, agg. tizenöt; — **gio-r-
 ni**, két hét; **quindici-na**, f. 1.
 körülbelül tizenöt, két hét, 2.
 félhavi fizetés.

quinquenna-le, agg. ötévi; **quin-
 que-nne**, agg. öt éves; **quin-
 quen-nio**, m. öt éves időköz;
quinquere-me, m. ötevezős;
qui-nta, f. 1. quint, 2. kulisz-
 szá; **quinta-le**, m. tonna; **quin-
 ta-volo**, m. ősapa.

quinte-rno, m. öt ív papír; **quin-
 tess-e-nza**, f. quintesszencia, ki-
 vonat; **quinte-tto**, m. quintett;
qui-nto, agg. 1. ötödik,
 2. ötödrész; **quintuplica-re**
 (q u i n t u - p l i c o), megöt-
 szöröz; **qui-ntuplo**, agg. ötszö-
 rös.

quisqui-lie, f. pl. hulladékok.

quistio-ne, f. l. questione.

qui-vi, avv. ott.

quo-ndam, 1. agg. néhai, 2. avv.
 egykor.

quota, f. 1. hozzájárulás, részdíj,
 2. magaslati pont; **quota-re**
 (q u o - t o), 1. hozzájárulás
 összegét, árt, értékpapír kur-
 zusát megállapítja.

quotidia-no, 1. mindennapi, 2. s.
 m. napilap; **quozie-nte**, m.
 részösszeg, hűnyados.

R

r (ejtsd: e-rre) m., f. r; **R**. (pl.
 R. R.) = reale, királyi.

rabatti-no, m. akarnok, nyereség
 után futkosó ember.

rabbelli-re (-i - s c o), szépít; **rab-
 belli-rsi**, megszépül.

rabbercia-re (r a b b e - r c i o),
 javít, foltoz, fércel.

ra-bbia, f. düh.

rabbi-no, m. rabbi.

rabbio-so, agg. dühös, veszett.

rabbocca-re (r a b b o - c c o), meg-
 tölt.

rabbonaccia-re (r a b b o n a - c -
 c i o), lecsendesedik; **ra-bo-
 naccin-rsi**, megbékél.

rabboni-re (-i - s c o), jóvá tesz;
 megnyugtat; **rabboni-rsi**, meg-
 nyugszik, kibékül.

rabbividi-re (-i - s c o), összebor-
 zad.

rabbrusca-rsi, elsötétedik.

rabbuffare (r a b b u - f f o), össze-
 borzol; **rabbu-ffo**, m. szemre-
 hányás, szidás.

rabbuia-rsi (r a b b u - i o), sötéte-
 dik, elkomorul.

rabesca-re (r a b e - s c o), ara-
 beszkkel díszít; **ra-be-sco**, m.
 arabeszk, cikornya.

raccapezza-re (raccap·ez·zo),
összekapar, megért; **raccap-
za-rsi**, kiismeri magát.

raccapriccia-re (raccap·ri·c-
cio), megborzad; **raccapric-
ce-vole**, agg. borzasztó; **racca-
pri-ccio**, m. borzadús; iszonyat.

raccatta-re (raccat·to), össze-
falszed; **raccattati-ccio**, m. ösz-
szeszedett rözse; **raccattatu-ra**,
f. (gyümölcs-) szedés, (fa-)
gyűjtés.

raccencia-re (raccen·cio), fol-
toz; **raccencia-rsi**, jobban öl-
tözködik.

racche-ita, f. 1. lapdaverő, 2. ra-
kéta.

raccheta-re (racche·to), le-
csendesít, megnyugtat; **racche-
ta-rsi**, megnyugszik.

racchiocciola-rsi (-oc·ciolo),
összekuporodik, elbujik.

racchiu-dere (-chiu·do), be-
el-, magába zár.

racclabatta-re (-ciabatt·to),
összefoltoz.

racco-gliere (racco·lgo), 1.
gyűjt, 2. behúz (hálót), 3. kö-
vetkeztet, 4. arat; **racco-glier-
si**, összegyűlik; **raccogliti-ccio**,
agg. szedett-vedett; **raccogli-
to-re**, m. gyűjtő; **racco-ita**, f.
1. gyülekezés, 2. aratás, ter-
més, 3. gyűjtemény; **racco-lto**,
1. agg. összegyűjtött, kényel-
mes, 2. s. m. termés.

raccomanda-re (raccoman-
do), ajánl, ajánlottan felad;
raccomanda-rsi, ajánlja ma-
gát; **raccomandato-rio**, agg.
ajánló; **raccomandazione**, f.
ajánlás.

raccomoda-re (racco·modo),
kijavít, helyre hoz; **raccomo-
datu-ra**, f. javítás.

racconcia-re (racco·ncio),
kijavít, kibékít; **racconcia-rsi**,
kibékül, kiderül.

racconsola-re (racconso·lo),
megvigasztal; **racconsola-rsi**,
megvigasztalódik.

racconta-re (racco·nto), me-
sél; **raccontato-re**, m. mesélő;
racco-nto, m. elbeszélés, mese.

raccorcia-re (racco·rcio),
megrövidít; **raccorcia-rsi**, meg-
rövidül; **racco-rcio**, agg. rövi-
dített.

raccorda-re (racco·rdo), új-
ra kibékít.

racco-rgersi (mi racco·rgo),
megjavul.

raccozza-re (racco·zzo), ösz-
szegyűjt; **raccozza-rsi**, össze-
gyűl, összeütkezik.

raccrespa-re (raccre·spo),
fodrosodik, ráncosodik.

rachi-tico, agg. angolkóros; **rachi-
ti-de**, f. angolkór.

racimola-re (raci·molo), bön-
gész; **raci-molo**, m. bönge,
satnya szőlőfürt, maradék.

ra-da, f. rév.

radame-nte, avv. ritkán.

raddensa-re (radde·nsa), sú-
rít; **raddensa-rsi**, sűrűsödik.

raddo-bbo, m. (hajó-) javítás.

raddolca-re (raddo·lco), meg-
szelődül; **raddolci-re** (-i·sco),
enyhit.

raddoppia-re (raddo·ppio),
megkettőz.

raddormenta-re (-dorme·nto),
újra elaltat.

raddo-tto, m. játékbarlang.

raddrizza-re (raddri·zzo), ki-
egyenesít, helyes útra terel,
kiigazít; **raddrizza-rsi**, kiegye-
nesedik, kiderül; **raddrizzatu-
ra**, f. kiigazítás.

ra-dere (ra·do; ra·si; ra·s) 1. borotvál, rövidre nyír; **ra-so**, agg. rövidre nyírott, kopár.

rade-zza, f. ritkaság.

radia-re (ra·dio), (ki)töröl; **radiazio-ne**, f. törlés.

ra-dica, f. gyökér; **radica-le**, agg. gyökeres, radikális; s. m. (szó-) gyökér; **radica-re**, **radica-rsi**, (ra·dic-o), gyökeret ver; **radicazio-ne**, f. meggyökerezés; **radice-hio**, m. cikória; **radice**, f. gyökér.

ra-dio, m. 1. sugár, küllő, 2. X-sugár, rádió; **radiografi-a**, f. röntgen; **radio-so**, agg. sugárzó; **radiotelefon-i-a**, f. drótalan távbeszélés.

ra-do, agg. ritka; di —, ritkán.

raduna-nza, f. gyűlés; **raduna-re**, (ra·du·n-o), összegyűjt; **raduna-rsi**, összegyűl; **raduna-ta**, f. összejövétel, sorakozó.

radu-ra, f. ritkaság, ritkás.

raffacciamo-nto, **raffaccia-re**, l. rin-; **raffa-ccio**, m. szemrehányás.

raffazzona-re (raffa·zzo·n-o), kicsinosít, kijavít; **raffazzona-rsi**, kicsinosítja magát; **raffazzonatu-ra**, f. javítás.

raffe-rma, f. megerősítés; **rafferma-re** (raffe·r-m-o), megerősít, meghosszabbít; **rafferma-rsi**, megkeményedik, megszűrad, kihül.

raffibbia-re (raffi·b-bio), új-ra összekapcsol.

raffica, f. szélroham.

raffigura-re (raffi·gu·ro), 1. felismer, 2. jelképez.

raffila-re (raffi·l-o), élesít.

raffina-nto, m. 1. finomítás, 2. finomság, 3. agyafúrtság;

raffina-re (raffi·n-o), finomít; **raffina-rsi**, finomodik, tökéletesedik; **raffinate-zza**, f. 1. tisztaság, tökéletesség, 2. agyafúrtság; **raffina-to**, agg. 1. finom, tiszta, 2. tökéletes, 3. agyafúrt.

raffitti-re (-i·sco), sűrít; **raffitti-rsi**, sűrűsödik.

rafforza-re (raffo·r-zo), megerősít.

raffreddame-nto, m. 1. elhidegedés, kihülés, 2. meghülés; **raffredda-re** (raffre·d-d-o), lehűt, meghűt; **raffredda-rsi**, ki-meghűl; **raffreddo-re**, m. meghülés.

raffrena-re (raffre·n-o), fékez.

raffresca-re (raffre·sco), hűvössé válik; **raffresca-rsi**, lehűti magát, felfrissül; **raffresca-ta**, f. lehülés.

raffrigna-re (raffri·g-n-o), jól-rosszul összefércel.

raffronta-re (raffro·n-to), összehasonlít; **raffronta-rsi**, megegyezik; **raffro-nto**, m. összehasonlítás.

ragane-lla, f. 1. leveli béka, 2. kereplő.

raga-zza, f. leányka; **ragazza-ccio**, m. fickó; **raggazzu-ta**, f. gyereksíny; **ragazzo**, m. gyerek, fiú.

raggiame-nto, m. sugárzás; **raggiante**, agg. sugárzó; **raggiare** (ra·g-gio), sugároz; **raggio**, m. sugár.

raggiorna-re (raggio·r-n-o), nappalodik.

raggira-re (raggi·ro), becsap; **raggira-rsi**, kering; **raggirato-re**, m. csaló; **raggi-ro**, m. csalás, cselfogás, kifogás, kerülgetés.

raggiungere (raggiu·ngo),
utol-, elér; **raggiungime-nto**,
m. egyesülés.

raggiustu-re (raggiu·s-),
rendbe hoz, kibékít; **raggiu-
sta-rsi**, kibékül.

raggomitola-re (-go·mi·to·lo),
felgompolyít; **raggomitola-rsi**,
összekuporodik.

raggronella-re (-grane·llo),
nehezen összeszed v. megtaka-
rít; **raggrava-re** (raggra·-
vo), súlyosbít.

raggrinza-re, raggrinzi-re (rag-
gri·n·zo), ráncosodik, kis-
bitűvé lesz.

raggrotta-re (raggro·tto), —
le ciglia, szemöldökét össz-
szevonja.

raggruppa-re, raggruppa-rsi, cso-
portosul.

raggruzzola-re (raggru·zzo·
lo), fillérenként megtakarít.

ragguagliame-nto, m. kiegyenlítés,
egybevetés; **ragguaglia-re**
(raggua·glio), 1. ki-
egyenlít, egybevet, 2. érte-
sít, tájékoztat; **raggua-glio**, m.
tájékoztatás, értesítés, 2. a —
di, arányban.

ragguarde-vole, agg. tekintélyes.

ragioname-nto, m. okoskodás, be-
szélgetés; **ragiona-re** (ra-
giò·no), okoskodik, beszél-
(get); **ragionato-re**, m. okos-
kodó, gondolkodó; **ragio-ne**, f.
1. ész, 2. igazság, 3. ok, bizo-
nyíték; ha —, igaza van; da r —,
igazat ad; fa r — di,
igazságot szolgáltat; a —, méltán;
ragioneri-a, f. könyvelés;
ragione-vole, agg. észszerű,
okos; **ragionevolezza**, f. okos-
ság; **ragionie-re**, m. könyvelő.

raglia-re (ra·glio), ordít (mint
a számár); **ra-glio**, m. számár-
ordítás.

ra-gna, f. 1. madárháló, 2. pók;
raguate-lo, m. pókháló; **ra-
gno**, m. pók.

raguna-re (ragu·u o), össze-
gyűjt; **raguna-ta**, f. l. radu-
nata.

rallegrame-nto, m. öröm, mulat-
ság, szerencsekívárat; **ralle-
gra-re** (ralle·gro), meg-
örvendezett, felderít; **ralle-
gra-rsi**, örül; **rallegratu-ra**, f.
mosoly, nevetés.

rallenta-re (ralle·nto), lassít,
lázít.

ralligna-re (ralli·gno), újra
gyökeret ver.

ra-ma, f. ág.

ramaiuo-lo, m. merőkanál.

rama-rro, m. gyík.

ra-me, m. réz.

rameri-no, m. rozmarin.

rame-tto, m. ágacska; **ramice-llo**,
m. ágacska, erecske; **ramifi-
ca-re** (rami·fico), ágat
hajt; **ramifica-rsi**, elágazik;
ramificazio-ne, f. el-, szétága-
zás.

raminga-re (rami·ngo), vándorol,
tévelyeg; **rami-ngo**,
agg. vándor, tévelygő.

ramm-, l. rim-.

rammarica-re (ramma·rico),
elszomorít; **rammarica-rsi**, saj-
nál, panaszkodik; **rammarica-
zio-ne**, f. panasz; **rammari-
chi-o**, m. siránkozás; **ramma-
rico**, m. szomorúság, fájdalom,
résztét.

rammassa-re (ramma·sso),
felhalmoz.

rammembra-nza, f. l. rimem-;
rammemora-re (ramme·-

- moro), emlékeztet, emlékét megüli; **rammemorazio-ne**, f. megemlékezés, emlékűnnep.
- rammenda-re** (ra m me - n d o), javít, foltoz; **rammen-do**, m. foltozás.
- rammenta-re** (ra m me - n t o), emlékeztet; **rammenta-rsi**, emlékezik; **rammentato-re**, m. emlékeztető, sűgő;
- rammezza-re** (ra m me - z z o), felez.
- rammoderna-re** (ra m mo de - r n o), modernizál.
- rammollime-nto**, m. lágyulás; **rammolli-re** (-i - s c o), (el-) lágyít; **rammolli-rsi**, (el-) lágyul.
- rammorbidi-re** (-i - s c o), megpuhít.
- ra-mo**, m. ág, elágazás; **ramosce-llo**, m. ágacska; **ramo-so**, agg. ágas.
- ram-pa**, i. 1. állat lába, 2. kocsi-felhajtó; **rampa-nte**, agg. hátsó lábain ágaskodó; **rampa-ta**, f. állat ütése a lábával; **rampica-re** (ra - m p i c o), mászik, kúszik; **rampi-no**, m. karom, horog.
- rampo-gna**, f. szidás, szidalom; **rampogna-re** (ra m p o - g n o), szid.
- rampolla-re** (ra m p o - l l o), rügyezik, buzog; **rampo-llo**, m. 1. rügy, sarj, 2. forrás.
- ra-na**, f. béka.
- rancide-zza**, f. ayasság; **ra-ncido**, agg. avas; **rancidu-me**, m. avas íz.
- ra-ncio**, i. m. katonai étkezés, menázs, 2. agg. narancsszínű.
- ra-ncio**, agg. sónta.
- ran-o-re**, m. harag.
- randa-gio**, agg., s. m. vándor.
- rande-llo**, m. turkósbót, külön-c.
- ra-ngo**, m. rang.
- ran-icchia-rsi** (ra n n i - c c h i o), összekuporodik, elbújik.
- rannida-re** (ra n n i - d o), szállást ad.
- ra-nno**, m. lúg.
- rannoda-re** (-n o - d o), (újra) ösz-szecsomóz; — **l'a micizia**, újra felveszi a barátságot.
- ranno-so**, agg. lúgos.
- rannuvola-re**, **rannuvola-rsi** (ra n n u - v o l o), befelhősödik.
- rano-ecchia**, f. **rano-ecchio**, m. béka.
- rantola-re** (ra - n t o l o), hörgő; **rantoli-o**, m. hörgés; **ra-ntolo**, m. hörgés.
- ra-pa**, f. répa
- rapa-ce**, agg. ragadozó; **rapacità**, f. kapzsiság.
- rapa-io**, m. répa-föld.
- rapide-zza**, f. gyorsaság; **ra-pido**, agg. gyors.
- rapime-nto**, m. 1. elrablás, 2. elragadtatás.
- rapi-na**, f. rablás; **rapina-re** (ra p i - n o), rabol; **rapi-re** (ra p i - s c o), elragad, elrabol, önkivületbe ejt; **rapito-re**, m. rabló.
- rappacia-re** (ra p p a - c i o), kibékít; **rappacia-rsi**, kibékül; **rappacificame-nto**, m. kibéklés; **rappacificare**, f. rappaciaré.
- rappattuma-re** (ra p p a t t u - m o), kibékít; **rappattuma-rsi**, kibékül.
- rappezzame-nto**, m. foltozás; **rappezza-re** (ra p p e - z z o), (össz-)foltoz; **rappezzato-re**, m. foltozó; **rappezzatu-ra**, f. foltozás, folt; **rappe-zzo**, m. folt, foltozás.

rappiccini-re (-i-se o), rappiccio-
li-re, kicsinyít, kicsivé lesz.

rappiglia-re, rappiglia-rsi (f. rap-
glio), összefut, (tej m.
vad).

rapporta-re (rap-po-rto), je-
lent. visszamond; rapportato-
re, m. rapportatri-ce, f. plety-
ka; rappo-rto, m. 1. jelentés,
kihallgatás, 2. viszony.

rappre-ndere, l. rappigliare.

rappresa-glia, f. megtorlás.

rappresenta-nte, m. képviselő.
rappresenta-nza, f. 1. képvise-
let, 2. ábrázolás, kérvény;
rappresenta-re (rap-pre-
se-nto), 1. ábrázol, 2. elő-
ad, 3. képvisel; rappresenta-
ti-vo, agg. ábrázoló; arti-e,
képzőművészetek; rappresen-
tazio-ne, f. (színi) előadás,
ábrázolás, képviselet.

rapsodi-a, f. rapszódia; rapso-do,
m. (homerosi) énekes.

rapu-glio, m. répa föld.

rarefa-re (ra-refò), ritkít; ra-
refazio-ne, f. ritkítás, ritkulás;
rarità, f. ritkaság; ra-ro, agg.
ritka, híg.

rasa-re (ra-so), simává tesz,
simára nyír; rasatu-ra, f. simí-
tás.

raschia-re (ra-schi-o), (le)ka-
kapar, torkát köszörüli; ra-
schie-ito, m. kaparó; raschi-
no, m. kaparó (-kés v. -vas),
ra-schio, m. kaparó érzés a to-
rokban.

rasciuga-re (ra-sci-u-go), szá-
rít, letöröl; rasciugatu-ra, f.
szárítás.

rasenta-re (ra-se-nto), súrol,
közel jár; rase-nte, prep. egé-
szen közel, vlmint súrolva.

ra-so, l. part pass. radere.

raso-io, m. borotva.

ra-spa, f. reszelő; raspa-re (ra-
s-p o), reszel.

raspolia-re (ras-po-llo), bön-
gész; raspollatu-ra, f. böngé-
szet.

rasse-gna, f. 1. katonai szemle, 2.
figyelő, szemle, 3. bírálat;
rassegna-re (ras-se-gn o),
1. áttekint, 2. benyújt, 3.
— una ca-rica, lemond
egy hivatalról; rasseгна-rsi,
belenyugszik; rasseгна-to, agg.
lemondó, megnyugodott; ras-
segnazio-ne, f. 1. megnyug-
vás, szelídség, 2. lemondás.

rassebrame-nto, m. rassemбра-n-
za, f. hasonlóság; rassemбра-
re (ras-se-mbro), hason-
lít.

rasserename-nto, m. kiderülés,
felvidulás; rasserena-re (ra-
sere-n o), kiderül, felvidít;
rasserena-rsi, felvidul, kide-
rül.

rassesta-re (ras-se-sto), ren-
dez.

rassetta-re (ras-se-tto), kija-
vít; rassettatu-ra, f. javítás.

rassicura-re (ra-sci-u-ro), biz-
tosít, megnyugtat; rassicura-r-
si, megnyugszik.

rassoda-re (-so-do), megkemé-
nyít, megszilárdít; rassoda-rsi,
megkeményedik, -szilárdul.

rassomigliame-nto, m. összehason-
lítás, hasonlat; rassomiglia-n-
za, f. hasonlóság; rassomi-
glia-re (ra-sso-mi-glio),
hasonlít.

rasottiglia-re (-sotti-glio)
vékonyít, élesít, lesóványít.

rastrella-re (ra-stre-llo), ge-
reblyél; rastre-llo, ra-stro, m.
gereblye.

- rasu-ra, f. kaparás, törlés.
 ra-ta, f. rész, részlet.
 rati-fica. f. jóváhagyás, ratifi-
 káció; ratifica-re (ra-ti-fi-
 co), jóváhagy; ratificazio-ne,
 f. jóváhagyás, érvényesítés.
 ra-to, agg. elfogadott, jóváha-
 gyott, elismert.
 rattacca-na-re (rat-tac-co-no),
 cipőt újra sarkal.
 rattempera-re (-te-m-pe-ro),
 mérsékel.
 rattene-re (-te-n-go), visszatart;
 rattene-rsi, türtőzteti magát.
 ratte-zza, f. gyorsaság.
 rattiepidi-re (-i-s-co), langyossá
 válik.
 rattizza-re (rat-ti-z-zo), éleszt
 (tüzet, elégedetlenséget).
 ra-tto, m. 1. rablás, 2. elragadta-
 tás, 3. ár; agg. gyors, avv.
 gyorsan.
 rattoppa-re (rat-to-p-po), fol-
 toz; rattoppa-ra, f. foltozás.
 rattrappi-re (-i-s-co), összehúzó-
 dik, megmerevedik.
 rattrista-re (rat-tri-sto), szo-
 morít; rattrista-rsi, elszomoro-
 dik, megmerevedik, meggém-
 beredik.
 ra-uco, agg. rekedt.
 rauna-re (ra-u-no), összegyűjt.
 ravane-llo, m., ra-vano, m. retek.
 ravvalora-re (ra-v-a-lo-ro),
 erősít, bátorít.
 ravvede-rsi (ra-v-ve-d-o), hibá-
 jára v. tévedésére rácszmél,
 megjavul; ravvedime-nto, m.
 javulás.
 ravvin-re (ra-v-vi-o), rendbe
 hoz, útba igazít.
 ravvicina-re (ra-v-vi-ci-no),
 közel hoz, egymás mellé állít,
 összhasonlít.
 ravvilappa-re (ra-v-vi-lu-p-po),
 összegabalyít.
 ra-visa-re (ra-v-vi-s-o), megis-
 mer, vél, ítél.
 ravviva-re (ra-v-vi-v-o), fel-
 éleszt.
 ravvo-lgere (-v-o-l-g-o), beburkol,
 körülcsavar; ravvolgime-nto,
 m. beburkolás, kanyarulat.
 raziocina-re (ra-zio-ci-no),
 okoskodik; razioci-nio, m.
 okoskodás, ész; raziona-le,
 agg. 1. észszerű, eszes, 2. el-
 méleti; razionali-smo, m. ra-
 cionalizmus; razionalità, f.
 észszerűség.
 razio-ne, f. adag.
 ra-zza, f. 1. faj, 2. küllő.
 ra-zzo, m. rakéta.
 razzola-re (ra-z-zo-lo), kapar.
 re, m. király.
 reagi-re (-a-gi-s-co), visszahat.
 rea-le, agg. 1. királyi, 2. valóság-
 gos; reali-smo, m. realizmus;
 realizza-re (rea-li-z-z-o),
 megvalósít, (pénzt) behajt; re-
 altà, f. valóság; rea-me, m.
 királtság.
 rea-to, m. bűntény, büntetendő
 cselekmény.
 reazio-ne, f. visszahatás.
 re-bbio, m. villa ága.
 reboa-nte, agg. hangzatos, dagá-
 lyos.
 re-bus, m. rejtvény.
 reca-re (re-c-o), ad, nvujt; re-
 ca-rsi, vlhová megy.
 rece-dere (re-ce-d-o), meghát-
 rál.
 recensio-ne, f. bírálat; recen-so-re,
 m. bíráló.
 rece-nte, agg. legújabb.
 re-cere (re-c-i-o), hány.
 rece-ss-o, m. rejték.
 recezio-ne, f. felvétel.

reci-dere (re-ci-do), elvág.
 recidi-va, f. visszaesés; recidi-vo, agg. visszaeső.
 recipie-nte, m. edény.
 reci-proco, agg. kölcsönös.
 recisio-ne, f. levágás; reci-so, agg. tömör, határozott.
 re-cita, f. előadás; recita-re (re-ci-to), 1. fölmond (leckét), 2. szaval, 3. előad; recita-zio-ne, 1. fölmondás, 2. előadás.
 reclama-re (re-cla-mo), követel, panaszt emel, sürget.
 reclusio-ne, f. börtön-büntetés; re-clu-so, m. fegyenc; recluso-rio, m. fegyház.
 reclu-ta, m. ujonc; recluta-re (re-clu-to), soroz, ujoncoz.
 reco-ndito, agg. rejtett.
 recrudescen-za, f. rosszabbra fordulás.
 radargui-re (-i-sco), megtámad, szemére hány, elvet.
 redatto-re, m. szerkesztő; reda-zio-ne, f. szerkesztés, szerkesztőség.
 re-ddito, m. jövedelem.
 redento-re, m. megváltó; reden-zio-ne, f. megváltás, felszabadulás.
 redi-gere (redi-go; redi-ge-i; reda-tto), szerkeszt.
 redi-mere (redi-mo; rede-n-si; rede-nto), felszabadít, megvált.
 re-dini, f. pl. gyeplő.
 redivi-vo, agg. újraéledt.
 re-duce, m. 1. haza-, visszatérő, 2. életben maradt.
 reduplica-re (redu-plic-o), megkettőz; reduplicazio-ne, f. kettőzés.
 re-fe, m. cérna.
 refe-rto, m. jelentés.

refectio-rio, m. étkező-terem.
 refratta-rio, 1. agg. ellenszegülő, 2. hitszegő.
 refrigera-re (refri-ger-o), lehűt; refrigerati-vo, agg. hűsítő, üdítő.
 regala-re (re-ga-lo), ajándékoz.
 rega-le, agg. királyi.
 rega-ta, f. regatta.
 regge-nte, m. kormányzó; regge-n-za, f. kormányzóság; reggere (re-ggo; re-ssi; re-t-to), 1. tart, elbir, ellentáll, 2. kormányoz; reggersi, 1. megfogózik, megtámaszkodik, 2. — in piede, áll, 3. magát fenntartja, kormányozza.
 re-ggia, f. királyi palota.
 reggime-nto, m. 1. kormányzat, 2. ezred.
 regici-da, m., f. királygyilkos; regici-dio, m. királygyilkosság.
 regi-me, m. 1. kormányzat, 2. élettrend.
 regi-na, f. királyné; re-gio, agg. királyi, s. m. király (játékkártyában).
 regio-ne, f. vidék, réteg.
 registra-re (regi-stro), bevezet, beiktat; regi-stro, m. iktató könyv, lajstrom, tartalomjegyzék, névjegyzék.
 regna-re (re-gno), uralkodik.
 re-gno, m. királyság, birodalom.
 re-gola, f. szabály; regola-mento, m. 1. szabályozás, 2. szabályzat; regola-re (re-golo), szabályoz; regola-rsi, viselkedik, magát vlmíhez tartja; regola-re, agg. szabályos, szokásos; regularità, f. szabályosság, pontoság; regolato-re, m. szabályzó.
 re-golo, m. vonalzó.
 regre-ss-o, m. visszaesés.

reie-tto, agg. megvetett; **rejezio-ne**, f. visszavetés.
rei-na, f., l. regina.
reintegra re (**re i nte - g ro**), 1. visszaállít, 2. kártalanít, 3. hivatalába visszahelyez.
reità, f. bűnösség.
reitera-re (**re i - te - ro**), (meg)ismétel; **reiteratame-nte**, avv. ismételtlen; **reiterazio-ne**, f. ismétlés.
relati-vo, agg. vonatkozó, viszonylagos.
relato-re, m. előadó.
relazio-ne, f. 1. viszony, 2. jelentés, tudósítás.
relega-re (**re le - go**), száműz; **relegazio-ne**, f. száműzetés.
religio-ne, f. vallás, szerzetesrend; **religiosità**, f. vallásosság; **religio-so**, 1. agg. vallásos, 2. s. m. szerzetes.
reliqua-to, m. maradék; **reli-qua**, l. 1. ereklye, 2. maradvány; **reliquia-rio**, m. ereklyetartó.
rema-re (**re - m o**), evez; **remiga-re** (**re - m i go**), evez.
reminisce-nza, f. emlékezés.
remissi-bile, agg. elengedhető, megbocsátható; **remissio-ne**, f. bocsánat; **sen za —**, menthetetlenül; **remissi-vo**, agg. 1. korlátozó, enyhítő, 2. alázatos.
re-mo, evező.
remonto-rio, m. óra felhúzó csavarja.
re-mora, f. fék.
remo-to, agg. távolosó.
re-na, f. homok.
re-ndere (**re - n do**; **re - si**; **re - so**), visszaad, viszonz.
rendico-nto, m. beszámoló, számadás.
re-ndita, f. járadék, jövedelem.

re-ne, m. vese; **re-ni**, f. pl. csipő, derék.
reni-schio m. homokos talaj.
renite-nte, agg. ellenszegülő; **renite-nza**, f. ellenszegülés.
re-nna, f. rénszarvas.
reno-so, agg. homokos.
Renzo, m. = Lorenzo.
re-o, agg. bűnös.
repenta-glio, m. kockázat, veszély.
repe-nte, agg. hirtelen, erős, heves; **repenti-no**, agg. hirtelen.
reperi-re, megtalál; **repe-rto**, 1. agg. talált, 2. s. m. lefoglalt tárgy.
reperto-rio, m. lajstrom, gyűjtemény, műsor.
re-plica, f. 1. felelet, 2. ismétlés; **replica-re** (**re - p li - co**), felel, ellenvet, 2. ismétel; **replica-tame-nte** avv. ismételtlen; **replicazio-ne**, f. ismétlés.
repressio-ne, f. elnyomás; **reprimere** (**re - pri - m o**; **-pre - s - si**; **-pre - s so**), elnyom; **re-pri-mersi**, fékezi magát.
re-probo, agg., s. m. kárhozott.
repu-bblica, f. köztársaság; **repubblica-no**, agg., s. m. köztársasági.
repudia-re, l. ripudiare.
re-queie, f. nyugalom; **requie-sce-re**, nyugszik.
requisi-re (**re - qui - si - s co**), requirál; **requisito-ria**, f. kihallgatás, vádirat, vádbeszéd; **requisizio-ne**, f. requirálás, kérés.
re-sa, f. megadás.
resci-ndere (**re - sci - n do**), megsemmisít; **rescissio-ne**, f. megsemmisítés; **rescisso-rio**, agg. megsemmisítő.
rescri-tto, m. rendelet.

reside-nte, agg. székelő; s. m. ügyvivő, akadémiái rendes tag; reside-nza, f. székhely, trónus.
resi-duo, m. maradék.
re-sina, f. gyanta.
resiste-nza, f. ellentállás; resi-stere (resi-sto), ellentáll.
resoco-nto, m. beszámoló, jelentés.
re-spice, m. apró maradék, csipet.
respi-ngere (respi-ngo), 1. visszaver, 2. visszautasít.
respira-re (respi-ro), lélekzik; respirato-rio, agg. lélekző; respirazio-ne, f. lélekzés; respi-ro, m. lélekzet, szünet.
responsa-bile, agg. felelős; responsabilità, f. felelősség.
responsi-vo, agg. felelő; respon-so, m. 1. jóslat, 2. ítélet.
re-ssa, f. tolongás; far —, sürgöt, tolong.
resta-re (re-sto), marad, van.
resta-ura-re (resta-uro), helyrehoz, kijavít; restaurazio-ne, f. helyrehozatal, javítás, restauráció; resta-uro, m. javítás, helyrehozatal.
resti-o, 1. m. csökönyösség, 2. agg. csökönyös, nem hajlandó.
restitui-re (-i-sco), visszaad; restitui-rsi, visszatér; restituzio-ne, f. visszaadás, -állítás.
re-sto, m. maradék; del —, különben.
restritti-vo, agg. korlátozó; restrizio-ne, f. összehúzóadás, korlátozás, fenntartás.
resurrezio-ne, f. feltámadás.
reta-ggio, m. örökség.
re-te, f. háló, hálózat; retice-lla, f. vékony háló.

retice-nza, f. elhallgatás.
reticola-re, 1. agg. hálószerű, 2. s. m. háló, drótsövény; reticola-to, m. háló, drótakadály; reti-no, m. kis háló.
reto-rica, f. 1. rettorica.
retribui-re (retribui-sco), jutalmaz, fizet; retribuzio-ne, f. jutalom, fizetés.
re-tro-, vissza-, hátsó-.
retroce-dere (-ce-do), hátrál, visszalép.
retro-grado, 1. agg. hátráló, elmaradt, 2. s. m. reakcionárius.
retrospetti-vo, agg. visszapillantó.
re-tta, f. 1. tartósság, 2. ellátási díj, 3. meghallgatás, 4. egyenes; rettame-nte, avv. egyenesen, helyesen; retta-ngolo, m. derékszög; agg. derékszögű.
rettifica-re (retti-fico), helyesbít; rettificazio-ne, f. helyesbítés, kiigazítás.
re-ttile, 1. agg. mászó, 2. s. m. csúszó-mászó állat.
rettiu-dine, f. egyenesség, becsületesség; re-tto, agg. egyenes, helyes; caso —, alanyeset; angolo —, derékszög.
rettora-to, m. rektorátus; retto-re, m. rektor.
retto-rica, f. szónoklástan, rettorika; retto-rico, agg. szónoki.
retu-ndere (-t-un-do), letompít.
re-nma m. köszvény; reuma-tico, agg. köszvényes; reumatismo, m. köszvény.
revere-ndo, agg. tisztelendő.
revisio-ne, f. vizsgálat; — del le stampo, f. korrektúra; reviso-re, m. vizsgáló.

re-voca, f. visszahívás, megfosztás; **revoca-re** (re-voco), visszahív, megsemmisít; **dall' impiego**, hivatulástól felment; — **l'eresia**, hirdetett eretnek tant megtagad; **revocazio-ne**, f. l. revoca.

revolu-to, agg. beteljesedett
revolvera-ta, f. revolver-lövés.

re-zzo, m. árnyék.

ri-, újra-, vissza; **riabbandona-re** (-a bbaudo-n-o), újra elhagy; **riabilita-re** (-a bi-li-to), rehabilitál; **riacce-ndere**, újra meggyújt; **riaccenna-re**, újra megemlít; **riaccompagna-re**, visszakísér; **riacquistare**, újra megszerez; **riaddormenta-rsi**, újra elalszik; **rial-laccia-re**, újra (be)fűz; **riallenta-re**, újra meglassít; **rialletta-rsi**, újra megbetegedik.

ria-lto, m. emelkedés

rialza-re (ria-lzo), fölemel; **rialza-rsi**, (föl-)emelkedik.

riama-re (ria-m-o), viszont szeret; **riammala-re** (-a mma-l-o), újra megbetegedik; **rianda-re**, emlékezetben végigtekint; **rianima-re** (ria-nim-o), felbátorít; **riannoda-re** (-a nno-d-o), ismét összeköt; **riaper-tu-ra**, f. újra megnyitás; **riaprire**, újra megnyit; **riassali-re**, újra megtámad.

riassesta-re, újra rendez; **riasse-tto**, m. újra rendezés; **riassorbi-re** (-i-sco), újra felszív.

riassu-mere (-a ssu-m-o), 1. ismét átvesz, megkezd, 2. összefoglal; **riassu-mersi**, szavait röviden összefoglalja; **riassuntivo**, agg. összefoglaló; **riassunto**, m. összefoglalás;

riassunzio-ne, f. ismét átvétel, megkezdés.

riattacca-re, ismét befog, -ráragaszt, -felvesz; **riattiva-re**, újra tűzembe helyez.

riave-re, visszakap; **riave-rsi**, magához tér; **riavvicina-rsi**, újra közeledik.

ribadire (-i-sco), a bevert szög hegyét logörbíti, megszilárdít.

ribalderia, f. zsványság; **ribal-do**, m. zsvány.

ribalta, f. 1. csapóajtó, 2. mellvéd; színpad elején levő lámpasor, színpad; **ribalta-re** (riba-lto), felfordul (kocsi); **ribalto-ne**, m. zökkenés.

ribassa-re (riba-ss-o), (árban) esik; **riba-ss-o**, m. áresés, -engedmény.

riba-tere újra üt, visszaüt, megcáfol.

ribattezza-re (ribatte-zzo), újra-, átkeresztel.

ribella-re (ribe-ll-o), lázít; **ribella-rsi**, föllázad; **ribe-ll-e**, agg. lázadó; **ribellio-ne**, f. lázadás.

ribo-bolo, m. tréfás ötlet.

ribocca-re (ribo-cco), tele van; **ribo-cco**, m. kicsordulás.

ribolli-re (-bo-ll-o), újra felforral, felmelegít, -forr.

ribre-zzo, m. iszonyat.

ributta-nte, agg. visszataszító; **ributta-re** (-bu-tto), visszaver, -utasít, -taszít.

ricaccia-re, visszakerget, újra bever; **ricaccia-rsi**, újra beveszi magát (erdőbe).

ricade-re (-c-a-d-o), 1. visszaesik, 2. [da], elesik vlmitől, 3. valakire esik (örökség); **ricaduta**, f. visszaesés.

ricalcitrate, agg. csökönyös; **ricalcitrate**, megesökönyös; **ricalcitrazione**, f. csökönyösség.

ricama-re (ri·ca·ma), híméz; **ricamatu-ra**, f. hímzés.

ricambiare (ri·ca·m·bi·o), újra cserél, viszonzoz; **ricambio**, m. csere, viszonzás.

rica-mo, m. hímzés.

ricanta-re, 1. újra énekel, ismét, 2. ép ellenkező értelemben énekel, beszél.

ricapitare (ri·ca·pi·to), gyakran jár vlvová, újra találkozik, kézbesít; **ricapito**, m. cím, címzett.

ricapitolare (ri·ca·pi·to·lo), összefoglal; **ricapitolazione**, f. összefoglalás.

ricascare (-ca·sco), újra elcsik, visszaesik.

ricattare (ri·ca·tto), váltságdíjat fizet, visszaszerez; kiadásokat ledez; **ricattarsi**, elégtételt vesz, visszafizet, kárpótolja magát; **ricatto**, m. 1. zsarolás, 2. elégtétel.

ricava-re (ri·ca·vo), hasznót húz, meglud, kicsal vlmít.

ricchezza, f. gazdagság.

riccio, **ricciolo**, m. hajfürt; **ricciolino**, m. hajfürtöcske; **ricciolo**, agg. fürtös; **ricciuto**, agg. fürtös.

ricco, agg. gazdag.

ricerca, f. kutatás. **ricerca-re** (-ce·re·o), keres, kutat, követel.

rice-tta, f. recept.

ricetta-colo, m. menedékhely; **ricetta-re**, 1. menedéket nyújt, 2. receptet ír; **ricetto**, m. menedék.

rice vere (rice·vo; rice·ve·ci; rice·vu·to), kap, (el-) fogad; **ricevime-nto**, m. fogadtatás, fogadónap v. est; **ricevito-re**, m. adóbeszedő; **ricevito-ria**, f. adóhivatal; **ricevuto**, f. (levél) vétel(e), nyugta.

richiamare (ri·chia·mo), 1. újra behív (katonákat), 2. visszahív, 3. csalogat, 4. felhív (figyelmet); **richiamarsi**, 1. hivatkozik, 2. panaszt emel; **richiamata**, f. újra behívás; **richiamato**, m. tartalékos; **richiamo**, m. behívás, hivatkozás, visszahívás, jel.

richiedere, m. kérvényező; **richiedere** (-chie·do), 1. követel, 2. [di], 2. kérdez; **richiedersi**, szükséges; **richiesta**, f. kérés, felszólítás, kérés.

ricingere (ri·ci·ngo), körülövez.

ricino, m. ricinus.

ricognizione, f. elismerés, jutalom.

ricolmare, (újra) megtölt, elhalmoz; **ricolmo**, agg. tele.

ricolta, f. aratás.

ricomparsa, f. újra megjelenés.

ricompensa, f. jutalom; **ricompensare** (ri·com·pe·ns·o), megjutalmaz.

ricomporre (-po·ngo), újra alakít; **ricomporre**, összeszedi magát, elrendeződik; **ricomposizione**, f. újralakítás.

ricomprare, visszavásárol.

riconcentrare (-con·ce·ntro), összpontosít.

riconciliare (ri·con·ci·lio), kibékít; **riconciliarsi**, kibé-

- kül; **riconciliazio-ne**, f. kibékülés.
- ricondu-rré** (-c o n d u - c o), visszavezet.
- riconosce-nte**, agg. hálás; **riconosce-nza**, f. hála; **ricono-scere** (-c o n o - s c e o), megismer, köszön vlkinek vlmit, elismer; **riconoscime-nto**, m. meg-, elismerés.
- riconsegna-re** (c o n s e - g n o), visszaad.
- ricorda-nza**, f. emlékezet; **ricordare** (r i c o - r d o), említ, emlékeztet; **ricorda-rsi**, emlékezik; **rico-rdo**, m. emlékezet, emlék.
- ricorre-nte**, 1. agg. visszatérő, 2. kérvényező; **ricorre-nza**, f. évforduló; **rico-rrere** (r i c o - r r o), 1. újra szalad, visszatér, 2. [a], vlmihez folyamodik; — (i n a p p e l - l o), fellebbez; **rico-rso**, m. 1. visszatérő mozgás, 2. a ver ~ a, vlmihez folyamodik, 3. fellebbezés.
- ricostitui-re** (-i - s c o), ujja alakít; **ricostituzio-ne**, f. újjáalakítás.
- rico-tta**, f. turó.
- ricovera-re** (r i c o - v e r o), menedéket nyújt; **ricovera-rsi**, vlhová menekül; **rico-vero**, m. menedékhely, fedél.
- ricrea-nte**, agg. üdítő; **ricrea-re** (r i c r e - o), üdít; **ricrea-rsi**, felüdül; **ricreazio-ne**, f. üdülés.
- ricre-dersi**, megbán, tévedését belátja; **non potersi ricredere**, nem győz csodálkozni.
- ricre-scere** (-c r e - s c o), gyarapít, gyarapodik; **ricre-scita**, f. gyarapodás.
- ricuci-re** (r i c u - c i o), összevarr, foltoz; **ricuci-to**, m. foltozas; **ricucitu-ra**, f. foltozás.
- ricupera-re** (r i c u - p e r o), felel, megtalál; **ricu-pero**, m. fellelés, megtalálás.
- ricu-rvo**, agg. görbe.
- ricusa-re** (r i c u - s o), visszautasít; **ricusa-rsi**, vonakodik.
- rida-re**, visszaad.
- ri-dere**, nevet; **ri-dersi** [di], valamín nevet; **ridi-colo**, agg. nevetséges.
- ridi-re** (-d i - c o), 1. újra-, visszazamond, 2. ellenvet, hibáztat; **ridi-rsi**, szavát visszavonja.
- ridonda-nte**, agg. dagályos; **ridonda-nza**, f. bőség, dagályosság.
- rido-sso**, m. védőgát, -fal.
- rido-tto**, m. 1. menedékhely, fedezék, 2. előcsarnok, club, vigadó; **ridu-rre** (-d u - c o), 1. visszavezet, vlmié változtat, 2. csökkent; **ridu-rsi**, — alla miseria, nyomorba jut; **riduzio-ne**, f. csökkentés, visszavezetés, árendedmény.
- rie-dere** (r i e - d o), visszatér.
- riele-ggere**, úja megválaszt.
- rie-mpiere** (r i e - m p i o), meg-, kitölt, kitöm; **riempime-nto**, m. megtöltés, kitömés; **riempi-re**, l. **rie-mpiere**; **riempiti-vo**, m. hienye szócska; **rientra-re**, újra belép, visszalép; — i n s e, magába száll.
- riepiloga-re** (-e p i - l o g o), összefoglal; **riepi-logo**, m. rövid összefoglalás.
- rie-ssere** (r i s o - n o), újra (ott) van.
- rifacime-nto**, m. átdolgozás, jóvátétel; **rifacito-re**, m. átdolgo-

zók; **rifa-re** (*rifa-c-cio*), újra csinál, átdolgoz, utánoz, **jó** tesz; **rifa-rsi**, kárpótolja magát. **riferime-nto**, m. jelentés, elbeszélés; **riferi-re** (*-i-sco*; p. pass. *rife-rto*), jelent, elmond; **riferi-rsi**, hivatkozik, vonatkozik. **ri-ffa**, f. erőszak; **riffo-so**, agg. erőszakos. **rifinime-nto**, m. kimerültség; **rifini-re**, 1. befejez, 2. elfogyaszt, 3. tönkre tesz, kimerít, 4. megszűnik; **rifinite-zza**, f. kimerültség. **rifiuta-re** (*rifiu-to*), visszautasít; **rifiuta-rsi**, vonakodik; **rifu-to**, m. 1. visszautasítás, 2. csöcselék. — *del mare*, tenger piszka. **riflessio-ne**, f. meggondolás; **riflessi-vo**, agg. visszaható; **rifle-ssio**, m. visszfény; **rifle-ttere** (*rifle-tto*), 1. (fényt) visszaver, 2. gondolkodik; **rifle-ttersi**, visszaverődik, tükröződik. **riflui-re** (*-i-sco*), visszafolyik, tódul; **riflu-ssio**, m. apály. **rifocilla-re** (*rifoci-lio*), (étel-lel-itallal) erősít, üdít. **rifo-ndere** (*-fo-ndo*), újra önt, átdolgoz; — *la colpa*, a hibát áthárítja. **rifo-rma**; f. 1. reform, újítás, 2. reformáció, 3. kiselejtezés, felmentés katonai szolgálat alól; **riforma-re**, reformál, újjáalakít, felment (katonai szolgálat alól), **riforma-to**, m. (katonai szolgálatra) alkalmatlan; **riformato-re**, m. (hit)-újító; **riformazio-ne**, újjáalakítás, reformáció. **riforni-re** (*-i-sco*), készlettel újra ellát.

rifrá-ngere (*rifra-ngio*), fényt megtör; **rifratti-vo**, agg. fénytörő; **rifrazio-ne**, f. fénytörés. **rifra-ngere** (*rifri-ggio*), újra süt, felmelegít. **rifuggi-re** (*rifu-ggio*), vlhová menekül; — *[da]*, visszariad, kerül; **rifugia-rsi** (*rifu-ggio*), vlhova menekül; **rifugia-to**, m. menekült; **rifu-glio**, m. menedék. **rifulge-nte**, agg. ragyogó; **rifu-lgere** (*rifu-lgio*), ragyog. **rifusio-ne**, f. újraöntés, átdolgozás. **ri-ga**, f. vonal, sor, csik; *di prima* —, elsőrendű. **riga-gnolo**, m. erecske, kis patak. **riga-re** (*ri-gio*), vonaloz. **rigattie-re**, m. ószeres. **rigenera-re**, (*-ge-nero*), újjáalkot; **rigenerato-re**, újjáalakító; — *dei capelli*, hajnövesztő; **rigenerazio-ne**, f. újjászületés. **rigetta-re** (*ge-tto*), visszavet, kidob, hány, megbuktat. **rigide-zza**, rigidità, f. merevség, szigor; **ri-gido**, m. merev, kemény, szigorú. **rigira-re** (*-gi-ro*), 1. körüljár, 2. forgat; **rigira-rsi**, forog; **rigi-ro**, m. járás-kelés, fordulat, forgás; **rigiro-ne**, m. cselszövő. **rigna-re** (*ri-gno*), 1. nyerít, 2. fogát vicсорítja. **ri-go**, m. sor, vonal. **rigo-glio**, m. bőség, **rigoglio-so**, agg. buja, bő. **rigonfia-re** (*-go-nfio*), felfúj; **rigo-nfio**, agg. felfújt, dagadt, büszke. **ri-go-re**, m. szigorúság; *di* —, kötelező; **rigorosità**, f. szigorúság; **rigoro-so**, agg. szigorú.

- rigovernare** (-gove·ruo), 1. rendbe hoz, 2. mosogat; **rigovernatu-ra**, f. mosogató, mosogató víz.
- riguarda-re** (ri·gua·rdo), (új-ra meg-)néz, átnéz, illet; **riguarda-rsi**, vigyáz magára; **rigua-rdo**, m. tekintet; **a ver-si** —, kéméli magát; **riguardo-so**, agg. vigyázatos, félénk.
- rigurgita-re** (ri·gu·rgi-to), túl-árad, tömve van
- rilascia-re** (ri·la·scio), szabadon bocsájt, kiállít (bizonyítványt), elenged; **ri-la-scio**, m. kibocsájtás, elengedés, levo-nás; **rilassame-nto**, m. 1. el-lankadás, 2. megszakítás, rom-lottság; **rilassa-re**, meglazít, ellankaszt; **rilassa-rsi**, meglazul, elpetyhüdik; **rilassa-to**, agg. laza.
- rilega-re** (ri·le·go), könyvet beköt; **rilegato-re**, m. könyv-kötő; **rilegatu-ra**, f. kötés.
- rilevame-nto**, m. leváltás; **rile-va-nte**, agg. tekintélyes; **rile-va-re** (ri·le·vo), újra föl-emel, levált, megért, kivesz, kiemel; **rileva-to**, agg. magas; **rilie-vo**, m. 1. (ki-) emelke-dés, 2. megjegyzés, 3. dom-bormű, 4. fontosság.
- rilu-cere**, ragyog.
- rilutta-nte**, agg. vonakodó; **rilut-ta-nza**, f. vonakodás.
- ri-ma**, f. rím
- rimanda-re** (ri·ma·ndo), 1. visszaküld, 2. elbocsájt, sza-badságot, 3. elhalaszt, 4. utal; **rima-ndo**, m. 1. vissza-küldés, 2. utalás, 3. di —, válaszul, **rispondere di** —, postafordultával válaszol
- rimane-nte**, m. maradék; **rima-ne-re** (ri·ma·ngo), marad.
- rima-re** (ri·mo), rímel.
- rimargina-re** (ri·ma·rgi-no), behegeszt, beheged.
- rima-rio**, m. rím-szótár.
- rimasu-glio**, m. (nyomorult) ma-radék, hulladék.
- rimato-re**, m. verselő.
- rimbaldanzi-re** (-i·sco), felbá-torodik.
- rimborsa-re** (ri·mbo·rso), visz-sza-fizet; **rimbo-rso**, m. vissza-fizetés.
- rimbalza-re** (ri·mba·lzo), visz-szapattan; **rimbalzo**, m. visz-szapattanás; di —, közvetve.
- rimbambi-re** (-i·sco), gyere-kessé válik.
- rimbecca-re** (ri·mbec-co), visz-sza-út, felesel.
- rimbecilli-re** (-i·sco), elbűlyül
- rimbocca-re** (ri·mboc-co), fel-hajt, -tűz; **rimboccatu-ra**, f. felhajtás.
- rimbomba-re** (ri·mbo·mbo), visszhangzik.
- rimborsa-re** (ri·mbo·rso), visz-sza-fizet; **rimbo-rso**, m. vissza-térítés.
- rimbosca-re** (-bo·sco), újra be-fűsít.
- rimbrotta-re** (ri·mbro·tto), szemére hány, szid; **rimbro-tto**, m. szidás, szemrehányás.
- rimedia-re** (ri·me·dio), gyó-gyít, orvosol; **rimed-io**, m. orvosság
- rimembra-nza**, f. emlékezet, em-lék; **rimembra-re** (ri·me·m-bro), emlékeztet, emlékezik; **rimembra-rsi**, emlékezik.
- rimena-re** (ri·me·no), 1. visz-szahoz, 2. kever; **rimena-ta**, f. keverés.

- rimerita-re** (ri me ri to), m. jutalmaz.
- rimescola-re** (ri me sco lo), (össze-, föl-) kever; rimesco-li-o, keverés, összevisszaság.
- rime-ssa**, f. 1. aratás, 2. (árú-, pénz-) küldemény, 3. remise; rime ssame nte, avv. szerényen.
- rimesta-re** (ri me sto), újra felkavar
- rime-ttere** (ri me tto), 1. visszatesz, 2. újra nő v. növeszt, 3. megbocsájt, elenged, 4. ráfizet, 5. átad; rime-ttersi, visszaül, -fekszik újra elindul; — [in] v. [a], magát valakire rábízza.
- rimira-re** (ri mi ro), szemlél.
- rimo-ndo**, agg. nyesett.
- rimonta-re** (ri mo nto), 1. fölmege, 2. fölhűz (órát), 3. összeállít, 4. megfejel (cipőt); rimontatu-ra, f. 1. javítás, 2. fejelés.
- rimorchia-re** (ri mo r ch io), vontat; rimorchiato-re, m. vontatógőzös; rimo-rechio, m. vontatás.
- rimo-rdere** (ri mo r do), visszaharap, mardos; rimo-rso, m. lelkiismeretfurdalás.
- rimo-rto**, agg. halott halvány.
- rimostra-nza**, f. tiltakozás
- rimo-to**, agg. távoli.
- rimovime-nto**, m., rimozio-ne, f. eltávolítás.
- rimpacia-re** (ri pa cio), kibékít; rimpacia-rsi, kibékül.
- rimpadroni-rsi**, (-i sco), újra birtokába kerít.
- rimpara-re** (ri pa ro), újra tanul.
- rimpasta-re** (ri pa sto), átalakít, átgyúr
- rimpasticcia-re** (ri pa sti cio), összecsap vlmít.
- rimpa-sto**, m. át- v. újjáalakítás.
- rimpatria-re** (ri pa tri o), hazájába visszaküld v. visszatér; rimpa-trio, m. hazaküldés, hazatérés.
- rimpazza-re** (ri pa z zo), (új-ra) megbolondul; rimpazza-ta, alla —, bolondjában.
- rimpe-llo**, m. alapfal, támaszfal.
- rimpen-na-rsi** (ri pe n no), 1. újra tollasodik, 2. újra ágaszkodik.
- rimpetti-rsi** (ri pe tto), büszkélkedik.
- rimpe-tto**, avv. szemben.
- rimpi-an-gere** (ri pia ngo), sajnál, megsírát; rimpia-nto, m. viisszasírás, sajnálkozás.
- rimpiatta-re** (ri pia tto), elrejt; rimpia-tta-rsi, elbujik; rimpia-tti-no, m. buvócska.
- rimpiazza-re** (ri pia z zo), helyettesít.
- rimpigri-re** (-i sco), ellustul.
- rimpingua-re** (ri pi ngu o), (ismét) hízlal; rimpingua-rsi, hízik.
- rimpinza-re** (ri pi n zo), teletöm.
- rimpiuma-rsi**, (ri pi u mo), újra tollasodik.
- rimpolla-re** (ri po llo), 1. rampollare.
- rimpolpa-re**, rimpolpa-rsi, hízik.
- rimpoltroni-re** (-i sco), ellustít, ellustul.
- rimpossessa-rsi**, újra hatalmába kerít.
- rimpo-veri-re** (-i sco), újra elszegényedik.
- rimpraticchi-rsi**, vlmibe újra belegyakorolja magát.

- rimproccia-re** (rimproccia^o),
1. rimproverare.
- rimprovera-re** (rimprovero^o).
szemére hány, szid; rimpro-
vero, m. szemrehányás, szidás.
- rimugina-re** (-mugino^o), 1. föl-
kavar, 2. keresgél, 3. jól
meghányja-veti.
- rimunera-re** (rimunero^o), ju-
talmaz, fizet; rimunerazio-ne,
f. jutalom.
- rimuo-vere** (-muovo^o), elmoz-
dít, elfordít, eltérít; rimuo-
versi, eltávolodik, eltér.
- rimuta-re** (rimuto^o), (ismét)
megváltoztat.
- rinanimité-re** (-iscio), felbátorít;
rinanimité-rsi, felbátorodik.
- rinascenza**, f. újjászületés; rina-
scere (rinascio; -nacquì;
-nato^o), újjászületik; rina-
scimento, újjászületés, renaiss-
ance; rinascita, f. újjászü-
letés, renaissance.
- rincalori-rsi** (-iscio), újra be-
vül.
- rincalza-re** (rincaizo^o), 1.
földbe v. szalmába burkol
(növényt), 2. megerősít, meg-
támaszt; rincalzatura, f. föld-
be v. szalmába burkolás;
rincaizo, m. támogatás, segít-
ség.
- rincantuccia-rsi** (rincantu-
cio^o), sarokba bujik.
- rincappotta-re** (rincappot-
to^o), köpenybe burkolózik.
- rincara-re** (rinca-ro^o), 1. drá-
gít, megkésztet, súlyosbít,
2. drágul; — la dose, nö-
veli a bajt.
- rincarnimento**, m. behegedés;
rincarni-re (-iscio), beheged.
rinca-ro, m. drágítás, drágulás.
- rincasa-re** (rinca-so^o), hazatér.
- rinchiu dere** (rinchiudo^o), be-
zár, magába zár-, foglal; rin-
chiu-so, m. bekerített hely.
- rincivili-re** (-iscio), nevel, csí-
szol; rincivili-rsi, nevelődik,
csiszolódik.
- rincora-re** (rinco-ro^o), bátorít,
vigasztal; rincora-rsi, vigasz-
talódik.
- rinco-rre** (rinco-rro^o), 1.
[qd.] üldöz, 2. [a qd.], emlé-
kezik; rinco-rsa, f. neki fu-
tás.
- rincre-sce** (rincre-scio^o), saj-
nál, ún; rincresce-vole, agg.
sajnálatos, unalmas; rincresci-
mento, m. sajnálat, bosszú-
ság.
- rinerudi-re** (-iscio), kegyetle-
nebbé lesz, dühöng.
- rincola-re** (rincolo^o), vissza-
hőköl; rincola-ta, f. vissza-
hőkölés.
- rinfaccia-re** (rinfa-ccio^o), sze-
mére hány, felhánytorgat.
- rinfagotta-re** (rinfagotto^o),
batyuba köt; beburkol.
- rinfarci-re** (-iscio), teletöm.
- rinfianca-re** (rinfia-ncio^o),
megtámaszt; rinfia-ncio, m. tá-
masz.
- rinfida-rsi** (rinfi-do^o), vigasz-
talódik.
- rinfier-re** (-iscio), kegyetle-
nebbé, dühösebbé válik.
- rinfodera-re** (rinfo-dero^o),
(kardot) hüvelyébe vissza-
dugja.
- rinforma-re** (rinfo-rmo^o), át-
dolgoz, újjáalakít.
- rinforza-re** (rinfo-rzo^o), meg-
erősít; — il corso, gyor-
sítja a futást; rinfo-rzo, m.
erősítés.

rinfranca-re (ri n f r a n c o), erőt, bátorságot ad; megerősít; **rinfranca-rsi**, felbátorodik; ká pótolja, felszabadítja magát.
rinfresca-re (ri n f r e . s c o), hűsít, felfrissít, megújít; **rinfresca-rsi**, felüdül, lehül; **rinfrescante**, agg. üdítő, hűsítő; **rinfrescati-vo**, agg. üdítő, hűsítő; **rinfre-sco**, m. üdítő ital.
rinfu-so, agg. alla — a, össze-vissza.
ringentili-re (-i . s c o), finomabbá, nemesebbé válik.
ringhia-re (ri - n g h i o), fogát vicsorítja.
ringhie-ra, f. 1. korlát, mellvéd, 2. szónoki emelvény; **ringhio**, m. fogvicsorítás; **ringhio-so**, agg. fogát vicsorító.
ringiovani-re (-i . s c o), megfiatalodik.
ringrandi-re (-i . s c o), megnagyít; **ringrandi-rsi**, gögössé válik.
ringrassa-re (ri n g r a . s s o), hízal, hizik.
ringraziame-nto, m. köszönet; **ringrazia-re** (ri n g r a . z i o), köszön.
ringuaina-re (ri n g u a i . n o), hüvelyébe visszadug.
rinnega-re (ri n n e . g o), megtagad; **rinnega-to**, m. hittagadó.
rinnobili-re (-i . s c o), nemesít.
rinnovame-nto, m. megújulás, megújítás; **rinnova-re** (ri n n o . v o), megújít, renovál; **rinnova-rsi**, megújul; **rinnovato-re**, m. újtó; **rinnovazio-ne**, f. megújítás, renoválás; **rinnovella-re** (ri n n o v e . l l o), megújít; **rinnovella-rsi**, megújul; **rinnovellazio-ne**, f. megújítás; **rinnuo-vo**, m. megújítás.
rinocero-nte, m. rinocerus.

rinoma-nza, f. hírnév; **rinoma-to**, agg. híres.
rinquarta-re (ri n q u a . r t o), megnégyszerez.
rinvalda-re (ri n s a . l d o), megerősít, keményít.
rinsani-re (-i . s c o), meggyógyul.
rinsavi-re (-i . s c o), újra megokosodik, észre tér.
rinseiva-rsi (ri n s e . l v o), az erdőbe visszamenekül.
rinseiva-re (ri n s e . r r o), bezár, becsíp.
rintana-rsi (ri n t a . n o), barlangjába visszahújik.
rintasca-re (ri n t a . s c o), zsebébe visszadug.
rintegra-re (ri n t e . g r o), visszaállít; **rintegrazio-ne**, f. visszaállítás.
rintlepidi-re (-i . s c o), langyossá tesz v. lesz.
rinto-eco, m. harangütés.
rintonaca-re (ri n t o . n a c o), újra meszel; **rinto-naco**, m. újra meszelés.
rintonti-re (-i . s c o), elkábul, **rintontí-to**, agg. kábult.
rintoppa-re (ri n t o . p p o), véletlenül találkozik; **rinto-ppo**, véletlen találkozás, akadály.
rintraccia-re (ri n t r a . c c i o), nyomára jut.
rintrona-re (ri n t r o . n o), dörmög.
rinuncia-re (ri n u . n c i o), le-tompít; **rintuzza-rsi**, eltompul, megalázkodik; **rintuzza-to**, agg. tompa.
rinuncia-re (ri n u . n c i o), lemond; **rinu-nzia**, f. lemondás; **rinunzia-re** (ri n u . n z i o), lemond.
rinvalida-re (ri n v a . l i d o), újra érvényesít.

- rinveni-re** (ri n ve n go), meg-
talál; **rinveni-rsi**, magához
tér, eligazodik.
- rinverdi-re** (-i s co), újra zöldül.
- rinvesti-re** (-v e s to), szalmaio-
nattal ellát (üveget), átruház.
- rinvia-re** (ri n vi o), elküld, va-
lahova utasít, elhalaszt.
- rinvigori-re** (-i s co), megerősít,
megerősödik.
- rinvi-o**, m. 1. elküldés, visszakül-
dés, 2. máshova utasítás, 3.
halasztás.
- rinvoglia-re** (ri n vo g li o), új-
ra kedvet kap.
- rinvo-lto**, m. csomag.
- ri-o**, 1. m. patak, 2. agg. bűnös,
gonosz.
- rioccupa-re** (ri o c cu po), újra
elfoglal.
- rio-ne**, m. városnegyed.
- riordina-re** (ri o r di no), újra
rendez v. szervez; **riordinato-
re**, m. újjászervező; **riordina-
zio-ne**, f. újjászervezés.
- riotto-so**, agg. veszekedő, civódó.
- ri-pa**, f. part.
- ripaga-re** (ri pa g o), visszafizet.
- ripara-re** (ri pa ro), 1. helyre-
hoz, jóvátesz, 2. javít, 3. véd,
4. segít vlmin; **ripara-rsi**, me-
nedéket keres; **riparazio-ne**,
f. 1. javítás, 2. jóvátétel.
- riparla-re** (ri pa r lo), újra be-
szél vlmiről.
- ripa-ro**, m. menedék, védőgát.
- riparti-re** (-i s co), eloszt; **ripar-
tizio-ne**, f. felosztás.
- ripassa-re** (ri pa s so), 1. újra
elhalad, újra átkel, 2. ismétél
(leckét), 3. simít; **ripa-sso**, m.
visszatérés.
- ripatria-re**, l. **rimpatriare**.
- ripensa-re** (-p e n s o), újra meg-
gondol.
- ripentime-nto**, m. megbánás; **ri-
penti-rsi**, újra megbánja, va-
lamiról lemond.
- ripercuo-tere** (ri p e r cu o t o),
visszaver; **ripercuo-ter-si**, visz-
szaverődik; **ripercussio-ne**, f.
visszaverődés; **ripercussi-vo**,
agg. visszaverődő.
- ripesca-re** (ri p e s co), kihalász.
- ripe-tere** (ri p e t o), ismétél; **ri-
petizio-ne**, f. ismétlés; **ripetu-
tame-nte**, avv. ismételten.
- ripia-no**, m. lépeső fordulója, kis
sík tér az emeletek bejárói-
nál.
- ripide-zza**, f. meredély. **ri-pido**,
agg. meredek.
- ripiega-re** (ri p i e g o), össze-
hajt, 2. meghajlít, meghajlik.
- ripie-go**, m. kifogás.
- ripie-no**, agg. tele.
- ripiomba-re** (ri p i o m b o), 1.
visszalök, 2. vissza esik.
- ripopola-re** (ri po p o lo), újra
benépesít; **ripopola-rsi**, újra
benépesedik.
- ripo-rre** (-p o n g o), visszatesz,
eltesz, elrejt; **ripo-rsi**, elrej-
tőzik.
- riporta-re** (ri po r to), 1. visz-
szához, 2. elbeszél; **ripo-rto**,
m. átvitel.
- riposa-re**, **riposa-rsi** (ri po s o),
pihen, nyugszik; **riposatame-
nte**, avv. nyugodtan, zavartala-
nul; **ripo-so**, m. 1. nyugalom,
pihenés, 2. pihenj (vezényszó).
- riposti-glio**, m. rejték; **ripo-sto**,
agg. rejtett.
- ripre-ndere** (ri p r e n d o), 1.
visszavesz, újra (fel)vesz, 2.
újra kezd, 3. folytat; — **fia-
to**, lélekzethez jut, 4. bírál,
szid; **riprendersi**, visszavon,
megjavul.

riprensi bile, agg. megrovandó. hű-
nös; **riprensio-ne**, f. megrovó;
riprensi-vo, agg. megrovó.
ripresa, f. 1. újra fölvétel, 2. ut-
mélés; a *diverse* — e,
megszakításokkal.
ripristina-re (*ri-pris-ti-no*),
helyreállít.
riprodurre (*ri-pro-du-cio*) 1.
újra létre hoz, 2. sokszorosít,
3. visszaad, ismétel; **riprodut-
ti-vo**, agg. nemző; **riprodutto-
re**, m., **riproduttri-ce**, f. nem-
ző; **riproduzio-ne**, f. 1. nem-
zés, 2. sokszorosítás, repro-
dukció.
ripromette-re (*-prom-e-tto*),
(újra) ígér; **ripromette-ri**,
remél.
ripro-va, f. bizonyíték, próba, el-
lenpróba; **riprova-re** (*ri-
pro-vo*), 1. újra bizonyít,
2. hibáztat, rosszal, elvet; **ri-
prova-rsi**, újra próbálkozik;
riprovazio-ne, f. rosszalás, szí-
dús; **riprove-vole**, agg. hibáz-
tatandó.
ripudia-re (*ri-pu-dio*), 1. visz-
szautasít, 2. (feleségét) elker-
geti; **ripu-dio**, m. 1. visszauta-
sítás, 2. válás.
ripugna-nza, f. iszonyat; **ripugna-
re** (*ri-pu-gno*), 1. nehezen
tesz vmit, 2. iszonyodik.
ripuli-re (*-i-sco*), tisztít; **ripuli-
tu-ra**, f. tisztítás.
ripulsa, f. visszautasítás, kizárás.
ripurga-re (*-pu-r-go*), áttisztít,
átjavít; **ripurgati-vo**, agg. tiszt-
tító, hashajtó.
riputa-re (*ri-pu-to*), vminek
tart, tulajdonít, becsül; **ripu-
ta-to**, agg. becsült, híres; **ri-
putazio-ne**, f. hírnév, jó hír,
becsület.

risa-la, f. rizsföld, 2. rizsmalom
risaldia-re (*ri-sa-l-do*), összefor-
raszt, összeforr; **risaldatu-ra**,
f. forrasztás, forradás.
risali-re (*ri-sa-l-go*), vissza-
megy, folyón fölfelé hajózik.
risalta-re (*ri-sa-l-to*), újra-,
vissza-, előreugrik, kiemelke-
dik; **risa-lto**, m. kiugrás, ki-
emelkedés; **dar** — [a], kiemel.
risana-re (*ri-sa-no*), gyógyít.
egészségessé tesz.
risape-re (*ri-sò*), megtud.
risarcime-nto, m. kárpótlás, jóvá-
tétel, javítás; **risarci-re** (*-i-
sco*), jóvátesz, kárpótol.
risa-ta, f. kacagás; **risati-na**, f.
nevetés.
risa-zio, agg. túljóllakott.
riscaldamento, m. 1. fűtés, 2. fel-
hevülés; **riscalda-re** (*ri-sca-l-
do*), (fel-)melegít, fűt; **riscal-
da-rsi**, f. felmelegedik felhe-
vül, 2. dűhbe jön.
riscaltta-re (*ri-sca-t-to*), vissza-
vásárol, kivált, megvált; **ri-
scattato-re**, m. szabadító; **ri-
sca-ttc**, m. kiváltás, megvál-
tás, váltásdíj.
riscema-re (*ri-sce-mo*), csök-
kent.
rischiarame-nto, m. tisztulás, ki-
derülés, felvilágosítás; **rischia-
ra-re** (*ri-schia-ro*), 1.
(meg)világít, kiderül, **rischia-
ra-rsi**, kitisztul.
rischia-re (*ri-schi-o*), veszé-
lyeztet; **ri-schio**, m. veszély;
rischio-so, agg. veszélyeztetett.
risciacquame-nto, m. öblítés; **ri-
sciacqua-re** (*ri-scia-cquo*),
(ki)öblít; **risciacqua-ta**, f. szí-
dús.
riscontra-re (*ri-sco-n-tr-o*), 1.
találkozik. 2. összevet, 3.

- egyezik, 4. ellenőriz; **riscon**-tra-rsi, megegyezik vlmiben, egymásnak megfelel; **risco**-n-tro, m. 1. ellenőrzés, 2. összehasonlítás, 3. találkozás.
- risco**-ssa, f. 1. pénzbeszedés, 2. felkelés.
- risco**-ssio-ne, f. (pénz-)behajtás, **risco**-tito-re, m. behajtó.
- riscri**-vere (**riscri**-vo), újra ír, felel.
- risco**-tere (**risco**-to), 1. ráz, 2. pénzt felvesz; **risco**-tersi, összerázkódik.
- risede**-re (**risie**-do), székel.
- risenti**-nto, m. hűség; **risenti**-re (**rise**-nto), újra érez, megérez; **risenti**-rsi, 1. találva érzi magát, megsértődik, 2. felébred, 3. feléled, 4. vlmilyen szagú v. ízű; **risenti**-to, agg. ingerült, haragos.
- riser**-ba-re (**rise**-rbo), fenntart; **riser**-bate-zza, f. várakozottság; **riser**-ba-to, agg. zárkózott; **rise**-rbo, m. zárkózottság; **rise**-r-va, f. fenntartás, tartalék.
- risie**-dere, l. **risedere**.
- ri**-sma, f. 1. rizsma (papír), 2. fajta.
- ri**-so, m. 1. nevetés, 2. rizs.
- risola**-re (**risu**-olo), újra megtalál; **risola**-tu-ra, f. talpalás.
- risoli**-no, m. mosoly.
- risolu**-te-zza, f. határozottság; **risolu**-to, agg. határozott; **risolu**-zio-ne, f. elhatározás; **riso**-lve-re (**riso**-lvo). (meg)old, elhatároz; **riso**-lversi, elhatározza magát.
- risona**-nza, f. bangzás, visszhang; **risona**-re (**risu**-ono), 1. újra játszik, 2. (föl)hangzik, 3. visszhangzik.
- riso**-rgere (**riso**-rgo; **riso**-rsi; **riso**-rto), feltámad; újjászületik; **risorgime**-nto, m. feltámadás, újjászületés; **riso**-rsa, f. segélyforrás, menekvés.
- risot**-terra-re (**risotte**-rro), ismét betemet.
- risov**-veni-rsi (**risov**-ve-n-go), emlékezik.
- rispar**-mia-re (**rispa**-rmio), 1. megtakarít, 2. kímél; **rispa**-rmio, m. takarékoság, megtakarítás; **cassa** di —, takarékpénztár.
- rispedi**-re (**i**-sco), újra elküld, visszaküld.
- rispetta**-bile, agg. tiszteletre méltó.
- rispetta**-re (**rispe**-tto), tisztelet, kímél; **farsi** —, tekintélyt tart; **rispettivame**-nte, avv. illetőleg; **rispetti**-vo, agg. illető; **rispe**-tto, m. 1. tisztelet, tekintély, 2. in ogni —, minden tekintetben, 3. —[a], illetőleg, vlmhez hasonlítva, **rispetto**-so, agg. tiszteletteljes.
- risple**-ndere (**risple**-ndo), ragyog.
- risponde**-nte, agg. megfelelő; **risponde**-nza, f. megfelelés; **rispo**-ndere, 1. felel, viszonz, 2. megfelel, 3. —di, vlkiért kezkesedik; **rispo**-sta, f. felelet.
- ri**-ssa, f. veszekedés; **ris**-sa-re (**ri**-sso), veszekedik; **risso**-so, agg. veszekedő.
- ristabi**lime-nto, m. visszaállítás; **ristabili**-re (**i**-sco), visszaállít; **ristabili**-rsi, meggyógyul.
- ristagna**-re (**rista**-gno), 1. (vérzést) csillapít, 2. eláll (vérzés) 3. tesped; **rista**-gno, m. pangás, tespedés.

- ristam-pa**, *f.* újranyomás; **ristam-pa-re** (*rista-m-po*), *újra* nyomtat.
- rista-re** (*ristò*), megáll, késik, pihen; **rista-rsi** [*di da*], eláll vlmitől, tartózkodik vlmitől.
- ristaura-re**, *l.* restaurare; **ristorame-nta**, *m.* felfrissülés; **ristorante**, *m.* vendéglő; **ristorare** (*risto-ro*), *l.* restaurál, *2.* kárpótol, helyrehoz, *3.* erősít; **ristorati-vo**, *agg.* erősítő, üdítő; **ristorato-re**, *m.* *1.* üdítő, *2.* visszaállító, *3.* vendéglős; **ri-sto-ro**, *m.* felüdülés, vigasz.
- ristrette-za**, *f.* korlátozottság, szűkösség; **ristre-tto**, *agg.* szűkös; **prezzo** —, végső ár; **ri-stringere** (*-stri-n-go*), meg-szűkít, összeszorít, rövidít; **ristri-ngersi**, szorítkozik; **ri-stringime-nto**, *m.* szűkítés, korlátozás.
- ristucca-re** (*ristu-cco*), *un-*dorít, *undorodik*; **ristu-cco**, *agg.* undorodásig jóllakott.
- risuda-re** (*risu-do*), (ismét) izzad, szivárog.
- risulta-re** (*risu-lto*), *ered*, *ki-tűnik*; **risulta-to**, *m.* *ered-mény*.
- risurrezio-ne**, *f.* *l.* resurrezione.
- risuscitame-nto**, *m.* föltámasztás, újjáébredés, föltámadás; **risuscita-re** (*risu-scito*), föltámaszt, föltámad, újjászü-letik; **risuscitazio-ne**, *f.* *l.* *ri-suscitamento*.
- risveglia-re** (*risve-glio*), *fel-ébredt*; **risveglia-rsi**, *feléb-red*; **risve-glio**, *m.* (újja) éb-redés.
- ritaglia-re** (*rita-glio*), *vág*; **rita-glio**, *m.* *darab*, *maradék*.
- ritarda-re** (*rita-rdo*), *késlel-*tet, *késlekedik*; **ritardati-vo**, *agg.* késleltető; **rita-rdo**, *m.* *késés*.
- rite-gno**, *m.* *1.* tartózkodás, *2.* akadály, *3.* védőfal, gát.
- ritene-re** (*rite-n-go*), *l.* vissza-tart, *2.* vél, vlminek tart; **ri-tene-rsi**, magát túrtózteti; **ri-teniti-va**, *f.* emlékező tehetőség; **ritenu-ta**, *f.* levonás; **ritenu-te-zza**, *f.* tartózkodás, óvatoss-ág; **ritenu-to**, *agg.* óvatos.
- ritira-re** (*riti-ro*), *l.* visszahúz, visszavon, *2.* — *una lette-ra*, levelet átvesz; **ritira-rsi**, visszavonul; **ritirate-za**, *f.* visszavonultság; **riti-ro**, *m.* *1.* visszavonás, *2.* nyugdíj, *3.* re-meteség, kolostor.
- ritmica**, *f.* ritmika; **ritmico**, *agg.* ritmikus; **rit-mo**, *m.* ritmus.
- ri-to**, *m.* szokás.
- ritocca-re** (*rito-cco*), *l.* átsi-mít, *2.* retusál; **rito-cco**, *m.* *simítás*, *javítás*.
- rito-rcere** (*rito-r-co*), visszafor-dít, csűr-csavar; **rito-rcersi**, tekerőzik.
- ritorna-re** (*rito-r-no*), *l.* visz-szatér, *2.* visszaad, visszaküld; **ritorne-llo**, *m.* *ritornell*; **rito-r-no**, *m.* *visszatérés*.
- ritorsio-ne**, *f.* elcsúrés.
- rito-rta**, *f.* *pl.* gúzs, bilincs.
- ritra-re** (*ritra-ggo*), *l.* visz-szahúz, elfordít (tekintetet), *2.* hasonlít, lefest, *3.* — *van-tag-gio*, hasznol hús; **ritra-rsi**, visszahúzódik.
- ritratta-re** (*ritra-tto*), *l.* újra tárgyalt, *2.* arcképet fest, *3.* visszavon; **ritrattazio-ne**, *f.* *1.* újra tárgyalás, *2.* *vlmi* vissza-vonása; **ritratti-ista**, *m.* arckép-festő; **ritra-tto**, *m.* arckép

- ritrosa-ggine**, f. **ritrosi-a**, f. ~~agg.~~
csökönység; **ritro-so**, ~~agg.~~
csökönös, dacos; a —, avv.
fordítva.
- ritrova-re** (ri-tro-vo), meg-,
feltalál, felfedez; **ritrova-rsi**,
vhol találja magát; kiigazo-
dik; **ritrova-to**, m. kitalálás,
felfedezés; **ritro-vo**, m. 1. tár-
sas összejövetel, multság, mu-
lató hely, 2. klub.
- rit-to**, agg. egyenesen álló; sta r
—, áll.
- ritua-le**, f. m. rituálé, 2. agg. ri-
tuális.
- riunio-ne**, f. 1. egyesülés, 2. gyű-
lés; **riuni-re** (ri-uni-sco),
egyesít, összegyűjt; **riuni-rsi**,
egyesül, összegyűl.
- riusci-re** (rie-sco), 1. újra ki-
megy, 2. sikerül, 3. vlni felé
néz (az ablak); **riusci-ta**, f.
siker.
- ri-va**, f. part.
- riva-le**, m. vetélytárs; **rivaleggia-
re** (ri-vale-ggio), vete-
kedik, rivalità, f. vetélkedés.
- riva-lsa**, f. kárpótlás, utánvét,
viszonzás.
- rivede-re** (ri-ve-do), f. viszont-
lát, 2. átnéz.
- rivela-re** (ri-ve-lo), felfed, ki-
nyilatkoztat; **rivela-rsi**, felfe-
di magát, megnyilatkozik; **ri-
velazio-ne**, f. kinyilatkoztatás.
- rive-ndere** (-ve-ndo), viszont-
elárúsít.
- rivendica-re** (ri-ve-ndi-co), 1.
újra megbosszul, 2. visszakö-
vetel, 3. megvéd; **rivendica-
zio-ne**, f. (vissza)követelés
- rive-ndita**, f. viszontelárúsítás; **ri-
vendito-re**, m. viszont elárú-
sító.
- ri-ve-ni-re** (ri-ve-ng-c), vissza-
jön.
- riverbera-re** (ri-ve-r-be-ro), visz-
zatükröz; **riverbera-rsi**, visz-
zatükröződik, visszaverődik.
- riverre-nte**, agg. tiszteletteljes, ri-
vere-nza, f. 1. tisztelet, 2.
bök, meghajlás; **riveri-re**
(-i-sco), tisztel; La ri-ve-
ri-sco, alázatos szolgálja
- ri-versa-re** (ri-ve-r-so), 1. kiönt,
2. áthárít; **ri-versa-rsi**, ömlik.
- ri-ve-rso**, agg. fordított; ca-de-re
—, hanyatt esik.
- ri-vesti-re** (ri-ve-sto), felruház.
- ri-ve-ra**, f. (tenger)part.
- ri-ve-ncita**, f. viszonzás, bosszú,
megtorlás.
- ri-ve-sta**, f. 1. átnézés, ellenőrzés,
2. szemle, 3. folyóirat.
- ri-ve-re** (-vi-vo), 1. újra él, 2.
feltámad.
- ri-vo**, m. patak.
- rivo-lgere** (ri-vo-l-go), 1. meg-
fordít, 2. (fel)forgat; **rivo-l-
gersi**, (oda)fordul; **rivo-lgi-
me-nto**, m. fordulat, felfordú-
lás; — dello stomaco,
rosszullét; **rivo-lta**, f. 1. ka-
nyarulat, 2. lázadás, 3. sors-
fordulat, 4. felhajtás, hajtóka;
rivolta-re (ri-vo-l-to), 1.
(ki)fordít, felforgat, 2. fellá-
zít, 3. — lo stomaco, un-
dorít; **rivolte-lla**, f. revolver;
rivoltella-ta, f. revolverlövés;
rivoltola-re (ri-vo-l-to-lo),
felforgat, görget; **rivoltola-rsi**,
hempereg; **rivolto-so**, m.,
agg. lázadó; **rivoluziona-re**
(ri-vo-lu-zio-ne), forra-
dalmasít; **rivoluziona-rio**, f.
agg. forradalmi, 2. s. m. for-
radalmár; **rivoluzio-ne**, f. 1.
forradalom, 2. körforgás.

rizza-re (ri - z z o), 1. felemel, 2. kitűz (zászlót); **rizza-rsi**, föláll; fölemelkedik.

ro-ba, f. dolog; **roba-ccia**, f. vacak.

Robe-rto, m. Róbert.

robine-tto, m. vizesap.

robu-ccia, f. vacak.

robuste-zza, f. erőteljesség; **robusto**, agg. erőteljes.

roca-ggine, f. rekedtség.

ro-cca, f. 1. szikla, szirt, 2. rokka; **rocche-tto**, m. 1. orsó, 2. kórusing.

ro-cchio, m. kő- v. fatömb.

ro-ccia, f. szirt, szikla; **roccio-so**, agg. sziklás.

ro-cco, m. 1. hátya (spakk), 2. püspökbot.

roche-zza, f. rekedtség, **ro-co**, agg. rekedt.

rococò, m. agg. rokokó.

ro-dere (ro - d o; ro - s i; ro - s o), harap. mar; **ro-dersi**, emésztődik.

ro-dio, agg. rhodusi.

rodi-o, m. harapdálás, mardosás.

rodomonta-ta, f. hengegés.

roga-re (ro - g o), 1. kér, kérdez. 2. hitelesen (okmányt) kiállít.

rogato-rio, m. kihallgatás.

ro-ggio, agg. rozsdaszínű.

ro-gna, f. rüh.

rogno-ni, m. pl vesők.

rogno-so, agg. rühes.

ro-go, m. máglya.

Romagnuo-lo, m. romagnabeli.

romaname-nte, avv. a rómaiak módjára; **romane seo**, agg. római; s. m. római tájszólás.

Romani-a, f. Románia.

roma-no, agg. római.

romantici-smo, m. romanticizmus;

roma-ntico, agg. romantikus;

roma-nza, f. románe; **romanze-**

seo, agg. regényes, romanti-
kl's; **romanzie-re**, m regény-
író; **roma-nzo**, 1. m. regény,
2. agg. román; **lingue — e**,
román nyelvek.

romba-re (ro - m bo), dübörög,
búg; **romba-zzo**, m. dübörgés;
ro-mbo, m. 1. zümmögés, zú-
gás, zaj, 2. rombus; **rombo ide**,
m. romboid.

romea-ggio, m. zarándoklat; **ro-
me o**, m. zarándok.

romita-ggio, m. remeteség; **romi-
lico**, agg. remete-; **romi-to**, 1.
agg. magányos, 2. s. m. re-
mete; **romi-to-rio**, m. remete-
ség.

ro-mpere (ro - m po; ru - p pi;
ro - t to), 1. tör, 2. (meg)-
szakít; — **le sca-to-le**, zak-
lat, **rompica-po**, m. fejtörő;
rompico-llo, m. nyaktörő me-
redély v. út; a —, hanyatt-
homlok; **rompighia-ccia**, m.
jégtörő; **rompime-nto**, m. — **d i**
ca po, fejtörés; **rompisca-tole**,
rompistiva-li, m. kellemetlen,
zaklató ember.

ro-nca, f. sarló; **ronca-re** (ro - n -
c o), gyomlál.

ro-ncò, m. zsácutca.

ro-nda, f. körjárat, őrjárat.

ro-ndine, f. fecske.

rondò, m. rondó.

ronza-re (ro - n z o), zümmög, sü-
vít; **ronzi-o**, m. zümmögés.

rona-re (ro - r o), harmatoz; **ro-
rido**, agg. harmatos.

ro-sa, f. rózs; **rosa-ceo**, agg. ró-
zszaszínű; **rosa-io**, m. rózs-
bokor; **rosa-rio**, m. rózsafü-
zér; **rosa-to**, agg. rózs; **ro-
seo**, agg. rózsaszín; **rose-to**,
m. rózsabokor, rózsakert.

rosica-re (ro-si-co), harapdál;
rosicchia-re (rosi-cchio),
 harapdál.

rosignuo-lo, m. fülemüle.

ro-so, m. rózsafa; **rosoli-a**, f. ka-
 nyaró; **roso-lio**, m. rózsalikőr;
roso-ne, m. rozetta.

ro-spo, m. varangyos béka.

rossa-stro, agg. vöröses; **rosse-gia-re** (ros-se-ggio), pi-
 roslik; **rosse-tto**, m. pirosító;
rosse-zza, f. pirosság; **rossi-c-elo**,
 agg. vöröses; **ro-sso**, agg.
 vörös; **rosso-re**, m. pirosság,
 pirulás.

rosticceri-a, f. sütőde, pecsenyés
 bolt; **rosticcie-re**, m. pecsenye-
 árus.

rostra-to, agg. csőrös; **ro-stri**, m.
 pl. szónoki emelvény; **ro-stro**,
 m. csőr.

rosu-ra, f. kiharapott v kimart
 hely.

rota-bile, f. agg. kocsival járható,
 2. s. m. kocs; **rota-ia**, f. f.
 keréknyom, 2. vágány; **rota-re**
 (ruo-to), forgat; **rota-r-si**,
 fordul, forog; **rotato-rio**,
 agg forgó, forgató; **rotazio-ne**,
 f. körforgás.

rotola-re (ro-to-lo), 1. henger-
 get; — **le scale**, a lépcsőn
 legurul; **rotola-rsi**, hempereg;
ro-to-lo, m. tekercs; **andare**
a — i, tönkre megy; **roto-nda**,
 f. körépület; **rotonde-zza**, f.,
 rotonditá, f. kerektség; **ro-**
to-ndo, agg. kerek.

ro-tta, f. f. törés, gátszakadás, 2.
 vereség, 3. út, útirány, 4.
 a — **di collo**, hanyatt-
 homlok; **rotta-me**, m. törme-
 lék, cserép.

rottu-ra, f. f. törés, 2. megszakí-
 tás.

rove-llo, m. düh.

rove-nte, agg. izzó.

ro-vere, m. tölgy; **rovere-to**, m.
 tölgyes.

rove-scia, f. 1. felhajtás, 2. vlmi
 visszája; **alla —**, ellenkező-
 leg, fordítva; **rovesciamen-to**,
 m. felforgatás; **rovescia-re**,
 (ro-ve-scio), felfordít, ki-
 fordít (ruhát), rázúdít; **rove-**
scio, m. 1. vlminek a visszája,
 2. zápor, 3. szerencsétlenség;
a —, fordítva; **fare le co-**
se a — rosszul csinál vlmit.

rovi-na, f. romba dőlés, pusztu-
 lás, f. pl. romok; **rovina-re**
 (ro-vi-no), 1. romba dönt,
 tönkre tesz, 2. romba dől,
 tönkre megy; **rovino-so**, agg.
 vészthozó.

rovi-sta-re (ro-vi-sto), ku-
 turkál, össze-vissza hány.

ro-vo, m. szedercesrje.

rozze-zza, f. durvaság. **ro-zzo**,
 agg. durva.

ru-ba, f. rablás, zsákmányolás;
andare a —, szétkapkod;
mettere a —, kifoszt; **ru-**
ba-re (ru-b-o), lop, elragad;
ruberi-a, f. lopás, rablás.

rube-sto, agg. vad, rettenetes.

rubico-ndo, agg. vörös.

rubine-tto, m. csap

rubi-no, m. rubin.

rubi-zzo, agg. friss, egészséges
 areszínű.

ru-blo, m. rubel.

rubri-ca, **ru-brica**, f. rubrika.

ru-de, agg. durva.

ru-deri, m. pl. romok.

rudimenta-le, agg. kezdetieges;
rudime-nto, m. kezdet; m. pl.
 vlminek az elemei.

ru-ffa, f. tülekedés; **quel che**
vien di — raffa, se ne

va di buffa baffa, ebül gyült, ebül vész.
 ruffia-na, f. kerítőnő; ruffianeg-gia-re (ruffiane-ggio), kerít; ruffia-no, m. kerítő.
 rufola-re (ru-fol-a), tűr
 ru-ga, f. ránc.
 rugghia-re (ru-gghio). ordít, rőfög, ru-gghio, m. ordítás.
 ru-ggine, f. 1. rozsdá, 2. régi ha-rag; ruggino-so, agg. rozsdás.
 ruggi-re (ruggi-sco), ordít; ruggi-to, m. ordítás.
 rugia-da, f. harmat; rugiado-so, agg. harmatos.
 rugo-so, agg. rancos.
 ruina, ruina-re, l. rovina, rovi-nare.
 rulla-re (ru-llo), 1. pereg (dob) 2. hanyódik a tenger hullá-main (hajó); rulli-o, m. hajó hanyódó mozgása a tengeren; ru-llo, m. 1. dobpergés, 2. henger, 3. tekebábú
 ru-m, ru-mme, m. rum.
 rumina-nte, m. kérődző állat; ru-minatore, m., ruminatri-ce, f. kérődző; ruminazio-ne, f. ke-rődzés.
 rumo-re, m. zaj; rumoreggia-re (ru-mo-re-ggio), zajong; rumori-o, m. zaj; rumoro-so, agg. zajos.
 ruo-lo, m. névjegyzék.
 ruo-ta, ro-ta, f. 1. kerék, 2. le-lenház, 3. fellebbezési bírósá-g (a régi egyházállamban).
 ru-pe, f. szikla.
 rura-le, agg. mezei.
 ruscelle-tto, m. patakocská; ru-sce-llo, m. patak.
 russa-re (ru-sso), horkol.
 Ru-ssia, f. Oroszország; ru-sso, agg. orosz.

rustica-le, agg. durva, paraszti;
 rustiche-zza, f. durvaság, fara-gatlanság; ru-stico, agg. dur-va, faragatlan; s. m. paraszt.
 rutta-re (ru-tto), bőfög; ru-tto, m. bőffenés, bőfögés.
 ruvide-zza, f. durvaság; ru-vido, agg. durva.
 ru-zza, f. egyenetlenség, vizsály.
 ruzza-nte, agg. pajkos; ruzza-re (ru-z-zo), pajkoskodik, bo-londol úz; ru-zzo, m. 1. paj-kosság, tréfa, 2. egyenetlenség
 ruzzola-re (ru-z-zo-lo), legurul, leesik; ruzzolo-ne, m. hirtelen csés, zuhanás; ruzzolo-ni, avv. gurulva.

S

S (ejtsd: esse), s; S. = Santo; S. A. = Sua Altezza.
 sa-bato, m. szombat.
 saba-udo, agg. savoiai.
 sa-bbia, f. homok; sabbio-ne, m. homokos talaj; sabbio-so, agg. homokos.
 sa-cca, f. zsák; saccapa-ne, m. ke-nyérzsák.
 saccari-na, f. zahasin.
 sacca-ta, f. zsáknyi.
 sacce-nte, agg. tudálékos; saccen-teri-a, f. tudálékosság; saccen-to-ne, m., saccento-na, f. tudá-lékos férfi v. asszony.
 saccheggia-re (sa-c-che-ggio). kirabol, (ki)zsákmányol; sac-che-ggio, m. zsákmányolás.
 sacche-tto, m. (pénzes) zacskó; sa-c-co, m. 1. zsák, 2. kifosztás, feldulás; mette-re a—, kirabol, zsákmányol; sacco-cia, f. zseb

sacerdota-le, agg. papi; sacerdo-te, m. pap; Gran —, főpap, pápa; sacerdo-zio, m. papság.
 sa-cra, f. l. sagra; sacramenta-le, agg. szent-, ünnepélyes; sacramenta-re (sa-cra-me-n-to), utolsó kenetet felad; sacramenta-rsi, utolsó kenetet felveszi; sacrame-nto, m. 1. szentség. 2. eskü; sacra-re (sa-c-ro), megszentel; sacra-rio, m. kegyesszerszekrény; sacra-to, m. templom előtti tér, szentelt hely; sacrestia, f. sekrestye; sacrificare (sa-cri-fi-c-o), föláldoz, áldozatot bemutat; sacrificarsi, föláldozza magát; sacrificazio-ne, f. feláldozás; sacrificio, m. áldozat; sacrile-gio, m. szentségtörés; sacri-lego, agg. szentségtörő; sa-cro, agg. szent; sacrosan-to, agg. szentséges
 sae-tta, f. 1. nyíl, 2. sugár, 3. óramutató; saetta-re (sa-e-t-to), nyilaz.
 saga-ce, agg. okos, ravasz; sagace-me-nte, avv. okosan, ravaszul; sagacità, f. okosság, ravaszság; saggezza, f. bölcsesség.
 saggia-re (sa-g-gio), próbál, megkóstol; sa-ggio, m. 1. próba, minta, kísérlet, 2. tanulmány; saggio, agg. s. m., bölcs.
 sagitta-rio, m. íjász.
 sa-gola, f. zsinag.
 sa-goma, f. alak, minta, keresztmetszet.
 sa-gra, f. templom-szentelés, be-szentelés; sagramen-to, m. szentség; sagra-re (sa-g-ro), káromkodik; sagra-to, m. káromkodás; sagresta-no, m.

sekrestvés; sagrestia-a, f. sekrestye; sagri-. l. sacri-.
 sa-io, m. durva szövetsből készült kabát, mundér.
 sa-la, f. terem; — da pranzo, ebédlő.
 sala-ce, agg. sikamlós (beszéd).
 salama-ndra, f. salamander.
 sala-me, m. szalámi.
 salamele-cche, m. hajbókolás.
 sala-re (sa-lo), (meg)sóz; — la scuola, iskolát kerül.
 salaria-re (sa-la-rio), megfizet; sala-rio, m. fizetés, bér.
 salassa-re (sa-la-ss-o), eret vág; sala-ss-o, m. érvágás.
 sala-ta, f. sózás; salatu-ra, f. besózás.
 salce-to, m. fűzes; sa-lcio, m. fűzfa.
 salda, f. keményítő; saldame-nte, avv. szilárdan.
 salda-re (sa-l-do), 1. forraszt, 2. kiegyenlít (szamlát); salda-tu-ra, f. forrasztás; salde-zza, f. szilárdság, tartósság; sa-l-do, 1. m. kiegyenlítés, nyugta, 2. agg. szilárd, erős; met-tere in —, tisztába hoz.
 sa-le, m. só; — d'Inghilterra, keserűsó.
 sa-lice, m. fűzfa.
 salie-ra, f. sótartó; sali-fero, agg. sótartalmú; sali-na, f. sóbánya; sali-no, agg. sós, sótartalmú.
 sali-re (sa-l-go; sa-li-i; sa-li-to), 1. fölmeget, 2. (föl-)emelkedik; salisce-ndi, m. fakilincs; sali-ta, f. 1. emelkedés, 2. kapaszkodás.
 sali-va, f. nyál; saliva-re (sa-li-v-o), nyálaz.
 sa-lma, f. 1. teher, 2. holttest.
 salma-stro, agg. sós

salmeggia-re (sa l me · g gi o),
zsoltárokat énekel.

salmeri-a, f. poggyász.

salmi-sta, m. zsoltárköltő; **sa-lmo**,
m. zsoltár; **salmodi-a**, f. zsol-
tározás, dicsőítő ének; **sal-**
modia-re, zsoltárt énekel.

salmo-ne, m. lazac.

salni-tro, m. salétrom; **salnitro-**
so, agg. salétromos.

Salomo-ne, m. Salamon.

salo-ne, m. terem; **salo-tto**, m.
fogadószoba.

salpa-re (sa · l po), felszedi a
horgonyt.

sa-lsa, f. mártás.

salsé-dine, f. 1. sótartalom, 2.
bőrkiütés.

salsi-ccia, f. kolbász.

salsie-ra, f. mártásos tál.

saltabeca-re (sa l ta be · c co),
ugrándozik; **saltabella-re**; ug-
rándozik.

salta-re (sa · l to), ugrik; — in
a-ria, levegőbe repül; **salta-**
to-re, m., **saltatri-ce**, f. ugró;
saltazio-ne, f. ugrás; **saltella-**
re (sa l te · l lo), ugrál; **sal-**
tello-ne, avv. ugrálva; **salte-**
rella-re (sa l te re · l lo), ug-
rándozik; **saltere-lla**, m. kis
ugrás.

salte-rio, **salte-ro**, m. zsoltáros
könyv.

salticchia-re (sa l ti · c chi o),
ugrándozik.

saltimba-neo, m. csepürágó, bú-
vész, kötél tánco.

sa-lto, m. ugrás; **saltua-rio**, agg.
ugrásszerű.

salu-bre, agg. egészséges; **salubri-**
là, f. egészségesesség.

saluma-io, m. hentes; **salu-me**, m.
besózott v. felfüstölt hús-
nemű (hering, sonka stb.).

salu-to-re (sa lu · to), 1. köszönt,
üdvözlő, 2. agg. egészséges,
üdvös; **salutazio-ne**, f. üdvöz-
lés, üdvözlés; **salu-te**, f. 1.
egészség, 2. üdvösség, 3. üd-
vözlés, üdv; **salute-vole**, agg.
egészséges, üdvös; **saluti-fero**,
agg. gyógyító, hasznos; **sa-**
lu-to, m. köszöntés, üdvözlés;
sal-va, f. üdvölvés.

salvacondo-tto, m. menlevél; **sal-**
vadana-to, **salvadana-ro**, m.
takarékpersely; **salvage-nte**,
m. mentőőv; **salvaguarda-re**
(-gu a · r do), megvéd; **sal-**
vagua-rdia, f. védelem; **sal-**
vame-nto, m. (meg-) mentés,
biztonság; **salva-re** (sa · l v o),
1. megment, 2. megvált, 3.
véd; **salva-rsi**, megmenekül;
salvata-ggio, m. (meg-) men-
tés.

salvatiche-zza, f. vadság; **salva-**
tico, 1. agg. vad, 2. s. m.
erdőség, vadászterület.

salvato-re, m., **salvatri-ce**, f.
megmentő, megváltó; **salva-**
zio-ne, f. megmentés, üdv;
luo-go di —, tisztítófűz;
salve-zza, f. menedék, üdv.

salvie-tta, f. asztalkendő.

sa-lvo, 1. agg. megmentett, sér-
tetlen; ... a ma n — a, biz-
tonságban, veszteség nélkül,
2. s. m. biztonság, 3. prep.
kivéve; **salvochè**, harsak nem.

sambu-co, m. bodza.

sampo-gna, f. l. duda, pásztorsíp.
sana-re (sa · n o), gyógyít, csilla-
pít, szanal; **sana-rsi**, meggyó-
gyul, **sanato-re**, m., **sanatri-**
ce, f. gyógyító; **sanato-rio**, m.
gyógyintézet.

sanci-re (-i · s co), szentesít

sa-dalo, m. saru, szandál.

sangia-cco, m. szandzsák.

sa-ngue, m. vér; **sanguifica-nte**, agg. vért képző; **sanguifica-re** (**sa-ngui-fico**), vért képez; **sanguig-no**, agg. 1. vér-, 2. véres, 3. vérmes, 4. vérengző; **sanguina-re** (**sa-ngui-no**), vérez, **sanguina-rio**, agg. vérszomjas, kegyetlen; **sangui-neo**, agg. 1. sanguigno; **sanguinole-nte**, agg. vérző, véres; **sanguino-so**, agg. véres; **sanguisu-ga**, f. pióca.

sanifica-re (**sa-ni-fico**), egészségessé tesz; **sanità**, f. 1. egészség, 2. közegészségügy, 3. orvoskar, 4. sebesülthordozók; **sanita-rio**, agg. közegészségügyi; **sa-no**, agg. egészséges, ép; **inventare di — a piana**, merőben kitalál, légből kap.

sa-nscrito, m. szanszkrit.

santifica-re (**sa-nti-fico**), szentté avat, megszentel, szentesít; **santificazio-ne**, f. szenttéavatás, megszentelés; **santità**, f. szentség; **Sua Santità**, Őszentsége; **sa-nto**, m., agg. szent; **ve-ner-di —**, nagypéntek; **santua-rio**, m. szentély, ereklyetartó; **sanziona-re** (**sa-nzio-no**), szentesít; **sanzio-ne**, f. szentesítés.

sape-re (**sò**; **se-ppi**; **sapu-to**), 1. tud; — **a mente**, kívülről tud; — **grado**, há-lás, 2. vmilyen ízű, v. sza-gú, 3. s. m. tudás; **sapie-nte**, agg., s. m. bölcs; **sapie-nza**, f. bölcsesség.

sapona-ta, f. szappanozás, hize-lés; **sapo-ne**, m. szappan; **sapo-no-so**, agg. szappanos.

sapo-re, m. íz; **tro-var-vi —**, tetszését talál; **sapori-fico**, agg. izletes; **sapori-re** (**-i-sco**), ízletessé tesz; **sapori-to**, agg. jóízű, fűszerezett, borsos, jó-ízű; **saporosame-nte**, avv. jóízűen, ízletesen; **saporosità**, f. ízletesség; **saporo-so**, agg. izletes, jóízű, kellemes.

sapu-ta, f. a mia —, tudom-mal; **saputame-nte**, avv. tuda-tosan.

saraba-nda, f. lassú spanyol tánc. **saraci-no**, m., agg. szaracén, po-gány.

sarca-smo, m. szarkazmus; **sarca-stico**, agg. szarkasztikus, gú-nyos.

sarchia-re (**sa-rch-io**), kigyomoz; **sarchiatu-ra**, f. gyomlá-lús; **sarchie-llo**, **sa-rchio**, m. gyomozó-, irtó-kapa.

sarco-fago, m. szarkófág, sir-emlék.

sardanapale-sco, agg. kicsapongó.

Sarde-gna, f. Szardínia.

sarde-lla, f. szardella.

sa-rdico, agg. szardíniai; **sa-rdo**, agg. szárd.

sardo-nico, agg. (**riso —**), gú-nyos (nevetés).

sarma-tico, agg. szármata.

sa-rta, f. varrónő, szabónő; **sarti-na**, f. varróleány; **sa-rto**, m. szabó; **sarto-ra**, f. varrónő; **sarto-re**, m. szabó; **sartori-a**, f. szabóság.

sassa-ta, f. kődobás; **sa-sseo**, agg. kőből való, kőkemény; **sa-s-so**, m. kő; **sassoli-no**, m. kő-vecske; **sasso-so**, agg. köves.

Sa-tana, **Satana-ssó**, m. sátán; **sa-ta-nico**, agg. ördögi.

sate-llite, m. 1. testőr, szolga, 2. bolygó

sa-tira, f. szatira; satireggia-re (sati-re-ggio), gúnyol; sati-rico, agg. gúnyos; s. m. szatira-költő; sa-tiro, m. szatír.

satisfa-re l. soddisfare.

satolla-re (sa-to-llo), jóllakot; satolla-rsi, jóllakik; sa-to-llo, agg. jóllakott.

satura-re (sa-turo) telít; saturazio-ne, f. telítés.

saturna-li, m. pl. Saturnus-ünnepek; Satu-rno, m. Saturnus.

sa-turo, agg. telített.

sa-uro, agg. sárgásbarna (ló), pej. Save-rio, m. Xavér.

savie-zza, f. bölcsesség; sa-vio, agg. bölcs.

savoia-rdo, agg. savoial.

savo-re, m. l. sapore.

sazia-re (sa-zio), kielégít, jóllakot; sazia-rsi, jóllakik; sa-zietà, f. jóllakottság; sazie-vo-le, agg. unalmas, fárasztó; sazievole-zza, f. unalmasság, hosszadalmasság; sa-zio, agg. jóllakott.

sbaccella-re (borsót stb.) hüvelyez.

sbacchia-re (sa-bacchio), odavág, becsap. becsapja az ajtót.

sbaciucchia-re (sa-baciu-cchio), csókolgat.

sbadiglia-re (sa-badiglio), ást; sbadiglio, m. ástás.

sbaglia-re (sa-baglio), hibázik, eltéveszt; sbaglia-rsi, téved; sbaglio, m. hiba, tévedés.

sbaldanzi-re (-isco), bátorságát letöri, ráijeszt.

sbalestra-re (sa-lestro), 1. hajít, 2. mellélő, célt téveszt.

sballa-re (sa-ballo), 1. kicsomagol, 2. hazudozik.

sbaldime-nto, m. kábulat; sbalordire (-isco), elkábít, elképeszt, elkábul, elképed; sbalordita-ggine, f. elképedés, zavar; sbalordito io, agg. elképesztő, elkábító.

sbalza-re (sa-balzo), le-, kidob, elhajít, ugrik; sbalzella-re (sa-balzello), ide-oda ráz; sbalzo, m. ugrás.

sbanda-re (sa-bando), szétugrasz; sbanda-rsi, szétugrik; sbandatame-nte, avv. szétszórta és rendetlenül.

shandeggia-re (sa-bande-ggio), száműz.

sbandime-nto, m. száműzetés; sbandi-re (-isco), száműz; sbandi-to, m. száműzött; sbarraglia-re (sa-barraglio), szétszalaszt; sbarraglia-rsi, szét-szalad; sbarraglio, m. (ellen-ség) megsemmisítés(e), zavar.

sbarazza-re (sa-barazzo), szabaddá tesz.

sbarba-re (sa-barbo), gyökerestől kiszakít.

sbarba-to, agg. szakálltalan.

sbarbica-me-nto, m. gyökerestől kiirtás; sbarbica-re (sa-barbico), gyökerestől kiírt.

sbarca-re (sa-barco), partra szállít v. száll; sbarca-r-sela, nehezen, épen csak megél; sbarcato-io, m. kikötőpart, -híd; sbarco, m. ki-hajózás, partraszállás.

sbardella-to, agg. mérhetetlen, mértéktelen.

sbarra, f. vasrúd, torlasz, sorompó; sbarra-re (sa-barro), eltorlaszol, elzár

sbassa-re (sa-basso), alacsonyabbá tesz.

sbatacchia-re (s b a t a c c h i a r e), odacsap, becsap (ajtót).

sba-ttere (s b a t t i o), oda-, becsap (ajtót); — l e u o v a, tojást feltűr; — l e a l i, szárnyát csapdossa; — i p i e d i, dobog.

sbattezza-re (s b a t t e z z o), át-keresztel; **sbattezza-rsi**, nevet v. vallást változtat, kétségbe-esik.

sbava-re (s b a v o), nyálaz, tajtézkiz; **sbavatu-ra**, f. tajték, nyálka.

sbeffa-re (s b e f f o), gúnyol; **sbeffeggiame-nto**, m. gúnyolódás; **sbeffeggia-re** (s b e f f e g g i o), gúnyolódik; **sbeffeggia-to-re**, m. gúnyolódó.

sbellica-rsi, (s b e l l i c o), köldöksérvet kap; — d a l l e r i s a, hasút fogja nevéttében.

sbenda-re (s b e n d o), a kötést leveszi (szemről).

sbercia-re (s b e r c i o), célt el-téveszt.

sberretta-rsi, sapkáját megemeli.

sbertuccia-re (s b e r t u c c i o), összegyűr.

shevazza-re (s b e v a z z o), iszik, iszúkoskodik.

sbiadi-to, agg színehagyott, halvány.

sbianca-re (s b i a n c o), elsápad, színét veszti.

sbie-co, agg. ferde, görbe.

sbigottime-nto, m. ijedtség; **sbigotti-re** (-i s c o), megijesz; **sbigotti-rsi**, megijed.

sbilancio, m. egyensúly hiánya.

sbircia-re (s b i r c i o), kihívóan néz; **sbircia-ta**, f. pillantás.

sbi-ro, m. fogdmeg, csoszka.

sbizzarri-rsi (-i s c o), szeszélyét tölti.

sbocca-re (s b o c c o), torkol, kiárad (folyó); a fiascoból a borról az olajat leönti, üveget felnyit; **shoccatu-ra**, f. torkolat.

shoccia-re (s b o c c i o), kinyílik (virág).

sbo-cco, m. 1. torkolat, 2. piac.

shocconcella-re (s b o c c o n c e l l o), majszol; **shocconcella-tu-ra**, f. darabka, morzsa.

sbordella-re (s b o r d e l l o), lár-mázik.

sho-rnia, f. részegség; **shornia-rsi** (s b o r n i o), berűg.

shorsa-re (s b o r s o), pénzt ki-ad, fizet; **sbo-rso**, m. fizetés, kiadás.

shottona-re (s b o t t o n o), kigombol; **shottona-rsi**, kigombolkozik.

sbozza-re (s b o z z o), nagyjában megmunkál, vázol; **sbo-zzo**, m. vázlat.

sbraca-rsi (d a l l e r i s a), hasát fogja nevéttében.

sbraccia-re (s b r a c c i o), hadonászik; **sbraccia-rsi**, 1. ingujját feltűri, 2. fáradozik; **sbra-ccio**, m. karlendület.

sbracia-re (s b r a c i o), szít (parazsat), fényűzést kifejt, hencceg; **sbracio-ne**, m. hencsegő.

sbraita-re (s b r a i t o), ordít.

sbrama-re (s b r a m o), kielégít; **sbrama-rsi**, kielégül, jóllakik.

sbrana-re (s b r a n o), széttép; **sbra-no**, m. szakadás, seb.

sbratta-re (s b r a t t o), (le)-takarít; **sbra-tto**, m. takarítás.

sbravazza-re (s b r a v a z z o), hősködik; **sbravazza-ta**, f. hősködés; **sbravazzo-ne**, m. hősködő.

- sbriciola-rsi** (s b r i c i o l o), mor-
 zsálódik.
sbriga-re (s b r i g o), gyorsan el-
 végez; **sbriga-rsi**, siet; —
 [d a], vlimitől megszabadul;
sbrigati-vo, agg. gyorsan ha-
 tó v. célravezető.
sbrodola-re (s b r o d o l o), be-
 zsiroz (ruhát, asztalkendőt).
sbroglia-re (s b r o g l i o), (le-)
 takarít (szobát, asztalt).
sbruffa-re (s b r u f f o), okádik.
sbuca-re (s h u c o), (lyukból)
 előhúz, előjön.
sbuccia-re (s b u c c i o), lehámoz
 (gyümölcsöt).
sbuffa-re (s b u f f o), prüszköl,
 horkan, dúl-fúl mérgében;
sbuffo, m. horkanás.
sburna-re (s b u r r o), leförlöz
 (tejet).
sca-bbia, f. kosz, rüh; **scabbio-so**,
 agg. koszos, rühös.
sca-bro, agg. hepe-hupás. nehe-
 zen járható, durva, nehéz;
scabrosità, f. egyenetlenség,
 nehézség; **scabro-so**, agg. ne-
 ház, szövevényes.
scacchie-re, m. sakkjábla; **Can-**
celliere dello —, (an-
 gol) pénzügyminiszter.
scaccia-re (s c a c c i o), elker-
 get.
sca-cco, m. sakk.
scade-nza, f. lejárat (váltónál);
scade-re (s c a d o), lejár, ha-
 nyatlík; **scadime-nto**, m. le-
 járat, hanyatlás.
sca-fo, m. hajótörzs.
scagiona-re (s c a g i o n o), ki-
 ment; **scagiona-rsi**, kimentí
 magát.
sca-glia, f. 1 pikkely, 2. hulla-
 dék.
scaglia-re (s c a g l i o), 1. (el-)
 dob, 2. pikkelyeitől megtisz-
 tít; **scaglia-rsi** (c o n t r o a...),
 vkiire ráveti magát.
scaglio-ne, m. lépcsőfok.
scaglio-so, agg. pikkelyes, leve-
 les, réteges.
sca-la, f. lépcső, -fok; **su va-**
sta —, nagy arányokban;
scala-re (s c a l o), létrával
 megmász, ostromol; **scala-ta**,
 f. ostrom.
scalcina-re (s c a l c i n o), vako-
 lattól megtisztít; **scalcina-rsi**,
 lehull a vakolat.
sca-ico, m. konyhamester.
scaldale-fto, m. ágymelegítő; **scal-**
dame-nto, m. melegítés, fűtés;
scalda-re (s c a l d o), mele-
 gít, fűt; **scalda-rsi**, melegedik;
scalda-ta, f. melegítés, mele-
 gedés.
scale-a, f. lépcsőzet; **scale-o**, m.
 kettőslétra, hágcsó.
scalessa-re (s c a l e s s o), kocsi-
 kázik; **scalessa-ta**, f. kocsi-
 kázás.
scale-tta, f. szűk lépcső, kis
 létra.
scalfi-re (-i s c o), felkarcolja a
 bőrt.
scali-no, m. lépcsőfok.
scalma-na, f. meghülés; **scalma-**
na-rsi (s c a l m a n o), 1.
 meghül, 2. fáradozik, agyon-
 hajszolja magát; **scalmana-to**,
 avv. lélekszakodva.
sca-lo, m. kikötő v. kirakodó-
 hid; **far —**, kiköt.
scalo-ne, m. lépcső (palotákban
 stb.).
scalpella-re (s c a l p e l l o), fa-
 rag, vés; **scalpellato-re**, m.
 kővéső; **scalpelli-no**, m. kő-
 faragó; **scalpe-llo**, m. véső.
scalpita-re (s c a l p i t o), dobog.

scalpo-re, m. lárma
 scaltre-zza, f. ravasszág.
 scaltri-re (-i-sco), tapasztalttá, ravasszá tesz; sca-ltro, agg. ravasz.
 scalza-re (sca-lzo), scalza-rsi, cipőt v. harisnyát levét; sca-lzo, agg. mezítláb.
 scambia-re (sca-mbio), felcserél, elcserél, felvált vlkit; scambie-vole, agg. kölcsönös; scambievole-zza, f. kölcsönöség; sca-mbio, m. csere.
 scamicia-rsi, (mi-scamicio), ingujjra vetkőzik.
 scampafo-rca, m. akasztófára való.
 scampagna-re (scampa-gno), falura kirándul; scampagna-ta, f. kirándulás.
 scampana-re (scampa-no), félreveri a harangokat; scampana-ta, f. harangozás; scampanella-re (scampante-llo), hosszan csönget; scampanel-la-ta, f. hosszú és heves csöngetés; scampani-o, m. folytonos csengetés, harangozás.
 scampa-re (sca-mpo), 1. megmenekül, 2. — la famiglia, eltartja a családot; sca-mpo, m. menekülés.
 sca-mpolo, m. (szövet-) maradék.
 scancella-re (scan-ce-llo), kitörül; scancellatu-ra, f. törlés (írásban).
 scandaglia-re (scandaglio), vlminek mélységét méri, tapogatózik; scanda-glio, m. mérő-ón.
 scandalizza-re (scandaliz-zo), megbotránkoztat; scandalizza-rsi, megbotránkozik; sca-ndalo, m. 1. botrány, 2. rossz példa, 3. veszekedés; scandalo-so, agg. botrányos.

scandi-re (-i-sco), skandál
 sca-ndolo, m. botrány.
 scanna-re (sca-anno), nyakát elvágja, megfojt, megöl.
 scanna-to, agg. nyomorult.
 scannella-re (scannell-o), hosszszant rovátkákkal díszít; scannellatu-ra, f. hosszszant rovátkázat.
 sca-anno, m. pad, székh.
 scansa-re (sca-ns-o), el-, kikerül.
 scansi-a, f. pole.
 sca-ns-o, m. a — di equivoci, félreértéseket elkerülendő.
 scantuccia-re (scantucci-o), kenyér héját levágja.
 scapaccio-ne, m. ütés a fejre.
 scapata-ggine, f. meggondolatlan-ság; scapa-to, agg. meggondolatlan, fejjetlen.
 scapestra-to, agg., s. m. kicsapongó.
 scapiglia-re (scapigli-o), összezekócol; scapiglia-to, agg. kócos.
 scapita-re (sca-pito), veszteséget szenved; sca-pito, m. veszteség.
 scapola-re, m. barátságklya.
 sca-polo, agg. legény; s. m. legényember.
 scappa-re (sca-ppo), megszökik; scappa-ta, f. 1. szökés, rövid kirándulás v. látogatás, 2. meggondatlanság, 3. kirohanás; scappato-ia, f. kifogás, mentesség.
 scappella-rsi (mi-scappe-llo), kalapját leveszi; scappella-ta, f. kalapemelés.
 scappuccia-re (scappucci-o), botlik, téved; scappuccio, m. botlás.

- scapricci-ri (scapricci-ol), kedvét szabadon tölti.
- scarabe-o, m. szarvasbogár.
- scarabocchia-re (scarabocchio), firkál; scarabocchio, m. firkálás.
- scarafaggio, m. cserebogár, gajnájtűrő; scaramuccia, f. csejtepaté.
- scaraventa-re (scaravento), hajít; scaraventa-ri (control), rúrohan.
- scarcera-re (scaricero), szabadlábra helyez; scarcerazione, f. szabadlábra helyezés.
- scarica, f. ösztűz, kisülés; scaricamento, m. kirakás, fegyver elstítése; scarica-re (scarico), 1. kirak, 2. kiürít, 3. fegyvert elstít; scarica-ri, 1. lejár (óramű), 2. szabaddá teszi magát, teljesít, 3. torokol; scaricato-io, m. kirakódóhely; scarico, m. kirakás; scarico, agg. díres, szabad; fucile —, meg nem töltött fegyver.
- scarlatti-na, f. vörheny; scarlatti-to, agg. vörös.
- scarino, agg. sovány
- scarpa, f. cipő.
- scarpe-lla, m. véső.
- scarpi-no, m. béli cipő.
- scarrozza-re (scarroz-zo), kocsikázik; scarozza-ta, f. kocsikázás.
- scarsame-nte, avv. szűkösen, ritkán; scarseggia-re (scarseggio), szűkében van valaminek.
- scarse-lla, f. pénztárca.
- scarse-zza, f., scarsità, f. hiány, szűkösség; scarso, agg. szűkös, ritka.
- scartabella-re (scartabello), átlapoz, forgat egy könyvet; scartafaccio, m. jegyzetfüzet.
- scarta-re (scarto), 1. félretesz, skartol, 2. kiselejtez, kimustrál; scarto, m. 1. skart, 2. félretett, kiselejtezett, kimustrált ember v. dolog.
- scassa-re (scasso), a ládából kivesz.
- scassina-re (scassin-o), betör (ajtót).
- scatena-re (scateno), a lánc-tól v. bilincstől megszabadít; scatena-ri (scateno), föl-, elszabadul, rázúdul.
- scatola, f. doboz; scatole-lla, f. kis doboz.
- scatta-re (scatto), 1. ki-, föl-pattan, 2. elmulik; scatto, m. 1. rugó, zár, 2. felpattanás, felfortyanás.
- scaturi-re (-isco), buzog, származik.
- scavalca-re (scavalco), 1. leszáll a lóról, kiemel a nyereg-ből, 2. átugrat, -ugrik.
- scava-re (scavo) (ki-)ás.
- scavezza-re (scavezz-o), összetör, kitör.
- scavo, m. 1. ásás, 2. homorulat.
- scegliere (sce-igo; sce-isi; sce-ito), választ, kiválogat.
- scellerata-ggine, scellerate-zza, f. bűnösség, gonoszság; scellerato, agg. bűnös, gonosz, rút.
- sce-lla, f. választás, választék; sce-lla, f. választékosság; sce-ito, agg. válogatott, előkelő.
- scema-re (sce-mo), csökkent, csökken, rövidül.
- sce-mo, agg. 1. csökkentett, nem teljes, 2. gyöngélméjű, 3.

- megfosztott, 4. csonka, 5. vány; s. m. hiány.
- scempia-ggine**, f. együgyűség; **scempia-re** (s c e m p i o), egyszerűsít.
- sce-mpio**, m. öldöklés, kegyetlenség; agg. egyszerű, együgyű.
- sce-na**, f. 1. színpad, szín, 2. jelenet; **colpo di —**, színpadi hatás, váratlan fordulat.
- scena-rio**, m. színi díszletek, a színdarab vázlata.
- scena-ta**, f. jelenet.
- sce-ndere** (s c e n d o; s c e s i; s c e s o), lemegy, leszáll.
- sceneggia-re** (s c e n e g g i o), jelenetekbe oszt (színdarabot); **sce-nico**, agg. színpadi; **scenografia-a**, f. díszletfestészet; **sceno-grafo**, m. díszletfestő.
- sce-rnere** (s c e r n o), megkülönböztet; **scernime-nto**, m. megkülönböztetés; megismerés.
- scervella-to**, m. bolond.
- sce-sa**, f. 1. lemenetel, leszállás, 2. lejtő.
- sceffici-smo**, m. szépségszisz; **sce-ttico**, agg. szkeptikus.
- sce-ttro**, m. jogar.
- scevera-re** (s c e v e r o), elválaszt, kiválogat; **scevera-rsi**, elválik, elkülönül; **sce-vro**, agg. vlmi híján lévő, ment.
- sche-ggia**, f. szilánk.
- sche-letro**, m. (csont-) váz.
- sche-ma**, m. séma, minta.
- scherica-rsi**, kilép a papságtól.
- sche-rma**, f. vívós; **scherma-re** (s c h e r m o), véd, elhárít.
- schermi-re** (s c h e r m o), vív, kived; **schermi-rsi**, [da], védekezik, kibújik vlmi alól; **schermi-to-re**, m. vívó; **sche-rmo**, m. védelem.
- scherne-vole**, agg. gúnyos; **schernime-nto**, m. gúny; **scherni-re**, gúnyol; **scherni-to-re** m. gúnyolóddó; **sche-rno**, m. gúny.
- scherza-re** (s c h e r z o), tréfál; **scherze-vole**, agg. tréfálkozó, tréfás; **sche-rzo**, m. tréfa; **scherzo-so**, agg. tréfálkozó, vídám.
- schia-ccia**, f. csapda.
- schia-ccia-re** (s c h i a c c i o), feltör (diót); összezúz; **schin-ccia-rsi**, összezúzódik, összekuporodik.
- schiaffa-re** (s c h i a f f o), oda-dob, felpofoz; **schiaffeggia-re**, (s c h i a f f e g g i o), megpofoz; **schia-ffo**, m. pofon.
- schiamazza-re** (s c h i a m a z z o), kotkodácsol, lármázik; **schiamazzo**, m. láрма, kotkodácsolás.
- schianta-re** (s c h i a n t o), össze-zúz, megrepsz; **schia-nto**, m. dörrenés, roppanás.
- schiarime-nto**, m. kivilágosodás, felvilágosítás; **schiarire** (-i s c o), 1. megvilágít, 2. magyaráz, 3. ritkít; **schiarir-si**, 1. kivilágosodik, 2. kiderül.
- schia-tta**, f. törzs, család, faj.
- schiat-ta-re** (s c h i a t t o), megpukkad.
- schia-va**, f. rabszolganő; **schia-vitù**, f. rabszolgaság; **schia-vo**, agg. s. m. rabszolga.
- schie-na**, f. gerinc, hát.
- schie-ra**, f. csapat; **schiera-re** (s c h i e r o), sorakoztat; **schiera-rsi**, sorakozik.
- schiette-zza**, f. valódiság, egyenesség, őszinteség; **schie-tto**, agg. hamisítatlan, őszinte, egyszerű.

schifa, f. utálat; schifa-re (schiffo), menekül. kerül; schifezza, f. utálatosság, utálat; schifiltà, f. finnyáság, schifilto-so, agg. finnyás; schi-fo, m. 1. csónak, 2. utálat, 3. agg. piszkos, undorító; schifo-so, agg. utálatos.

schiocea-re (schio cco), patogat (ostort); schiocea-ta, f., schio-cco, m. ostorpattogás.

schioppetta-ta, f. puska; schioppe-tto, m. rövid puska; schio-ppo, m. puska.

schitarra-re (schita-rra), a gitárt veri.

schin-dere (schiu-do), felnyit; schiu-dersi, kinyilik.

schiu-ma, f. hab, tajték; schiu-ma-re (schiu-mo), habzik; schiumo-so, agg. habzó.

schiva-re (schivo), elkerül; schi-vo, agg. vonakodó, tartózkodó.

schizza-re (schizz-o), 1. locsol, befecskend, áraszt, 2. vázol; schizze-tto, m. 1. kis fecskendő, 2. egyesűvű vadászfegyver, 3. vázlatocská; schi-zzo, m. 1. fröccsenés, csepp, 2. vázlat.

sci-a, f. hajó nyomában keletkező hullámos barázda.

scia-bola, f. kard; sciabola-ta, f. kardcsapás.

sciaca-lla, m. sakál.

sciagu-ra, f. szerencsétlenség; sciagurata-ggine, f. szerencsétlenség; sciagura-to, agg. szerencsétlen.

scialacqua-re (sciala-cquo), fecsérrel; scialacquato-re, m. fecsértlő; scialacqui-o, m. fecsértlés.

scialba-re (scialbo), meszel; scialbatu-ra, f. meszelés; scia-lbo, agg. fehér, sápadt.

scialle, m. sál.

scia-lo, m. pazarlás; scialo-ne, m. pazarló.

scialu-ppa, f. bárka.

sciamanna-to, agg. hanyag, rendetlen, elhanyagolt.

sciama-re (sciam-o), rajzik; scia-mo, m. raj.

sciampa-gna, f. pezsgő.

scianca-to, agg. sánta.

scia-nto, m. szünet, pihenés.

scia-rpa, f. széles (szolgálati) szalag, tisztii öv.

scin-tica, f. iszász; scia-tico, agg. iszász.

sciatta-re (sciat-to), elront; sciatti-no, m. kontár; scia-tto, agg. hanyag.

sci-bile, m. emberi tudás.

scie-nte, agg. vlmit tudó, járatos, tudatos, tapasztalt; scienti-fico, agg. tudományos; scie-nza, f. tudás, tudomány; scienzia-to, m. tudós.

scilingua-gnolo, m. nyelvfék; scilingua-re (scilinguo), dadog; scilingua-to, m. dadogó.

Sci-lla, f. Szcilla (és Karibdisz). scimite-rra, f. rövid és széles kard.

sci-mmia, f. majom; scimmieggia-re, scimmiotta-re (scimmio-tto), majmol; scimmiotta-ta, scimmiottatu-ra, f. majmolás; scimmio-tto, m. majom.

scimuni-to, agg. ostoba.

scin-dere (scin-do), el-, különválaszt, kettéoszt.

scinti-lla, f. szikra; scintilla-re (scintillo), szikrázik,

- csillog; scintilli-o, m. szikrázás, csillogás.
- sciocca-ggine, f. ostobaság; sciocchere-llo, m. butácska; scioccheri-a, f. sciocche-zza, f. ostobaság; scio-cco, agg. ostoba.
- scio-gliere (scio-lgo; scio-lsi; scio-lto), 1. fel-, megold, 2. felosztat, (ülést) bezár, 3. megolvaszt; scio-gliersi, feloldódik, feloszlik, felolvad; scioglime-nto, m. fel-, megoldás; sciolte-zza, f. ügyesség, fesztelenség; — di lingua, szókézség, fecsegés; scio-lto, agg. (fel-, ki-)oldott, szabad.
- sciopera-re (scio-pero), a munkát beszünteti, sztrájkol; scioperate-zza, f. foglalkozás-nélküliség, munkátlanság; sciopera-to, agg. foglalkozás-nélküli, munkátlan; scio-pero, m. munkaszünet, sztrájk.
- sciorina-re (scio-rino), szellőztet, tereget, hirtet.
- scipita-ggine, f. izetlenség; scipite-zza, f. ostobaság; scipi-to, agg. izetlen, ostoba.
- sciro-cco, m. sirokkó.
- sciro-ppo, m. szörp.
- sci-sma, m. vallásszakadás; scisma-tico, agg., s. m. szakadár; scissio-ne, f. szakadás; scissu-ra, f. repedés, szakadás.
- Sci-ta, m. Szkíta.
- sciugama-no, sciugato-io, m. törülköző.
- sciupa-re (sciu-po), koptat, pazarol, tönkre tesz; sciupa-rsi, kopik, pazarlódik, tönkre megy; sciupi-o, m. pazarlás, rongálás.
- scivola-re (sci-volo), (el)csúszik, (át)siklik.
- scocca-re (sco-cco), 1. ellő, elsüt, 2. üt (óra), 3. cuppanl.
- scode-lla, f. molytányér; scodel-la-re (scode-llo), levest kimer.
- scodinzola-re (scodi-nzola), farkát csóválja.
- scoglie-ra, f. sziklapart; scoglio, m. szikla, szirt; scoglio-so, agg. sziklás.
- scoia-ttolo, m. mókus.
- scola-ra, tanuló leány; scola-re, m. tanuló.
- scola-re (sco-lo), lefolyik, -csepeg.
- scolare-sca, f. tanuló ifjúság; scolare-sco, agg. iskolás; scola-re-tto, m. iskolás fia.
- scola-stica, f. skolasztika; scola-stico, agg. 1. iskolai, 2. agg. s. m. skolasztikus.
- scolato-io, m. kis csatorna, vízvezető árok.
- scollaccia-to, agg. a nyaknál kivágott (ruha); scolla-re (sco-llo), (ruhát) nyaknál kivág; scolla-to, 1. agg. kivágott (ruha), 2. s. m. kivágás; sco-llo, m. (nyak-) kivágás.
- sco-lo, m. lefolyás.
- scolo-pio, m. piarista.
- scol-ri-re (scolori-sco), elszíntelenedik, elsápad, megfakul.
- scolpa-re (sco-lpo), igazol, ki-ment.
- scolpi-re (scolpi-sco), vés; — le parole szótagolva ejti a szavakat.
- sco-lta, f. őrség.
- scombussola-re (scombu-ssolo), összezavar.
- scommessa f. fogadás; scom-

- me-ttere (sco m me - t t o), fogadást tesz, fogad.
- scommuovere (sco m mu o - v o), felindít, megráz, fellázít.
- scomoda-re (sco - mo do), zavar; scomoda-rsi, fárad; scomodità, f. kényelmetlenség; sco modo, 1. agg. kényelmetlen, zavaró, 2. s. m. zavarás.
- scompagina-re (sco m pa - g i - n o), összezavar.
- scompagna-re (sco m pa - g n o), összevalót szétválaszt; scompagna-to, agg. hiányos, páratlan (váza).
- scompari-re (-i - s c o), t. eltűnik, 2. rossz színben tűnik fel; scompa-rsa, f. eltűnés.
- scompartime-nto, m. fülke; scomparti-re (-i - s c o), feloszt.
- scompiglia-re (sco m pi - g l i o), összezavar, a rendet megbontja; scompigli-o, m. zavar, rendetlenség.
- scomple-to, agg. nem teljes.
- scompo-rre (sco m po - n g o), szétvesz, alkatrészeire bont, összezilál; scompo-rsi, zavarba jön; scomposte-zza, f. rendetlenség, illetlenség; scompo-sto, agg. rendetlen, zavart.
- scomunica, f. kiközösítés; scomunica-re (sco m u - n i c o), kiközösít; scomunicazio-ne, f. kiközösítés.
- sconcatena-to, agg. összefüggéstelen.
- sconcerta-re (sco n ce - r t o), megzavar.
- sconce-zza, f. illetlenség.
- sconcia-re (sco - n c i o), megzavar; — la ga m ba, lábát ficamítja; sconciato-ra, f. kon-tár munka; sco n c i o, 1. m. kár, botrány, 2. agg. csunya, illetlen, rendellenes.
- sconclusiona-to, agg. határozatlan.
- sconcorda-nza, f. össze nem illés, hangzavar, ellentét.
- sconfessa-re (sco n fe - s s o), megtagad (multját).
- sconfi-ggere (sco n fi - g g o), legyőz (ellenséget).
- sconfina-re (sco n fi - n o), a határt v. mértéket túllépi.
- sconfi-tta, f. vereség.
- sconforta-re (sco n fo - r t o), lebeszél, elcsüggeszt; sconforta-rsi, elcsügged; sconfo-rto, m. csüggedés,
- scongiura-re (sco n gi u - r o), 1. szellemet elűz, ürdögöt kiűz, 2. kérve kér, 3. elhárít (veszélyt); scongiu-ro, m. könyörgés, szelleműzés.
- sconnessio-ne, f. összefüggéstelen-ség; sconne-ttere (sco n ne - t t o), az összefüggést megbontja.
- sconosce-nza, f. hálátlanság; sconno-scere (-o - s c o), félreismerni, hálátlannak mutatkozik.
- sconquassa-re (sco n qu a - s s o), összezúz.
- sconsiderate-zza, f. meggondolat-lanság; sconsidera-to, agg. meggondolatlan.
- sconsiglia-re (sco n si - g l i o), nem tanácsol; lebeszél; sconsigliatame-nte, avv. meggon-dolatlanul; sconsigliate-zza, f. tanácstalanság; sconsiglia-to, agg. tanácstalan; sconsola-zio-ne, f. vigasztalanság.
- sconta-re (sco - n t o), 1. levon, leszámítol, 2. megbűnhődik, 3. kitölt (büntönbüntetést), 4. meglakoltat.

- scontenta-re** (s c o n t e n t o),
 elégedetlenné tesz; **scontenta-rsi**, elégedetlenkedik; **scontente-zza**, f. elégedetlenség; **sconte-nto**, agg. elégedetlen.
- sco-nto**, m. 1. törlesztés, leszámítolás, 2. vezeklés.
- sconto-rcere** (-t o r c o), elfintorít, elcsavar; **scontorcime-nto**, m. csavarodás.
- scontra-re**, **scontra-rsi**, összeütközik; **sco-ntro**, m. összeütközés, ütközet; **scontro-so**, agg. önfejlő, barátságtalan, nyers.
- scontu-rho**, m. súlyos zavar, alkalmatlankodás.
- sconvene-vole**, agg. illetlen; **sconvene-vole-zza**, f. illetlenség; **sconvenie-nte**, agg. illetlen, nem illő; **sconvenie-nza**, f. illetlenség; **sconveni-re** (s c o n v i e n e), nem illik.
- sconvo-lgere** (s c o n v o l g o), felforgat; **sconvolgime-nto**, m. felfordulás, zavar.
- sco-pa**, f. seprő; **scopa-re** (s c o p o), söpör.
- scope-rta**, f. felfedezés.
- sco-po**, m. cél.
- scoppia-re** (s c o p p i o) 1. szétpukkad, 2. robban, 3. (egy párt) szétválaszt.
- scoppietta-re** (-e t t o), ropog; **scoppietta-ta**, f. ropogás; **scoppietti-o**, m. ropogás; **sco-ppio**, m. dörrenés, robbanás.
- scopri-re** (s c o p r o), 1. felfed, leleplez, 2. felfedez; **scopri-rsi**, kalapját leveszi, nyíltan beszél, felfedi v. elárulja magát; **scoprito-re**, m. felfedező.
- scoraggiante-nto**, m. csüggedés; **scoraggia-re** (s c o r a g g i o), elcsüggeszt; **scoraggia-rsi**, elcsügged.
- scorame-nto**, m. kishitűség; **scor-ra-re**, elcsüggeszt; **scora-rsi**, elcsügged.
- scorbella-to**, agg. gúnyos.
- scorbia-re** (s c o r b i o), tentával bemocskol; **sco-rbio**, m. tentafolt.
- scordia-re** (s c o r c i o), megrövidít; **scorciato-ia**, f. rövidebb út; **sco-rcio**, m. perspektivikus rövidülés; (nap, század) vége.
- scorda-re** (s c o r d o), 1. elhangol, rosszul hangzik, elüt, kiri, 2. elfelejt; **scorda-rsi**, 1. lehangelődik, 2. elfeledkezik.
- score-ggia**, f. szíj.
- sco-rgere** (s c o r g o), észre vesz.
- sco-ria**, f. salak.
- sco-rno**, m. szégyen; **a ve-re a —**, lenéz.
- scorpio-ne**, m. skorpió.
- scorrazza-re** (s c o r r a z z o), portyáz.
- sco-rrere** (s c o r r o), (te)folyik, átfut; **scorreri-a**, f. portyázás.
- scorrette-zza**, f. hibáság, inkorrekttség; **scorre-tto**, agg. hibás, inkorrekt.
- scorre-vole**, agg. könnyen folyó; **scorrevole-zza**, f. folyékony-ság.
- scorrezio-ne**, f. vlmí hibás volta.
- scorribanda**, f. portyázás.
- scorrime-nto**, m. lefolyás.
- scorruccia-rsi** (s c o r r u c c i o), megharagszik.
- sco-rsa**, f. rövid kirándulás, 2. gyors átlapozás.
- sco-rso**, agg. lefolyt, mult.
- scorso-io**, agg. n o d o —, hurok.
- sco-rta**, f. kíséret; **scorta-re** (s c o r t o), 1. kísér, 2. megrövidít.

- scortecchia-re (scorte-ccia), *screzia-io*, agg. tarka; *screzia-lehámoz*.
scorte-se, agg. udvariatlan; *scorteti-a*, f. udvariatlanság.
scortica-re (scortico), 1. megnyúz, 2. — una lingua, vlni nyelvet kerékbe tör, 3. hámoz, 4. bőrt felsért; *scortica-tu-ra*, f. 1. nyúzás, 2. horzsolás.
sco-rza, f. kéreg, héj, (kígyó-)bőr; *scorza-re* (sco-rzo), lekérge-z, meghámoz.
scosce-ndere (sco-sce-ndo), 1. letör, 2. leomlik; *scosce-so*, agg. meredek.
sco-ssa, f. 1. lökés, 2. rázás, 3. zápor, 4. csapás.
scosta-re (sco-sto), eltávolít; *scosta-rsi*, eltávolodik.
scostumate-zza, f. erkölcstelenség, neveletlenség; *scostuma-to*, agg. erkölcstelen, neveletlen.
scotenna-re (scote-nno), megnyúz (disznót).
scotime-nto, m. lökés, rázás, megrázkódtatás.
scotta-re (sco-tto), (meg)éget; *scottata-ra*, f. égés, égési seb.
sco-tto, m. számla (kocsmában).
scovaccia-re (sco-va-ccio), felhajtja a vadat; *scova-re* (sco-vo), 1. scovacciare, ki-puhatol.
scovri-re, 1. scoprire.
Sco-zia, f. Skótország.
scozza-re (sco-zzo), kártyát kever.
sera-anna, f. durva szék.
screanza-to, agg. kíméletlen.
scredita-re (scre-dito), hite-lét, hírért aláássa; *scre-dito*, m. rossz hír.
screpola-re (scre-polo), meg-repedezik; *screpolatu-ra*, f. repedés.
screzio, m. véleménykülönbség.
scri-ba, m. írnok; *scribacchia-re* (scri-ba-cchio), firkál.
scricchiola-re (scri-cchiolo), csikorog, ropog; *scricchioli-o*, m. csikorgás, ropogás.
scri-gno, m. szekrény, pénzesláda.
scri-tta, f. írás; *scri-tto*, m. írás, kézirat; *scritto-io*, m. dolgo-zászoba, hivatal; *scritto-re*, m. író; *scrittri-ce*, f. írónő; *scrittura-ra*, f. írás; *scrittura-le*, m. 1. írnok, könyvelő, 2. bib-liamagyarázó, 3. agg. bibliai; *scrittura-re* (scritt-u-ro), szerződte; *scritturi-sta*, m. bibliamagyarázó; *scriva-na*, f. íróknő; *scrivani-a*, f. íróasztal; *scriva-no*, m. írnok; *scri-vere* (scri-vo), ír.
scrocca-re (scro-cco), potyáz, bitorol, élősködik; *scrocco-ne*, m. élősd.
scro-fa, f. nőtény disznó, emse.
scro-fola, f. golyva; *scrofolo-so*, agg. golyvás.
scrolla-re (scro-ll-o), ráz; *scrolla-rsi*, megrázkódik, megrándul (arcizomj).
scrolla-ta, f. (fej-)rázás.
scro-ilo, m. megrázkódtatás.
scroscia-re (scro-scio), cso-bog, sistereg, csikorog; *scro-scio*, m. zápor.
scrosta-re (scro-sto), kenyér héját levágja.
scru-polo, m. aggodalom; *scru-polosità*, f. aggodalmaskodás, lelkiismeretesség; *scrupolo-so*, agg. aggodalmas, lelkiismeretes.
scruta-re (scr-u-to), 1. kutat, 2. a szavakat összeszedi;

- scrutato-re, m. 1. kutató, 2. szavazatszedő; scrutina-re (scruti-n o), kutat; scruti-nio, m. 1. vizsgálat, 2. szavazás.
- scuci-re (scu-cio), fölfejt.
- scudie-re, m. istálló-mester; scudi-scio, m. lovagló-ostor.
- scudo, m. 1. pajzs, 2. tallér.
- sculaccia-re (scula-ccio), el-ver; sculaccia-ta, f. verés.
- sculto-re, m. szobrász; sculto-ria, agg. szobrászi; scultu-ra, f. szobrászat.
- scuo-la, f. iskola.
- scuotere (scuo-to; sco-s-si; sco-sso), meg-, leráz; scuotersi, megrázkodik, meghatódik.
- scu-re, f. fejsze.
- scure-zza, f. homály, sötétség.
- scuriosi-re (-i-sco), vlki kívánságát kielégíti.
- scurità, f. homály; scu-ro, agg. homályos, sötét.
- scurri-le, agg. bohó, sikamlós; scurrilità, f. bohóság, sikamlósság.
- scusa, f. kifogás, bocsánat; scusa-re (scu-so), megbocsát; scusa-rsi (mi scu-so), bocsánatot kér, mentegeti magát.
- sdegna-re (sde-gno), megvet; sdegna-rsi, megharagszik; [di], méltóságán alulnak tart; sde-gno, m. harag, megvetés; sdegno-so, agg. haragos, megvető, érzékeny.
- sdilinquire (-i-sco), túl felhígit, legyöngít, elájul.
- sdolcina-to, agg. édeskés.
- sdraia-rsi (sdra-i o), kinyújtózik; sdra-io, m. nyújtózás.
- sdrucciola-re (sdru-ccio lo), (el-, meg-)csúszik, sdrucciole-vole, agg. csúszós; sdru-cciolo, m. 1. megcsúszás, sikamlós út, csuszka, 2. harmadéles szó; sdrucciolo-ni, avv. csúszva.
- sdru-cio, m. feshés, szakadás; sdru-ci-re (sdru-co, sdru-ci-sco), felfejt; sdru-ci-rsi, felfeshik; sdru-citu-ra, f. feshés, hasadás, lyuk.
- se, cong. ha.
- sè, pron. maga; di—, magáról.
- sebbe-ne, cong. bár.
- secca-ggine, f. unalmasság, bosszantás.
- seccame-nto, m. szárítás; secca-re (se-cco), 1. szárít, 2. bosszant; secca-rsi, 1. elszárad, 2. bosszankodik; -ecca-ta, f. 1. szárítás, 2. unalom, bosszúság; seccati-ccio, agg. kissé száraz; seccati-vo, agg. szárító; seccatu-ra, f. bosszúság, zavarás; secche-zza, f. szárazság, soványság.
- se-cchia, f. vödör.
- se-cco, agg. száraz; seccu-me, m. rőzse, szárított gyümölcs.
- secenti-smo, m. XVII. század modoros stílusa; sece-nto, m. XVII. század.
- secessio-ne, f. szétválás, különválás.
- se-co, pron. önmagával, vele.
- secola-re, agg. 1. százados, 2. világi; secolare-sco, agg. világi; secolarizza-re (-i-zzo), elvilágiasít, szekularizál; se-colo, m. 1. század, 2. világ, világi élet.
- seco nda, a —, avv. ármentében, kívánsága szerint; seconda-re (secco-ndo), segít; secon-

- da-rio, agg. másodrendű; se-
co-ndo, agg. második; prep.
szerint; secondochè, aszerint,
amint...; secondoge-nito, m.
másodszülött; secondogenitu-ra,
f. másodszülötti jog.
secrezio-ne, f. kiválasztás.
se-dano, m. zeller.
seda-re (se-d o), csillapít, le-
csendesít; sedati-vo, agg. csil-
lapító.
se-de, f. székhely.
sedenta-rio, agg. ülő; sede-re
(sie-d o; sede-tti; se-
du-t o), 1. ül, 2. illik; se-
de-rsi, leül; se-dia, f. szék.
sedice-nte, agg. állítólagos, úgy-
nevezett.
sedice-simo, agg. tizenhatodik;
se-dici, agg. tizenhat.
sedi-le, m. szék.
sedime-nto, m. üledék; sedimen-
to-so, agg. üledékes.
sedizio-ne, f. lázadás; sedizio-so,
agg. lázító.
sedu-rre (se du- c o), (el)csábít.
sedu-ta, f. ülés.
sedutto-re, m. csábító; seduzio-ne,
f. csábítás.
se-ga, f. fűrész.
se-gale, f. rozs.
segume-nto, m. fűrészelés; sega-re
(se-g o), 1. fűrész, 2. vág,
3. arat, kaszál; sega-to, m.
frissen kaszált fű; segato-re,
m. 1. fűrészelő, 2. kaszáló, 3.
arató; segatu-ra, f. 1. fűrész-
elés, 2. kaszálás, 3. aratás.
se-ggio, m. 1. ülés, díszszék, tró-
nus, 2. elnökség; se-ggiola, f.
szék.
segnala-re (seg-na-l o), jelez;
segnala-rsi, kiválik; segnalata-
me-nte, avv. különösen; se-
gna-le, m. jel, jelzés; segna-re
(se-g n o), 1. jegyez, meg-
jelöl, 2. aláír; segnata-me-nte,
avv. különösen; segnata-rio,
m. aláíró; segnato-re, m. alá-
író, segnatu-ra, f. jel, pecsét,
2. legfelsőbb törvényszék (az
egyházi államban), 3. aláírás;
se-gno, m. 1. jel, 2. cél, fok;
arrivare a quel
se-gno che..., annyira
jut, hogy...
se-go, m. faggyú; sego-so, agg.
faggyús.
segregame-nto, m. elkülöníté-
selválasztás; segrega-re, (se-
gre-g o), elkülönít, kivá-
laszt; segregazio-ne, f. elkülö-
nítés, kiválasztás.
segre-ta, f. egyes zárka; segre-
tame-nte, avv. titkon.
segreta-ria, f. titkárnő; segreta-
ria-le, agg. titkári; segreta-
ria-to, m. titkárság; segreta-
rie-sco, agg. irodai; segreta-
rio, m. titkár; segreteri-a, f.
titkári hivatal.
segrete-zza, f. titkosság; segre-to,
m. titok; agg. titkos.
segu-a-ce, m. követő.
segue-nte, agg. következő; segui-
re (se gu o), 1. követ, 2.
folytat, továbbhalad, 3. kö-
vetkezik, 4. történik; segui-
ta-re (se-g ui t o), 1. követ,
2. folytat, 3. következik; se-
guito, m. 1. kíséret, 2. egy-
másután; di-, egymás után,
3. folytatás, következmény.
se-i, agg. hat; seice-nto, agg. hat-
száz.
selcia-re (se-l c i o), kövez; sel-
cia-to, m. kövezet
seleni-te, f. máriaüveg.
selezio-ne, f. kiválasztás.

se-lla, f. nyereg, sella-io, ²⁷nyerges; sella-re (se-llio), nyergel.

se-lva, f. erdő.

selvaggi-na, f. vad; selva-ggio, agg. vad; selva-tico, agg. vad.

selvo-so, agg. erdős.

sema-foro, m. jelzőkészülék.

sembia-nte, m. 1. arc, 2. látszat; far —, úgy tettél... sem-bia-nza, f. arc, hasonlóság, látszat.

se-mbra-re (se-mbro), látszik.

se-me, m. mag.

se-mel, m. zsemlye.

se-me-nta, f. vetés; sementa-re (se-me-nto), vet; seme-nza, f. mag, vetés.

se-mestra-le, agg. félévi; seme-stre, m. félév.

semi-, fél, félig; semicu-pio, m. tilófürdő.

semi-la, agg. hatezer.

se-mina, f. tökmag; semina-le, agg. mag-; seminame-nto, m. vetés; semina-re (se-mino), vet.

semina-rio, m. papnevelő intézet, szeminárium

seminatame-nte, avv. elszórtan; seminato-io, m. vetőgép; seminato-re, m. vető.

seminu-do, agg. félig meztelen; semi-sfera, f. félgömb

semi-tico, agg. zsidó.

semiufficia-le, agg. félhivatalos; semivoca-le, f. félhangzó.

se-mola, f. korpa, szepelő; semo-li-no, m. daru; semolo-so, agg. korpás, szepelő.

sempite-rno, agg. örök.

se-mplice, agg. egyszerű; sempli-ce-tto, agg. egyszerű, együgyű; semplicità, f. egyszerűség, ártatlanság; semplifica-re

(semplici-fico), egyszerűsít; semplificazio-ne, f. egyszerűsítés.

se-mpre, avv. mindég; sempre-ve-rde, agg. örökzöld.

Se-na, f. Szajna

se-napa, se-nape, f. mustár.

se-na-to, m. szenátus; senato-re, m. szenátor; senatoria-le, agg. szenátusi; senato-rio, agg. szenátori.

sene-se, agg. siena.

seni-le, agg. agkori; se-nio, m. agkor; senio-re, m. legöregebb.

se-nno, m. értelem, ész.

se-no, m. kebel.

sensa-le, m. közvetítő, alkusz.

sensatame-nte, avv. értelmesen; sensate-zza, f. okosság; sen-sa-to, agg. értelmes, okos.

sensazio-ne, f. 1. (érzéki) benyomás, 2. feltűnés.

sensi-bile, agg. 1. érzékelhető, 2. érzékeny; sensibilità, f. 1. érzékelő képesség, 2. érzékenység.

sensi-smo, m. szenzualizmus, empirizmus; sensi-va, m. szenzualista; sensiti-va, f. érzékelési képesség; sensiti-vo, agg. 1. érzékelési, 2. érzékeny; se-n-so, m. 1. érzékszerv, 2. öntudat; — comune, józan ész; buon senso, józan ész, 3. értelem, 4. vélemény; a mio —, véleményem szerint.

senso-rio, m. érzékszerv; sensua-le, agg. érzéki; sensualità, f. érzékiség.

sente-nza, f. 1. ítélet, 2. bölcs mondás; sentenzia-re (sen-te-nzio), ítélt; sentenzio-so, bölcs, velős (mondásban gazdag).

sentie-ro, m. ösvény.
 sentimenta-le, agg. érzékeny, érzelmes; sentime-nto, m. érzelem.
 sentine-lla, f (katonai) őrszem, őrség.
 senti-re (se-nto), f. hallgat, hall, 2. érez; senti-ta, f. 1. hallás, hallgatás, 2. tapogatás; per — di-re, hallomásból; sento-re, m. szaglás, szimat
 se-nza, prep. nélkül.
 senzie-nte, agg. érző.
 separa-re (se-pa-ro, se-pa-ro), elválaszt; separati-vo, agg. elválasztó; separazio-ne, f (szét-, el-) válás.
 sepolcra-le, agg. síri; sepo-lcro, m. sír; sepoltu-ra, f. temetés, sír; seppellime-nto, m. (el-) temetés; seppelli-re (-i-sco), eltemet.
 se-ppia, f. tintahal, szépia.
 seppu-re, cong. ha ugyan.
 seque-la, f. sor, láncolat; seque-nza, f. 1. sor, láncolat, 2. himnus.
 sequestra-re (se-que-str-o), lefoglal, fogva tart; seque-stro, m. 1. lefoglalás, 2. szobafogság.
 se-ra, f. este.
 sera-fico, agg. szeráfi; serafi-no, m. szeráf
 sera-le, agg. esti; seralme-nte, avv. minden este; sera-ta, f. este, estély.
 serba-re (se-rbo), 1. megőriz, 2. betart; serbato-io, m. (víz) tartály; se-rbo, m. megőrzés.
 se-re, ser, m. úr (régén tudósok, jegyzők címe).
 serena-ta, f. éjjelizene.
 Sereni-ssimo, agg. fenséges.

serenità, f. 1. tisztaság, derű, 2. Sua —, Öfensége, Öfömlőtsága; sere-no, agg. tiszta, derült
 serge-nte, m. őrmester.
 seriame-nte, agg. komolyan.
 se-rico, agg. selyem-
 se-rie f. sor
 serietà, f. komolyság; se-rio, agg. komoly; serioco-mico, serio-face-to, seriogioco-so, agg. tragikomikus; serio-so, agg. komoly.
 ser-mo, sermo-ne, m. szentbeszéd.
 sero-tino, agg. esti, kősei.
 se-rpe, f. kígyó; serpeggiame-nto, m. kígyózás; serpeggia-re (se-rpe-ggi-o), kígyózik; serpe-nte, m. kígyó; serpen-ti-no, agg. kígyó.
 se-rqua, f. tucat (élelmiszer).
 se-rra, f. 1. gát, 2. tolongás.
 serra-glio, m. 1. vaskalitka, 2. szerály, 3. állatsereglet.
 serra-me, m. zár; serra-re (se-r-ro), 1. összeszorít, 2. (le-) zár; serra-rsi, zárkózik, összeszeszorul, záródik; serra-ta, f. gát; serratame-nte. avv. szorosán, zártan; serra-to, agg. zárt; serratu-ra, f. zár.
 se-rto, m. virágfüzér.
 se-rva, f. szolgálólány; serve-nte, 1. agg. szolgáló, 2. s. m. szolgál; servi-gio, m. szolgálat; servi-le, agg. szolgai; servilità, f. szolgáltság; servi-re (se-r-vo), f. (fül-) szolgál, 2. használ; servi-rsi, használ, kiszolgálja magát; servi-ta, agg. s. m. szervita; servi-to, m. 1. ételfogas, 2. szolgálat; servitota-me, m. szolgaszemélyzet; servito-re, m. szolga; servitù, f. szolgáltság.

- serviziale, 1. m. klistér, 2. agg. szolgálatkész; servi-zio, m. szolgálat; se-rvo, 1. m. szolgál, 2. agg. szolgai.
 se-samo, m. szézámfű.
 sessagena-rio, agg. hatvan éves; sessa-nta, agg. hatvan; ses-se-nnio, m. hatévi időköz.
 sessio-ne, f. ülés, ülősszak.
 se-ssó, m. nem; sessua-le, agg. nemi.
 sestí-na, f. sextina.
 se-sto, m. 1. rend, egyensúly, 2. ív; — a c u t o, csúcshív; se-sto, agg. hatodik; s. m. hatodrés; se-stuplo, agg. hat-szoros.
 se-ta, f. selyem; seta-ceo, agg. selymes.
 se-te, f. szomjúság.
 se-to-la, f. sürtő; setoli-no, m. ruhakéfé; setolu-lo, agg. sürtős.
 se-tta, f. szekta; setta-rio, agg. pártos; settato-re, m. párthív, szakadár.
 se-tte, agg. hét; settere-nto, m. XVIII. század; sette-mbre, m. szeptember; settembri-no, agg. szeptemberi; settena-rio, m. hetes, hétszótagú verssor; set-te-nnio, m. hét éves időköz.
 settentriona-le, agg. északi; set-tentrio-ne, m. észak.
 se-ttico, agg. fertőző.
 settima-na, f. hét; settimana-le, agg. heti.
 setto-re, m. köröcikk, gerezd.
 settuagena-rio, agg. hetven éves; settuage-simo, agg. hetvenedik.
 severame-nte, avv. szigorúan; se-veritá, f. szigorúság; seve-ro, agg. szigorú.
 sevi-zia, f. embertelen kegyetlenség.
 sezio-ne, f. 1. metszés, 2. boncolás, 3. (al) osztály.
 sfaccenda-to, agg. munkátlan, lusta.
 sfaccinta-ggine, f. szemtelenség; sfaccia-to, agg. szemtelen.
 sface-lo, m. összeomlás.
 sfalda-rsi (sfa-l-do), leveledzik, hámlik.
 sfalli-re (sfa-l-lo), téved.
 sfama-re (sfa-m-o), kielégít, éhségét csillapítja.
 sfarina-re (sfa-ri-no), finomra őröl.
 sfa-rzo, m. fényűzés; sfarzosità, f. pompa, fényűzés; sfarzo-so, agg. fényűző.
 sfascia-re (sfa-scio), 1. a pólyából, kötésből kivesz, 2. lerombol; sfascia-rsi, felbomlik, szétesik; sfa-scio, m. rombolás, összeomlás; sfasciu-me, m. romhalmaz.
 sfata-re (sfa-t-o), becsmérel; sfatame-nte, avv. becsmér-lően.
 sfavilla-nte, agg. szikrázó, csillogó; sfavilla-re (sfa-vi-l-lo), szikrázik, csillog.
 sfavore-vole, agg. kedvezőtlen; sfavori-re (-i-s-co), nem kedvez, rosszakarattal viseltetik.
 sfedera-re (sfe-der-o), a huzatot leveszi.
 sfe-ra, f. 1. gömb, 2. (működési) kör; sfe-rico, agg. gömbalakú.
 sfe-rra, f. törött patkó.
 sfe-rza, f. ostor; sferza-re (sfe-r-z-o), ostoroz; sfer-za-ta, f. ostorcsapás.
 sfiatame-nto, m. kigőzölögés; sfia-ta-re (sfi-a-to), kigőzölög; sfiatar-si, lélekzetét veszti.
 sfibbia-re (sfi-bbi-o), kicsatol.

sfibra-re (sfi·bro), gyöngfűtönkre tesz.

sfi-da, f. kihívás; **sfi-da-re** (sfi·do), 1. kihív (párbajra), 2. dacol, 3. — [a] ..., szeretném látni ..., nem hiszem ..., 4. — io! meghiszem azt!

sfidu-cia, f. bizalmatlanság; **sfidu-cia-to**, agg. bizalmatlan.

sfigura-re (sfigu·ro), elétkelenít.

sfi-la-re (sfi·lo), elvonul, defilíroz; **sfi-la-ta**, f. 1. sor, 2. felvonulás, szemle.

sfi-nge, f. szfinx.

sfinime-nto, m. ájulás, gyengeség; **sfini-re** (-i·sco), m. elájul.

sfi-ora-re (sfi·o·ro), 1. virágot leszed, leföli a tejet, 2. horzsol, érint; **sfi-ori-re** (-i·sco), elhervad; **sfi-ori-tu-ra**, f. hervadás.

sfi-tta-to, agg. ki nem adott (szoba).

sfi-dera-re (sfi·o·dero), 1. a bélést kifejti, 2. (a kardot) hüvelyéből kihúzza.

sfi-ga-re (sfi·go), kitombol, szabad utat enged; **sfi-ga-rsi**, kitombolja magát.

sfi-ggia-re (sfi·ggio), pompázik; **sfi-ggio**, m. pompa.

sfi-glia-re (sfi·gli-o), állapoz; **sfi-glia-rsi**, lombját veszti; **sfi-glia-ta**, f. lapozás; **sfi-gliet-ta-re**, lapozgat.

sfi-go, m. kitörés; **da-re** —, szabad utat enged.

sfi-glorame-nto, m. villámlás; **sfi-glor-a-re** (sfi·lgo-ro), villámlik; **sfi-glori-o**, m. villámlás.

sfi-onda-re (sfi·o·ndo), fenekét beveri, betöri; elpusztít.

sfi-ndo, m. háttér.

sfi-forma-re (sfi·o·rmo), átalakít.

sfi-arna-re (sfi·o·rno), a kemencéből kivesz.

sfi-arni-to, agg. vmi híján levő.

sfi-ortu-na, f. szerencsétlenség; **sfi-ortu-na-to**, agg. szerencsétlen;

sfi-ortu-nio, m. szerencsétlenség.

sfi-orza-re (sfi·o·rzo), 1. betör, elnyom, megbecstelenít, 2. kényszerít, erőszakol; **sfi-orza-rsi**, igyekszik; **sfi-orza-to**, agg. (ki) erőszakolt; **sfi-orza-tame-nte**, avv. erőszakoltan; **sfi-orzo**, m. erőfeszítés.

sfi-racassa-re (sfi·ra·ca·sso), összszeűz.

sfi-racella-re (sfi·ra·ce·llo), összszeűz.

sfi-ranchi-re (-i·sco), begyakorol, szabaddá v. fesztelenebbé tesz.

sfi-rata-rsi, kilép a szerzetes rendből.

sfi-ratta-re (sfi·ra·tto), elűz; **sfi-rat-to**, m. elűzés.

sfi-rega-re (sfi·re·go), dörzsöl.

sfi-regia-re (sfi·re·gio), 1. arcát (egy vágással) elétkeleníti, 2. meggyaláz; **sfi-re-gio**, m. 1. arcvágás, vágástól származó sebhely az arcon, 2. gyalázat.

sfi-renate-zza, f. féktelenség; **sfi-ren-a-to**, agg. féktelen.

sfi-riggola-re (sfi·ri·ggolo), sis-tereg.

sfi-ringuella-re (sfi·ri·gue·llo), 1. dalol, 2. pletykál.

sfi-frombola-re (sfi·ro·mbo·lo), parittyáz.

sfi-fronda-re (sfi·ro·ndo), 1. leveleitől megfoszt (ágot).

sfi-fronta-rsi (sfi·ro·nto), merész-kedik; **sfi-fronta-to**, agg. szemteled.

sfi-frutta-re (sfi·ru·tto), kizsákmányol, kihasznál; **sfi-fruttato-re**, m. kizsákmányoló.

sfugge-vole, agg. röpke; **sfugg-e-volme-nte**, avv. futólag.
sfuggi-re (sfu-ggo), menekül; mi sfu-gge, figyelemet kikerüli; **sfuggi-ta**, f. a l l a —, futólag, titokban
sfuma-re (sfu-mo), 1. elszáll (füst), 2. a színt lefokozza, átmosa egy másik színbe; **sfumatu-ra**, f. árnyalat; **sfumi-no**, m. törölő, retusáló.
sfuria-ta, f. 1. dühroham, 2. szalmaláng, 3. zápor.
sgabello, m. zsámoly.
sgagliardi-re (-i-sco), gyöngött.
sgamba-re (sga-mbo), szárát letépi
sgambettare (sgam-be-tto), 1. futkos, 2. kapálózik.
sganascia-re (sgana-scio), állkapcsát kificamítja; **sganascia-rsi**, — dalle risa, megpukkad a nevetéstől.
sganghera-re (sga-nghero), (ajtót) sarkából kiemel, tágra nyit; **sgangheratame-nte**, avv. mértéktelenül.
sganna-re (sga-nno), kiábrándít.
sgarbatu-ggine, **sgarbate-zza**, f. gorombaság; **sgarba-to**, agg. goromba; **sga-rbo**, m. gorombaság, udvariatlanság.
sgarra-re (sga-rra), téved
sghe-mbo, m. agg. ferde; a —, ferdén.
sghermi-re (-i-sco), meglazít.
sghe-rro, m. pribék.
sghiaccia-re (sghi-a-ccio), olvad (jég)
sghignazza-re (sghi-gna-zzo), kacag; **sghignazza-ta**, f. kacagás; **sghi-gno**, m. gúnykacaj.
sghìmbescio, agg. ferde; **camminare a —**, hátrafelé megy.

sgobba-re (sgo-bbo), gubbaszt, magol; **sgobbo-ne**, m. magoló.
sgocciola-re (sgo-ccio-lo), csepegtet, csepeg; **sgoccioli-o**, m. csepegés; **sgo-cciolo**, m. utolsó csepp; **essere agli — i**, végét járja vminek.
sgola-rsi (sgo-lo), torka szakadtából kiabál.
sgombera-re (sgo-mber-o), kiűrit, kihurcolkodik; **sgomberatu-ra**, m. hurcolkodás; **sgo-mbero**, 1. m. hurcolkodás, 2. agg. ment vlmitől; **sgombrare** (sgo-mbro), 1. sgomberare.
sgomenta-re (sgo-me-nto), megijeszt; **sgomenta-rsi**, megijed; **sgome-nto**, 1. m. ijedelem, 2. agg. ijedt.
sgomina-re (sgo-min-o), összezavar; **sgomini-o**, m. zavar.
sgomitola-re (sgomi-to-lo), legombolyít.
sgonfia-re (sgo-nfio), lelohaszt; **sgonfia-rsi**, lelohad; **sgo-nfio**, agg. lelohadt.
sgorga-re (sgo-rgo), felbuzog, eláraszt; **sgo-rgo**, m. a —, avv. bőségben.
sgoverna-re (sgove-rr-o), rosszul kormányoz; **sgove-rno**, m. rossz kormányzat.
sgozza-re (sgo-zzo), 1. nyakát elvágja, megfojt, 2. elpusztít.
sgrade-vole, agg. keletlen; rosszul fogadott.
sgrammaticatu-ra, f. elvtani hiba.
sgrana-re (sgra-no), 1. hámoz, kihüvelyez (borsót stb.), 2. — gli occhi, szemét kimereszt, 3. jó étvágygal megeszik.

- sgranchi-re, sgranchi-rsi**, (-i-s c o) kinyújtózkodik, kinyújt, tol-
 ráz.
sgranella-re (s g r a n e-l l o), le-
 szemezget.
sgravame-nto, m. 1. tehermente-
 sítés, 2. szülés; **sgrava-re**
 (s g r a-v o), tehermentesít;
sgrava-rsi, szül; **sgravidan-za**,
 f. szülés; **sgra-vio**, m. teher-
 mentesítés.
sgrazia-to, agg. 1. kellem nél-
 küli, 2. kellemetlen, 3. sze-
 rencsétlen.
sgretola-re (s g r e-t o-l o), össze-
 tör, -morzsol; **sgretola-rsi**, le-
 málk, összezsugorodik.
sgrida-re (s g r i-d o), szid; **sgri-
 da-ta**, f. szidás.
sgronda-re (s g r o-n d o), csepe-
 reg, lefoly.
sgrossa-re (s g r o-s s o), durván
 kifarag.
sguaia-to, agg. kiméletlen, os-
 toba.
sgualci-re (-i-s c o), összegyűr.
sgualdri-na, f. utcanő.
sgua-rdo, m. pillantás.
sgua-ttera, f. konyhalány; **sgua-t-
 tero**, m. konyhafiú.
sguazza-re (s g u a-z z o), (ki-)
 siklik, lubickol, dúskál.
aguscia-re (s g u-s c i o), 1. há-
 moz, 2. kisiklik (a kézből).
si, pron. pers. magát, magának.
si, avv. 1. igen, 2. úgy.
sibari-ta, m. szibarita.
Sibe-ria, f. Sziberia.
sibila-re (s i-b i-l o), sziszeg, su-
 sog, süvölt, zizeg.
Sibi-lla, f. Szibilla; **sibilli-no**,
 agg. titokzatos; **si-bilo**, m.
 fűtty.
sica-rio, m. bérenc.
sicchè, avv. úgy hogy.
- siccità**, f. szárazság.
sicco-me, avv. minthogy.
sicilia, f. Szicília; **sicilia-no**, agg.
 szicíliai.
Siculo, m. 1. szicíliai, 2. székely.
sicurame-nte, avv. 1. biztosan, 2.
 bizonyára; **sicure-zza**, f. biz-
 tonság; **sicu-ro**, agg. biztos;
 avv. bizonyára, biztosan; **si-
 curtà**, f. biztonság.
sidera-le, agg. csillag-; **a n n o** —
 csillagév; **side-reo**, agg. csil-
 lag-.
siderurgi-a, f. vasgyártás
sie-pe, f. sövény.
sie-ro, m. szérum.
sie-sta, f. szieszta.
siffattame-nte, avv. úgy, annyira;
siffa-tto, agg. olyan
sifo-ne, m. cső.
sigare-tta, f. cigaretta.
si-garo, m. szivar.
sigilla-re (s i-g i-l l o), pecsétel;
sigi-llo, m. pecsét.
si-gla, f. szigla.
significa-re (s i-g n i-f i-c o), 1.
 hírül ad, 2. jelent; **significa-
 ti-vo**, agg. jelentős; **signifi-
 ca-to**, m. jelentés; **significa-
 zio-ne**, f. jelentés.
signo-ra, f. hölgy, -né; **signo-re**,
 m. úr; **Signoreddi-o**, m. Úr-
 isten; **signoreggia-re** (s i-g n o-
 r e-g g i-ò), uralkodik; **signo-
 re-seo**, agg. úri; **signori-a**, f.
 1. uraság, natalom, 2. Vo-
 stra Signoria, uraságod,
 3. a középkori városállamban
 a kormányzó hatóság, kor-
 mány; **signori-le**, agg. úri,
 urias; **signori-na**, f. kisasz-
 szony; **signori-no**, m. úrfi;
signoro-ne, m. nagy v gaz-
 dag úr.

- silente**, agg. csöndes; **silenzio**, m. csönd; **silenzio-so**, agg. csöndes.
- silfide**, f. szilfid.
- sillaba**, f. szótag; **sillaba-re** (sillabo), szótagol; **sillaba-rio**, m. abc-könyv; **sillabazio-ne**, f. szótagolás.
- sillogismo**, m. szillogizmus.
- siluramento**, m. torpedózás; **silurante**, m. torpedó (hajó); **silura-re** (siluro), megtorpedóz; **silurificio**, m. torpedógyár.
- silvano**, agg. erdei; **silvestre**, agg. vad; **Silvestro**, m. Szilveszter
- simbologgia-re** (simbolo-ggio), jelképez; **simbolico**, agg. jelképes; **simbolizza-re**, l. simbologgiare; **simbolo**, m. jelkép.
- simila-re**, agg. egyszerű, egyenmű; **simile**, agg., s. m. hasonló; **similitudine**, f. hasonlóság, hasonlat; **similmente**, avv. hasonlóan.
- simmetria**, f. szimmetria; **simmetrico**, agg. szimmetrikus.
- simo**, agg. lapos orrú.
- Simone**, m. Simon; **simoneggia-re** (simone-ggio), szimoniát űz; **simonia**, f. szimónia.
- simpatia**, f. rokonszenv; **simpatico**, agg. rokonszenves; **simpatizza-re** (simpatizzo), rokonszenvez.
- simulacro**, m. (szent) kép, szellem, ábrándkép.
- simula-re** (simulo), színlel; **simulato**, agg. színlelt, hamis; **simulato-re**, m. színlelő; **simulazio-ne**, f. színlelés, alkoskodás.
- simultaneità**, f. egyidejűség; **simultaneo**, agg. egyidejű.
- sinagoga**, f. zsinagóga.
- sincera-re** (sincero), meggyőz; **sincera-rsi**, meggyőződik; **sincerità**, f. őszinteség; **sincero**, agg. őszinte.
- sincope**, f. 1. összevonás, hangkivetés, 2. ájulás.
- sincono**, agg. egyidejű.
- sindaca-re** (sindaco), ellenőriz, bírál; **sindacato**, m. 1. számadás, ellenőrzés, 2. polgármesteri hivatal, 3. szindikátus; **sindaco**, 1. polgármester, 2. ellenőr.
- sincura**, f. szinekúra.
- sine-doché**, f. szinekoché.
- sine-drio**, m. nagy-tanács.
- sinfonia**, f. 1. összhang, 2. szimfónia.
- singhiozza-re** (singhiozzo), zokog; **singhiozzo**, m. zokogás.
- singola-re** agg. egyes, 2. különös; s. m. egyes szám; **singularità**, f. 1. magában állás, 2. különösség; **singularmente**, avv. egyenként, különösen; **singolo**, 1. agg. egyes, 2. s. m. egyén.
- singulto**, m. zokogás.
- siniscalco**, m. udvarmester.
- sini-stra**, f. bal kéz v. oldal; **sinistramente**, avv. szerencsétlenül, kegyetlenül; **sini-stro**, agg. 1. rossz, 2. szerencsétlen, 3. s. m. szerencsétlenség.
- si-no**, prep. l. fino.
- sinodo**, m. szinódus, zsinat.
- sinonimi-a**, f. rokon értelem; **sinonimo**, agg. rokon értelmű.
- sino-ttico**, agg. összefoglaló.
- sintassi**, f. mondattan; **sintattico**, agg. mondattani.

sintoma-tico, agg. tünetszerű;
 si-nomo, m. (kor-) tünet.
 sinuo-sità, f. kanyarulat, kanyar-
 gús; sinuo-so, agg. kanyargó.
 sipa-rio, m. függöny (szinpadé).
 Si-re, m. Felsőg.
 sire-na, f. szirén.
 siri-aco, agg. szíriai.
 siri-nga, f. 1. pásztorsíp, 2. fecs-
 kendő.
 Si-rio, m. Sirius.
 siro-ccia, f. 1. sorella.
 si-smico, agg. földrengést; sismo-
 grafo, m. földrengés-mérő.
 siste-ma, m. rendszer; sistema-re
 (siste-mo), (el) rendez;
 sistema-tico, agg. rendszeres;
 sistemazio-ne, f. (el)rendezés.
 sití-ndo, agg. szomjas; sití-re
 (-i-sco), szomjazik.
 si-to, m. fekvés, környék.
 situa-re (si-ta-to), elhelyez; si-
 tua-to, fekvő; esser —, fek-
 szik; situazione, f. fekvés,
 helyzet.
 slaccia-re (sla-ccio), kifűz.
 slancia-re (sla-ncio), hajít;
 slancia-rsi, nekirohan; slan-
 cia-to, agg. karesú; slan-cio,
 m. lendület.
 slarga-re (sla-rgo), kiszélesít.
 slatta-re (sla-tto), csecsemőt
 az anyatejtől elválaszt.
 slea-le, agg. alattomos, nem egye-
 nes; slealtà, f. alattomoság.
 slega-re (sle-go), (kötelektől)
 felold.
 sli-tta, f. száánkó.
 sloga-re (slo-go), kifícamít;
 sloga-rsi, kifícamodik; sloga-
 tu-ra, f. fícamodás.
 sloggia-re (slo-ggio), 1. el-
 kerget, 2. lakásból kiűz, 3.
 (lakóhelyet) elhagy.

smacca-to, agg. 1. émelyítő, 2.
 megsebzéyenült.
 sma-cco, m. szégyen.
 smaglin-re (sma-glio), 1. fel-
 fejt (harisnyát), 2. ragyog.
 smagri-re (sma-gr-o), 1. sová-
 nyít, 2. kiszárit, 3. soványodik.
 smalta-re (sma-lto), 1. zomán-
 coz, 2. vakol; smaltatu-ra, f.
 zománcozás.
 smalti-re (-i-sco), megemészt.
 sma-lto, m. 1. zománc, 2. vako-
 lat, 3. kő.
 smani-a, f. düh, őrzöngés; sma-
 nia-re (sma-nio), őrzöng,
 lázálomban beszél.
 smaniera-to, agg. csiszolatlan.
 smanio-so, agg. őrzöngő, őrült.
 smantella-re (sma-nte-lla), le-
 rombol.
 smargiassa-to, f. henegegés; smar-
 gia-sso, m. henegegő.
 smarrime-nto, m. 1. elveszés, 2.
 tévelygés, 3. ijedelem; smar-
 ri-re (-i-sco), 1. elveszt, 2.
 eltéveszt, 3. úgy eltesz vmit,
 hogy nem találja meg; smar-
 ri-rsi, elveszik, eltéved; smar-
 ri-to, agg. 1. ijedt, 2. zavart.
 smaschera-re (sma-sche-ro),
 az álarcot lerántja, leleplez.
 smembrame-nto, m. megcsontkítás;
 smembra-re (sme-mbr-o),
 megcsontkít.
 smemora-to, agg. 1. nem emlé-
 kező, 2. szórakozott, 3. os-
 tobu; smemorata-ggine, f. fe-
 ledékenység, szórakozottság;
 smemora-to, agg. feledékeny.
 smenti-re (-i-sco), meghazudtol;
 smenti-ta, f. meghazudtolás.
 smer-a-ldo, m. smaragd.
 smeriglio-re (smeri-glio),
 üvegpapírral dörzsöl, sme-
 ri-glio, m. üvegpapír.

- smettere** (sme-tto), fölhagyás.
smidolla-re (smido-lló), a ve-
 lejét v. belét kiveszi.
smi-lzo, agg. sovány.
sminuza-re (sminu-zzó), kis
 darabokra vág, elmorzsal.
smisura-to, agg. mérhetetlen, ha-
 tártalan.
smobilia-to, agg. bútorozatlan.
smoccica-re (smo-c-cico),
smocola-re (smo-c-coló),
 lekoppant (gyertyát); **smocco-**
lato-io, m. koppantó-olló.
smoderate-zza, f. mértéktelenség;
smodera-to, agg. mértéktelen.
smoglia-to, agg. nőtlen.
smonaca-rsi (smo-naco), az
 apácarendből kilép.
smonta-re (smo-nto), 1. le-
 száll, megszáll, 2. leszerel
 (gépet), 3. tönkretesz.
smo-rtia, f. arcfintor; **smorfio-so**,
 agg. szeszélyes.
smo-rto, agg. sápadt.
smorza-re (smo-r-zó), 1. elolt,
 2. (meszet) olt, 3. csökkent,
 tompít, halkít; **smo-rzo**, m.
 tompító.
smo-tta, f. földesuszamlás; **smot-**
ta-re (smo-tto), beomlik.
smozzica-re (smo-z-zico), meg-
 csonkít.
smu-ngere (smu-ngó), kiszipo-
 lyoz; **smu-uto**, agg. sovány,
 száraz.
smuo-vere (smuo-vo), 1. el-
 mozdít, 2. lebeszél, 3. meg-
 indít, 4. ás, szánt; **smuo-versi**,
 eltántorodik.
smussa-re (smu-ssó), letompít.
snaturate-zza, f. természetellenes-
 ség, kegyetlenség; **snatura-to**,
 agg. embertelen, kegyetlen.
sneghitti-re (-i-sco), restségből
 fölruáz.
snelle-zza, f. gyorsaság; **sne-llo**,
 agg. gyors, karcsú.
snerva-re (sne-rvo), gyöngít,
 elpuhít, kimerít; **snerva-rsi**,
 kimerül, elpuhul; **snerva-to**,
 agg. ideges, gyöngé, elpuhult,
 erélytelen.
snida-re (sni-do), a fészekből
 kivesz v. elűz.
snoda-re (sno-do), fel-, meg-
 old; **snoda-rsi**, feloldódik, fel-
 oszlik.
snuda-re (snu-do), k-ránt (kar-
 dot).
soa-ve, agg. kedves, édes, csön-
 des; **soavitù**, f. kedvesség.
sobbalza-re (sobba-lzo), fel-
 ugrik; **sobba-lzo**, m. di-,
 hirtelen.
sobbarca-rsi (sobba-rco), vál-
 lalkozik.
sobbolli-re (sobbo-lló), forrni
 kezd.
sobbo-rgo, m. elővaros.
sobrietà, f. mértékletesség; **so-**
brio, agg. mértékletes.
socchiu-dere (-chiu-do), félig
 becsuk.
so-cco, m. soccus, szandál; **cal-**
zare il—, vígjátékokat ír.
socco-mbere (socco-mbo), le-
 rogy.
socco-rriere (socco-rro), segít;
socco-rso, m. segítség.
so-cera, l. suocera.
so-cia, f. társnő; **socia-bile**, agg.
 társas; **sociabilità**, f. társas
 hajlam; **socia-le**, agg. társa-
 dalmi; **sociali-smo**, m. szocia-
 lizmus; **sociali-sta**, m. szocia-
 lista; **sociali-stico**, agg. szo-
 cialisztikus; **socialità**, f. kö-
 zösség; **socializza-re** (socia-

- i . z z o), szocializál; **società**,
 f. 1. társadalom, 2. társaság,
 3. társulat; **socie-vole**, agg.
 társas; **socievole zza**, f. társas
 hajlam.
so-cio, m. 1. társ, 2. tag, 3. elő-
 fizető.
sociologi-a, f. társadalom-tudo-
 mány.
So-crate, m. Sokrates.
so-da, f. szóda, szikszó.
soda-le, m. társ; **sodali-zio**, m.
 társulat, egyesület.
soddisfa-re, l. **sodisfare**.
sode zza, f. szilárdság, alaposság.
sodisfa-re (**sodisfa-ccio**), ki-
 elégít; **sodisfa-tto**, agg. meg-
 elégedett; **sodisfatto-rio**, agg.
 kielégítő; **sodisfazio-ne**, f. 1.
 megelégedés, 2. elégtétel.
so-do, agg. kemény, szilárd;
mett cere in —, megállapít;
 avv. keményen, szilárdan.
sodà, m. kerevet.
soffere-nte, agg. 1. szenvedő, 2.
 beteg, 3. türelmes; **soffere nza**,
 f. szenvedés.
sofferma-re (**soffe-rm o**), meg-
 állít; **sofferma-rsi**, megáll (rö-
 vid időre); **sofferma-ta**, f.
 rövid tartózkodás.
soffia-re (**so-ffio**), fúj; **sof-
 fia-rsi**, orrát kifújja.
so-ffice, agg. puha, kényelmes.
soffi-etto, m. kézi fújtató; **so,f-
 fio**, m. 1. fújás, fuvallat, 2.
 lélekzet, 3. lehellet.
soffi-ta, f. padlás, **soffi-tto**, m.
 mennyezet.
soffocame-nto, m. fulladás; **soffo-
 ca-re** (**so-ffo-co**), el-, meg-
 fojt, megfullad; **soffoca-nte**,
 agg. fullasztó; **soffocazio-ne**,
 f. fulladás.
soffrega-re (**f-r-e-g o**), dörzsöl
soffrime-nto, m. szenvedés; **soffri-
 re** (**so-ffro**), szenved.
soffumica-re (**soffu-mico**),
 felfüstöl.
sofi-sma, m. álokoskodás; **sofi-sta**,
 m. szofista; **sofisticheri-a**, f.
 álokoskodás; **sofi-stico**, agg.
 szofisztikus.
soggetti-vo, agg. szubjektív, ala-
 nyi; **sogge-tto**, m. 1. alany,
 2. tárgy, 3. ember, 4. alatt-
 való, 5. agg. vlminek alá-
 vetett, vlmittől függő; **sogge-
 zio ne**, f. 1. alávetettség, 2.
 kényszer, 3. tekintély, féle-
 lem.
sogghigna-re (**sogghi-gno**),
 gúnyosan mosolyog; **sogghi-
 gno**, m. gúnymosoly.
soggiace-re (**soggia-ccio**),
 alávetett v. rabja vlminek.
soggioga-re (**soggio-g o**), le-
 igáz.
soggiorna-re (**soggio-rno**),
 tartózkodik; **soggio-rno**, m.
 tartózkodás.
soggiu-ngere (**-giu-ng o**), hozzá-
 tesz; **soggiunti-vo**, m. kötő-
 mód; **soggiunzio ne**, f. hozzá-
 tevés.
sognarda-re (**soggua-rd o**),
 alattomban néz.
so-glia, f. küszöb.
so-glio, m. azék, trónus.
sogna-re (**so-gno**), álmodik;
sognato-re, m. álmodozó;
so-gno, m. álom.
sola-io, m. 1. padló, 2. padlás, 3.
 terrasz, 4. emelet.
solame-nte, avv. csupán, csak.
sola-re, agg. nap-; **sola-ta**, f. nap-
 szúrás; **solati o**, m. déli fek-
 vés; agg. napos, déli fekvésű.
solatu-ra, f. talpalás.

solca-re (so-le-o), szánt; **solca-ta**, f. barázda; **solca-to**, agg. barázdás, ráncos, szántott, so lco, m. barázda.

soldate sca, f. katonaság, sereg; **soldate-sco**, agg. katonai, katonás; **solda-to**, m. katona.

so-llo, m. 1. öt centesimo, 2. pénz, 3. zsold

so-le, m. nap.

soleci-smo, m. nyelvtani hiba.

soleggia-nte, agg. aranyfényű; **soleggia-re** (so-le-ggio), a napra kitesz.

sole-nne, agg. 1. ünnepélyes, 2. alapos; **solenne-nte**, avv. ünnepélyesen; **soleni-zzare** (so-len-ni-z-zo), megünnepel.

sole-re (so-glio), szokott.

sole-nte, agg. szorgos, fáradhatatlan, gondos; **sole-rzia**, f. gondosság, szorgosság, figyelem.

sole-tto, agg. egészen egyedül.

solla-to, m. szulfát.

solfeggi-are (sol-fe-ggio), skáláz; **solfe-ggio**, m. ének-skála; énekgyakorlat.

solfo, l. zolfo; **solfora-to**, solforoso, agg. kénes.

solidame-nte, avv. szilárdan; **solidarietà**, f. összetartás; **solidario**, agg. szolidáris; **solidazza**, f. szilárdság, keménység; **solidità**, f. szilárdság, tartósság, alaposság; **so-lido**, f. agg. szilárd, tartós, 2. s. m. szilárd test.

solilo-quio, m. monológ.

solingo, agg. magányos.

solino, m. gallér.

solitario, agg. magányos, magába zárkózó.

so-lito, agg. szokott.

solitu-dine, f. magány.

sollazza-re (sol-la-z-zo), szórakoztat; **sollazza-rsi**, szórakozik; **sollazze-vole**, agg. vidám, szórakoztató; **solla-zzo**, m. szórakozás, pihenés.

sollecitame-nte, agg. gyorsan, buzgón; **sollecitame-nto**, m. sürgetés; **sollecita-re** (sol-le-ci-to), siettet, sürget; **sollecitazione**, f. sürgetés; **solle-cito**, agg. gyors; **sollecitu-dine**, f. 1. buzgalom, 2. gond, 3. siettség, gyorsaság.

solletica-re (sol-le-tico), csikland; **solle tico**, m. 1. vizsketeg, 2. csiklandozás, inger.

sollevame-nto, m. 1. fölemelkedés, tornyosulás, 2. lázadás.

solleva-re (sol-le-vo), 1. fel-emel, 2. vigasztal, 3. (nehézséget) támaszt, 4. föllázt; **solleva-rsi**, 1. fölemelkedik, 2. föllázad; **sollevato-re**, m. lázító; **sollevazio-ne**, f. lázadás; **solle-vo**, m. vigasz.

solu-chero, m. vizsketeg, vágó.

so-lo, agg., avv. egyedül(i).

solsti-zio, m. napéjegyenlőség.

solta-nto, avv. csak.

solu-bile, agg. (meg)oldható; **solu-zio-ne**, f. 1. oldat, 2. megoldás.

solve-nte, agg. fizetéképes

so-ma, f. teher.

somare-llo, m. csacsi; **soma-ro**, m. számár; **som-re**, m. számár.

somiglia-nte, agg. hasonló; **somiglianza**, f. hasonlóság, 2. hasonlat; **somiglia-re** (so-mi-glio), hasonlít.

somma, f. összeg, 2. eredmény; **in —**, egyszóval; **somma-re** (so-m-mo), összead; **sommariame-nte**, avv. sommásan; **somma-rio**, m. kivonat, össze-

foglalás; agg. sommás, rö-
vidre fogott.
sommergere (s o m m e · r g o),
alámerít, aláraszt; **sommer-**
gersi, alámerül; **sommergi-**
bile, m. tengeralattjáró; **som-**
mersio-ne, f. 1. alámerítés,
alámerülés, 2. áradás, 3. el-
süllyedés.
somme-ssó, agg. 1. alázatos, enge-
delmes, 2. halk.
somministra-re (s o m m i n i -
s t r o), odanyújt, -ad; **sommi-**
nistrato-re, m. szállító, ellátó,
adó; **somministrazio-ne**, f. szál-
lítás, ellátás.
sommissio-ne, f. alázatosság, en-
gedelmesség.
sommità, f. csúcs, kiválóság.
so-mmo, agg. legmagasabb, ma-
gasztosabb; s. m. csúcs.
sommo-ssa, f. felkelés, lázadás;
sommuo-vere (-m u o · v o;
m o · s s i; m o · s s o), fellá-
zít.
sona-glio, m. csengő; **sona-re**
(s u o · n o), 1. hangzik, 2. ha-
rangoz, 3. (hangszert) játszik;
sona-tó, f. szonáta; **sonato-re**,
m. játékos v. művész (vmely
hangszeren).
sonda-re (s o · n d o), kémlel.
soneri-a, f. 1. ütőszerkezet, 2. vil-
lamos csengő.
sonet-to, m. szonett.
sonnacehio-so, agg. álmos; **son-**
na-mhulo, agg. s. m. hold-
kóros; **sonnechia-re** (s o n -
n e · c c h i o), szundikál; **son-**
ni-fero, agg. altató; s. m. al-
tatószer; **so-nno**, m. 1. álom,
2. alvás, 3. álmoság; **sonno-**
le-nte, agg. álmos; **sonnole-n-**
za, f. álmoság.
sonorità, f. ércesség, hangzatos-

ság, akusztika; **sono-ro**, agg.
érces, hangzatos; **riso** —,
harsogó nevetés; **schia-ffo**
—, csattanó pofon.
sontuo-so, agg. és származék sza-
vait l. **suntuoso** alatt.
sopi-re (-i · s c o), elaltat, lecsen-
desít, enyhít; **sopo-re**, m. fél-
álom; **sopori-fero**, agg. altató.
soppa-leo, m. padlás.
soppa-nno, m. bélés.
sopperi-re (-i · s c o), gondosko-
dik, ellát.
soppesa-re (-p e · s o), megemel
(súlyt); **soppe-so**, agg. al z a -
r e d i —, a földről felemel.
soppianta-re (s o p p i a · n t o), 1.
vkít vlhonnán kitúr, 2. láb-
bal tapos, 3. megcsal.
soppia-tto, d i —, avv. titkon, alát-
omban.
sopporta-bile, agg. elviselhető;
sopporta-re (s o p p o · r t o),
elvisel; **sopportazio-ne**, f. tű-
rés; c o n —, engedelemmel.
soppressio-ne, f. 1. elnyomás, 2.
eltörlés; **soppri-mere** (s o p -
p r i · m o), 1. elnyom, 2. el-
töröl, 3. eltilt.
so-pra, avv., prep. 1. -on, -en,
-ön, 2. fölött, fölé, 3. fönn.
soprabbonda-nte, avv. túlbőséges;
soprabbonda-nza, f. túlbőség;
soprabbonda-re (-a b b o · n -
d o), bővelkedik.
sopra-ffito, m. felöltő.
sopracca-po, m. gond.
sopraccarica-re (s o p r a c c a · r i -
c o), túlterhel; **sopracca-rico**,
1. m. túlterhelés, 2. agg. túl-
terhelt.
sopraccenna-to, agg. fennemlített.
sopraccie-to, m. ágymennyezet;
sopracci-glio, m. szemöldök.
sopraccove-rtà, f. felső takaró.

sopraccoscienza, f. lelkiismeret-furdalás.

sopracu-to, agg. túl éles.

sopradde-tto, agg. főntebb említett.

sopraffa-re (-fa-c-cio), 1. legyőz, letapos, 2. becsap, túldrágán elad.

sopraffi-ne, agg. nagyon finom.

sopraggi-ngere (-gi-u-g-o), váratlanul odaérkezik v. történik; sopraggi-nta, f. váratlan érkezés v. esemény.

sopraggra-nde, agg. nagyon nagy.

soprammentova-to, agg. főntebb említett.

soprammerca-to, m. ráadás.

soprammisu-ra, soprammo-do, avv. mértékfelett.

soprammonda-no, agg. természetfölötti.

sopra-na, f. kispapok reverendája.

sopranatura-le, agg. természetfölötti.

sopranno me, m. 1. vezeté-, 2. gúnynev.

soprannomina-to, agg. fönn nevezett.

sopraunumera-rio, sopranu-mero, agg. számfeletti.

sopra-no, m. szoprán.

soprappaga-re (-pa-g-o), túlfizet.

soprappa-rto, m. szülés, szülési fájdalom.

soprappassa-ggio, m. útjáró utca v. vasútvonal fölött.

soprappe-so, m. túlsúly

soprappiù, per —, azonkívül.

soprappo-rre (-po-n-g-o), fölébe helyez, előnyben részesít; soprapposizio-ne, f. föléje helyezés.

soprarri-va-re (-ar-ri-v-o), 1. sorpraggiungere.

soprascri-tta, f. leírás, cím.

soprasali-re (-as-sa-li-s-c-o), váratlanul megtámad; soprasa-l-to, m. 1. roham, 2. kiugrás; agg. kirívó.

soprassede-re (-s-i-e-d-o), halogat, habozik.

soprassegna-re (-as-se-g-n-o), megjelöl; soprasse-gno, m. jel.

soprasso-ldo, m. fizetési pótlék, gratifikáció.

soprassuo-lo, m. minden, ami a föld felett nő.

sopratta-ssa, f. pótdó.

soprattu-tto, avv. mindenekfölött, -előtt.

sopravanza-re (so-pra-va-n-z-a), megmarad; sopravanza, m. fölösleg.

sopravedu-to, agg. óvatos.

sopravveni-re (-v-e-n-g-o), közbejön.

sopravve-uto, f. m. túlsúly, előny, 2. avv. hirtelen.

sopravve-ste, f. felső ruha.

sopravvive-nza, f. túlélés; soprav-vi-vere (-v-i-v-o), túlél.

sopreccede-nza, f. túllépés.

sopremine-nte, agg. nagyon kiváló v. kiemelkedő; sopremine-nza, f. emelkedés, kiválóság.

soprintellettua-le, agg. értelemfölötti.

soprintende nte, m. főfelügyelő; soprintende-nza, f. főfelügyelőség; sovrinde-ndere (-i-n-t-e-n-d-o), a főfelügyelőséget gyakorolja.

sopru-so, m. visszaélés.

soqqua-dro, m. fölordulás.

Sor = Signore (népies rövidített alak), So-ra, f. = Signora.

sorbe-tto, m. szorbet; sorbi-re (-i-s-c-o), szüresül.

Sorbo-na, f. Sorbonne.

sorci-no, agg. egér-; **so-rcio**, m. egér.

sorda-ggine, f. süketség; **sorde-za**, f. süketség.

sordide-zza, 1. piszkosság, 2. fűsvénység; **so-rdido**, agg. 1. piszkos, 2. fukar.

sordi-no, m. hangtompító.

sorditá, f. süketség; **so-rdo**, agg. süket; **sordomuto**, agg., s. m. süketnéma.

sore-lla, f. nővér; **sorella-stra**, f. mostohanővér; **sorelli-na**, f. nővérke.

sorge-nte, f. forrás; **so-rgere** (so-r-go), 1. fakad, 2. fölkel, 3. keletkezik.

sorgi-va, f. forrás.

Sori-a, f. Szíria.

sormonta-re (-mo-nto), 1. valami fölé emelkedik, 2. eláraszt, 3. legyőz.

sornio-ne, m. alattomos, alamuszi ember.

sorpassa-re (-pa-ss-o), fölülmúl.

sorprende-nte, avv. meglepő; **sorprende-re** (so-r-pre-nd-o), meglep; **sorpre-sa**, f. meglepetés.

sorre-ggere (so-r-re-g-go), tart, támogat; **sorre-ggersi**, egyenesen áll.

sorri-dere (so-r-ri-d-o), mosolyog; **sorri-so**, m. mosoly.

sorsa-ta, f. korty; **sorseggia-re** (so-r-se-g-gi-o), kortyogat; **so-rso**, m. korty.

so-rtá, f. fájta.

so-rte, f. sors; **soraggia-re** (so-r-te-g-gi-o), sorsol; **sorte-ggio**, m. sorsolás; **sortile-gio**, m. jóvendőmondás; **sorti-re** (-i-s-c-o), 1. kisorsol, 2. a sorsolás által

reá jut, 3. (so-r-t-o), kimegy;

sorti-ta, f. kilépés; kirohanás.

sorglin-nza, f. felügyelet; **sorvegli-a-re** (-ve-g-li-o), ellenőriz.

sorvola-re (-vo-lo), vlm fölélt elszáll v. átsiklik.

sospe-ndere (so-s-pe-nd-o), 1. fölakaszt, 2. felfüggeszt; **sospensio-ne**, f. függés, felfüggesztés; **sospensi-vo**, agg. felfüggesztő.

sospetta-re (so-s-pe-t-to), 1. gyanúsít, 2. sejt; **sospe-tto**, 1. m. gyanu, 2. agg. gyanus; **sospet-to-so**, agg. gyanakvó.

sospi-ngere (so-s-pi-ng-o), lök; **sospi-nto**, agg. ad ogni piè —, folytonosan.

sospira-re (so-s-pi-ro), sóhajt; **sospi-ro**, m. sóhaj.

sosso-pra, avv. l. sotosopra.

so-sta, f. pihenés, szünet.

sostanti-vo, m. főnév.

sosta-nza, f. 1. lényeg, 2. tartalom, 3. birtok; in —, lényegében; **sostanzia-le**, agg. lényeges, lényeghez tartozó; **sostanzial-me-nte**, agg. lényegileg; **sostanzio-so**, agg. tápláló.

sosta-re (so-s-to), szünetel, pihen.

soste-gno, m. támasz; **sostene-re** (-te-ng-o), 1. támogat, 2. visz, 3. (ügyet) képvisel, 4. (szerepet) játszik, 5. állít; **sostenime-nto**, m. (élet-) fenntartás, eltartás, támogatás; **sostentame-nto**, m. életfenntartás, táplálás; **sostenta-re** (so-s-te-n-t-o), fenntart; **sosten-tati-vo**, agg. (élet) fenntartó.

sostitui-re (-i-s-c-o), helyettesít; **sostitu-to**, m. helyettes; **sostituzio-ne**, f. helyettesítés.

sostra-to, m. alap.

sotta-equa, avv. víz alatt; sotto-queo, agg. vízalatti.

sotta-na, f. alsószoknya, szoknya.

sotte-ccchi, avv. titokban

sottentra-re (sotte-n-tro), 1. aláveti magát (igának, tehernek), 2. vtkinek helyébe lép:

sotterfu-gio, m. kifogás.

sotter-rra, avv. föld alatt; sotter-rame-nto, m. (be) temetés; sotterra-neo, agg. földalatti; sotterra-re (-te-r-ro), eltemet.

sottiglie-zza, f. 1. vékonyság, 2. finomság, 3. él; sottile, agg. vékony, finom, éles; mal —, sorvadás; sottilità, f. finomság, élesség; sottilità-re (sottilitài-z-zo), szőrszalat hasogat; töpreng.

sottintendere (sottintende-nd-o), titokban hozzágondol, a szavak mögött elrejt.

sotto, prep., avv. 1. alatt, alá, 2. lenn; andar —, alámerül, 3. al; sottobiblioteca-rio m. alkonyvitáros; sotto-ccchio, avv. titkon; sottocommissione, f. albizottság; sottoloco-ppa, f. esésze alja; sottodiretto-re, m. aligazgató; sottolinea-re (-li-ne-o), aláhúz; sottomae-stro, segédtanító; sottoma-no, m. frómappa; di —, kéz alatt, titkon; sottomari-no, 1. agg. tenger alatti, 2. s. m. tengeralattjáró.

sottome-tere (-me-tto), alávet, sottoporre (-po-ng-o), alávet; sottoposizio-ne, f. alárendelés; sottoprio-re, m. subprior; sottosca-la, f. a lépcső alatti szabad tér; sottoscritto-re, m. aláíró; sottoscri-vere (-s-c-r-i-v-o), aláír; sottoscri-

zio-ne, f. aláírás; sottosegre-ta-rio, 1. segédtitkár, 2. — di stato, helyettes államtitkár.

sottoso-pria, avv. összevissza.

sottosqua-dro, m. bemélyesztés, bevésés.

sottosta-re (sottostò), 1. aiat-ta van, 2. vlminek alá van vetve; sottosuo-lo, m. alsó földréteg, 2. szuterrén; sottotene-n-te, m. hadnagy; sottovo-ce, avv. halkán.

sottra-rre (sottra-g-g-o), 1. elvon, kivon, 2. megment, 3. lop; sottra-rsi, kivonja magát, megszabadul; sottrazio-ne, f. kivonás, elvonás, lopás.

sottufficia-le, m. altiszt.

sove-n-te, avv. gyakran.

soverchiame-n-te, avv. mérték föltött; soverchia-re (sove-rc-hi-o), 1. kiárad, eláraszt, 2. feleslegben van, túlhalad, 3. legyőz, túljár az eszén; soverchieria, f. erőszakosság; sove-rehio, agg. fölös, túlságos.

so-vra, prep. l. sopra.

sovrane-ggia-re (sovrane-g-gi-o), uralkodik; sovrani-tà, f. uralom; sovra-no, m. uralkodó.

sovrasta-re (sovrasta-o), 1. föltülemelkedik, 2. fenyeget (veszély), 3. közeledik, 4. vlmie-lén áll, 5. szünetet tart (beszédben); sovrimpo-sta, f. pótdó; sovruma-no, agg. emberföltötti; sovralla, m. mettere a —, megtakarít; di —, avv. ráadásul.

sovveni-re (-ve-ng-o), 1. segít; 2. emlékezik; sovveni-re, m. emlékezet, emlék; sovventore, m. segítő; sovvenzio-ne, f. segítség, támogatás.

sovrersione, f. felforgatás; **soverti-re** (-i · s c o), felforgat; **sovertito-re**, m. felforgató.

sozza-re (s o · z z o), beszennyez, **so-zzo**, agg. szeennes; **sozzu-me**, m. szenny; **sozzu-ra**, f. szenny.

spaccale-gna, m. favágó; **spacca-re** (s p a · c c o), hasít; **spacca-to**, m. (kereszt-)metszet; agg. törölmetszett; **spaccatu-ra**, f. 1. hasítás, 2. hasadék.

spaccia-re (s p a c c i o), 1. elad, 2. elintéz, 3. vminek kiad, 4. (beteget) felad, 5. elküld valahová; **spaccia-rsi**, vminek kiadja magát; **spacciatame-nte**, avv. gyorsan; **spacciato-re**, m. küldő, terjesztő; **spa-ccio**, m. 1. elintézés, 2. eladás, forgalom, 3. fuvar, 4. küldemény.

spac-co, m. hasadék.

spacona-ta, f. hengegés; **spacco-ne**, m. hengegő.

spada, f. kard; **spadacci-no**, m. 1. párbajhős, 2. bérene.

spado-ne, m. 1. nagy kard, 2. eunuh.

spadroneggia-re (s p a d r o n e · g i o), uraskodik.

spaghe-tto, m. vékony zsinég, vékony makaróni.

Spa-gna, f. Spanyolország; **spagno-le-tta**, f. cigaretta; **spagnuo-lo**, agg. spanyol.

spa-go, m. zsinég.

spalanca-re (s p a l a · n c o), tág-ra nyit.

spala-re (s p a · l o), ellapátol; **spalla**, f. váll, hát, támla, hegyhát, sereg szárnya; **spalleggia-re** (s p a l l e · g g i o), támogat; **spalle-tta**, f. gát, karfa; **spallie-ra**, f.

támla; **spalluccia-ta**, f. váll-vonogatás.

spala-re (s p a · l m o), beken; **spalma-ta**, f. 1. bekenés, 2. botlítás a tenyérre; **spa-lmo**, m. a hajó befestésére szolgáló kátrányfesték.

spampana-re (s p a · m p a n o), 1. lelevelez (szőlőtőkét), 2. levelet veszti; **spampana-ta**, f. hengegés.

spanconna-rsi (s p a n c o · n o), megrepedezik.

spa-ndere (s p a · n d o), 1. szór, 2. kiterít, 3. elterjeszt; **spa-ndersi**, elterjed; **spandime-nto**, m. 1. elszórás, 2. elterjesztés, elterjedés.

spania-rsi (s p a · n i o), a lépről a zavarból elszabadul.

spa-anna, f. arasz.

spara-gio, m. spárga.

spara-re (s p a · r o), 1. elsüt, 2. díszétől megfoszt; **spara-rsi**, megfosztja, feláldozza magát; **spara-ta**, f. elsütés, 2. hengegés; **spara-to**, agg. nyitott.

sparecchia-re (s p a r e · c c h i o), lehordja az asztalt.

spara-ggio, m. egyenlőtlenség.

spara-gere (s p a · r g o; s p a · r s i; s p a · r s o), 1. (el)szór, 2. kiterít, 3. terjeszt; **spara-rgersi**, szétszóródik, elterjed; **spargime-nto**, m. 1. ontás, 2. terjesztés.

spari-re (-i · s c o), eltűnik; **sparizio-ne**, f. eltűnés.

sparla-re (s p a · r l o), 1. rágalmaz, 2. csunya kifejezéseket használ.

sparta-no, agg. spartai.

spa-rte, **prendere a —**, félrevon.

spartime-nto, m. 1. elválasztás, 2. szakasz; **sparti-re** (s p a - v t o), 1. feloszt, 2. elválaszt; **sparti-rsi**, elváll, 2. elmegy; **spartitame-nte**, avv. külön; **sparti-to**, m. partitúra, agg. elkülönített; **spartizio-ne**, f. felosztás, hajválaszték.

sparute-zza, f. soványság, igénytelen külső; **sparu-to**, agg. sovány, igénytelen.

sparvie-re, m. ölyv, karvaly.

spasima-re (s p a - s i m o), 1. görcsökben vonaglik, 2. sóhajtozik, áhitozik; **spa-simo**, m. 1. göres, 2. vágy; **spasimo-so**, agg. göresös; **spasmo-dico**, agg. görcsös; **spassa-re** (s p a - s o), szórakoztat; **spassa-rsi**, szórakozik.

spasse-ggio, l. passeggio; **spasse-ggi-o**, m. fel-alá járás.

spassionate-zza, f. szenvedélytelenség, előítélet nélküliség; **spassiona-to**, agg. szenvedélytől v. előítélettől ment.

spa-ss-o, m. 1. szórakozás, 2. séta.

spatria-re (s p a - t r i o), kivándorol.

spaura-cchio, m. (madár-)ijesztő; **spaure-vole**, agg. ijesztő; **spaurime-nto**, m. ijedelem; **spauri-re** (-i - s c o), megijeszt; **spauri-rsi**, megijed.

spavalderia, f. szemtelenség; **spa-valdo**, agg. szemtelen.

spaventa-re (s p a - v e - n t o), megijeszt; **spaventa-rsi**, megijed; **spavente-vole**, agg. rettenetes; **spave-nto**, m. ijedelem; **spavento-so**, agg. rettenetes.

spazienti-rsi (s p a - z i e - n t o), türelmetlenkedik.

spa-zio, m. tér, hely, időköz; **spazza-re** (s p a - z z o), seper;

spazza-ta, f. seprés; **spazzatu-ra**, f. piszok; **spazzi-no**, m. utca-seprő; **spazzola**, f. kefe; **spazzola-re** (s p a - z z o l o), kefél; **spazzoli-no**, m. kis kefe; — d a d e n t i, fogkefe.

specchia-rsi (s p e - c c h i o), tükörbe néz, tükröződik; **specchia-to**, agg. tükörtiszt; **specchie-tto**, m. kézi tükör; **spe-cchio**, f. tükör, 2. példa, 3. kimutatás.

specia-le, agg. különleges; **speciali-sta**, m. specializsta; **specialità**, f. különlegesség; **specialmente**, avv. különösen.

specie, f. 1. faj, 2. alak, 3. m i f a —, csodálkozom, 4. avv. különösen; **speci-fica**, f. részletes kimutatás; **specifica-re** (s p e c i - f i c o), egyenként felsorol, részletez; **specificazio-ne**, f. részletezés, közelebbi meghatározás; **speci-fico**, agg. különleges; **specio-so**, agg. látszólagos.

spe-co, m. barlang.

spe-cola, f. csillagvizsgáló.

specula-re (s p e - c u l o), 1. szemlélődik, 2. üzérkedik, számít; **speculati-va**, f. 1. szemlélődés, 2. spekuláció.

speda-le, m. kórház; **spedaltà**, f. kórházi ápolás.

spedi-re (-i - s c o), 1. elküld, 2. elintéz; **spedi-rsi**, siet; **speditame-nte**, avv. gyorsan; **spedite-zza**, f. gyorsaság; **speditivo**, agg. gyors, sietős; **spedi-to**, 1. agg. gyors, 2. avv. gyorsan.

spedizio-ne, f. 1. elküldés, 2. elintézés, 3. hadjárat, expedició; **spedizioniere**, m. küldő, szállító.

speгна-re (s p e · g n o), (a zálog-házból) kivált; speгна-rsi, felszabadítja magát, megsza-badul.

spe·gnere (s p e · g n o), elolt.

spela-rsi (s p e · l o), szörét veszti.

spella-re (s p e · l l o), megnyűz;

spella-rsi, hámlik; spellatu-ra, f. nyúzás.

spelo-nca, f. barlang.

spe-me, f. remény.

spe·ndere (s p e · n d o), költ pénzt;

spe·ndersi, vminek áldozza magát; spendere·ccio, spende-vole, agg. költekező.

spe-ne, f. remény.

spe·ngere (s p e · n g o), 1. elolt,

2. kitöröl; spe·ngersi, 1. ki-alszik (tűz), 2. elmosódik, 3. ki-, meghal, 4. fogy, soványo-dik; spengime·nto, m. eloltás, kiölés.

spennacchia-re (s p e n n a · c -

ch i o), megkoppaszt; spenna-re (s p e · n n o), megkoppaszt.

spenna-rsi, tollát veszti.

spensierate·zza, f. gondtalanság;

spensiera·to, agg. gondtalan.

spenzola-re; spenzola-rsi (s p e · n -

z o l o), lóg; spenzolo-ne, avv. lógva.

spe-ra, f. 1. gömb, szfera, 2. tü-kör.

spera-nza, f. remény; spera-re

(s p e · r o), remél; sper-dere

(s p e · r d o), 1. elpusztít, 2.

elveszt; sper·dersi, eltéved, el-

pusztul; sperdime·nto, m. 1.

szétszórás, 2. koraszülés; sper-

dito-re, m., sperditri-ce, f.

pusztító.

spergiura-re, hamisan esküszik;

spergiu-ro, m. hamisan esküvő.

spericola-rsi (s p e r i · c o l o),

megijed, elcsügged; spericolo-pe, m. gyáva.

sperimenta-le, agg. kísérleti; spe-

rimenta-re (s p e r i m e n -

t o), megkísérel, kísérletez;

sperimenta-rsi, megpróbálko-

zik; sperimenta·to, agg. ki-

próbált; sperime·nto, m. kí-

sérlet.

spe-rma, m. ondó, mag

sperperame·nto, m. 1. szétszórás,

pazarlás, 2. pusztítás; sperpe-

ra-re (s p e · r p e r o), 1. elpusz-

tít, 2. pazarol; spe-rpero, m.

1. pazarlás, 2. pusztítás.

sperpe·tua, f. szerencsétlenség.

spertica·to, agg. nagyon hosszú.

spe-sa, f. 1. kiadás, költség, 2. la r

la —, a piacon bevásárol, 3.

ellátás; spesa-re (s p e · s o),

eltart, ellát.

spesseggia-re (s p e s s e · g g i o),

gyakran ismétlődik; spesse-

za, f. 1. gyakoriság, 2. sűrű-

ség; spe-sso, agg. 1. sűrű (vas-

tag), 2. gyakori; spesse

v o l t e, avv. gyakran, 3. avv.

gyakran; spesso-re, m. vastag-

ság.

spetta-bile, agg. tekintetes, tisz-

telt.

spetta-colo, m. 1. látvány, 2. elő-

adás; spettacolo-so, agg. fel-

tűnést keltő.

spetta-nza, f. illetékesség; spet-

ta-re (m i s p e · t t a), illet.

spettato-re, m., spettatri-ce, f. néző,

spettigola-re (s p e t t e · g o l o),

pletykál.

spettinar-e (s p e · t t i n o), mel-

lét kigombolja.

spe-ttro, m. 1. szellem, 2. spek-

trum.

spezia-le, 1. m. patikus, 2. agg.

különleges, külön.

- spe-zie, f. fűszer; spezieri-a, f. gyógyszer-tár; spezieri-e, f. pörkölő fűszerek.
- spezzu-re (s p e - z z o), eltör; — la leg na, fát vág.
- spezzetta-re (s p e z z e - t t o), kis darabokra vág v. szakít.
- spi-a, f. kém.
- spiace-nte, agg. kellemetlen; spia-ce-re (s p i a - c c i o), nem tetszik, kellemetlen; spiace-vole, agg. kellemetlen; spia-cevole-zza, f. kellemetlenség.
- spia-ggia, f. tengerpart.
- spianna-re (s p i a - n o), 1. ki-egyenlíti, egyenget, 2. a föld-del egyenlővé tesz, 3. rá-fogja a fegyvert; spianna-to, agg. sík; spianna-ta, f. síkság.
- spianato-io, m. mángoló; spianna-tu-ra, f. egyengetés.
- spianta-re (s p i a - n t o), 1. gyö-kerestől kivesz, 2. lerombol; spianta-to, agg. tönkrement; spia-nto, m. lerombolás, pusztítás.
- spia-re (s p i - o), kémlel.
- spiatte-lla-re (s p i a t t e - l l o), szabadon kimond.
- spicca-re (s p i - c c o), 1. elvászt, kezd, 2. — il vo lo, felre-pül, 3. kiemelkedik; spiccata-me-nte, avv. világosan, kiváló-an; spicchio, m. szelet.
- spiccia-re (s p i - c c i o), gyorsan elintéz; spiccia-rsi, siet; spic-cianti-vo, agg. siettető.
- spiccica-re (s p i - c c i o), 1. f. szétvászt, 2. világosan kiejt; spiccica-rsi, el-, leválik; spi-c-cio, agg. gyors; spicciola-ta, f. alla —, egyenként; spi-c-ciolo, 1. agg. apró, 2. a. m. aprópénz; spi-cco, m. elő-, fel-tűnés.
- spie-de, spie-do, m. nyárs.
- spiega-re (s p i e - g o), 1. kiterít, 2. kifejt, 3. (meg)magyaráz; mi spie-g o, azaz; spiega-zio-ne, f. magyarázat.
- spieta-to, agg. rettenetes.
- spifferra-re (s p i - f f e r o), 1. rög-tönöz, 2. pletykál.
- spi-ga, f. kalász; spiga-re (s p i - g o), spighi-re (-i - s c o), ka-lászosodik.
- spigiona-rsi (s p i g i o - n a), meg-űrül (lakás).
- spigliate-zza, f. fesztelenség, ügyesség; spiglia-to, agg. fesz-telen, ügyes.
- spi-go, m. levendula; spigola-me-nto, m. kalászat; spigola-re (s p i - g o l o), böngész; spigolatu-ra, f. kalászat.
- spi-golo, m. sarok, szeglet.
- spigo-so, agg. kalászos.
- spigri-re (-i - s c o), a restségből felébred.
- spi-lla, f. melltű; spi-llo, m. gom-bostű, melltű.
- spilluzzica-re (s p i l l u z z i c o), keveset eszik v. nyer; spillu-z-zico, m. darabka.
- spilorceri-a, f. fősvénység; spilo-r-cio, agg. fősvény.
- spilungo-ne, m. nagyon magas ember.
- spi-na, f. tüske; — dorsale, hátgerinc.
- spina-ci, n. pl. paraj.
- spina-le, agg. gerinc-.
- spine-to, m. tüskebokor, -sövény.
- spine-tta, m. 1. spinét 2. tüske.
- spi-ngere (s p i - n g o), 1. lök, tol, 2. biztat; spi-ngersi, (s p i - n g o), tolakodik, nyomul.
- spi-no, 1. tüskebokor, 2. agg. tö-vises; u v a — a, egres; spi-no-so, agg. tövises, kényes.

spiona-ggio, m. kémkedés; **spione**, m. kém; **spioneggia-re** (s p i o n e - g g i o), kémkedik.

spionta, f. lökés.

spiomba-re (s p i o - m b o), 1. földhöz vágódik, 2. rettenetes nehéz.

spio-vere (s p i o - v o), 1. az eső eláll, 2. aláomlik (haj, szakáll); **spiovu-to**, agg. aláomló.

spira, f. csigavonal, kigyózó mozgás.

spira-bile, agg. lélekezzethető, tiszta; **spira-glio**, m. szellőztető lyuk; **spira-le**, agg. spirális; **spira-nte**, agg. 1. fújó, 2. most végződő, 3. fuvó (hang); **spira-re** (s p i - r o), 1. kilehel, 2. lélekzik, 3. lengedezik, fúj, 4. ihlet, 5. meghal, 6. elmúlik.

spirita-to, (agg.) 1. ördögös, 2. rajongó, 3. ijedt, 4. s. m. örült; **spiriti-smo**, m. spiritizmus; **spiri-to**, m. 1. szellem, 2. szesz; **sprito-so**, agg. 1. szellemes, 2. szesz; **spiri-tua-le**, agg. szellemi; s. m. lelki hatalom; **spirituali-smo**, m. spiritualizmus; **spiritualità**, f. vallásosság; **spiritualme-nte**, avv. lélekben; **spi-ro**, m. lehellet; **spi-rto**, m. l. spirito.

spiumaccia-re (s p i u m a - c c i o), (vánkost) felráz.

spi-zzico, m. a —, lassanként, részletekben.

splende-nte, agg. ragyogó; **splendere** (s p l e - n d o), ragyog; **splendide-zza**, f. ragyogás; **splendido**, agg. ragyogó; **splendo-re**, m. ragyogás, fény.

sple-ne, m. lép; **splene-tico**, agg. lépkóros; **sple-nico**, agg. lép-

spo-cchia, f. gőg; **spocchio-so**, agg. gőgös.

spodesta-re (s p o d e - s t o), az uralomról letesz; **spodesta-rsi**, mond (az uralomról); **spodesta-to**, agg. uralmától megfosztott.

spoglia, f. 1. állati bőr, 2. ruha, 3. préda, 4. — mortale, holttest; **spoglia-re** (s p o - g l i o), 1. levetköztet, 2. megfoszt, 3. kifoszt; **spoglia-rsi**, 1. levetkőzik, 2. lombját veszti, 3. — di, vlmitől magát megszabadítja; **spoglia-to-io**, m. öltözködő-szoba; **spo-glio**, 1. agg. megfosztott, 2. s. m. válogatás, 3. szavazatok összeszámolása.

spolmona-rsi (s p o l m o - n o), agyonbeszéli magát.

spolpa-re (s p o - l p o), 1. húst lerág v. levág, 2. kiszipolyoz; **spolpa-rsi**, mindentől megfosztja magát; **spolpa-to**, agg. kiszipolyozott; **spo-lpo**, agg. sovány.

spoltroni-re (-i - s c o), a restségből fölráz; **spoltroni-rsi**, a lustaságot lerázza.

spolvera-re (s p o - l v e r o), 1. le-, kiporol, 2. kirabol; **spolvera-ta**, f. le-, kiporolás; **spolverato-re**, m., **spolveratri-ce**, f. poroló; **macchina** —, porszívó; **spolveratu-ra**, f. leporolás; **spolveri-na**, f. por-köpeny; **spolverizza-re** (s p o l - v e r i - z z o), 1. porrá tör, 2. cukorral meghint.

spo-nda, f. 1. vlmí széle, 2. part. **sponde-o**, m. spondeus.

spongio-só, agg. spongyaszerű.

spo-nsa, l. sposa; **sponsa-glia**, l. 1. sposalizio; **sponsa-le**, agg. esküvői, férji; **sponsa-li**, m. pl. menyegző; **sponsali-zio**, m.

- l. spozalizio; spo-nso, m. 1. sposo.
 spontaneità, f. természetesség, spontaneitás; sponta-neo, agg. spontán.
 spopola-re (s p o - p o l o), elnéptelent; spopola-to, agg. néptelen
 spora-dico, agg. szórványos.
 sporca-re, (s p o - r c o), bepiszkol; sporca-rsi, bepiszkolódik; sporche-zza, f., sporci-zia, f. piszok; spo-rco, agg. piszkos.
 sporge-nte, agg. kiálló; sporge-nza, f. kiugrás; spo-rgere (s p o - r g o), 1. előreugrik, 2. benyújt; spo-rgersi, kihajol.
 spo-rta, f. (bevásárló) kosár.
 sportelli-no, m. ajtócska; spor-te-lló, m. kis ajtó.
 spo-rto, m. erkély, kiugrás; spo-r-to, agg. előre nyújtott.
 spo-sa, f. menyasszony, asszony; sposali-zio, m. esküvő; sposa-re (s p o - s o), 1. férjhez megy, nőül vesz, 2. megesküt, 3. esküvőt tart, 4. magáévá tesz; sposa-rsi, 1. megházasodik, 2. elcsajátít; spo-so, m. vőlegény, férj; spo-si, m. pl. házasok; p r o m e s s i —, jegyesek.
 spossame-nto, m. kimerültség; spossa-re (s p o s s o), kimerít; spossa-rsi, kimerül; spos-sate-zza, f. kimerültség; spos-sa-to, agg. kimerült.
 spossessa-re (s p o s s e - s s o), valaminek birtokától megfoszt, elűz.
 spostame-nto, m. áthelyezés, helyváltoztatás, átrendezés, eltolódás; sposta-re (s p o s t o), áthelyez, helyet változtat, el-től, máshova tesz
 spra-nga, f. keresztvas; spran-ga-io, m. drótos; spranga-re (s p r a n g o), 1. keresztvassal elzár, 2. drótoz; spran-gatu-ra, f. drótozás.
 spra-zzo, m. 1. sugár, 2. fröccsenés.
 spreca-re (s p r e - c o), pazarol; spre-co, m. pazarlás; spreco-ne, m. pazarló.
 sprege-vole, agg. megvetendő; spregiato-re, m. megvető; spre-gio, m. megvetés.
 spregiudica-to, agg. előítélettől ment.
 spre-mere (s p r e - m o), kinyom, kifacsar; spremu-to, agg. kifacsart.
 spreta-rsi (s p r e - t o), a papságtól kilép.
 sprezza-nte, agg. lenéző; sprezza-re (s p r e - z z o), lenéz; sprezzatu-ra, f. megvetés, hanyagság; spre-zzo, m. megvetés.
 sprigiona-re (s p r i g i o - n o), a börtönből kibocsájt; sprigio-na-rsi, elszabadul, kiárad.
 sprimaccia-re (s p r i m a - c c i o), jól felrázza az ágyneműt.
 sprizza-re (s p r i - z z o), fecskendez.
 sprofondame-nto, m. beomlás; sprofonda-re (s p r o f o n - d o), 1. belemérül, mélységbe zuhan, beomlik, 2. beszakít (pl. padlót); sprofonda-rsi, 1. beomlik, belemérül.
 sprona-re (s p r o - n o), sarkantyúz; spro-ne, m. sarkantyú.
 sproporzionalità, f. aránytalanság; sproporziona-to, agg. aránytalan; sproporzio-ne, f. aránytalanság.

sproposita-re (s p r o p o s i t o), ostobáskodik; **sproposita-me-nte**, avv. hibásan; **sproposito**, m. 1. hiba, ostobaság, 2. a —, rosszkor.

spropria-re (s p r o p r i o), kisajátít; **spropriazio-ne**, f., **sproprio**, m. kisajátítás.

sprovve-dere (s p r o v v e d o), el nem lát; **sprovedu-to**, agg. valamiben hiányt szenvedő.

spruna-re (s p r u n o), a tüskétől megtisztít.

spruzza-glia, f. kis eső; **spruzza-re** (s p r u z z o), fröcsköl; **spruzzo**, m. fröcskölés, rövid eső; **spruzzola-re** (s p r u z z o l o), befröcsköl; **spruzzola-to**, agg. pettyes; **spruzzolo**, m. rövid eső.

spudorate-zza, f. szemérmertlen-ség; **spudora-to**, agg. szemérmertlen.

spugna, f. sponge; **spugno-so**, agg. sponge-szerű.

spulcia-re (s p u l c i o), bolház.

spu-ma, f. hab, tajték; **spuma-nte**, agg. habzó, pezsgő; **asti —**, pezsgő; **spumeggiare** (s p u m e g g i o), habzik, tajtékozik; **spumo-so**, agg. habos.

spunta-re (s p u n t o), 1. letompít, hegyét levágja, 2. legyőz (nehézséget), 3. megjelenik; **spunta-rsi**, eltompul; **spunta-to**, agg. hegyetlen, tompa; **spuntatu-ra**, f. levágás, szivarvég; **spunti-no**, m. uzsonna; **spu-nto**, m. ecetes íz; — **de-la pa-ro-la**, m. vezérszó.

spupilla-rsi (s p u p i l l o), nagykorúvá lesz.

spurga-re (s p u r g o) 1. kiselejte, 2. köp; **spu-rgo**, 1. tisztítás, 2. köpei.

spu-rio, agg. törvénytelen, hamis; **spu-tacchie-ra**, f. köpöcsésze; **spu-ta-cchio**, m. nyálka, köpet; **sputa-re** (s p u t o), köp; **sputasente-nze**, m. tudálékos ember; **spu-to**, m. köpet.

squacqueratame-nte, avv. mértéktelenül

squaderna-re (s q u a d e r n o), 1. átlapoz. -vizsgál, 2. felsorol.

squa-dra, f. csapat; **squadra-re** (s q u a d r o), 1. felmér (földet), végigmér, 2. fűgét mutat; **squadri-glia**, f. csapat; **squadro-ne**, m. lovascapat, osztag.

squaglia-re (s q u a g l i o) megolvaszt; **squaglia-rsi**, elolvad, eltűnik.

squa-llido, agg. sápadt, nyomorúságos; **squall-o-re**, m. sápadtság, nyomor.

squa-m(m)a, f. pikkely; **squam-mo-so**, agg. pikkelyes.

squarciago-la, f. —, torokszakadtából; **squarcia-re** (s q u a r c i o), szétszakít, elosztat; **squarcia-rsi**, szétszakad; **squarcia-to**, agg. (tágra) nyitott; **squa-rcio**, m. szakadás, rés.

squarta-re (s q u a r t o), elnégyel, feloszt; **squa-rto**, m. felnégyelés.

squassa-re (s q u a s s o), ráz; **squa-ss-o**, m. lökés, megrázkództatás.

squili-brio, m. egyensúly hiánya.

squi-lla, f. csengő, harang, harangszó; **squilla-re** (s q u i l l o), cseng, harsog (kürt); **squi-llo**, m. harang-, kürtészó.

squinternare (s q u i n t e r n o), átlapoz.

- squitti-re** (-i s c o), 1. vonít, nya-
fog, 2. csicsereg.
- sradica-re** (s r a - d i c o), gyök-
restől kitép.
- sragiona-re** (s r a g i o - n o), okta-
lanul beszél; **sragione-vole**,
agg. oktalan.
- sregola-to**, agg. rendetlen; **srego-
late-zza**, f. rendellenség, rend-
szertelenség.
- sta-bbio**, m. trágya; **stabbiuo-lo**,
m. disznóól.
- sta-bile**, f. m. ingatlan, 2. agg.
állandó, állhatatos; **stabili-
me-nto**, m. vállalat, intézet;
stabili-re (-i s c o), 1. alapít,
2. elhatároz, 3. megállapít;
stabili-rsi, megtelepedik; **sta-
bilità**, f. szilárdság.
- stacca-re** (s t a - c c o), 1. elválaszt,
lekapcsol, levesz, lefejt, 2. ki-
fog; **stacca-rsi** 1. elválík, 2.
kiemelkedik; **stacca-to**, agg.
különválasztott.
- staccia-io**, m. szita-készítő; **stac-
cia-re** (s t a - c c i o), szítál;
staccia-ta, f. szítálás; **staccia-
tu-ra**, f. 1. szítálás, 2. korpa;
sta-ccio, m. szita.
- sta-dera**, f. hídmérleg.
- sta-dio**, m. stádium
- sta-ffa**, f. kengyel; **bicchie-re
della** —, Szent János-áldo-
más.
- staffe-tta**, f. lovas küldönc, sta-
féta.
- staffie-re**, m. (ura mellett a ken-
gyelnél haladó). apród vagy
szolga.
- stagiona-re** (s t a g i o - n o), 1.
érni bagy, 2. kiszárit (fát);
stagionatu-ra, f. 1. érlelés, pi-
hentetés, 2. száritás; **stagio-ne**,
f. évszak.
- stagna-io**, m. ónöntő.
- stagna-re** (s t a - g n o), 1. megáll-
-reked, 2. beóno; **stagnato-re**,
m. ónműves; **stagnatu-ra**, f.
beónozás; **stagni-no**, m. 1.
stagnatio; **sta-gno**, m. láp, álló-
víz; **stagnuo-la**, f. cinn-edény.
- sta-io**, m. véka.
- stalatti-te**, m. stalaktit.
- sta-lla**, f. istálló; **stallie-re**, m.
lovász; **sta-llo**, m. hely, stal-
lum; **stailo-ne**, m. ménló, te-
nyészcsődör.
- stama-ni**, **stama-ne**, **stamatti-na**,
avv. ma reggel.
- stambe-rga**, f. düledező házikó;
stambu-gio, m. nyomortanya,
piszkos és szűk szoba.
- stambura-re** (s t a m b u - r o), a
dobot veri; **stambura-ta**, f.
dobverés.
- sta-mpa**, f. 1. nyomtatás, 2. nyom-
tatvány, 3. sajtó, 4. metszet,
5. nyomda; **stampa-re** (s t a - m -
p o), nyomtat; **stampate-llo**,
m. s c r i v e r e —, nyomtatott
betűkkel ír; **stampato-re**, m.
nyomdász.
- stampe-lla**, f. mankó.
- stamperi-a**, f. nyomda; **stampi-glia**,
f. bélyegző; **stampi-no** m.
bélyegző, sablón.
- sta-mpo**, m. dello stesso —,
használ alakú, jellemű, sza-
bású.
- stanca-re** (s t a - n c o), elfáraszt;
stanca-rsi, elfárad; **stanche-za**,
f. fáradtság; **stan-co**, agg.
fáradt.
- sta-nga**, f. keresztvas, -fa, retesz;
stanghe-tta, f. rúd, retesz.
- stano-tte** avv. ma éjjel.
- stanti-o**, agg. romlott, avas, el-
avult.
- stantu-ffo**, m. szivattyú.

stanza, f. 1. szoba, lakás, 2. verszak; **stanzia-le**, agg. állandó; **stanzia-re** (sta·nzio), 1. a költségvetésbe beállít, 2. elrendel, 3. lakik, állomásozik.

sta-re (sto; ste·tti; sta·to), 1. áll., 2. — seduto, ül, 3. magát (jól, rosszul) érzi, 4. marad 5. lakik, 6. lasciare —, békében hagy, eltekint vlmitől, 7. — per, vmire készül, 8. — leggc·ndo, éppen olvas, 9. come sta? hogy van?, sta bene, jól van; non sta bene, nem illik.

starna, f. fogoly.

starnuti-re (-i·sco), tüsszent; **starnu-to**, m. tüsszentés.

stase-ra, avv. ma este.

stata-re (sta·to), a nyarat tölti; **sta-te**, f. l. estate.

stati-sta, m. államférfi.

stati-stica, f. statisztika; **stati-stico**, agg. statisztikai.

sta-to, m. állapot, helyzet; **statar** —, megházasodik; **Sta-to**, m. állam; — repubblica·no, köztársasági államforma; gli Stati, országgyűlés rendjei; colpo di —, államcsíny; — maggiore, tábornok.

sta-tua, f. szobor; **statua-ria**, f. szobrászat; **statua-rio**, m. szobrász.

statui-re (-i·sco), elhatároz; — una legge, törvényt alkot.

statu-ra, f. testalkat.

statu-to, m. alkotmány.

staziona-re (sta·zio·no), állomásozik, tartózkodik; **stazio-na-rio**, agg. változatlan; **stazio-ne**, f. állomás.

ste-rea, f. 1. léc, 2. halsont, 3. billiárd-bot; **stecca-to**, m. léckerítés; **stecchi-no**, m. fogpiszkáló; **stecchi-to**, agg. száraz.

Ste-fano, m. István.

ste-lla, f. csillag; **stella-re**, agg. csillag; **stella-nte**, agg. ragyogó; **stella-to**, agg. csillagos; **stelle-tta**, f. kis csillag.

stello-ne, m. nyári hőség.

ste-lo, m. szár.

ste-mma, m. címer.

stempera-re (ste·mp·ero), 1. felhígít, 2. — il ferro, puhítja a vasat; **stempera-rsi**, feloldódik, megpuhul.

stenda-rdo, m. zászló.

ste-ndere (ste·ndo), 1. kiterjeszt, 2. kinyújtja (kezét), 3. megfogalmaz (levelet).

stenografa-re (ste·no·grafo), gyorsír; **stenografia**, f. gyorsírás; **steno-grafo**, m. gyorsíró.

stenta-re (ste·nto), vlmit nehezen tesz, fáradozik; **stentame-nte**, agg. nehezen; **stenta-te-zza**, f. nehézkesség; **stenti-no**, agg. beteges; **ste-nto**, 1. m. szükség, nyomor, kín, 2. agg. nyomorúságos gyöngé.

ste-ppa, f. pusztá.

ste-rcio, m. trágya, ganaj.

ste-rile, agg. meddő, terméketlen; **sterile-zza**, f. meddőség; **sterili-re** (-i·sco), meddővé tesz; **sterilità**, f. meddőség.

sterilizza-re (ste·ri·li·zo), sterilizál.

stermina-re (ste·r·mi·no), elpusztít; **sterminate-zza**, f. végtelenség; **stermi-nio**, m. pusztítás.

sterpa-re (ste·rp·o), gyökerestől kiszakít, kiírt.

ste-rpo, m. bozót; **sterpo-so**, agg. bozotos.
sterra-re (ste-r-ro), felás.
sterza-re (ste-r-zo), arányosan eloszt.
ste-sso, agg. 1. ugyanaz, 2. maga.
sti-a, f. tyúkketrec.
Sti-ge, m. Styx.
sti-gma, m. stigma, sebhely.
sti-le, m. stilus, irány; **stile-tto**, m. tör.
sti-lla, f. csepp; **stilla-re** (sti-l-lo), 1. kibrésel. 2. csepeg, 3. lépárol.
sti-ma, f. becsülés, tisztelet; **sti-ma-bile** agg. tiszteletreméltó; **stima-re** (sti-m-o), becsül.
sti-mate, f. pl. sebhelyek, stigmák.
stimati-va, f. ítélőképesség.
stimatizza-re (sti-ma-ti-z-zo), megbélyegez.
stimola-nte, m. izgatószer; **stimola-re**, ösztökél, biztat; **stimolo**, m. 1. ösztöke, 2. ösztönzés, inger.
stinco, m. lábszárcsont.
sti-ngere (sti-n-go), színét elveszi; **sti-ngersi**, színét veszti.
sti-pa, f. 1. rözse, 2. csomó; **sti-pa-re** (sti-p-o), felhalmoz.
stipendia-re (sti-pe-n-dio), zsoldjában tart, megfizet; **stipe-ndio**, m. fizetés, zsold.
sti-pite, m. 1. (fa-)törzs, 2. ajtó v. ablakfa; **sti-po**, m. szekrény.
stipula-re (sti-pu-lo), — la pace, békét köt; **stipulazio-ne**, f. megkötés, megegyezés.
stiracchia-re (sti-ra-c-chio), 1. ide-oda húz v. forgat, hajánál fogva odarángat, 2. — il prezz-o, alkudozik; **stira-re** (sti-ro), vasal; **stira-r-si**, nyújtózkodik; **stiratu-ra**, f. vasalás.

sti-rpe, f. törzs, nemzetség.
stifica-ggine, **stitcheri-a**, f. fős-vénység; **stifiche-zza**, f. 1. székrekedés, 2. fős-vénység; **sti-tico**, agg. 1. eltömődött. 2. fős-vény.
sti-va, f. 1. sülyeszték, 2. hajóúr.
stiva-le, m. csizma; **stivale-tto**, m. magas szárú cipő; **stiva-re** (sti-v-o), 1. felhalmoz, össze-présel, 2. sülyesztékekkel ellát.
sti-zza, f. harag; **stizzi-rsi** (-i-s-co), haragra lobbant; **stizzi-to**, agg. haragos; **stizzo-so**, agg. hara-gos.
stocca-ta, f. (kard-) szúrás; **sto-co**, m. hosszú tör.
sto-ffa, f. posztó.
sto-ia, f. 1. gyékény, szalmafo-nat, 2. nyomor.
stoici-smo, m. sztoicizmus; **sto-ico**, agg., s. m. sztoikus.
sto-la, f. stóla.
stolide-zza, f. ostobaság; **sto-lido**, agg. ostoba; **stolte-zza**, f. ostobaság; **sto-lto**, agg. ostoba.
stomaca-re (sto-ma-co), undorít; **stomaca-rsi**, undorodik; **stomache-vole**, agg. undorító; **sto-maco**, m. gyomor; **stoma-co-so**, agg. undorító; **stoma-ti-co**, agg., s. m. gyomorerő-sítő.
stona-re (sto-n-o), 1. hamisan énekel, 2. az összhangot meg-rontja, elüt vlnitől; **stonatu-ra**, f. összhangot zavaró hang, szín stb; **stoni-o**, m. hamisan hangzó zene v. ének.
sto-ppa, f. kóc; **stoppa-re** (sto-p-po), kóccal betöm; **stoppa-r-si**, berúg; **sto-ppia**, f. tarló; **stoppina-re** (sto-ppi-n-o), bedugaszol, (hordót) kiképez; **stoppi-no**, kanóc.

sto-rcere (sto·rce o), 1. ki-csavar, 2. kifecamít; **storci-me-nto**, m. 1. elcsavarás, 2. ficamodás.

stordi-re (sto·rdi·sco), elkábít, elesodálkozik; **stordi-rsi**, elkábul, -csodálkozik; **stordite zza**, f. kábulat.

sto-ria, f. 1. történet, 2. történelem, 3. mese, 4. teketória; **sto-rico**, agg. történeti; s. m. történetíró, **storie-lla**, f. elbeszélés, mese; **storio-grafo**, m. történetíró.

stormi-re (-i·sco), zizeg; **sto-rmo**, m. 1. küzdelem, 2. csap; **sona-re a—**, félreveri a harangot.

storna-re (sto·rno), 1. eltérít, 2. megakadályoz, megsemmisít.

sto-rno, m. 1. seregély; **cavallo —**, szürke ló, 2. visszafordulás, bánatpénz, víztülesér, hely a megfordulásra.

storpia-re (sto·rpio), megnyomorít; **storpia-rsi**, nyomorékká lesz; **storpia-to**, agg. nyomorék; **sto-rpio**, m. nyomorék; **sto-rta**, f. 1. kanyarulat, 2. ficamodás; **stortame-nte**, avv. ferdén; **storte-zza**, f. elcsavarás, ferdeség; **sto-rto**, agg. görbe, nyakatekert.

stovi-glie, f. pl. edénykészlet.

stra-, nagyon- túl; **strabilia-re** (stra·bi·lio), elbámul; **strabocca-re** (stra·bo·cco), kiömlik, kiárad; **strabocche-vole**, agg. mérték fölötti, rendkívüli; **stracana rsi**, (-ca·no), agyondolgozza magát; **stracarrico**, agg. túlterhelt.

stracca-re (stra·cco), kimerít; **stracca-rsi**, kimerül; **strac-**

che-zza, f. fáradtság, kimerültség.

stacchi-no, m. Lombardiában készített sajt.

stracciafo-glio, m. piszkos; **straccia-re** (stra·ccio), (el-, szét-) szakít; **stra-ccio**, m. rongy; agg. rongyos; **carta —u**, csomagoló papír; **straccio-ne**, m. csavargó.

stra-cco, agg. fáradt, kimerült.

stracolla-re (-co·llo), kifecamít.

straco-tto, agg. 1. túlfőtt, túlsült, 2. párolt.

stra-da, f. utca, út; — **terrata**, f. vasút; **strada-le**, agg. út; **strada-re** (stra·do), útmutatással szolgál; **strada-rsi**, egy úton megindul, pályát választ.

strafalcia-re (-fa·lcio), meg gondatlanul cselekszik; **strafalcio-ne**, m. baklövés; **strafella-rsi**, agyondolgozza magát; **strafigura-to**, agg. magából kilelt, egészen elváltozott.

stra-ge, f. vérfürdő

stragra-nde, agg. nagyon nagy.

stralcia-re (stra·lcio), 1. a fattyúhajtásokat lemetszi, 2. elintéz.

stra-le, m. nyilvessző.

straluna-re (stra·lu·no), szemeit kimereszti.

stramazza-re (stra·ma·zzo), 1. földhöz vág, 2. földre zuhan; **strama-zzo**, m. **cadere di —**, végig vágódik.

strambella-re (stra·mbe·llo), rongyokba tép; **stramberia**, f. különtség, különösség; **stra-mbo**, agg. 1. kancsal, 2. görbelűbű, 3. különös; **strambotto**, m. 1. szerelmi dal, 2. ostobaság.

stra-me, m. alom, szalma.
 stra-neo, agg. l. estraneo; stra-ne-zza, f. különösség.
 strangola-re (s t r a n g o l o), megfojt; strangola-rsi, felakasztja magát; strangolazio-ne, f. megfojtás, felakasztás.
 strania-re (s t r a n i o), eltávolít, elidegenít; strania-rsi, eltávolodik, elidegenedik; stranie-ro, agg. idegen; stra-no, agg. különös.
 stranuti-re (-i s c o), l. starnutire.
 straordinaria-età, f. rendkívüliség; straordina-rio, agg. rendkívüli; strapana-re (-p a n o), elszakít.
 strapazza-re (s t r a p a z z o), kíméletlenül bánik vlmivel; strapazza-rsi, nem kíméli magát; strapa-zzo, m. strapa, fáradtság.
 strappa-re (s t r a p p o), (ki-, el-) szakít; strappatu-ra, f. szakadás; stra-ppo, m. szakadás, lyuk; straripa-re, kiúrad (folyó); strascica-re (s t r a s c i c o), vonszol; strascica-rsi, vonszolja magát; stra-scico, m. 1. uszály, 2. maradék; strascico-ni, avv. vonszolva; strascina-re (s t r a s c i n o), vonszol.
 stratage-mma, m. cselfogás; strate-gi-a f. hadászat; strate-gi-co, agg. hadászati; strate-go, m. hadász.
 stratificazio-ne, f. réteggépződés; stra-to, m. réteg.
 stravaga-nte, agg. különö; strava-gan-za, f. különtség.
 stravasa-re (-v a s o), kiömlik; strava-so, m. (ki-) ömlés.
 stravi-zio, m. kicsapongás, dőzsölés.

stravo-lgere (-v o l g o), 1. elcsavar, -fintorít; stravolgime-nto, m. elcsavarás, -fintorítás, zavar; stravo-lto, agg. elcsavart, zavart.
 strazia-nte, agg. szívet szakító; strazia-re (s t r a z i o), 1. (szívet) szaggat, kínoz, 2. pazarol; stra-zio, m. 1. oldoklás, 2. kín, 3. maradék.
 stre-ga, f. boszorkány; strega-re (s t r e g o), megbűvöl; stregheri-a, f. boszorkányság; stre-go-ne, m. varázsló; stregone-ri-a, f. boszorkányság.
 stre-gua, f. mérték.
 stremame-nte, avv. rendkívülien.
 strema-re (s t r e m o), kimerít; stremità, f. véglet.
 stre-nna, f. újévi ajándék.
 stre-nuo, agg. buzgó.
 strepita-re (s t r e p i t o), lármázik; stre-pito, m. láрма; stre-pito-so, agg. lármas.
 stre-tta, f. 1. szorítás, 2. mettere alle —e, sarokba szorít; strettame-nte, avv. szorosán; strette-zza, f. szűkös-ség, szorosság; stre-tto, agg. szoros; stretto-io, m. prés.
 stria-to, agg. rovátkozott, barázdás.
 stri-dere (s t r i d o), kiált, nyikorog; strido-re, m. kiáltás, nyikorgás; stri-du-lo, agg. nyikorgó, visító.
 striga-re (s t r i g o), kigoboz, legombolyít; striga-rsi, kibonyolódik, kimászik a bajból.
 stri-glia, f. lóvakaró.
 strilla-re (s t r i l l o), kiabál, visít; stri-llo, m. kiabálás; strillo-ne, m. kikiáltó, ujság-árus.

strimpella-re (stri·pe·llo), kalimpál (hangszeren); **strimpella-ta**, f. kalimpálás; **strimpelli-o**, m. kalimpálás.

stringa-re (stri·ngo), össze-szorít; **stringere** (stri·ngo), szorít; — **amicizia**, barátságot köt; **stringersi**, oda-szorul, -húzódik.

strippa-re (stri·ppo), molón eszik, zabál.

stri-scia, f. sáv; **striscia-re** (stri·scio), 1. siklik, 2. csoszog, csörtet (kardot), 3. dörzsöl, súrol; **striscia-fa**, f. sáv; **stri-scio**, m. sáv.

stritola-re (stri·tolo), össze-zúz.

stro-fa, **stro-fe**, f. versszak.

strofina-ccio, m. törlőrongy; **strofina-re** (strofi·no), dörzsöl.

stro-lago, m. csillagjós.

strombazza-re (stro·mba·z zo), (világú) kürtöl.

stronca-re (stro·nco), letör; **stroncato-ra**, f. 1. letörés, 2. heves bírálát.

stropicciamento-to, m. dörzsölés, csoszogas; **stropiccia-re** (stro·pic·cio), 1. dörzsöl, 2. csoszog; **stropiccio-o**, m. 1. dörzsölés, 2. csoszogás.

stroschia-re (stro·scio), zuhog; **stro-scio**, m. csobogás, zuhogás.

strozza-re (stro·z zo), megfojt; **strozza-to**, agg. túl szűk; **strozzatu-ra**, f. megfojtás.

struggere (stru·ggo), 1. megolvaszt, 2. elpusztít, 3. epezst; **struggersi**, 1. elolvad, 2. vágyakozik, 3. emésztődik; **struggime-nto**, m. 1. olvadás, 2. pusztítás, 3. vágy.

strumenta-re (stru·me·nto), hangszerel; **strumentazio-ne**, f. hangszerelés; **stru-me-nto**, m. 1. eszköz, 2. hangszer.

stru-ito, m. disznózsir.

struttu-ra, f. alkat.

stru-zzo, m. strucc.

stucca-re (stu·cco), 1. gipsz-diszítésekkel ellát, 2. untat; **stucca-rsi**, megun; **stucche-vole**, agg. unalmas; **stucche-vole-zza**, f. unalom; **stucchi-no**, m. gipsz-szobor; **stu-cco**, m. stukkó; **stu-cco**, agg. unott; **so no** —, **unom**...

stude-nte, m. tanuló, diák; **studia-re** (stu·dio), tanul, tanulmányoz; **studia-rsi**, igyekszik; **stu-dio**, m. 1. tanulmány, 2. igyekezet, 3. dolgozószoba, műterem, 4. a bello —, minden igyekezettel; **studio-so**, agg. 1. szorgalmas, 2. s. m. tudós.

stu-fa, f. kályha.

stufa-re (stu·fo), 1. párol, 2. untat; **stufa-rsi**, megun; **stufa-to**, m. párolt hús; **stu-fo**, agg. [di], **essere** — **di**, valamit un.

stuo-lo, m. csapat.

stupela-re (-fa·ccio), meglep; **stupela-rsi**, elcsodálkozik; **stupela-tto**, agg. meglepett; **stupen-do**, agg. csodás.

stupide-zza, f. ostobaság; **stupidità**, f. ostobaság; **stu-pido**, agg. ostoba; **stupi-re** (-i·sco), meglep; **stupo-re**, m. meglepetés, rémület.

stupra-re (stu·pro), meggyaláz; **stu-pro**, m. meggyalázás.

stu-ra, f. dar la —, a dugót kihúzza, a ~~stura~~ folyását meg-

indítja; **stura-re** (s t u · r a),
 a dugót kihúzza, felnyit.
sturba-re (s t u · r b o), zavart.
stuzzicade-nti, m. fogpiszkáló;
stuzzica-re (s t u · z z i c o),
 piszkál.
su, **sur**, **su-so**, 1. prep. -on, -en,
 -ön; -ra, -re, 2. avv. fönn,
 föl.
S. U. = Stati Uniti.
suba-cqueo, agg. vízalatti.
subaffitta-re (-a f f i · t t o), albér-
 letbe kiad; **subaffi tto**, m. al-
 bérlet.
subalpi-no, agg. Alpok alatti.
subalte-rno, agg. alantás.
subappalto-re (-a p p a · l t o), al-
 bérletbe kiad.
subbu-glio, m. lázongás.
su-bdolo, agg. csalárd.
subentra-re (-e · n t r o), helyébe
 lép.
subi-re (-i · s c o), 1. elszenved, 2.
 magát aláveti valminek.
subi-ssó, m. örvény.
subita-neo, agg. hirtelen; **su-bito**,
 1. agg. gyors, 2. avv. hirtel-
 len, azonnal.
sublima-re (s u b l i · m o), 1. fel-
 magasztal, 2. finomít; **subli-me**,
 agg. magasztos, fenséges; **su-
 blimità**, f. fenség.
subodora-re (s u b o d o · r o), meg-
 szimatol.
subordina-re (-o · r d i n o), alá-
 rendel; **subordinazio-ne**, f. 1.
 alárendeltség, 2. fegyelem.
suborna-re (s u b o · r n o), felbujt,
 megveszteget (tanukat); **subor-
 nazio-ne**, f. felbujtás, veszte-
 getés.
subu-rbio, m. előváros.
succe-dere (s u c c e · d o), [a], kö-
 vet, következik; **succe-dersi**,
 egymást követ; **successio-ne**,

f. egymást követés, örökös-
 dés, öröklés; **successi-vo**,
 agg. következő; **success-so**,
 m. 1. esemény, 2. siker;
successo-re, m. utód, örökös;
successo-rio, agg. örökösödési.
succhia-re (s u · c c h i o), szív,
 szipolyoz.
su-cchio, m. 1. fűrész, 2. nedv.
succia-re (s u · c c i o), szopik, ki-
 szív.
succi-nto, agg. rövid, tömör.
su-cco, m. lé, nedv; **succole-nto**,
 agg. ízletes.
succursa-le, f. fiók.
su-d m. dél.
suda-re (s u · d o), izzad; **suda-rio**,
 m. izzadság-törölő kendő; **Sa n-
 to** —, Veronika kendője; **su-
 data**, f. izzadás.
sudde-tto, agg. előbb nevezett.
suddita-nza, f. alattvalói viszony;
su-ddito, agg., s. m. alatt-
 való.
sudiceri-a, f. piszkosság; **su-dicio**,
 m. piszkos; **sudiciu-me**, m. pi-
 szok, disznóság.
sudo-re, m. izzadság.
sufficie-nte, agg. elégséges, képes;
sufficie-nza, f. elegendő meny-
 nyiség, képesség.
suffi-ssó, m. rag, képző.
suffraga-re (s u f f r a · g o), se-
 gít, könyörög (vlkiért); **suf-
 fragazio-ne**, f. könyörgés vlki
 lelki üdvéért; **suffra-gio**, m.
 szavazat.
suffumica-re (-f u · m i c o), (ki-)
 füstöl; **suffumi-gio**, m. füstö-
 lés.
suga-nte, agg. carta —, itató-
 papír; **suga-re** (s u · g o), fel-
 szív, trágyáz.
suggella-re (s u g g e · l l o), pecsét-
 tel, **sugge-llo**, m. pecsét.

suggere (s u - g g o), szív.
suggeri-re (-i - s c o), 1. sug, 2. tanácsol, sugall; **suggerito-re**, m. 1. sugó, 2. tanácsadó; **suggestio-ne**, f. sugallat; **suggestivo**, agg. sugalló; **suggezio-ne**, f. elfogódottság.
sug-hero, m. parafa.
sug-na, f. disznózsir.
sug-o, m. (hús-, gyümölcs-) lé; **sugo-so**, agg. leves, tartalmas.
suici-da, m. öngyilkos; **suicida-rsi** (s u i c i - d o), öngyilkossá lesz; **suici-dio**, m. öngyilkosság.
sui-no, agg. disznó.
suità, f. öntudat.
sulfu-reo, agg. kéntartalmú, -szinű.
sulta-no, m. szultán.
sunnomina-to, agg. előbb. nevezett.
sunt-o, m. kivonat.
suntuo-so, agg. pompás.
su-o, pron. poss. övé.
suo-lo, m. föld, talaj.
suo-cera, f. anyós; **suo-cero**, m. após.
suo-no, m. hang.
Sue-ra, f. testvér, apáca.
supera-re (s u - p e r o), fölülmúl, legyőz.
super-bia, f. büszkeség; **superbio-so**, agg. büszke; **super-bo**, agg. büszke.
superficia-le, agg. felületes; **superficialità**, f. felületesség; **superficie**, f. felszín.
superfluità, f. felesleges dolog; **superfluo**, agg. felesleges.
superio-re, 1. agg. felsőbb, 2. s. m. feljebbvaló, prior; **superiorità**, f. felsőbbrendűség; **superlativo**, 1. agg. legnagyobb,

2. s. m. felsőfok; **superuo**, agg. legfelső, isteni; **superstite**, agg. s. m. aki vlmi szerencsétlenséget túlél; **superstizio-ne**, f. babona; **superstizio-so**, agg. babonás; **supi-no**, avv. hanyatt; **suppelle-tile**, f. felszerelés; **suppergiù**, avv. körülbelül; **supplementa-re**, agg. járulékos; **suppleme-nto**, m. függelék; **supple-nte**, agg. s. m. helyettes; **supple-nza**, f. helyettesítés; **suppleto-rio**, agg. kiegészítő; **supplica**, f. kérvény; **supplica-re** (s u - p p l i - c o), könyörög; **supplicato-re**, m. kérvényező; **supplicazio-ne**, f. kérvény; **sup-plice**, agg. könyörgő; **suppliche-vole**, agg. könyörgő; **suppli-re** (-i - s c o), kiegészít, helyettesít.
suppli-zio, m. 1. kinszenvedés, 2. halálos ítélet, büntetés.
suppo-rre (s u p p o - n g o), feltételez; **supposto che**, feltéve, hogy ...; **suppositi-zio**, agg. hamis, apokrif; **suppositi-zio-ne**, f. feltételezés, sejtés; **suppo-sto**, agg. feltételezett, állítólagos.
suppurame-nto, m. gennyezés; **suppura-re** (s u p p u - r o), gennyezik; **suppurati-vo**, agg. gennyezést elősegítő; **suppurazio-ne**, f. gennyezés.
suppremazi-a, f. felsőbbbség, első-ség; **supre-mo**, agg. legfőbb.
surretti-zio, agg. csalárdul nyert.
surroga-re (s u r r o - g o), helyettesít, pótol; **surroga-to**, m. helyettes, pótló; **surrogazio-ne**, f. helyettesítés.
Susa-nna, f. Zsuzsánna.
suscetti-bile, agg. érzékeny; **suscettibilità**, f. érzékenység.

suscita-re (su·scito), ébresztelt; **suscitazio-ne**, f. ébresztés.

susi-na, f. szilva; **susi-no**, m. szilvafa.

su-so, avv. l. su.

sussecuti-vo, agg. következő; **sus-segue-nte**, agg. következő; **sus-segue-nza**, f. egymásra-következés; **susseguire** (-se·guo), következik.

sussidia-re (sussi·dio), pénz-zel támogat; **sussi-dio**, támogatás, segélypénz.

sussie-go, m. kimértség, góg.

sussiste-nza, f. 1. létezés, 2. élet-fönntartás, 3. élelmezés; **sus-sistere** (sussi·sto), 1. létezik, 2. fönntmarad.

sussu-lto, m. összerendezés, vonaglás.

sussurra-re (sussu·rro), sus-sog; **sussu-rro**, m. susogás, moraj.

sutu-ra, f. forradás, varrás (sehnél).

su-vvi, avv. fenn, föl.

suza-re (su·zzo), felszárít, szűrcsöl.

svaga-re (sva·go), szórakoztat; **svaga-rsi**, szórakozik; **sva-go**, m. szórakozás.

svaligia-re (svali·gio), kicsomagol, kirabol; **svaligiato-re** m. rabló.

svampa-re (sva·mpo), fellángol.

svanime-nto, m. elpárolgás; **sva-ni-re** (-i·sco), elpárolg.

svanta-ggio, m. hátrány; **svantaggio-so**, agg. hátrányos.

sva-nzica, f. húszkrajcáros.

svapora-re (sva·po·ra), elpárolg; **svaporazio-ne**, f. (ki-)párolgás.

svariate-zza, f. különbözőség, tarkaság; **svaria-to**, agg. tarka; **sva-rio**, m. 1. különbség, 2. tévedés, 3. szórakozás.

svasa-re (sva·so), másik cseré-be átültet.

svecchia-re (sve·cchio), fel-frissít.

svede-se, agg. svéd.

sve-glia, f. 1. ébresztő, 2. ébresztő óra; **sveglia-re** (sve·glio), felébreszt; **svegliate-zza**, f. éberség, élénkség; **sve-glia-to**, agg. éber, élénk; **sve-glio**, agg. éber; **essere** —, ébren van.

svela-re (sve·lo), leleplez; **svelatame-nte**, avv. nyíltan.

sveleni-rsi (-i·sco), kidühöngi magát.

sve-llere (sve·llo; sve·lto), gyökereztől kitép.

svelte-zza, f. gyorsaság, élénkség, karesúság; **sve-lto**, agg. gyors, ügyes, karesú.

svena-re (sve·no), 1. ereit elvágja, 2. megöl.

svene-vole, agg. kellemetlen, mes-terkél; **svenevole-zza**, f. mes-terkéltség; **sve-nia**, f. keresett kifejezés.

svenime-nto, m. ájulás; **sveni-re** (sve·ngo), elájul; **svenu-to**, agg. ájult.

sventa-re (sve·nto), ártalmatlanná tesz, meghiúsít; **sventa-te-zza**, f. könnyelműség; **sventa-to**, agg. könnyelmű.

sventola-re (sve·ntolo), lobogtat, lobog; **sventola-rsi**, legyezi magát; **sventola-ta**, f., **sventoli-o**, m. legyezés.

sventra-re (sve·ntro), hasát felvágja; **sventra-to**, agg. mér-

téktelen; **sventra-ta**, f. mérték-
letlenség, zabálás.
sventu-ra, f. szerencsétlenség;
sventuratame-nle, avv. szeren-
csétlenül; **sventura-to**, agg.
szerencsétlen.
svergina-re (sve·r·gi·no), 1.
szűzességétől megfoszt, 2. va-
lamit először felvesz v. hasz-
núl.
svergogna-re (svergo·g·no),
megszégyenít; **svergogna-to**,
agg. szemtelen; **svergognatez-
za**, szemérmertlenség, szemte-
lenség.
sverna-re (sve·rn·o), úttelel.
sversa-to, agg. ügyetlen.
svescia-re (sve·scio), elcsa-
csog; **svesciato-re**, m. fecsegő.
svescica-re (sve·scico), felhó-
lyagzik.
svesti-re (sve·sto), levetkőztet,
levetkőzik.
sve-vo, agg. sváb; **Sve zia**, f.
Svédország.
svia-re (svi·o), 1. útról letérít,
2. elhárít, 3. kisiklik; **svia-r-
si**, eltéved; **svia-to**, agg. 1. fél-
revezegett, 2. kiesapongó.
svigna-rsela (svi·gn·o), megszö-
kik.
svigori-re (-i·sco), elgyengít,
elgyengül.
svillaneggia-re (svilla·ne·g-
gi·o), nyaralásból visszatér.
sviluppa-re (svilu·ppo), 1.
kifejt, 2. fejleszt, 3. (fényké-
pet) előhív; **sviluppa-rsi**, fej-
lődik; **svilu-ppo**, m. fejlődés.
svina-re (svi·no), bort lefejt.
svincola-re (svi·ncolo), köte-
leltől megszabadít; **svincola-r-
si**, felszabadítja magát.
svisa-re (svi·so), elferdít.

sviscera-re (svi·sce·ro), 1. be-
lelvisz, 2. — una que-
stione, kérdést kimerít;
sviscerate-zza, f. szenvedélyes
szeretet; **sviscera-to**, agg. szon-
vedélyes, benső.
svi-sta, f. tévedés.
svita-re (svi·to), kicsavar.
svizia-re (svi·zio), a bűnről
v. rossz szokásról leszoktat.
Svi-zzer, f. Svájc; **svi-zzero**, agg.
svájci.
svocifera-re (svoci·fero),
(ki-)kiabál.
svogliate zza, f. kedvetlenség; **svo-
gliato**, agg. kedvetlen.
svolazza-re (svola·zzo), re-
pes, repdes; **svola-zzo**, m.
repdesés, lebegés, cfrázat.
svolgere (svo·lgo), kifejt, fej-
teget; **svolgime-nto**, m. fejte-
getés, kifejtés, kifejlés.
svolta, f. kanyarulat; **svolta-re**
(svo·lto), bekanyarodik.
svoltola-re (svo·lto·lo), hem-
pereg.
svota-re (svo·to), kiűrit.

T

t (ejtsd: ti) m, t. t.
ta' = tai, tali.
tabacca-io, m. trafikós; **tabacchie-
ra**, burnótszelence; **taba cco**,
m. dohány.
taba-rro, m. köpeny.
ta-be, f. sorvadás.
tabe-lla, f. táblázat.
taberna-colo, m. szentségtartó.
ta-cca, f. bevágás, jel.
taccagneri-a, f. fősvénység; **tacca-
gno**, agg. fősvény.
tacchere-lla, f. k. hiba.

tacchi-no, m. pulyka.
 ta-ccia, f. vád; taccia-re (ta-ccio), vádol.
 ta-cco, m. cipősarok.
 tačcui-no, m. notesz.
 tace-re (ta-ccio; ta-cqui; taci-u-to), (el-) hallgat;
 tacitame-nte, avv. hallgatagon;
 ta-cito, agg. hallgatag, csendes; tacitu-rno, agg. hallgatag.
 tafa-no, m. bögöly.
 taffetù, m. tafota.
 taffia-re (ta-ffio), lakmároz;
 ta-ffio, m. lakoma.
 ta-glia, f. 1. vágás, irtás, talón (kártyánál), rabló fejére kitűzött vérdíj. 2. di mezza —, közép nagyságú; tagliabo-rse, m. zsebmetsző; tagliaca-rta, m. papírvágó kés; tagliale-gna m. favágó; tagliame-nto, m. metszős(1 pont), taglia-ndo, m. szelvény; taglia-re (ta-glio), 1. vág, 2. szab, 3. — il vi-no, a bort keveri; taglia-to, agg. alkalmas, hajlandó.
 taglieggia-re (-e-ggio), megsarcol, fejére díjat kitűz; taglie-nte, agg. metsző, éles; taglieri-ni, m. pl. metélt; taglio, m. 1. vágás, 2. él, 3. darab (szövet); taglio-ne, m. la legge del —, a szemet szemért törvénye; tagliuo-la, f. csapda; tagliuza-re (ta-gliu-zzo), kis darabkákra vág.
 ta-it, m. zsakett.
 ta-lamo, m. hitvesi ágy.
 ta-la-re, m. talár.
 talchè, avv. úgy, hogy.
 ta-le, agg. olyan; — e quale, éppolyan; un —, egy bizonyos, valaki

talenta-re (ta-le-nto), tetszik;
 tale-nto, m. hajlam, tehetség;
 a buon —, szívesen; di suo — maga akaratából.
 Tali-a, f. Tália.
 talisma-no, m. talizmán.
 ta-llero, m. tallér.
 ta-llo, m. rügy.
 tallo-ne, m. láb sarka.
 talme-nte, avv. úgy, annyira
 talo-ra, avv. néha.
 te-lpa, f. vakondok.
 talvo-lta, avv. néha.
 tamburi-no, m. 1. tamburin, 2. dobos; tambu-ro, m. dobos.
 Tami-gi, m. Temze-folyó.
 ta-na, f. barlang.
 tana-glia, f. harapófogó; tana-glie-tta, f. csipesz.
 Ta-nai, m. Don.
 ta-nfo, m. dohos, avas szag.
 tange-nte, m. 1. tangens, 2. osztályrész.
 ta-nghero, m. durva paraszt.
 tangi-bile, agg. kézzelfogható.
 tanni-no, m. tannin.
 tantafe-ra, f. fecsegés.
 tanti-no, avv. un —, egy kevésbé;
 ta-nto, agg. 1. olyan, annyi, 2. sok, 3. un —, ennyi és ennyi, ogni —, di — in —, időről-időre, 4. avv. annyira; — meglio, annál jobb.
 tapiname-nte, avv. nyomorúságosan; tapina-re (ta-pi-no), nyomorog; tapi-no, agg. nyomorúságos.
 tapio-ca, f. tápióka.
 ta-ppa, f. állomás, pihenő, megálló.
 tappa-re (ta-ppo), bedugaszol, bebugyolál.
 tappe-to, m. szőnyeg.
 tappezzeri-a, f. tapétázat, kárptos munka, -üzlet; tappézziere, m. kárptos.

ta-ppo, m. dugó.
ta-ra, f. tara-súly.
tara-re (ta-ro), (a tarasúlyt) le-
 vonja.
tarchia-to, agg. zömök.
tarda-nza, f. késlekedés; **tarda-re**
 (ta-rdo), késlekedik, habo-
 zik; **tarde-zza**, f. késlekedés,
 lassúság; **ta-rdi**, agg. későn;
tarditù, f. lassúság, lustaság;
tardi-vo, agg. késői; **ta-rdo**,
 agg. 1. lassú, 2. késő.
ta-rga, f. lapajzs, rézcimtábla; **tar-**
ghe-tta, f. táblácska.
tari-ffa, f. tarifa, díjszabás.
tarla-to, agg. szűctte; **ta-rlo**, m.
 szű; **a ver il — con**, vlkit
 titkon gyűlöl.
ta-rma, f. moly; **tarma-to**, agg.
 molyrágta; **viso —**, himlő-
 helyes arc.
taro-cco, m. tarokk.
tarpa-no, goromba paraszt; **tar-**
pa-re (ta-rpo) madár szár-
 nyát megnyesi.
tarpe-o, agg. tarpei (szikla).
tarsi-a, f. faberakás.
tartaglia-re (tar-ta-glio), da-
 dog; **tartaglio-ne**, m. dadogó.
Ta-rtari, m. pl. tatárok; **ta-rtaro**,
 m. 1. tatár, 2. borkő.
Tartari-a, f. Tatár-ország; **tarta-ri-**
co, agg. tatár; **a ci do — bor-**
 kősav.
tartaru-ga, f. teknősbéka.
tartassa-re (tar-ta-ss-o), kínoz.
tartu-fo, — szarvasgomba.
ta-sca, f. zseb; **ro mpere le**
 — che, zaklat; **tasca-bile**,
 agg. zseb-; **edizione —**,
 zsebkiadás.
ta-ssa, f. adó; **tassa-re** (ta-ss-o),
 1. becsül, 2. megadóztat; **tas-**
sati-vo, agg. határozott, pon-
 tos; **tassazio ne**, f. felbecsülés.

ta-ss-o, m. 1. tiszafa, 2. borz.
ta-re (ta-st-o), tapogat; **ta-**
stie-ra, f. billentyűzet; **ta-st-o**,
 1. tapogatás, 2. billentyű; **ta-**
sto-ni, avv. tapogatva.
ta-ttile, agg. tapintási; **ta-tto**, m.
 1. tapintás, 2. érzék.
tatua-gio, m. tetoválás; **tatua-re**
 (ta-tu-o), tetovál.
taumatu-rgico, agg. csodatevő; **tau-**
matu-rgo, m. csodatevő.
tauri-no, agg. bika-; **ta-uro**, m.
 bika.
tave-rna, f. kocsmá.
ta-vola, f. 1. deszka, tábla, 2. asz-
 tal, 3. — nera, tábla, 4.
 kép; **tavola-ccio**, m. prices;
tavola-ta, f. asztaltársaság;
tavole-tta, f. táblácska; **tavo-**
lie-re, m. játéktábla; **tavoli-no**,
 m. (kis) asztal; **ta-vo-lo**, m. 1
 tavola; **tavolo-zza**, f. paletta.
ta-zza, f. csésze; **tazzie-ra**, f. po-
 hárszék.
tè, m. tea.
teatra-le, agg. színpadi, színpa-
 dias; **teatralità**, f. színpadias-
 ság; **tea-tro**, m. 1. színház, 2.
 színjáték, 3. színhely.
Teba-ide, f. sivatag, magány.
te-cca, f. folt.
te-cnico, agg. műszaki; **ter-mine**
 —, szakkifejezés; **istituto**
 —, reáliskola; **tecnologi-a**, f.
 technológia.
te-co, pron. veled.
tede-sco, agg., s. m. német.
tedia-re (te-dio), untat; **tedia-r-**
si, unatkozik; **te-dio**, m. una-
 lom; **tediosità**, f. unalmasság;
tedio-so, agg. unalmas.
tega-me, m. tégely; **tegami no**, m.
 serpenyő; **u o v a al — ökör-**
 szem, tükröttojás.
te-gola, f., **te-golo**, m. léгла.

tei-smo, m. teizmus; tei-sta, m. teista.

te-la, f. vászon; — di ragno, pókháló; tela-io, m. szövőszék.

telefona-re (tele-fono), telefonál; tele-fono, m. távbeszélő; telegrafa-re (tele-grafo), sürgönyöz; tele-grafo, m. távirat; telegra-mma, m. sürgöny.

teler-a, f. vászonnemű.

telesco-pio, m. teleszkóp.

telo-ne, m. (színpadi) függöny.

te-ma, f. félelem; te-ma, m. 1. tárgy, 2. téma, 3. feladat.

teme-nza, f. aggódás; temera-rio, agg. vakmerő; teme-re (te-mo), fél; temerità, f. vakmerőség; temi-bile, agg. félelmetes.

tempa-ccio, m. rossz idő; tempa-ino-lo, agg. porcellino —, szopós malac.

tempella-re (-ello), inog, habozik.

tempera, f. 1. (vas-, üveg-) edzés, 2. tempera-festék v. festmény, 3. hangszín, 4. jellem; tempe-rame-nto, m. vérmérséklet; tempera-nte, agg. mérséklő, mértékletes; tempera-nza, f. mértékletesség; tempera-re (tem-pero), 1. mérsékel 2. enyhít, 3. edz, 4. hegyez (ceruzát); tempera-to, agg. mérsékel; temperatu-ra, f. hőmérséklet; temperi-no, m. tollkés.

tempe-sta, f. vihar; tempesta-re (tem-pe-sto), viharzik, dühöng; tempesti-vo, agg. időszerű; tempesto-so, agg. viharos; tem-pia, f. halánték.

tempie-tto, m. kis templom; tem-pio, m. templom, templa-re, m. templomos lovag.

te-mpo, m. idő, 2. ütem, 3. non ha fatto — a, nem érkezett idejében; fuor di —, alkalmatlan időben; ha fatto il suo —, idejét multa; tempora-le, f. m. zivatar, 2. agg. világi, múlandó, 3. agg. halánték-; temporalità, f. világiság, világi javak; tempora-neamente, avv. ideiglenesen; temporaneità, f. ideiglenesség; tempora-neo, agg. ideiglenes, időszak; temporeggia-re (-eg-gio), halogat.

tempra, f. l. tempera; tempu-ccio, m. rossz idő.

tena-ce, agg. szívós, makacs; tenacità, f. szívósság, makacs-ság.

te-nda, f. 1. függöny, 2. sátor.

tende-nza, f. törekvés; ten-der, m. mozdony szemes kocsija; ten-dere (te-ndo), f. kiterget, ki- v. megfeszít; — insidie, cselt vet; — glorioseccie, hallgatózik, 2. hajlik, hajlandó; tendi-na, f. kis függöny.

te-nehre, f. sötétség; tenebrosità, f. sötétség; tenebro-so, agg. sötét.

tene-nte, m. főhadnagy; — c o l o n n e l l o, alezredes; tenera-me-nte, avv. gyöngéden; tene-re (te-ngo; te-nni; te-nu-to; fut. terrò), (megvissza-)tart; — te-sta, dacol; ci tengo, fontosnak tartom, ragaszkodom hozzá; tene-re-zza, f. gyöngédség, puhaság; te-nero, agg. puha, gyöngéd.

teno-re, m. hang, 2. tartalom, 3. — della vita, életmód, 4. tenor.

te-n-si-le, agg. stru-men-ti — i, vonóhangszerek.
 ten-sio-ne, f. feszültség.
 ten-ta-me-n-to, m. kísérlet; ten-ta-re (te-n-to), 1. megkísérel, 2. megkísért, kísértésbe ejt; ten-ta-ti-vo, m. kísérlet; ten-ta-to-re, m. csábító, kísértő; ten-ta-zio-ne, f. kísértés.
 ten-ten-na-re (te-n-te-n-n-o), inog, habozik, ráz; ten-ten-ni-o, m. 1. rázás, imbolygás, 2. habozás; ten-to-ne, avv. tapogatózva.
 te-nue, agg. gyöngé, csekély; te-n-ni-tà, f. gyöngesség, csekély-ség.
 ten-u-ta, f. 1. földbirtok, 2. egyen-ruha, 3. — del libri, könyvvitel.
 ten-zo-na-re (te-n-zo-n-o), vitatko-zik; ten-zo-ne, f. vita.
 te-o-cra-zia, f. teokrácia; teo-dí-a, f. Istent dicsérő ének, himnus.
 Teo-do-ri-co, m. Detre; Teo-do-ro, m. Tivadar.
 te-o-lo-ga-le, agg. theológiai; te-o-lo-gi-a, f. theológia; teo-lo-go, m. theológus.
 te-o-re-ma, m. tantétel; te-o-re-ti-co, agg. elméleti; teo-ri-a, f. elmé-let; teo-ri-co, agg. elméleti.
 te-o-so-fi-a, f. teozófia; teo-so-fa, m. teozófus.
 te-pi-da-ri-o, m. langyos fürdő; te-pi-de-zza, f. langyosság; te-pi-do, l. tiepido; te-po-re, m. lan-gyosság.
 Te-re-sa, f. Teréz.
 te-r-gere (te-r-g-o), letöröl; ter-gi-versazio-ne, f. habozás.
 te-r-go, m. hát.
 te-r-ma, f. terma, meleg forrás v. fürdő; te-r-mi-co, agg. meleg.
 ter-mi-na-le, agg. határ-, vég-; ter-mi-na-re (te-r-mi-n-o), befe-

jez; ter-mi-na-te-zza, f. határolt-ság; ter-mi-na-ti-vo, agg. batá-roló; ter-mi-na-zio-ne, f. végző-dés; ter-mi-ne, m. 1. határ, határidő, helyzet, 3. kifeje-zés; ter-mi-no-lo-gi-a, f. ter-mi-no-lógia.

ter-mo-me-tro, m. hőmérő.

ter-na-ri-o, agg. hármas, harmadik; te-r-no, m. ternó.

te-rra, f. föld; ter-ra-fo-tta, f. ége-tett agyag; ter-ra-fe-r-ma, f. szá-razföld; ter-ra-gli-a, f. agyag- v. porcellán edény; ter-ra-pi-e-no, m. földsánc, gát; ter-re-mo-to, m. földrengés; ter-re-no, 1. agg. földi, földszinti, 2. s. m. föld-szint, talaj, 3. m. pl. földbir-tok; te-r-re-o, agg. föld-; ter-re-stre, agg. földi.

ter-ri-bi-le, agg. rettenetes; ter-ri-bi-li-tà, f. rettenetesség.

ter-ri-ccio, m. laza föld; ter-ri-cciu-o-la, f. falucska; ter-ri-to-ri-a-le, agg. területi, kertületi; pro-p-ri-e-tà —, földbirtok; mi-liz-ia —, népfölkelés.

ter-ro-re, m. rémület, rémuralom.

ter-ro-so, agg. földes.

te-r-so, agg. tiszta, csiszolt.

te-r-za, f. terc; ter-za-na, f. váltó-láz; ter-ze-tta, f. rövid pisztoly;

ter-ze-tto, m. trió; ter-zi-a-ri-o, m. Sz. Ferenc 3. rendjének tagja; ter-zi-na, f. tercina; te-r-zo, agg. harmadik; ter-zo-ge-ni-to, m. harmadszülött.

te-sa, f. 1. ki-, megfeszítés, 2. ka-lap karmája.

tes-au-ri-zza-re (tes-au-ri-z-z-o), (kincseket) felhalmoz; tes-a-u-ro, m. kincs.

te-schi-o, m. koponya, halálfej.

te-si, f. tézis, értekezés.

tesoreri-a, f. kincstár, tesoreria
 m. kincstárnok, pénztáros;
 tesoro, m. kincs.
 te-ssera, f. igazolvány
 te-ssere (te-ss-o), szó; te-ssile,
 agg. industria —, szövő-
 ipar; tessito-re, m. szövő, tes-
 su-to, m. szövés, szövevény.
 te-sta, f. fej; essere alla —
 di, vlminek élén áll; testa-
 ceo, m. kagylós.
 testamenta-rio, agg. végrendeleti;
 testame-nto, m. végrendelet.
 testarda-ggine, f. konokság; te-
 sta-rdo, agg. konok.
 testa-re (te-s-to), végrendeleti-
 leg hagy.
 testa-ta, f. 1. felső vége vlminek.
 2. fej. 3. felírás.
 testato-re, m. hagyományozó; te-
 ste, m. tanu.
 testè, avv. az előbb.
 testere-ccio, agg. konok
 testi-colo, m. here.
 testifica-re (testi-fic-o), tanu-
 sít; testificazio-ne, f. tanusítás,
 igazolás; testimonia-le, agg. ta-
 nu-; testimonia-nza, f. tanu-
 ság; testimonia-re (testi-
 mo-nio), tanusít, tanusko-
 dik; testimo-nio, m. tanu.
 te-sto, m. szöveg; testua-le, agg.
 szószerinti; testualme-nte, avv.
 szószerint.
 testu-ggine, f. teknősbéka.
 te-tano, m. mercvégörös.
 tetra-ggine, f. komorság.
 tetra-gono, agg. 1. négyszögű, 2.
 kemény.
 te-tro, agg. komor.
 te-tto, m. tető; tetto-ia, f. nyi-
 tott tetőzet, csarnok.
 Te-utoni, m. pl. teutonok; teuto-
 nico, agg. teuton.
 Te-vere, m. Tiberis.

thè, m. l. tè.
 ti, pron. téged, neked.
 tibeta-no, agg. tibeti.
 ti-bia, f. lábszár-csont.
 ti-c, m. arcrandulás; ti-ccio, m.
 szeszély.
 tiepide-zza, f. langyosság; tie-pi-
 do, agg. langyos.
 ti-fo, m. tifusz; tifo-ne, m. taifun.
 ti-glio, m. 1. hársfa, 2. rost; tiglio-
 so, agg. rostos, inas.
 ti-gna, f. rüh, kosz; tigno-so, agg.
 rühös; tigno-la, f. moly.
 ti-gre, f. tigris.
 timbra-re (ti-mbro), lebélye-
 gez; timbro, m. 1. bélyegző,
 2. hangszín.
 timide-zza, f. félénkség; timidità,
 f. félénkség; ti-mido, agg. fé-
 lénk.
 timo-ne, m. kormányrúd; timoneg-
 gia-re (-e-ggio), kormányoz.
 timonie-re, m. kormányos.
 ti-mpano, m. 1. nagydob, 2. tim-
 panon.
 ti-ngere (ti-ng-o), fest, bepisz-
 kol.
 ti-no, m. kád; tino-zza, f. fürdő-
 kád.
 ti-nta, f. festék, máz.
 tintinna-re (tinti-nno), cseng.
 tinto-re, m. (ruha-) festő; tin-
 tori-a, f. (ruha-) festőműhely;
 tintu-ra, f. 1. festés, máz, 2.
 tinktúra.
 ti-pico, agg. tipikus; ti-po, m. tí-
 pus, alak; tipografi-a, f.
 könyvnyomdászat, könyv-
 nyomda; tipogra-fico, agg.
 nyomdászati, nyomdai; típo-
 grafo, m. nyomdász.
 ti-ra, f. civódás; tirame-nto, m.
 húzás.
 tiraneggiare (tiran-ne-g-
 gio), kényúrként uralkodik;

tiranne-sco, agg. kényúri
 ti-ra-nnia, f. önkényuralom; ti-ra-nnico, agg. kényúri; tiran-ni-de, f. önkényuralom; tira-n-no, m. kényúr; tira-re (ti-ro), 1. húz, 2. dob, 3. lő, 4. (bort) lefejt; — a vanti, folytat, továbbvergődik, 5. tirarsi da parte, félrehúzódik; tirastiva-li, m. csizmahúzó; tira-ta, f. 1. húzás, 2. kifakadás; in una —, egy lélekzetre; tira-ta-ppi, m. dugóhúzó; tirato-re, m. lövész; tratu-ra, f. levonat; — a parte, különlenyomat.
 tirhieria, f. fűsvénység; tir-chio, agg. s. m. fűsvény.
 tirite-ra, f. hosszadalmas előadás; ti-ro, m. 1. húzás, 2. dobás, 3. lövés, lőtávolság; — a segno, célbalövés, 4. fogat, 5. bestia da —, igavonó állat, 6. csiny; tiroci-nio, m. gyakorló idő, inasévek.
 Tiro-lo, m. Tirol.
 ti-si, f. tüdővész; ti-sico, agg. tüdővész.
 tita-nico, agg. titáni.
 titilla-re (titi-lló), csiklandoz.
 titola-re, f. (ti-toló), címez, 2. agg. címzetes, 3. m. kinevezett, nyilvános rendes tanár; ti-to-lo; m. 1. cím, 2. jog, igény, 3. értékpapír; a — di, vmi címen.
 utuba-nza, f. habozás; tituba-re (ti-tubo), habozik.
 ti-zzo, m. zsarátnok, üszök, tűzvész.
 to' = toglia (l. togliere).
 tocca-re (to-cco), 1. érint, 2. felvesz (pénzt), 3. koccint, 4. — il cuore, meghat; — la mano, kezét szorít, 5. közleledik, 6. tocca a me, raj-

tam a sor, engem illet; tocca-f. érintés; to-cco, m. 1. érintés, (harang-)ütés, egy óra, 2. darab, 3. agg. érintett, el-érzékenyült.
 to-ga, f. tóga; toga-to, agg. tógás.
 to-gliere (to-lló; to-llósi; to-lló), 1. (el)vesz, 2. levét (ruhát), 3. akadályoz.
 toh!, csodálkozó felkiáltás.
 tollera-bile, agg. tűrhető; tolle-ra-nte, agg. türelmes; tolle-ra-nza, f. türelmesség; tolle-ra-re (to-llero), tűr.
 Tolo-sa, f. Toulouse.
 to-mba, f. sír.
 tombola-re (to-mbolo), fejjel lefelé esik, bukfencezik; to-m-bolo, m. bukfenc.
 Tomma-so, m. Tamás.
 to-mo, m. kötet.
 to-naen, f. tunika, barátságos, apácaruha.
 tonalità, f. hangnem.
 tonna-re (tu-onno), dörög; to-n-chio, m. sziszik.
 tonda-re (to-ndó), kerekít, nyír, csiszol; tondatu-ra, f. kerekítés, nyírás; tondeggia-nte, agg. kerek, tonde-zza, f. kerekesség; tondi-no, m. kistányér; to-n-da, agg. kerek; alla — a, körben; s. m. kör, köralakú kép.
 to-nfano, m. mély víz; tonfa-re (to-nfo), beleesik a vízbe; to-nfo, m. csobbanás, ütés.
 to-nica, f. alaphang; to-nico, agg. erősségi.
 tonnella-ggio, m. tonnatartalom; tonnella-ta, f. tonna.
 to-nno, m. tonhal.
 to-no, m. 1. hang; risponde-re a —, egyenesen felel, 2. hangsúly.

tonsi-lla, f. mandula (garatba);
 tonsu-ra, f. tonzúra; tonsur-
 (tonsu-ro), pappá szentel.
 topi-no, agg. egérszürke; to-po,
 m. 1. egér, 2. patkány.
 topografí-a, f. topográfia.
 to-ppa, f. folt.
 tora-ce, m. mellkas.
 to-rha, f. iszap, tőzeg; torbide-za,
 f. zavarosság; to-rbido, 1.
 agg. zavaros, 2. m. pl. zavar-
 gás; torbo-so, agg. tőzegtár-
 talmú.
 to-rere (to-rco; to-rsi;
 to-rto), 1. (ki) csavar, el-
 ferdit, elfintorít, 2. meggörbít,
 elfordul, kanyarodik; to-rchio,
 m. sajtó, prés; to-rcia, f. fá-
 klya; torcie-re, m. fűklyatartó;
 torcime-nto, m. csavarás, ka-
 nyarulat.
 to-rdo, m. 1. fenyőrigó, fenyves-
 madár.
 to-rlo, m. tojás sárgája.
 to-rma, f. csapat.
 torme-nta, f. hóvihar; tormenta-
 re (tor-me-nto), kínoz; tor-
 mentato-re, m. kínzó; tor-me-n-
 to, m. kín; tormento-so, agg.
 kínzó.
 tornaco-nto, m. haszon; torna-re
 (to-rno), 1. visszatér; —
 in se, magához tér, 2. il
 conto torna, a számadás
 megegyezik, helyes; una co-
 sa torna, kapóra jön;
 torna conto, érdemes;
 torna bene, illik; — a
 onore, becsületére válik;
 tornaso-le, m. napraforgó; tor-
 na-ta, f. visszatérés, 2. ülés.
 torne-o, m. tornajáték.
 tornime-nto, m. esztorgályozás
 to-rnio, m. esztorgapad; tor-
 ni-re (-i-sco), esztorgályoz;

torni-to, agg. esztorgályozott,
 kerek; tornito-re, m. esztorgá-
 lyos; tornitu-ra, f. esztorgá-
 lyozás; to-rno, m., in quel
 — körülbelül abban az idő-
 ben; to-rno —, köröskörül.
 to-ro, m. bika.
 torpe-dine, m. torpedó.
 torpidità, f. tompaság; to-rpido,
 agg. tompa; torpo-re, m. zsib-
 badtság.
 to-rre, l. togliere; to-rre, f. to-
 rony; torrefa-re, pörkölt; tor-
 refa-tto, agg. pörkölt; torre-
 fazio-ne, f. pörkölés; torreg-
 gia-re (tor-re-ggio), to-
 ronyként kiemelkedik.
 torre-nte, m. hegyi patakok; a — i,
 zuhogva; torrenzia-le, agg. zu-
 hogó.
 to-rrido, agg. száraz, forró.
 torro-ne, m. cukorból és mando-
 lából készült édesség.
 torsio-ne, f. csavarodás; to-rso, m.
 1. csutka, 2. csont.
 to-rta, f. torta.
 tortame-nte, avv. kicsavartan, hi-
 básan; torte-lla, m. húsos-
 táska; to-rto, m. igazságtalan-
 ság; egli ha —, nincs iga-
 za; a vere il — a, elköveti
 azt a hibát, hogy...
 tortore-lla, f. galamb.
 tortuo-so agg. kanyargó.
 tortu-ra, f. kínzás, kín; tortura-re
 (tortu-ro), kínoz.
 to-rvo, agg. sötét, haragos.
 tosa-re (to-sa), nyír; tosatu-ra,
 f. nyírás.
 toscaname-nte, avv. toszkán nyel-
 ven; toska-no, agg. toszkán;
 to-sco, 1. agg. toszkán, 2. s. m.
 méreg.
 to-so, m. fiú; toso-ne, m. gyapjú;
 — d'oro, aranygyapjú.

to-sse, f. köhögés.
 to-ssico, m. méreg.
 tossi-re (t o - s s o), köhög.
 tosta-re (t o - s t o), pörköl; tosta-tu-ra, f. pörkölés; tosti-no, m. kávépörkölő.
 to-sto, 1. agg. kemény, merev, szemtelen, 2. avv. gyorsan; — c h e, amint...
 tota-le, 1. agg. egész, 2. s. m. összeg; totalità, f. összesség; totalizzato-re, m. totalizátor; to-talme-nte, avv. teljesen.
 tova-glia, f. asztalkendő; tova-gliuo-lo, m. szaltéta.
 to-zzo, 1. m. darab kenyér, 2. agg. kövér.
 tra-, prep. közt.
 traballa-re (-b a - l l o), inog, tántorog; traballio, m. tántorgás.
 trabalza-re (t r a b a - l z o), ideoda tuszigál; trabalzo-ne, m. lökés, esés; traba-nte, m. darabont.
 trabocame-nto, m. kicsordulás, -áradás; trabocca-nte, agg. csordulásig tele; trabocca-re (t r a b o - c c o), kicsordul, ki-árad (folyó); trabocche-tto, m. csapóajtó, csapda; trabocche-vole, agg. kicsorduló; trabo-co, m. kiáradás; tracanna-re (t r a c a - n n o), kihörpént; tracannato-re, m. részeges ember.
 traccheggia-re (-e - g g i o), húz-halaszt; tracche-ggio, m. halogatás.
 tra-ccia, f. 1. (láb-)nyom, 2. vázlat; traccia-re (t r a - c c i o), 1. nyomát követi, 2. vázol; meghúz, -rajzol; traccia-to, m. vázlattevé.
 tra-ce, agg. trák; trache-a, f. légző cső; Tra-cia, f. Trácia.

traco-lla, f. a —, avv. a mellen keresztbe; tracolla-re (-c o - l - l o), lestülyed, -zuhan; traco-l-lo, m. sülyedés, zuhanás.
 traco-rrere (-c o - r r o), befut, -rohan, túlfut.
 tracota-nte, agg. szemtelen; tra-cota-nza, f. szemtelenség; tra-co-tto, agg. túlfőtt.
 tradime-nto, m. árulás; tradi-re (-i - s c o), elárul; tradito-re, m. áruló; traditore-sco, agg. hűtlen, hamis.
 tradiziona-le, agg. hagyományos; tradizio-ne, f. hagyomány.
 tradu-rre (t r a d u - c o), 1. lefordít, 2. — in atto, valóra vált, 3. — dinanzi al giudice, a bíróság elé állít; tradutto-re, m. fordító; traduzio-ne, f. fordítás.
 trafela-to, agg. lihegő.
 traffica-nte, m. kereskedő; traffica-re (t r a - f f i c o), kereskedik; áruba bocsájt; traffica-to-re, m. kereskedő; tra-ffico, m. 1. kereskedelem, 2. bolt.
 trafi-ggere (t r a f i - g g o), keresztülszúr; trafi-tta, f. szúrás.
 trafora-re (t r a f o - r o), átszúr, áttör; trafo-ro, m. 1. áttörés, 2. alagút.
 trafuga-re (-f u - g o), megszöktet, ellop; trafugatame-nte, avv. titkon.
 trage-dia, f. szomorújáték; tragi-co-mico, agg. tragikomikus; tragicomme-dia, f. tragikomédia.
 tragitta-re (t r a g i - t t o), (vizen) átszállít v. átkel, keresztülhalad; tragittato-re, m. révész; tragi-tto, m. átkelés; tra-ietto-ria, f. röppálya.

traina-re (tra-i-no), vontat, vonszol.
 tra-ino, m. 1. rakomány, 2. szénkő, 3. tutaj.
 tralascia-re (-la-scio), abbanhagy, kihagy.
 tra-leio, m. szőlő hajtása.
 traligna-re (trali-gno), elfajzik.
 tralu-cere (-lu-c-o), átvilágít, áttetszik.
 tra-ma, f. szövés, cselszövény.
 tramanda-re (-ma-ndo), átiad, tovább plántál.
 trama-re (tra-m-o), (cselt) sző.
 trambu-sto, m. zavargás.
 trameni-o, m. hemzsegés, sürgesforgás.
 tramescola-re (-me-sco-lo), kever; tramesta-re (-me-st-o), összezavar; trame-zzo, 1. m. közfal, 2. prep. közt; tra-mite, m. közvetítés; tramonta-na, f. északi szél.
 tramonta-re (tra-m-o-nt-o), lenyugszik (nap, hold); tramo-nto, m. napnyugta.
 tramortime-nto, m. ájulás, kábulat; tramorti-re, elájul, elkábít.
 tram-polo, m. gólyaláb.
 tramu-fa, f. változás; tramuta-me-nto, m. változtatás; tramuta-re (-mu-to), változtat; tramuta-rsi, mozog, költözködik.
 tramvi-a, f. villamos.
 trane-llo, m. háló, cselszövény.
 trangugia-re (tra-ngu-gio), lenyel.
 tra-nne, prep. kivéve.
 tranquillame-nte, avv. nyugodtan, tranquilla-re (tran-qui-l-o), megnyugtat; tuanquilla-rsi, megnyugszik; tranquillità, f. nyugalom; tranquillizza-re

(tran-qui-lli-z-z-o), megnyugtat; tranqui-llo, agg. nyugodt.
 transalpi-no, agg. Alpeseken túli; transatla-ntico, agg. tengeren túli; s. m. Amerika és Európa közt közlekedő hajó.
 transa-tto, m. transazio-ne, f. meg egyezés; transi-gere (tran-si-g-o), egyezkedik.
 Transilva-nia, f. Erdély.
 transiti-vo, agg. átható; tra-nsito, m. 1. átmenet, 2. halál, 3. tranzitó; transito-rio, agg. átmeneti; transizio-ne, f. átmenet; transustanziazio-ne, f. transsubstanciáció.
 tranvi-a, f. villamos.
 trapana-re (tra-pa-no), átfúr; tra-pano, m. fúró.
 trapassame-nto, m. halál; trapassa-re (-pa-ss-o), túlhalad, áthalad, átszúr, meghal; tra-pa-ss-o, m. 1. átmenet, átjárás, 2. halál.
 trapela-re (tra-pe-lo), 1. szíváro-g, 2. előfogattal vontat; tra-pe-lo, m. előfogat.
 trape-zio, m. trapéz.
 trapianta-re (tra-pia-nt-o), átültet.
 Tra-ppa, f. trappista rend; trap-pi-sta, m. trappista szerzetes.
 tra-ppola, f. csapda; trappoleri-a, f. csalás; trappolo-ne, m. csaló.
 tra-rre (tra-ggo; tra-ssi; tra-tto) 1. (ki-)húz; kivon; — utile, hasznos húz, 2. — a fine, véghez visz.
 trarupa-to, agg. meredek.
 trasali-re (-sa-lgo), felugrik, összerezzen.
 trasandare (-a-ndo), elmulaszt, elhanyagol; trasanda-to, agg. hanyag.

traborda-re (-b o · r d o), (másik hajóra) átrak: trabho-rdo, m. átrakás.

trabce-gliere (-s c e · l g o), kíválaszt; trabce-ita, f. választék.

trabce-nte, agg. transzcendens; trabcenta-le, agg. transzcendentális; trabce-ndere (-s c e · n d o), túlhalad.

trabcina-re (t r a s c i · n o), vonszol; trabcolora-rsi (-c o l o · r o), szint változtat, elsápad.

trabco-rriere (-c o · r r o), 1. túllépi a határt, 2. be-, átfut, 3. elmúlik; trabco-rso, m. tévedés, botlás.

trabcrito-re, m. másoló; trabcrive-re (-s c r i · v o), átir, másol; trabcrizio-ne, f. átirás, másolat.

trabcura-bile, agg. mellőzhető; trabseura-ggine, f. gondatlanság; trabcura-nzu, f. hanyagság; trabcura-re (-c u · r o), elhanyagol; trabcura-to, agg. hanyag; trabcurata-ggine, f. hanyagság.

trabcola-re (-s e · c o l o), elbámul.

trabferi-bile, agg. átruházható; trabferime-nto, f. 1. áthelyezés, 2. átköltözés; trabferi-re (-i · s c o), átvisz, áthelyez; trabferi-rsi, átköltözködik.

trabfigura-re (-f i g u · r o), átalakít; trabfigurazio-ne, f. átváltozás, mennybemenetel.

trabfo-ndere (-f o · n d o), átönt.

trabforma-re (-f o · r m o), átváltoztat; trabforma-rsi, átváltozik; trabformato-re, m. transzformátor; trabformazio-ne, f. átváltozás, átalakítás.

trabfusio-ne, f. átömlesztés.

trabgredi-re (-i · s c o), túllép; trabgressio-ne, f. túllépés.

trablatnme-nto, m. fordítás; trablat-re (-l a · t o), fordít; trablat-to, 1. agg. átvitt, 2. m. átvitt értelem; trablazio-ne, f. fordítás.

trablocame-nto, m. áthelyezés; trabloca-re (-l o · c o), áthelyez; trablo-co, m. áthelyezés.

trabme-tere (-m e · t t o), átad; trabmettito-re, m. felvevőkészülés.

trabmigra-re (-m i · g r o), vándorol; trabmigrazio-ne, f. vándorlás.

trabmissi-bile, agg. átvihető, átadható; trabmissio-ne, f. 1. átadás, közvetítés, 2. átöröklés, 3. gépszíj; trabmissi-vo, agg. átadó, közvetítő.

trabmoda-re (-m o · d o), túlóz; trabmoda-to, agg. túlzó.

trabmuta-re (-m u · t o), átváltoztat; trabmuta-rsi, költözik. trabmutazio-ne, f. változás.

trabogna-re (-s o · g n o), 1. álmodzik, ábrándozik, 2. csodálkozik; trabogna-to, agg. álmodzó, ábrándos.

trabpira-re (t r a s p i · r o), 1. izzad, 2. kiszivárog; trabpirazio-ne, f. izzadás.

trabpo-rre (p o · n g o), áttesz, áthelyez.

trabporta-re (t r a s p o · r t o), áttesz, -visz; szállít; trabporto, m. 1. átvitel, 2. szállítás, 3. lelkesezés; trabposizio-ne, f. áttétel, inverzió.

Trabte-vere, m. Tiberis jobbpartja.

trastulla-re (t r a s t u · l l o), szórakoztat; trastulla-rsi, játszik; trastu-llo, m. játék, szórakozás.

trasudame-nto, m. izzadás; **trava-da-re** (-s u · d o), erősen izzad.
trasversa-le, agg. ferde, oldalági.
trasvola-re (-v o · l o), átrepül.
tra-ita, f. 1. húzás, sorshúzás, 2. váltó, 3. — **degli schia-vi**, f. rabszolgakereskedés;
tratta-bile, agg. könnyen kezelhető, kedves; **trattame-nto**, m. 1. bánásmód, 2. ellátás;
tratta-re (t r a · t t o), 1. bán vlmivel v. vlkivel, 2. tárgyal vlmít v. vlmiről, 3. kezel;
tratta-rsi [di], szó van vlmiről;
trattate-llo, m. kis értekezés;
trattati-va, f. tárgyalás; **tratta-to**, m. 1. egyezmény, 2. értekezés; **trattazio-ne**, f. tárgyalás; **tratteggia-re** (-e · g · g i o), 1. árnyékol, satíroz, 2. hosszan tárgyal.
trattene-re (-t e · n g o), 1. visszatart, feltartáztat, 2. szórakoztat; **trattene-rsi**, 1. türtőzteti magát, 2. tartózkodik, 3. szórakozik; **trattenime-nto**, m. 1. visszatartás, türtőztetés, 2. tartózkodás, 3. szórakozás;
tra-tto, m. 1. vonás, 2. darab út v. idő, 3. a u n —, hirtelen; **di — in —**, időről időre.
trattori-a, f. vendéglő.
trauma-tico, agg. seb-, traumás; s. m. sebkenőcs.
travagliame-nto, m. gond; **travaglia-re** (t r a v a · g l i o), kínozt; **travaglia-rsi**, fáradozik;
travaglia-to, agg. gondterhelt; **trava-glio**, m. 1. gond, 2. vajúdás, 3. nehéz munka; **travaglioso**, agg. gondterhelt.
travalica-re (-v a · l i c o), átlép (folyót, határt).
travasa-re (-v a · s o), átönt; **trava-so**, m. átöntés.

trava-ta, f. gerendázat; **travatu-ra**, f. gerendázat; **tra-ve**, f. gerenda.
travede-re (-v e · d o), 1. félreismer, 2. csalatkozik, téved.
trave-rsa, f. keresztvonás, -gerenda; **traversa-re** (t r a v e · r · s o), keresztülmegy; **traversa-ta**, f. átkelés; **trave-rso**, f. agg. kereszt-, széles, durva, kedvezőtlen, 2. **guardare a —**, ferde szemmel néz; **pigliare a —**, rosszul v. tévesen felfog.
travestime-nto, m. álöltözet; **travesti-re** (-v e · s t o), 1. álöltözetbe bujtat, 2. travestiát ír; **travesti-rsi**, álöltözetbe öltözik; **travesti-to**, agg. 1. álöltözetbe bujtatott.
traviame-nto, m. eltévedés; **travia-re** (-v i · o), a jó útról letér, eltéved; **travia-ta**, f. bukkott nő; **travia-to**, m. tévelygő; **traviato-re**, m. csábító.
travice-llo, m. (mennyezet-) gerenda.
travisame-nto, m. meghamisítás; **travisa-re** (-v i · s o), meghamisít.
travo-lgere (-v o · l g o), fölforgat; **travolgime-nto**, m. felfordulás.
trazio-ne, f. húzás, feszítés.
tre, agg. három.
trebbia-re (t r e · b b i o), csépel; **trebbiato-re**, m. cséplő; **trebbiatri-ce**, f. cséplőgép, **trebbiatu-ra**, f. cséplés.
tre-bbio, m. hármas útkereszteződés.
tre-ccia, f. (haj-)fonat; **trecciaiuolo**, m. szalmafonó.
trece-nto, 1. agg. háromszáz, 2. m. XIV. század; **tre-dici**, agg. tizenhárom.

tre-gua, f. fegyverszünet, szünet.

tremacuo-re, m. félelem; **trema-re**

(t r e · m o), reszket; **treme-**

bo-ndo, agg. reszkető; **treme n-**

do, agg. rettenetes, óriási;

tre-mito, m. reszketés, dider-

gés; **tremola-nte**, rezgő; **tremo-**

la-re (t r e · m o l o), rezeg,

reszket; **tremoli-o**, m. rezgés,

remegés; **tremolo**, 1. agg.

rezgő, remegő, 2. m. hang-

rezgetés; **tremo-re**, m. resz-

ketés; **tre-ni**, m. pl. siralom.

tre-no, m. 1. vonat, 2. kíséret, 3. trén.

tre-nta, agg. harminc; **trenti-na**, f. körülbelül harminc.

trenti-no, agg. trentói.

trepida-re (t r e · p i d o), félelem-

től reszket; **trepidazio-ne**, f. félelem;

trepide-zza, f. félelem;

trepidità, f. félelem; **tre-pido**,

agg. félelemtől reszkető.

treppie-de, m. háromlábú szék.

tre-sca, f. szerelmi viszony; **tre-**

sca-re (t r e · s c o), ugrándozik, fondorkodik.

tressette, m. olasz kártyajáték.

tria-de, f. háromság; **triangola-re**,

agg. háromszögű; **triangolazio-**

ne, f. háromszögelés; **tria-n-**

golo, m. háromszög.

tribbia-re (t r i · b b i o), csépel;

tribbiatu-ra, f. cséplés.

tribola-re (t r i · b o l o), kínozt,

nyomorgat, nyomorban él;

tribolato-re, m. kínoztó; **tribo-**

lazio-ne, f. kín, nyomor; **tri-**

bolo, m. 1. tribolazione, 2.

tüskés gyümölcsű bokrok faj-

tája.

tribù, f. néptörzs.

tribu-na, f. 1. szónoki emelvény,

2. tribün; **tribuna-le**, m. tör-

vényszék; **tribuni-zio**, agg.

tribúni; **tribu-no**, m. tribún.

tributa-re (t r i b u · t o), adózik;

tributa-rio, agg., s. m. adó-

fizető; **fiume** —, mellék-

folyó; **tribu-to**, m. adó.

trici-pite, agg. háromfejű; **tricolo-**

re, 1. agg. háromszínű, 2. s. m.

háromszínű zászló; **trico-rno**,

m. háromcsúcsú kalap; **tri-**

de-nte, m. háromágú villa;

trie-nnio, m. három éves

időköz; **trifa-uce**, agg. három

torkú; **trifo-glio**, m. lóhere;

triforca-to, agg. háromágú;

tri-ga, f. három ló által vont

kocsi; **trige-simo**, agg. harmin-

cadik.

tri-glia, f. tengeri hal egy faja.

trigonometri-a, f. trigonometria;

trili-ngue, agg. háromnyelvű.

trilla-re (t r i · l l o), trilláz, **tri-l-**

lo, m. trilla; **trilogi-a**, f. tri-

lógia; **trimestra-le**, agg. ne-

gyedévi; **trime-stre**, m. évne-

gyed.

trimpella-re (-p e · l l o), inog, ha-

boz.

tri-na, f. csipke; **trina-to**, agg.

csipkével diszített.

trınca-re (t r i · n c o), (bort)

iszik, kocciut.

trince-a, f. lövészárók; **trincera-**

me-nto, m. elsáncolás, sánc;

trincera-re (t r i · n c e r o), lö-

vészárkokkal megerősít; **trin-**

cera-rsi, elsáncolja magát;

trincia-nte, 1. agg. metsző,

éles, 2. s. m. szelő-kés; **trin-**

cia-re (t r i · n c i o), vág.

trinciātu-ra, f. vágás, felszerelés.

trinco-ne, m. részeges ember.

trinità, f. háromság; **tri-no**, agg.

háromszoros; **tri-o**, m. trió.

trionfa-le, agg. diadal-; **trionfal-mente**, agg. diadalmasan; **trionfa-re** (trio-nfo), diadalmaskodik; **trio-nfo**, m. diadal.

triparti-to, agg. három részre osztott; **tripartizio-ne**, f. három részre osztás; **triplica-re** (triplico), megháromszoroz; **tri-plice**, agg. hármas; **triplicità**, f. hármasság; **tri-plo**, agg. háromszoros, hármas; **tri-pode**, m. háromlábú szék v. asztal.

tri-ppa, f. 1. has, 2. tüdő.

tripudia-re (tripu-dio), dőzsöl, ujjong; **tripu-dio**, m. zajos öröm v. mulatság.

tri-re-gno, m. pápai tiára; **tri-re-me**, m. háromemeletes gály; **trisi-llabo**, agg. háromszótagú.

tri-ste, agg. szomorú; **triste-za**, f. 1. szomorúság, 2. gonoszság; **tristi-zia**, f. 1. trisztezza; **tristo**, agg. 1. szomorú, 2. gonosz.

trita-re (trito), megöröl; **trito**, agg. 1. örölt, 2. letaposott, 3. elcsépel; **tri-tolo**, m. darabka.

tri-ttico, m. triptihon; **tritto-ngo**, m. hármas magánhangzó, trif-tongus.

tritu-me, m. hulladék; **tritura-re** (tritu-ro), megöröl; **tritura-zio-ne**, f. megörlés.

triu-mviro, m. triumvir.

trive-lla, f. nagy (föld-) fúró; **trivellazio-ne**, f. földfúrás.

trivia-le, agg. közönséges; **trivialità**, f. alantasság; **tri-vio**, m. hármas útkeresztződés.

troche-o, m. troheus.

trofe-o, m. diadalmi jelvény.

tro-glio, agg., s. m. dadogó.

tro-golo, m. teknő, vályú.

tro-ia, f. nősténydisznó; **troia-ta**, f. 1. disznóság, 2. csorda.

tro-mba, f. 1. trombita, trombitás, 2. szó-, halló-eső, 3. elefánt ormánya, 4. szivattyú; **tromba-re** (trombo), 1. (ki-) kürtöl, 2. bort lefejt; **trombe-tta**, m. trombita, trombitás; **trombettie-re**, m. trombitás; **trombo-ne**, m. nagy trombita.

trona-re (tron-o), dörög; **trona-ta**, f. ágyúdörgés.

troncame-nto, m. megcsonkítás; **tronca-re** (tron-co), 1. le-tör, 2. megcsonkít, 3. félbeszakít; **troncatu-ra**, f. 1. (le)törés, 2. csonkítás; **tron-co**, m. 1. törzs, 2. (vasút-, út-) vonal, 3. agg. csoka; **lasciare in —**, félbehagy; **tronco-ne**, m. csok.

tron-fio, agg. gögös, dagályos.

tro-no, m. trónus.

tropica-le, agg. trópusi.

tro-ppo, agg. túl (sok, -nagy).

tro-ta, f. pisztráng.

trotta-re (trot-to), üget; **trot-to**, m. ügetés.

tro-ttola, f. játéksiga.

trova-re (tro-vo), talál; **trova-ta**, f. ötlet, kibúvó; **trova-tello**, m. talált gyerek, le-lenc; **trova-to**, m. ötlet, talál-mány; **tro-vafo-re**, m. truba-dúr; **trove-re**, **trove-ro**, m. énekmondó.

tru-ce, agg. kegyetlen; **tru-cia**, f. nyomor; **trucidame-nto**, m. mészárlás; **trucida-re** (truci-do), lemészárol; **tru-cio**, agg. úgról szakadt, szegény.

tru-ciolo, m. gyaluforgács, rongy-darab; **trucolento**, agg. kegyetlen, viharos.

tru-ffa, f. csalás; **truffa-re** (t r u - f f o), csal; **truffato-re**, m. csaló; **trufferi-a**, f. csalás.

trulleri-a, f. ostobaság.

tru-ppa, f. 1. csapat, 2. f. pl. hadsereg.

tu, pron. te.

tu-ba, f. trombita; **tuba-re** (t u - b o), turbékol.

tubercolo-si, f. tüdővész; **tubercolo-so**, agg. tüdővész.

tu-bo, m. cső; **tubula-re**, agg. csőalakú.

tuffa-re (t u - f f o), belemerít (vízbe); **tuffa-rsi**, víz alá bukik; belemerül; **tu-ffo**, m. alámerülés.

tu-fo, m. tufa.

tugu-rio, m. kunyhó.

tulipa-no, m. tulipán.

tu-lle, m. tüll.

tumefa-rsi (-f ò, f a - c c i o), megdagad; **tumefa-tto**, agg. dagadt; **tumefazio-ne**, f. daganat; **tumide-zza**, f. daganat, dagály; **tumido**, agg. dagadt; **tumo-re**, m. daganat.

tumula-re (t u - m u l o), eltemet; **tumula-re**, agg. sir-; **tumulazio-nè**, f. temetés; **tu-mulo**, m. sír.

tumulo, m. zavargás, felkelés; **tumultua-nte**, agg., s. m. zavargó; **tumultua-re** (t u m u - l t u o), zavarog; **tumultua-rio**, agg. zavargó; **tumultuo-so**, agg. zajos.

Tu-nisi, f. Tunis.

tunne-l, m. alagút.

tu-o, pron. tied.

tuo-no, m. (ég-)dörgés.

tu-ra, f. gát; **tura-cciolo**, m. dugó;

turame-nto, m. bedugaszolás, eldugulás; **tura-re** (t u - r o), bedug, -dugaszol.

tu-rba, f. néptömeg; **turbame-nto**, m. zavar, zavargás; **turba-nte**, m. turbán; **turba-re** (t u - r b o), zavar, zavarba hoz; **turba-rsi**, megzavarodik, beborul; **turba-to**, agg. zavart; **turbazio-ne**, f. zavar.

turbi-na, f. turbina; **turbina-re** (t u - r b i n o), kavarog; **tu-r-bine**, **turbini-o**, m. forgatag; **turbino-so**, agg. viharos; **turbole-nto**, agg. zavargó; **turbole-nza**, f. zavargás.

Turchi-a, f. Törökország; **turchi-no**, agg., s. m. sötétkék; **turcima-nno**, m. tolmács; **tu-rco**, agg., s. m. török.

turge-nza, f. dagadás; **tu-rgere**, dagad; **turgesce-nte**, agg. dagadt; **turgesce-nza**, f. dagadás; **turgede-zza**, f. daganat, dagály; **tu-rgido**, agg. dagadt, dagályos, gőgös; **turgo-re**, m. dagadás, daganat.

tu-rma, f. (lovas) csapat.

tu-rno, m. sorrend; **f a r a —**, felváltva; **medico di —**, soros orvos.

tu-rpe, agg. gyalázatos; **tu-rpe-zza**, f. alávalóság; **turpilo-quio**, m. szemérmetlen kifejezőmód; **turpitu-dine**, f. alávalóság, erkölcsatlenség.

turri-bolo, m. tömjénező.

turri-to, agg. tornyos.

tute-la, f. gyámság, védelem; **tute-la-re**, 1. (t u t e - l o), véd, 2. agg. védő; **tuto-re**, m. gyám; **tuto-rio**, agg. gyám-; **tutrice**, f. gyámánya.

tuttavi-a, **tuttavo-lla**, avv. 1. még mindég, 2. annak ellenére.

tu-tto, agg. egész, minden; — **c h è**, ámbár; **tutto-ra**, avv. még most is.

U

u, m. u.

u-bbia, f. babonás félelem.

ubbidie-nza, f. engedelmesség; ubbidie-nte, agg. engedelmes; ubbidi-re (-i-sco), engedelmeskedik.

ubbio-so, agg. babonás, aggodalmaskodó.

ubbria-co, agg. részeg.

ubertà, f. termékenység.

Ube-rto, m. Hubert.

uberto-so, agg. termékeny, dús.

ubicazio-ne, f. hely, helymeghatározás, lakóhely; ublquità, f. mindenütt jelenvalóság.

ubriaca-rsi (u b r i a - c o), berúg, megmámorosodik; ubriache-za, f. részegség; ubria-co, agg. részeg; ubriaco-ne, m. részeges ember.

uccellaggio-ne, f. madárfogás; uccella-re (u c c e - l l o), 1. madarat fog, madárra vadászik, 2. ugrat, gúnyol; uccellato-re, m. 1. madarász, 2. diere-ditá, m. örökségvadász; uccellatu-ra, f. 1. madárfogás, 2. ugratás; uccello, m. madár.

ucci-dere (u c c i - d o), megöl.

uccio, agg. rossz.

uccisio-ne, f. meggyilkolás; ucciso-re, m. gyilkos.

udie-nza, f. ki-, meghallgatás; udi-re, f. (o - d o; u d i - i; u d i - t o), hall, hallgat, 2. s. m. hallás; udi-ta, f. per —, hallomásból; uditivo, agg. hallási, halló; udi-to, m. hallás; udito-re, m. hallgató, auditor; udito-rio, f. m. hallgatóság, 2. agg. hallási.

ufficia-le, 1. m. hivatalnok, tiszt, 2. agg. hivatalos; ufficialita, f. hivatalnoki-, tisztii kar; ufficia-re, 1. hivatalosan jelent, 2. misét mond; ufficio. m. 1. hivatal, 2. kötelesség; 3. mise, 4. Santo —, inquizició; ufficio-so, agg. félhivatalos; uffizia-re (u f f i - z i o), istentiszteletet tart; uffizio-so, agg. félhivatalos.

u-fo, a —, ingyen.

uggia, f. rossz hangulat, avere in —, utál; prendere in —, meggyűlöl; uggio-so, agg. utálatos; uggi-re (-isco), untat; uggi-rsi, unatkozik.

ugiola-re (u - g i o l a), vonít; ugioli-o, m. vonítás.

ugna, f. unghia.

U-go, m. Hugó; ugono-tto, m. hugenotta.

uguaglia-nza, f. egyenlőség; uguaglia-re (u g u a - g l i o) 1. felér vlmivel, 2. egyenlővé tesz; uguaglia-rsi, összehasonlítja magát; ugua-le, agg. egyenlő, egyenletes; uguale-me-nte, avv. egyenlően, ép úgy.

uhl interj. oh!

ula-no, m. ulánus.

ulcera, f. kelés; ulcera-rsi, genyes keléssé válik; ulceroso, agg. kelésekkel tele.

uligino-so, agg. nedves.

uli-va, f. olajbogyó; oliva-stro, m. vad olajfa; olive-to, m. olajerdő; ulivi-gno, agg. olajzöld; ulivo, m. olajfa.

ulterio-re, agg. 1. későbbi, 2. túlsó; utlimame-nte, avv. legutóbb; ultima-re (u - l t i m o), befejez; ultimazio-ne, f. befejezés; u-ltimo, agg. utolsó;

ultimoge-nito, m. utolsószü-
lött.
u-lto, agg. megbosszult; ulto-re,
m. megbosszuló.
ulula-re (u-lu-la), huhog; ulu-
la-to, u-lulo, m. huhogás.
umaname-nte, avv. emberileg;
umana-rsi (u-ma-n-o), em-
berré lesz; umane simo, uma-
ni-smo, m. humanizmus; uma-
ni-sta, m. humanista; umanità,
f. 1. emberiség, 2. humanió-
riák; umanita-rio, agg. em-
beri, emberbaráti.
umbili-co, m. köldök.
umetta-re (u-me-tto), megned-
vesít; umettazio-ne, f. meg-
nedvesítés; umide-zza, f. ned-
vesség; umidità, f. nedvesség;
u-mido, agg. nedves.
u-mile, agg. alázatos; umiliame-n-
to, m. megaláztatás; umilia-re
(u-mi-li-o), megaláz; umi-
lia-rsi, megalázkodik; umilia-
ti-vo, agg. megalázó; umili-
azio-ne, f. megaláztatás; umi-
lità, f. alázat.
umo-re, m. 1. nedv, 2. kedv, haj-
lam, 3. humor; umori-sta, m.
humorista; umori-stico, agg.
humoros.
una-nime, agg. egyértelmű, egy-
hangú; unamità, f. egyhangú-
ság.
unci-no, m. kampó.
unga-rico, agg. magyar; U-ngaro,
m. l. Ungherce.
u-ngere (u-ng-o), be-, felken.
unghere-se, agg. s. m. magyar;
Ungheri-a, f. Magyarország.
u-nghia, f. köröm; unghia-ta, f.
karcolás; unghia-to, unghiu-to,
agg. körmös, patás; ungito-re,
m. kenő; unguenta-re (u-n-

gue-n-to), kenőccsel beken;
ungue-nto, m. kenőcs.
unicame-nte, avv. egyedül; u-ni-
co, agg. egyedüli, egyedülálló;
unico-rno, m. egyszarvú; uni-
fica-re (u-ni-fi-co), egysé-
gesít; unifica-rsi (u-ni-fi-
co), egyesül; unificazio-ne, f.
egyesülés; uniforma-rsi (u-ni-
fo-r-m-o), alkalmazkodik;
unifo-rme, 1. agg. egyöntetű,
egységes, 2. s. m. egyenruha;
uniformeme-nte, avv. egyön-
tetűen; uniformità, f. egyön-
tetűség; unige-nito, m. egy-
szülött fiú; unio-ne, f. 1. egy-
ség, 2. szövetség; uni-re
(-i-s-co), egyesít; uni-rsi,
egyesül; uni-to, agg. egysé-
ges; uni-sono, 1. agg. egyszó-
lamú, egyhangú, 2. s. m.
összhang; unità, f. egység;
unitame-nte, agg. egyben;
unita-rio, 1. agg. egységes,
2. s. m. unitárius; universa-
lità, f. közösség, egyetemesség;
università, f. közösség, egye-
tem; universita-rio, agg. egye-
temi; unive-rso, m. világegye-
tem; uni-voco, agg. egyértelmű.
u-no, agg. egy.
u-nto, m. kenőcs; untuo-so, agg.
kenetes, zsíros, mocskos; un-
zio-ne, f. 1. kenőccsel megke-
nés, 2. kenetesség, 3. est-re-
ma —, utolsó kenet.
uo-mo, m. ember, férfi.
uo-po, m. szükség.
uo-sa, f. magas bór-lábszárvédő.
uo-vo, m. tojás.
uraga-no, m. orkán.
urbanità, f. udvariasság; urba-no,
agg. udvarias, finom.
Urbina-nte, m. urbinoi.
ure-nte, agg. forró.

ur-gente, agg. sürgős; **ur-gen-zá**, f. sürgősség; **u-r-gere** (u-r-g-e), sürget, sürgős.

ur-la-re (u-r-l-o), ordít; **u-r-lo**, m. ordítás.

u-r-na, f. hamvveder. urna.

ur-ta-re (u-r-t-o), nekiütődik, meglök; **ur-ta-rsi**, összetüzközik, összevész; **ur-ta-ta**, f., **u-r-to**, m. lökés.

usa-bile, agg. használható; **usa-n-za**, f. szokás; **usa-re** (u-s-o), 1. használ, 2. szokott tenni valamit; **usa-to**, agg. 1. használt, 2. szokott, 3. járatos.

uscie-re, m. ajtónálló; **u-scio**, m. kijárat, ajtó; **usci-re** (e-s-c-o; u-s-ci-i; u-s-ci-t-o), kimegy, kirohan; **usci-ta**, f. 1. távozás, 2. kijárat, 3. kiadás, 4. végződés.

usignuo-lo, m. fülemüle.

usita-to, agg. használatos, szokásos; **u-so**, m. 1. használat, 2. szokás, 3. agg. megszokott.

usola-re (u-s-o-l-o), hallgatózik, kémlel.

u-ssaro, **u-ssero**, m. huszár.

Ussi-ta, m. Huszita.

u-sta, f. szimat.

ustio-ne, f. égés; **usto-rio**, agg. gyújtó.

usua-le, agg. szokásos; **usualme-n-te**, avv. rendszeren; **usualità**, f. szokásosság.

usufrutta-re (-f-r-u-t-t-o), vmi jövedelmét élvezi; kizsákmányol; **usufru-tto**, m. haszonélvezet; **usufrutta-rio**, m. haszonélvező.

usu-ra, f. uzsora; **usura-io**, m. uzsorás; **usura-rio**, agg. uzsorás; **usureggia-re** (u-s-u-r-e-g-g-i-o), uzsoráskodik; **usurie-re**, m. uzsorás.

usurpame-nto, m. bitorlás; **usur-pa-re**, bitorol; **usurpato-re**, m. bitorló; **usurpazio-ne**, f. bitorlás.

utensi-le, m. konyhaeszköz, szerzőm.

u-tero, m. anyaméh.

u-tile, 1. agg. hasznos, 2. s. m. haszon, kamat, nyereség; **uti-lità**, f. hasznosság, haszon; **utilizza-re** (u-ti-li-z-z-o), hasznosít, használ; **utilizzazio-ne**, f. hasznosítás, kihasználás; **utilmente**, avv. hasznosan.

utopi-a, f. utópia.

u-va, f. szőlő; — **s-p-i-n-a**, egres; — **p-a-s-s-a**, mazsola.

V

v (ejtsd: vu), m., f. v.—**V**. E. = Vostra Eccellenza; **V. S.** = Vostra Signoria; **V. A.** = Vostra Altezza; **V. M.** = Vostra Maestà; **M. V.** = Maria Vergine; **VV.** = viva! éljen!

vaca-nte, agg. üresedésben lévő; **vaca-nza**, f. 1. szünidő, 2. szünetelés; **vaca-re** (v-a-c-o), üresedésben van.

va-cca, f. tehén; **vacca-io**, m. tehénpásztor; **vaccina-re** (v-a-c-i-n-o), beolt; **vaccinazio-ne**, f. oltás; **vacci-no**, 1. agg. tehén-, marha-, 2. s. m. oltás; **vacilla-re** (v-a-c-i-l-l-o), inog, haboz; **vacillazio-ne**, f. ingás, habozás.

vacuità, f. ür; **va-cuo**, agg. üres.

vademe-cum, m. zsebkönyv.

vagabonda-ggio, m. csavargás; **va-gabonda-re** (v-a-g-a-b-o-n-d-o), csavarog; **vagabo-ndo**, agg. s. m. csavargó.

vagame-nte, avv. 1. kedvesen, 2. határozatlanul, homályosan; **vaga-re** (v a · g o), kószál, a tárgytól eltér.

vagella-re (v a g e · l l o), habozik, félrebeszél.

vagheggia-re (-e · g g i o), 1. tetszést talál vlmiben, 2. sóvárog, 3. udvarol; **vagheggia-rsi**, tetszeleg; **vagheggiato-re**, m. udvarló; **vaghe-zza**, f. 1. kedvesség, 2. kedv, 3. tetszés.

vagi-na, f. hüvely.

vagi-re (-i · s c o), sír (mint a csecsemő); **vagi-tó**, m. (csecsemő-)sírás.

va-glia, f. 1. érték, képesség, 2. postautalvány; **vaglia-re** (v a · g l i o), rostál; **vagliatu-ra**, f. rostálás; **va-glio**, m. rosta.

va-go, agg. 1. kósza, 2. vágyódó, 3. határozatlan, 4. kedves, illatos, 5. s. m. kedves, udvarló.

vago-ne, m. kocsi.

vaio-lo, m. himlő; **vaio-lo-so**, agg. himlőbeteg.

Valacchi-a, f. Oláhország.

vala-nga, f. lavina.

vale-nte, agg. derék, bátor; **vale-nti-a**, f. derekasság, bátorság; **valentuo-mo**, m. derék ember; **vale-re** (v a · l g o; v a · l s i; v a · l s o, v a l u · t o), 1. ér, 2. használ, 3. f a r —, érvényesít; f a r s i —, érvényesül; **vale-rsi** [di], vlmít v. vkit felhasznál vlmire.

Vale-sia, f. Valois.

vale-vole, agg. érvényes.

valica-re (v a · l i c o), túllép, átlép; **valicato-lo**, m. palló; **valico**, m. szoros.

validità, f. 1. erő, 2. érvényesség; **va-lido**, agg. 1. erőteljes, 2. érvényes.

vali-gia, f. poggyász.

val-la-ta, f. hosszú völgy; **va-lle**, f. völgy.

valle-tto, m. szolga.

valligia-no, m. völgylakó; **va-llo**, m. sánc.

Vallo-ni, m. pl. Vallonok.

valo-re, m. érték, 2. bátorság, hősiesség; **valoro-so**, m. bátor, hős; **valu-ta**, f. érték, valuta; **valuta-bile**, agg. értékelhető; **valuta-re** (v a l u · t o), értékel; **valutazio-ne**, f. értékelés; **valvasso-re**, m. 1. hűbéres, 2. főúr.

va-lvola, f. szelep.

va-lzer, m. valcer.

va-mpa, f. izzás, izzó pirosság; **vampeggia-re** (v a m p e · g · g i o), izzik.

vampi-ro, m. vámpír.

va-mpo, m. izzás; m e n a r —, henceg.

vanaglo-ria, f. hiúság; **vanaglo-ria-rsi**, hivalkodik; **vanaglorio-so**, agg. hiú; **vaname-nte**, avv. 1. hiú módon, 2. hiába.

Va-ndali, m. pl. vandálok; **vandalismo**, m. vandálizmus.

vaneggiame-nto, m. képzelődés, lázálom; **vaneggiare** (-e · g · g i o), képzelődik, lázálmot lát; **vaneggiato-re**, m. álmodozó; **vane-sio**, agg. hiú, pöf-feszkedő.

va-nga, f. ásó; **vanga-re** (v a · n · g o), ás; **vangatu-ra**, f. ásás.

vange-lo, m. szentírás.

vanilo-quio, m. hasztalan v. értelmetlen fecsegés; **vanità**, f. hiúság; **vanito-so**, agg. hiú; **va-no**, 1. agg. hiú, 2. s. m. bemélyedés.

vantaggia-re (v a n t a · g g i o), felülmúl; **vantaggia-rsi**, előnyt

- v. hasznót húz; **vantaggiato**, agg. fölös; **vanta-ggio**, m. előny; **vantaggio-so**, agg. előnyös.
- vanta-re** (v a n t o), dicser, dicsekedik; **vantato-re**, m. dicsekvő; **vantazio-ne**, f. dicsekvés; **vanteri-a**, f. dicsekvés; **van-to**, m. dicsekvés, dicsőség.
- vapora-re** (v a p o r o), gőzölög; **vaporazio-ne**, f. kigőzölgés; **vapo-re**, m. 1. gőz, 2. pára, 3. gőzmozdony, vasút; **vapo-re-ito**, m. kis hajó; **vaporie-ra**, f. gőzkazán; **vaporo-so**, * agg. párák, homályos.
- vara-re** (v a r o), hajót vízre bocsát.
- varca-re** (v a r c o), átkel vlmín, átlép; **var-co**, m. átkelőhely, átjárás.
- varia-bile**, agg. változékony, ingatag; **variabilità**, f. ingatagság.
- varia-nte**, 1. agg. változó, 2. s. m. változat; **varia-re** (v a r i o), 1. megváltoztat, 2. változik, 3. variál; **varia-to**, agg. sokszerű, tarka, változatos; **variazio-ne**, f. 1. változás, 2. eltérés, 3. variáció; **variega-to**, agg. tarka; **varietà**, f. 1. különbség, 2. változatosság; **vario**, agg. különböző, sokszerű; **variopi-nto**, agg. tarka.
- va-ro**, m. hajó vízrebocsátása.
- va-sca**, f. vízmedence.
- vasce-lio**, m. hajó.
- vaseli-na**, f. vazelin.
- vasella-me**, m. edény, asztali készlet; **vase-lio**, m. kis edény; **va-so**, m. edény, váza.
- vassalla-ggio**, m. hűbérség; **vas-sa-lio**, m. hűbéres.
- vasso-io**, m. tálca.
- vastità**, f. szélesség, kiterjedtség, nagyság; **va-sto**, agg. kiterjedt, nagy.
- va-te**, m. látnok, próféta; **vaticina-re** (v a t i c i n o), jövendöl; **vaticinato-re**, m. jövendőmondó; **vatici-nio**, m. jóslat.
- ve'** = **ve-di** (l. vedere).
- vecchia-la**, f. öregség; **vecchie-zza**, f. öregség, **ve-cchio**, agg. öreg; **vecchiu-me**, m. lim-lom.
- ve-ce**, f. váltakozás; **far le — i di** vlkit helyettesít; **in —**, helyett.
- vede-re**, 1. m. vélemény, 2. (v e . . do; v i . di; v i . sto), lát; **far —**, mutat.
- vede-tta**, f. őrszem.
- ve-dova**, f. özveggy; **vedova-nza**, f. özvegyesség; **vedova-re** (v e . . do v o), özvegyé tesz; **vedo-vile**, agg. özvegyi; **ve-dovo**, 1. m. özvegyember, 2. agg. özvegy.
- vedu-ta**, f. 1. látás, 2. kilátás, látkép, 3. látókör.
- veeme-nte**, agg. heves; **veeme-nza**, f. hevesség.
- vegeta-bile**, 1. agg. növény-, 2. m. pl. növény-neműek; **vegetale**, agg. növény-; **vegeta-re** (v e . g e t o), 1. tenyészik, 2. tengődik; **vegetati-vo**, agg. vegetatív; **vegetazio-ne**, f. növényvilág, növényzet; **ve-geto**, agg. erőteljes.
- vegge-nte**, 1. agg. látó, 2. s. m. látnok.
- ve-glia**, f. 1. ébrenlét, 2. virrasztás, 3. házibál; **veglia-re** (v e . g l i o), 1. virraszt, vigyáz; **vegliato-re**, m. virrasztó.
- ve-glio**, m. l. vecchio.
- veglione**, m. (álarcos) bál.

vegnete, agg. szépen fejlődő.

vei-colo, m. forgalmi eszköz, út, vezeték, csatorna.

ve-la, f. vitorla; vela-me, m. fátyol; vela-re (ve-lo), (el-)fátyoloz, leplez; vela-rsi; fátyolt ölt, elfátyolosodik; velamente, avv. burkoltan; velleggia-re (vele-ggio), vitorláz.

ve-le-no, m. mérég; veleno-so, agg. mérges.

ve-lia, f. sirály; velie-re, velie-ro, m. vitorlás; veli-no, agg. c a r t a — a, selyempapír; veli-vo-lo, f. agg. vitorlával repülő, 2. s. m. repülő gép.

velleitù, f. hajlam, velleitás, felbuzdulás; vellica-re (ve-llico), csikland, viszket.

ve-llo, m. gyapjú; vello-so, agg. gyapjas.

velluta-to, agg. bársonyos; vellu-to, 1. m. bársony, 2. agg. bársony.

ve-lo, m. fátyol.

velo-ce, agg. gyors; veloci-pede, 1. agg. gyorslábú, 2. s. m. kerékpár, óriáskerék; velocitù, f. gyorsaság.

ve-ltro, m. agár.

ve-na, f. 1. véna, ér, 2. hajlam, kedv; sono in — di, kedvem van.

venagio-ne, f. l. caccia.

vena-le, agg. megvásárolható, megvesztegethető; venalitù, f. megvásárolhatóság, megvesztegethetőség.

vena-to, agg. eres.

venato-rio, agg. vadász.

vende-mmia, f. szüret; vendem-mia-re (vende-mmio), szüretel; vendemmiato-re, m. szüretelő.

ve-dere (ve-ndo), elad; vendereccio, agg. eladó, megvesztegethető.

vende-tta, f. bosszú; vendica-re (ve-ndico), megbosszul; vendicati-vo, agg. bosszúálló; vendita, f. eladás; vendito-re, m., venditri-ce, f. eladó.

veneficio, m. mérgezés; vene-fico, agg. mérges.

venerabile, agg. tiszteletre méltó; venerabilità, f. tiszteletre méltóság; venerando, agg. tiszteletre méltó; venera-re (ve-nero), tisztel; venerazio-ne, f. tisztelet.

venerdi, m. péntek; — s a n t o, nagypéntek.

Venere, f. Venus; vene-reo, agg. nemi, vénuszi.

Ve-neto, m. a velencei tartomány.

Vene-zia, f. Velence; venezia-no, agg. velencei.

ve-nia, f. bocsánat; venia-le, agg. bocsánatos.

veni-re (ve-ngo; ve-nni; ve-nu-to), 1. jön, 2. származik, 3. — b e n e, jól sikerül.

veno-so, agg. eres.

venta-glio, m. legyező.

vente-nnio, m. húsz éves időköz; ve-nti, agg. húsz.

ventilame-nto, m. szellőztetés; ventila-re (ve-ntilo), szellőztet; ventilato-re, m. szellőztető; ventilazio-ne, f. szellőztetés.

ve-nto, m. szél; ve-ntola, f. (a tűz szítására szolgáló) legyező; vento-so, agg. 1. szeles, 2. fel-fuvalkodott.

ve-ntre, m. has; ventri-colo, m. gyomor; ventri-lo-quio, m. hasbeszélő.

- ventu-ra**, f. 1. véletlen, 2. szerencse, 3. jövő; **venturie-re**, m. kalandor; **ventu-ro**, agg. jövő; **venturo-so**, agg. szerencsés, boldog.
- venu-ta**, f. érkezés.
- ve-r** = verso.
- vera-ce**, agg. igaz, valódi, igazságszerető; **veraceme-nte**, avv. igazán, valóban, igazsághoz híven; **veracità**, f. valóság, igazságszeretet; **verame-nte**, avv. valóban.
- vera-nda**, f. veranda.
- verba-le**, agg. 1. ige-, 2. szóbeli, 3. szószertinti; s. m. jegyzőkönyv; **verbalme-nte**, avv. szóbelileg, szószertint; **ve-rbo**, m. ige; **verbo-so**, agg. szófecsérlő.
- ve-rde**, agg. zöld; **verdeggia-me-nto**, m. zöldülés; **verdeggia-re** (-e-g-gio), zöldel, zöldbe játszik; **verdema-re**, agg. tengerzöld; **verdera-me**, m. rézrozsda.
- verde-tto**, m. ítélet.
- verde-zza**, f. zöld szín; **verdi-cio**, **verdi-gno**, **verdo-gnolo**, agg. zöldes; **verdu-ra**, f. zöldség.
- vereco-ndia**, f. szegényérzet, szemérmé, szerénység; **vereco-ndo**, agg. szegénylős, szerény.
- ver-ga**, f. rúd, pálcza, vessző; **verga-io**, m. pásztor; **verga-re** (ve-r-go), rovátkáz, (meg)vesszőz; — **le carte**, ír; **verga-ta**, f. vesszőütés; **verga-to**, agg. 1. csíkos, 2. befrott; **vergheggia-re** (-e-g-gio), vesszőz, porol; **verghetta**, f. kis vessző.
- vergina-le**, agg. szűzi; **ve-rgine**, f. 1. szűz, 2. agg. szűz, szűzi; **verginità**, f. szüzesség.
- vergo-gna**, f. szegény; **vergogna-r-si** (ve-r-go-g-no), szegénykezik; **vergogno-so**, agg. 1. szegénykező, 2. szegényletes.
- veridicità**, f. igazmondás; **veri-dico**, agg. igazmondó, igazságot szerető.
- verifica-re** (ve-ri-fi-co), ellenőriz, hitelesít, megbizonyosodik valaminről; **verifica-rsi**, valónak bizonyul; **verificato-re**, m. ellenőrző, hitelesítő; **verificazio-ne**, f. ellenőrzés.
- verisimiglia-nte**, agg. valószínű; **verisimiglia-nza**, f. valószínűség; **verisi-mile**, agg. valószínű, valószínű.
- veri-smo**, m. naturalizmus; **verista**, m. naturalista; **verità**, f. igazság, valóság; **veritie-ro**, agg. igazságszerető, őszinte.
- ve-rme**, m. féreg; **vermice-llo**, m. vékony metélt tészta; **vermicola-re**, agg. féreg-szerű, kígyózó, nyugtalan.
- vermi-glio**, agg. m. skarlátvörös.
- ve-rmine**, m. galadféreg; **verminoso**, agg. férgekkel tele.
- verna-colo**, m. népnyelv, tájszólás.
- verna-le**, agg. 1. invernale.
- verni-ce**, f. fénymáz, lakk, zománc; **verniciare** (ve-ru-ci-o), fénymázzal v. lakkal bevon; **verniciatu-ra**, f. fénymáz, fényezés.
- verni-no**, agg. téli; **ve-rno**, m. tél.
- ve-ro**, agg. s. m. igaz.
- vero-ne**, m. erkély.
- verosi-mile**, agg. valószínű.
- versame-nto**, m. 1. kiöntés, 2. befizetés; **versa-nte**, m. lejtő; **versa-re** (ve-r-so), önt, ont; **la difficoltà versa**

- ... a nehézség abban áll...
l'esame versa..., a vizsga kiterjed... versarsi, kiömlik; versa-tile, agg. 1. ingatag, 2. sokoldalú; versati-lità, f. 1. sokoldalúság, 2. ingatagság; versa-to, agg. jártas.
- verseggia-re (verse-ggi-o), (meg)versel; verseggiato-re, m. verselő, költő; verseggia-tu-ra f. verselés; verse-tto, m. (bibliai) vers.
- versie-ra, f. vasorrú bába.
- versifica-re (vers-i-fi-co), (meg)versel; versificato-re, m. verselő; versificazio-ne, f. verselés, verstan.
- versio-ne, f. változat, fordítás.
- verso, m. 1. vers, vers-sor, 2. állat kiáltása, madárfütty, 3. mód, 4. non mi va a —, nem tetszik nekem; rispon-dere a —, nem marad adós a felelettel, 5. oldal; prep. felé, iránt.
- vertebra, f. 1. gerinc-csigolya, 2. hátgerinc; vertebra-le, agg. gerinc-; vertebra-to, agg. gerinces; s. m. pl. gerinces állatok.
- vertente, agg. függő; vertere (verte), vitás, vlmí körül forog, fontos.
- vertica-le, agg. függőleges.
- vertice, m. csúcs, tetőpont.
- vertigine, f. azédülés; vertigine-so, agg. szédületes.
- veru-no, agg. senki.
- verzica-re (ver-zi-co), Rizöldül; verzie-re, m. kert; verzu-ra, f. zöld.
- ve-scica, f. hólyag.
- vescova-to, m. püspökség; vesco-vile, agg. püspöki; ve-scovo, m. püspök.
- ve-spa, f. darázs; vespa-io, m. darázsfészek; ve-spe, f. darázs.
- vesperti-no, agg. esti; ve-spro, m. este, vecsernye.
- vessa-re (ve-ss-o), zaklat; vessa-to-re, m. zaklató; vessato-rio, agg. zaklató; vessazio-ne, f. zaklatás.
- vessi-ca, f. hólyag.
- vessilla-rio, m. zászlótartó; ves-si-llo, m. zászló.
- vesta-le, f. Veszta-szűz.
- ve-ste, f. ruha, öltözet; vestia-rio, m. 1. ruházat, öltözet, 2. ruhátár; vestiari-sta, m. ruhátáros.
- vesti-bolo, m. előcsarnok.
- vesti-gio, m. nyom.
- vestime-nto, m. ruha, öltözet; vesti-re (ve-st-o), 1. öltöztet, 2. ölt (vlmilyen ruhát), 3. öltözködik; vesti-ri, öltözködik, (egy rend ruhájába) beöltözik; s. m. ruházás, ruházkodás; vesti-to, m. ruha.
- vetera-no, 1. agg. kiszolgált, 2. s. m. obsitos katona.
- veterina-ria, f. állatorvosság; veterina-rio, m. állatorvos.
- ve-to, m. vétő.
- vetra-io, m. üveges; vetra-me, m. üvegnemű; vetra-ta, f. üvegajtó v. ablak; vetrifica-re (vetri-fi-co), üveggé változtat v. változik; vetrifica-zio-ne, f. üveggé változtatás; vetri-na, f. kirakat; vetri-no, agg. üveg.
- vetrio-lo, m. vitriol.
- vetriuo-lo, agg. üvegszerű; ve-tro, m. üveg.
- ve-tta, f. csúcs.
- vettova-glia, f. élelmiszer; vettovagliame-nto, m. élelmezés; vettovaglia-re (vettova-glio), élelmez.

vettu-ra, *f.* kocsi; **vetturi-no**, *m.* kocsis.

vetustà, *f.* régiség; **vetu-sto**, *agg.* ősi, régi.

vezzeggiame-nto, *m.* hízelgés, kedveskedés; **vezzeggià-re** (*ve-zze-ggi-o*), *simogat, hízeleg, kedveskedik; vezzeggiati-vo*, *agg.* kedveskedő; **ve-zzo**, *m.* 1. simogatás, kedveskedés, 2. szokás; **vezzo-so**, *agg.* 1. bájos, kedves, hízelgő, 2. elkényeztetett.

vi, 1. *pron.* titekel, nektek, 2. *avv.* ott, oda.

via, *f.* 1. út, 2. életpálya, 3. -szor, -szer, -ször, 4. nosza! rajta! ugyan! 5. *avv.* el-, 6. *per* — *di te*, kedvéért; **viado-tto**, *m.* viadukt.

viaggià-re (*via-ggi-o*), *utazik; viaggiato-re*, *m.* utazó; **via-ggio**, *m.* utazás; **via-le**, *m.* út; **vianda-nte**, *m.* járó-kelő, vándor; **via-tico**, *m.* 1. útravaló, 2. áldozás a halálos ágyon; **viato-re**, *m.* vándor; **viava-i**, *m.* járás-kelés.

vibra-re (*vi-bro*), 1. *rezeg*, 2. — *un colpo*, ütést lemér; — *parole veementi*, heves szavakban kitör; **vibrante-zza**, *f.* erő, tömörség (stílusról); **vibrato-rio**, *agg.* rezgő; **vibrazio-ne**, *f.* rezgés.

vica-rio, *m.* helytartó, helynök.

vice-, *agg.* al-, helyettes; **vice-ammira-glio**, *m.* altengernagy; **vicebiblioteca-rio**, *m.* alkönyvtáros.

vice-nda, *f.* váltakozás; **a —**, kölcsönösen; **vicende-vo-le**, *agg.* kölcsönös; **vicendevole-zza**, *f.* kölcsönösség; **vicendevolme-nte**, *avv.* kölcsönösen.

vicenna-le, *agg.* húsz évenként visszatérő.

vicepreside-nte, *m.* alelnök; **vi-cerè**, *m.* alkirály.

viceve-rsa, *avv.* fordítva.

vici-na, *f.* szomszédnő; **vicina-le**, *agg.* szomszédos; **stra-da —**, mellékút; **vicina-nza**, *f.* szomszédosság, közelség; **vicina-to**, *m.* szomszédság; **vicinità**, *f.* közelség; **vici-no**, 1. *agg.* közel, szomszédos, 2. *s. m.* szomszéd.

vicissitu-dine, *f.* váltakozás, változékonyság.

vi-colo, *m.* szűk utcácska.

vidima-re (*vi-di-mo*), *láttamoz; vidimazio-ne*, *f.* láttamozás.

vi-e, *avv.* mindinkább.

Vic-nna, *f.* Bécs; **vienne-se**, *agg.* bécsi.

vieta-re (*vie-to*), *megtilt; vietati-vo*, *agg.* tiltó.

vie-to, *agg.* 1. romlott, penészes, 2. elavult; **vietu-me**, *m.* öreg, penészes, elavult dolgok.

vige-nte, *agg.* érvényben levő; **vigere** (*vi-gere*), *érvényben van.*

vige-simo, *agg.* huszadik.

vigila-nza, *f.* éberség; **vigila-nte**, *agg.* éber; **vigila-re** (*vi-gi-lo*), *virraszt, ügyel; vi-gile*, *agg.* éber; **vi-gili**, *m. pl.* tűzoltók; **vi-gilia**, *f.* 1. virrasztás, 2. előeste.

vigliaccheri-a, *f.* gyávaság, gazság; **viglia-cco**, *agg.* gyáva, gazember.

vi-gna, *f.* szőlőhegy, szőlő; **vi-gnaiuo-lo**, *m.* vincellér; **vi-gne-to**, *m.* szőlő.

vigne-tta, *f.* címke.

vigo-re, *m.* erő; **essere in —**, érvényben van; **vigori-a**, *f.*

- erély; **vigorosità**, f. erő; **vigoro-so**, agg. erőteljes.
- vile**, agg. 1. nemtelen, gaz, 2. gyáva, 3. a **prezzo** —, nevetséges olesón.
- villipe-ndere** (**villipe-ndo**), megvet; **villipendio**, m. megvetés.
- villa**, f. 1. nyaraló, villa, 2. kert, park, 3. vidék, falu; **villaggio**, m. falu; **villana**, f. parasztasszony; **villanamente**, avv. durván; **villanella**, f. parasztleány; **villanello**, m. parasztleány; **villanesco**, agg. paraszt-, durva; **villania**, f. durvaság, udvariatlanság, sértés; **villano**, 1. agg. durva, udvariatlan, 2. s. m. paraszt; **villeggiante**, m. f. nyaraló; **villeggiare** (**villeggio**), nyaral; **villeggiatura**, f. nyaralás; **villereccio**, agg. falusi; **villico**, m. paraszt; **villino**, m. kis villa.
- vilme-nte**, avv. gyáván, gazul, nemtelenül; **viltà**, f. 1. gyávaság, 2. nemtelenség.
- viluppo**, m. szövevény, összevisszaság.
- vimine**, m. fűzfavessző; **vimineo**, agg. fűzfa-vesszőből font.
- vinaio**, m. borkereskedő; **vinato**, agg. bor-színű.
- vincere** (**vincere**; **vincere**; **vincere**), 1. (le)győz, 2. nyer, 3. fölülmúl.
- vincido**, agg. a nedvességtől puha, nyirkos.
- vincita**, f. 1. győzelem, 2. nyereség; **vincito-re**, m. 1. győző, 2. nyerő.
- vincolare** (**vincere**), megköt; **vincolo**, m. kötelék, bilincs.
- vi-dice**, agg., s. m. bosszúálló.
- vini-colo**, agg. borászati; **vin-o**, m. bor; **vinolento**, agg. részeseges; **vinolenta**, f. részesegeség; **vinoso**, agg. borízű.
- viol-a**, f. 1. brácsa, -játékos, 2. ibolya; **violaceo**, agg. violaszínű; **violatore**, m. megsértő, -gyalázó; **violazione**, f. meggyalázás, megsértés; **violenta-re** (**violento**), kényszerít, erőszakol; **violento**, agg. erőszakos, heves; **violenta**, f. erőszak, heveség.
- violenta**, f. ibolya; **violento**, agg., s. m. violaszín.
- violonista**, m. f. hegedűjátékos; **violino**, m. hegedű; **violoncello**, m. kishölgő.
- viol-tola**, f., **viol-tolo**, m. ösvény.
- vipera**, f. vipera; **viperino**, agg. vipera-.
- viragine**, **virago**, f. hatalmas természetű, férfias modorú asszony.
- vira-re** (**virare**), megfordít (a hajót), megfordul.
- virginele**, **virgineo**, agg. szűzi.
- virgola**, f. vessző; **virgole-nte**, f. idézőjel; **virgulto**, m. hajtás.
- virile**, agg. férfi-, férfias; **virilità**, f. férfikor, férfierő; **virilmente**, avv. férfiasan.
- virtù**, f. 1. erő, 2. erény; **in — di**, vlminek az erejénél fogva; **virtuale**, agg. virtuális; **virtualità**, f. képesség; **virtuosamente**, avv. erényesen, bátran; **virtuoso**, agg. 1. erős, bátor, 2. erényes.
- virulento**, agg. 1. gennyes, 2. mérges, dühöngő; **virulenta**, f. 1. gennyezés, 2. dühöngés.
- viscere**, m. 1. belső rész, belek, 2. le — e, belső, szív, érzés.

vi-schio, m. madárlép; **viscidità**, f. ragadósság; **vi-scido**, agg. ragadós, nyálkás, nyúlós.
visco-nte, m. vicomte, gróf.
visco-so, agg. ragadós, nyúlós, nyálkás.
visi-bile, agg. látható; **visibi-lio**, m. 1. nagy tömeg, 2. *andare in* —, magán kívül van örömében; **visibilità**, f. láthatóság; **visibilme-nte**, avv. láthatóan.
visie-ra, f. sisakrostély, vívósisk.
visiona-rio, m., agg. látnok, álmodozó; **visio-ne**, f. látomás, 2. *prendere* — *di*, betekintést nyer.
visi-re, m. vezér.
visi-ta, f. 1. látogatás, 2. szemle, 3. vizsgálat; **visita-re** (*vi-si-to*), látogat, meg szemlél, -vizsgál; **visitato-re**, m. látogató, felülvizsgáló; **visitazio-ne**, f. látogatás, vizsgálat; **Visitazio-ne**, f. Sárlos Boldogasszony.
visi-vo, agg. látó; **vi-so**, m. arc; *a — a —*, szemtől szembe; **viso-rio**, agg. látási.
vispe-zza, f. élénkség, fürgeség; **vi-spo**, agg. élénk, fürge.
vi-sta, f. 1. látás, 2. látvány, 3. kilátás, 4. látszat; *far* —, úgy tesz, mintha; *ho in* —, szándékomban van...; *di* —, látásból; **vi-sto**, m. láttamozás.
visto-so, agg. szembeölő, szép.
visua-le, agg. látási.
vi-ta, f. 1. élet, 2. derék, mellényke; **vita-le**, agg. élet-erős; **vitalità**, f. életerő; **vita-li-zio**, 1. agg. élethossziglani, 2. s. m. életjáradék; **vital-me-nte**, avv. életerősen.
vi-te, f. 1. szőlőtöke, 2. csavar.
vite-llo, m. borjú.

viculto-re, m. szőlőtermelő; **vi-ticultu-ra**, f. szőlőtermelés; **viti-gno**, m. szőlőtő.
viti-no, m. karcsú derék.
vi-treo, agg. üveges.
vi-ttina, f. áldozat.
vi-tto, m. élelem.
vitto-ria, f. győzelem; **vittoria-le**, agg. győzedelmes; **Vitto-rio**, m. Viktor; **vittorio-so**, agg. győzelmes.
vitupera-re (*vi-tu-pero*), szid, (meg) gyaláz; **vitupera-to**, agg. gyalázatos, gyalázó; **vitupera-to-re**, m. gyalázó; **vitupera-zio-ne**, f. szitok, gyalázás; **vitupero-so**, agg. gyalázatos, gyalázó.
viu-za, f., **viu-zzo**, m. ösvény.
vi-va! escl. éljen!; **vivacchia-re** (*vi-va-cchi-o*), tengődik; **viva-ce**, agg. 1. élénk, 2. hosszú életű; **vivacità**, f. élénkség, hév.
viva-io, m. halastó, -medence.
vivame-nte, avv. élénken.
viva-nda, f. étel; **vivandie-re**, m. markotányos.
vive-nte, agg., s. m. élő; **vi-vere**, 1. m. élet, 2. (*vi-vo*; *vi-s-si*; *vissu-to*), él; **vive-za**, f. élénkség; **vi-vido**, agg. élénk, életerős; **vivifica-re** (*vi-vi-fi-co*), feléleszt, fel-élénkít; **vivi-fico**, agg. élénkítő; **vi-vo**, agg., s. m. élő, eleven.
vizia-re (*vi-zio*), 1. elront, el-kényeztet, 2. hamisít; **vizia-rsi**, elromlik; **vizia-to**, agg. tele hibákkal, elkényeztetett; **vi-zio**, m. hiba, rossz szokás, bűn; **viziosità**, f. hibáság; **vizio-so**, agg. hibás, romlott, rossz szokásokkal tele.

vi-zzo, agg. petyhüdt, fonnyadt.

vocabola-rio, m. szótár; **voca-bolo**, m. szó; **voca-le**, 1. agg. vokális, 2. s. f. magánhangzó; **vocali-smo**, m. magánhangzó-rendszer; **vocalme-nte**, avv. élőszóval; **vocati-vo**, m. vocativus; **vocazio-ne**, f. hivatás.

vo-ce, f. 1. hang, 2. szó; **dar sulla** —, vlkit beszédében félbeszakít, túlkiabál, 3. szóbeszéd, hír; **cor-re** —, az a hír járja... 4. szavazat; **vocia-re** (**vo-cio**), kiabál; **vocife-ra-re** (**vo-ci-fero**), hangosan és hevesen beszél; **vociferazio-ne**, f. hangos, handabandázó beszéd.

vo-ga, f. 1. evezőcsapás, 2. es-sere-in —, divathan van, 3. hæv, hevület; **voga-re** (**vo-g-o**), evez, repül; **voga-ta**, f. evezés, evezőcsapás.

vo-glia, f. 1. kedv, vágy, 2. anyajegy; **a mala** —, nem szívesen; **voglio-so**, agg. 1. szélszélyes, 2. hajlandó, vlmit szívesen tevő; **vogliu-zza**, f. szélszélyes kívánság.

vo-l, pron. ti, maga.

vola-nda, f. lendítő kerék; **vola-nte**, 1. agg. repülő; **foglio** —, röpiv, 2. s. m. lendítő kerék, kormánykerék; **vola-re** (**vo-lo**), repül; **vola-ta**, f. repülés; **vola-tile**, 1. agg. repülő, illanó, 2. m. pl. szárnyas állatok; **volatilità**, f. könnyen illanóság; **volatiz-zar-si**, elillan; **volatizzazio-ne**, f. elillanás.

volentero-so, agg. készséges, buzgó; **volentie-ri**, avv. szívesen.

vole-re, 1. (**vo-glio**; **vo-lli**; **volu-to**), akar, kíván; — **bene**, szeret vlkit; — **dire**, jelent; **sia che vuolsi**, bármint is álljon a dolog, 2. m. akarat.

volga-re, agg. közönséges; **lingua** —, köznyelv; **volgarità**, f. durvaság; **volgarizzame-nto**, m. népszerűsítés; **volgarizza-re**, népszerűsít; **volgarizzazio-ne**, f. népszerűsítés; **volgar-me-nte**, avv. közönségesen.

volgere (**vo-lgo**; **vo-lsi**; **vo-lto**), fordít (vlmi felé), forgat; **volgere**, m. nel — **degli anni**, évek multával; **volgersi**, fordul, kanyarodik; **volgi-bile**, agg. állhatatlan; **volgime-nto**, m. fordulat.

volgo, m. közönséges emberek, nép.

voliti-vo, agg. akarati; **volizio-ne**, f. akarat.

vo-lo, m. repülés; **di** —, röptében.

volontà, f. akarat; **volontaria-me-nte**, avv. önkéntesen; **volontaria-to**, m. önkéntesség; **volonta-rio**, agg., s. m. önkéntes; **volontero-so**, agg. buzgó; **volontie-ri**, avv. szívesen.

volpacchio-tto, m. róka; **vol-pe**, m. róka; **volpeggia-re** (**vol-pe-ggio**), ravaszkodik; **volpi-no**, agg. róka.

vo-lta, f. 1. fordulat; **dar** — **a**, megfordít; **dar di** —, megfordul, 2. boltozat, 3. sor; **è la mia** —, **la** — **tocca a me**, rajtam van a sor; **un'altra** —, máskor; **in una** —, egyszerre; **molte** —, gyakran; **alle** — **e**, néha;

altre — e, régebben; **una** —, egyszer; **voltabile**, agg. változékony, állhatatlan; **voltaccia**, f. fordulat, irányváltozás, hűtlenség; **voltare** (v o - l t o), 1. fordít, cserél, megváltoztat; — **faccia**, megváltozik, 2. fordul; **voltarsi**, fordul; **voltata**, f. fordulat, kanyarulat; **volteggia-re** (v o l t e - g g i o), 1. ide-oda fordul, kanyarog, 2. mutatványokat végez a lovon, 3. — **intorno**, vki körül forgolódik; **volteggiato-re**, m. 1. műlovas, 2. könnyű gyalogos; **volteggio**, m. műlovas-mutatvány.

volterrana, f. boltív.

voltò, m. arc.

voltolare (v o - l t o l o) hengerget; **voltolarsi**, hempereg, forgolódik; **voltoloni**, avv. hemperegve.

volubile, agg. 1. könnyen folyó, 2. ingatag; **volubilità**, f. 1. folyékonyság, 2. állhatatlanság; **volubilmente**, avv. folyékonyan, állhatatlanul.

volume, m. 1. kötet, 2. térfogat; **voluminoso**, agg. terjedelmes.

volta, f. esigavonal, esiga-dísz.

voluttà, f. kék, gyönyör; **voluttario**, agg. érzéki; **voluttuoso**, agg. érzéki, kéjes.

vomere, m. ekevas.

vomico, agg. hánytató; **vomitare** (v o - m i t o), hány; **vomitario**, m. hánytatószer; **vomitivo**, agg. hánytató; **vomitò**, m. hányás.

vorace, agg. falékony; **voracità**, f. falékonyság; **voragine**, f. örvény; **voraginoso**, agg. örvénylő; **vorrice**, m. forgatag,

örvény; **vorticoso**, agg. örvénylő.

vo-scò = **con voi**; **Vossignoria**, f. Uraságod; **vo-stro**, pron. tiétek, magáé.

votamento, m. kiüfűtés; **votapozzi**, m. kúttisztító.

votare (v o - t o), fogadalmat tesz, szavaz; **votarsi**, magát vlni-nck szenteli; **votato-re**, m. fogadalmat tevő; **votazio-ne**, f. szavazás; **voti-vo**, agg. fogadalmi; **vo-to**, m. 1. fogadalom, 2. szavazat, 3. agg. üres.

vulcanico, agg. vulkanikus; **vulcano**, m. tűzhányó.

vulnerabile, agg. sebezhető; **vulnerare** (v u - l n e r o), megsebez, -sért; **vulnerario**, agg. sebhegesztő.

vuotare (v u o - t o), kiürít; **vuoto**, agg. üres.

W

w (ejtsd: doppio **vu**), **w**, **W** = evviva!

whist, m. whist-játék.

X

x (ejtsd: **ica-sse**), m. **x**

Xères, m. Xeres-bor.

Y

y (ejtsd: **ipsilo-nne**), **y**

yacht, m. jacht.

Z

z (ejtsd: **ze-ta**, dzéta), **z**.

zabaione, m. borleves.

- Zacchari-a, m. Zakariás.
 za-cchera, f. sárfolt; zacchero-so, agg. sáros, piszkos.
 zaffera-no, m. sáfrány.
 zaffi-ro, m. zafir-kő.
 za-ino, 1. m. hátizsák; 2. agg. c a v a l l o — barna szőrű ló.
 za-mpa, f. alát lába.
 zampilla-re (z a m p i l l o), csörgedez; zampi-lló, m. vékony sugár.
 zampo-gna, f. pásztorsíp, duda; zampogna-ro, m. dudás.
 zampo-ne, m. töltött disznóláb.
 za-na, f. kosár; zane-lla, f. kosárka.
 za-nni, m. (bergamoi) paprika-jancsi.
 zanza-ra, f. szúnyog; zanzarie-re, m. szúnyogháló.
 za-pa, f. kapa; zappa-re (z a p p o), kapál; zappa-ta, f. kapavágás; zappato-re, m. 1. kapás, 2. utász; zappatu-ra, f. kapálás; zappe-tta, f. kis kapa v. csákány; zappo-ne, m. csákány.
 za-ttera, f. tutaj.
 zavo-rra, f. nehezék, holt súly.
 za-zzera, f. vállig érő haj.
 Zebede-o, m. Zebedeus.
 ze-bra, m. zebra.
 ze-cca, f. pénzverde; n u o v o d i —, vadonatúj.
 zecchi-no, m. aranytallér.
 zeffire-tto, m. szellőcske; ze-ffiro, m. szellő.
 zela-nte, agg. (hit)buzgó; zela-re (z e l o), buzgolkodik; ze-lo, m. buzgóság; zelo-so, agg. buzgó.
 zeni-t, m. zenit.
 ze-ppa, f. ék; zeppa-re (z e p p o), teletöm; ze-ppo, agg. tele.
 zerbi-no, m. ficsúr, arszlán.
 ze-ro, m. semmi.
 zi-a, f. nagynéne.
 zibaldo-ne, m. jegyzetkönyv, tárka összevisszaság.
 zibelli-no, m. coboly.
 zi-golo, m. sármány.
 zi-goma, f. pofacsont.
 zigri-no, m. chagrin-bőr.
 zig-zag, zi-ghe-za-ghe, m. cikcakk.
 zima-rra, f. (papi) talár.
 zimbe-lló, m. játékszer, gúny.
 zi-ncó, m. cin; zincografi-a, f. cinmetszet.
 zi-ngara, f. cigánynő; zi-ngaro, m. cigány.
 zi-o, m. nagybátya.
 zi-rlo, m. madárfütyty.
 zi-ta, f. leány; zite-lla, f. leányka; zitello-na, f. vénkisasszony.
 zitti-re (-i s c o), pisszeg; zi-tto, 1. agg. csendes, 2. pszt!
 zizza-nia, f. konkoly.
 zoccola-nte, agg. f r a t e —, franciskánus barát; zo-ccolo, m. 1. fapapucs, 2. pata, 3. sáv a fal alján, 4. ostoba.
 zodi-aco, m. állatöv.
 zolfa-ia, f. kénbánya; zolfa-io, m. kénbánya-munkás; zolfane-lló, m. kénes gyufa, zolfa-re (z o l f o), kénez; zolfa-to, agg. kénes; zolfata-ra, f. kénbánya; zolfatu-ra, f. kénezés; zolfi-no, m. kénes gyufa; zo-llo, m. kén.
 zo-lla, f. rög; zollo-so, agg. rögös.
 zo-na, f. égöv, zéna.
 zo-nzo, m. a n d a r a —, dologtalanul kószál.
 zoologi-a, f. állattan; zoologo, agg. állattani; zoo-logo, m. zoológus.

zoppa·ggine, f. bénaság, sántaság;
 zoppicame·nto, m. sántítás;
 zoppica·re (z o p p i c o),
 sántít; zoppico·ne, avv. sán-
 títva; zo·ppo, agg. sánta.
 zotica·ggine, f. gorombaság, csi-
 szolatlanság; zo·tico, agg. go-
 romba.
 zua·vo, m. zuáv.
 zu·cca, f. tök; zucca·io, m. tök-
 föld.
 zucca·ta, f. dare una — [a],
 fejfel nekimegy...
 zucchera·to, agg. cukros; zucche-
 rie·ra, f. cukortartó; zucche-
 ri·no, agg. cukor-, édes;

zu·cchero, m. cukor; zucche-
 ro·so, agg. cukros, cukortar-
 talmú.
 zu·cco, m. (Palermo mellett ter-
 mő) fehér bor.
 zucce·ne, m. fajankó.
 zu·ffa, f. veszekedés.
 zufola·re (z u · f o l o), 1. pásztor-
 sípot fúj, 2. sziszeg, 3. suttog.
 zu·fola, m. pásztorsíp.
 zu·ppa, f. 1. leves beleaprított
 kenyérrel, 2. — i n g l e s e ,
 rumos és habos torta; zup-
 pie·ra, f. leveses tál; zu·ppo,
 agg. átitatott.
 Zuri·go, m. Zürich.

